Gal q P. f.

ΟΜΗΡΟΥ

ΙΛΙΑΣ

ΣΥΝ ΤΟΙΣ

ΣΧΟΛΙΟΙΣ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΟΙΣ

ΔΙΔΥΜΟΥ.

Τομ. 1

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΕΝ ΟΞΟΝΙΑ,

ᾳψπ΄.

8

MVSEVM
BRITAN
NICVM

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ν.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ, νικωμένης ἐλπῖδος τὴς Ἑλλήνων, ὁμιλῖ τῳ Κάλχαντι, καὶ ἀμφοτέρους τὴς Αἰακίδας παροτρύνει, ἔπειτα δὲ καὶ τὴς ἄλλους. Μετὰ ταῦτα Ἰδομενεὺς ἀριστεύει, καὶ ἀναιρεῖ Ὀθρυονέα, καὶ πάνυ ἄλλους. Πολλοὶ δ' αὐτῶν ἀναιρῶνται. Τιτρώσκονται δ' Δηΐφοβος, καὶ Ἕλενος. Τὴς δ' ὑπηκόους συνάγων Ἕκτωρ, ἐπάγει τοῖς πολεμίοις. Καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναιρῶνται.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ.

ΔΙΑΡΡΗΞΑΣ τὰς πύλας τοῦ τείχους τῶν Ἑλλήνων Ἕκτωρ, μετὰ βάρους τε εἰσελθὼν, εἰς φυγὴν αὐτὴς τρέπει. Καὶ Ζεὺς μὲν ἀποφήνας τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, ἀλκοφύλους θεωρεῖ ἀνθρώπους. Ποσειδῶν δὲ, καθιζόμενος ἐπὶ Σαμοθράκης, θεασάμενος πεπημένης τὴς Ἑλλήνας, παραγίγνεται εἰς Αἰγάς. ἔνθα καὶ αὐτῷ τίμιος. Λαοῖν δὲ σωμήκη κόσμον, καὶ ὑποζεύξας ἵππους, παραγίγνεται εἰς τὸ πέδιον. Καὶ τὸ μὲν ἅρμα καθίησι σὺν τῷ πλάκι· αὐτὸς δὲ, ὁμοιωθεὶς Κάλχαντι, παροτρύνει τὴς δρίστους τῶν Ἑλλήνων. Οἱ καὶ τρόπον τινὰ ἐμπνευσθέντες παρὰ τοῦ θεοῦ, χθναίως ἀγωνίζονται. Ἐν οἷς καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Μηριόνης εὐδοκιμοῦσι. Συμβολῆς δὲ χθομένης, ἑκατέρων τῶν φρατρυμένων ἐξαίσιος φθορὰ πίπτει.

Ἡ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ μάχη.

Νῦν δ', ἐπὶ νηυσὶ μάχη Δαναοῖς ἤμυνε Ποσειδῶν.

Νῦν ὅ, Ποσειδάων Δαναοῖς κράτος ὤπασε λάθρη.

ΖΕΥΣ δ' ἐπεὶ ἦν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσε,
Τὸς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζὺν
Νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινὼ,
Νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν,
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν,
Γλακτοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
Ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὄσσε φαεινώ·
Οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τίν' ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν,
Ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσιν.

1 ΕΚ. Κιχώρηκε τῶν λοιπῶν Τρώων τὸν Ἕκτορα κατ' ἰξοχήν. Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν Ἕκτωρ ὁ Πριάμου, καὶ μετὰ θάνατον, τιμὴν ἀπὸ θεῶν εὐτύχησε τιμήν. Οἱ γὰρ σὺν Βοιωτίᾳ Θηβαῖοι, πιεζόμενοι κακοῖς, ἐμαντεύοντο ἐξ ἀπαλλαγῆς. Χρησμὸς ἦν αὐτοῖς ἐδόθη, παύσεσθαι τὰ δεινὰ, ἐὰν ἐξ Ἀφειὰ τ' Τρωάδ' τὰ Ἕκτορ' ὀστᾶ Δεκημιδῶσιν ἐς τ' παρ' αὐτοῖς καλλιμβρὸν τόπον Διὸς γενάς. Οἱ δὲ τοῦτο ποιήσαντες, καὶ τῶν κακῶν ἀπαλλαγέντες, Δία τιμῆς ἔχον Ἕκτορα. Κατά τι τὰς ἐπιζητῆσαι καιρὰς ἐπικαλοῦντι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῷ. Ἡ ἱστορία παρ' Ἀριστοδήμῳ. ΠΕ. Προσπέλασεν, ἐγγίσας ἐποίησε.

2 ΠΟ. Τὴν καὶ τὸ πόλεμον πολεμικὸν πεῖραν.

3 ΝΩ. Ἀδιαλείπτως. ΠΑ. Τὴν ἀπὸ δεξιᾶς εὐθέως μεταστροφὴν δηλοῖ· ὡς καὶ τὸ· Ὅσσε πάλιν κλίναντα. Οἱ γὰρ ἀνὰ μέρος ὅταν ἀκύωσι, Μυσίαν καὶ Θρᾴκην ὁρᾷν. Ἔστι δὲ καὶ τοῦτο σωζόμενον Ὁμήρου. Ὡς· Πάλιν ποίησε γίγνεσθαι. Καὶ· Εἰς τὸ πίσω πάλιν ἐρύσασα. Καὶ· Ἐναντίον, ἐδὲ πάλιν ἰδεῖν. ΟΣ. Ὀφθαλμοὺς παρεχομένους τὸ φῶς. ἢ σιλπνάς.

4 ΙΠ. Περὶ ἵππους πολεμίων. ἐξ ὧν, πολεμίκων. ΑΙ. Γῆν.

5 ΑΓΧ. Τῶν συσπάδων καὶ σὺν τῷ σλησίον μαχομένων. ΑΓ. Λαμπρῶν, καὶ εὐδόξων Ἱππημολγῶν. ἢ ὀνομα ἔθνους ὕτω καλουμένων, Ἀχαιῶν. ΙΠ. Ἵππους ἀμέλγοντων. γαλακτοφάγοι γάρ εἰσιν. ὅθεν καὶ γαλακτοφάγους αὐτὸς εἶπεν. ἢ, οἱ ἀρκούμενοι γάλακτι καὶ λιτῇ Δαίτῃ. Τοιοῦτοι καλῶς ἄριστοι δικαιότατοι. ἐπιθυμία γὰρ πλειόνων, ἐπ' ἀδικίαν ἄγει. Τοῦτο σωιδῶν καὶ Λυκοῦργος, κωλύων ἐς τὸ σφετερὸν Λακεδαιμονίοις δίαιταν εἰσωίσκειν.

6 ΑΒΙ. Ἤτοι, βιοῖς μὴ χρωμένων, ὃ ἐστι, τόξοις. ἢ, τὸ α, κατ' ἐπίτασιν, ἐν ᾗ, πολυοῖων καὶ πολυετῶν. ἢ, τὸ ἥμερον βίον μὴ ἐγνωκότων. Ἐπιφέρει γὰρ, δικαιοτάτων ἀνθρώπων. ἢ, μὴ βιαζομένων. Ἔστι δὲ ἔθνος Σκυθίας Ἀβιοι, οἱ καὶ Ἀριμασπόδοιοι, καὶ Νομάδες ὀνομαζόμενοι.

Οὐδ'

Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων·
Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἧστο πτόλεμόν τε μάχην τε
Τψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης,
Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' ἐξ ἁλὸς ἔζετ' ἰὼν· ἐλέαιρε δὲ Ἀχαιοὺς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὴ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσατο παιπαλόεντος,
Κραιπνὰ ποσὶ στρωφιδάς· τρέμε δ' ὄρεα μακρὰ καὶ ὕλη
Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
Τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰὼν· τὸ δὴ τέτρατον, ἵκετο τέκμωρ
Αἰγάς· ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης,
Χρύσεα, μαρμαίροντα τετεύχατο, ἄφθιτα αἰεί.
Ἔνθ' ἐλθὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
Ὠκυπέτα, χρυσέοισιν ἐθείρῃσιν κομόωντε.
Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ, γέντο δ' ἰμάσθλην

10 ΑΛΑ. Μαζαίαν τὴν κωλωσκοπιάν. ὃ ἐστιν, ἐπιμελῶς ἐσκόπει. Ἀλαὸς γὰρ, ὁ τυφλός.

11 ΘΑΥ. Θεώμενος, κοιλοῦσθαι.

12 ΣΑ. Σάμιοι οἱ ἐν Ἰωνίᾳ, μὴ ἀλλαχοῦσε καὶ ἑκατὸν ἔτος τῶν Τρωϊκῶν, χρησμὸν ἐλάβον παρὰ τοῦ Πυθίου, ἐς τὴν ἐν Τρωάδι Θρᾴκην μετοικῆσαι, ἀφ' ὧν ἡ Σαμοθρᾴκη συνεπηρεύθη. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. ΣΑ. Τῆς Σαμοθρᾴκης. Τὸ μέν τοι ἐν αὐτῇ ὄρος, Σαώκη καλεῖται.

16 ΕΝΕ. Ἐμέμφετο.

17 ΠΑΙ. Τραχέος.

18 ΚΡΑ. Κραιπνῶς, ταχέως. ΠΡΟ. Ἡρέμα συνθοαίνων.

20 ΟΡΕ. Ἵετο, ἐφέρετο, ἐτίνετο, ὠθεῖτο. ΤΕ. Προσληπτέον, ὀρεξάμενος.

21 ΑΙ. Αἰγαὶ, πόλις Ἀχαΐας ἐν Πελοποννήσῳ. Ἔνθα πιᾶται ὁ Ποσειδῶν. Ἀγεῖ δὲ καὶ Διονύσῳ ἑορτή. Ἐν ᾗ ἐπὰν ἐν ὁ χρὸς συσταῖς τὰς τῶ δαίμονος πλατὰς ὀργάζῃ, καὶ θαυμάσιον ἐπιτελεῖσθαί φασιν ἔργον. Ἄμπλοι γὰρ, ἃς καλοῦσιν ἐφημέρους, ἀνιχνεύσης ἡμέρας, καρπὸν βλαστάνουσιν· ἄχελά δὲ τῆς ἐαυτῆς οἶνον ἄφθονον ἔχουσιν. Ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι. Ἐζήτηται δὲ, διατί εὐθέως ὁ Ποσειδῶν εἰς Τροίαν, ἀλλὰ τὸ χρόνον διαπρᾶξαι, περελθὼν εἰς Αἰγάς. Ῥητέον, ὅτι δυοῖν ἕνεκα πραγμάτων μεμηχάνηται ἡ ἀποδημία. πρῶτον μὲν, ἵνα ἀποπλανήσῃ τὴν Δίκα, ὡς ἀπολειπὼν τὸν πόλεμον. δεύτερον δὲ, ἵνα κωθωπλισθῇ εἰς τὸν Διὸς πόλεμον, ἐὰν ἄρα φανερὸς οὐ τῶν συμμαχίαν κινδυνεύσῃ.

24 ΩΚΥ. Ταχέως πτέχοντας. ΧΡ. Χρυσῷ κεκοσμημένους. ἢ καλούς. ΕΘ. Ἐθειρας δὲ ἑρίωτας παρὰ τὸ ἐξ ἴθυς ἔρινθας, ὅ ἐστι, πλέκεσθαι.

25 ΙΜΑ. Μάστιγα.

Χρυσείην, αὔτυκτον, ἐὺ δ' ἐπεβήσατο δίφρῳ·
Βῆ δ' ἐλάαν ὀπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτῷ
Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, ἐὸν δ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
Γηθοσύνη δὲ θάλασσα διΐστατο· τοὶ δ' ἐπέτηλο
Ῥίμφα μάλ', ἐὸν δ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·
Τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐΰσκαρθμοι φέρον ἵπποι.

Ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
Μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης·
Ἔνθ' ἵππους ἔρυσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
Ἕδμῳαι, ἀμφὶ δὲ ποσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
Ἀρρήκτους, ἀλύτους· ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
Νοσήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ᾤχετ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δὲ φλογὶ ἶσοι ἀολλέες, ἠὲ θυέλλῃ,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἕποντο,
Ἀδρομοί, αὐϊάχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
Αἱρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφι πάντας Ἀχαιούς·
Ἀλλὰ Ποσειδάων, γαιήοχος, ἐννοσίγαιος,

27 ΑΤΑΛ. Ἐν νεότητι κατὰ λαφθεσίν ἐγίγνετο. ὅ ἐστιν, ἐσκίρτα, καὶ ἔχαιρεν. ΥΠ. Ἀντὶ ᾧ, δι' αὐτόν.

28 ΚΕΥ. Ἐκ τῶν καταδύντων εἰς φωλεούς.

29 ΓΗ. Τῇ χαρᾷ.

30 ΔΙ. Διάδρομος ἐγίγνετο.

31 ΕΥ. Εὐκάρμησεν. Ὅ ἐστιν, εὐκίνητος, ταχεῖς. Σκαρθμὸς γὰρ, κατὰ λαλικὸν, ὁ πῦς.

32 ΣΠΕ. Ἀφώπτην οἴκημα πλαιὸν. παρὰ τὸν σοῖσιν τῶν φωτός. ΛΙΜ. Νῦν θαλάσσης.

33 ΤΕ. Νῆσοι πλησίον Τροίας κείμεναι. Καὶ ἡ μὲν Τένεδος κεῖται μίση τριῶν πλάγων, Αἰγαίης, Ἑλλησπόντου, Μίλανος κόλπου. Διὸ καὶ Τρίοδος ὑπ' οἰῶν καλεῖται. Ἡ δ' Ἴμβρος ἐστὶν ἐν τῷ Μίλανι κόλπῳ.

36 ΕΔ. Ἐδεῖεν. ΠΕ. Δισμάς. Ἤτοι παρὰ τὸ πίζειν ἔρριπται, ἢ παρὰ τὰς πόδας. Ὥσπερ παρὰ τὸν ὀδόλον τὸ ἡμιωβόλιον.

37 ΑΛΥ. Δυσλύτους.

40 ΑΜΟ. Ἀμότως, ἀπληρώτως.

41 ΑΒΡΟ. Ἀντὶ ᾧ, πολύρομοι, καὶ πολύηχοι. Ἑκάστοτε θορυβώδεις τὰς Τρῶας παρίστησι. ΑΥ. Ἀντὶ ᾧ, ἀνίαχοι. Ὃ δὲ ν ἐξαιρεθέντος, ἐτεσήλθε τὸ υ, ἀφ' οὗ τὸ μίτρον. Χρυσίππος δὲ ὁ Στωϊκὸς, καὶ Διονύσιος ὁ Θρᾷξ ἐκ τοῦ αὔω, τοῦ ξηρὸν, σωλιθίασιν. ἰὼ ἦ, ξηροφωνοι.

43 ΓΑΙ. Ἐπίθετα Ποσειδῶνος. Καὶ τὸ μὲν ἐν δηλοῖ, ὁ τῶν γῆν σωίσχων. τὸ δὲ ἕτερον, ὁ κινῶν αὐτῶν. Καὶ δὲ, ἀπὸ ἰαλρόν. δύο ἐστὶν ὧν χρὴ σφίσιν ἀγ, καὶ τὰ νοσερὰ διορθοῦσθαι, καὶ τὰ ὑγιεινὰ σωφυλάσσειν.

Ἀργείους

Ἀργείους ὤτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθών,
Εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
" Αἴαντε, σφὼ μέν κε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν,
" Ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
" Ἄλλη μὲν γὰρ ἔγωγ' ὀΐω δείδια χεῖρας ἀάπτους
" Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
" Ἔξουσιν γὰρ ἅπαντας ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
" Τῇ δὲ δὴ αἰνότατον πεδέειλα μή τι πάθωμεν,
" Ἦ ῥ' ὄγ' ὁ λυσσώδης, φλογὶ ἴκελος, ἠμενοείκ
" Ἕκτωρ, ὃς Διὸς εὔχετ' ἐρικυδέος παῖς εἶναι.
" Σφῶϊν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ πιήσειεν
" Αὐτώ θ' ἑστάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
" Τῷ κε καὶ εἰσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
" Ὠκυπόρων, εἰ καί μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρῃ.
Ἦ, καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος, ἐννοσίγαιος,
Ἀμφοτέρω κεκοπὼς πλῆσεν μένεος κρατεροῖο,
Γῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Αὐτὸς δ' ὥς τ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
Ὅς ῥα τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης πεδιήκεος ἄρθείς,
Ὁρμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο·
Ὣς ἀπὸ τῶν ἴκτην Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

48 ΧΡΥ. Φελκτᾶ, φοβερᾶ.
49 ΑΛ. Ἀλλαχᾶ, κατ' ἄλλο μέρος.
50 ΥΠΕΡ. Ὑπερέβησαν.
51 ΕΞ. Ἐφέξουσι, κωλύσουσιν.
53 Η. Καθ' ὃ μέρος ἔτος. ΛΥΣ. Ὁ μεμιλωμένος.
57 ΕΡΩ. Ἀποστρέψοιτε δὲ ἀπιλάσοιτε τὸ νηῶν.
59 ΣΚΗ. Σκήπτρῳ. Ἀπὸ τοῦ σκηρίπτομαι, ὅ ἐστιν, ἐπερείδεσθαι. Ἐγγύτατα δὲ ἀπὸ τοῦ σκήπτω, ὅ ἐστιν οὐ τοῦ σκηρίπτω, κοπτὸν συγκοπτῶ.
60 ΚΕ. Πλῆξας.
62 ΙΡ. Ἴρηξ.
63 ΑΙ. Ὑψηλῆς. ΠΕ. Λίαν μεγάλης, ὑπερμεγέθους. ΑΡ. Ἐπαρθεὶς, ἀποπλάς.
64 ΠΕ. Διὰ τοῦ πιδύω. ΟΡ. Ἀντὶ τοῦ, ἀλλοφύλων.

Τοῖιν

Τοῖϊν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας.
Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
" Αἶαν, ἐπεί τις νῶϊ θεῶν ὀὶ Ὄλυμπον ἔχουσι
" Μάντιϊ εἰδόμενος κέλεϝ' παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,
" Οὐδ' ὄγε Κάλχας ἐσὶ θεοπρόπος οἰωνιςής·
" Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
" Ῥεῖ' ἔγνων ἀπόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ·
" Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ ςήθεσσι φίλοισι
" Μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
" Μαιμώωσι δ' ἔνερθε πόδες, Ϲ χεῖρες ὕπερθεν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
" Οὕτω νῦν κὴ ἐμοὶ πὲρ δέραλι χεῖρες ἄαπτοι
" Μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὄρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
" Ἐσυμμὰ ἀμφοτέροισι· μθυοινώω δὲ κὴ οἴϑ·
" Ἕκτορι Πελαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Χάρμῃ γηθόσυνοι, τῷ σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.
Τόφρα δὴ τοὺ ὄπιθεν Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς,

66 ΤΟΙ. Τούτων δέ. ΟΙ. Αἴας Λοκρὸς μὲ ἰῶ τὸ γθόϑ, ἀπὸ πόλιος Ὀπόντϑ, πατρὸς δ' Ὀϊλίως. Οὗτϑ, μὴ τῷ Ἰλίᾳ πόρῃσιν, αἴτιος τοῖς Ἕλλησιν ἀπωλείας ἐγένετο. Κασσάνδραν γὰρ τῷ Πριάμϑ, ἐκίπη ὅταν Ἀθήνως, ἐν τῷ τ θείας σηκῷ κατήχιωιν, ὥςε τὸν γῆαν τὰς ὀφθαλμὰς τῷ ξόανϑ εἰς τὸν ὀροφὸν τείνας. Τοῖς δ' Ἕλλησιν ὑπερέφθα, καὶ κὴ τῷ Εὐβοίαν γθομένοις, χειμῶνας διήγειρε μεγάλους, ὥςε πολλὰς αὐτῶν ἀναφθαρῆναι. Διανηξάμενϑ δὲ Αἴας εἰς τὰς Γυρώδας κιλουμένας πέτρας, ἕλεγε, χωρὶς θεῶν γνώμης, ἀφεσπθῆναι. Ποσειδῶν δ', ἀγανακτήσας, διέκοσε τῷ πέτρᾳ, κὴ τ Αἴαντα τῷ κλύδωνι παρέδωκεν. Ἐκφεύγει δὲ αὐτὸν, καταδηλον νεκρὸν, Θέτις, ἐλεήσασα, θάπτει. Ἀθήνα δ' ὑδὲ ὕτως τ ὀργῆς ἐπαύσαϑ, ἀλλὰ καὶ τὰς Λοκρὰς ἀνάγκασιν ἐπὶ χίλια ἔτη εἰς Ἴλιον σὰ κλήρᾳ παρθένας πέμπειν. Ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ σὺ Αἰτίοις. κὴ παρ' αὐτῷ τῷ Ποιητῇ ὁὐ Δ Ὀδυσσείας, πιχυμερῶς.

70 ΟΙ. Οἰωνοσκόπος. Πῶς δ' ὁ Ποσειδῶν ὅπω ἔλαθε τ Αἰανθα; Καὶ ῥητέον, ὅτι φαντασίαν παρέχει τὸ θεῖον ἑαυτῦ.

71 ΙΧ. Ἴχνη, πατήματα.

72 ΑΡΙΓ. Εὐδιάγνωστοι.

75 ΜΑΙ. Μετὰ πολυμίας ὁρμῶσιν.

78 ΩΡΟ. Ὁρμᾶται. Ὑπερβιάσασθαι χρόνϑ.

79 ΕΣ. Ὥρμηκα, ἐπιτέθηκα.

82 ΧΑΡ. Χαίροντες τῇ ψυχῇ. Ἔσι δὲ ὅτι δηλοῖ ἡ λίξις κὴ τῷ μάχῃ.

οἱ

Οἳ πυρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
Τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀρχαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο.
Καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίνετο, δερκομένοισι
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ.
Τὼς οἳγ' εἰσρώοντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λεῖβον·
Οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθ' ὑπ' ὀκνῳ κακῷ· ἀλλ' Ἐνοσίχθων
Ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὤτρυνε φάλαγγας.
Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων,
Πηνελεών θ' ἥρωα, Θόαντά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀϋτῆς·
Τὼς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Αἰδὼς, Ἀργεῖοι, κῦδος νέοι· ὔμμιν ἔγωγε
" Μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἁμάς·
" Εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λυγαλέοιο,
" Νῦν δὴ εἴδετον ἦμαρ, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
" Ὤ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
" Δεινὸν, ὃ δή ποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
" Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας· οἳ τοπάρος περ
" Φυζακινῆς ἐλάφοισιν ἐοίκεσαν, αἵτε κατ' ὕλην
" Θώων, παρδαλίων τε, λύκων τ' ἠϊα τέλονται,

88 ΟΦ. Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ καθ' Ὅμηρον ὑπὸ ταῖς ὀφρύσι. Ὡς τὸ·
Κοίμησόν μοι Ζεὺς ὑπ' ὀφρύσιν ὅστις φαεινώ.
Διὰ ᾗ τύτων, ἐδάκρυον. Ἕτεροι ᾗ ἤκκισαν, λιληθότως ἔκλαιον. ΑΕΙ. Ἐξέπαζον, ἐδάκρυον.
90 ΜΕ. Πρὸς αὐτὸς ἀφικόμεθα, μεταλλήθημεν, ἢ μεταλληθείς.
95 ΑΙ. Αἰδεῖσθε.
96 ΑΜΑΣ. Ἡμετέρας.
97 ΑΕΥ. Ὀλεθρίᾳ.
98 ΕΙ. Νῦν ἀνιφάνη ἡ ἡμέρα ὃν ᾗ ὑπὸ τῶ Τρώων ἀναιρεθήσεσθαι. ΕΙ. Φαίνῃ.
100 ΕΦΑ. Ὑπελάμβανον, ἔλεγον.
102 ΦΥΖΑ. Φοβερῆς, δειλαίς.
103 ΩΩ. Παυθηρίων. Ὁ θὼς, ζῶον ἄλκιμον καὶ ἰσχνότατον. Ἔνιοι δὲ, παρδαλέοσον ὑκίνῃ. ΠΑΡ. Παρδάλεων. ΗΙΑ. Βρώμασιν, ἃ τὰ σὺ οἴκῳ ᾗ ἐσθίομεν, ἀλλὰ τὰ σὺ ὀδῷ. Διῦτε, φίλοι, ἧκα φερώμεθα, Σιμωνίδης φησί. καὶ τὰ ἄχυρα ᾗ ἧκα λέγεται. Ὡς τὸ· Ὡς δ' ὅτε πὶς ἀτέρμων ζακὸς ἠΐων ἡμαῶνα πυκάζῃ. Τάχα ᾗ τὰ φερόμενα. παρὰ ζακὸς ἰέναι. Γεγηθότες γὰρ ἀνίεμεν, δεῦρο καρπὸν φέροντες.

" Αὖτως

" Αὕτως ἠλάσκετον, ἀνάλκιδες, ἠδ' ἐπὶ χάρμῃ·
" Ὡς Τρῶες τοπρίν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
" Μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, ἠδ' ἠβαιόν·
" Νῦν δ' ἔκαθεν πολίος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται,
" Ἡγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνῃσί τε λαῶν,
" Οἱ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι
" Νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κλείνονται ἀν' αὐτάς.
" Ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιός ἐστιν
" Ἥρως Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
" Οὕνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλείωνα,
" Ἡμέας γ' οὔπως ἐστὶ μεθιέμενα πολέμοιο.
" Ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.
" Ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς,
" Πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν· οὐδ' ἂν ἔγωγε
" Ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅστις πολέμοιο μεθείη
" Λυγρὸς ἐών· ὑμῖν γὰ νεμεσσῶμαι πεῖ κῆρι.
" Ὦ πέπονες, τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον
" Τῆδε μεθημοσύνῃ· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστα
" Αἰδὼ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰ μέγα νείκος ὄρωρεν.
" Ἕκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει,
" Καρτερός· ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα.
Ὣς ῥα κελευτιόων Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς·

104 ΗΛΑ. Ἐκλίνεσαν, πλανώμενοι.
106 ΕΘΕ. Οὐκ ἠδυήσαντο.
107 ΕΚΑ. Πόρρωθεν.
108 ΚΑ. Κακίᾳ, δειλίᾳ. ΜΕ. Ταῖς ἀμελείαις.
115 ΑΚΕ. Ἀλλ' ἰασώμεθα ἀλλὰ τάχιστα τὸ μεγιστον ἀμάρτημα. ΑΚΕΣ. Εὐθεραπευτοί, εὐίατοι. Ὁ δὲ λόγος. αἱ τῶν ἀγαθῶν φρένες ῥᾳδίως πρὸς τὸ κρεῖττον μεταπίπτουσιν, εὐθεράπευτοι οὖσαι. ἢ, θεραπευτικαὶ εἰσιν.
119 ΛΥ. Χαλεπὸς, ἄδεξ. ΝΕ. Μέμφομαι. ΚΗ. Ἐκ ψυχῆς.
125 ΚΕΛ. Παρακελευόμενος, παραρμῶν. ΓΑΙ. Ἤτοι, ὁ ἐπὶ γῆς ὀχούμενος. ἢ, ὁ χαίρων τοῖς ἅρμασιν. Ἵππος γὰρ ὁ γαῖος. ἢ, ὁ σωίζων καὶ βαστάζων τὸν γαῖον. Φασὶ γὰ, αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἐστηρίχθαι. Ἐννοσίγαιος δὲ ὁ κινῶν τὸν γαῖον. Τῇ τοῦ ὕδατος γὰρ παρὰ χρόνον τινὰ μεταστάσει γίγνεται ὁ σεισμός.

Ἀμφὶ

Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιὰς ἵσταντο φάλαγγες
Καρτεραὶ, ἂς ἔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μελεληθὼν,
Οὔτέ κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἵ γὰρ ἄριστοι
Κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα δῖον ἔμιμνον,
Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
Ἔγχεα δ' ἐπλύναντο θρασειάων ὑπὸ χειρῶν
Σειόμεν· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
Τρῶες δὲ πρῶτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
Ἀνδικρὺ μεμαὼς, ὀλοοίτροχος ὡς ὑπὸ πέτρης,
Ὅντε κατὰ ῥεφάνης προβλὼς χειμάρροος ὤσῃ,
Ῥήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης,
Ὑψι τ' ἀναθρώσκων πέτεται, κτυπέῃ δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
Ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέῃ ἔμπεδον, ὄφρ' ἂν ἵκηται
Ἰσόπεδον, τότε δ' ἔπειτα κυλίνδεται, ἐσσύμενός περ·
Ὡς Ἕκτωρ, εἶος μὲν ἀπείλεε μέχρι θαλάσσης
Ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξι,

127 ΟΝΟ. Μέμψαιτο.
128 ΛΑ. Ἢ τὰς λαὰς σύσσας, τετύξας, εἰς φυγὴν ἄγουσα, ἢ σώζουσα.
129 ΚΡΙ. Διαβαθέντες.
130 ΠΡΟ. Πυκνῷ. Ἀνδρόμαχος ἐν ἐνυαλιοκτόνοις φησὶ, κυρίως λέγεσθαι τὰ ἐπαλλήλους κλάδους ἔχοντα δένδρα, ἀφ' ὧν ξηλυμανεῖν.
132 ΨΑΥ. Ἠρέμα ἤπτοντο.
134 ΕΠ. Εἰς τὸ αὐτὸ συνήγετο, καὶ ἐκάμπτετο κραδαινόμενα.
136 ΠΡΟΥ. Προϊόντα, ἐπεύχεσθαι.
137 ΟΛΟ. Λίθος φερίφρης, τροχαλός, ὁ ὢν πρὸς τεῖχειν ὀλοὸς, τετύξιν, ὀλίζεσθαι, ἐπὰν καταφερόμενος, ἂν τὸ ἐμπίπτον βλάπτει.
138 ΣΤΕ. Ὄρους ἐξοχῆς. νῦν δὲ, λείας πέτρας.
139 ΑΣ. Πολλῷ. ΑΝ. Τραχείας.
140 ΥΨΙ. Ἐρ' ὕψος. ΑΝΑ. Ἀναπαλλόμενος, ἀναπηδῶν. ΠΕ. Ταχέως φέρεται.
141 ΑΣ. Ἀπειρεσίους.
142 ΙΣΟ. Ἰσόμαλον τόπον. ΕΣ. Καὶ πρὸ ὁρμῆς πολλῆς χεόμενος.
143 ΑΠΕΙ. Ἠπείλει, ὑπισχνεῖτο. Ὅτε δὲ τὸ καυχᾶται καὶ ἐπαπειλήσαι δηλοῖ.
145 ΕΝΕ. Ἐνέτυχεν. ΦΑ. Ταῖς πυκναῖς ταξεσιν.

Στῆ ῥα μάλ' ἐγχεμφθείς· οἱ δ' ἀντίοι ἦες Ἀχαιῶν,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
Ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χαλκάμψος πελεμίχθη,
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·
"Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
"Παρμένετ'· ἔτι σῆρον ἐμὲ χρήσουσιν Ἀχαιοί,
"Καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτὰς ἀρτύναντες·
"Ἀλλ', οἷόν, χάσσον) ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτεόν με
"Ὦρσε θεῶν ὤλεσσος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Δηΐφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πριαμίδης, προόθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Κῶπα πυκὶ προβιβὰς, καὶ ὑπασπίδια προποδίζων·
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν, ὃδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ταυρείην· τὴ δ' ὄγε διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηΐφοβος δὲ
Ἀσπίδα ταυρείην ἀπέθ' ἀπὸ ἕο· δείσε δὲ θυμῷ
Ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο· κώσατο δ' αἰνῶς

146 ΕΓ. Ἐνηέσας.

147 ΑΜ. Ἐκατέρωθεν ἠχουμένους, καὶ πὰ γῆα βλάπλειν δυναμένους.

149 ΔΙΑ. Ὡς ἀφ' ταυτὸς τῦ πειρατῦ ἀκοντήσαι. ἢ, ἀφαπράσιμον εἰς ἄκρας. ἢ, ἀφανὲς, καὶ σημαντικόν.

150 ΔΑ. Οἱ ἐν Δαρδάνῳ πόλι τ Τροίας οἰκοῦντες.

151 ΣΧΗ. Ἐφίξασι, κωλύσασι.

152 ΠΥΡ. Δίκην πύργε, ἐν πάξει. Ἔστι δὲ ἐπίρρημα παραβολοειδὲς, ὅμοιον τῷ σφαιρηδόν.

158 ΚΟΥ. Ἤτοι, μετέπειρα καὶ ὑστάλα σεσθαίνων. ἢ, ἐπ' ἄκρων τῶν ποδῶν βαδίζων οἱονεὶ ἀκροδακτυλίζων. ΥΠΑ. Ὑπὸ τῇ ἀσπίδι ἡρέμα καὶ εὐρύθμως βαίνων. ἢ, ὑπὸ τὸν ἀσπίδα τὸς πόδας πάει. τυτίσι, σφέκαλύπλων αὐτὸς τῇ ἀσπίδι καὶ τὸν πρόσω. Ἐξ ἃ σεσθήλοι, ὅτι οὐκ ἔχει ὁ Δηΐφοβος ἀμφιβρότου ἀσπίδα, ἀλλ' ὅπλα, ἐπεὶ ἂν αὐτὸν σκεπάσῃ.

159 ΤΙ. Κατ' αὐτῦ ἐσοχάζετο.

162 ΚΑΥ. Καυλὸς, τὸ ἄκρον τ δόρατος, τὸ ἐμβαλλόμενον εἰς τὸν ἐπιδορατίδα. ΕΑ. Κατάγη, σκλάθη.

165 ΧΩ. Ἐλυπήθη γὰρ καθ' ἀμφότερα, ἐπί τε τῷ τὸν νίκην ἀφῃρῆσθαι, καὶ ἐπὶ τῷ κικλᾶσθαι τὸ δόρυ.

Ἀμφότερον

Ἀμφότερον, νίκης τε, καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξε·
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Οἰσόμβρος δόρυ μακρὸν, ὃ οἱ κλισίηφι λέλειπτο.
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
Ἴμβριον αἰχμητὴν, πολυΐππου Μέντορος υἱόν.
Ναΐῃ ἣ Πήδαιον, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν,
Κέρην δὲ Περάμοιο νόθῳ ἔχε Μηδεσικάστην·
Αὖταρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι·
Ναῖε δὲ πὰρ Περάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι.
Τὸν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' ὦτος ἔγχει μακρῷ
Νύξ', ἐκ δ' ἔπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὖτ' ἔπεσεν, μελίη ὡς,
Ἥ τ' ὄρεος κορυφῇ ἔκαθεν πεφαινομένοιο
Χαλκῷ τεμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσῃ·
Ὣς πέσεν· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεαποικίλα χαλκῷ.
Τεῦκρος δ' ὡρμήθη, μεμαὼς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Ἕκτωρ δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου πῖ Ἀκτορίωνος,
Νιασόμενον πολέμονδε, κατὰ σῆθος βάλε δουρί·
Δάπτησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

168 OI. Κομίσων, οἴσων. Διαφέρει δὲ τὸ οἴσων καὶ τὸ ἀσόμβῳ. Οἴσων, ἢ γὰ ἑτέρᾳ. Οἶσε θεῖον ῥεκὼ, κακῶν ἄκος. Οἰσπε δ' ἄρνα λευκόν. Οἰσόμβῳ ἢ ἑαυτῷ.

172 ΠΗ. Πήδαιος, πόλις Καρίας.

178 ΜΕ. Ὡς μελίη. Ἐπὶ δὲ ἄδου δένδρα.

179 ΚΟ. Ἐξοχῇ. ΕΚΑ. Πέρᾳ ὠθεῖν ὡρωμένην, φερόπλα.

180 ΤΕ. Τρυφερὰ, ἁπαλὰ, ῥᾳδίως δυναμένα τέρπεσθαι. Ἐπὶ δὲ, χλωρά. Ἔοικε δὲ ὥσπερ σιναλγῶν τῷ δένδρῳ τοιαῦτα εἰρηκέναι.

181 ΒΡΑ. Ὠνομαζοπποίησεν. Ἐντεῦθεν ἢ ἀπὸ τοῦ ἄχθεσθαι τὸ ὑδάτων καὶ τὸ βρέχειν ἀνέμφατον. Ὁ δὲ λόγος· τὰ περὶ αὐτῶν τεύχεα ἔφερεν.

186 ΝΙΣ. Παραγινόμενον.

Ἕκτωρ δ' ὠρμήθη, κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
Κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
Αἶας δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δι' ἀρὶ φαεινῷ
Ἕκτορος· ἀλλ' ὅπη χροὸς εἴσατο, τῶς δ' ἄρα χαλκῷ
Σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν ὦτα,
Ὧσε δέ μιν σθένεϊ μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσατ' ὀπίσω
Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τὼς δ' ἐξεῖρυσαν Ἀχαιοί·
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος, δῖός τε Μενεσθεὺς,
Ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε μεμαότε θέριδος ἀλκῆς,
Ὦρσε δύ' αἶγα λέοντε, κυνῶν ὑπὸ καρχαροδόντων
Ἁρπάξαντε, φέρητον ἀνὰ ῥωπῆια πυκνὰ,
Ὑψὸ ὑπὲρ γαίης μετὰ χαμφηλῆσιν ἔχοντε·
Ὡς ῥα τὼ ὑψὸ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ
Τεύχεα συλήτην, κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
Κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο·
Ἦκε δέ μιν, σφαιρηδὸν ἐλιξάμενος δι' ὁμίλου·
Ἕκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι.
Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
Γιὼν ὸν πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Βῆ δ' ἰέναι κατὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ὀτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κῆδε' ἔθυχεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δεξικλυτὸς ἀντεβόλησεν,
Ἑρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὅ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο

191 ΧΡΟ. Διὰ δ' χρωτὸς δῆλθε.
198 ΚΑΡ. Ὀξεῖς δὲ ἐπικαμπεῖς ὀδόντας ἐχόντων.
199 ΡΩ. Οἱ τόποι ἐν οἷς ῥῶπες φύονται. Ῥῶπες δὲ πολύφυλλα καὶ ἰμαντώδη φυτὰ ὀρυῶν.
200 ΥΨ. Ἐν ὕψει. ΓΑΜ. Γαμφοῦς, σικγόσι. Παρὰ τὸ κεκάμφθαι.
201 ΚΟ. Δυϊκῶς. Κορυστὰ, ὁπλῖται.
202 ΣΥ. Ἡ Δώριόν ἐστιν, ἢ παρὰ τὸ συληστήν.
204 ΣΦΑΙ. Δίκην σφαίρας. ΕΛΙ. Ἐπισραφείς.
207 ΥΙ. Ἐγγόνου.

Ἦλθε,

Ἦλθε, κατ' ἰγνύλιν βεβλημένῳ ὀξέϊ χαλκῷ·
Τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὁ δ' ἰητροῖς ἐπιτέλλας
Ἧιεν ἐκ κλισίης· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
Ἀνδιάων· τῷ δὲ προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων,
Εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱῖ Θόαντι,
Ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ·
" Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, πῇ τοι ἀπειλαὶ
" Οἵχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἷες Ἀχαιῶν;
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
" Ὦ Θόαν, ἤτις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἔγωγε
" Γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πολεμίζειν·
" Οὔτέ τινα δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτέ τις, ὄκνῳ
" Εἴκων, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλά πῃ ἔτω
" Μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι,
" Νωνύμνους ὀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
" Ἀλλὰ, Θόαν, σὺ γὰρ τοπάρος μενεδήϊος ἦσθα,
" Ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον ὅτι μεθιέντα ἴδηαι·
" Τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ἑκάστῳ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
" Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν

212 ΙΓ. Ἀγκύλλω. ἢ, τὸ ὄπισθεν ᾧ γόνατος.
213 ΕΝ. Ἐκόμισαν.
214 ΜΕ. Ἐνθυμεῖτο.
215 ΑΝ. Μεταλαμβάνειν, ἐφάπτεσθαι.
216 ΕΙ. Ὁμοιωθείς.
217 ΠΛΕΥ. Ἀπὸ ᾧ Πλευρῶν καὶ Καλυδῶν. ἐστὶ δὲ πόλεις Αἰτωλίας.
218 ΑΙ. Αἰτωλὸς παῖς μὲν ἦν Ἐνδυμίωνος. Ὃς ἀκούσιον φόνον δράσας, ἐφυγε εἰς τὴν ἀπ' αὐτῆς σποσαγορευθεῖσαν Αἰτωλίαν, κἀκεῖ τεκνώσας Πλευρῶνα. Ἀφ' ᾗ ἡ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλις Πλευρὼν ἐκλήθη. Τέτε δὲ γίγνονται δύο παῖδες, Κούρης καὶ Καλυδών. Ἀφ' ὧν ἄλλαι δύο πόλεις ἐν Αἰτωλίᾳ σποσαγορεύθησαν.
222 ΟΣ. Ὅσον ἐγὼ γνωρίζω.
223 ΕΠΙ. Διωάμεθα, ἐμπείρως ἔχομεν.
224 ΙΣ. Ἐπίσταμαι. ΑΚΗ. Ἀψυχοποιόν.
225 ΑΝ. Ἀναδύεται.
226 ΜΕΛ. Ἔοικε φίλον εἶναι.
227 ΝΩ. Ἀνωνύμους, ἀνυμνους. Κατ' ἐπίνθεσιν ᾧ ν, ἀφ' τὸ παραλήγεσθαι βραχέϊαι.
228 ΜΕ. Ὑπομνηστὸς ἐν τῇ μάχῃ.

" Ἐκ

" Ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
" Ὅστις ἐπ' ἤματι τῷδε ἑκὼν μεθίῃσι μάχεσθαι.
" Ἀλλ' ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἄμα χρὴ
" Σπεύδειν, αἴκ' ὄφελός τι γνώμεθα, καὶ δύ' ἐόντε.
" Συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλεται ἀνδρῶν, ἠὲ μάλα λυγρῶν.
" Νῶϊ δὲ καί κ' ἀγαθοῖσιν ἀντισταίμεθα μάχεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἵκανε,
Δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροΐ, γέντο δὲ δοῦρε·
Βῆ δ' ἴμεν ἀσπερχὴς ἐναλίγκιος, ἠΰτε Κρονίων
Χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί·
Ὡς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Μηριόνης δ' ἆρα οἱ, θεράπων ἐὺς, ἀντιβόλησεν,
Ἐγγὺς ἔπι κλισίης· μιν γὰρ δόρυ χάλκεον ἧκε
Οἰσόμενος· τὸ δὲ πρόσφη φίλος Ἰδομενῆος·
" Μηριόνη, Μόλε ἰὲ, πόδας ταχὺ, φίλταθ' ἑταίρων,
" Τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτῆτα;
" Ἦέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρῃ ἀκωκή;

233 ΜΕΛ. Ἐμπαίζομεν, παίγνια. Εἰώθασι γὰρ οἱ κύνες κρεωθέντες τοῖς λειψάνοις ἐμπαίζειν. λέων δὲ τὸ πᾶν ἐσθίει.

236 ΣΠΕΥ. Κακοπαθεῖν, ἐπιζημίαν.

237 ΣΥΜ. Ἀντὶ τοῦ, συμφορητή. Τὸ δὲ ὅλον· καὶ ἡ τῶν δειλῶν καὶ ἀνάνδρων καὶ μάλα λυγρῶν δύναμις, εἰς ταὐτὸ συνελθοῦσα, ἄριστον γίνεται. οὐδεμία ἀσφάλεια λείπει τοῖς ἀνδρείοις, εἰ καὶ δειλοὶ ἀκόλουθοι συμπίπτοντες, συάρεται δρᾶσι. καὶ μάλα λυγρῶν ἀνδρῶν συμφορητὴ γίνεται ἀρετή. πόσῳ μᾶλλον, καίπερ ἀγαθοῖς ἡμεῖς δυνάμεθα μάχεσθαι;

238 ΝΩΙ. Ἡμεῖς δὲ καὶ ἀνδρείοις δυνάμεθα μάχεσθαι. Ἐπιστάμεθα γὰρ, τὸ, δυνάμεθα.

239 ΑΜ. Ἐπὶ τὸν πόλεμον.

242 ΕΝΑ. Ὁμοίως.

243 ΑΙ. Λαμπρῶς.

244 ΑΡΙ. Μεγάλως ἔκδηλοι, δείδηλοι.

247 ΜΕ. Ἀπήει γὰρ δόρυ κραιπνόν.

249 ΜΗ. Διὰ ἐνὸς στίχου τὴν συγχρόνως ὑπομονὴν, καὶ τῶν τοῦ ποδῶν χάριν ἐμφαίνει, καὶ τὸ ὑπερβάλλον αὐτοῦ τῆς φιλοπονίας ἐνεδείξατο.

251 ΗΕ. Ἡ τίτρωσαί τι μέρος τοῦ σώματος.

" Ἦέ

" Ἦέ τοῦ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἦλυθες; ἠδέ τι αὐτὸς
" Ἤθελες ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
" Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βηληφόρε χαλκοχιτώνων,
" Ἔρχομαι, εἴ τι τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται, Villois. Anced.
" Οἰσόμενος· τὸ νυ γὰρ κατεάξαμεν ὃ πρὶν ἔχεσκον, II. 88.
" Ἀσπίδα δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερμενέοντος.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
" Δέρατά γ' αἴκ' ἐθέλησθα, καὶ ἓν καὶ εἴκοσι δήεις,
" Ἑστηότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
" Τρωΐα, τὰ κταμένων ὀπαδύμεναι· ἐγὼ οἵω
" Ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἱστάμενος πολεμίζειν.
" Τῷ μοι δέρατά ἐστι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
" Καὶ κόρυθες, καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
" Καί τοι ἐμοὶ παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
" Πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐδόν ἐστιν ἐλέσθαι·
" Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
" Ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
" Ἴσκομαι, ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
" Ἄλλον πού τινὰ μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
" Λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν οἴω.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·

252 ΗΕ. Ἦ τοῦ πνὰ ἀγγελῶν τοῦδε ἐμὲ παρεκίγησας.
257 ΤΟ. Ἐκεῖνο γὰρ δή.
260 ΔΗ. Εὑρήσεις.
261 ΕΝΩ. Οἱ ἐναντίοι καὶ πὰς εἰσόδους τοῖχοι. Ἴν' ᾖ, δέρατα παμφανόωντα δηλονότι. Καὶ ἐν τῇ Θ ἔπος·
Ἅρμασιν δ' ἔκλινεν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα.
262 ΚΤΑ. Ἀναμεμίγμενοι. ΑΠΟ. Ἀφαιρεθέντα.
263 ΕΚ. Μακρὰν, πόρρω.
265 ΓΑ. Ἀκμοπυνόρμοι, εἰλοῦντες.
267 ΚΑΙ. Καὶ ἐμοὶ δή.
268 ΑΔ. Ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι ἐγγὺς ὥστε λαοῦσιν.

" Οἷσ' ἀρετὴν οἷός ἐστι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι; 275
" Εἰ γὰρ νῶϊ παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
" Ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
" Ἐνθ' ὅ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφάανθη·
" Τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλη,
" Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἧσται ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς, 280
" Ἀλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει,
" Ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει
" Κῆρας ὀιομένῳ· πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων.
" Τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ τρέπεται χρὼς, οὔτέ τι λίην
" Ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἑσίζηται λόχον ἀνδρῶν, 285
" Ἁρπάξαι δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαὶ λυγρῇ·
" Οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
" Εἴπερ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἠὲ τυπείης,
" Οὐκ ἂν ἐν αὐχένι ὄπιθε πέσοι βέλος, οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
" Ἀλλά κεν ἢ στέρνων, ἢ νηδύος ἀνιάσειε, 290
" Πρόσσω ἰεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαρίσαι.
" Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὡς

275 ΤΙ. Οἷον, ὃ χρή σε πρὸς τούτων λέγειν τί.

276 ΕΙ. Τὸ ἑξῆς· εἰ γὰρ νῶϊ παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα εἰς λόχον, ἔνθ' κεν ἔνθα τὸν μῖνος. Τὰ δ' λοιπὰ ἀμφίσημα, πρὸς τὸ, δυσυπομόνητον εἶναι καὶ τοῖς ἀνδρειοτάτοις τῶν στρατοῦ. ΑΕ. Καπερωμοίμεθα.

277 ΔΙΑ. Δείκνυται, φαίνεται.

279 ΤΡΕ. Μεταστρέπεται, μεταβάλλει. ΑΛ. Ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλο κατασήμα.

280 ΕΡΗ. Κατέχεται.

281 ΜΕ. Μεταμφιζάνει ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας. Ὀκλάζει γάρ ἐστι τὸ, ἐπὶ γόνυ. Ὅ ἐστιν, ἐγκλίνει τὰ γόνατα, ἀμφὶ δειλίαν μιλακιζόμενον.

282 ΠΑ. Κτυπεῖ, ἤτοι, κινεῖται μείζονι παλμῷ, ἀπὸ τοῦ πάλλω φόβου.

283 ΚΗ. Θάνατον προσδοκῶντι. ΠΑ. Κτύπος.

285 ΤΑΡ. Φοβῆται. ΕΠ. Ἐπὰν ἅπαξ καθεδῇ ἐν τῇ φύσει τοῦ ἀνδρός.

286 ΑΡΑ. Εὔχεται ὁ γενναῖος ἀνὴρ τῶν ταχίστων συμβαλεῖν τοῖς πολεμίοις. ΔΑΙ. Τῇ χαλεπῇ μάχῃ.

287 ΟΥ. Οὐδ' ἂν ἐνταῦθά τις καταμείμψοιτό σε τῶν δύναμιν καὶ τῶν σθένος.

288 ΒΛ. Βληθείης. ΠΟ. Ἐνεργῶν, πολεμῶν. ΤΥ. Ἐκ χειρὸς τρωθείης.

290 ΣΤΕ. Σπηθῶν. ΝΗ. Τῆς γαστρός. ΑΝ. Ἀπαντήσει, ἔλθοι.

291 ΠΡΟΣ. Ἐμπροσθεν, ὁρμῶντος. ΟΑΡ. Ἐν τῇ τῶν στρατιωτῶν ὁμιλίᾳ καὶ συναναστροφῇ.

292 ΑΕ. Διαλεξώμεθα, ὁμιλήσωμεν. ΝΗ. Ὡς νήπιοι, καὶ ἄφρονες.

" Ἑστάτες.

" Ἑστεότες, μή πᾳ τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ.
" Ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιὼν ἕλευ ὄβριμον ἔγχος.
Ὣς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοὸς ἀτάλαντος Ἀρῆι,
Καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος·
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομῆνα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
Οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι,
Τῷ δὲ φόβος φίλος ἰὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀπαρβὴς
Ἕσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε πελάφρονά περ πολεμιστήν·
Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρης μέτα θωρήσσεσθον,
Ἠὲ μετ' Φλέγυας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τώγε
Ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
Τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀγὸς ἀνδρῶν
Ἤισαν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
" Δευκαλίδη, πῆ τ' ἄρ μέμονας καταδύναι ὅμιλον;
" Ἢ ὀπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
" Ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ ἔπποθι ἔλπομαι ἔτω

293 ΥΠΕΡ. Ὑπερφάνως, μεγάλως.

297 ΜΕ. Μεγάλως δὲ πολέμου ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα πεποίηθε.

298 ΠΟ. Εἰς τὸν πόλεμον παροξύνεται.

299 ΑΤ. Ἄφοβον.

300 ΤΑ. Καρτερικὸν καὶ ὑπομονητικὸν φρόνημα ἔχοντα, ἀνδρεῖον.

301 ΕΦΥ. Ἐπὶ τὰς Ἐφυραίους πάλαι καλουμένης. νῦν δὲ Κραννωνίας. Ἰσέον δὲ, ὅτι Ἔφυραι εἰσὶ τέσσαρες. μία μὲν ἡ καὶ Θεσσαλίαν. δευτέρα δὲ ἡ καὶ τὴν Ἤπειρον. τρίτη δὲ ἡ τῆς Ἠλιάδος. καὶ τετάρτη ἡ νῦν καλουμένη Κόρινθος. Νῦν οὖν λέγει τὰς καλουμένας Κραννωνίας τὰ Θεσσαλίας. ὡς Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ.

302 ΦΛΕ. Τὰς ἐν Φωκίδι οὔσας Γορλυναίους καλουμένους, οἱ συνέπραττον τῷ ἐν Δελφοῖς ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος. ΦΛΕ. Φλέγυες, Γορλυναῖοι καθικνοῦντες, παρανομώτατον καὶ ληστικὸν διῆγον βίον, καὶ, καταλειχόντες, τὰς τῶν ἰδίοις χαλεπῶς ἠδίκουν. Θηβαῖοι δὲ, πλησίοχωροι ὄντες, ἐστενοχώρουν μέχρι πολλοῦ, εἰ μὴ Ἀμφίων καὶ Ζῆθος, οἱ Διὸς καὶ Ἀντιόπης, ἐπίσχουσι τὰς Θήβας. Εἶχε γὰρ Ἀμφίων λύραν, παρὰ Μουσῶν αὐτῷ δεδομένην. δι' ἧς καὶ ἐθέλγε καὶ τὰς λίθους, ὥστε καὶ τοῦτο τὸ τειχοδομίαν αὐτομάτως ἐπέρχεσθαι. Τούτων μὲν οὖν ζώντων, οὐδὲν οἱ Φλέγυες τοὺς Θηβαίους ἠδύναντο ἀδικεῖν κακόν. Θανόντων δὲ αὐτῶν, ἐπιθέντες, σὺν Εὐρυμάχῳ τῷ βασιλεῖ τὰς Θήβας ἕλον. Πλείονα δὲ τολμῶντες ἀδικήματα, καὶ τὰ Διὸς σφαίρισιν, ὑπὸ Ἀπόλλωνος διεφθάρησαν, ὡς ἱστορεῖ Φερεκύδης.

" Δεύεσθ' πολέμοιο καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
" Νηυσὶ μὲν ἐν μέσῃσιν ἀμύνειν εἰσὶ Ϛ ἄλλοι,
" Αἴαντές τε δύω, Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
" Τοξοσύνῃ, ἀγαθὸς Ϗ κ' ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
" Οἵ μιν ἄδην ἐλόωσι κ' ἐσύμενον πολέμοιο,
" Ἕκτορα Πριαμίδην, κ' εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
" Αἰπύ οἱ ἑσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
" Κείνων νικήσαντι μένος κ' χεῖρας ἀάπτους,
" Νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
" Ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
" Ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ ἔθελοι μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
" Ὃς θνητός τ' εἴη, κ' ἔδοι Δημήτερος ἀκτήν,
" Χαλκῷ τε ῥηκτὸς, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·
" Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν
" Ἐν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' ὄπως ἐστὶν ἐρίζειν.
" Νῶϊν δ' ὦδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατὸν, ὄφρα τάχιστα
" Εἰδομεν, ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
Ὣς φάτο· Μηριόνης δὲ ποδώκεος Ἄρηϊ
Ἧρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ἦ μιν ἀνώγει.
Οἱ δ' ὡς Ἰδομενῆα ἴδον Φλογὶ εἴκελον ἀλκὴν,
Αὐτὸν Ϛ θεράποντα σὺν ἕντεσι δαιδαλέοισι,
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
Τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νεῖκος ὀπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν.

310 ΔΕΥ. Προσδεῖσθαι.
315 ΑΔ. Εἰς κόρον ἕλωσιν. Ὃ ἐστιν, πολλὴν κορεσθῆναι ποιήσωσιν.
317 ΑΙ. Μέγα, φοβερόν. ΕΣ. Γενήσεται.
320 ΔΑ. Δαιδὸν, κεκαυμένον ξύλον.
322 ΔΗ. Τὸν σῖτον. ἐπὲι κατασάμβ@, κ' ἀλέσμβ@, ἄρτος γίγνεται.
323 ΧΑΛ. Σιδηροτροφῶς.
324 ΡΗΞ. Ἀνδρείῳ. Παρὰ τὸ ῥήσσειν. ΧΩ. Παραχωρήσειεν.
325 ΑΥ. Ἐν τῇ συσταδὸν μάχῃ.
327 ΕΙ. Ἴδωμεν. ΟΡ. Παράσχωμεν.
333 ΟΜ. Ὄρθιον, ἰσχυρὸν.

Ὡς

Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων πέρχωσιν ἄελλαι
Ἤματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
Οἵτ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἐτίναξαν ὀμίχλην·
Ὡς ἄρα τ' ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
Ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι
Μακρῇς, ἃς εἶχον παμεσίχροας· ὄσσε δ' ἄμερδεν
Αὐγὴ χαλκείη κορύθων ὑπὸ λαμπομενάων,
Θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαεινῶν,
Ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
Ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, ἀδ' ἀκάχοιτο.
Τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνε υἷε κραταιὼ
Ἀνδράσιν ἡρώεσσι τετεύχατον ἄλγεα λυγρά·
Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἕκτορι βάλλετο νίκην,
Κυδαίνων Ἀχιλῆα ποδάρκεα ταχὺν, ἀδ' ὅγε πάμπαν
Ἤθελε λαὸν ὀλέσσαι Ἀχαιϊκὸν Ἰλιόθι πρὸ,
Ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε, καὶ υἱέα καρτερόθυμον.
Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθών,
Λάθρη ὑποξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κραιπνῶς ἐνεμέσσα.
Ἡ μὲν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἠδ' ἴα πάτρη·
Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ πλείονα ἤδη.

334 ΛΙ. Τῶν καὶ τ' ἦχον ἐξέων.
336 ΑΜΥ. Ὁμόσε, ὁμοῦ, εἰς τ' αὐτὸν τόπον.
339 ΕΦ. Ἐπυκνώθη δὲ ἡ μάχη τῇ τῶν δοράτων ἀναβάσῃ. Φρίσσειν γὰρ, τὸ, ὀρθοῦσθαι συκνῶς.
340 ΤΑ. Τμηκὰς δ' χρωτός. Παρὰ τὸ, ταμῶ, ῥῆμα. ἔστι δὲ μέλλων ταμέσσω. ΑΜ. Ἐστέρησεν, ἠμαύρωσε.
344 ΑΚΑ. Οὐδὲ λυπηθείη ἄν.
345 ΑΜ. Διάφορα καὶ κεχωρισμένα φρονοῦντες. δυϊκῶς.
346 ΤΕ. Ἐτέτυκτον, κατεσκεύαζον.
351 ΟΡΟ. Εἰς ὁμιλῶ ἤγαγε. ΜΕ. Ἐπὶ αὐτὸς παρεκβυόμενος.
352 ΗΧ. Ἐβαρεῖτο, ἐλυπεῖτο.
354 Η. Ὄντως δὴ, ἀληθῶς δή. ΗΔ. Τὸ πλῆρες, ἠδὲ ἴα. ἵνα ᾖ, καὶ μόνη. ΠΑ. Ἐκ δ' αὐτῆς πατρός.

Τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,
Λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ ἐοικώς.
Τὼ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίΐου πολέμοιο
Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
Ἀρρήκτου τ', ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γύνατ' ἔλυσεν.
Ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
Ἰδομενεὺς, Τρώεσσιν ἐπάλμενος, ἐν φόβον ὦρσε·
Πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα, Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
Ὅς ῥα νέον πολέμοιο μνῆστις εἰληλούθει·
Ἤτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Κασσάνδρην, ἀνάεδνον· ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
Ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
Τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχετο καὶ κατένευσε
Δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ' ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.
Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν ὑψι βιβάντα τυχών· ὁ δ' ἤρκεσε θώρηξ
Χάλκεος ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξε·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο, φώνησέν τε·
"Ὀθρυονεῦ, πέρι δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,

356 ΑΜ. Φασερῶς.

358 ΤΩ. Ὁ μὲν Ζεὺς, καὶ ὁ Ποσειδῶν, τὰ πέρατα τῆς μάχης καὶ δὴ πολέμου τέναντες καὶ ἀμφοτέρων τὰ στρατῶν, ἔδησαν ἰσχυρῷ δεσμῷ. Ὃς δεσμὸς πολλοῖς αἴτιος ἀπωλείας ἐγένετο. Τέλος γὰρ ἀποτίθεται ἀληθεικῶς, τὰς ἑκατέρωθεν ἐξοχὰς ἐμπεπλεγμένους, μίαν μὲν Τρώων, μίαν δὲ Ἑλλήνων, καὶ τὰ Ποσειδῶνος καὶ Διὸς γνώμῃ, τὰ ἐξαπαπλεγμένων ἀπὸ τῶν ἐξοχῶν, τὰ μὴ δυναμένων, μήτε ῥαγῆναι, μήτε λυθῆναι. Ταῦτα δὲ ἀληθεῖ ἀς τὸ ἰσόῤῥοπον αὐτῶν τῇ ἰσχὺν συσῶσαι, διὰ τὰς τῶν θεῶν βοηθείας.

359 ΠΕΙ. Πείρας, τέλος. ΕΠ. Ἐπιπλέξαντες τὰς κῆρας, καὶ οἱονεὶ δήσαντες.

360 ΑΛΥ. Ἀντὶ δυσλύτου.

361 ΜΕ. Ὁ λειόμηνος ἀπαρτιπόλιος, ᾧ διεσταρμένη εἰσὶν αἱ πολιαί. ὁ μεσήλιξ.

363 ΕΝ. Ἐνέπασε φυγῇ.

363 ΚΑ. Ἀπὸ Καβησοῦ πόλεως ἐνδεδημηκότα. Ἔστι δὲ πόλις Θρᾴκης.

364 ΕΙ. Ἐπὶ τῷ δὲ πολέμου δέξαν παρεγένοντο.

366 ΑΝΑ. Ἀνδὶ τὸ ἀθγάμου διδομένων δώρων.

369 ΥΠΟ. Ταῖς ὑποχέσεσι πιστεύσας.

371 ΒΙ. Ὑψηλὰ διαβαίνοντα.

374 ΑΙ. Ἐπαινῶ.

" Εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέσχου
" Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἣν·
" Καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
" Δοῖμεν δ' Ἀτρείδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστῳ,
" Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπυίέμεν, εἵνεκα σὺν ἄμμιν
" Ἰλίου ἐκπέρσῃς εὖ ναιόμενον πολίεθρον·
" Ἀλλ' ἕπεο, ὄφρ' ἅπτι νηυσὶ συνώμεθα παντοπόροισιν
" Ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ ἄ τοι ἐεδνωταὶ κακοὶ εἰμέν.
Ὣς εἰπὼν, πᾶσιν εἵλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
Ἥρως Ἰδομενεύς· τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ,
Ἵππων ὠρόθ' ἵππων· τὼ δὲ ὠτρύνοντε κατ' ὤμων
Αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἵετο θυμῷ
Ἰδομενῆα βαλεῖν· ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
Λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ στρὸ ἦ χαλκὸν ἔλασσεν·
Ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωΐς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρὴ, τήν τ' ἔρσῃ τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νῆιον εἶναι·
Ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθείς,
Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
Ἐκ δέ οἱ ἡνίοχον λῆγε φρένας, ὃς πάρος εἶχεν,
Οὐδ' ὅγε τόλμησεν, δηΐων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,

381 ΣΥΝ. Σωθήκην ποιησώμεθα.
382 ΑΜ. Περὶ γάμου. ΕΕΔ. Προικοδότας.
384 ΑΜ. Βοηθός.
385 ΠΝ. Καθιππεύοντες αὐτῷ τὸ μεταφρενον.
386 ΙΕ. Προσθυμεῖτο.
388 ΔΙΑ. Διήλασε ᾧ, ὅ ἐστι, διεπέρασε, τῷ σιδήρου.
389 ΑΧΕ. Ἡ λύκη, παρὰ τὸ ἐκ τοῦ Ἀχέροντος ποταμοῦ τὴν καταχθονίαν κομιδὴν αὐτῷ ὑπὸ Ἡρακλέους, στραμένου αὐτὴν ἐπὶ τὴν Κερβέρου νίκην.
390 ΒΛΩ. Μακρά. Παρὰ τὸ βλώσκειν, ὅ ἐστι, βαίνειν. ὑναυξὴς γάρ.
391 ΝΕΗ. Νεωστὶ ἠκονημένους.
393 ΒΕ. Βρυχόμενος, ἀστόμενος. σιωπηλῶν τὰς ὀδόντας, ἢ δάκνων. Μεμίμηται δὲ τὸ γιγνόμενον παῖδος ὑπὸ τὰς βιοθανούσας. εἰώθασι γὰρ τὰς ὀδόντας βρύχειν.
394 ΕΚ. Ἐξεπλάγη δὲ, καὶ ἔκφρων ἐγένετο ὁ αὐτοῦ ἡνίοχος.

Ἄψ ἵππους τρέψαι· τὸ δ' Ἀντίλοχος μωμεχάρμης
Δορὶ μέσσον περόνησε τυχών· ὀδὰξ δ' ἤρκεσε θώρηξ
Χάλκεος ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀθμαίνων ἐὺ ἔργεος ἔκπεσε δίφρου.
Ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
Ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.
Δηΐφοβος δὲ μάλα ὀχέων ἦλυθεν Ἰδομενῆος,
Ἀσίῳ ἀχνύμενος, ἐκ δὲ κόνισε δορὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι παντοσε ἴσῃ,
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
Δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
Τῇ ὕπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπατο χάλκεον ἔγχος·
Καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ὀπιθρέξαντος ἄϋσεν
Ἔγχεος· ὀδὰξ ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
Ἀλλ' ἔβαλ' Ἱππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
Ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γόνατ' ἔλυσε.
Δηΐφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
"Οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἄσιος, ἀλλά ἑ φημὶ
Εἰς Ἀΐδός περ ἰόντα, πυλάρταο, κρατερῆος,
Γηθήσειν κατὰ θυμόν, ἐπεί ῥά οἱ ὤπασε πομπόν.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ἀλλ' ὀδὰξ, ἀχνύμενός περ, ἑοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
Ἀλλὰ θέων ἔβλεψε, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.

399 ΕΥ. Ἐπιμελῶς κατεσκευασμένον.
403 ΑΧ. Ὑπὲρ Ἄσιον λελυπημένος.
407 ΔΙ. Εὖ περιδεδινημένῳ, καὶ κυκλοτερεῖ.
408 ΕΑ. Σωτειρίλη.
409 ΚΑΡ. Ξηρόν. Ὅταν καὶ ὁ καρπὸς, καὶ τὸ κέρφος. ΕΠΙ. Ἐπιφαύσαντος, ἢ ἐπληθύοντος. ΑΥ. Ἤχησε.
414 ΑΤΙ. Ἀτιμώρητος.
415 ΠΥ. Τὰς πύλας ἰσχυρᾶς ἐφαρμόζοντος.
416 ΠΟΜ. Σώσειν.

Τὸν

Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς Ἐχίοιο παΐς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην, βαρέα στενάχοντε.
Ἰδομενεὺς δ' ὡς λῆγε μένος μέγα, ἵετο δ' αἰεὶ
Ἠέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
Ἢ αὐτὸς δῦπῆσαι, ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
Ἐνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν
Ἥρῳ' Ἀλκάθοον· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαο,
Πρεσβυτάτῃ δ' ὤπυιε θυγατρῶν Ἱπποδάμειαν,
Τὴν πέρι κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο
Κάλλεϊ, καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσί· τὴν ἑνεκα καὶ μιν
Γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·
Τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε,
Θέλξας ὄσσε * φαεινὼ, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα.
Οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ', οὔτ' ἀλέασθαι·
Ἀλλ' ὥστε σήλην, ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
Ἀτρέμας ἑστεῶτα, στῆθος μέσον ἔπληξε δουρὶ
Ἥρως Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
Χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκεε λαῖτμον.
Δὴ τότε γ' αὖον ἄυσεν, ἐρεικόμενος περὶ δουρί·
Δῦπησεν δὲ πεσὼν, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
Ἣ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα, καὶ ἀρίαχον πελέμιζεν

425 ΕΡΕ. Σκητεινῇ.
429 ΩΠΥ. Ἐκταμένῃ.
431 ΕΚΕ. Πασῶν γὰρ τ' ὁμηλίκων τῷ κάλλει διέφερε.
435 ΘΕΛ. Ἀπατήσας, ἀμαυρώσας.
436 ΑΛΕ. Οὔτε σκολιὸν ἓ φυγεῖν.
437 ΥΦΙ. Ἐφ' ὕψει τὸ φύλλα ἔχον.
440 ΗΡ. Ἀπῆρχε, σκώλευεν.
441 ΑΥ. Ξηρὸν, ὀξύ. ΑΥΣ. Ἐσόησεν. ΕΡΕΙ. Σχιζόμενον, ἀμηχανούμενος ὁ χιτών.
442 ΔΟΥ. Ἐψόφησεν, ἀπέδωκεν. οὐκ ἓ παρακολουθοῦντος.
443 ΑΣ. Κινεμένη, πάλλουσα. ΟΥ. Τὸν σαυρωτῆρα τὸ δόρατος. τετέσι, τὸ ὄπισθεν μέρος. ὃ καὶ χρύσφον καὶ σφηνοειδὲς φασι. ΠΕ. Ἐδόνησε, διέσεισεν.

* *al.* φαεινὰ.

Ἔγχεος· ἔνθα δὴ ἔπειτ' ἀφίει μθύος ὄβριμος Ἄρης.
Ἰδομθῆος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀύσας·
" Δηΐφοβ', ἦ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι
" Τρῆϊς ἑνὸς ἄνδρὸ πεφάθαι; ἐπεὶ σύ περ εὐχεαι αὐτως.
" Δαιμόνι', ἀλλὰ κὴ αὐτὸς ἐναντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
" Ὄφρα ἴδῃς οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἱκάνω·
" Ὃς πρῶτος Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίδρον·
" Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα·
" Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε, πολέεσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα,
" Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νυῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν,
" Σοί τε κακὸν, κὴ πατρὶ, κὴ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
Ὣς φάτο· Δηΐφοβος δὲ διχθάδιξα μερμήριξεν,
Ἦ τινά πθ Τρώων ἐπαρίσαιτο μεγαθύμων,
Ἦ ἀψ ἀναχωρήσας, ἢ πειρήσαιτο δόλοιο.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
Βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸ δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλθ
Ἑσταότ'· αἰεὶ γὸ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
Οὕνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὐδὲ τίεσκεν.
Ἀγχῦ δ' ἱστάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Αἰνεία, Τρώων βθληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ

444 ΑΦ. Καθ' ὃ μέρος ἀκλύεται ἡ τῦ δόρατος κίνησις.

446 ΑΞ. Ἆρα ἀξίως καὶ δεόντως δυκῶμθ σε αὐχεῖν, τρεῖς ἀνθ' ἑνὸς πεφονδυκότες;

450 ΕΠΙ. Φύλακα. Τῷ τόνῳ ἢ ἀναγνωστέον προπαροξυτόνως, ὡς ἐπίκουρον.

456 ΕΤΑ. Ἑταῖρον κὴ συντρόφον λάθοι.

458 ΔΟΑ. Ἔδυξι. Ἀπὸ θ, ἰδεξάσατο.

459 ΒΗ. Τρωιάς ἀλούσης, Αἰνείας, Ἀγχίσθ παραλαθὼν τὸν παῖδα, ἔφυγε. Ναυαγίῳ δὲ χρησάμενος εἰς τὴν Ἄθω, ἀνῆκε σὺν τῷ πατρί. Καὶ Ἀγχίσης μὲν ὑπὸ τῷ Καλαύρᾳ ὄρει, πλησίον Ἀνθέμθ πόλεως, τελευτᾷ. Θάψας δ' αὐτὸν Αἰνείας, ὅπου δὴ νῦν τάφος ἐστὶν Ἀγχίσθ λεγόμενος ἐν Πυάνῃ, κατὰ βύλησιν τῆς μητρὸς Ἀφροδίτης, πόλιν ἔκτισε τὴν ἀπ' αὐτῦ Αἰνειάδα προσαγορευθεῖσαν. Τελευτήσαντος δ' τότε, ὁ ἐξ αὐτῆς νομιζόμενος παῖς, λάθρα ἐπὶ τὸν πατρῷον παραγινόμενος, καὶ πόλιν ἀνασήσας, περιλαθών τι τῆς χώρας, μετῴκισεν εἰς Ἰπαλίαν.

460 ΕΠΕ. Ἐπιμόνως ὠργίζετο.

461 ΤΙ. Οὐδαμῶς ἐτίμα.

" Γαμβρῷ

" Γαμβρῷ ἀμιωέμεναι, εἴπερ τι σε κῆδος ἱκάνει·
" Ἀλλ' ἕπεο, Ἀλκαθόῳ ἐπαμιώμενος, ὅς σε πάρος περ, 465
" Γαμβρὸς ἐὼν, ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα·
" Τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πολέμοιο μεμηλώς.
Ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὡς, 470
Ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῦς ἄρεσιν ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ὅστε μένει κελαινεφὲς ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν·
Ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας. 475
Ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς, οὐδ' ὑπεχώρει,
Αἰνείαν ὀτρύνοντα βοὴν ἀγαθὸν· αὐτὰρ ὁ ἑταίρους,
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσσυμένων, Ἀφαρήά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀϋτῆς.
Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 480
" Δεῦτε, φίλοι, καί μ' οἶος ἀμύνατε· δείδια δ' αἰνῶς
" Αἰνείαν ὀρόντα πόδας ταχὺν, ὅς μοι ἔπεισιν,
" Ὅς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἔνι φῶτας ἐναίρειν·
" Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
" Εἰ γὰρ ὁμηλικίην γε σχοίμεθα τῷδ' ἐνὶ θυμῷ, 485
" Αἶψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φεροίμην.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἑνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,

464 ΚΗ. Συγχύσια. Ὅτι ξ, λύπη. γρ κῦδος.
469 ΜΕ. Ἐπιμίλειαν καὶ φροντίδα ποιήσομαι.
470 ΤΗ. Παῖδα μονογενῆ.
473 ΟΙΟ. Ἤτοι οἱ ὧν οἷς ἀναστρέφονται, ὅ ἐστι, στρέφεται. Πολλὴν γὰρ τὸ, ἀναστρέφεται. ἢ ὡς ἂν εἴποις τις καὶ μόνον πολεῖται. ἐξ οὗ δῆλοί, τῷ ἐρήμῳ. ΦΡΙΣ. Ἴσως.
475 ΘΗ. Ἀκονᾷ.
477 ΒΟ. γρ. Βοηθόον.
478 ΑΣ. Ἀσκάλαφος, ὁ λίαν σκληρός. παρὰ τὸ ἀσκέλης τὸ ἀφῆς.
484 ΑΝ. Τὸ ἀκρότατον τῆς ἀκμῆς.
485 ΟΜΗ. Ἀντὶ ξ, ὁμήλικες.
487 ΕΝΑ. Ἓν ᾧ τὸ αὐτὸ φρονοῦντες.

Πλησίοι ἔσησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισι,
Δηΐφοβόν τε, Πάριν τ' ἐσθλὸν, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
Οἵ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Λαοὶ ἕποντ', ὡσεί τε μετ' ἰτίλον ἔσσετο μῆλα
Πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
Ὡς Αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσι γεγήθει,
Ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ὀπιπτόμενον ἑοὶ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόῳ αὐτοχεδὸν ὡρμήθησαν
Μακροῖσι ξυστοῖσι· πρὸς στήθεσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζε, τιτυσκομένων κατ' ὄμιλον
Ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι, ἔξοχοι ἄλλων,
Αἰνείας τε, καὶ Ἰδομενεὺς, ἀτάλαντοι Ἄρηϊ,
Ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλεῖ χαλκῷ.
Αἰνείας ἦ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤχετ', ἐπεί ῥ' ἄλιον σιγαρὴς ἀπὸ χειρὸς ὄρυσεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε μέσσα μέσσῳ·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
Ἧφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοσῷ·
Ἰδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
Ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσετο τεύχεα καλὰ
Ὠμοιϊν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὁρμηθέντι,

492 ΚΤΙ. Κρεών.
493 ΠΙΟ. Πιάρθμας. ΒΟ. Ἀντὶ τοῦ, μετὰ τὴν βοτάνην καὶ τομήν. ΓΑ. Διαχεῖται, χαίρει.
497 ΣΥ. Τοῖς ἐξεσμένοις δόραξιν.
501 ΙΕΝ. Προεθυμοῦντο.
507 ΓΥ. Τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος. ΔΙΑ. Διωτλησε δὲ καὶ διέκοψε τὰ ἔντερα αὐτοῦ τὸ δόρυ.

Οὔτ'

Οὔτ' ἄρ' ἐπαίξαι μεθ' ἑὸν βέλος, οὔτ' ἀλέασθαι·
Τῷ ῥα κῆ ἐν στερνὶ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
Τρέσασα δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
Τοῦ δὲ βάδην ἀπόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Δηΐφοβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεί.
Ἀλλ' ὅγε κῆ τόθ' ἅμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρὶ,
Υἱὸν Ἐνυαλίοιο, δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσῷ.
Οὐδ' ἄρα πώ τι πέπυστο βελήπυος ὄβριμος Ἄρης
Υἱὸς ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσείοισι νέφεσσιν
Ἧστο, Διὸς βουλῇσιν ἐελμένος, ἔνθά περ ἄλλοι
Ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν·
Δηΐφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν
Ἥρπασε· Μηριόνης δέ, θοῷ ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
Δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος αἰγυπιὸς ὣς,
Ἐξέρυσε πεμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο· τὴν δὲ Πολίτης
Αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας,

515 ΤΡΕΣ. Διαφυγεῖν μὴ δύνας, τρέσας.
516 ΒΑ. Ἠρέμα ἀπερχομένην.
517 ΚΟ. Ἐπιμόνως γὰρ αὐτὴν ὠργίζετο.
520 ΕΣ. Διέχει, δηλῆσαι.
521 ΠΕ. Οὐδέπω ἐμεμφήκει. Ἐζήτει γὰρ, πῶς, θεὸς ὢν, ὁ Ἄρης οὐκ ἄδηλος πᾶσι τοῖς ἡμῖν; Ῥητέον ὅτι, ὅτε παρὰ τῷ ποιητῇ οἱ θεοὶ, σωματικῶς λαμβανόμενοι, ἀνθρωποειδῶς ἐπίστανται, καὶ ἀθανασίᾳ μόνον ἀφαιρούντες ἀνθρώπων, τοῖς αὐτοῖς ἐοίκοντας πάθεσι.
ΒΡΙ. Μέγα καὶ βαρὺ βοῶν. Παρὰ τὸ ἠπύειν, ὅ ἐστι, φωνεῖν.
524 ΕΕΛ. Συγκεκλεισμένον.
525 ΕΕΡ. Εἰργόμενοι, κωλυόμενοι.
527 ΠΗ. Πελεκιφαλάσιαν, λόφον.
530 ΒΟΜ. Ἤχησε.
532 ΒΡΑ. Τὸ ἐχάτιον ἔχοντος ἀπὸ τῆς οἰκφύσεως τοῦ ἀρχοῦ ἐπὶ τὸ νῶτον.
534 ΤΙ. Περὶ τὸ μέσον αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἀμπέχας, καὶ συλλαβών.

Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἳ οἱ ὄπιθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
Ἔσαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
Οἳ τόν γε πρῶτοι ἄξυ φέρον βαρέα στενάχοντα,
Τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεστάτῃ ἔρρεε χειρός.
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην, ἐπορούσας,
Λαιμὸν τύψ', ὅπῃ οἱ τετραμμένον, ὄζέι δορί·
Ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπὶς ἐάφθη,
Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα, μεταστρεφθέντα δοκεύσας,
Οὔπαι' ἐπαΐξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
Ἥ τ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερές, αὐχέν' ἰκάνει·
Τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσας.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,
Παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
Οὐτάζον σάκος εὐρύ, παναίολον, ἀμφὶ δὲ δύναντο
Εἴσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλεῖ χαλκῷ
Ἀντιλόχῳ· περὶ γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέστορος υἱὸν ἔρυτο, καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
Οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνδρ' ἀδίων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτὸς
Στρεφθάς· ἀδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ

535 ΔΥ. Κακὸν ἦχον φέροντα.
539 ΝΕΟΥ. Νυστάζουσα.
542 ΛΑΙ. Τὸν βρόχον.
543 ΕΠΙ. Ἐπικαλήχθη ᾗ αὐτῷ ἡ ἀσπίς. ὅ ἐστιν, ἐπικατωλίσθη. Παρὰ τὸ ἔπισθαγ.
544 ΘΥ. Ὁ τῷ ψυχῷ φθείρων.
546 ΑΠΟ. Ὅλῳ δὲ ἀπέπεμε τῷ νεκρῷ. ΕΚΕΡ. Ἔτεμψε, ἔκειρε.
547 ΘΕ. Καὶ τὰ νῶτα τετμημένη.
551 ΠΕ. Περιϊσταμένοι.
557 ΣΤΡΩ. Ἀνεσφίγετο.

Σειόμενον

Σειόμβυον ἐλέλιχθο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν,
Ἦ τοῦ ἀχεντίσαι, ἠὲ χεδὸν ὁρμηθῆναι.
Ἀλλ' ὁ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενον καθ' ὅμιλον
Ἀσπάθην, ὃς οἱ ἔπι σάκος μέσον ὄζέϊ χαλκῷ,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
Κυανοχαίτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
Καὶ τὸ μὲν αὐτῆ μεῖν', ὥσε σκῶλος πυρίκαυστος,
Ἐν σάκεϊ Ἀνθιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης·
Ἂψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων·
Μηριόνης δ' ἀπιόντα μεταστομένος βάλε δουρὶ
Αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὁμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
Γίνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν·
Ἐνθά οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἐσσύμενος περὶ δουρὶ
Ἤσπαιρ', ὡς ὅτε βοῦς, τόν τ' ἄρεσι βουκόλοι ἄνδρες
Ἰλλάσιν ὄρει ἐθέλοντα βίη δήσαντες ἄγουσιν·
Ὡς ὁ τυπεὶς ἤσπαιρε, μίνυνθά περ, οὐ μάλα δήν,
Ὄφρά οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἥρως Μηριόνης· τὸ δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Δηΐπυρον δ' Ἕλενος ξίφεϊ χεδὸν ἤλασε κόρσην
Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν·
Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καί τις Ἀχαιῶν
Μαρναμένων μετὰ ποσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε.
Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ κάλυψεν.

558 ΣΕΙ. Κινήθησεν. ΕΛΕ. Εἱλεῖτο, ἐφρίσσετο.
559 ΤΕΥ. Τινά.
562 ΑΜ. Ἀσθενῆ γνώσεσθαι ἐποίησε.
563 ΜΕ. Φθονήσας δὲ βίου. ὁ ἐστι, τῆς ζωῆς.
564 ΣΚΩ. Ἀκάνθης εἶδος, ἡ πυρωθεῖσα ἰσχυροτέρα γίγνεται. ΠΥ. Περικεκαυμένου, ἠμιφλεκτου.
567 ΜΕ. Ἐπιδούξας, ἐπακολουθήσας.
568 ΕΝ. Ὅπου ἀλγεινὴ καὶ δεινὴ γίγνεται ἡ πρῶσις.
570 ΕΣ. Καπαχθεὶς, ἀφιππευθεὶς τῷ δόρατι.
572 ΙΛ. Τοῖς ἐξ ἱμάντων πεπλεγμένοις δεσμοῖς.
573 ΗΣ. Ἐσκόμιζεν, ἐκινεῖτο.
577 ΑΠΟ. Ἀπέκοψε ἢ τοῦ ἀφικτοφαλλαίου.
578 ΑΠΟ. Ἀποκρυθεῖσα.

Ἀτρείδην

Ἀτρείδην δ' ἄχος εἷλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωϊ ἄνακτι,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξῳ πῆχυ ἀνεῖλκε.
Τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήτην, ὁ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι
Ἴετ' ἀκοντίσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ
Θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπλατο πικρὸς ὀϊστός.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτύφιν μεγάλῃ κατ' ἀλωὴν
Θρῴσκωσιν κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι,
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ τε λικμητῆρος ἐρωῇ·
Ὡς ἀπὸ θώρηκος Μενελάϊ κυδαλίμοιο
Πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐκὰς ἔπλατο πικρὸς ὀϊστός.
Ἀτρείδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Τὴν βάλεν, ἣ ῥ' ἔχε τόξον εὐξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
Ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος·
Ἂψ δ' ἐπάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Χεῖρα πολυκρεμάσας, τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
Αὐτίκα δὲ ξυνέδησεν εὐστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ,
Σφενδόνη, ἣν ἄρα οἱ θεραπὼν ἔχε ποιμένι λαῶν.
Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάϊ κυδαλίμοιο
Ἤιεν· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,
Σοὶ, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε, παρὰ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.

584 ΟΜΑ. Ὁμῶ ἀφῆκαν.
588 ΠΤΥ. Πτύον. Πτύον δ' ἐστὶν, ὃν ᾧ τὰ ἀλοώμενα χωνύμενα ἀναβάλλουσι, χωρίζοντες ἀχύρου. Ὁ ἦ τύπος παραγωγή.
589 ΘΡΩ. Ἀποπηδῶντι.
590 ΑΙ. Ὀξέως πτώσῃ αὖραι.
595 ΕΛΗ. Ἐκπάγη.
599 ΕΥ. Καλῶς περιγεγραμμένως ἐρίου τυτίσι, ἐριείῃ σφενδόνη. Οἷος γὰρ ἀώτῳ, ἁπλῶς ἄνθει, ὅ ἐστιν, ἐρίῳ.

Πείσανδρος

Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάϊ κυδαλίμοιο
Οὔτασεν, οὐδὲ διὰ ῥὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
Ἔσχετο γὰρ σάκος εὐρὺ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
Ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη, ☾ ἐέλπετο νίκην.
Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
Ἆλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἵλετο καλὴν
Ἀξίνην εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,
Μακρῷ, εὐξέσῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
Ἧτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱππιοδασείης
Ἄκρον ὑπαὶ λόφον αὐτόν· ὁ δὲ προσίοντα, μέτωπον,
Ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Παρ ποσὶν αἱματόεντε χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
Ἰδνώθη δὲ πεσών· ὁ δὲ λὰξ ἐν σήθεσι βαίνων,
Τεύχεά τ' ἐξενάριζε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
" Λείψετέ θην ὥς γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων,
" Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι ἀϋτῆς.
" Ἄλλης μὲν λώβης τε ☾ αἴσχεος οὐκ ὀπιδεύεις,
" Ἣν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες· οὐδέ τι θυμῷ
" Ζηνὸς ἐρεμνοπέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν,
" Ξεινίε, ὅστε ποτ' ὔμμι παραφθερσὶ πόλιν αἰπήν.
" Οἳ μευ κυριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
" Μὰψ οἴχεθ' ἁνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·

608 ΕΣ. Ἐπεκώλυσεν.
612 ΕΛΑΙ. Τῷ τοῦ πελέκεως στειλεῷ. Παρὰ τὸ πεπελεκῆσθαι. Περὶ ἕν τῷ ἐλαΐνῳ στειλεῷ φησιν.
613 ΑΜΑ. Ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἔτυχον ἀλλήλων.
615 ΛΟ. Χαίτῃ.
616 ΡΙ. Τὸν ὑπὲρ τὴν ῥῖνα τόπον, τὸ μέτωπον. ΛΑ. Ἐχίδνη. Ὀνοματοποιία ὁ τρόπος. ΟΣΣ. Τὸ ᾗ ὑχρὸν τὸ κῦ τὰς ὀφθαλμὸς ἐξερρύη αὐτῶ μῦ ᾧ αἵματος.
620 ΛΕΙ. Καταλήψετε δή.
622 ΛΩ. Ἄλλης ὕβρεως. ΕΠΙ. Οὐκ ὠδιεῖς, ἀλλὰ πλήρεις ἐστέ.
624 ΕΡΙ. Μεγάλως ἠχθέσθη.
625 ΔΙΑ. Διαφθορᾷ, ἀπωλείᾳ.
627 ΦΙ. Ὅτι φιλοφροσύνης καὶ ξενίας ἐτύχετε.

" Νῦν

" Νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μνεαίνετε παντοπόροισι
" Πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιούς·
" Ἀλλά πω ἀχήσεσθε, κὴ ἐσύμενοί περ, Ἄρηος.
" Ζεῦ πάτερ, ἦτέ σε φασὶ πρὶν φρένας ἔμμεναι ἄλλων
" Ἀνδρῶν, ἠδὲ θεῶν, σέο δ' ἐκ τάδε πάντα τέλονται.
" Οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῆσι
" Τρωσὶν, τῶ μένος αἰὲν ἀπάθαλον, ἀδὲ δυώαντα
" Φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιΐου πολέμοιο.
" Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, κὴ ὕπνου, κὴ φιλότητος,
" Μολπῆς τε γλυκερῆς, κὴ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
" Τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
" Ἢ πολέμου· Τρῶες δὴ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
Ὣς εἰπὼν, τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
Συλήσας, ἑτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
Ἔνθά οἱ υἱὸς ἑπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος
Ἀρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πολεμίζων
Ἐς Τροίην, ἀδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
Ὅς ῥα τότ' Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος ἔπασε δορὶ
Ἐγγύθεν, ἀδὲ διὰ πρὸ δυσήσατο χαλκὸν ἐλάσας·
Ἄψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Πάντοσε παπταίνων, μή τις χροὰ χαλκῷ ἐπαύρῃ.
Μηριόνης δ' ἀπόντος ἴει χαλκήρεϊ οἰστόν·
Καί ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κατὰ δεξιὸν· αὐτὰρ ὀϊστὸς
Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.

630 ΣΧ. Ἀλλὰ φιλόξενοι δή πε. Ἀλλά πω, συνδεσμος παρατακτικός. Τετέσι, πόρρω κεκαθήσεσθε.
631 ΠΕ. Φρονήσει ἀμφίρειν τ' λοιπῶν.
632 ΠΕ. Ἐκ σοῦ δὲ πάντα παῦτα γίγνονται.
638 ΕΞ. Προέδρ τὸν ἐπιθυμίαν, χορεδίαν.

Ἑζόμενος

Ἑζόμενος δὲ κατ' αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων,
θυμὸν ἀποπνείων, ὥξε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
κεῖτο παθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν,
ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων·
ποινὴ δ' ἔτις παιδὸς ἐγίνετο τεθνειῶτος.
τὸν ἦ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
ξεῖνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι·
τοῦ ὄγε χωόμενος πρόεσι χαλκήρεα ὀϊστόν.
Ἦν δέ τις Εὐχήνωρ, Πολυΐδου μάντιος υἱὸς,
Ἀφνειός τ', ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν, ἐπὶ νηὸς ἔβαινε·
πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύιδος,
νέσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἳς ἐν μεγάροισιν,
ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν,
νεῦσόν τε συγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ·
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο κὴ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
ὤχετ' ἀπὸ μελέων· συγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν·
ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο.
Ἕκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διῒ φίλος, οὐδέ τι ἤδη
ὅτι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο
λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν κὴ κῦδος Ἀχαιῶν

656 AM. Περὶ αὐτὸν ἠχολοῦντο.
657 ANE. Ἀναθέντες, ἀναβιβάσαντες.
658 ME. Μεῖ' αὐτῶν ἢ ὁ πατὴρ ἐπορεύετο δάκρυσι καταῤῥόμβῳ. Ζητᾶται ἦ, πῶς ἀνωτέρω ἀνῃρημένῳ ὑπὸ Μενελάου ὁ Πυλαιμένης, τὰ νῦν δυσὶ) ἀκολουθεῖν τῷ παιδὶ, καὶ κλαίειν; Ἔστι δὲ λέγειν. ὅτι δύο Πυλαιμένεις Παφλαγόνων ἡγεμόνας στοιχήσει ὁ Ποιητής. ὡς Αἰσαίους δύο, κὴ Εὐρυδαίους δύο κήρυκας, τὸν μὲ Ἀγαμέμνονος, τὸν δὲ Ὀδυσσέως. Ἔνιοι ἢ πιθανῶς μεταγράφουσι,
Μετὰ δ' ἄρ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων.
659 ΠΟΙ. Ἐπεὶ οὐχ ὁ πατὴρ τιμωρεῖ αὐτῷ, ἀλλ' ὁ Ἀλέξανδρος, καλεπίλυτος ὑπὲρ ὧν ἀνῃρημένων, Εὐχήνορα τὸν Κορίνθιον ἀναιρεῖ.
664 ΚΟΡ. Ἐν Κορίνθῳ καθοικῶν.
669 ΘΩ. Τῷ ζημίαν. Λέγει ἢ τὸ τῆς ῥητέας ἐπιζήμιον.

Ἔπλετο· τοῖος γὰρ Γαιήοχος ἐννοσίγαιος
Ὤτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένος αὐτὸς ἄμυνεν·
Ἀλλ' ἔχεν, ἣ τὰ πρῶτα θύρας καὶ τεῖχος ἐτύλτο,
Ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων.
Ἔνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες, καὶ Πρωτεσιλάου,
Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθε
Τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα
Ζαχρηεῖς γίνοντο μάχη αὐταί τε καὶ ἵπποι·
Ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ, καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες,
Λοκροὶ, καὶ Φθῖοι, καὶ Φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ,
Σπερχὴν ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον· οὐδ' ἐδύναντο
Ὧσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ ἴκελον Ἕκτορα δῖον.
Οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο,
Φείδας τε, Στιχίος τε, Βίας τ' ἐὺς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλείδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε, Δρακίος τε.
Πρὸ Φθίων δὲ, Μέδων τε, Μενεπτόλεμός τε ποδάρκης·
Ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεὸς, αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς,
Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
Αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο πάϊς ἠΰ φυλακίδαο.
Οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,

678 ΠΡΟΣ. Προσεβοήθησε ἢ καὶ αὐτὸς τῇ δυνάμει αὐτῶν.
683 ΧΘΑ. Κοιλότατον.
685 ΙΑ. Ἴωνες. Λέγει ἢ τοὺς Ἀθηναίους. Ἀπὸ Ἴωνος, ἢ πάλιν ἢ Ἕλληνος, καὶ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως. ΕΛ. Βαθεῖς χιτῶνας ἔχοντες, ἀζωστοι.
686 ΦΘΙ. Οἱ τῶν ὑπὸ Πρωτεσιλάου Φθίαν πόλιν Θεσσαλίας οἰκοῦντες. Οἱ δὲ τῶν ὑπὸ Ἀχιλλέως, Φθιῶτην καλοῦντες. ΦΑΙ. Ἐπιφανεῖς καὶ λαμπροὶ τοῖς σχήμασι.
689 ΠΡΟ. Προκεκινδυνευμένοι.
697 ΕΧ. Ἣν ἐλαχεμήνη Οἰλεύς.
699 ΠΡΟ. Πρὸ τῆς Φθίων.

Ναῦφι

Ναῦφιν ἀμιωόμενοι, μὴ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱὸς,
Ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίδω, ἀλλ' ἠδαίων·
Ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον
Ἶσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον, ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀναπηκίδι ἱδρώς·
Τὼ μέν τε ζυγὸν οἷον ἐΰξοον ἀμφὶς ἐέργει
Ἰεμένω κατὰ ὦλκα, τέμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης·
Ὣς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοιϊν.
Ἀλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
Λαοὶ ἕπονθ' ἕταροι, οἳ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο,
Ὁππότε μιν κάματός τε καὶ ἱδρὼς γούναθ' ἵκοιτο.
Οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο·
Οὐ γάρ σφι ταδίη ὑσμίνη μίμνε φίλον κῆρ·
Οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας,
Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα·
Ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο πεποιθότες, οἷσιν ἔπειτα
Ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
Δὴ ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ·
Οἱ δ' ὄπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
Τρῶες μιμνήσκοντο· σινεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.
Ἔνθά κε λοιγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων

700 ΝΑΥ. Ὑπὲρ τῶν νεῶν.
703 ΟΙΝ. Ἤτοι μέλαινες, ἢ ξανθοί.
704 ΤΙ. Τάνυσσι, ἕλκουσι.
705 ΠΡΥ. Τοῖς ἐχάτοις μέρεσι τῶν κεράτων, τοῖς ἐπὶ τῷ ἐκφύσιν. ΑΝΑ. Ἀναφέρεται.
706 ΑΜ. Διέρχεται, χωρίζει.
707 ΩΛ. Τῷ αὔλακι. ΤΕΜ. Τέμνει ἢ εἰς βάθος γῆς. ΤΕΛ. Τέλος.
710 ΕΞ. Διεδέχοντο.
713 ΣΤΑ. Οὐ γὰρ ὑπέμενον τὸν συστάδην μάχην.
722 ΣΥΝ. Συνιστορέουσιν.
723 ΛΕΥ. Ὀλισθήσας, ἀδόξως.

Τρῶες ἐχώρησαν περὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Εἰ μὴ Πηλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστὰς·
" Ἕκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
" Οὕνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμήια ἔργα,
" Τὔνεκα δὲ βουλὴν ἐθέλεις περίδμηναι ἄλλων;
" Ἀλλ' ἄπῃσι ἄμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἑλέσθαι·
" Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήια ἔργα·
" Ἄλλῳ δ' ὀρχηστύν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν·
" Ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσσι τίθησι νόον εὐρύοπα Ζεύς
" Ἐσθλόν, ὅ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκουτ' ἄνθρωποι,
" Καί τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
" Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
" Πάντῃ γάρ σε πέρι σέφανος πολέμοιο δέδηε·
" Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
" Οἱ μὲν ἀφεστᾶσιν σοὶ τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
" Παυρότεροι πολέονται, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
" Ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους.
" Ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλὴν·
" Ἤ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι θέσωμεν,
" Αἴ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἦ κεν ἔπειτα
" Πὰρ νηῶν ἔλθοιμεν ἀπήμονες· ἦ γὰρ ἔγωγε
" Δείδω, μὴ τὸ χθιζὸν * ἀποτίσωσιν Ἀχαιοὶ
" Χρεῖος, ἐπεὶ πολὺ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο

726 ΠΑΡ. Παραμυθητικῶς, παραινετικῶς.
723 ΠΕΡ. Περισσῶς εἰδέναι.
729 ΑΜΑ. Νῦν, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν.
733 ΕΠΑΥ. Ἐπαπολαύσειν.
734 ΜΑ. Ἐξαιρέτως ἢ κὴ αὐτὸς ἐγνώκεισι τὸ σωτήσιμον ἀγαθόν.
736 ΠΑΝ. Πανθαχόθεν γάρ σε περικλώσουσι οἱ πολέμιοι.
741 ΕΠΙ. Ἐπινοήσαιμεν.
742 ΠΕ. Ἐμπέσωμεν, εἰσέλθωμεν.
745 ΑΠΟ. Μή πως τῶν χθεσινῶν ἡμῖν ἀποδώσουσιν ἡμῖν οἱ Ἕλληνες, ὥσπερ σαθμῷ δεδανεικότες. Μηδέπω γὰρ νομισμάτων ὑπαρχόντων, σταθμῷ ἐδάνειζον οἱ ἀρχαῖοι χρυσίον καὶ χαλκεῖον, καὶ τὰ παραπλήσια.
746 ΧΡΕΙ. Δάνειον.

* al. ἀπισήσωνται.

" Μίμνῃ,

" Μίμνε, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης ἀφήσεαθ' οἷόν.
Ὣς φάτο Πηλυδάμας· ἄδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἅλτο χαμᾶζε,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Πηλυδάμα, σὺ μὲν αὖτε ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
" Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντίον ἵσταμαι αὐτοῦ·
" Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἔπος εὖ τοῖς ἐπιτείλω.
Ἦ ῥα, Ϲ ὡρμήθη, ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικώς,
Κεκληγώς, διὰ δ' ἴαχε Τρώων τέτατ', ἠδ' ἐπικέρων.
Οἱ δ' ἐς Πανθοίδην ἀγαπήνορα Πηλυδάμαντα
Πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἕκτορος ἔκλυον αὐδήν.
Αὐτὰρ ὁ Δηΐφοβόν τε, βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Ἀσπάδην τ' Ἀδάμαντα, καὶ Ἄσιον Ὑρτάκιόν τε,
φοίτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ πῃ ἐφεύροι.
Τὼς δ' εὗρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέθρους·
Ἀλλ' οἱ μὲν δὴ, νηυσὶν ὑπὶ πεύμνῃσιν Ἀχαιῶν,
Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες·
Οἱ δ' ἐν τείχεϊ ἔσαν βεβλημένοι, ἠὲ μενοί τε.
Τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυόεσσης
Δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένος, προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
" Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτὰ,
" Πῆ τοι Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,

761. Suid. V. ἀπήμονα.

747 ΣΧΗ. Ἀποπαύσασθαι.
748 ΑΔ. Ἤρισκεν.
752 ΑΝ. Ἀπαντήσω, μεζαλήψομαι.
756 ΑΓΑ. Ἀγαπῶντα τὴν ἀνδρείαν, πολεμικήν.
761 ΑΠΗ. Ἀολλεῖς, ἀσινεῖς. ΤΟΥΣ. Συλληπτικῶς εἴφρασεν, ἀντὶ δὲ τὸν μὴ οὐκ ἀπήμονας, τὸν πεζωμένους· τὸν δὲ οὐκ ἀνόλεθρους, τὸν ἀνηρημένους.
764 ΒΕ. Ἀντὶ δὲ· οἱ μὲν ἀπὸ μήκους βεβλημένοι ἐόντι ἢ ἰῷ· οἱ δὲ σὺν δὲ ἐγγὺς πεζωμένοι ξίφει, ἢ τινι τοιούτῳ.
767 ΘΑΡ. Παροτρύνοντα.

" Ἀσπάδης

" Ἀσπάδης τ' Ἀδάμας, ἠδ' Ἄσιος Ὑρτάκιδ υἱός;
" Πῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πεῖσα κατ' ἄκρης
" Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
" Ἕκτορ, ἐπεί τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι, 775
" Ἄλλοτε δή ποτε μᾶλλον ἐρωήσαι πολέμοιο
" Μέλλω, ἐπεὶ δὴ ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ·
" Ἐξ ἧς γὰρ πρῶτ' νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων,
" Ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσι
" Νωλεμέως· ἕταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλᾷς· 780
" Οἶω Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
" Οἴχεσθον, μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείῃσιν,
" Ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἧμιπε Κρονίων.
" Νῦν δ' ἄρχ' ὅππη σε κραδίη θυμός τε κελεύῃ·
" Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τι φημὶ 785
" Ἀλκῆς δεύήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι·
" Πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσθλὸν πολεμίζειν.
Ὣς εἰπὼν, παρέπεισεν ἀδελφειὸν φρένας ἥρως·
Βὰν δ' ἴμεν ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
Ἀμφί τε Κεβριόνην, καὶ ἀμύμονα Πετυδάμαντα, 790
Φάλκην, Ὀρθαῖόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολυφοίτην,
Πάλμυν τ', Ἀσκάνιόν τε, Μόρυν θ', ἠῦ Ἱππωτίωνος·
Οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ

773 ΟΛΕ. Νῦν δὲν ἐλπέται σε πᾶς ἀπώλειαν.

776 ΑΛ. Ἐν ἄλλῳ καιρῷ. ΕΡΩ. Ἔοικε ἡμιλληκέναι δ πολέμε.

777 ΑΝΑ. Ἀθηνᾶ.

782 ΤΕ. Τετρωμένω ἐκ χειρός.

793 ΑΣ. Ἀσκανία, πόλις Φρυγίας. ΑΜΟΙ. Ἤτοι, ἐξ ἀμοιβῆς καὶ ἀναλλάξεως παραγενόμενοι συμμαχῆσαι τοῖς Τρωσὶν, ἀντὶ τῶν πρότερον σωτηρούντων αὐτοῖς πολιτῶν. Διὰ γὰρ τὸ ἐπὶ δέκα ἔτη τὸν πόλεμον ἀνύεσθαι, οἱ πρῶτοι κεκμηκότες καὶ μάχην, ἰσαρίθμων αὐτοῖς ἄλλων ἀντεκλομένων, ἀπεπέμποντο, ὡς εἰκός, ἐξ ἀμοιβῆς ἀμυνοῦντες. ἢ, οἱ ἀμοιβὴν ἀποδιδόντες τῷ Πριάμῳ. Διὰ τὸ καὶ αὐτὸν συμμαχῆσαι Φρυξὶν, ἐπιφέρει, ἠοῖ τῇ πρότερον. Λέγει γὰρ ὁ τῶν κοιλάδων·

Φόρκυς καὶ Φρύγας ἦγε, καὶ Ἀσκανίος θεοειδής.

ᵃ Ἢ, ἀμοιβοὶ, πλέοι. Διὰ γὰρ τῆς ἀμοιβῆς τὸ πλοῦν γίγνεται τῶν πλοίων ὁδός.

Ἠοῖ

Ἠοῖ τῇ πρωτέρῃ· τότε γὰ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι.
Οἱ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
Ἣ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶπε πέδονδε,
Θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἁλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
Κύματα παφλάζονται πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Κυρτὰ, φαληριόωντα, πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
Ὣς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
Χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.
Ἕκτωρ δ' ἡγεῖτο, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,
Πελαμίδης· πρὸ ἔθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ῥινοῖσιν πυκινήν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
Ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ.
Πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρήτο προποδίζων,
Εἴποις οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι·
Ἀλλὰ ὃ σύγχα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσατο, μακρὰ βιβάθων·
" Δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τίη δειδίσσεαι ἔτως
" Ἀργείους; ἔτοι τι μάχης ἀδαήμονες εἰμὲν,
" Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
" Ἦ θήν πᾳ τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
" Νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
" Ἦ κε πολὺ φθαίη εὖ ναιομένη πόλις ὑμὴ

794 ΗΟΙ. Τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
796 ΥΠΟ. Ἀπὸ Διός, μὴ βροντῆς. ΠΕ. Εἰς τὸ ἔδαφος.
797 ΘΕΣ. Θεῷ θορύβῳ. ΑΛΙ. Τῇ θαλάσσῃ.
798 ΠΑ. Ἠχῆντα, ἀναξίοντα. Ὁνομαστοῖκα ὁ τρόπος.
799 ΚΥΡ. Ὑψηλά. ΦΑ. Λευκαινόμενα. τεῖσι, λευκαινόμενα ὑπ' ἀφροῦ. ΠΡΟ. Ἀλλὰ πρὸ ἄλλων, τετίσιν, ἐπάλληλα, συνεχά.
804 ΕΠΕ. Ἐπιμελῶς σκοπήσας.
805 ΑΜ. Περὶ ᾗ τοῖς κροτάφοις αὐτοῦ ἐσείετο ἡ φοινικοφαλαικὴ σφοδρῶς συνεργούσης.
808 ΣΥ. Οὐκ ἐθορύβει, οὐκ ἐτάραττε.
809 ΒΙ. Δικαίας.
810 ΔΕΙ. Εἰς δίκας ἄγεις, ἐκφοβεῖς.
811 ΑΔΑ. Ἀμαθεῖς.
812 ΜΑΣ. Τῇ Διὸς πληγῇ, τῷ κεραυνῷ.
813 ΘΗΝ. Ὅλως δή. ΕΞΑ. Κινήσειν, περθήσειν.
815 ΦΘΑΙΗ. Φθάσῃ.

" Χερσὶν

" Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλῶσά τε, περθομένη τε.
" Σοὶ δ' αὖτῳ φημὶ κεδνὸν ἔμμεναι, ὁππότε φεύγων
" Ἀρήϊ Διΐ πατρὶ ϗ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
" Θάσσονας ἱρήκων ἕμμαι καλλίτριχας ἵππους,
" Οἵ σε πάλιν δ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο. 820
Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπταλο δεξιὸς ὄρνις
Αἰετὸς ὑψιπέτης· ὀπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
Θάρσυνος οἰωνῷ· ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
" Αἶαν, ἀμαρτοεπές, βεγαῖε, ποῖον ἔειπες;
" Αἲ γὰ ἐγὼν ὕτω γε Διὸς πάϊς αἰγιόχοιο 825
" Εἴην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
" Τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη ϗ Ἀπόλλων,
" Ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρῃ Ἀργείοισι
" Πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεαι, αἴκε παλάσῃς
" Μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα 830
" Δάψῃ· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
" Δημῷ Ϗ σάρκεσσι, πεσὼν ὀπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπιθεν·
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάθοντο 835
Ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ὀπιόνδας ἀρίστους.
Ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα, ϗ Διὸς αὐγάς.

819 ΙΡΗ. Ἰράκων. Ἔστι ϗ ἄδΘ. ἀετῶν.
820 ΚΟ. Κονιορτὸν ἐγάροντες.
821 ΔΕΞ. ΑἴσιΘ., ἀγαθός.
823 ΘΑΡΣ. Τὸ ῥῆμα.
824 ΑΜΑΡ. Ἀμαρτόπους ϗ σκηπτῦ τὸ λόγων. ΒΟΥ. Μιγάλως ἐπὶ σαυτῷ ἀγλαϊζόμῃ Ϗ γαυριῶν. ἢ, βιαιοτέρα, πολύπαιγμον.
829 ΠΕ. Ἀναιρεθήσῃ, φονευθήσῃ. ΤΑ. Τλῆς, ὑπομείνῃς.
830 ΛΕΙ. Εὐωδῆ, τερπνὸν, ἢ λιπαρόν.
831 ΔΑ. Δικκόψει, τρώσῃ.
837 ΑΥ. Τὰς Διὸς ἀπολάμψεις.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ξ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, συμπαραλαβὼν τὰς τραυματίας, καὶ Νέστορα σὺν αὐτοῖς, ἔξεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἥρα δὲ τὸ κεστὸν λαβοῦσα παρὰ τ' Ἀφροδίτης, κατέρχεται, καὶ τὸ Ὕπνου πείσασα, κοιμίζει τὸν Δία. Ποσειδῶν δὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖ, καὶ πολὺς φόνος γίγνεται τῶν Τρώων. Αἴας δὲ, λίθῳ βαλὼν, Ἕκτορα πλήσας. Ὁ δὲ ἀχαιῶν αἷμα, λειποψυχεῖ. Ἀμφοτέρους δὲ καὶ Αἴας ὁ Λοκρός.

Διὸς ἀπάτη.

Ξῖ, Κεφάλῳ λεχέεσσι καὶ ὕπνῳ ἥπαφεν Ἥρη.

ΝΕΣΤΟΡΑ δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ, οἰνοντά περ ἔμπης,
Ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" φράζεο, δῖε Μαχάων, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
" Μείζων δὴ περὶ νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν·
" Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἶνε καθήμενος αἴθοπα οἶνον, 5
" Εἰσόκε θερμὰ λοέτρα ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη

1 ΝΕΣΤ. Σφόδρα σωτὴρ εἰσάγεται ὁ Νέστωρ, μὴ νικώμενος ὑπὸ μέθης τὸ λογισμόν. ΕΔΑ. Σημαίνει δὲ τὸ, οὐ παραμείσεως μαθόντα παρεπίμψαζε. ὡς τὸ· Καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης λαθόμην. ΕΜ. Ὅμως. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὁμοίως. Ἐζήτηται δὲ, πῶς ὁ Νέστωρ ἐπὶ τοσοῦτον οἶνον χρόνον, δεξάμενος ἀπὸ τῶν ἑκάτων τὰ λάμυδα. Καὶ φητέον, ὅτι ὁ τοσοῦτον χρόνον ἔπινεν, ἀλλ' Ὁμηρος, κατὰ παρέκτασιν ἀπαγγέλλας τὰς πράξεις, βουληθείς τε ἐπὶ τὸν Νέστορα ἐπανελθεῖν, ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἤρξατο, ἥπερ αὐτὸν κατέλιπε ποιῶν τα.

3 ΕΣΤ. Γενήσῃ). Τὸ μὲ ἴσῃ ἐπὶ δὲ ὑπάρχοντος. ὡς· Ἔσται γέρων ὁδὸν. Τὸ δὲ γβούσῃ) ἐπὶ δὲ μὴ ὄντος. ὡς· Γενήσεται παῖς.

5 ΑΙ. Νῦν ἐρυθρόν.

" Θερμήνῃ, καὶ λάσῃ ἄπο βρότον αἵματόεντα·
" Αὐτὰρ ἐγὼ ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς πολιωπόν.
Ὡς εἰπὼν, σάκος εἶλε τετυγμένον ἶφι ἑῆος,
Κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἱπποδάμοιο,
Χαλκῷ παμφαίνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκάχμενον ὄξεϊ χαλκῷ·
Στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἰσίδεν ἔργον ἀεικὲς,
Τὸν μὲν ὀλομένους, οὓς ἦ κλονέοντας ὄπιθε
Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
Ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
Αὔτως, ὅδ' ἄρα τε πρωτοκυλίνδετο, δὲ τέρωσε,
Πρόσσω τινα κεκορυθμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς ὄρνυ·
Ὡς ὁ γέρων ὥρμαινε, δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν
Διχθάδι', ἢ μετ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν παχυπώλων,

7 ΛΟΥ. Ἀπολέσῃ τὸ μηλυσμὸν ὃ ἀνθρωποειδὲς αἷμα. ΑΙ. Ἠμαγμένον.

8 ΕΙ. Γνώσομαι, ἐμφανισθήσομαι. ΠΕΡΙ. Τόπον ὑψηλὸν, ἐξ οὗ πολιωπίσασθαι καὶ πολιαλίψαι ἐστὶ πάντα.

11 ΑΣ. Πιθανῶς ὁ νέος εἰσῆκται, κεχρημένος τῇ χρυσῇ ἀσπίδι. Προείρηκε γὰρ περὶ αὐτῆς ὁ Ποιητής·

Ἀλλ' ἐφόμαρτήτον, καὶ ἀπώδυθον, αἴκε λάβωμαι
Ἀσπίδα Νισηείλιν, ἣ νῦν κλέος ἀμφιβέβηκε,
Πᾶσιν χρυσείην ἔμμεν, καὶ ὀνήσεαι τε, καὶ αὐτοῦ.

12 ΑΚΑ. Ἐσταμένου, ἀξυμμένου.

13 ΑΕΙ. Ἀπειοκὴς, ἀπερισκέπτως.

14 ΟΡΙ. Ταρασσομένους. ΚΑΟ. Ταραττομένους.

15 ΕΡΕ. Καπνοῖόλητο, καὶ ἐρέριπτο. Ἔστι δὲ ῥῆμα ἐρίπτω, ὃ σημαίνει, τὸ πίπτω. ὡς τὸ Ἥεπτε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς, ἢ ἀκρωρίς. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ, καθοπλίζω, ἐρείπω. ὅθεν ἡ παθητικὴ, ἐρίπτομαι, ἀντὶ τοῦ καθοπλίζομαι. καὶ, ἤλεμμαι, παθητικὸς παρακείμενος. καὶ, ἠέλεμμαι, ὑπερσωτιλικός. ἤελπτο· καὶ, Ἀττικῶς ἀναδιπλασιασμὸς, ἠρήελπτο· καὶ, καὶ συνολίσθησε, ἐρέλπτο.

16 ΠΟΡ. Μελαίνῃ, παρασχεῖ. ΚΩ. Τῷ δίχα ἀνέμου ἐπαειρομένῳ. τῷ ἀψόφῳ, καὶ μηδένα ἦχον ἀποτελοῦντι. μηδέπω γὰρ ἀνέμου ὑπηρετοῦντος ἐστὶ, τὸ κῦμα ἠρεμεῖ.

17 ΟΣ. Ἤθελε, πρόσδεχόμενον, ἢ πρόσημαῖνον. ΑΙ. Σφοδρῶς πτοίλων, ὀξέως. ΔΑΙ. Ταχέως. ΚΕ. Τὰς ταλαιπωρίας ὁρμᾶς.

18 ΑΥ. Νῦν, ἀπροσκόπως. ΠΡΟ. Προσωτέρω κυλίεται. ΟΥΔ. Οὐδ' ὁπόθεν. Ἴν' ἢ λάθῃ κρυβεῖν τὸ, κυλίνδεται· ὅ ἐστιν, ὅδ' ὁπόθεν ἀνακάμπτει τὸ κῦμα.

19 ΚΕ. Ἀφωρισμένον, ἢ στερεὸν καὶ σφοδρόν. ΔΙ. Ἀντὶ, οὗ, ἐκ τῶν νηφίλων. ΟΥ. Τὸν ὁρμῆς αἴτιον.

20 ΩΡ. Διανοεῖται. ΔΑΙ. Διχῇ μεριζόμενος τῷ σκέμματι τῶν λογισμῶν. τουτέστι, ἐπὶ πολλὰ τῶν λογισμῶν μεταφέρων, καὶ ἀμφισκοπούμενος.

Ἠὲ

Ἠὲ μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
Βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον,
Μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροὶ χαλκὸς ἀτειρὴς
Νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Νέσορι δὲ ξύμβλητο διοτρεφέες βασιλῆες
Παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
Τυδείδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
Πολλὸν γὰρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
Θοῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς· τὰς δὲ πρώτας πεδίονδε
Εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρυμνῇσιν ἔδειμαν.
Οὐδὲ γὰρ ἁδ', εὐρύς περ ἐὼν, ἐδυνήσατο πάσας
Αἰγιαλὸς νῆας χαδεῖν· ἐέιντο δὲ λαοί.
Τῷ ῥα παρακρούσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπείσης
Ἠιόνος σῆμα μακρὸν, ὅσον σπουδέργαθον ἄκρης.
Τῷ ῥ' οἵγ' ὀφείοντες ἀϋτῆς καὶ πολέμοιο,
Ἐγχεῖ ἐρεισάμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχνυτο δέ σφιν
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς
Νέσωρ, πῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
"Ὦ Νέσορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

23 ΔΟ. Ἔδοξε. ΚΕΡ. Κρεῖσσον.
25 ΛΑ. Ἦχι, ἰψόφι. ΑΤΕΙ. Ἄτρωτος, ἢ τειρόμενος ὑπὸ ἀρετῆς.
27 ΞΥΜ. Συνέτυχον.
28 ΠΑΡ. Ἀντὶ τῶν, ἀπὸ τῶν νηῶν. ΒΕ. Βεβλημένοι ἦσαν.
30 ΠΟΛ. Πολύ.
34 ΧΑ. Χωρῆσαι. ΣΤΕΙ. Ἐστενοχωρεῖτο ἀφ' τὸ πλῆθος.
35 ΠΡΟ. Ἄλλου ἢ ἄλλης παρακλήσεως ἀνείλκυσαν κλιμακηδὸν, καὶ ἀνθυπέπεμπον αὐτὰς ἀλλήλαις. Κρόσσαι γὰρ καλοῦνται αἱ τειχομάχοι κλίμακες. ΠΛΗ. Ἐπλήρωσαν, ἐγέμισαν.
36 ΗΙ. Τῷ ἀρχῷ, τῷ ἐσόδῳ τῶν αἰγιαλοῦ. ΣΥΝ. Ὅσον ἐν ἀφέσηκε, ὁ σπουδέκλειστον καὶ σπουδέσμην αἱ δ' Ἑκατόντε ἄκραι τὸ Ῥοίτειον & Σίγειον.
37 ΟΨΕΙ. Ὁπλικῶς ἔχοντες, θέλοντες ἰδεῖν.
38 ΕΡΕΙ. Ἐπερεισάμενοι, σκηριπτόμενοι.
40 ΠΤΗ. Τὸ ἴσρωσον καὶ εὔθυμον ἑκάστῃ ψυχῇ εἰς δέον ἄγαμαι. Γράφει ἔ καὶ πῆξε. ἵν' ᾖ, ἀκίνητον ἐποίησεν.

" Τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
" Δείδω μὴ δή μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἕκτωρ,
" Ὡς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
" Μὴ πρὶν πὰρ νηῶν πεσεῖν Ἴλιον δοπνέοντ.
" Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
" Κεῖνός θ' ὣς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
" Ὦ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
" Ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεὺς,
" Οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθ ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
" Ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχαται, οὐδέ κεν ἄλλως
" Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς ὠθεῖν δυνατεκτήναιτο.
" Τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν
" Ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν ἔλαρ ἔσεσθ.
" Οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαστον ἔχουσι
" Νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
" Ὁππόθεν ἐρρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέουσ·
" Ὡς ἀπαμὶξ κτείνουσι, οὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει.
" Ἡμεῖς γὰ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
" Εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
" Δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἐστὶ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
" Νέστορ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται,
" Τεῖχος δ' οὐκ ἔρυσεν τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
" Ἧ, ἔπι πολλ' ἔπαθον Δαναοὶ, ἔλποντο δὲ θυμῷ
" Ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν ἔλαρ ἔσεσθ·

53 ΕΤ. Εὔληπτα, φανερά. ΤΕ. Κατασκεύασμα.
54 ΠΑ. Ἐπινοήσεις.
55 ΚΑ. Κατέπιπτεν. ΕΠ. Ἐπιπίθειμεν.
56 ΑΡΡΗ. Σπερχόν. ΕΙ. Ἀσφάλεια.
57 ΑΛ. Ἀδιάλειπτον.
66 ΕΧΡ. Οὐκ ἐνόησεν.

" Οὔτω

" Οὕτω πᾶ Διῒ μέλλῃ ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
" Νωνύμνας ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
" Ἤδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
" Οἶδα δὲ νῶϊ, ὅτι τὸν μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
" Κυδάνῃ, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
" Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
" Νῆας, ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης,
" Ἕλκωμεν, πᾶσιν δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
" Ὑψι δ' ἐπ' εὐνάων ὁρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
" Νὺξ ἀβρότη, ἣν καὶ τὴ ἀπόσχωνται πολέμοιο
" Τρῶες· ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσσαίμεθα νῆας ἀπίσας.
" Οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν αὖθ' ἁνὰ νύκτα.
" Βέλτερον, ὃς φεύγων πρόφυγῃ κακὸν, ἢπερ ἁλώῃ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμηχος Ὀδυσεύς·
" Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
" Οὐλόμεν', αἴθ' ὤφελλες ἀεικελίῃ πρατὶ ἄλλῳ
" Σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
" Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τελευτεῖν

71 ΗΙΔ. Ἤδειν, ἠπιστάμην.
73 ΚΥ. Δοξάζῃ.
75 ΠΡΩ. Ἐν τῇ δεχῇ, ἐν τῇ ἄκρᾳ. ΕΙ. Εἰλκυσμένας εἰσίν.
77 ΥΨΙ. Ἐφ' ὕψος. Τὸ ὑγρὸν γὰρ ὑψηλότερον τῆς γῆς. διὸ ἀνάπλους μὲν ἀναγωγή. καταπλοῦς δὲ, ἡ ἀποστέρμησις.
78 ΑΒΡ. Ἀμβροσία, θεία. Οἱονεὶ ἀμβρότη. Ἔστι γὰρ ἱερὰ τῶν θεῶν ἡ νὺξ, ἐν ᾗ βροτὸς οὐκ ἀναστρέφεται, καὶ βρότος, βαρυτόνως, τετέσι, μολυσμὸς καὶ φόνος, ἐγίνετο. ΗΝ. Ἐὰν ὅλως καὶ δι' αὐτῆς. Ἐζήτησαν δὲ, πῶς ὁ Ἀγαμέμνων ἔτως ἀστρατηγικῶς φυγεῖν προτείνει τοῖς Ἕλλησι, λέγων· Νῆας, ὅσαι πρῶται. Ῥητέον ἦν, ὅτι ὁ Ἀγαμέμνων, γινώσκων αὐτὸς μὴ φοβουμένους, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν, καὶ ὅτι δεῖ λαθεῖν ἠθύμαντο τὸς πολεμίους, ἐπιτρέπει αὐτοῖς φεύγειν, ἵνα μὴ, παρὰ δύναμιν κατέχων αὐτὸς ἕνεκα ἐμοῦ καθ' ἑαυτὸν χρησίμους, αἴτιος γένηται δόξης ἐμοῦ πάντας ἀπολέσθαι· τέναντίον δὲ εὔνοιαν ἑαυτῷ πορίσῃ), ἀλλὰ τὸ πᾶν ὀτιοῦν αἱρεῖσθαι ποιεῖν, ἢ ὑπομένειν, καὶ τὴν σὺν τῆς φυγῆς ἀδοξίαν, ἕνεκεν τῆς ἐκείνων σωτηρίας.
83 ΕΡ. Περιφραστικῶς, τὸς ὀδόντας. ἢ τροπικῶς, αὐτὰ τὰ χείλη.
84 ΟΥ. Ὀλιθρεώτατε, ἢ, ὀλέθρῳ τοῖς Ἕλλησι παρασκευαστικέ. ΑΕΙ. Εὐκαταφρονήτως. ὃ ἐστι, εὐτελῶς, κακῶς.
85 ΣΗ. Νῦν, ἄρχειν.
86 ΤΟ. Κατεργάζεσθαι. Μεταφορικῶς. ἰδίως γὰρ τελεῖται τὸ κατειργασμένον ἔργον.

" Αργαλέως

" Ἀργαλέης πολέμοιο, ὅθεν φθιόμεθα ἕκαστος.
" Οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
" Καλλείψειν, ἧς εἵνεκ' ὀϊζύομεν κακὰ πολλά;
" Σίγα, μή τις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
" Μῦθον, ὃν οὔ κεν ἀνὴρ γε, ὃς ἐπὶ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
" Ὅστις ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
" Σκηπτοῦχός τ' εἴη, καί οἱ πειθοίατο λαοὶ
" Τόσσοι δ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις.
" Νῦν δέ σεο ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
" Ὃς κέλεαι, πολέμοιο συνεστάτος ἠδ' ἀΰτης,
" Νῆας ἐϋσταμύους ἅλαδ' ἑλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
" Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται, ἐπικρατέουσί περ ἔμπης·
" Ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπῃ· οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
" Σχήσουσιν πόλεμον, νηῶν ἅλαδ' ἑλκομενάων,
" Ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
" Ἐνθά κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
" Ὦ πόποι, ἦ μάλα δή με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
" Ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἀνώγω
" Νῆας ἐϋσταμύους ἅλαδ' ἑλκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
" Νῦν δ' εἴη, ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,

87 ΦΘΙ. Φθειρώμεθα, ἀπολώμεθα.
89 ΚΑΛ. Καλλείψειν. ΟΙ. Κακοπαθῆσαι.
91 ΟΝ. Ὃν οὐκ ἂν εἴποι σωφρονοῦς καὶ σώφρων ἀνήρ. Ἀνὰ στόμα γὰρ ἀντὶ τοῦ, ἀεὶ στόματος.
92 ΑΡ. Ὑγιῆ καὶ ἀρμοδίαν λέξειν.
95 ΩΝΟ. Ἐμεμψάμην.
96 ΣΥ. Σωστῶς.
98 ΕΥΚ. Εὐχῆς ἄξια.
99 ΕΠΙ. Ἐπιτρημίνως, καταῤῥιπὴς ἡ· Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ζυγοστατουμένων σωμάτων.
100 ΣΧΗ. Ὑπομνῆσιν, ἀνθέξουσιν.
101 ΑΠΟ. Εἰς τὰς ναῦς ἀποδιώξουσιν, ἢ ἀλλαχόσε. ὅ ἐστι, φεύξονται. ΕΡΩ. Ὑποχωρήσουσιν, ἀμελήσουσι.
102 ΔΗ. Βλάψῃ.
104 ΚΑ. Καθήψω, ἐλύπησας. ΕΝΙ. Ἐπιλιμήσῃ, ἐπικλήξῃ.
107 ΕΙΗ. Ἔσω, φανέσθω. ΜΗ. Γνώμην. ΕΝΙ. Εἶπον, φράσον.

" Ἦ νέος,

" Ἦ νέος, ἦὲ παλαιὸς· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
" Ἐγγὺς ἀνὴρ, ὃ δηθὰ ματεύσομεν, αἴκ' ἐθέλητε
" Πειθεσθ'· κὴ μή τι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος,
" Οὕνεκα δὴ ηθρεῖφι νεώτατός εἰμι μετ' ὑμῖν·
" Πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ κὴ ἐγὼ ηθὺς εὔχομαι εἶναι
" Τυδέος, ὃν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε.
" Πορθεῖ γὸ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
" Ὤκεον δ' ἐν Πλευρῶνι, κὴ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
" Ἄγελαον, ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεύς,
" Πατρὸς ἐμεῖο πατήρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
" Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη,
" Πλαγχθείς· ὡς γάρ πῃ Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
" Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
" Ἀφνειὸν βιότοιο, ἄλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι

108 ΠΑ. Πρισβύτερος, γέρων. ΑΣ. Ἑκήβη, χαίρουσα.

110 ΕΓ. Ἀντὶ τοῦ, ὁ συμβουλεύσων. Ἐζήτηται δὲ, διάτι νῦν Διομήδης συμβουλεύει, κὴ ὁ Νέστωρ. Ῥητέον δὲ, ὅτι τὸ μὲν γῆρας ὢν τοῖς βουλοῖς ἐστὶν ἐπιχειρικόν· ἡ δὲ νεότης θαρσαλεώτερον· ἄλλως τε καὶ Διομήδης ὢν τῇ φρονήσει συμβουλῇ θαυμασθεὶς, νῦν μᾶλλον πεφύρηκε, τὸ φρόνημα τοῦ πρεσβυτέρου τὰς λόγους. ΜΑ. Ἤτοι, μαστιοπραγήσομεν. ἢ ἀντὶ τοῦ, ζητήσομεν. ἴνιοι, μαστεύσομεν.

111 ΚΟ. Μετ' ὀργῆς μέμψησθε.

112 ΓΕ. Ἡλικίᾳ.

114 ΟΝ. Ἀντὶ τοῦ, ὃς ὢν Θήβαις ἐπολέμησεν ὢν τῇ Θηβαϊκῷ πολέμῳ. χυτὴ γὰρ, ἡ πῖς πᾶσιν ἐπιχθομένη γῆ.

118 ΑΡΕ. Εὐδαιμονίᾳ, ἀνδρείᾳ.

119 ΑΝ. Ἐν τῷ τόπῳ ἔμεινε. ΝΑ. Ἀπῳκίσθη.

120 ΠΛΑ. Ἀποπλανηθεὶς κὴ ἀκούσιον τοῦ πατρὸς, ἀφ' τοῦ φυγοῦ. ΖΕΥ. Εὐχημόνως ὁ Διομήδης παρισώπησε τοῦ τοῦ πατρὸς φυγοῦ. Τυδεὺς γὸ, ἀνελὼν Λυκοπίδας καὶ Ἀλκάθοον ἑαυτοῦ παῖδας, ἔφυγε. ἡ δὲ ἀληθεστέρα ἱστορία ἐστὶν αὕτη. Τυδεὺς ὁ Οἰνέως, Αἰτωλὸς ὢν τὸ γένος, ἀνδροκτονήσας τὸν μετ' αὐτὸν γνώριμον. Ἔπι νέος ὤν, ἐστάλη τοῦ πατρὸς, ἀφ' οὗ γῆρας ὑπὸ τοῦ Ἀργείων παίδων τῆς βασιλείας ἀποκλήρωσιν. Διόπερ ἀναιρεῖ τὰς τε ἀνεψιὰς, κὴ συν αὐτοῖς ἀκουσίως ἀδελφόν. Φεύγων δὲ εἰς Ἄργος πρὸς Ἄδραστον, βασιλέα τῆς χώρας, κτησαμένου τε τυχὸν πρὸς αὐτὸν, καὶ γαμεῖ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Δηϊπύλην. Ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

121 ΘΥ. Προσληπτέον τὸ, μέσον, τὸν Δηϊπύλην. Διατί νῦν ὁ Διομήδης, ἑαυτὸν γνωσιλογεῖ; Ῥητέον ὅτι πάνυ ῥητορικῶς. Δεῖ γὸ ἐν τοῖς συμβουλαῖς προσαποδεικνύειν, ὡς εἰσὶν ἐκ οἱ τυχόντες, ἀλλὰ τοῦ πάνυ ἐνδόξων, ἵν' ὅτως τοῦ ἀξιώματι πείσωσιν.

122 ΑΛ. Δαψιλῶς, ἱκανῶς.

" Πυροφόροι,

" Πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχαλοι ἀμφίς·
" Πολλὰ δέ οἱ πρόσθατ' ἔσκε, κέκασο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
" Ἐγχείῃ· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκηδέμεν, ὡς ἐτεόν περ.
" Τῷ σὸκ ἄν, με γλῶσσ' γε κακὸν κὴ ἀνάλκιδα φάντες,
" Μῦθον ἀτιμήσητε πεφασμένον, ὅν κεν εὖ εἴπω·
" Δεῦτ' ἴομεν πολεμόνδε, καὶ ὑτάμμοί περ, ἀνάγκῃ.
" Ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα θηϊοτῆτος,
" Ἐκ βελέων, μή πᾶ τις ἐφ' ἕλκεϊ ἕλκεσ' ἄρῃ·
" Ἄλλους δ' ὀτρυνέοντες ἐνήσομεν, οἳ τοπάρος περ
" Θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφέσσασ', ὐδὲ μάχονται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα σφὶν μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Βὰν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
Ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε, παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς·
Δεξιτερὴν δ' ἕλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
Καί μιν, φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ἀτρεΐδη, νῦν δή πᾶ Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
" Γηθεῖ ἐνὶ σήθεσσι, φόνον κὴ φύζαν Ἀχαιῶν
" Δερκομένῳ· ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι φρένες, οὐδ' ἠδαημ.

123 ΠΥ. Σιτοφόροι. ΟΡ. Αἱ ἐπίσηροι φυτείαι, κῆποι.

124 ΠΡΟ. Πάντα τὰ πεπράσθαι ὀνάλεν οἱ παλαιοὶ τοὺς θάλλα, ἀφ' τὸ τοὺς τῶν ὀπιθίων βάσεων ἑτέρας ἐμπροσθίας ἔχειν. Καθ' ὁ κὴ Ἡσίοδος φησι· Χαλεπὸς τοῖς θάττοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις. ΕΣ. Ἦν, ὑπῆρχεν. ΚΕ. Ἐπικόσμηθε, ὑπὲρ· ὀνίνημι.

125 ΜΕΛ. Ταῦτα εἰκὸς ὑμᾶς ἀκηκοέναι. ΕΤ. Ὡς ἀληθές.

126 ΓΕ. Δυσχερῶς. ΦΑΝ. Λογισάμενοι, εἰ πάντες.

127 ΠΕ. Νῦν, φανερῶς εἰρημένον.

128 ΟΥ. Τετραμμένοι. ΑΝ. Διὰ τὸν ἀνάγκην.

129 ΕΧΩ. Ἀπεχώμεθα.

130 ΕΚ. Ἔξω τῶν βελῶν. ΜΗ. Μή τις πραγματίας ὑπάρχων, πρᾶγμα ἴσχοι λάθῃ.

131 ΕΝΗ. Παρορμήσομεν, ἐμβαλοῦμεν τοῖς πολεμίοις.

132 ΘΥ. Χαλιζόμενοι τῇ ψυχῇ τὸν θρῆνον.

135 ΑΛΑ. Μάταιοι δὲ τυφλὸν τὸ σκῆπτον. Ἀλαὸς γὰρ, τυφλός. ΕΝ. Κινησίαν. Ἔννοσις γὰρ, ἡ κίνησις.

136 ΜΕΤ. Ἀντὶ τοῦ, πρὸς αὐτὸς ἦλθεν.

140 ΦΥ. Τὸν μὴ δεῖς φυγόν.

141 ΔΕΡ. Ὁρῶντι. ΕΝΙ. Ἔνεσι, ὑπάρχουσιν. ΗΒΑΙ. Οὐδὲ ὀλίγας.

" Ἀλλ'

" Ἀλλ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἑ σφλώσειε·
" Σοὶ δ' ὅπῳ μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέωσιν·
" Ἀλλ' ἔτι πῃ Τρώων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
" Εὐρὺ κονίσσουσιν πεδίον· σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὸς
" φεύγοντας ποτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὡς εἰπὼν, μέγ' ἄυσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
Οσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος·
Τόσσην ἐκ σήθεσφιν ὄπα κρείων Ἐνοσίχθων
Ἧκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἀλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι,
Στᾶσ', ἐξ Οὐλύμποιο, ἀπὸ ῥίος· αὐτίκα δ' ἔγνω
Τὸν μὲν παπνύουσα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν,
Αὐτοκασίγνητον ἑ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
Ἥμενον εἰσεῖδε· συνερὸς δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο·
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,
Ἐλθεῖν εἰς Ἴδην, εὖ ἐντυνάσσασα ἑαυτὴν,

145 ΚΟ. Κόπτεως πληρώσειν. Ἐκ δὲ τῆς παροιμιαζομένου· νοεῖται τὸ φεύξονται. οἱ γὰρ φεύγοντες κατὰ τὸν δρόμον ἐγείρουσι κόνιν. ΕΠΟΨ. Θεάσῃ.

148 ΕΝ. Ἐννακισχίλιοι. Πῶς δέ φησιν, ὁ Ποσειδῶν, ὁμοιωθεὶς στρατοῦτῃ, ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν φθέγγεται; Καὶ ῥητέον, ὅτι τῇ μὲν ὄψει περισσοῦτης ἐφαίνετο, τῇ φωνῇ δὲ τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν ἐνεδείκνυτο. ΕΠΙ. Ἐπεσσύμενον.

150 ΣΤΗ. Ἐκ τοῦ στηθῶν.

152 ΑΛ. Ἀληκτον, ἄπαυστον.

154 ΣΤΑΣ. Τὸ πληρὲς, σᾶσα. ΑΠΟ. Ἀπὸ τῆς ἀκροτηρίας τῆς ὄρους.

155 ΠΟΙ. Ἐνεργέντα. Γίγνεται ἢ ἐκ τοῦ πνέω, καὶ ποιπνύω, ἀναδιπλασιασμῷ.

156 ΔΑΕ. Ἀνδρὸς ἀδελφόν.

158 ΣΤΥ. Καλάπληκτον, μισητός. ἢ συγκοπὴς. τὸ γὰρ κεχαλασμένον αὐτῇ σὺν ἐποιῇ.

160 ΕΞ. Ἐξαπατήσειν.

162 ΕΝ. Παρασκευασαμένην, κοσμησαμένην.

Εἴ πως ἱμείρωιλο παρφιθράθέειν Φιλότητι
Ἦ, χρυσῇ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
Χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν, ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσι.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς Λῆλαμον, τὸν οἱ Φίλος υἱὸς ἔτυξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σανθμοῖσιν ἐπῆρσε
Κληῖδι κρυπτῇ· τῇ δ' ὲ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν.
Ἔνθ' ἦγ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινάς·
Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος
Λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἑδανῷ, τό ῥα οἱ τεθυωμένον ἦεν·
Τῷ κῳ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Ἔμπης ἐς γαῖάν τε κ) ὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή.
Τῷ ρ' ἥγε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας
Πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινὰς,
Καλὰς, ἀμβροσίους, ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσατ', ὃν οἱ Ἀθήνη
Ἕξυσ' ἀσκήσασα, τίθη δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·

163 ΙΜΕΙ. Ἐπιθυμήσειεν, ἐρασθῇ. ΠΑ. Παρφιθαρθεῖν. παρακοιτικλιθῆναι.

164 ΧΡ. Τῷ ἰδίῳ αὐτῆς χρωτί. ΛΙ. Χλιαρὸν, θερμὸν, ἡδύ. Τοῖς γὸ κοθεύδουσι περικολυθεῖ θερμαίνεσθαι τὰ ἄκρα.

165 ΠΕΥ. Σωτηρίας, πυκινῆς.

167 ΠΥ. Ἀσφαλεῖς, πυκνάς. ΣΤ. Παρατιθέσιν. ΕΠΗΡ. Ἐφάρμησε.

168 ΚΛΗ. Οὕτω καλεῖνται τὰ κλήθρων μοχλοί. ΑΝΩ. Ἀνέῳγε. Ἡ ἀνάγνωσις σφαλερωμένη.

169 ΕΠΕ. Ἐνέκλεισε, ἔκλεισεν.

170 ΑΜ. Θείῳ ἀλείμματι, μύρῳ. Οἱ δὲ, θείῳ λουτρῷ. ΙΜΕ. Ἐπεράσω, καλῶ.

171 ΛΥ. Καθάρσιον, ῥύπον. ΚΑ. Ἐκάθαιρεν.

172 ΕΔΑ. Εὐόσμῳ. ΤΕ. Τεθυμιαμένον.

173 ΚΙ. Σκιδυαμένω, κινουμένω. ΧΑΛ. Χαλκῷ βιοῦντος, στερεόν. Ἢ, χαλκῆν ἔχον ὁδόν.

174 ΕΜ. Νεῶ, ὁμοίως. ΙΚΕ. Ἀφικνεῖτο, ἐφέρετο. ΑΥ. Πνοή.

175 ΙΔΕ. Καὶ τὰς χαίτας, ἤγαγε τὰς κόμας.

176 ΠΕΞ. Κτενισαμένη τὰς κόμας.

177 ΚΡΑ. Ἐκ τῆς κεφαλῆς.

178 ΕΑ. Νεῶ, πέπλον. Παρὰ τὸ ἕννυμι. Ὅταν δὲ ἕπῃ, ἑανῶ κοσμιτέρου, ᾗ εὐδιαχύτου λίγα, καὶ ἁπαλῆ, ὡσὲι ῥαιῶ. ΕΣΑ. Περιεβάλετο. Ἐπιπορπῶντο γὸ τοῖς εὐδοκίμοις.

179 ΕΞΥ. Ἀντὶ ᾗ, κατασκεύασε. Νεῶ καὶ, λιπλὸν εἰργάσατο. ΑΣΚ. Μετ' ἐπιμελείας κατασκευάσασα.

Θρυσεΐης

Χρυσείης δ' ἐνετῆσι κατὰ ζῆθος περονᾶτο.
Ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν·
Ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἧκεν ἐυτρήτοισι λοβοῖσι,
Τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
Κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων,
Καλῷ, νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν, ἠέλιος ὥς·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσαλο καλὰ πέδιλα.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ ἧκατο κόσμον,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· καλεσαμένη δ' Ἀφροδίτην
Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·
"Ἦ ῥά νύ μοι τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅττι κεν εἴπω;
"Ἦέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τόγε θυμῷ,
"Οὕνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
"Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
"Αὐδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
"Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τελεσμένον ἐστί.
Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
"Δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ᾧ τε σὺ πάντας

180 ΕΝΕ. Περόναις. Ἀπὸ τοῦ ἐνίεσθαι τοῖς ἱματίοις. ὅ ἐστιν, ἐμπορπᾶσθαι.

181 ΘΥ. Κρεσσοῖς. Παρὰ τὸ θυσύεσθαι θυσανίσασθαι, θύεσθαι. ὅ ἐστι, κινεῖσθαι, θύειν, ὁρμᾶν.

182 ΕΡ. Νεῶ, σπάπα. ΕΥ. Καλῶς πεπεμένους, πεπυκνημένους. ΛΟ. Τοῖς ἄκροις τῶν ὠτίων τοῖς ἀπαλοῖς. Παρὰ τὸ λαμβάνειν, καὶ δέχεσθαι.

183 ΤΡΙ. Πολλῆς θείας ἄξια. Τρικυκλα. ἢ, τετρόσωπα. Γλήνη γὰρ ἡ τῆς ὀφθαλμῆς κόρη. ἢ, πολλῶν κοσμίων ἄξια. Γλαύσια γὰρ, τὰ κόσμια. ὡς ὁ Ἀλκαῖος φησιν· Ὅς γλήσια πολλὰ κεχάνδη. ΜΟ. Μετὰ μέρους καὶ κοσμοπαιδείας εἰρασμένα, ἃ δὲ ἐμέρησεν ἡ τεχνίτης, τετίκει, ἵκαμε καλασκευάζων αὐτά. ΧΑ. Ἀριστη, καλλονή.

184 ΚΡΗ. Κεφαλοδέσμη. Νεῶ δ', καλύπτρα.

185 ΝΗ. Νιφετὸ χιονότη, λιπαρῶ.

186 ΛΙ. Εὐτραφέσι, λευκοῖς.

194 ΠΡΕΣ. Ἐνημεροῖτη. Συγκοπὴ τῆς πρεσβείρας, καὶ πρέσβειρα.

195 ΑΥ. Αἰγὶ. ΦΡΟ. Ὅπερ βέλει.

196 ΤΕ. Νεῶ, δυνατόν.

198 ΙΜΕ. Ἐπιθυμίαν.

" Δαμνᾷ ἀθανάτους, ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους·
" Εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβην πείρατα γαίης,
" Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,
" Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐΰτρεφον ἠδ' ἀτίταλλον,
" Δεξάμενοι Ῥείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
" Γαίης νέρθε κάθεισε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
" Τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄσπετα νείκεα λύσω·
" Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχουσ'
" Εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
" Εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπίθοιτο φίλον κῆρ,
" Εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
" Αἰεί κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη·
" Οὐκ ἔσ', ἀδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
" Ζηνὸς γὰρ ἔρις ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.

Ἦ, καὶ ἀπὸ ζώσθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα,
Ποικίλον· ἔνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο·
Ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς,

199 ΔΑ. Δαμάζεις.
200 ΕΙ. Πορεύομαι, ἄπειμι. ΠΟ. Πολυτρόφω. ΠΕΙ. Πείρω, τίλη.
201 ΘΕ. Θεῶν πατέρα. Ἐπεὶ πρῶτον στοιχεῖον τινὲς τῶν φυσικῶν εἶπον τὸ ὕδωρ, καὶ ἐξ αὐτοῦ τὰ λοιπὰ τρέφεσθαι. Ὅθεν ὁ Πίνδαρος ἄριστον εἶπε τὸ ὕδωρ. Τηθὺν δὲ φησι τὴν γῆν, οἱονεὶ τιθηνοῦσάν τινα ἅπαν καὶ τροφὸν πάντων.
202 ΣΦΟΙ. Τοῖς ἑαυτῶν. ΕΥ. Μετ' ἐπιμελείας ἀνῆγεν. ΑΤΙ. Ἐπαιδοτρόφουν.
203 ΡΕΙ. Τῆς Ῥέας. ΕΥ. Ἤγουν, μεγαλόφθαλμος, ἀπὸ τοῦ πάντα ἐποπτεύειν. Ἢ, μεγαλόφωνος.
204 ΚΑ. Καθίδρυσε.
205 ΑΚ. Καὶ τὰς πολλὰς αὐτῶν καὶ ἀδιαλύτους φιλονεικίας λαλύσω.
208 ΚΕΙ. Ἐκείνης. Δυϊκῶς. ΠΑ. Παραπείσασα, ἐξαπατήσασα.
209 ΟΜΩ. Εἰς ὁμόνοιαν ἐλθεῖν.
210 ΑΙ. Αἰδὼς ἀξία, αἰδέσιμος.
212 ΟΥΚ. Οὔτε πρέπον, οὔτε δυνατὸν ἀρνήσασθαι τοῦτο ὧν ἀξιοῖς. ΕΟΙ. Προσηκόντως πρέπει.
213 ΑΓ. Ἀγκάλαις. ΙΑΥ. Κοιμᾶσαι.
214 ΚΕ. Ζώσηρα. Οὕτω καλύμμοι ἀπὸ τοῦ πολυκίνητον αὐτὸν εἶναι ταῖς ῥαφαῖς.
215 ΘΕ. Τὰ θέλγοντα καὶ ἀπατῶντα τοὺς ἀνθρώπους.
216 ΕΝΙ. Ἔνεισι, τὸ πλῆρες. 217 ΠΑ. Νοῦν φιλίας, πρὸς μίξιν ὄρεξις.

Πάρφασις,

Πάρφασις, ἦτ' ἔκλεψε νόον ϖύκα περ Φρονεόντων·
Τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
" Τῇ νῦν τέτον ἱμάντα, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ,
" Ποικίλον, ᾧ ἔνι ϖάντα τετεύχαται· ὐδέ σε φημὶ
" Ἀπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ, τι φρεσὶ σῇσι μνωομένης.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις ϖότνια Ἥρη,
Μειδήσασα δ' ἔπειτα ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ.
Ἡ μὲν ἔβη ϖρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἥρη δ' ἀίξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα, Ϛ Ἠμαθίην ἐρατεινὴν,
Σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
Ἀκροτάτας κορυφὰς, ὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν.
Ἐξ Ἄθω δ' ἐπὶ ϖόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα·
Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, ϖόλιν θείοις Θόαντος,
Ἐνθ' Ὕπνῳ ξυμβλήτην, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,

217 ΠΑΡ. Ἔνιοι δὲ καθ' ὁμιλίαν παραινετικήν. ΕΚ. Ἐξέκλεψε, ἐκέρδανε, παρελογίσατο. ΠΥ. Νῶν, σωτικῶς, φρονίμως.

219 ΤΗ. Ἄγε, λάβε. ΤΕΩ. Κατάκρυψον τὰ ἴδια κόλπῳ, φησὶ, ἀφ' τῶν ϖρὸς τὸ Διὰ ἐποκλῶ. ΕΓ. Ἐγκρύβθε.

220 ΤΕ. Ἔγκειται, καπσκεύασται.

225 ΡΙ. Ὄρεις ἀκρωτήριον. Παρὰ τὸ ῥαίζειν καὶ καταλήγειν εἰς ὀξύ.

226 ΠΙΕ. Χώραν ἐπὶ τῶν Μακεδονίαν. Οἱ δὲ, ὄρος. Μακεδὼν ὁ Διὸς καὶ Αἰθρίας, καταχὼν τὴν χώραν, ἔσχεν τὸ Θρᾴκης, ἀφ' ἑαυτὸ ϖροσηγόρευσε. Γήμας δὲ μίαν τῶν ἐγχωρίων, τεκνῶται δύο ϖαῖδας, Πίερον, καὶ Ἄμαθον. ἀφ' ὧν δύο ϖόλεις ὐ Μακεδονίας, Πιερία, καὶ Ἀμαθία. Ἡ ἱστορία μαρὰ Μαρσίᾳ. Νῦν δὲ Ἠμαθίαν καθαχρησικῶς ὅλην τὴν Μακεδονίαν φησί. Πιερίαν δὲ, ὄρος Μακεδονίας, ἱερὸν Μουσῶν.

227 ΣΕΥ. Ὥρμησεν. ΙΠ. Περὶ ἵππους ἀναστρεφομένων. ΝΙ. Χιονιζόμενα, νιφόμενα.

228 ΜΑΡ. Οὐδὲ τοῖς ϖοσὶν αὐτῆς ἐπέβαινε τῆς γῆς.

229 ΑΘ. Ἐκ δὲ Ἄθω. ὄ ἐστιν ὄρος Θρᾴκης ὑψηλόν. Ἔνιοι. Ἀθόω. ΑΘ. Ἄθως, ὄρος ἐν Θρᾴκῃ μέγα καὶ ὑψηλὸν, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, τὸ ἰσθμὸν ἔχον χερρονησώδη σταδίων διάδεκα. Τέτο ἐτείχισε ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ἀξιοναυκτήσας ὅτι ϖρὸς αὐτὸ νῆες αὐτῦ διεφθάρησαν, Ἀμκόψας, βατὸν ἐποίησεν. Ἡ ἱστορία ϖαρὰ Ἡροδότῳ. ΕΠΙ. Ἀντὶ δὲ, θαλάσσης ἐπίδη. ΚΥ. Κύμαλα ἔχοντα, παρασαόμενον.

230 ΠΟ. Ἀντὶ δὲ, νῆσον.

231 ΞΥΜ. Ξυμβοήθησε, ἀπήντησε, συνέτυχε. Διὰ ϖοίαν δὲ αἰτίαν σὺν τῇ Λήμνῳ μάλιστα ὁ Ὕπνος ἀφίξεται; Ῥητέον, ὅτι Λήμνος μὲν ὑϖὸ Ἡφαίστου· γυνὴ δὲ τέτε, Χάρις. Πασιθέα δὲ τῶν Χαρίτων ἀδελφὴ ἐρωμένως ἔσχεν ὁ Ὕπνος· ἐκ ταύτης δὲ γεννῶνται δύο. Ταύτην δὲ αὐτῷ ἐπαγγέλλεται γυναῖκα δόσειν ἡ Ἥρα. Διωάστην δὲ καὶ φυσικώτερον λυθῆναι. Ὅτι οἰνοφόρος ἡ Λῆμνος. καθὼς λέγει.

Νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο ϖερίσσευσαν, οἶνον ἄγουσαι.

Τοῖς δὲ ϖολυποτοῖς μάλιστα ὁ Ὕπνος ϖαρέϖεται.

Ἐν

Ἓν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
" Ὕπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
" Εἰ μὲν δή ποτ' ἐμεῦ ἔπος ἔκλυες, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν
" Πείθευ· ἐγὼ δέ κέ τοι εἰδέω χάριν ἤματα πάντα·
" Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν αὐτίκ', ἐπεί κεν ἐγὼ ἀγαλέξομαι ἐν φιλότητι.
" Δῶρα δέ τοι δώσω, καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεί,
" Χρύσεον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάις ἀμφιγυήεις
" Τεύξει ἀσκήσας· ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἧσι,
" Τῷ κεν ὑποχοίης λιπαρὲς πόδας εἰλαπινάζων.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὕπνος·
" Ἥρη, πέσσα θεὰ, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
" Ἄλλον μέν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετάων
" Ῥεῖα καταευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
" Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
" Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίονος ἆσσον ἰκοίμην,
" Οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
" Ἤδη γάρ με ἄλλο τεὴ ὑπέρβασις ἐφετμὴ,
" Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐκεῖνος ὑπερθύμου Διὸς υἱὸς
" Ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
" Ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
" Νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
" Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·

232 ΦΥ. Ἐνέρυ, σωϊέπλεξεν, αὐτῇ χειρί.

235 ΕΙ. Γνώσεμαι καὶ προσεπομολογήσω σοι χάριν.

240 ΘΡΗ. Ὑποπόδιον. Ἀρσενικῶς. ΗΣ. Ὑποθήσῃ.

241 ΕΙ. Εὐαχέμβιον.

249 ΚΑΙ. Ἦ, καὶ ἄλλο. ἢ ἤ, ἤδη γάρ με καὶ κατ' ἄλλο ἐπαίδωσεν ἡ σὴ προέρεξις. ἢ, ἄλλοτε ἢ ἐπίσυσεν ἐφετμῇ. τυτέσι, τῇ ἰδίᾳ ἐσφράνισε καὶ ἐνεθέτησεν ἐντολῇ καὶ ἀπειλῇ.

252 ΕΘΕΛ. Κατακοίμισσα.

253 ΑΜ. Περιχυθείς. ΜΗ. Ἐμηχανήσω, ἐσκλεύσω.

254 ΟΡ. Εἰς ὁρμὴν ἀγαγοῦσα, διεγείρουσα. ΑΗ. Τὰς τῶν ἀνέμων πνοάς.

" Καὶ

" Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας,
" Νόσφι φίλων πάντων· ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,
" Ῥιπίζων κατὰ δῶμα θεάς· ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
" Ζήτει, καί κέ μ' ἄϊσον ἀπ' αἰθέρος ἐμβαλε πόντῳ,
" Εἰ μὴ Νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε τ' ἀνδρῶν,
" Τὴν ἰκόμην φεύγων· ὁ δ' ἐπαύσατο, χωόμενός περ·
" Ἄζετο γὰρ, μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
" Νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
" Ὕπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μερμηρίζεις;
" Ἦ φῂς, ὡς Τρώεσσιν ἀρηγέμεν εὐρύοπα Ζῆν',
" Ὡς Ἡρακλῆος πέρι χώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
" Ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
" Δώσω ὀπυιέμεναι, σὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν,
" Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἱμείρεαι ἤματα πάντα.
Ὡς φάτο· χήρατο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
" Ἄγε δή νῦν μοι ὄμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ·

255 ΚΟ. Εἰς τὸν Κῶν νῆσον. Γράφεται ἢ σὺν τῷ ν κατ' αἰτιατικήν. Ἡρακλῆς ἀνακτημιζόμενος μετὰ τὸ πορθῆσαι Τροίαν, χολούμενός τε καὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, βαλὴν Ἥρας, σφοδρῷ συνεχύθη ἀνέμῳ. Καταφερόμενός τε εἰς Κῶν τὴν Μεροπίδα, ἐκαλύφθη ἐπομβρίαν τ' νησε ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Ποσειδῶνος, βασιλεύοντος αὐτῆς. Βιασάμενος δὲ, καὶ ὡς λῃστὴς ἐποάς, ἀνεῖλε τόν τε Εὐρύπυλον, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ. Μιγεὶς δὲ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Χαλκιόπῃ, Θεσσαλὸν ἐγέννησεν.

256 ΕΠΕ. Ἐπαναστὰς, διϋπνιοθείς. Ἀνάστροφή ἐστιν ἀντὶ τοῦ, χαλεπαίνων ἐρρίπτει. Μή πού τις ἄρ' ἑτέρας δέχῃς ἀναιγνώσεη τὸ ῥιπτάζων.

257 ΡΙΠ. Ῥίπτων, σωτιλεύων. ΕΞΟ. Μάλιστα.

258 ΑΙΣ. Καὶ ἂν ἰδών με, ἀνιστόρητον καὶ ἀφανῆ ἐποίησε, βαλὼν ἀπὸ τοῦ ἐραστοῦ εἰς θάλασσαν.

259 ΔΜΗ. χρ. μήτειρα. Ἡ δαμάσπρια. ὅ ἐστιν, ἄρχουσα.

260 ΙΚΟ. Ἱκετεύων παρεγενόμην.

261 ΑΖΕ. Ἐνετρέπετο. ΑΠ. Ἀηδῆ, ἐκ δρυστοῦ, ἐχθρὰ πρόξοι. ΘΟΗ. Διὰ τὸ ὕπνον θάπτον ὡς ὠθὲς τὸν ἡμέραν παρελθεῖν. ἢ, θάμα.

262 ΑΜΗ. Ἄπορον, ἀδιώκατον.

264 ΜΕ. Προθυμῇ, ἀπεδάζεις.

265 ΖΗΝ. Τὸ πλῆρες, Ζῆνα.

267 ΟΠΛΟ. Νεωτέρων.

268 ΟΠΥΙ. Γῆμαι.

270 ΧΗ. Ἐχάρη.

271 ΑΑ. Ἤτοι, ἀάλαστοις, ἢ, πολυάλαστοις.

" Χειρὶ

" Χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα πολυβότειραν,
" Τῇ δ' ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἅπαντες
" Μάρτυροι ὦσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες·
" Ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων,
" Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα.

Ὣς ἔφατ'· ὀδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Ὤμνυε δ' ὡς ἐκέλευε, θεὸς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
Τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τ' ὅρκον,
Τῷ βήτλῳ, λήμνῳ τε καὶ Ἴμβρῳ ἄσυ λιπόντε,
Ἠέρα ἑσαμένω, ῥίμφα πεπόντε κέλευθον·
Ἴδης δ' ἐκέδην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτὸν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσῳ
Βήτλῳ· ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὕπ' ἐσείετο ὕλη.
Ἔνθ' Ὕπνῳ μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὄσσε ἰδέσθαι,
Εἰς ἐλάτῃ ἀναβὰς τειμήκετον, ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ
Μακροτάτη πεφυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν·
Ἔνθ' ἧς' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,

272 ΧΕΙ. Τὰ βαρύτατα τ̃ στοιχείων ὄμνυσι. καθάπερ ἐν τῇ σωσθείσῃ λέγεται, Ἤερὸν, καὶ ὑγρόν.

273 ΜΑΡ. Λαμπρὰ.

274 ΘΕ. Οἱ περὶ τ̃ Κρόνον θεοί. Λέγει δὲ τοὺς Τιτᾶνας. Οὗτοι δέ εἰσιν Οὐρανοῦ παῖδες, Κρόνος, Κρεῖος, Ὑπερίων, Ἰαπετός. Κοῖος Ὠκεανὸς, ὅσπερ τε ῥύσεις πάντεσσι τέτυκται· ἐπεὶ ἐξ ὕδατος αἱ αὐξήσεις ὑπάρχουσι. Πῶς, Ἡσιόδου πάντων πρώτου ἀπόλλωνα γεγονέναι τὸ Χάος, Ὅμηρος δέ φησιν Ὠκεανὸν; Ῥητέον ἔν, ὅτι ἔκρισεν μὲν ἔρηκεν, ὡς ἐβούλετο. Ὅμηρος δὲ φησι φιλοσοφώτερον. Τὸ γὰρ ὕδωρ τ̃ πάντων ἡ ζωὴ, καὶ πρόσκειται τ̃ πυρὸς τοῖς στοιχείοις, ὅλως ὄν. Ὅθεν καὶ ὁ Πίνδαρος ἄριστον αὐτὸ φησιν.

278 ΟΝΟ. Ὠνόμασε.

280 ΤΕ. Ἐπλήρωσεν.

281 ΙΜ. Ἴμβρος, νῆσος Θρᾴκης.

282 ΗΕ. Ὁμίχλῃ, σκότος.

283 ΜΗ. Μητέρα θηρίων. Θηλυτοκόκος γὰρ ἡ Ἴδη, διὰ τὸ πολὺ τ̃ ὕλης.

284 ΛΕΚ. Ἀκρωτήριον τ̃ Ἴδης, κειμένου ἀπὸ τῆς αὐτῆς καλλιθώνου Δίας καὶ Ἥρας. Τρία δὲ πάντα ἀκρωτήρια τ̃ Ἴδης, Λεκτὸν, Γάργαρον, Φαλάκρη. ΧΕΡ. Ἐπὶ τ̃ γῆς.

287 ΠΕ. Πάνυ ὑψηλή. Η. Διὰ τοῦτο τότε ἀνήρηκε τὸ ψεῦδος, ὥστε μὴ ζητεῖν αὐτήν.

289 ΠΕ. Ἐσκιασμένος. ΕΙΛ. Ἐλατίνοις.

Ὄρνιθι

Ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι
Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.
Ἥρη δὲ κραιπνῶς ὑποσεβήσατο Γάργαρον ἄκρον
Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δ' νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ὡς δ' ἴδεν, ὡς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
Οἷον ὅτε πρώτιστον ἐμισγέσθην φιλότητι,
Εἰς εὐνὴν ποιτῶνε, φίλας λήθοντε τοκῆας·
Στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
" Ἥρη, πῇ μεμαῦα κατ' Οὐλύμπου τόσ' ἰκάνεις;
" Ἵπποι δ' ἀ παρέασι κ' ἄρματα τ' ἀμβαίνης.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
" Ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβας πείρατα γαίης,
" Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, κ' μητέρα Τηθύν,
" Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὔτρεφον ἠδ' ἀτίταλλον·
" Τὰς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
" Ἠδὴ γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
" Εὐνῆς κ' φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
" Ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἴδης
" Ἑξῆς, οἵ μ' οἴσουσιν ὑπὲρ τραφερήν τε κ' ὑγρήν.

290 ΑΙ. Ὀξεῖα.
291 ΧΑΛ. Χαλκὶς εἶδος ὀρνέου, ἥτις κηλᾶται κύμινδις, λέπει τὴ φωνῆς. ΚΥ. Ὁ κύμινδις οἰκεῖ μὲν ὄρη, ἔστι δὲ μέλας, χαλκίζων τὴν χροιάν, καὶ μέγεθος ὅσον ἱέραξ φασοφόνος, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης. Παρῳδεῖ δέ πως γλυκέως λέγοντας. Εὐπίφορον δὲ εἰς ὕπνον τὸ ὄρνεον. Ἀεὶ δὲ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὰς πλάδας κρύπτει.
294 ΩΣ. Νῦν, εὐθέως. ἤ, τότε. ΕΡΟΣ. Ἔρως. Αἰολικῶς. ΠΥ. Σωστάς.
295 ΟΙΟΝ. Ἥραν, τρεφομένην παρὰ τοῖς γονεῦσιν, εἰς τὸ γαμέεσθαι, Εὐρυμίδων, βιασάμενος, ἔγκυον ἐποίησεν. ἡ δὲ Προμηθέα ἐχύνησε. Ζεὺς δ', ὕστερον γνοὺς τὸν ἀδελφὸν, καὶ γνοὺς τὰ γεγόμενα, τὸ μὲν Εὐρυμίδοντα κατεζωστήρωσε, τὸν δὲ Προμηθέα, ὡς φασί τινες, δεσμοῖς ἀνήρτησεν. Ἡ ἱστορία παρ' Εὐφορίωνι.
296 ΛΗΘ. Καὶ Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ, κρύφα τὸν Δία τὴν Ἥραν συγκοιμηθῆναι.
298 ΜΕ. Πᾶν ὁρμήσασα. ΤΟ. Εἰς τοῦτον τὸν τόπον. ΙΚΑ. Παραγίγνη.
307 ΠΡΥ. Πρυμνωρείαν καλοῦσι τὰ ἔσχατα καὶ κατώτατα τῶν ὀρῶν.
308 ΤΡΑ. Γλῶ. ΥΓ. Θάλασσαν.

" Νῦν δέ σευ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπιον ἵκανω,
" Μήπως μοι μετέπειτα χολώσεαι, αἶκε σιωπῇ
" Οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
" Ἥρη, κεῖσε μέν ἐστι καὶ ὕστερον ὁρμηθῆναι
" Νῶϊ δ', ἄγ', ἐν φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε·
" Οὐ γὰρ πώποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος, ὐδὲ γυναικός,
" Θυμὸν ἐνὶ στήθεσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν.
" Οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
" Ἣ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μήστωρ' ἀπάλαντον·
" Οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
" Ἣ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
" Οὐδ' ὅτε Φοίνικος κύρης τηλεκλειτοῖο,
" Ἣ τέκε μοι Μίνω τε, καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
" Οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, ὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,

313 ΚΕΙ. Εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον.

316 ΠΕ. Περιπετῶν, καταπεσών.

317 ΙΞ. Ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ Ἰονίως. Μιπὲ δὲ τὸ φθαρῆναι αὐτὴν ὑπὸ Διὸς, ὕστερον Ἰξίονι ἐζεύχθη.

319 ΔΑΝ. Δανάη Ἀκρισίου θυγάτηρ, ἣ Διὶ συγκοιμηθεῖσα, Περσέα ἐγέννησε. Χρησαμένου γὰρ τοῦ Ἀκρισίου περὶ γνησίους ἀῤῥένων παίδων, ὁ θεὸς ἔφη, τὸν γνούμενον παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ αὐτὸν κτενεῖν. Δείσας δὲ ὁ Ἀκρίσιος, κατὰ γῆς θάλαμον χαλκοῦν κατασκευάσας, τῷ Δανάῃ ἐφύλαττε. Αὕτη δὲ, ὥς φησι Πίνδαρος, καὶ ἕτεροί τινες, ἐφθάρη ὑπὸ τοῦ πατραδέλφου αὐτῆς Προίτου. Ὄθεν αὐτοῖς καὶ στάσις ἐκινήθη. Ὡς δὲ ἔνιοί φασι, Ζεὺς μεταμορφωθεὶς εἰς χρυσὸν, καὶ διὰ τῆς ὀροφῆς εἰσδὺς εἰς τὸν Δανάης κόλπον, σπαρῆναι αὐτῇ. Ἀισθόμενος δὲ Ἀκρίσιος ὕστερον, ἐξ αὐτῆς γεγονημένου Περσέως, μὴ πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι, τὴν θυγατέρα, μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν, εἰς θάλασσαν ἔῤῥιψε. Διασωθέντων δὲ τούτων εἰς Σέριφον τὴν νῆσον, σωτὴρ ἀναδεδειγμένος τοῦ παιδὸς παρὰ Πολυδέκτη, ἢ, ὡς ἔνιοί φασι, ὑπὸ Δίκτυος δὲ ἀδελφοῦ Πολυδέκους. Φυγόντος δὲ ὕστερον Ἀκρισίου, τὴν Ἀργείων βασιλείαν παρέλαβε Περσεύς. ΚΑΛ. Καλὰς πόδας ἐχούσης. Ἀπὸ μέρους, καλῆς. Ὁ δὲ τρόπος συνεκδοχή.

320 ΑΡΙ. Μεγάλως εὐπρεπῆ, ἀσπαστήν.

321 ΦΟΙ. Θυγατρός. Λείπει δὲ τὸ Εὐρώπης. Ἔνιοι αὐτὸν ὁ Φοίνικος, ἀλλ' Ἀγήνορος, εἶπον. Τὰ δὲ περὶ αὐτῆς ἀκριβῶς εἴρηται ἐν τῇ Μ ῥαψῳδίᾳ, ἐν τοῖς περὶ Σαρπηδόνα. ΤΗ. Μέχρι τούτου καὶ πολλῷ ἐνδέξει, ἢ πάνυ ἐνδέξει.

323 ΣΕΜ. Σεμέλης τῆς Κάδμου θυγατρὸς Ζεὺς ἐρασθεὶς, κρύφα συνεγένετο. Ἡ δὲ ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ἥρας, ἐπεισύσαντος αὐτῇ Διὸς, ᾗπερ τὸ αἰτηθὲν ποιήσαι, αἰτήσαι τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν οἷος ἦλθε μνηστευόμενος Ἥραν. Ζεὺς δὲ, μὴ δυνάμενος ἀναιρεῖσαι,

" Ἦ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
" Ἦ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖσιν.
" Οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
" Οὐδ' ὁπότε Λητὼς ἐρικύδεος· ἠδὲ σεῦ αὐτῆς·
" Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
Τὸν δ' δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
" Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τ' μῦθον ἔειπες;
" Εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
" Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ πρόπαν ἄμφ' ἅπαντα,
" Πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων
" Εὕδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
" Πεφράδοι; οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην,
" Ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα· νεμεσητὸν δέ κεν εἴη.
" Ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,

ἀναιῦσαι, παραγίγνε) εἰς τ' θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἅρμασιν, ἀσχαπᾶς καὶ βροντᾶς ὀμβῶν, ἢ κεραυνὸν ἵησιν. Σεμέλης δ' ἀφ' τ' φόβον ἐκλειπούσης, ἐξαμείλιαδον τὸ βρέφος ὁ Ζεὺς ἐκ τῆ πυρὸς ἁρπάσας ἐνέρραψε τῷ μηρῷ. Ἡ ἱστορία παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Βάκχαις. ΑΛΚ. Ἀλκμείωνης, τῆς Ἠλεκτρύονος καὶ Ἀναξῶς τῆς Ἀγκαίᾳ (Ἀλκαίᾳ) ἠράσθη Ἀμφιτρύων. Ὃς ἀνελὼν Ἠλεκτρύονα, βοῶν ἀμφισβητήσεως χάριν, ἐξ Ἄργους ἔφυγε εἰς Θήβας. σὺν αὐτῷ δ' ἡ Ἀλκμείων. Ὑποδεχθέντων δὲ ἀσμένως ὑπὸ τ βασιλέων τ τῆς πόλεως Κρέοντος καὶ Ἡνιόχης, πρὶν ἐτύγχανον μιγῆσις. Μὴ βουλομένης δὲ Ἀλκμείωνης γαμηθῆναι, εἰ μὴ οἱ φονεῖς τ ἀδελφῶν αὐτῆς ἀναιρεθῶσιν, κατηγωνίσατο αὐτὸς Ἀμφιτρύων, στρατολογήσας συμμάχους Βοιωτοὺς, καὶ Λοκρεῖς, ἐπὶ δὲ Φωκεῖς, σύσσιτον στρατεύσας. Ὡς δ' ἐπιτρίψας ἀπὸ τῆς φρατείας ἦλθε τὸς γάμους ἑαυτῷ καὶ Ἀλκμήνης, τῇ αὐτῇ νυκτὶ ἐγκοιθεὶς αὐτῆς ὁ Ζεὺς, καὶ ἐγκοιθεὶς Ἀμφιτρύωνι, ἐμίγη, ὃ ὑὸν ἐποίησεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Ἀμφιτρύων τῇ αὐτῇ νυκτί. Ἤδη δὲ ἐκείνης δεκαμηνιαῖον χρόνον τῆς μίξεως ἐχούσης, χρυσᾶτην Ἡρακλῆς μὲν ἐκ Διὸς, Ἰφικλῆς δὲ ἐξ Ἀμφιτρύωνος, τῇ αὐτῇ νυκτί. Φασὶ, Δίκα συγκομώμενον Ἀλκμείωνι, πεῖσαι τ Ἥλιον μὴ ἀνατεῖλαι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Ὅθεν καὶ ἐπὶ τρεῖς νύκτας συγκοιμηθεὶς αὐτῇ ὁ Ζεὺς, τ τελέστερον Ἡρακλέα ἐποίησε.

325 ΧΑΡ. Χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις. Ἀφ' τὸ εὑρεῖν συκῆν καὶ ἄμπελον.

326 ΚΑΛ. Ἀληθεικῶς, πλοκάμους, τὰς σχοίνους δεῖ νοεῖν. ὡς καὶ ἰσορροῦσιν αὐτῷ ἐστιμμένῳ τοῖς σχοίνοις.

327 ΛΗ. Κοίῳ γιγάντων, ἑνὸς τ Τιτάνων. Ἧς δύο παῖδες, Ἀπόλλων, καὶ Ἄρτεμις.

331 ΛΙ. Ἐπιθυμεῖς, σπουδῇ.

332 ΠΡΟ. Προφανῆ εἶ, φανερά.

333 ΠΩΣ. Πῶς ἂν γένοιτο, τί ἂν εἴη.

334 ΑΘΗΝ. Ἴδοι. Τὸ αὐτὸ δὲ δηλοῖ καὶ τὸ Ἀφροδίσιοι.

335 ΠΕ. Φράσειε, δηλώσειεν, εἴποι.

"Εστι τοι θάλαμος, τὸν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς ἢ θύρας καθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
Ἔνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεὶ νύ τοι εὐαδὲν εὐνή.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, μήτε θεῶν τόγε δείδιθι, μήτε τιν' ἀνδρῶν
Ὀψεαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω
Χρύσεον· ἐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἠέλιός περ,
Οὔ τε κὴ ὀξύτατον πέλει φάος εἰσοράασθαι.
Ἦ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνε παῖς ἦν ἀλόχοιϊν·
Τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
Λωτόν θ' ἑρσήεντα, ἰδὲ κρόκον, ἠδ' ὑάκινθον
Πυκνὸν καὶ μαλακὸν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε·
Τῷ ἔνι λέξαθλιν, ἐπὶ ἢ νεφέλην ἔσαντο
Καλὴν, χρυσείην, στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.
Ὡς ὁ μὲν ἀτρέμας εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
Ὕπνῳ καὶ φιλότητι δαμείς· ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν.
Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὕπνος,
Ἀγγελίην ἐρέων γαιήοχῳ Ἐννοσιγαίῳ·
Ἀγχοῦ δ' ἰσάμβυος ἕπεα τληρόεντα προσηύδα·

340 ΚΕΙ. Κοιμηθησόμβροι. ΕΥΑ. Ἤρεισκεν.

346 ΑΓ. Εἰς τὰς ἀγκάλας. ΕΜΑ. Συνελάμβανε.

347 ΤΟΙ. Ἐκπεσὼν εἰς φερτικοῦ προφάσματος διήγησιν, ἐφ' ἕτερα τὸν λόγον μετήγαγε, τὰ ἀπὸ τῆς γῆς φυόμενα ἄνθη καὶ τὸ νέφος, δι' ὧν ἀπέκλεισε τὸ περαιτέρω πολυπραγμονεῖν ἡμᾶς. Ἀνθηρῶς δὲ χρᾶται τῷ εὐνῇ, καὶ καθεὶς τὸ γλῶσσ., ποίην, ἐπιφέρει τὸ εἶδος. Οὐκ εἶπε ἢ ῥόδον, ἀφ' τὸ ἀκανθῶδες. Νεοθηλέα ἢ, ἐπεὶ τῶν ἄλλων συμμένη κὴ ἐπάτησε τὰ ζῶα. Κατὰ συλλογισμὸν ἡ ὑπερχὴ, εἴ γε κὴ τὰ ἄψυχα αἰσθάνεται δωράμενα θεῖα. ΔΙΑ. Ἡ μεγάλη, κὴ θαυμασή. ΦΥ. Ἀνέφυσεν, ἀνέδωκε. ΝΕΟ. Νεωστὶ θάλλουσαν. ΠΟΙ. Βοτάνην.

348 ΛΩ. Λωτὸς, εἶδος χόρτου ἡλείου, διὸ δὲ ἑρσήεντα· ὃ ἐστιν, δροσώδη. ΚΡΟ. Κρόκος, εἶδος ἄνθους. Ὡς δὲ ὁ ὑάκινθος.

349 ΜΑΛ. Ἁπαλόν. ΥΨ. Εἰς ὕψος ἐοάσαζε. ΕΕ. Ὃς αὐτὰς οὖν εἶας, ἐπὶ γῆς θλίβεσθαι ἀλλ' ἀνέσχε, κὴ ἀπεκώλυε αὐτάς.

350 ΛΕΞ. Κατακοιμήθησαν.

351 ΣΤΙ. Στίλβουσαι, λαμπραί. ΕΕΡ. Δρόσοι, σταλαγμοί.

Πρόφρων

" Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυναι,
" Καὶ σφιν κῦδος ὄπαζε, μίγυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὖδῃ
" Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
" Ἥρη δ' ἐν Φιλότητι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ὦχετ' ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·
Τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἄνηκεν ἀμιωέμεναι Δαναοῖσιν.
Αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορὼν ἐκέλευσεν·
" Ἀργεῖοι, ἦ δ' αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην
" Πηλαμίδῃ, ἵνα νῆας ἕλῃ, ἦ κῦδος ἄρηται;
" Ἀλλ' ὁ μὲν ὅτω φησὶ ἦ εὔχεται, ὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
" Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένῃ κεχολωμένος ἦτορ·
" Κεἰνὸς δ' ὅτι λίην πολὺ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
" Ἡμεῖς ὀτρωνώμεθ' ἀμιωέμεν ἀλλήλοισιν.
" Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
" Ἀσπίδας, ὅσαι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγιστοι,
" Εὐκάμψοι, κεφαλὰς ἢ πανάιθησιν κορύθεσσι
" Κρύψαντες, χερσίν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἑλόντες,
" Ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδέ τι φημὶ
" Ἕκτορα Πηλαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.
" Ὅς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχῃ δ' ὀλίγον σάκος ὤμῳ,
" Χείρονι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα Ἑ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Τὼς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, ἠμὲν ὅπου περ,

358 ΟΠΑ. Πιεζεποίῃ.
359 ΚΩ. Τὸ κοίμημα.
360 ΠΑ. Παρηπάτησε, παρέπεισε.
363 ΠΡΟ. Προκαλόμενος, ὠθισμὸν ποιησάμενος.
364 ΜΕ. Παρεκχωρῶμεν. Ταῦτα ἢ, καὶ τὰ ἑξῆς, κατ' ἐπερώτησιν ἀναγνωστέον.
365 ΑΡΗ. Καρπώσηται, λάβῃ.
368 ΠΟ. Ἐπιζήτησις, χρεία.
372 ΕΣ. Λαοὶ ὄντες, καθοπλισάμενοι.
ΠΑ. Πάνυ σιλπναῖς, λαμπραῖς.
376 ΜΕ. Ὑπομονητικὸς ἐν μάχῃ. ΟΛΙ. Ἀντὶ Ἕ, μικρὰν ἀσπίδα. Ἐστὶ ἢ ποιότης ἀντὶ πολικότητος.
377 ΧΕΙ. Ἐλάττονι.
379 ΕΚΟΣ. Δίκαιον.

Τυδείδης,

Τυδείδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων·
Οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας, ἀρήια τεύχε' ἄμειβον,
Ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδωκε, χέρεια δὲ χείρονι δόσκεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἔασαντο ποθὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν,
Βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δὴ ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινὸν ἄορ πανύηκες ἔχων ἐν χερσὶ παχείῃ,
Ἴκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὔ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
Ἐν δαὶ λοὐγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰαχάνει ἄνδρας.
Τρῶας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκόσμεε Φαίδιμος Ἕκτωρ.
Δή ῥα τότ' αἰνοπάτην ἔμελδε πολεμοιο τάνυσσαν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, καὶ Φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἤτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὔτε θαθάσσης κῦμα τόσον βοάα πολὶ χέρσον,
Ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέω ἀλεγεινῇ·
Οὔτε πυρὸς τόσσος γε ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο,
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὅτε τ' ὤρετο καιέμεν ὕλῃ·
Οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
Ἠπύει, ὅτε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·

381 ΟΙ. Πάντας ἐπερχόμενοι. ΑΜΕΙ. Νῦν, ἤλλαξαν.
382 ΕΣΘ. Γενναῖα. ΧΕΙ. Ἐλάττονι. ΔΟ. Ἐδίδου.
383 ΝΩ. Λαμπρόν.
385 ΤΑΝ. Ἐπὶ μῆκος ἠκονημένον, μαχρὰν καὶ παραπεφυμένην ἔχον τὴν ἀκμήν.
386 ΑΣΤΗ. Ἀφατῇ· ΤΩ. Τῷ ᾗ Ποσειδῶνι ἐ δίκαιόν ἐστι μιχθῆναι ἐν τῇ ἐλεθρίᾳ μάχῃ.
387 ΙΣ. Κατέχει, λαμπάνει. Πεπόηται γὰ εἰς φόβον, ὐκ εἰς φόνον.
390 ΚΥ. Μελανόθριξ.
394 ΒΟ. Βοᾷ, ἠχεῖ. ΠΟ. Προσεγηγόμενον τῇ γῇ.
395 ΠΟΝ. Ἐκ τ' θαλάσσης ὁρμῶν.
396 ΒΡΟ. Κυρίως ὁ πῦρ ὁ πυρὸς ἤχθ. Ὅθεν καὶ Βρόμιος, ἀπὸ τ πυρός. Ἐν οἷς ποιηταὶ καὶ τ μῦθον ἔπλασαν, ὅτι ὐκ Διὸς καὶ Σεμέλης ἐστὶ, βληθείσης τῷ κεραυνῷ, ἀ ὅτι πυροβόλος ἐστιν. ΠΟ. χρ. ποτέ.
397 ΩΡΕ. Ὁρμήσειν.
399 ΗΠΥ. Βοᾷ, ἠχεῖ.

Ὅσσ

Ὀσση ἄρα Τρώων τε Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνὴ,
Δεινὸν ἀϋσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Αἴαντος δ' ὃ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἔγχος, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, ὃθ' ἁφάμαρτε,
Τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην·
Ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνοιο ἀργυρόηλου·
Τώ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χρόα· χώσατο δ' Ἕκτωρ,
Ὅττι δὴ οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
Ἂψ δ' ἐπίρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπόνασθαι μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χερμαδίῳ, τά ῥα πολλὰ, θοάων ἕρματα νηῶν,
Παρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τὸν ἓν ἀείρας,
Στῆθος βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς·
Στρόμβον δ' ὡς ἔστευε βαλών, περὶ δ' ἔδραμε πάντη·
Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπῃ σθρῦς
Πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεείη γίνεται ὀδμὴ
Ἐξ αὐτῆς, τὸ δ' ἔπειτα φράσσαι, ὅσσον ἴδηται
Ἐγγὺς ἐὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός·
Ὡς ἔπεσ' Ἕκτορος ὦκα χαμαὶ μεθ' ἐν κονίῃσι·
Χειρὸς δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπὶς ἐάφθη,
Καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.

402 ΑΙ. Ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὸ Αἰαντο-
μέδων ἔπαλεν.

403 ΙΘ. Πρὸς εὐθύ αὐτοῦ.

404 ΤΕΛΑ. Οἱ ἀναφορεῖς. ΤΕ. Ἐξε-
τάνυσθη.

406 ΤΩ. Ἀντὶ τοῦ, οἵτινες ἐφύλαξαν
αὐτοῦ τὸ σῶμα ἄτρωτον. ΧΩΣ. Νῶν, ἐλυ-
πήθη.

411 ΑΕΙ. Ἄρας.

413 ΣΤΡΟΜ. Ὡς ῥόμβον πεφιφρῆ. Λέ-
γει δὲ τὸ κεκλιμένον βέμβηκα. Δίκην ἕν
ῥόμβου ἐποίησεν αὐτὸν στρέφεσθαι, σφοδρῶς
πλήξας. ΕΣ. Κινεῖσθαι ἐποίησε. ΠΕ. Περι-
ήλθεν, ἢ πέριξ ἔδραμε.

414 ΕΞΕ. Ἐκπέσῃ.

415 ΠΡΟΡ. Μέχρι ῥιζῶν. ΘΕ. Θείᾳ.
Προσληπτέον δὲ, κεραυνοῦ. ΟΔ. Ποιότης,
πνοή.

416 ΤΟΝ. Πάντες δὲ αὐτὸ κατακλίτ-
τοντας οἱ ἰδόντες.

419 ΕΠ. Ἐπικατακέκμφθη δὲ αὐτῷ ἡ
ἀσπὶς. ὅ ἐστι, κατεπλάγη.

Οἱ

Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
Ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόνιζον δὲ φαρείας
Αἰχμάς· ἀλλ' ὅτις ἐδυώησάτο τιμένα λαῶν
Οὐτάσαι, ἠδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄρειοι,
Πηλυδάμας τε, Φ Αἰνείας, καὶ δῖος Ἀγήνωρ, 425
Σαρπηδών τ' ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
Τῶν δ' ἄλλων ὅτις εὖ ἀκήδησ', ἀλλὰ πάροιθεν
Ἀσπίδας εὐκύκλους ἔχεθον αὐτοί· τὼ δ' ἄρ' ἑταῖροι
Χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκείας, οἵ οἱ ὄπιθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο 430
Ἕστασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
Οἳ τὸν γε πρότι ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον ἐυρρεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
Ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καδδέ οἱ ὕδωρ 435
Χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν.
Ἑζόμενοι δ' ἐπὶ γῦνα, κελαινεφὲς αἷμ' ἀπέμεσσεν·
Αὖτις δ' ἐξοπίσω πάλιν ἤιξαν χθονί, καδδὲ οἱ ὄασε
Νὺξ σκάλυψε μέλαινα, βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
Ἀργεῖοι δ', ὡς εἶν ἴδον Ἕκτορα νόσφι νεώντα, 440
Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.

423 ΑΙΧ. Ἀκόντα.
424 ΠΕΡ. Ὑπερμάχησαν.
427 ΑΚ. Οὐδὲς δὲ αὐτῷ ἠμέλησε, καὶ ἐφρόντισεν.
433 ΠΟ. Περιχεύοντο εἰς τὸ ἀφθαρτον καὶ περιούσιμον μέρος τῆς ποταμοῦ.
434 ΞΑΝ. Ἰδίως τὸ μὲ σωματικὸν Ξάνθον Διὸς γνησιολογεῖ, τὸ δὲ πνεῦμα Ὠκεανὸν λέγει.
Ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα,
Καὶ πᾶσαι κρῆναι, καὶ φρείατα μακρὰ νάουσι.
435 ΠΕ. Ἔθεσαν εἰς τὴν γῆν.
436 ΑΜΠ. Ἔμφρων ἐγένετο, λειποθυμήσας. ΑΝΕ. Ἀπόλειψιν.
437 ΕΖΟ. Διανοίας ἐπὶ γονάτα. ΑΠΕ. Ἀπήμισεν, ἀπέμεσεν.
438 ΠΛΗ. Προσεπιλάθετο.
439 ΒΕ. Ἡ λύπη τῆς βολῆς ὀδύνη. ἢ, ἡ βεβολημένη τόπος. ΕΔ. Καρπός.
441 ΘΟ. Ὥρμησαν.

Ἔνθα

Ἔνθα τολὺ πρῶτος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
Σάτνιον ἔπαισε, δῆρι μεπάλμενος ὀξυόεντι,
Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηΐς ἀμύμων
Ἠνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος· 445
Τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Οὖπα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
Τῷ δ' ὀπὶ Πετυδάμας ἐγχεσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
Παυθοίδης· βάλε καὶ προθηνορα δεξιὸν ὦμον, 450
Τὸν Ἀρηϊλύκοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Πετυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
" Οὐ μὰν αὖτ' ὀΐω μεταθύμιος Παυθοίδαο
" Χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς ἅλιον πεδέσειν ἄκοντα, 455
" Ἀλλά τις Ἀργείων κόμισε χροΐ· καί μιν ὀΐω
" Αὐτῷ σκηπομένον κατίμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γλυκὺ εὐξαμένοιο·
Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε
Τῷ τελαμωνιάδῃ· ὃ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα· 460
Καρπαλίμως δ' ἀπόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Πετυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν,
Λικριφὶς ἄϊξας· κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
Ἀρχέλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βάλλοσιν ὄλεθρον·

443 ΜΕ. Ἔνιοι, μεπάλμενον. Ἐπιπηδῶντα.
445 ΣΑΤ. Σατνίῳ ποταμῷ.
447 ΛΑ. Καπὰ τὴν λαγόνα. ΑΝΕ. Εἰς τὸπίσω ἀνετράπη.
449 ΑΜΥΝ. Βοηθός.
452 ΕΣ. Διῆλθεν. ΑΓΟ. Ἀγκώλη.
454 ΠΑ. Ἑαυτῷ λέγει.
455 ΠΗ. Ἀντὶ τοῦ, πεπηδηκίναι, καὶ ἐξορμηθῆναι. ΑΚΟΝ. Ἀκόντιον.
456 ΚΟ. Ὑπεδέξατο. ΧΡΟΙ. Τῷ σώματι.
457 ΣΚΗΠ. Σκηριπτόμενον, ἐρειδόμενον.
463 ΛΙ. Εἰς πλάγιον ὁρμήσας. Ὃ ἐστιν, ἐγκλίνας.

Τόν ῥ' ἔβαλεν, κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν σωτερχμῷ,
Νείατον ἀστράγαλον· ὀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
Τὸν δὲ πολὺ πρότερον κεφαλὴ, στόμα τε, ῥῖνές τε,
Οὐδὲ πληντ', ἤπερ κνημὴ καὶ γοῦνα πεσόντος.
Αἴας δ' αὖτε γέγωνεν ἀμύμονι Πτολυδάμαντι·
" φράζεο, Πτολυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπε,
" Ἦ δὴ ἀχαιὸς ἔτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντιτεφᾶσθαι
" Ἄξιος; ὃ μέν μοι κακὸς εἴδεται, ὃδε κακῶν ἔξ,
" Ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο,
" Ἦ παῖς· αὐτῷ γὰρ γλυκὺν ἄγχισε ἐώκασι.
Ἦ ῥ' εὖ γινώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμῷ.
Ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον ἔτασε δουρὶ,
Ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαῶς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖιν.
Τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
" Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
" Οὔ θην οἵοισίν γε πόνος τ' ἔσται καὶ ὀϊζὺς
" Ἡμῖν, ἀλλά ποθ' ὧδε καταπτηνέεσθε καὶ ὔμμες.
" φράζεθ' ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὖδει
" Ἐγχεῖ ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιό γε ποινὴ
" Δηρὸν ἄπτος ἔῃ· τῷ καί κέ τις εὖχεται ἀνὴρ
" Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροις ἄρεος ἀλκτῆρα λιπέσθαι.

465 ΕΝ. Ἐν τῇ σπωνδῇ ἡ ἰνίκα, ἐν τῷ σπονδίσμῳ. Ἀστράγαλον ἢ νῦν τὸ ἀστόνδυλον. Εἴρηται ἢ καὶ ἀντίφρασιν. πολύσαρκον γὰρ ὑπάρχει.

466 ΑΠΟ. Ἀπίτεμε δὲ ἀμφότερα τὰ κρατοῦντα αὐτῆ νεῦρα.

470 ΦΡΑ. Νῦν, ὄρα.

471 ΠΡΟ. Ἀντὶ ἡ, Προθοήνορα πφονεῦσαι. Ἀναστροφὴ ὁ τρόπος.

472 ΕΙ. Φαίνεται. ΚΑ. Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀγαθῶν.

474 ΕΩ. Ὡμοιῶται.

475 ΓΙΝ. Εἰδώς.

479 ΙΟ. Οἱ φεῦ τὰς ἰὰς, ὅ ἐστι, τὰ βέλη, κακοπαθοῦντες, πολεμικοί. ΑΠΕΙ. Καυχήσεων.

480 ΟΥ. Οὐ δὴ μόνοις. ΠΟ. Κακοπάθεια. ΟΙ. Ταλαιπωρία.

482 ΔΕΔ. Ἀνηρημένον.

483 ΠΟΙ. Ἀντίκτισις, τιμωρία.

484 ΑΤΙ. Ἀπαμύνητον.

485 ΓΝΩ. Ἀντὶ ἡ, ἀδελφόν. ΑΛΚ. Ἀλεξητῆρα ἡ πολέμου, καὶ βοηθόν, ἢ, ὡς τινες, φόνου τιμωρόν.

Ὡς

Ὣς ἔφατ᾽· Ἀργείοισι δ᾽ ἄχος γλυκὺ εὐξαμένοιο·
Πηνελέῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ὡρμήθη δ᾽ Ἀκάμαντος· ὁ δ᾽ οὐκ ὑπέμεινεν ἐρωὴν
Πηνελέοιο ἄνακτος· ὁ δ᾽ ὕτασεν Ἰλιονῆα,
Τλῆμον Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα μάλιστα
Ἑρμείας Τρώων ἐφίλα, καὶ κτήσιν ὄπαζε·
Τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἰλιονῆα·
Τὸν τόθ᾽ ὑπ᾽ ὀφρύος ἧκε κατ᾽ ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
Ἐκ δ᾽ ὦσε γλήνην, δόρυ δ᾽ ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ,
Καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν· ὁ δ᾽ ἕζετο χεῖρε πετάσας
Ἀμφω· Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
Αὐχένα μέσσον ἔλασσεν· ἀπήραξεν δὲ καμάξε,
Αὐτῇ σὺν πήληκι, κάρη· ἔτι δ᾽ ὄβριμον ἔγχος
Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ, κώδειαν ἀνασχών,
Πέφραδέ τε Τρώεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
" Εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγαυὸν Ἰλιονῆος
" Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ, γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
" Οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο,
" Ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δὴ
" Ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· τοὺς δ᾽ ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλε·

490 ΠΟ. Νῦν, πολλὰ πεῖσματα ἔχοι.
491 ΚΤΗ. Τὰ κτήματα.
493 ΘΕ. Ῥίζας, βάσεις. ἐφ᾽ ὧν ἥδρασται ὁ ὀφθαλμός.
494 ΓΛΗ. Τὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρην. ΔΙΑ. Διαμπάξ, ὅλον.
495 ΠΕ. Ἁπλώσας.
497 ΑΥ. Στόνδυλον, τράχηλον. ΕΛΑΣ. Ἀπὸ τοῦ, ἀπέπεμψε, ἔκρυψεν. ΑΠΗ. Ἀπέπεμψε, ἀπέκρυψε.
498 ΠΗ. Περικεφαλαίᾳ. ΚΑ. Κεφαλῇ.
499 ΚΩ. Ἐλλείπει τὸ ὡς. Ἵν᾽ ᾖ, ὡς κώδειαν ἀνατείνας. Κώδεια δέ ἐστιν ἡ τῆς μήκωνος κεφαλή· ὃ ἔστιν εἶδος βοτάνης. Οὕτως ἂν εἴπέ, φησιν, τὴν κεφαλὴν ἀνατείνας.
500 ΠΕ. Σήμαινον, δεῖξον. Ὅτε ᾖ, εἰπέ. ΕΥ. Μεγαληγορῶν, καυχώμενος.
502 ΓΟΗ. Θρηνῆσαι.
503 ΔΑ. Γυνή.
504 ΓΑ. Ἡδεῖ, χαρᾷ.

Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἔστετε νῦν μοι, Μῶσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅστις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
Ἤρατ', ἐπεί ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Αἴας ῥὰ πρῶτος Τελαμώνιος Ἴρτιον ἔτα
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
Φάλκλιν δ' Ἀντίλοχος, καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
Μηριόνης δὲ Μόριν τε καὶ Ἱππότιόνα κατέκτα·
Τεῦκρος καὶ Προθόωνά τ' ἐνήρατο, καὶ Περιφήτην·
Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα, τιμένα λαῶν,
Οὖτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσε
Δηΐωσας· ψυχὴ δὲ κατ' ἰαμένην ὠτειλὴν
Ἔσυτ' ἐπειγομένη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Πλείστους δ' Αἴας ἕλεν, Οἰλῆος ταχὺς υἱός·
Οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ὀπαζέμεν ἵππους ἦεν,
Ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὦρσεν.

507 ΑΙ. Χαλκοῦν.
508 ΕΣ. Λίσσετε.
509 ΑΝΔ. Ἀνδρῶν ἀγερώμεθα, συλᾶν. Τρεκῶμεν.
510 ΗΡΑ. Ἀπονίσχεσθαι, ἐκτὸς εἶναι. ΕΚΛ. Ἐπροκλινῆ ἐποίησεν, ἔτρεψε.
512 ΚΑΡ. Ἰσχυρῶν τῇ ψυχῇ, ἀνδρείων.
515 ΕΝΗ. Ἀνῄρησε.
517 ΔΙΑ. Διέκοψε, διήντλησε.
518 ΔΗ. Διακόψας, τρώσας. ΩΤΕΙ. Τρεκῶμεν.
519 ΕΣ. Ὥρμησεν.
521 ΕΠΙ. Ἐπακολουθῆσαι.
522 ΤΡΕΣ. Διὰ δίῳ φυγόντων. ΦΟ. Φυγήν. ΩΡ. Ἐμβάλῃ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ο.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΖΕΥΣ ἐγερθεὶς, καὶ θεασάμενος τὸν Τρῶας νικωμένους, Ἥρᾳ ἐπιπλήττει, καὶ Ἶριν μὲν μεταπέμπει πρὸς Ποσειδῶνα, κελεύων ἀφίστασθαι τοῦ πολέμου. Ἀπόλλωνα δὲ, ὅπως ἀναῤῥώσῃ τὸν Ἕκτορα. Ὃς, ἀναλαβὼν αἰγίδα, τοὺς Ἕλληνας εἰς φυγὴν τρέπει· καὶ, μέχρι τῶν νεῶν συνδιωχθέντων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων, τοὺς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέροντας.

Παλίωξις.

Ο, Κρονίδης κεχόλωτο Ποσειδάωνι καὶ Ἥρῃ.

ΑΥΤΑΡ ἐπεὶ Δρύς τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσὶν,
οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
χλωροὶ ὑπαὶ δείους, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης·
στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν
Ἀργείους· μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.

1 ΔΙΑ. Τὸ ἐξῆς· διέκοψαν τὸν τε σκόλοπας καὶ τὴν τάφρον. Ὑπερῶκεν γὰρ ὁ τρόπος.

3 ΕΡΗ. Κατεῖχοντο.

4 ΥΠΑΙ. Ὑπὸ δ' δείους· ὅ ἐστι, φόβου. Τὸ ὑπαὶ δείους δυϊκὸν καὶ, χλωροὶ ὑπαὶ δείους, καὶ, πεφοβημένοι ὑπὸ δείους. ΠΕ. Εἰς φυγὴν τετραμμένοι. ΕΓΡΕ. Ἐγηγόρησεν, ἀνέστη.

6 ΑΝ. Ἀναρμήσας, ἀνασεὶς.

7 ΟΡΙ. Ταρσοσομένους. ΚΛΟ. Ταρσόσαντας.

Ἕκτορα

Ἕκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἄμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἵαθ'· ὁ δ' ἀγχαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, κῆρ ἀπινύσσων,
Αἶμ' ἐμέων· ἐπεὶ ἄ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
"Ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
"Ἕκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
Οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακορράφιης ἀλεγεινῆς
Πρώτη ἐπαύρηαι, καί σε θλιγῆσιν ἰμάσσω.
"Ἦ ἐ μέμνῃ, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ πέδοιιν
"Ἀκμονας ἧκα δύω, ποσὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἧλα
Χρύσεον, ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
"Ἐκρέμω· ἠλάσεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον·

10 ΕΧΕΤ. Ὑπὸ ἄσθματος σωείχετο. Ὃ ἐστιν, ὑπὸ πολλῦ πεύματος, καὶ σωιχῆς ἀναπνοῆς. ΚΗΡ. Ἐξεστηκὼς τῇ ψυχῇ, καὶ ὁ λοιπὸς μέρος σωετῶς, ἀλλ' ἀσωέτως.

11 ΑΦΑΥ. Οὐκ ἀσθενής.

14 ΜΑ. Οἷος δὴ ὁ ἐπὶ κακῷ σε πεπυκασμένος δόλος, ὦ Ἥρα, τὸ Ἕκτορα ἔοικε τὴν μάχης πεπαυκέναι. ΑΜΗ. Παῦε ἔχων. ὡσδ' ἄν, καὶ ὡσδ' ἦν, ὅ δυώασαί τις μηχανήσασθαι καὶ ἐπινοῆσαί τι.

16 ΚΑ. Κακοσωτείας, κακοδοξίας.

17 ΕΠΑΥ. Ἐπιψαύσῃ, ἀπολωύσῃς τῆς κακοδοξίας. ΙΜΑ. Μαείξω.

18 ΜΕΜ. Τὰς τ' Ἥρας δεσμὰς τοιητέον φυσικῶ καὶ ἀέρι· ὡσὲ τὸ αἰθέρα συμπλοκῶ. Διὰ τῦτο ἔν φησι, χρύσεον, ἄρρηκτον. ἵν' ᾖ, δυσδιαχείριστον. ἐπεὶ καὶ τὸ σῦρ χρυσοειγές καὶ δυσδιάλυτον. Περὶ τύτε ἄρα ἱκανῶς. Ἀκριβέστερον δ' νῦν. Διὰ δὲ τύτων ὁ Ποιητὴς τῶ κοσμικῶ αἰτίαν φύσιν. Δία μὲ κὴ Ζῆνα τ' ἀναπάτω ἐλευθέριον καὶ Ἀμφιγυήεντα ἀέρα, Ἥραν δὲ τ' δύτερον, καὶ πάντα φησὶν ὑπὸ Ὠκεανῦ πεπεάσθαι, ἐπειδὴ ἐκ τ' τ' ὑγρῶν ἀναθυμιάσεως γίγνεται ἀήρ. Ἀκμονας δὲ γῆν καὶ θάλασσαν λέγει. Χρυσῆν δὲ δεσμὸν, τὸ αἰθέριον πῦρ, ὅπ ἐν τῷ ἀναλάτῳ μέρει σωῆπται αὐτῷ ὁ ἀήρ. Καὶ ἁπλόμενον τ' Ἡφαίστυ εἰς θάλασσαν, παρ' ὅσον μεταβάλλει εἰς ἄλληλα τὰ σοιχεῖα· πῦρ μὲ εἰς ἀέρα, ἀὴρ δὲ εἰς ὕδωρ. Χαλκεύοντα δ' Ὠκεανῦ, ὅτι τὰ περιὰ τῆς δι' ὑδατῶ καὶ πυρὸς ἐργασίας τυγχάνει. Καὶ Ἡσίοδ ἐρανὸν μὲ λέγει τῶ σκότρωσιν. Κρόνον ᾗ τ' ἄνω κρυηδὸν ἐπιφερόμενον ὄμορον. Ῥέαν ᾗ, τῶν ἐπιρρεομένων ὑδάτων. Ἐκτομὼν ᾗ ἔρανὸν, τῶν τὰ πυρώδες ἐξ ὑγρῶν σοῖσιν. Λίθον ᾗ καταπινόμενον ὑπὸ Κρόνυ, ἐπειδήπερ ἡ μεταβολὴ τ' ὑγρῶν εἰς πῆρότητα σημαίνει. Κρύπτεσθαι δὲ τ' Δία, ἀφ' τὸ ζῆν ἐπικρατεῖν τῷ χειμῶνι τὰς καρπὰς, ἀφανίζεσθαι πλειστάζοντων τ' ὑγρῶν. Καὶ ἐν τῷ, Τρίχα δὲ πάντα δέδασται -- φυσικὴ γίνεται ἀναλύσις μεμιγμένη. Ὁ μὲ γὰρ τὸ ζῆν παρέχων θερμὸν, Ζεὺς ὀνόμασται· ὁ δὲ τῶ ὑγροῦ οὐσίαν, ἀπὸ τῆς φύσεως Ποσειδῶν. Ἅιδης δὲ ὁ θάνατος, παρὰ τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀφανὲς τῆς τ' ἀνθρώπων ἀπωλείας. ΕΚΡΕ. Ἐκρέμασο. ΥΨΟ. Ἐκ τ' αἰθέρος, ἀπὸ ὕψους.

19 ΑΚ. Βαρὺ σίδηρον καθέλκοντες. ΗΚΑ. Ἀπικρέμασαι. ΙΗ. Περιέσκλον.

20 ΑΡ. Στερεόν.

21 ΗΛΑ. Ἐδεινοπάθουν, σωήλγουν.

Λῦσαι

" Λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο ϖᾶσαι σειδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
" Ῥίψασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηται
" Γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' ἀδ' ὣς θυμὸς ἀνίᾳ
" Ἀζηχὴς ὀδύνῃ Ἡρακλῆος θείοιο, 25
" Τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθεῖσα θύελλας,
" Πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον ϖόντον, κακὰ μητίσασα,
" Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
" Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμενος, Ϲ ἀνήγαγον αὖτις
" Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ ϖολλά περ ἀθλήσαντα. 30
" Τῶν σ' αὖτις μνήσω, ἵν' ἀϖολλήξῃς ἀϖατάων·
" Ὄφρ' εἰδῇς ἦν τοι χραίσμῃ Φιλότης τε Ϲ εὐνὴ,
" Ἦν ἐμίγης ἐλθεῖσα θεῶν ἄϖο, καί μ' ἀϖάτησας.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶϖις ϖότνια Ἥρη,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα ϖτερόεντα ϖροσηύδα· 35
" Ἴσω νῦν τόδε γαῖα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕϖερθεν,
" Καὶ τὸ καλεῖϲθόμβριον Στυγὸς ὕδωρ, ὅϲτε μέγιϲτος
" Ὅρκος, δεινότατός τε ϖέλει μακάρεϲϲι θεοῖϲι·
" Σῇ θ' ἱερὴ κεφαλὴ, Ϲ νωΐτερον λέχος αὐτῶν
" Κρήδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγώ ϖοτε μάψ ὀμόϲαιμι· 40

22 ΠΑ. Ὃν δ' ἂν λάβοιμί ϲοι παρειῶϖε. ἀϖὸ δέ, ὃν δ' ἂν ἕλαϲϲον παρειϲόμβριόν ϲοι. Δῆλοι δ', ὅτι λέγει τὸν Ἥφαιϲον.

23 ΡΙΠ. Ἐρίπλειν. Παραγωγὴ ὁ τρόπος. ΒΗ. Βαθμῷ. ΟΦΡ. Ἕως ἄν.

24 ΟΛΙ. Ὀλιγοθραυῶν, ὀλίγον ἰσχύων, καὶ ὀλιγοψυχῶν. ΑΝΙ. Εἶϲα, κατελίμπανεν.

25 ΑΖΗ. Ἀδιάλειπτος. ἢ κακὸν ἄχθος ἀποτιλᾶϲα. ΟΔ. χρ. θυμὸν ἀνίᾳ Ἀζηχὴς ὀδυνῇ, ἀνδυτὸν ἑ.

26 ΠΕ. Πείϲαϲα. ΘΥ. Συμβολὰς ἀνέμων.

28 ΑΠΕ. Ἀναχθῆναι ἐπίϲηϲε.

30 ΑΘ. Κακοπαθήϲαντα.

31 ΑΥ. Ἐκ δευτέρου, πάλιν. ΑΠΟΛ. Παύϲῃ.

32 ΗΝ. Ἐάν ϲοι.

36 ΙΣ. Γινωϲκέτω.

37 ΚΑ. Καλαλειϲόμβριον, καλῶϲ ῥέον. ΣΤΥ. Ἐπεὶ ἡ Στὺξ κατὰ τὸν Ἡϲίοδόν ἐϲτιν ἱερὸν πηγὴ, θυγάτηρ Ὠκεανοῦ, ἣ, ὥϲ τινές φαϲιν, οὐκ ὁμώνυμόν ϖου τυγχάνει ἡ πηγὴ ἡ ἐν Ἅιδου, ὅρκον αὐτὸν φερίτην οἱ θεοὶ ϖεποίηνται βουλῇ Διός.

39 ΝΩ. Ἡμέτερον.

40 ΜΑΨ. Ψευδῆ, ματαίως.

" Μὴ

" Μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
" Πημαίνῃ Τρῶάς τε & Ἕκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγῃ·
" Ἀλλά πῃ αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνῃ & ἀνώγῃ·
" Τειρομένῃς δ' ὄπι νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιούς.
" Αὐτάρ τοι καὶκείνῳ ἐγὼ ὑφαμυθησαίμην,
" Τῇ ἴμεν, ἥ κεν δὴ σὺ, κελαινεφὲς, ἡγεμονεύοις.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
" Ἶσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
" Τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βέλεται ἄλλη,
" Αἶψα μεταστρέψειε νόον, μετὰ σὸν, & ἐμὸν κῆρ.
" Ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐτεόν γε & ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
" Ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, & δεῦρο κάλεσσον
" Ἶριν τ' ἐλθέμεναι, & Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
" Ὄφρ' ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
" Ἔλθῃ, & εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι,
" Παυσάμενον πολέμοιο, τὰ ἀ πρὸς δῶμα θ' ἱκέσθαι·
" Ἕκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχλω ἐς φοῖβος Ἀπόλλων,
" Αὖτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων,
" Αὖ νῦν μιν τείρῃσι κατὰ φρένας· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
" Αὖτις ὀπισσρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας·

41 ΜΗ. Οὐ δι' ἐμεῖο. ΙΟ. Βούλησιν.
42 ΠΗ. Βλάπτει, κωλῦ.
45 ΠΑ. Συμβουλεύσαιμι, εἴποιμι.
46 ΤΗ. Ταύτῃ ἴεχεσθαι, καὶ γνώμην ἀρίστην σοι ἔχειν.
49 ΕΙ. Ἐὰν ὅπως δή.
50 ΙΣ. Ὁμοῖα καὶ τὰ αὐτὰ ἐμοὶ φρονεῖσε.
51 ΑΔ. Ἄκων, ἢ ἀκαχοῦ.
52 ΜΕΤ. Μετὰ θάλοι. ΜΕ. Ἐπὶ τὸ στὶ καὶ ἐμοὶ δοκοῦν.
53 ΑΛΛ. Ἀλλ' ἐὰν δὴ ἀληθῆ λέγῃς. Διὸς ἦ τὸ αὐτὸ φησιν, ἐπιτάσεως χάριν.
54 ΕΡ. Ἔρχε. ΔΕΥ. Εἰς τοῦτον τὸν τόπον.
58 ΤΑ. Τὰ ἑαυτοῦ ἴδια.
60 ΕΜ. Ἐμβάλῃ. ΛΕ. Εἰς λήθην ἀγάγοι, λήθην ποιήσειε.
62 ΦΥ. Δειλίαν, φυγὴν.

" Φεύγοντες

" φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
" Πηλείδεω Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἀνεήσῃ ὃν ἑταῖρον
" Πάτροκλον, τὸ δὲ κτενεῖ ἐγχείῃ Φαίδιμος Ἕκτωρ 65
" Ἰλίῃ προπάροιθε, πολεῖς ὀλέσαντ' αἰζηούς
" Τοὺς ἄλλους, μεῖ δ', ἰὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον·
" Τοῦ δὲ χολωσόμενος κλενεῖ Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
" Ἐκ τοῦδ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν πολὺν νηῶν
" Αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι Δαμπερὲς, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ 70
" Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν, Ἀθηναίης διὰ βουλάς.
" Τοπρὶν δ' ὅτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, ὅτε τιν' ἄλλων
" Ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
" Πρίν γε τὸ Πηλείδαο τελουτηθῆναι ἐέλδωρ·
" Ὡς οἱ ὑπέσχεθον πεφνὼν, ἐμῷ δ' ἐπένευσε κάρηϊ, 75
" Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥψατο γούνων,
" Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πολιόπορθον.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνaΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν 80
Γαῖαν ἐληλουθὼς, φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ,
Ἔνθ' εἶναι, ἢ ἔνθα, μυρομήσειέ τε πολλά·
Ὡς κραιπνῶς μεμαῦῖα διέπαλτο πότνια Ἥρη·

68 ΤΟΥ. Ὑπὲρ τούτου ὀργισθείς.

69 ΕΚ. Ἀπὸ τούτου δὲ χρόνου. ΠΑ. Τὴν ἐξ ὑστεροφῆς τῶν φυγόντων δίωξιν. ὅταν οἱ πρότερον φεύγοντες, ὕστερον πάλιν αὐτοὶ διώκωσι διαῤῥήσαντες.

71 ΙΛΙ. Σημείωσαι τοῦτο, ὅτι ἀδετέρως τὸ Ἴλιον συνῄδεσε φησὶ μόνον. Διὸ καὶ ἀθετεῖται ὁ στίχος οὗτος.

80 ΩΣ. Καὶ τὰ ἑξῆς· ὥσπερ ἡ νοῦς ἀνδρὸς πολλῶν ἐπεληλυθότος γῆν, καὶ πολλὰ ἱστορηκότος, εἰ νοσμήσῃ ποιεῖσθαι τὰ ἱστορημένα, καὶ παχέως ἄλλοτε ἐπ' ἄλλο μεταβαίνῃ· οὕτω καὶ ἡ Ἥρα τότε ὠκὺ τοῦ Ἴδης εὐθέως παρεγένετο εἰς τὸν Ὄλυμπον.

81 ΠΕΥ. Σωσιπάτρας.

82 ΕΝ. Ἐνταῦθα, ἢ ὠκεῖ. ΕΙ. Τὸ εἶην τοῖς Ἀριστοφανείοις σημαίνῃ τὸ, ὑπῆρχον. ὡς αὐτὸς τοῦ ἀνδρὸς ἐπιλογιζομένου, εἶμι, παρδυσίμιμαι, παρδυθείμην. Ὁ δὲ λόγος· εἰς ἐκείνην τὴν χώραν παρδυθείμην, ἢ εἰς ταύτην παρδυσίμιμαι. ΜΕ. Ἐνθυμηθῇ, μνησθῇ.

83 ΔΙΕ. Διέπλη.

Ἶκετο δ' αἶψὺν Ὄλυμπον, ὁμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
Ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες
Πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δειδεκανόωντο δέπασσιν.
Ἣ δ' ἄλλης μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήῳ
Δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Ἥρη, τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένη δὲ ἔοικας·
"Ἦ μάλα δή σε φόβησε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
"Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτή,
"Οἷος σκαιὸν θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπλητής·
"Ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐΐσης·
"Ταῦτα δὲ καὶ πᾶσιν ἀκούσεαι ἀθανάτοισιν,
"Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πεφύσκεται· ἀδέ τι φημὶ
"Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, ἔτε βροτοῖσιν,
"Οὔτε θεοῖς, εἴπέρ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὔφρων.
Ἣ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη.
Ὠχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἡ δ' ἐγέλασσε
Χείλεσιν, ἀδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
Ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσηθεῖσα μετηύδα·
"Νήπιοι, οἱ Ζηνὶ μωμεύσομεν ἀφρονέοντες,
"Ἢ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσσον ἰόντες,

86 ΔΕΙ. Ἐδεξιοῦτο.
87 ΘΕ. Ἀπὸ τοῦ, παρὰ Θέμιδος. Θέμις δέ ἐστι μία τῶν Τιτάνων.
90 ΑΤΥ. Τεταραγμένη, ἠπορημένη.
91 ΜΑ. Ἀκριβῶς δή σε ἐπίσταται. ΑΚΟΙ. Ἀνήρ.
93 ΔΙ. Διερώτα.
94 ΥΠΕΡ. Ὑπερήφανος, ἄδικος. ΑΠΗ. Χαλεπὸς, σκληρός.
97 ΠΙ. Ἐμφανίζει, λίγα, μηχανᾶται.
98 ΚΕ. Χαρῆναι.
99 ΕΥ. Εὐφραινόμενος, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ θυμηδίᾳ ὑπάρχων.
101 Η. Οὕτως ὁ γέλως Σαρδάνιος καλεῖται, ὅτ' ἄν τις μὴ ἐκ βεβαίσεως γελᾷ.
103 ΙΑΝ. Διεχύθη, εὐφράνθη. ΝΕ. Μεμψαμένη.
104 ΜΕ. Προθυμούμεθα, ἐρίζομεν.
ΑΦΡΟ. Μωραίνοντες.
105 ΜΕ. Προθυμούμεθα.

"Ἦ ἔπη,

" Ἦ ἔπᾳ, ἠὲ βίῃ· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζῃ,
" Οὐδ' ὄθεῖ· φησὶν γὰρ, ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
" Καρτεί τε σθενεί τε Διακτορίδην εἶναι ἄριστος.
" Τῷ ἔχεθ', ὅ, τι κεν ὔμμι κακὸν πέμπῃσιν ἑκάστῳ·
" Ἤδη γὰρ νῦν ἔλιπεν Ἄρηί γε τῶν τεκμα τετύχθαι·
" Υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
" Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.

Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ Ἄρης θαλερὼ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσι, ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα·

" Μὴ νῶϊ μοι νεμεσήσετ', ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
" Τίσασθαι φόνον υἷος, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
" Εἴπερ μοι κῆρ μοῖρα, Διὸς πληγέντι κεραυνῷ,
" Κεῖσθαι ὁμῶς νεκύεσσι μετ' αἰμαλέῃ κὴ κονίῃσιν.

Ὣς φάτο· καί ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
Ζεύγνυμεν· αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
Ἔνθα κέ τις μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
Πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος κὴ μῆνις ἐτύχθη,
Εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι προιδδείσασα θεοῖσιν
Ὦρτο δι' ὤκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασε,
Τῶ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἵλετο, κὴ σάκος ὤμων,
Ἔγχος δ' ἔξησε στιβαρῆς ὤκ χειρὸς ἑλέσθαι
Χάλκεον· ἡ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·

106 ΑΘΗ. Ἀπωτέρω κὴ πόρρω κοτεσσόμενος.
107 ΟΘΕ. Οὐδ' ἐπιτρέφεται.
108 ΚΑΡ. Ἰσχύϊ, κράτεϊ. ΔΙΑ. Διακεκριμένως, κεχωρισμένως.
109 ΤΩ. Διὸ ἀνέχεσθε, κὴ ὑπομένετε.
110 ΠΗ. Βλάβῃ, πείνῃ. ΤΕ. Γιγάντων.
113 Θ Α. Θάλλοντας, ἰσχυρούς. ΠΕ. Ἔπληξε.
114 ΚΑ. Κατεστραμμένους, κοιλοφερέσιν. ΟΛΟ. Νῦν, ὀδυρόμενος.
115 ΝΕ. Μεμφθήσεσθε.
119 ΔΕΙ. κὴ ΦΟ. Νῦν, ὀνόματα δαιμόνων.
123 ΠΕ. Περὶ πάντων εὐλαβηθέντα θεῶν.
124 ΘΑ. Ἐκφοβίζετο.
127 ΚΑ. Νεῶ, ἐπίπληξις.

" Μαινόμενε, φρένας ἠλὲ, διέφθορας· ἦ νύ τοι αὖτως
" Οὔατ' ἀκούμεν ἐσὶ, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς;
" Οὐκ ἀΐεις, ἅτε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
" Ἦ δὴ νῶϊ παὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίῳ εἰλήλυθεν;
" Ἦ ἐθέλεις αὖτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,
" Ἄψ ἴμεν Οὐλυμπόνδε ϗ ἀχνύμενός περ ἀνάγκῃ,
" Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
" Αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
" Λείψει, ὁ δ' ἡμέας εἶσι κυδοιμήσων ἐς Ὄλυμπον·
" Μάρψει δ' ἔξεσης, ὅς τ' αἴτιος, ὅστε ϗ ὄχοι.
" Τῷ σ' αὖ νῶϊ κέλομαι μεθέμεν χόλον ὅς τ' ἐπιος·
" Ἤδη γάρ τις τῶδε βίην ϗ χεῖρας ἀμείνων,
" Ἦ πέφατ', ἢ ϗ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον γὰρ
" Πάντων ἀνθρώπων ῥῦσαι γουνῆν τε τόκον τε.
Ὣς εἰπᾶσ', ἵδρυσε θρόνῳ ἔνι θᾶρον Ἄρηα.
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσατο δώματος ἐκτὸς,
Ἶριν θ', ἥτε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι,
Καί σφεας φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ζεὺς σφὼ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὄφρα τάχιστα·
" Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διός τ' εἰς ὤπα ἴδησθε,
" Ἔρδειν ὅ, τι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
Ἣ μὲν ἄρ' ὣς εἰπᾶσα, πάλιν κίε ποτνια Ἥρη,

128 ΗΛ. Ἀνίητε κὴ μάταιε τὰς φρένας. ΔΙΕ. Διέφθορεν. ΑΥ. Ματαίως σοι ὧδε τὸ ἀκούειν.
129 ΝΟ. Νῦν, τὸ τ' ψυχῆς κυριώτατον, ᾧ νοεῖμεν. ΑΙ. Νωῖ, τὸ αἰδεσθῆναι.
130 ΑΙ. Οὐκ ἀκούεις. ΑΤΕ. Ἄπνα δή.
132 ΑΝΑ. Ἀναπληρώσας.
136 ΕΙ. Ἐλεύσεται. ΚΥ. Σωζαράξων.
137 ΜΑΡΨ. Συλήψεται ἐπὶ τιμωρίᾳ.
140 ΠΕ. Φονευθήσεται.
141 ΓΕ. Τὰς γονεῖς κὴ τὸ χρεών. Διστολογεῖ δ' ἀμφοτέρων τῶν χρόνων. Ὁ μὲν γὰρ ἀδυνατόν ἐστι φεῦγε, φύσασθαι τῶν ἐξ αὐτῆς ἀνθρωπίνων χρόνων. Τὸ δὲ δεξαλέον νῦν ἀπὸ τοῦ ἀδυνάτου κεῖται, τοῦ θανάτου φύσασθαι.
146 ΣΦΩ. Ὑμᾶς. ΟΤ. Σφόδρα ταχέως.
147 ΩΠΑ. Εἰς ὄψιν ἔλθητε.

Ἔζετο

Ἕζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ' αἶψα πετέσθην,
Ἶδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
Ἥμενον, ἀμφὶ δέ μιν νέφος ἐστεφάνωτο·
Τὼ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο,
Στήτην· ἀδὲ σφῶϊν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
Οὕνεκ' οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
Ἶριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
" Πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι·
" Παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πολέμοις,
" Ἐρχεσθ' εἰς Φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
" Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
" Φραζέσθω δ' ἤπειτα κατὰ φρένα ἠ κατὰ θυμὸν,
" Μή μ' ἀδέ, κρατερός περ ἐών, ὀπίσσω παλάσῃ
" Μείναι· ἐπεὶ ἔο φημὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
" Καὶ γενεῇ πρότερος· ὃ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
" Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε ξυγέρσι καὶ ἄλλοι.
Ὣς ἔφατ'· ἀδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
Ὡς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πλῆται νιφὰς, ἠὲ χάλαζα

150 ΠΕ. Ὑπροολικῶς εἴρηϰ), ἢ συλληπτικῶς. ὁ γὰρ Ἀπόλλων πιρωτος.
151 ΠΟ. Πολύυδρον.
152 ΓΑΡ. Γάργαρον, τὸ ἀκρωτήριον τ Ἴδης.
153 ΘΥΟ. Τὸ εὐῶδες καὶ τιθυμιαμένον, ἀπό τ ἀναδοθέντων ἐκ τῆς γῆς ἀνθέων, καὶ ἀπὸ τ Ἥρας. ΕΣΤΕ. Περιέκειτο.
155 ΣΦΩ. Αὐτοῖς.
159 ΑΓ. Ἀντὶ τ, ἀναγγειλον. ΕΙ. Ἀντὶ τ, ἔσω. Ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικῆς.
162 ΑΛΟ. Λόγον ὁ πειθόμενος, καταφρονήσει.
163 ΦΡΑ. Λογιζέσθω, σκοπέτω.
164 ΤΑ. Καρτερήσῃ, ὑπομείνῃ.
165 ΕΟ. Αὐτῆ.
167 ΦΑΣ. Εἰπεῖν.
170 ΠΤΗ. Ταχέως ἐνεχθῇ, βιᾷ, κατέρχηται, καταπλῆται, καθίπταται. ΝΙ. Νιφὰς, ἢ, χιών.

Ψυχρὴ

Ψυχρὴ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος βορέαο·
Ὡς κεφαιπνῶς μεμαῶτα διέπλατο ὠκέα Ἶρις·
Ἄγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
" Ἀγλελίην τινά τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
" Ἦλθον δῶρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο·
" Παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πολέμοιο,
" Ἔρχεθ', ἢ μὴ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
" Εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἁπιπείσεαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
" Ἠπείλῃ κἀκεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
" Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει
" Χείρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
" Καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεν) φίλον ἦτορ
" Ἶσον οἱ φάσθαι, τόν τε ἐγγεγάσι κἀ ἄλλοι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
" Ὦ πόποι, ἦ ῥ', ἀγαθός περ ἐὼν, ὑπέροπλον ἔειπεν,
" Εἰ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.
" Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ, οὓς τέκε Ῥείη,
" Ζεὺς, καὶ ἐγὼ, τέλατος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσων·
" Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.
" Ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον, πολιὴν ἅλα ναιέμεν αἰεὶ,
" Παλλομένων· Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα.
" Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι.
" Γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων, καὶ μακρὸς Ὄλυμπος·

171 ΥΠΑΙ. Ὑπὸ τῆς σφοδρᾶς φορᾶς. ΑΙ. Αἰθρηγενέος.
180 ΥΠΕΞ. Ὑπεκλῖναι, φυγεῖν.
185 ΥΠΕΡ. Ὑπερήφανον.
188 ΕΝΕ. Τοῖς ὑπὸ γῆν, τοῖς νεκροῖς.
189 ΤΡΙ. Τελευταῖος, τελευτῇ.
190 ΕΛΑ. Ἔτυχον. ΠΟ. Λαγχάνω ἀφ' ἑαυτοῦ. ἢ ἁπλῶς, λαγχάνω.
191 ΠΑΛ. Κλήρῳ μεριζομένων. Πάλαι γὰρ ὁ κλῆρος. ΕΛΑ. Ἔτυχε. ΖΟ. Σκότος. Λέγει δὲ τὸν κατωτάτω τόπον. ΗΕ. Τὸν ὁμίχλωδη καὶ σκοτεινόν.
193 ΞΥ. Κοινὴ ὅλων τῶν στοιχείων. Ἐν αὐτῇ γὰρ εὑρίσκεται καὶ τὰ λοιπὰ τέσσαρα στοιχεῖα. Τὸ γὰρ ὕδωρ αὐτῇ συνεσφαίρωται. Ὁ πυρὸς ἀναδύσεις

" Τῷ ῥα κ' ἔτι Διὸς βέομαι Φρεσὶν· ἀλλὰ ἔκηλος,
" Καὶ κρατερός περ ἐὼν, μενέτω τετιπότη ἐνὶ μοίρῃ.
" Χερσὶ δὲ μήτι με, πάγχυ κακὸν ὡς, δειδιοτέσθω·
" Θυγατέρεσσιν γάρ τε κ' ἰάσι κέρδιον εἴη
" Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνιστέμεν, ἧς τέκεν αὐτὸς,
" Οἱ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκώσονθ' κ' ἀνάγκη.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
" Οὕτω γὰρ δή τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
" Τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε;
" Ἦ τι μεταφρέψεις; φρεπαὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.
" Οἶσθ' ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐρεννύες αἰὲν ἕπονται.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
" Ἶρι θεὰ, μάλα τ' ἦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
" Ἐσθλὸν κ' τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ·
" Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην κ' θυμὸν ἱκάνει,
" Ὁππόταν ἰσόμορον κ' ὁμῇ πεπρωμένον αἶσῃ
" Νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
" Ἀλλ' ἦτοι νῦν μέν κε νεμεσηθεὶς ὑποείξω·
" Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ·

ναδόσεις ἀεὶ αὐτῷ γίγνονται. κ' ὁ ἀὴρ ἦ ἀεὶ αὐτῷ ἐστι. Καλῶς ἦ καὶ τ' Ὀλυμπον κοινὸν φησιν, ἐπεὶ κ' ἑρανὸς τῷ χθόνι ὃν τ' πασάων κέκτηθ' στοιχείων.

194 ΒΕ. Διὸ καὶ ἑδαμῶς ἔ Διὸς ἐπιτροφῶν ποιῆμαι. οὐκ ἂν κ' τῷ αὐτῷ γνώμῳ βιώσομαι, ἀλλὰ κ' τῷ ἐμαυτῷ. Δημητρὸς ἦ, ἀποδήσομαι, ἢ ζῶ, φησιν. Οὕτως ἔχει καὶ τό· Οὐ γάρ μοι θηρὸν βίη. ἀδὲ ἀθάνοις κ' τὸ ζῆν πολὺ χρόνου.

196 ΧΕΡ. Ὁ νῆς· Μηδὲ ὡς χερσὶ κακὸν ὄντα εἰς δέος ἀγέτω. ἢ, ὡς κακὸν οἷόν εἰς τ' ἀλλ' τ' χειρῶν ἀγέτω πόλεμον. ἢ, ὡς χείρων ὑπάρχων. ΔΕΙ. Ἐκπλησίτω, ἐκφοβείτω.

198 ΕΝ. Κακολογεῖν, ἐπιπλήσσειν.

202 ΑΠΗ. Σκληρὸν, χαλεπόν.

203 ΜΕ. Μεταθήσεις, μεταπαλεῖς. ΣΤ. Εὐμετάστροφοι, εὔπιστοι εἰς τὸ ἀγαθόν.

204 ΠΡΕΣ. Τοῖς πρεσβυτέροις. ΕΡΙΝ. Αἱ ἀπ' τ' Ἐρινύων ἐκδικίαι.

207 ΑΙ. Καθήκοντα, συμφέροντα.

209 ΙΣΟ. Τῆς ἴσης μερίδος μεθέξοντα, ἰσόμοιρον. ΟΜΗ. Ὁμοίαν δ' τῇ αὐτῇ.

210 ΝΕΙ. Ὀνειδίζειν, ἐπιπλήσσειν. ΧΟ. Ὀργίλοις.

211 ΝΕ. Αἰδεσθείς. ὅ ἐστι, μεμπτὸν ἡγησάμενος. ΥΠΟ. Ὑπείξω, ὑποχωρήσω.

" Αἴ κεν

" Αἶκεν ἄνω ἐμέθεν, καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
" Ἥρης, Ἑρμείω τε, καὶ Ἡφαίστοιο ἄνακτος,
" Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, ὐδ' ἐθελήσει
" Ἐκπέρσαι, δῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
" Ἴσω τῶδ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.
Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν Ἀχαϊκὸν Ἐννοσίγαιος,
Δῦνε καὶ πόντον ἰών· τὼ δέσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
" Ἔρχεο νῦν, Φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἕκτορα χαλκοκορυστήν·
" Ἤδη μὲν γάρ τοι Γαιήοχος ἐννοσίγαιος
" Οἴχεται εἰς ἅλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
" Ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
" Οἵπερ νέρτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
" Ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἠδέ οἱ αὖτῳ
" Ἔπλετο, ὅτι πάροιθε νεμεσηθεὶς ὑπόειξε
" Χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ ἤ κεν ἀνιδρωτί γ' ἐτελέσθη.
" Ἀλλὰ σύ γ' ἐν χείρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
" Τὴν μάλ' ὀπαζείων, φοβέειν ἥρωας Ἀχαιούς·
" Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, ἑκατηβόλε, Φαίδιμος Ἕκτωρ·
" Τόφρα γὰρ ἔν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
" Φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκωνται·
" Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
" Ὡς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.

215 ΠΕ. Φάσεται, φαιδεῖη.
217 ΝΩ. Ἡμῖν. ΑΝΗ. Ἀΐατο.
219 ΠΟ. Ἐν πόδῳ ἐγίγνοντο, ἐπόησαν.
221 ΧΑΛ. Χαλκῷ καθωπλισμένον. τυτύσι, πολεμικόν.
223 ΑΙ. Χαλεπὸν, νωῖν.
224 ΜΑ. Πάντ γὰρ ἀπόπειραν τὸ ἡμετέρας δυνάμεως ἔλαθον καὶ οἱ περὶ Κρόνον Τιτᾶνες ἐν τῷ Ταρτάρῳ ὄντες.
225 ΝΕ. Ἔνιοι, Ἐνέρτεροι. Οἱ κατώτεροι.
226 ΑΛ. Παρὰ τοῦτο μὲ καὶ ἐμοί.
228 ΑΝΙ. Χωρὶς κακοπαθείας.
230 ΕΠΙ. Ἐπάνω κινῶν.
232 ΕΓΙ. Παρόρμα. ΟΦΡ. Ἕως ἄν,

" Ὡς

Ὣς ἔφατ'· ὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούσησεν Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων, ἴρηκι ἐοικὼς
ὠκείῃ, φασσοφόνῳ, ὅς τ' ἄκιστος πέλεται πτερνῶν.
Εὗρ' ἠὸν Πελάμοιο δαΐφρονος, Ἑκλόρα δῖον,
Ἥμβριον, ὐδ' ἔτι κεῖτο, νέον δ' ἐσαγείρατο θυμὸν,
Ἀμφί ἑ γινώσκων ἑτάρους· ἀτὰρ ἆθμα κῆ ἰδρὼς
Παύετ', ἐπεί μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
Ἀγχοῦ δ' ἰσάμβυος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
"Ἕκτορ, ἦ ἐ Πελάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
"Ἧσ' ὀλιγοπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἱκάνῃ;
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
"Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντην;
"Οὐκ ἀΐεις, ὅ με νηυσὶν ὀπὶ πεύκνῃσιν Ἀχαιῶν,
"Οὐς ἑτάρους ὀλέκοντα, βολὴ ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
"Χερμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς;
"Καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας κῆ δῶμ' Ἀΐδαο
"Ἤματι τῷδ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἧτορ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
"Θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
"Ἐξ Ἴδης προέηκε παρεστάμεναι κῆ ἀμύνειν,
"Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ

236 ΑΝΗ. Παρήκουσεν.
237 ΙΡΗ. Ἱέρακι.
238 ΦΑΣ. Τῷ φάσσας φονεύοντι.
240 ΝΕ. Νεωστί. ΕΣΑ. Νῦν, ἠρρίζετο.
241 ΑΜ. Τὰς περὶ αὐτὸν γιγνώσκων. ὅ ἐστι, ἐπιστάμενος τῇ Δήμητρι.
245 ΟΛΙ. Ὀλιγοθυμῶν. ΚΗ. Κακὸν, λύπη.
246 ΟΛΙ. Ὀλίγον ἰσχύων, ἐξηθενημένος.
247 ΦΕ. Βέλτιστε, ἀνδρειότατε. ΟΣ. Ὅσις ἐμί.
248 ΑΙ. Οὐκ ἀκούεις.
252 ΑΙΟΝ. Ἀπέπνευσε τὴν ψυχήν. ἢ, ἐπεὶ ἠθροίσθη ἀλγήσας ἡ ψυχὴ. Ἄϊον γὰρ νῦν τὸ ἠθροισμένον.
254 ΑΟΣ. Βοηθόν.
256 ΦΟΙ. Ἑρμῆς ὁ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς λύραν. Καὶ τὰς Ἀπόλλωνος βόας κλέψας, εὑρέθη κατὰ τὸ ἦθος τῆς μαντικῆς. Ἀπειλημένης δὲ τῆς Ἀπόλλωνος, ἔκλεψεν αὐτῷ καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ὤμων τόξα. μειδιάσας δὲ ὁ θεὸς, ἔδωκεν αὐτὴν τὴν μαντικὴν

" Ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
" Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἵπποισιν ἐποτρύνωμεν πολέεσσι,
" Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
" Αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν, ἵπποισι κέλευθον
" Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα παιμένι λαῶν.
Ὡς δ' ὅτε τις σταθὸς ἵππος ἀκοσήσας ἔπι φάτνῃ,
Δεσμὸν ἀπορρήξας, θείοι πεδίοιο κροαίνων,
Εἰωθὼς λέεσθαι ἐυῤῥεῖος ποταμοῖο,
Κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ὤμοις ἀίσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς,
Ῥιμφὰ ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
Ὡς Ἕκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἀνώμα,
Ὀτρύνων ἵππους, ἐπεὶ θεὸς ἔκλυεν αὐδήν.
Οἱ δ', ὥς τ' ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα
Ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται·
Τὸν μέν τ' ἠλίβατος πέτρη καὶ δάσκιος ὕλη
Εἴρυσατ', ἐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι ἄσιμον ἦεν·
Τῶν δέ θ' ὑπαὶ ἰαχῆς ἐφάνη λὶς ἠὺγένειος
Εἰς ὁδὸν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
Ὡς Δαναοὶ, εἷως μὲν, ὁμιλαδὸν αἴεν ἔποντο,

ράδδυ. ἀφ' ἧς ἢ καὶ χρυσορράπις ὁ Ἑρμῆς προσηγορεύθη. Ἐλαθοί τε παρ' αὐτῆ τὴν λύραν. Ὅθεν καὶ χρυσάωρ ἀνομάσθη, ἀπὸ τῆ τῆς κιθάρας ἀορτῆρος. ΧΡΥ. Ἤτοι, χρυσοφάσγανον, ἤ, χρυσῆν τ' ἀορτῆρα τῆς φαρέτρας, ἢ τῆς κιθάρας, ἔχοντα. Οὐκ ἐπὶ δὲ ξίφους. αἰγὶς γὰρ ὁ θεός.

261 ΛΕΙ. Λέων καὶ ὁμαλῶ ποιήσω. ΤΡΕ. Εἰς φυγὴν ἀγάγω.

263 ΣΤΑ. Ἀναπεπυμένος, ἱσάμενος.

264 ΚΡΟ. Κρέων.

269 ΕΝΩ. Ἔφριξεν, σκίνει.

272 ΕΣ. Ἐδίωκον.

273 ΗΛΙ. Ὑψηλὴ, ἀπρόσβατος. ἧς ἄν τις ἁμάρτοι τῆς ἐπιβάσεως, ἁλὼ τὸ πολὺ ὕψος. Ἁλιτεῖν γὰρ τὸ ἁμαρτεῖν. ἤ, ἧς ὁ ἥλιος μόνος ἐπιβαίνει. ΔΑΣ. Πολύσκιος, λίαν συκνή.

274 ΕΙ. Νῦν, ἐῤῥύσατο, ἔσωσε. ΚΙ. Καταλαβεῖν. ΑΙ. Εἱμαρμένον.

275 ΗΥΔ. Δασὺ γένειον ἔχων.

277 ΟΜΙ. Ἀθρόως.

Νύσσοντες

Νύσσοντες ξίφεσίν τε Ϛ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορ' ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
Τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμός.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ὀπιστεύμεν@· μὲν ἄκοντι,
Ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἑ παῦροι Ἀχαιῶν
Νίκων, ὁππότε κεῖροι ἐρίσσειαν ἐπὶ μύθων·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο κ μετέειπεν·
" Ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
" Οἷον δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέρι κῆρας ἀλύξας
" Ἕκτωρ· ἦ θήν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἑκάστε,
" Χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο·
" Ἀλλά τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο κ ἐσάωσεν
" Ἕκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γύνατ' ἔλυσεν·
" Ὡς καὶ νῦν ἕσεσθαι ὀΐομαι· ὃ γὰρ ἄτερ γε
" Ζηνὸς ἐριγδούπε πρόμος ἴσχεται, ὧδε μενοινῶν.
" Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες·
" Πληθὺν μὲν νῦν ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι·
" Αὐτοὶ δ' ὅσοι ἄριστοι ἐνὶ φρατῇ εὐχόμεθ' εἶναι,
" Στείομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντίάσαντες,
" Δέρετ' ἀναιχόμενοι· τὸ δ' οἴω καὶ μεμαῶτα
" Θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὅμιλον.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα Ϝ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομῆνα ἄνακτα,

280 ΠΟ. Τὰς ψυχὰς ἐπαπειλοῦσαν, ἅπαντες λειποψυχήσαντες τὴν σωτηρίαν παρὰ τοῖς ποσὶν ἔχον.
283 ΑΓΟ. Νῦν, λόγῳ, ὁμιλίᾳ.
284 ΝΙ. Ἐνίκων.
287 ΑΛΥ. Ἐκφυγών.
291 Ο. Ἀντὶ Ϝ, ὃς δὴ πολλῶν.
293 ΜΕ. Προθυμούμεν@·.
295 ΑΝΩ. Κελεύσωμεν.
297 ΣΤΕΙ. Στῶμεν. ΕΡΥ. Ἐπίσχωμεν, κωλύσωμεν.

Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ἰσμήνην ἤρτιον ἀρίστας καλέσαντες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσω
Ἠθλητὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
Τρῶες δὲ πρὸ τύπτυλον ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
Μακρὰ βιβὰς, πρόσθεν δὲ νέ' αὐτῷ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Εἱμένος ὤμοιϊν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θῆριν,
Δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἥφαιστος Διΐ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἡγήσατο λαῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες· ὦρτο δ' ἀϋτὴ
Ὀξεῖ' ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ νδυρῇφι δ' ὄϊστοί
Θρῴσκον· πολλὰ δὲ δῆρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Ἄλλα μὲν ἐν χροΐ πήγνυτ' ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
Πολλὰ δὲ πρὸ μεσηγὺ, πάρος χρόα καλὸν ἐπαυρεῖν,
Ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
Ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπετον, πίπτε δὲ λαός·

303 ΗΡ. Κατασκεύαζον.
305 ΠΛ. Οἱ πολλοί.
308 ΕΙ. Ἡμφισμένοι, περικείμενοι.
309 ΑΜ. Παρὰ χόδην δασεῖαν. Καὶ οἱ μὲν, ἀμφίμαλλον, οἱ δὲ, κύκλῳ δασεῖαν, ἀφ' τὰς θυσάνας. Ὑφ' ἣν δὲ τὸ ὄνομα.
313 ΟΞ. Νῦν, δρυμεῖα, χαλεπή.
316 ΕΠΑΥ. Ἐπιλυχᾶν.
317 ΑΙ. Ἐφιέμενα, ἐπιθυμοῦντα, σὺ τῇ μέσῃ γῇ ἐπηγνύντο, τῶν χρωτὸς ἐπιθυμοῦντα τῶν ἐφ' ὃς ἐσάλλετο. Ἐπὶ λῶ λαῷ, ὡς κερῶ κερεῖν. Ζωρότερον κέρασε. ΧΡΟ. Τῶ σώματος κρειττόνων.
318 ΑΙΓ. Κρόνῳ χρησμὸν λαβὼν, ὅτι ὁ ἴδιος αὐτὸν τῆς βασιλείας μεταστήσει ὑὸς, τὰ γλουτάμενα κατέπινε. Ῥέα δὲ πεῦσα Δίκ, Κρόνῳ μὲν, λίθον ἀντ' αὐτῶ σπαργανώσασα, ἔδωκε καταπιεῖν. τὸ δὲ παιδίον εἰς Κρήτην ἀπενεγκοῦσα, ἔδωκε Θέμιδι τῇ Ἀμαλθείᾳ, ἢ λῶ αὖξ. Ταύτῃ οἱ Τιτᾶνες ὁπόταν θεάσαντο, ἐφοβοῦντο. Αὕτη δὲ τὰς ἑαυτῆς μαίζας ἐπέχυσε, ἔτρεφε τὸ παιδίον. Αὐξηθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς, μετέστησε τῆς βασιλείας τὸν πατέρα. Πολεμούντων δὲ αὐτῷ τῶν Τιτάνων, Θέμις συνεβούλευσε τῷ τὸ Ἀμαλθείας δέρματι σκεπαστηρίῳ χρήσασθαι. ἦν γὰρ αὐτὸ ἀεὶ φοβητόν. Παιδεὶς δὲ ὁ Ζεὺς, ἐποίησε, τὰς Τιτᾶνας ἐνίκησεν. Ἐντεῦθεν αὐτὸν φασιν αἰγίοχον πεπιστεῦσθαι.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατενῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
Σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα, τῖσι δὲ θυμὸν
Ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θᾴριδος ἀλκῆς.
Οἱ δ' ὥς τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν
Θῆρε δύω κλονέοντ, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ,
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, σημάντορος ἀ παρεόντος·
Ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰ Ἀπόλλων
Ἧκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης·
Ἕκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
Τὸν μέν, Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων·
Τὸν δ', Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον.
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν·
Ἦτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα καταπτὰς
Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς.
Ἴασος αὖτ', ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
Υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
Μηκιστῆ δ' ἕλε Πυλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἕλε δῖος Ἀγήνωρ·

320 ΚΑ. Καπὶ πρόσσω.
322 ΕΘΕ. Ἐξηπτύσην, ἠπάτησεν.
323 ΟΙ. Προὔτων.
324 ΘΗ. Λέοντες, κατ' ἐξοχήν.
325 ΣΗ. Ἀρχοντῶν. Νῦν ᾗ, φύλακος, νομέως.
326 ΩΣ. Οὕτω καὶ οἱ Ἕλληνες ἀς φυγὴν ἐτράπησαν ὑπὸ τῶν φόβε ὡς ἀθενεῖς.
327 ΟΠΑ. Περιπαπαί, ἐδίδυ.
328 ΚΕ. Διακλυθείσης, σκορπισθείσης, ἀλλαχῆ ἄλλε τραπέντος.
333 ΝΟ. Ὁ μὴ ὢν νομίμης γυναικός.
334 ΕΣ. Ἦν, ἐγένετο.
335 ΦΥ. Πόλις Θετταλίας. Βαρυτόνως ᾗ αἰσχυντέον, ὡς Ἰθάκη, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶ δισμωτηρίε. ΚΑ. Ἀγελῶν.
336 ΓΝ. Νῦν, ἀδελφόν.
339 ΜΗ. Ἀντὶ τῶ, Μηκισίας.
340 ΠΡΩ. Ἐν τῇ πρώτῃ πάξει, ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς.

Δήϊοχον

Δηΐοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὄπιθε,
φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
Ὄφρ' οἱ σὺν ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
Τάφρῳ, καὶ σκολόπεσσιν, ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ,
Ἔνθα καὶ ἔνθα φέοντο, δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκη. 345
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας,
Νηυσὶν ἐπισεύεσθαι, ἐᾷν δ' ἔναρα βροτόεντα·
"Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
"Αὐτῷ οἱ θάνατον μητίσομαι· οὐδέ νυ τόν γε
"Γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα, 350
"Ἀλλὰ κύνες ἐρύσσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.
Ὣς εἰπὼν, μάστιγι καλῳμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
Κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας· οἱ δ' ἅμα σὺν αὐτῷ
Πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους.
Ἦρχε θεοπροπίῃσι· προπάροιθε δὲ φοῖβος Ἀπόλλων, 355
Ῥεῖα ὄχθας καπέτοιο βαθείης πασσὺν ἐρείπων,
Ἐς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
Μακρὴν, ἠδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ
Γίνεται, ὁππότ' ἀνὴρ αθένεος πειρώμενος ἧσι.
Τῇ ῥ' οἵγε προχέοντο φαλαγγηδόν· πρὸ δ' Ἀπόλλων 360
Αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν

341 ΠΑ. Εἴρηται καὶ ἔμπροσθεν, ὅτι Ἐκάβη, τεκοῦσα Ἀλέξανδρον, λέγει τὸ ὄνειρον ἐξήγησιν εἰς Ἴδην. Ὁ δὲ ποιμὴν εὑρὼν αὐτὸν, λέγει τὸ μὴ γνωρισθῆναι, ὡς πρὸς ἑτέρου φεύγειν. Ἀφ' οὗ ὠνομάσθη Πάρις.

343 ΕΝΑ. Ἕως οὗ αὐτοὶ τέτρες ἐσκύλευον, ἀφαιρούμενοι τὰ ἡμιγυμνα ὅπλα.

344 ΕΝΙ. Ἐμπεσόντες.

345 ΔΥ. Ἐσήεσαν.

347 ΕΠΙ. Ἐφορμῆσαι.

349 ΜΗ. Μηχανήσομαι, ἐργάσομαι.

350 ΠΥ. Τῆς λέγει πυρὸς ταφῆς λαχεῖν ποιήσασι.

352 ΚΑ. Κατὰ τῶν ὤμων τῶν ἵππων.

354 ΕΡΥ. Τὰς ἐλαυνούσας τὰ ἅρματα, τὰς ἡνιοχούσας.

356 ΟΧ. Κυρίως μὲν τὰ πολεμῶν χείλη. νῦν δὲ, τῆς τάφρου. ΚΑ. Τῆς τάφρου. ΕΡΕΙ. Καταπεσόντων.

357 ΓΕ. Διασαφῶν ἐποίησεν.

359 ΗΣ. Ἀφῆ, βάθη ἀκροτόμη.

360 ΦΑ. Κατὰ φάλαγγας· ὅ ἐστι, τάξεις.

Ῥεῖα

Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης·
Ὅς τ' ἐπεὶ ἂν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν,
Αὖψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν, ἀθύρων.
Ὡς ῥα σὺ, ἦϊε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ ὀϊζὺν
Σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.
Ὡς οἱ μὲν ῥ' ἀνὰ νῆας ἐρητύοντο μένοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστοι.
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, ἔρος Ἀχαιῶν,
Εὔχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
" Ζεῦ πάτερ, εἴποτέ τις τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρῳ,
" Ἢ βοὸς, ἢ ὄϊος κατὰ ϖίονα μηρία καίων,
" Εὔχετο νοσφῆσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας·
" Τῶν μνῆσαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ·
" Μηδ' ἔτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.
Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
Ἀράων αἰῶν Νηληϊάδαο γέροντος.
Τρῶες δ' ὡς ἐπύθοντο Διὸς νόον αἰγιόχοιο,
Μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Οἷά τ' ὦρσε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὁππότ' ἐπείγῃ
Ἶς ἀνέμου, ἡ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·

363 ΑΘΥΡ. Παίγνια. ΝΗ. Ταῖς ἀφρο-σύναις.

364 ΑΘΥ. Παίζων.

365 ΗΙΕ. Τοξικέ. Παρὰ τὸ ἄφεσιν τῶν βελῶν. Ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος. Εἴρηται δὲ καὶ ἀφαίρεσιν τῆς πρώτης συλλαβῆς. ἵν' ᾖ, ἰήϊε. Ἰὸς γὰρ λέγεται τὸ βέλος, παρὰ τὸ ἰέναι. Ἔνιοι, ἢ ψιλῶς ἀναγιγνώσκουσιν, ἀπέδωκαν, ἰατρέ, οὐκ ὀρθῶς. Ἐπεὶ θεῶν ἰατρὸν Παιήονα Ὅμηρος παραδίδωσι. ΚΑ. Πολλὰς καμάτους ἡ πολυπειρίας αὐτῶν.

366 ΣΥΓ. Συνιπάρξας, συνέχεας. ΦΥ. Φόβον, φυγήν.

372 ΠΟ. Σιδηφόρων.

378 ΑΡΑ. Νῦν, τῶν εὐχῶν ἀκέων.

381 ΕΥ. Εὐρυχώρου, πλατείας ἐν τῷ πε-ράσει.

382 ΝΗ. Ὑπὲρ τὰς τοίχους τῶν νεών.

Ὡς

Ὡς Τρῶες μεγάλῃ ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον.
Ἵπποι δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο,
Ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὑψιμελαινάων ἐπιβάντες,
Μακροῖσι ξυσοῖσι, τὰ ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
Ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ ζόμα εἰμένα χαλκῷ.
Πάτροκλος δ', εἷος μὲν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
Τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
Τόφρ' ὅγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπλεύορος Εὐρυπύλοιο
Ἧστο, καὶ τ' ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἕλκεϊ λύγρῷ
Φάρμακ', ἀκήματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὠ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσι· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
" Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δυνάμαι, κατέοντί περ ἔμπης,
" Ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
" Ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιπερπέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
" Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
" Τίς δ' οἶδ' εἴκεν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
" Παρειπών; ἀγαθὴ γὰρ ὑποθήκαισις ἑταίρου.
Τὸν μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον· οὐδὲ δύναντο,

389 NAT. Μακρὰ δόρατα, τὰ ἐκ τῶν ναυμαχίων ἐπιλήθεια. ΚΟΛ. Ἐκ πολλῶν συγκεκολλημένα, ἵνα γένηται μακρά. οἷον σύνθετα, καὶ ὁ μονόξυλος. ΚΑ. Νῦν κ τῶν δεχήν. μεταφορικῶς. ΕΙ. Ἀντὶ ϐ, κ τὸ ἄκρον στεφανωμένα.
392 ΑΓΑ. Ἧστο ἀγαπῶν τὸν ἄνδρα· ἢ ἀνδρεῖα.
394 ΑΚΗ. Ἰάματα.
399 ΧΑ. Χρήζοντι, δεομένῳ.
400 ΔΗ. Μάλα γὰρ μεγάλη μάχη.
401 ΠΟ. Παρηγορείτω.
402 ΕΙΣ. Ἀντὶ ϐ, πρὸς Ἀχιλέα.
404 ΠΑ. Παραμυθία, παραίνεσις.

Παυροτέρους

Παυροτέρᾳς περ ἐόντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
Οὔτέ πῃ Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
Ῥηξάμενοι, κλισίῃσι μιγήμεναι, ἠδὲ νέεσσιν.
Ἀλλ' ὥς τε σάθμη δόρυ νηΐον ἐξιθύνει
Τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
Εὖ εἰδῇ σοφίης, ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης·
Ὡς μὲν τ' ἐπὶ ἶσαι μάχη τέτατο πτολέμος τε.
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν·
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἐείσατο κυδαλίμοιο.
Τὼ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, ἠδ' ἐδύναντο
Οὔθ' ὁ τ' ἐξελάσαι, κὴ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
Οὔθ' ὁ τ' ἂψ ὤσασθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
Ἔνθ' ἦ Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
Πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ σῆθος βάλε δουρί·
Δύπησεν δὲ πεσὼν, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
Ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὼς πρυμνάροισι μελαίνης,
Τρωσί τε κὴ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀύσας·
" Τρῶες, κὴ Λύκιοι, κὴ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
" Μὴ δή πω χάζεσθε μάχης ἐν σθένεϊ τῷδε·

410 ΣΤΑΘ. Ἐργαλεῖον τεκτονικόν. ἢ κὴ καταδυσωτηρίας λειρομένη. Τάττω δὲ κανονίζεται τὸ ξύλον. Ἔστι ᾗ κὴ χοινίδιον λιπῖδν, ἐρυθρῷ ἢ μίλανι χρώματι κεχρισμένον. ΝΗ. Τὸ εἰς ναυπηγίαν ξύλον. ΕΞΙ. Ἴσην ποιεῖ, ἐρθοῖ.

411 ΔΑ. Ἐμπέρᾳ.

412 ΕΥ. Ἐμπειρῷ τεκτονικῆς. Τὸ γὰρ παλαιὸν, πᾶς τεχνίτης, σοφὸς ἐκαλεῖτο, συγκεχυμένως ὀνομάζων. ὕστερον ᾗ Πυθαγόρας, τοῦτο μεμψάμενος, σοφὸν μὲν μόνον ἔφη τὸ θεῖον ὀνομάζεσθαι· σοφίαν ᾗ μόνῳ τῷ ἔχοντι τὸ τέλειον καὶ ἄπταιστον τῶν ἐπιστήμης, ἧπερ ἐστὶ γνῶσις θείων τε κὴ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. ΥΠΟ. Ὑποδολαῖς, διδασκαλίαις.

413 ΤΕ. Ἐτέτατο.

414 ΑΛ. Ἄλλοι ᾗ κὴ ἄλλο μέρος τῶν νεῶν ἐμάχοντο.

415 ΑΝΤ. Ἀντικρὺ τοῦ Αἴαντος. ΕΕΙ. Ἐφώρμησεν, ἐπῆλθεν.

418 ΑΨ. Εἰς τὰ πίσω ἀπώσασθαι.

419 ΚΛΥ. Κλυτίου. ἀδελφὸς Πριάμου. ΚΑΛ. Καλήτωρ, ἀνεψιὸς Ἕκτορος. Ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Κλυτίου ὁμώνυμος.

426 ΧΑ. Ἀναχωρεῖτε. ΣΤΕΙ. Στενοχωρίαν ἔχοντα τόπου. ἢ, τῇ μάχῃ τῇ στενοχωρούσῃ, κὴ παντοχόθεν περικυκλουμένῃ.

" Ἀλλ' ἴα Κλυτίοιο σαώσαλε, μή μιν Ἀχαιοὶ
" Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
Ὣς εἰπὼν, Αἴαντος ἀκόντισε δεξὶ φαεινῷ·
Τῷ μὲν ἄμαρθ'· ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα Μάστορος υἱὸν,
Αἴανλος θεράποντα, Κυθήρελον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
Ναῖε, ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι·
Τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ ὠτάτος ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἐξαύτ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Νηὸς ἀπὸ πρύμνης χαμάδις πέσε· λιῖτο δὲ γυῖα.
Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον ἰδὼ πρὸσθε ποδοῖν·
" Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
" Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα,
" Ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·
" Τὸν δ' Ἕκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε· πῆ νύ τοι ἰοὶ
" Ὠκύμοροι, Ϲ τόξον ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπολλων;
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε· θεὼν δέ οἱ ἄγχι παρέστη
Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκην· μάλα δ' ὦκα βέλη Τρώεσσιν ἐφίει·
Καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήνορϑ ἀγλαὸν υἱὸν,
Πυλυδάμαντος ἑταῖρον, ἀγαυὸ Πανθοίδαο,
Ἡνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
Τῇ γὰρ ἔχ' ἥ ῥα πολὺ πλεῖστοι κλονέοντο Φάλαγγες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὖτῳ

427 ΣΑΩ. Ἀνακομίσατε, τὸ μάχης σώσατε.
428 ΝΕ. Ἐν τῷ ἀθροίσματι τῶν νεῶν, τῷ ναυσταθμῳ.
431 ΚΥ. Ἀπὸ Κυθήρων. Κύθηρα ἡ νησίδιον τῆς Λακωνικῆς, Ἀφροδίτης ἱερόν. ὅθεν καὶ Κυθέρειαν ἐπιθετικῶς ὀνομάζουσι τὴν θεάν.
437 ΝΩ. Ἡμῶν δή.
438 ΚΥ. Αὐτῇ Ϲ, ἀπὸ Κυθήρων συνδιημερεύοντα.
441 ΩΚΥ. Ταχύμοιροι, θάνατον ἐπιφέροντες, ταχυθάνατοι.
444 ΙΟ. Ἰὼς ὀχομένιλω. ὦ ἐπ, βέλη.
447 ΠΕ. Ἐπιπόνητο, συνῆγε.
448 ΤΗ. Ἐκεῖ γὰρ ἥλαυνεν. Η. Ὅπου δή. ΚΛΟ. Ἐπεράτουν Ϲ.

Ἦλθε

Ἦλθε κακὸν, τό οἱ ἔτις ἐρύκακεν ἰεμένῳ περ·
Αὐχένι γάρ οἱ ὄπιθε πολύσονος ἔμπεσεν ἰός·
Ἤλιπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι,
Κεῖν' ὄχεα κροτέοντες· ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
Πηλυδάμας, κὴ πρῶτος ἐναντίον ἦλυθεν ἵππων.
Τὰς μὲν ὄγ' Ἀσυνόῳ Προμάονος υἱεῖ δῶκε·
Πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
Ἵππας· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀίστὸν ἐφ' Ἕκτορι καλκοκορυστῇ
Αἶνυτο· καί κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
Εἴ μιν ἀρισεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν·
Ἀλλ' ὃ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσεν
Ἕκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπούρα,
Ὅς οἱ ἐϋσρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
Ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
Ἰὸς χαλκοβάρης, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
" Ὦ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρῃ
" Δαίμων ἡμετέρης, ὅ, τε μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός·
" Νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν οἱ ἔδησα

450 ΕΡΥ. Εἴρυμι, κωλύσειν. ΙΕ. Προθυμεμένῳ, σπεύδοντι.

451 ΠΟ. Ἦτοι, ὁ ὀδυνηρὸς, ἢ πολλῶν στυγνῶν αἴτιος. Ἀποστρεφόμενος δὲ τὰ ἅρματα τῶν Τρώων, ὡς τὸ ἐξῆς· πολεμεῖν ἐπιθυμήσαντι τοῖς νεῶν τοῖς Ἕλλησιν, ἕως ὁ ἡνίοχος πεφευγότος, ὡς τὰς ἵππους βιάσηται καὶ ἀγάγῃ.

452 ΥΠΕ. Ὑποχώρησιν.

453 ΚΕΙΝ. Κενὰ τὰ ἅρματα κροτοῦντες.

456 ΙΣ. Κατέχειν.

459 ΑΙ. Ἐλάσσαι, ἀφηρεῖτο.

461 ΠΥ. Νῦν, σωτέον.

462 ΑΠ. Ἀφέλιτο.

463 ΕΥ. Καλῶς ὠφελημένην. ΑΜΥ. Ἦτοι, καὶ μετρίαν τὴν φορᾶντος· ἢ, παντοχόθεν ἀμέμπλα καὶ ὑγιεῖ.

464 ΠΑ. Παρέπιπτεν, παρέπεσεν. ΑΛ. Ἀλλαχόσε, καὶ οὐκ ἐπὶ τὸν Ἕκτορα.

465 ΧΑΛ. Χαλκῷ βαρυμένος.

467 ΠΑ. Πᾶσαν τὴν εἰς τὸ πόλεμον ἡμῶν ὠφελημένην θεός τις κωλύει, καὶ παραπτᾷ. ΕΠΙ. Ἐπικείρει, ἐμποδίζει τὰ βουλεύματα.

469 ΝΕΟ. Καινὴν, νεωστὶ ἐρραμμένην.

" Πρώϊον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας ὀϊστούς.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
" Ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
" Κεῖσθαι, ἐπεὶ σωέχθει θεὸς Δαναοῖσι μεγήρας·
" Αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ, καὶ σάκος ὤμῳ,
" Μάρναό τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
" Μὴ μὰν ἀπτῶδέί γε, δαμασσάμενοί περ, ἕλοιεν
" Νῆας ἐϋσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θεὸν Αἰανὶ παρέζη.
Ἕκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρῳ βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
" Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
" Ἄνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
" Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
" Ἀνδρὸς ἀρίζηλος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
" Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίνεται ἀλκὴ,
" Ἠμὲν ὀτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
" Ἠδ' ὅτινας μινύθῃ τε, καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν·

470 ΠΡΩ. Ἑωθεν, ὄρθριον, ἢ ἀσάφατον. ΑΝΕ. Ὑπομένοι, ἀντίχοιτο. ΘΑ. Πυκνῶς.

473 ΜΕ. Φθονήσας.

476 ΑΣ. Χωρὶς ἀπτῶδης, καὶ κακοπαθήσας.

479 ΤΕ. Τιμωπλυχον, τίσαρας θίσεις ἔχον ἐπαλλήλους.

484 ΒΕ. Βίλη, ὑπερθετικῶς.

488 ΔΗ. Ἴδον γὰρ δή.

489 ΔΙΟ. Ἀναγκαίως τὸ Διόθεν, ἵνα τὰς μὲν ἐπιῤῥώσῃ, τὰς δὲ ἀφειδείας καθαιρήσῃ. Τῇ τῶν θεῶν ἐν ἐλπίδι ἀνειμένοι τὸ κρατεῖν.

490 ΑΛ. Νῦν, βοήθειαν.

491 ΟΤΕ. Οἷσιν. ΥΠΕΡ. Ὑπερίσχον, μέγα.

492 ΜΙ. Ἐλαττοῖ, μειοῖ.

" Ὡς

" Ὡς νῦν Ἀργείων μινύθῃ μένος, ἄμμι δ' ἀρήγῃ.
" Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὃς δέ κεν ὑμέων
" Βλήμενος, ἠὲ τυπείς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
" Τεθνάτω· ἕο οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
" Τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σὴ καὶ παῖδες ὀπίσσω,
" Καὶ οἶκος, καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
" Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Αἴας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἵς ἑτάροισιν·
" Αἰδὼς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον, ἢ ἀπολέσθαι,
" Ἠὲ σαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν·
" Ἦ ἔλπεθ', ἢν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ,
" Ἐμβαδὸν ἴξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;
" Ἦ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
" Ἕκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπεπτῇσιν μενεαίνει;
" Οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι·
" Ἡμῖν δ' ἄστις τῶνδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
" Ἢ αὐτοσχεδίῃ μίξαι χεῖράς τε μῶν τε.
" Βέλτερον, ἢ ἁπολέσθαι ἕνα χρόνον, ἠὲ βιῶναι,
" Ἢ δηθὰ φρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δῃοτῆτι,
" Ὧδ' αὔτως ὧδε νηυσὶν, ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.

495 ΒΛΗ. Ἐκ βολῆς τρωθείς. ΤΥ. Ἐκ χειρὸς τρωθείς, ἐκ δ' σύνεγγυς. ΠΟΤ. Μόρον, θάνατον.
496 ΑΕΙ. Κακόν.
497 ΣΩΗ. Σεσωσμένη, ὑγιής.
498 ΚΛΗ. Χωρικὴ φείκτησις καὶ ὑσία, ἐπεὶ οἱ πρῶτοι, καταλαβόντες χώραν, κλήρῳ αὐτῶν διενέμοντο. ΑΚΗ. Ἀκίρατος, ἄφθαρτος.
499 ΟΙ. Περσθῶσιν.
502 ΑΡ. Αὔταρκες, ἱκανόν.
505 ΕΜ. Πιζῇ βαίνοντες. ΙΞ. Ἀφικέσθαι, ἐλθεῖν.
507 ΕΝΙ. Ἐμπρῆσαι, καῦσαι.
508 ΧΟ. Χορείαν.
509 ΜΗ. Βάλῃ.
510 ΑΥ. Τῇ ἑαυτῆ σύνεγγυς μάχῃ.
511 ΒΕΛ. Βέλτιον πρὸς βραχὺ κινδυνεύσαι, ἢ ζῶντας καὶ κατ' ὀλίγον ἀπολυμήνας παλαιπωρεῖν. ΕΝ. Ἐν μιᾷ ῥοπῇ. ΒΙΩ. Ζῆσαι.
512 ΣΤΡΕΥ. Παλαιπωρεῖν, κακοπαθεῖν.
513 ΑΥ. Ἀπαλῶς, μαλακῶς.

Ὡς

Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἔνθ' Ἕκτωρ μὲν ἕλε Σχεδίον Περιμήδεος υἱὸν,
Ἀρχὸν Φωκήων· Αἴας δ' ἕλε Λαοδάμαντα,
Ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πελυδάμας δ' Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,
Φυλείδεω ἑτάρον, μεγαθύμων ἄρχον Ἐπειῶν.
Τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδών· ὁ δ' ὕπαιθα λιάσθη
Πελυδάμας· καὶ δ' μὲν ἀπημύνοτεν· ὁ γὰρ Ἀπόλλων
Εἴα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι.
Αὐτὰρ ὅγε Κρόισμον ξυνὸς μέσον ἔτασε δουρί·
Δάπησεν δὲ πεσὼν, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδὼς,
Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο, Φέρβατος ἀνδρῶν,
Λάομεδοντιάδης, εὖ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς·
Ὃς τότε Φυλείδαο μέσον σάκος ἔτασε δουρὶ,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· πυκινὸς δέ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,
Τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς
Ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης,
Ἐς πόλεμον φορέειν, θηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
Ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὀλέθρον.
Τὸ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης
Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχει ὀξυόεντι·

517 ΠΡΥ. Πεζῶν, ὁπλιτῶν.
518 ΚΥΛ. Ἀρκαδία. Κυκλώπη δὲ ὀρθ. Ἀρκαδίας ἱερὸν Ἑρμοῦ, καὶ ὕστερον αὐτὸ πόλις ὁμώνυμος.
520 ΥΠΑΙ. Εἰς πλάγιον ἐξέκλινεν, εἰς τοὔμπροσθεν.
521 ΑΠ. Ἀφήμαρτεν, ἀπέτυχε.
525 ΔΟ. Νῦν, ὀνομαστὶ κύριον. ΑΙΧ. Πολεμικὸς, ἐμπειροπόλεμος.
529 ΠΥ. Πυκνὸς, καὶ ἀσφαλής. ΗΡ. Ἔσωθησεν, ἀπέσωσε.
530 ΓΥ. Ἐν ταῖς σπηλαίαις τῶν κοιλωμάτων ἐπιμελῶς ἡρμοσμένον.
531 ΕΦ. Τῆς νῦν Ἠλιδ. ἡ νῦν καλεῖται Οἰνόη.
533 ΑΛΕ. Φυλακὴν, ἀσφάλειαν, ἄδειαν.
536 ΚΥΜ. Τὸ κάτακρον τῆς περικεφαλαίας, ἐν ᾧ ἐμπάλλεται ὁ λόφος.

Ῥῆξε

Ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
Κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός.
Ἕως ὸ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἤλπετο νίκην,
Τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ·
Στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δορὶ λαθὼν, βάλε δ' ὦμον ὄπιθεν·
Αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσυτο μαμμώωσα,
Πρόσσω ἰεμένη· ὸ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.
Τῷ μὲν ἐεισάθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
Συλήσειν· Ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευε
Πᾶσι μάλα· πρῶτον δ' Ἱκεταονίδλυ ἐνένιαπεν,
Ἴφθιμον Μελάνιππον· ὸ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βῦς
Βοσκ' ἐν Περκώτῃ, δηΐων ἀπονόσφιν ἐόντων·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν·
Ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὸ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι.
Τὸν ῥ' Ἕκτωρ ἐνένιαπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
" Οὕτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; ἠδέ νυ σοί περ
" Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιῦ κταμένοιο;
" Οὐχ ὁρᾷς οἷον Δόλοπος ῶδι τεύχε' ἔπεσσιν;
" Ἀλλ' ἕπου· ἀ γὰ ἔτ' ἐστὶν ἀποτιστὸν Ἀργείοισι

537 ΛΟ. Λόφῳ· ἐπὶ δὲ αὐτὸ τὸ ἐπενήνεμα.

538 ΝΕ. Νεωστὶ φοινικῷ χρώματι βεβαμμένῳ. ὅ ἐστιν, ἐρυθρῷ πρὸ αἵματος.

540 ΑΜΥΝ. Βοηθός.

541 ΕΥ. Ἐκ πλαγίου.

542 ΔΙ. Διεξῆλθε. ΜΑΙ. Ἐνθουσιωδῶς ἡμῶν.

544 ΕΕΙ. Νῦν, ἐπῆλθον, ἐ ὥρμησεν.

545 ΚΑ. Νῦν, πᾶσι τοῖς συγχύσει. Σημείωσαι γὰ ὅτι καὶ τὸς ἀνεψιὸς κασιγνήτους ἐκάλεν. Ὁ γὰρ Μελάνιππος ἀνεψιὸς ἦν Ἕκτορος. Ἀνεψιοὶ δέ ἐισιν οἱ ἐκ ἀδελφῶν παῖδες· ὥσπερ Αἴας καὶ Ἀχιλλεὺς, ὁ μὲν Τελαμῶνος, ὁ δὲ Πηλέως.

546 ΕΝΕ. Ἐκφαυλόγησεν, ἐπέπληξεν.

547 ΟΦΡΑ. Ἕως ἄ, τέως.

548 ΠΕΡ. Πόλις Ἐλλησπόντου. οἱ δὲ, Θρᾴκης.

550 ΜΕ. Ἐκπεπτωκὼς ἦν.

553 ΜΕ. Ἀμελήσομεν. ἐάσομεν.

554 ΕΝ. Ἐπιτρέφεται, οἷον ἐντρόπιμον ἐπὶ τὸ βέλτιον λαμβάνει.

555 ΟΙ. Ὁποῖον. ΠΕ. Περὶ τὰ ὅπλα ἀχολῶν). ΕΠ. Ἐνεργοῦσιν, ἀχαλῶντες.

556 ΑΠΟ. Ἀφιππεῖς πόρρω ἐκ ἀφεστήμασι.

Μάρναθαι,

" Μάρναθαι, πρίν γ' ἢὲ καταπτάμεν, ἢὲ κατ' ἄκρης
" Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν, κτᾶσθαί τε πολίτας.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Ἀργείους δ' ὦτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
" Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
" Ἀλλήλων τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
" Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἢὲ πέφανται·
" φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ' κλέος ὄρνυται, οὔτέ τις ἀλκή.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μεμέαιναν.
Ἐν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος· φράξαντο δὲ νῆας
Ἐρκεῖ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
Ἀντίλοχον δ' ὦτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
" Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
" Οὔτε ποσὶν θάσσων, οὔτ' ἄλκιμος ὡς σὺ μάχεσθαι,
" Εἴ τινά που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλῃσθα.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἀπέστυτο, τὸ δ' ὀρόθυνεν.
Ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δερὶ φαεινῷ,
Ἀμφὶ ε παπῄνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
Ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
Ἀλλ' Ἱκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
Νιασόμενον πολεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
Δοῦπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κύων ὡς, ὅς ῥ' ἐπὶ νεβρῷ

557 ΑΚ. Κατὰ κεφαλῆς, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως.
558 ΑΙ. Ὑψηλήν. ΚΤΑ. χρ. Κτάσ. Ἀναριθμήσας.
561 ΑΙ. Αἰδέσθητε.
563 ΠΕ. Φευγόντων.
564 ΟΡ. Ὥρμησεν.
566 ΦΡΑΞ. Ἔφραξαν.
567 ΕΡ. Τῷ κύκλῳ τῷ ἀσπίδων, τοῖς ἀσπίσιν. ΕΓ. Παρώρμησε.
570 ΘΑΣ. Ταχύτερος.
571 ΕΙ. Εἴπερ τῷ Τρώων.
574 ΚΕ. Νῦν, ὑποχώρησον, δίεσθον.
579 ΝΕ. Νιογνᾷ ἐλάφῳ.

Βλημένῳ

Βλημένῳ ἀίξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα
Θηρητὴρ ἐτύχησε βαλών, ὑπέλυσε δὲ γῦια·
Ὡς ἄρα σοι, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης,
Τεύχεα συλήσων· ἀλλ' ἐ λάθεν Ἕκτορα δῖον,
Ὃς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε, θεὼν ἀνὰ δηϊοτῆτα·
Ἀντίλοχος δ' ἐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
Ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς,
Ὅστε κύνα κτείνας, ἢ βώκολον ἀμφὶ βόεσσι,
φεύγῃ πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
Ὡς τρέσε Νεστορίδης· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα ςονόεντα χέοντο·
Στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.
Τρῶες δὲ, λέοντε ἐοικότες ὠμοφάγοισι,
Νηυσὶν ἐπεσσεύοντο· Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμὰς,
Ὃς σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
Ἀργείων, κῦδος δὲ παρ' οὐρόθιον ἔδωκεν.
Ἕκτορι γὰρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
Πηλαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ
Ἐμβάλῃ ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρὴν
Πᾶσαν ἐπικρήνειε· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
Νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
Ἐκ γὰρ δὴ τότ' ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν

580 ΕΥ. Ἐξ τ' κρίσις. ΘΟ. Ὁρμῶνται.
581 ΕΤΥ. Κατεσχάσατο.
586 ΕΤΡΕ. Μετὰ δῖος ἔφυγεν.
588 ΑΟΛ. Σωκρατοειδῆναι.
590 ΧΕ. Ἔχιον, ἐτοίμως ἔλιπον.
592 ΛΕΙ. Λίσσιν.
593 ΕΠΕ. Ἐφόρμησαν.
594 ΘΕΛ. Ἐρητύσειν. ἢ πάντα κ' πρηΐτατο τῷ γ' ἀμύνασθαι δύναμιν.
595 ΑΠΑΙ. Ἀφηρεῖτο.
596 ΟΡΕΞ. Δῦναι, παρασχεῖν.
597 ΘΕΣ. Τὸ ὡσὶ θεῶν ἀναπλήθυνσι θεῖον.
598 ΕΞ. Παρὰ τὸ κρίθηκα χλοομένην. μεγάλην. ἢ, σὺκ ἀγαθήν. ΑΡ. Ἰκτίσιαν, ἰσχνήν. Ὅτι ἢ, βλαισόν.
599 ΕΠΙ. Ἐπιπλήσεις.
600 ΣΕ. Λαμπηδόνα.

Θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
Τὰ φρονέων, νέεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
Ἕκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
Μαίνετο δ', ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχεσπάλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ
Οὔρεσι μαίνηται, βαθέης ἐνὶ πάρφασιν ὕλης·
Ἀφλοισμὸς δέ οἱ στόμα γίνετο, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν· ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
Ζεύς, ὅς μιν πολέεσσι μετ' ἀνδράσι μῶνον ἐόντα
Τίμα καὶ κύδαινε· μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
Ἔσεσθ'· ἤδη γάρ οἱ ἐπώρνυε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλείδαο βίηφι.
Καί ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι τίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων
Ἦ, ἢ πολέεσσιν ὅμιλον ὄρα, καὶ τεύχε' ἄρειτο·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς διὰτο ῥῆξαι, μάλα περ μεγεαίνων.
Ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠΰτε πέτρη
Ἠλίβατος, μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
Ἥτε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
Κύματά τε τροφόεντα, τά τε πρόσω ἐρεύγεται αὐτῆς·
Ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδὲ φέβοντο.

605 MAI. Νῦν, σφοδρότερον κινεῖται, καὶ ἐνεργῶ ἐνθουσιαστικῶς. ΕΓ. Πολεμικὸς, τὸ ἔγχος πάλλων. ΟΛΟ. Ὀλίθριον.

606 ΤΑΡ. Τοῖς πυκνάμασι. Οὐκ ἔστιν ἐπιθετικῶς ὡς ὀξέσιν, ἀλλ' ὡς βέλεσιν. ἂν δὲ ἐπιθετικὸν ᾖ, παρφέσιν, ὡς ὀξέσι. παρφέσιν οἴστοῖς.

607 ΑΦ. Ὁ ἀφεσμὸς, κατὰ Αἰτωλούς. Λαμπάνεται δὲ καὶ πεποιημένως ἐπὶ ἰδιώματος ὕδατος ἦχος.

608 ΒΛΟ. Καθαπληκτικαῖς. ΠΗ. Πεζικαῖς φαλαγξί.

609 ΤΙ. Ἐλαύνετο, ἐστέλλετο.

613 ΕΠ. Ἐφώρμα, ἐπέπτη. ΜΟΡ. Εἰμαρμένον.

616 Η. Ὅπως δή.

618 ΙΣ. Ἐπεῖχον, κώλυον. ΠΥΡ. Πυκνῶς, ἀσφαλῶς, οὐ πίπτει καὶ δίκην πύργου.

621 ΤΡΟ. Εὐτρεφὴς, μεγάλα, καὶ ἡυξημένα. ΠΡΟ. Μετὰ ἦχου φέρεται, πρόσεισι. Κυρίως δὲ ἐπὶ ὕδατος τίθησι ἡ λέξις.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν, ἔνθορ' ὁμίλῳ·
Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα θοὴ ἐν νηῒ τέσῃσι
Λάβρον ὑπὲκ νεφέων, ἀνεμοτρεφὲς, ἡ δέ τε πᾶσαι
Ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
Ἰσίῳ ἐμβρέμεται· τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
Δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ὀκ θανάτοιο φέρονται·
Ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ὅ γ', ὥστε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν,
Αἵ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο νέμονται
Μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς ἅπτῳ σάφα εἰδὼς
Θηρὶ μαχέσασθαι ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν·
Ἤτοι ὁ μὲν πρώτησι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
Αἰὲν ὁμοστιχάᾳ· ὁ δέ τ' ἐν μέσῃσιν ὀρούσας
Βοῦν ἔδμ', αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὡς τότ' Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι καὶ Διὶ πατρὶ

623 ΛΑΜ. Ὑπὸ τ' ὅπλων λαμπόμενος.
624 ΠΕ. Ἐμπίσῃ.
625 ΛΑ. Ἀθρόον, σπουδαίως, πολύ. ΥΠΑΙ. Ἀπὸ τῆς, ὑπὲκ νεφέων. ΑΝΕ. Ὑπὸ ἀνέμου ἠωρημένον, ὑψηλόν. Ὅταν τὸ Ἀγαμέμνονος ἔγχος ἀνεμοτρεφὲς φησιν, ὥσπερ ἐν τῇ Λ, κεῖται ἀντὶ ἰσχυρόν. Τὰ γὰρ ὑποτεύδια καὶ κατασκιαζόμενα τῶν δένδρων, εὐχροῆ μὲν καὶ λεῖον τὸ ὄρπηκα ποιεῖ, ἀσθενῆ δὲ καὶ μαλακὸν καὶ ἀγύμναστον ἀναδίδωσιν. Οἷς δὲ παραπλήσιον πάχους ἀὴρ καὶ ἀνεμώδης, παῦρα, καὶς τὰ ἀνέμων τελεόμενα πνοαῖς, εὔτονον καὶ δύσθρωστον ἔχει τὴν στερρότητα. ὡς φησι Πλάταρχος ἐν Μελέταις Ὁμηρικαῖς. Η. Ἡ ναῦς ἁλιτονέτο ὑπὸ τῆς ἄχνης ἐσκιρτάθη. Ἄχνη δὲ τὸ ἀφρῶδες καὶ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόλημμα.
626 ΔΕΙ. Χαλεπὸν ἀνέμου πνεῦμα.
627 ΕΜ. Ἐνηχεῖ, πνεῖ.
628 ΤΤΤ. Βραχὺ γάρ ἐστι τὸ διεῤῥῆγον αὐτὲς ὑπὸ θανάτου ἀφάσημα. ὅ ἐστι, παρ' ὀλίγον θνήσκουσιν, ἐγγὺς ὄντες τοῦ θανάτου.
629 ΕΔΑ. Διεμερίζετο, σκόπιζε.
630 ΟΛΟ. Ὀλέθριος καὶ δεινὰ φρονῶν.
631 ΕΙΑ. Ἐν καθύγρῳ καὶ ποώδει χωρίῳ. ΕΛΕ. Ἕλος. ὅ ἐστι, συμφύτου καὶ ὑγροῦ τόπου.
633 ΕΛΙ. Περὶ ἀνηρημένης βοός. ἢ, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀναιρεθῆναι. Ἕλικος δὲ, ἤτοι μελαίνης, ἢ ἑλικοειδῆ κέρατα ἐχούσης, ἢ τὸ σὺν ἕλῃ πεφραγμένης.
634 ΠΡΩ. Ἐν πρώταις καὶ ὑστάταις. Ὁ δὲ, καὶ, σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ, ἢ, διαζευκτικῶς, κεῖται. Ὅπερ ἄμεινον. ἐν ἢ ταῖς πρώταις ἢ ὑστάταις.
635 ΟΜΟ. Ἅμα περιέστη, συμπαρακολουθεῖ.
636 ΕΔΕΙ. Ἐδίει. ΤΠΕ. Ὑπὸ δίνης ἔφυγον.
637 ΘΕΣ. Θάνας.

Πάντες· ὁ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκηναῖον περιφήτην,
Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυάδης ἄνακτος
Ἀγγελίης οἴκνεσκε βίῃ Ἡρακληείῃ·
Τῷ ῥ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος ἦος ἀμείνων
Παντοίας ἀρετὰς, ἠμὲν πόδας, ἠδὲ μάχεσθαι,
Καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
Ὅς ῥα τόθ' Ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε·
Στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν, ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγα πάλτο,
Τὴν αὐτὸς φορέεσκε, πολυκνήμης ἔγχεος ἀκόντων·
Τῇ ὄγ' ἐνιβλαφθεὶς πέσεν ὕπτιος· ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος·
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
Στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων
Κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀκνύμενοί περ ἑταίρῳ,
Χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδείδισαν Ἕκτορα δῖον.
Εἰσωπὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, πρὶν δ' ἔχεθον ἄκραι
Νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκῃ
Τῶν πρωτέρων, αὐτοῦ δ' ἧ πάρα κλισίῃσιν ἔμειναν
Ἀθρόοι, ἀλλ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἶσχε γὰρ αἰδὼς
Καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι.

639 ΚΟ. Κοπρέως. Οὗτος ἢ ὁ Κοπρεὺς ὃν κηρυξ Εὐρυσθέως τοῦ τῶν Ἀργείων βασιλέως, ὃς τὰς παρ' ἐκείνου ἐντολὰς ἔλεγε τῷ Ἡρακλεῖ, τὸν ἆθλον ἕνεκα ἔξωθεν τῆς πόλεως μένοντι. Διὸ δικαίως καὶ αὐτὸν ὁ Εὐρυσθεὺς, οὐκ ἔλαττον ἐπιλαθεῖν.

640 ΑΓ. Ἀγγελίας, ἄγγελος. ΟΙ. Παρεγένετο, ἐπορεύετο.

642 ΠΑΝ. Παντοδαπὰς.

645 ΠΑ. Ἐνήλατο δὲ συνεπλάκη τῷ ἔξωθεν τῆς ἀσπίδος κύκλῳ.

646 ΠΟ. Μέχρι τῶν ποδῶν διϊκνουμένης, μεγάλου.

653 ΕΙ. Ἐν ὄψει τὰς ναῦς ἔλεπον· ὄψεις, εἰσῆλθον εἰς αὐτάς. τετύφθαι, ὑπὸ τοῦ φόβου αὐτῶν ἐγένοντο. ΠΕ. Περιέχον, περικαλυπτόν. ΑΚ. Αἱ πρῶραι.

654 ΕΠΕ. Ἐπωλίσθησαν.

655 ΕΧΩ. Ὑπεχώρησαν.

656 ΠΡΟ. Τῶν πρώτων καὶ ἄκρων.

657 ΕΚΕ. Ἐχωρίσθησαν, ἐσκορπίσθησαν. ΑΙ. Αἰχύνη.

658 ΑΖΗ. Ἀδιάλειπτον. ΟΜΟ. Ἠπείλουν, παρεκελεύοντο.

Νέστωρ

Νέσωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, ἔρος Ἀχαιῶν,
Λίστεθ' ὑπὲρ τοκέων γενόμενος ἄνδρα ἕκαστον·
"Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, κὴ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
"Ἄλλων ἀνθρώπων· ὀπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
" Παίδων, ἠδ' ἀλόχων, κὴ κτήσιος, ἠδὲ τοκήων,
" Ἠμὲν ὅτεῳ ζώουσι, κὴ ᾧ κατατεθνήκασι.
" Τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γονάζομαι ὐ παρεόντων,
" Ἑστάμεναι κρατερῶς, μηδὲ τροπάσθε φόβονδε.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος κὴ θυμὸν ἑκάστου·
Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη
Θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
Ἠμὲν πρὸς νηῶν, καὶ ὁμοίϊα πολέμοιο.
Ἕκτορα δ' ἐφεσσαντο βοὴν ἀγαθὸν, κὴ ἑταίρους,
Ἠμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν, ὐδ' ἐμάχοντο,
Ἠδ' ὅσοι παρ νηυσὶ μάχῃ ἐμάχοντο θοῇσιν.
Οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἤνδανε θυμῷ
Ἑστάμεν ἔνθά περ ἄλλοι ἐφέσσαντο ἥες Ἀχαιῶν·
Ἀλλ' ὅγε νηῶν ἴκελ' ἐπῴχετο, μακρὰ βιβάθων·
Νώμα δ' ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
Κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοσόπηχυ·
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδὼς,

669 ΟΥ. Νῦν, φύλαξ.
660 ΓΟΥ. Ἱκετεύων.
663 ΚΤΗ. Κτήσεως.
664 ΟΤ. Ὅτινι.
665 ΠΑ. Οὐ παρέντων.
666 ΤΡΟ. Τρέπεσθε. χ. Τροπάσθαι.
668 ΑΧ. Σκοπίας.
670 ΟΜΟΙ. Τῷ ὁμοίως πᾶσιν ἐποίησε, καλῶς.
671 ΕΦΟ. Ἐφάσαντο.
676 ΙΚΡΙΑ. Τὰ κρασπώμενα τῶν νηῶν. Τὰ σανιδώματα. ΒΙ. Βαίνων.
677 ΝΩ. Νῦν, διέφερεν, σαίνει. ΖΥ. Ἐξυσμένον.
678 ΚΟΛ. Κεκολλημένον. ΒΛΗ. Τοῖς κατὰ τὰς ἁρμονίας ἐμφυομένοις, τοῖς ἐπείροις.
679 ΚΕ. Ἵππον κίλλῃ ἐλαύνειν. Κίλλης, ὁ μονάμπυξ. Παρὰ τὸ κίλλειν, τὸ βαδίζειν. Ὅθεν καὶ κίλλουθος. Ἐπεὶ τὸ παλαιὸν, ὡς ἱππαν τοῖς ἅρμασιν ἐχρῶντο.

Ὡς ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναγείρῃ ἵππους,
Σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα σφετὶ ἄξυ δλώκῃ
Λαοφόρον καθ' ὁδὸν, πολέες τέ ἑ θηήσανθο
Ἀνέρες, ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
Θρώσκων, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἱ δὲ πέτονται·
Ὡς Αἴας ἅλτο πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
Φοίτα μακρὰ βιβάς, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἵκανεν·
Αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε
Νηυσί τε Ϛ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν· ὐδὲ μὲν Ἕκτωρ
Μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
Ἀλλ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς ἄθων
Ἔθνος ἐφορμᾶται, ποταμὸν πάρα βοσκομένάων,
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δολιχοδείρων·
Ὡς Ἕκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρῴροιο
Ἀντίος αἰίξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὦσεν ὄπιθε
Χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.
Αὐτὶς δὲ δεμέα μάχη ἐφθὴ νηυσὶν ἐτύχθη·
Φαίης κ' ἀκμῆτας κ' ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
Ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὣς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὄδ' ἦν νόος· ἤτοι Ἀχαιοὶ
Οὐκ ἔφασαν φεύξεσθ ὑπ' ἐκ κακῶ, ἀλλ' ὀλέεσθ·

680 ΠΙ. Τίστερως. ΣΥΝ. Συλλέγῃ.
681 ΣΕΥ. Ὀρμήσας.
682 ΑΑ. Λαοφόρον. διʼ ἧς ὁ λαὸς ἔρχεται. ὅ ἐστι, ὁ ὁχλο. ΘΗ. Μετὰ θαύμασθο ὁδὸν.
684 ΑΑ. Ἐν μέρει ἐπέρχονται. ὅ ἐστι, ἄλλοτʼ ἐπ' ἄλλον μεταζάνῃ.
687 ΣΜΕΡ. Φοβερόν.
689 ΟΜΑ. Θορύβῳ, πλήθῃ.
690 ΑΙ. Διάπυρο, ὀξύς. ἢ, σφοδρὸς ᾗ τῷ σθῆσιν. ἢ ᾗ, μέλας.
691 ΕΘ. Πλῆθο.
693 ΚΥ. Κυανῷ τῷ πρῴραν κεχρισμένην.
695 ΧΕΙ. Δυνάμῃ.
696 ΔΡΙ. Ὀξεῖα, θρασύ.
697 ΑΚ. Μὴ κεκοπωμένους, λπίνους.
698 ΑΝ. Συμβαλεῖν, ἀπαντῆσαι.

Τρωσὶν

Τρωσὶν δ' ἤλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἑκάστῳ
Νῆας ἐνιπρήσειν, κλενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέζασαν ἀλλήλοισιν.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἥψατο ποντοπόροιο,
Καλῆς, ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
Ἐς Τροίην, ἀὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν·
Τῇ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
Δῄουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοίγε
Τόξων αἰνὰς ἀμφὶς μένον, οὐδὲ τ' ἀκόντων·
Ἀλλ' οἵγ' ἐγγύθεν ἱστάμενοι, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο,
Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα, κωπῆνεν τε,
Ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
Ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,
Ἄφλαστον μὲν χερσὶν ἔχων· Τρωσὶν δ' ἐκέλευεν·
" Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' ἀϋτήν·
" Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε,
" Νῆας ἑλεῖν, αἳ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι,
" Ἡμῖν πήματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων·
" Οἵ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἀπὸ πρύμνηφι νέεσθαι,

705 ΩΚΥ. Τῆς παχείης πλεύσης. Ἐξήντμηται ἡ, ἀφ' ἧς πεῖσαι αὐτὰν μόνῳ τῷ Πρωτεσιλάῳ παρέδωκε ναῦν κομισθῆναι. Ῥητέον, ὅτι ἠθέλησέ τινες τῶν ζώντων ἐμπεῖσαι, μήπως ἀναιδρίαν αὐτῇ τις δόξῃ κατηγορῆσαι.

709 ΑΙ. Διώξεις, ὁρμάς. ΑΜ. Ἀντὶ ἡ, φειδόμενοι.

713 ΜΕ. Σιδηρόδετα. ἢ μέλαινας λαβὰς ἔχοντα. Ἔστι γὰρ ἡ λαβὴ δεσμός τις ἡ ξίφους.

717 ΑΦΛΑ. Τὸ λειρόμενον ἀκροστόλιον τῆς νεὼς σχόμενος. Καὶ ἔρηται κατὰ ἀντίφρασιν. εὔθλαστοι γάρ εἰσι.

719 ΝΥΝ. Νῦν ἀντὶ ἡ, πάλαι τε τελεσθέντων εἰς ἡμᾶς ἀξίαν ἀμοιβὴν περίσχειν ἡμῖν ὁ Ζεὺς φησὶ τὸ ἑλεῖν τὰς ναῦς.

" Αὐτὰρ

" Αὐτόν τ' ἰαχανάασκον, ἐρητύοντό τε λαόν.
" Ἀλλ' εἰ δή ῥα τότ' ἔβλαπτε Φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
" Ἡμετέρας, νῦν αὖτὸς ἐπότρυνε καὶ ἀνώγει.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν·
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
Ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθὸν, ὀϊόμενος θανέεσθαι,
Θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην· λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐΐσης·
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' εἰσήκει δεδοκημένος· ἔγχει δ' αἰεὶ
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·
Αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων, Δαναοῖσι κέλευεν·
" Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
" Ἄνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
" Ἦέ τινας φαμὲν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσω;
" Ἦέ τι τεῖχος ἄρειον, ὅ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
" Οὐ μέν τις σχεδόν ἐστι πόλις πύργοις ἀρηρῦα,
" Ἦ, κ' ἀπαμυναίμεσθ', ἐταλκέα δῆμον ἔχοντες·
" Ἀλλ' ἐν γὰ Τρώων πεδίῳ πώκα θωρηκτάων,
" Πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκὰς ἤμεθα πατρίδος αἴης·
" Τῷ, ἐν χερσὶ φόως, ἀ μειλιχίη πολέμοιο.

723 ΙΣ. Κατεῖχον, ὠκώλυον. ΕΡΗ. Κατείχοντο.

727 ΒΙΑ. Κατεπονεῖτο.

728 ΟΙ. Ὑπολαμπάνων.

729 ΘΡΗ. Ὑποπόδιον. Βέλτιον ἦ, θρῆνυν καλεῖσθαι ὑπὸ Ὁμήρου τὰς καθέδρας τῶν ἐρετῶν. ἀναχωρῶν γὰρ ἀπὸ τῶν νεὼς τῶν καθισμάτων, ἐπὶ τούτοις ἀφικνεῖτο. Τινὲς ἦ, τόπον τῆς νεὼς, βάσιν ἔχοντα, ἐφ' ἧ τὴν κυβερνήτην τὰς πόδας πιθέναι, ὃ καὶ ἐθάλιον φασιν. Ἄλλοι ἦ, τὴν ὑποδεχομένην τὰ ἰσχία τράπεζαν, εἶπον. Οἱ δὲ, ἀφοπάδραν ἀπὸ νηὸς ἐπὶ γῆν. ΕΠ. Ἐπὶ τοῦ πεδὸν τὸ μέγεθος ἔχοντα.

730 ΔΕ. Ἐπιπρῶν.

731 ΑΜΥ. Ἡμυνεν.

735 ΑΟΣ. Βοηθούς.

738 Η. Διὰ τὰς ἀμυνοίμεθα τὰς πολεμίους. ΕΤΕ. Δυνάμενον ὄχλον εἰ μέγει ὥστε τὰ καταπίπτοντα βοηθεῖν τοῖς καταπτοημένοις.

740 ΠΟΝ. Παρακεκλιμένοι τῇ θαλάσσῃ, ἀπεχόμενοι.

741 ΤΩ. Διὸ εἰ τοῖς χρεὼν ἡμῶν καὶ τὴν μάχεσθαι, ἡ σωτηρία. ἀ γὰ εἰ τοῦ, μειλιχίους ἡμᾶς καὶ πράους εἶναι τοῖς πολεμίοις. Ὅ ἐστι· οὔπω ἀπὸ τὸ πόλεμον φιλανθρωπία. Τὸ ἦ ἑξῆς· οὐκ ἡ ἀσφάλεια πολέμῳ οἰκεία, ἀλλ' εἰρήνης. Ἦ, ἐπὶ δειλίας πλώστως· οὐκ εἰ τοῦ πολεμεῖν ἀσφαλῶς, ἡ ἐπιφάνεια τ σωτηρίας, ἀλλ'

Ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι·
Ὅστις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο,
Σιὼ πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἕκτορος ὀτρύναντος,
Τόνδ' Αἴας ἔτασκε δεδεγμένος ὀξέϊ δουρί·
Δώδεκα δὲ πρόπαροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν ἧπε.

ἀλλ' ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. ΜΕΙ. Ἀρίσταρχος κατὰ δοπκιὼ. ἵν' ᾖ ὁ λόγος· φῶς ἡμῖν ἐν ταῖς χερσίν ἐστιν, ἐκ τῆς μειλιχίας δ' πολέμου. Ὁ δὲ Θρᾷξ φησὶν. ἐκ ἔστιν ἡ ὠθισμὸς ἐκ πολέμου, ἀλλ' εἰρήνης.

742 ΜΑΙ. Μαιμωδῶς, ἀκολουθοχέτως. ΕΦΕ. Ἐπεδίωκεν. ἢ, ἐπῆρχε.

744 ΚΗ. Καυσικᾷ. ΧΑ. Εἰς χάριν τῦ Ἕκτορος παροξυνθέντος.

745 ΟΥ. Ἐκ χειρὸς ἐτίτρωσκε. ΔΕ. Ἐκδεχόμενος.

746 ΑΥ. Ἐκ δ' σύνεγγυς ἐτίτρωσκεν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Π.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΠΑΤΡΟΚΛΩ δεηθέντι Ἀχιλλεὺς ἐπιτρέπει τὴν ἑαυτοῦ πανοπλίαν ἀναλαβεῖν, καὶ τοὺς Μυρμιδόνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸ πολέμιον. Οἱ δὲ ἐξελθόντες, ἔτρεψαν τοὺς Τρῶας. Πάτροκλος δὲ Σαρπηδόνα τὸν Διὸς ἀναιρεῖ, τὸ παρήορον ἵππον τοῦ Ἀχιλλέως ἀνελόντα, Πήδασον. Ἔπειτα δὲ Πάτροκλον Ἕκτωρ ἀναιρεῖ, πληγέντα κατόπιν ὑπὸ Εὐφόρβου, Ἀπόλλωνος ἀφιλομένου τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ.

Πατρόκλεια.

Πῆ Πάτροκλον ἔπεφνεν ἀρήϊον Ἕκτορος αἰχμή.

Ὡς οἱ μὲν ῥ' ἠὸς ἠϋτελμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο ποιμένι λαῶν,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
Ἥτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
Τὸν δὲ ἰδὼν ὤϊκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἠΰτε κούρη
" Νηπίη; ἦ θ' ἅμα μητρὶ θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,

3 ΘΕΡ. Νεκρὸν, σφόδρα. ΧΕ. Καταιγίζων. ΜΕ. Βαθεῖα, σκοτεινή. Τῶ γὰρ μιλαίνεσθαι αἴτιον τὸ βάθος. Τὰ δὲ ἐξ ἐπιπολῆς ὕδατα λευκὰ, καθότι πλέον παῖς τῆ ἠλίᾳ ἀκτῖσι καταυγάζεται.

4 ΑΙ. Ὑψηλῆς. ἢν δὲ αἰεὶ ἀπολείπει λαὸς τὸ πολὺ ὕψος, μᾶλιστα γὰρ ἡ αὐξ ἐν τοῖς κρημνοῖς βόσκεται. ΔΝΟ. Μέλαν.

5 ΩΚ. Ἠλίησε.

8 ΝΗ. Μικρὰ κόρη. ΘΕΟΥ. Τρέχουσα. ΑΝΕ. Ἀναλαβεῖν, βαστάσαι. ΑΝΩ. Παρακελεύεται, ἐθέλει.

" Εἰανὲ

" Εἰανῦ ἀπλομένη, καί τ' ἐσυμένην κατερύκῃ,
" Δακρυόεσσα δέ μιν προσέφη, ὄφρ' ἀνέληται·
" Τῇ ἴκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
" Ἠέ τι Μυρμιδόνεσσι πραΰσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;
" Ἠέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἵης;
" Ζώειν μὲν ἔτι φασὶ Μενοίτιον, Ἄκτορος υἱόν,
" Ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
" Τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνειώτων.
" Ἠὲ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκοντο
" Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν, ὑπερβασίης ἕνεκα σφῆς;
" Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
Τὸν δ' βαρυσενάχων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
" Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
" Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
" Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
" Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, ὀτρηρύμοί τε.
" Βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·

9 ΕΙ. Τῦ τύπλε. Πέπλος ὡς ἱππόλυτος τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον. τὸ δὲ ἀνδρεῖον, χιτών. ΚΑ. Κατέχῃ κατεδάζουσιν αὐτόν.

10 ΠΟ. Προτολέπῃ.

11 ΤΕ. Νῦν, ὑγρόν. ΚΑ. Καταπτύζεις, φεύγεις.

12 ΠΙ. Ἐμφανίζεις, λέγεις.

14 ΜΕ. Αἰακὸς, ὁ Διὸς καὶ Αἰγίνης, γήμας Ἐνδηΐδα τὴν Χείρωνος θυγατέρα, ἔσχε δύο παῖδας, Πηλέα, καὶ Τελαμῶνα. Μιγεὶς δὲ καὶ Ψαμμάθῃ τῇ Νηρέως, ἔτεκε Φῶκον. Τοῦτον Πηλεὺς ἀπέκτεινας, ἔφυγεν εἰς Μαγνησίαν τῆς Θετταλίας πρὸς Χείρωνα. Τελαμὼν δὲ, οὐ τῇ λόχμῃ τῇ Καλυδωνίᾳ συὸς ὠμοῖν ἀκουσίως καὶ αὐτὸς ἅμα τῷ συγκυνηγέτῃ, ἔφυγε εἰς Σαλαμῖνα· ἔνθα γήμας Ἐριβοίαν τὴν Ἀλκάθου, ἐβασίλευσεν Αἴαντα. Μυοίλος δὲ, ἀποικίσας εἰς Ὠπῦντα, Πατροκλοῦ ἐτέκνωσεν. Ὁ δὲ, ἀπεκτεινας καὶ αὐτὸς ἀκουσίως Ἀμφιδάμαντος πεῖδα Κλησώνυμον, καὶ ἐπὶ τούτῳ φυγὼν εἰς Φθίαν πρὸς Πηλέα, καὶ συγγένεσιν ὑπεμφθη παρ' αὐτὸν πρὸς Χείρωνα. Ὅς αὐτὸν μετ' Ἀχιλλέως ἀνέθρεψεν. Ἡ ἱστορία παρὰ Φιλοστεφάνῳ.

15 Αἰ. Αἰακοῦ υἱὸς Πηλεύς.

16 ΑΚΑ. Ὑπὲρ ὧν ἀμφοτέρων λυπηθείημεν ἄν.

17 ΟΔΟ. Ὀδύρῃ, οἰκτείρεις.

18 ΣΦΗΣ. Τῆς ἰδίας.

22 ΒΕ. Βοῦσαι, καταπτώσσει.

23 ΑΡΙ. Πρόμαχοι.

24 ΚΕΑ. Κεῖνται. ὅ ἐστι, ἀργοί εἰσιν.

25 ΒΕ. Ἀπὸ βολῆς τέτρωται. Ἐζήτητται δὲ, φασὶ Πάτροκλον, δεῖ Μαχάονα μηδὲν εἰπεῖν, καταλογὰν ποιεῖται τῶν πετρωμένων. Καὶ ῥητέον, ὡς βούλεται τὸν Ἀχιλλέως θυμὸν ἐγεῖραι, ἵνα εἰς ἅλιον κίνησιν παραλιπών. Λέγει δὲ ὧν μᾶλλον ἀγωνία.

" Οὔτασεν δ' Ὀδυσεὺς δῖος πολύτλας, ἠδ' Ἀγαμέμνων·
" Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ.
" Τὸν μέν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,
" Ἕλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
" Μὴ ἐμὲ γὲν ὅτος γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
" Αἰναρέτη· τίς σεῦ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
" Αἴκε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς;
" Νηλεές· οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότα Πηλεὺς,
" Οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα,
" Πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
" Εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
" Καὶ τινά τοι παὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
" Ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπαζον
" Μυρμιδόνων, ἤν πώ τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι·
" Δὸς δέ μοι ὦμοιϊν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,

26 ΟΥ. Ἐκ χειρὸς τέτρωται. ΔΟΥ. Ἐνδεξιὸς ὠμὸν τὸ δόρυ, πολεμικός.

28 ΑΜ. Περὶ αὐτὸν ἐνεργοῦσιν, ἀχολέωνται.

29 ΑΚ. Θεραπεύοντες τὸ ἕλκος. ΑΜΗ. Ἀκμαῖος, ἀπροσμηχάνητος, ὥστε οὐδὲν ἔτι μηχανήσασθαι. ΕΠΑ. Ἐγένετο.

31 ΑΙ. Ἐπὶ κακῷ τινὶ ἀρετὴν κεκτημένε. Αἰτὸν γὰρ, τὸ κακόν. ΟΝ. Ἐκ σοῦ ὄνησιν ἕξει, ὠφεληθήσεται. ΟΨΙ. Ὁ μὴ πολὺν χρόνον ἐσόμενος, μεταχρύσερος.

33 ΝΗ. Ἀνηλεέστατε, ἀμείλικτε.

34 ΓΛΑΥ. Ἡ γλαυκωπὶς Θέτις. Τοῦτο δὲ φησι λάθρᾳ τὸ τῆς θαλάσσης ἐπικίνδυνον, καὶ ἀνηλεὲς, καὶ τὸ πετρῶν τὸ σκληρόν.

35 ΗΛΙ. Μεγάλαι, ὑψηλαί. ΝΟ. Ἀντὶ τοῦ, ἡ ψυχή. ΑΠΗ. Χαλεπός.

36 ΘΕΟ. Θέλεις, κελεύσαντος ὑπὸ Διὸς Πηλεῖ γαμηθῆναι, τὰ χρυσόμορα παιδία εἰς πῦρ ἐβαλλε, νομίζουσα τὰς θνητὰς τῷ πυρὶ σάρκας καθαρλίζειν, τὸ δὲ ἀθάνατον ἀλεξιφυλάξειν. Οὕτως ἐξ παῖδας διέφθειρεν. ἕβδομον δὲ χρυσόμορον, Ἀχιλλέα, βάλλει ὁμοίως εἰς πῦρ. Θεασάμενος δὲ Πηλεὺς, ἁρπάσας τὸ παιδὸν, καὶ συνεγκὼν εἰς τὸ Πήλιον ὄρος, τρέφειν παρίδωκε Χείρωνι. Ὁ δὲ, λεόντων καὶ ἄρκτων μυελοῖς τρέφων, ἐκάλεσεν Ἀχιλλέα. Διδάξας δὲ τοῦ ἰατρικοῦ τέχνην, καὶ λυρικὴν, καὶ μουσικὴν, ἀπέδωκε τῷ πατρί. Ἀναιρεθέντος δὲ Θέτις, καὶ καταλιπόντος τὸ Πηλέα, ἐχωρίσθη εἰς θάλασσαν. Στρατευομένου δὲ Ἀχιλλέως ἐπὶ Ἴλιον ἔφθειρεν, ὡς πολεμῶν μὲν Τρωσὶ, ζωὴν ὀλιγοχρόνιον κτήσεται, πλείστην δὲ τοῦ δόξαν. Ἀπροφθόνου δὲ τῆς μάχης, ἀδοξον μὲν βίον, πολυχρόνιον δὲ, λάβῃ. ἃ μαθὼν Ἀχιλλεὺς, δόξαν αἰώνιον ζωῆς ἔφασκεν ἔφη κρίνας, ἐστάθυσεν. ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι.

37 ΕΠΕ. Εἶπε.

38 ΠΡΟ. Πρόπεμψον. ΟΠΑΣ. Παράσχε, δός.

" Αἴ

" Αἴχ' ἐμέ σοι ἴσχοντες ἀποχωνται πολέμοιο
" Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
" Τειρόμβοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο·
" Ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀυτῇ
" Ὦσαιμεν πρὶ ἄξυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων. 45
Ὣς φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
Οἱ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
Τὸν δ' μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
" Ὤ μοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες;
" Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα οἶδα, 50
" Οὔτέ τι μοι παρὰ Διὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
" Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίῃ καὶ θυμὸν ἱκάνει,
" Ὁππότε δὴ τ' ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι,
" Καὶ γέρας ἂψ ἀφελέσθαι, ὅ, τε κράτεϊ προβεβήκῃ·
" Αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστὶν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ. 55
" Κέρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
" Δορὶ δ' ἐμῷ κλεάϊσσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
" Τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
" Ἀτρεΐδης, ὡσεί τιν' ἀτίμητον μετανάσσην.
" Ἀλλὰ τὰ μὲν παρατετύχθαι ἐάσομεν· ἐκ δ' ἄρα περ ἦν 60
" Ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε
" Οὐ πρὶν μυρίθμον καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπόταν δὴ

42 ΑΝΑΠ. Ἀναπαύσωνται.
43 ΟΛΙ. Προσληπτέον τὸ, χρύπται. ἀντὶ δ', ὀλίγον καιρὸν ἀνάπαυσιν δὲ πολέμε ἴδωσιν οἱ κεκμηκότες.
44 ΑΥ. Νῦν, μάχη.
46 ΝΗ. Νῦν, ἄφρων, ἐκ ἀνόητος.
47 ΛΙ. Ἱκετεύειν, δεῖσθαι.
50 ΕΜ. Ἐπιτρέφομαι.
53 ΑΜΕΡ. Ἀποστερῆσαι, μερίσαι.
54 ΚΡΑ. Ὅσις τῆ κρατεῖν προέχει. ὅ ἐστιν, ἀξίᾳ τινὶ μείζονι.
55 ΤΟ. Διό μοι. ἤ, τοῦτό μοι.
56 ΕΞ. Ὡς ἐξαίρετον ἔδωκαν.
57 ΚΤΕ. Ἐκπορθήσαντα.
59 ΑΤΙ. Ἄτιμον. ΜΕ. Μίσθιον, φυγάδα. Μίσθιοι δὲ λέγονται οἱ καταλιπόντες τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ ἄλλην οἰκοῦντες.
60 ΠΡΟ. Προσηκόντως συμβαίνει. ΠΕΡ. Οὐδαμῶς δυνατὸν ἦν. χρ. πῶς.
61 ΑΣ. Ἀδιαλείπτως. ΚΕ. Ὀργίζεσθαι. ΗΤΟΙ. Καί τοι ἐλογισάμην.
62 ΜΗ. Μῆνιν, ὀργήν. Παρασχηματισμὸς ὁ τρόπος.

" Νῆας

" Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀϋτή τε, πόλεμός τε.
" Τύνη δ' ὤμοιϊν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
" Ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπολέμοισι μάχεσθαι,
" Εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
" Νηυσὶν Πιερατέως· οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
" Κεκλίαται, χώρης ὀλίγιον ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
" Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσι βέβηκε,
" Θάρσυνος· ὃ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
" Ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες, ἐναύλους
" Πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
" Ἤπια εἰδείη· νῦν δὲ σφέτερον ἀμφιμάχονται.
" Οὐ γὰρ Τυδείδεω Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
" Μαίνεται ἐγχείη, Δαναῶν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι·
" Οὐδέ πω Ἀτρείδεω ὀπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος,
" Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
" Τρωσὶ κελευόντων ὀτρύνει· οἱ δ' ἀλαλητῷ
" Πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιούς.
" Ἀλλὰ τί ὣς, Πάτροκλε, νεῶν ἄπο λοιγὸν ἀμύνων
" Ἔμπεσ' Πιερατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο

64 ΤΥ. Σύ. Δωρικῶς. ΔΥ. Ἔνδυθι.

66 ΕΙ. Ἐὰν δὴ τὸ τῶν Τρώων πλῆθος ὡς νέφος κατίσχῃ τὸν ναυσταθμὸν ἰσχυρῶς. Νῦν γὰρ λίγα νέφος τὸ τῶν τραπωτῶν πλῆθος. Γράφεται τῇ, ᾗ δηλονότι ἵνα ᾖ, ἐν ᾧ τόπῳ τὸ τῶν πολεμίων πλῆθος ἀμετακίνητον ἐστι, ἐκεῖ αὐτὸς ἄρχε Μυρμιδόνων.

67 ΡΗ. Τῷ αἰχμαλῷ.

68 ΚΕΚ. Παρακέκλιται.

69 ΠΟ. Τὸ πλῆθος τῶν Τρώων. Πόλις γὰρ λέγεται· ἥ τε κατασκευὴ τῶν οἰκοδεμημάτων, καὶ τὸ κατοικεῖν πλῆθος. Πόλις ἐν ἀντὶ τοῦ, οἱ πολῖται. ἀπὸ δὲ περιέχοντος τὸ περιχώμενοι.

70 ΘΑΡ. Ἀντὶ δὲ, παῤῥησίας. πεθηγορία ἀντὶ μετοχῆς.

71 ΕΝΑ. Τοὺς ἀπὸ ξηρᾶς ῥέοντας ποταμούς, διώρυχας. Διὰ δὲ τούτου πεθηκατασκευάζει ὁ Ποιητὴς τὴν παρὰ τῷ ποταμῷ μάχην τὴν ἐν ῥαψ. Φ.

72 ΠΑΗ. Πληρώσειαν. ΕΙ. Εἰ πεθυμεῖ μοι καὶ εὔνους ὑπάρχει ὁ Ἀγαμέμνων.

74 ΟΥ. Οὐκ ἐπὶ γὰρ δειλοῦ καὶ τοῦ πολέμου ὁ Διομήδης, πρὸς τὸ ἀποτρέψαι τὰ κακὰ τῶν Ἑλλήνων.

75 ΜΑΙ. Δαιμονίως ἐνεργεῖ, ἐνθυσιᾷ.

76 ΟΠ. Φωνῆς.

78 ΠΕ. Περιῤῥήγνυται. ἐξ ἧς, περιεχεῖ.

" Νῆας

" Νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόσον ἕλωνται.
" Πείθεο δ', ὥς τοι ἐγὼ μύθῳ τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
" Ὡς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην Ϛ κῦδος ἄροιο
" Πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἱ φίλτατα κέρδη
" Ἄψ ἀπονάσωσιν, πρὶν δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
" Ἐκ νηῶν ἐλάσεις, ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
" Δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
" Μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
" Τρῶσι φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
" Μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ Ϛ δῃοτῆτι,
" Τρῶας ἐναιρόμενος, πρὶν Ἴλιον ἠγεμονεύειν·
" Μή τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
" Ἐμβήῃ· μάλα τάς γε φιλεῖ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
" Ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
" Θείης, τόσσδε δ' ἐᾶν πεδίον καπεθημάασθαι.
" Αἰ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, Ϛ Ἀθηναίη, Ϛ Ἄπολλον,
" Μήτε τις ἔν Τρώων θάνατον φύγοι ὅσσοι ἔασι,
" Μήτε τις Ἀργείων, νῶϊν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον,
" Ὄφρ' οἷοι Τροίης ἱερὰ κρηδέμνα λύοιμεν.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

86 ΑΠΟ. Εἰς τὲπίσω ἀπακατήσωσιν, ἀπὸδώσωσιν. Διακὶ Ἀχιλλεὺς ἐπὶ καθαιρέσῃ Διομήδης μέμνηται Ϛ Ἀγαμέμνονος, Ϛ ἀδίκως ἄλλως; λέγων· Οὐ γὰρ Τυδείδεω Διομήδεος, Οὐδέπω Ἀλρείδεω. Ῥηΐτερον δὲ, ὅπ Ἀγαμέμνονος μὲ ἐκπτωτος. ἦν γὸ ἐχθρὸς αὐτῷ. Καὶ Διομήδης δὲ, ἀλλὰ λόγως ὑποκρινόμενος, ἐς ἐις αὐτὸν ἀπέρριψε μᾶλλον πρισσόθεν. λέγε γάρ· Μὴ ὄφελες λίσεσθαι ἀμύμονα.

87 ΙΕ. Ἀπὶ ἔ, ἴδι, Ϛ παρακίνησε.

89 ΛΙ. Προθυμεῖσθαι.

91 ΕΠΑ. Τερπόμενος, χαίρων.

92 ΕΝΑΙ. Ἀπὶ ἔ, ἐναίρων. ὅ ἐστι, φονεύων.

94 ΕΜ. Κατέλθοι. ὅ ἐστι, ἐμποδὼν ἐκῇ, ἐμποδίσῃ.

95 ΤΡΩ. Εἰς τὲπίσω ἀναστρέφων. ΦΑ. Ἀπὶ ἔ, ἐπειδὰν σώσῃ τὰς ναῦς.

99 ΕΚ. Διαφύγοιμεν. ΝΩ. Ἀπαρέμφατόν ἐστιν. ἵν', ἤ, ἡμῖν τὸν ὄλεθρον ἀποδῦναι γένοιτο. Τέτο γὸ λέγει.

100 ΚΡΗ. Νῦν, τὰ τάχη. μεταφορικῶς. Ἰδίως γὸ κρηδέμνων καλεῖται τὸ τῆ κεφαλῆς κάλυμμα.

Αἴας

Αἴας δ' ἀχέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
Δάμνα μιν Ζηνός τε νόος, καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ
Βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
Πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ
Καπφάλαρ' εὐπήληξ· ὁ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν,
Ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδέ δύναντο
Ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν·
Αἰεὶ δ' ἀρχαλέῳ ἔχετ' ἄσθμαλι· καδδέ οἱ ἱδρὼς
Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν
Ἀμπνεῦσαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐκτελίλιο.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἕκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι σιδηρέης
Πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὄπιθεν·
Ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
Πῆλ' αὖτως ἐν χειρὶ κολὸν δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
Αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
Γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε
Ἔργα θεῶν, ὅ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρῃ
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βάλετο νίκην·
Χάζετο δ' ἐκ βελέων· τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ

103 ΔΑΜ. Ἐδάμασε.
105 ΚΑ. Φόφον.
106 ΚΑΠ. Κατὰ τὰ φάλαρα. Φάλαρα εἰσὶ τὰ κατὰ τὸ μέσον τῆς περικεφαλαίας μικρὰ ἀσπιδίσκια, ἅλλως κόσμε χάριν ἐντιθέντες.
107 ΑΙΟ. Νῦν, ποικίλον.
108 ΕΡΕΙ. Ὠθοῦντες.
109 ΑΣΘ. Τῇ πολλῇ ἀνακπνοῇ.
111 ΠΑΝ. Παυσαχόθη δὲ αὐτὸν περιστίχησε τὰ κακά.
115 ΚΑΥ. Τὸ ἄκρον τῦ δόρατος τὸ εἰς τὸν ἐπιδορατίδα ἐμπαλλόμενον.
116 ΑΠΑ. Ἀπέκοψε.
117 ΠΗ. Ἐκράδαινεν, ἔσεισε. ΚΟ. Κολοσσὸν, ἑστηκότα αἰχμῆς.
118 ΒΟΜ. Ἦχησε, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσε.
120 ΜΑ. Ἀντὶ τοῦ, τὰ τῶν μαχομένων συνθυμήματα ἐλαττοῖ. καὶ μεταφορὰν τοῦ κειρομένου.

Νῆ

Νηὶ θοῇ· τὸ δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
Ὡς τὼ μὲν πεύμνην ὧρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Μηρὼ ωληξάμενος Πατροκλῆα ωροσέειπεν·
" Ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἱππικέλαθρε·
" Λεύσσω δὴ ωρὸς νηυσὶ πυρὸς δήϊοιο ἐρωήν·
" Μὴ δὴ νῆας ἕλωσι, κὴ ἀκέτι φυκτὰ ωέλωνται,
" Δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα ωεὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἀμισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα ωεὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
Ποικίλον, ἀστερόεντα, ωοδώκεος Αἰακίδαο·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δόρατα, τά οἱ παλάμῃφιν ἁρήρει·
Ἔγχος δ' οὐκ ἔλεθ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
Βεβλὴ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἷος ἐπίστατο ωῆλαι Ἀχιλλεύς·

123 ΑΙ. Ἡ, ταχέως καλασσοεννυμένη. ἤ, ἡ δυσκαλάσσιστος, παρωνύμως χαρακτῆρι.
124 ΑΜ. Πεμελεῖπεν, σώρῃ.
125 ΜΗ. Μηρὺς. δυϊκῶς. ΠΛΗΞ. Πλήξας, πεῖσας, τύψας.
126 ΙΠ. Ἐφ' ἵππων ποιεῖσθαι τὼ κέλεσθον. οἷον, ταχύτατε, ἱππικέ· ἢ οἷον, παραπλησίαν ἵπποις ὁρμὴν ἔχων.
127 ΔΗΙ. Πολυμικτῶ. ΕΡΩ. Νῦν, ὁρμὴν, ἀναφοράν, πνοήν.
128 ΦΥΚ. Ἀντὶ τοῦ, ἀδὲ φυγεῖν δύνων.
134 ΑΣΤΕ. Ἤτοι, ἀστέρας ἐμπεποικιλμένους ἔχοντα. ἤ, λαμπρόν.
140 ΕΓ. Προκατεσκεύακε, μόνον αὐτὸ τὸ δόρυ σώζεσθαι, ἀφ' οὗ τὸ, ξύλα μὴ ἐργάζεσθαι τὴν Ἥφαιστον. Κατὰ τὸν Πηλίου καὶ Θέτιδος γάμον οἱ θεοὶ συναχθέντες εἰς τὸ Πήλιον ἐπ' εὐωχίᾳ, ὁμολογοῦσι Πηλεῖ δῶρα. Χείρων μὲν μέλιαν εὐβοϊκὴν τιμὰν εἰς δόρυ παρέχει. Φασὶ δὲ, Ἀθηνᾶν μὲν ξέσαι αὐτὸ, Ἥφαιστον δὲ κατασκευάσαι. Τέτῳ δὲ τῷ δόρατι καὶ Πηλεὺς σὺν ταῖς μάχαις χρῆσθαι, καὶ μὴ ταῦτα Ἀχιλλεύς. ἱστορία παρὰ τῷ τὰ Κύπρια πεποιηκότι.
142 ΕΠΙ. Νῦν ἀντὶ τοῦ, ἠδύνατο. ΠΗ. Κραδάναι, σεῖσαι.

Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ Φίλῳ τόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοὼς ζεύγνυμεν ἄνωγε,
Τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τίε μάλιστα·
Πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνὶ μείναι ὁμοκλήν.
Τῷδε ἂρ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην·
Τὼς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἅρπυια Ποδάργη,
Βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.
Ἐν δὲ παρηορίῃσιν ἀϊδρείμονα Πήδασον ἵξ,
Τὸν ῥά ποτ' Ἠετίωνα ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς,
Ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἕπετ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεὺς
Πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δ', λύκοι ὣς
Ὠμοφάγοι, τοῖσίν τε περὶ φρεσὶν ἄασετος ἀλκὴ,
Οἵτ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν ἄρεσι δηώσαντες
Δάπτουσιν· τῶσιν δὲ παρήϊον αἱμαλὶ φοινὸν,
Καί τ' ἀγελησδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
Λάψοντες γλώσσῃσιν ἀραιῇσι μέλαν ὕδωρ

143 ΠΗ. Τὴν ἐκ Πηλίου ὄρους Θεσσαλικῆς τμηθεῖσαν. Μελία ἡ, ᾠδὸς δένδρου.

146 ΡΗΞ. Ἀνδρεῖον.

147 ΟΜΟ. Ἀπειλήν.

148 ΥΠΑ. Ἀπὸ τοῦ, ὑπὸ τὸ ζυγὸν ἦγεν.

150 ΑΡ. Ἅρπυια, ὕτοι ἀνέμου εἶδος, παρὰ τὸ ἁρπάζειν· ἢ δαίμονες ἁρπακλικαὶ, ὧν τὰ ὀνόματα, Ἀελλὼ, Ὠκυπέτη, Ποδάργη. Τινὲς δέ φασιν, Ἅρπυια Ποδάργη, ἵν' ᾖ ὄνομα φορτικὸν, λύκαινα ποδὰς ἔχουσα.

152 ΠΑ. Ταῖς ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἡνίαις. ΠΗ. Ὄνομα κύριον ἵππου.

153 ΗΕ. Θήσω τὰς Ὑποπλακίους λέγει. ΗΓΑ. Ἀπὸ τοῦ σκίμπτω. Φέρεται γὰρ ὡς αὐτοκίνητον τὸ ἔμψυχον· κυρίως δὲ τὸ ἄψυχον.

159 ΔΑΠ. Σαρκοφαγοῦσι. ΠΑ. Ἀπὸ τοῦ, παρειαὶ, αἱ σιαγόνες. ΑΙ. Πεφοινιγμένον ὑπὸ αἵματος, οἷον πυῤῥόν.

160 ΑΓΕ. Κατὰ ἀγέλας. Ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα παροιμιῶδες δηλωτικόν. ΙΑ. Ἀπίασι, πορεύονται.

161 ΛΑ. Πίδακες, ἀναῤῥοφήσουσιν. Πεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν κυνῶν γλώττης, ὅταν πίνωσι. Καὶ ἔστιν ὀνοματοποιία ὁ τρόπος. ΑΡΑΙ. Λιπαροὺς.

Ἄκρον,

Ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ γε θυμὸς
Στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, πολὺς δέ τε γαῖαν ὀρίνει·
Τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
Ῥώοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἵστατ' Ἀχιλλεὺς,
Ὀτρύνων ἵππάς τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαὶ, ἦσιν Ἀχιλλεὺς
Ἐς Τροίην ἡγεῖτο· Διὶ φίλος· ἐν δὲ ἑκάστῃ
Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι·
Πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθη,
Σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἤνασσε.
Τῆς μὲν ἧς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
Υἱὸς Σπερχειοῖο, διϊπετέος γεγαμοῖο·
Τὸν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα·
Αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βώρῳ, Περιήρεος υἱῷ,
Ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
Τῆς δ' ἑτέρης Εὔδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε,
Παρθένιος, τὴν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη,

162 ΑΚΡ. Ἀπὸ ἄκρης τοῦ στόματος ἐρευγόμενοι τὴν ποιότητα τοῦ αἵματος.

163 ΠΕ. Περιστενοχωρεῖται, πλειονῶς πιέζεται.

166 ΡΩ. Σπουδαίως ὁρμῶν.

167 ΑΣΠΙ. Ὁπλίτας, μαχητάς.

170 ΚΑΗ. Καθίδρυσε.

173 ΙΗΣ. Μιᾶς τάξεως. ΑΙΟ. Ποικίλον θώρακα ἔχων.

174 ΣΠΕΡ. Σπερχειὸς, πόλεως Θεσσαλίας. ΔΙ. Ἤδη, ὑπὸ Διὸς πεπωκότος. Ἀφ' οὗ τὸ ὑπὸ τῶν ὀμβρίων ὑδάτων πληροῦσθαι τοὺς χειμάρρους. ἢ, λαμπρῶς.

175 ΤΟΝ. Ἐκ τίνος Πηλεὺς Πολυδώρου ἔσχεν; ὡς μὲν Σταφυλος ἐν γ Θεσσαλικῶν, ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Ἀκτορος θυγατρός. Φερεκύδης δὲ, ἐξ Ἀντιγόνης τῆς Εὐρυτίωνος. Ἄλλοι δὲ, ἐκ Λαοδαμείας τῆς Ἀλκμαίωνος.

177 ΕΠΙ. Κατ' ἐπίκλησιν δὲ, καὶ φίλως, Βώρῳ.

178 ΑΝΑ. Φανερῶς. ΟΠΥΙ. Κατὰ νόμον συνῆκε, ἐγαμικῶς. ΠΟ. Παραχών.

180 ΠΑΡ. Ὁ ἐκ νομιζομένης παρθένου γεννηθεὶς, φθαρείσης λαθραίως. ΧΟ. Ἐν τῷ χορεύειν καλλίστη.

φύλαντος θυγάτηρ· τὴ δὲ κρατὺς Ἀργεϊφόντης
Ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένῃσιν
Ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδεινῆς·
Αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷα ἀναβὰς, παρελέξατο λάθρη
Ἑρμείας ἀκάκητα· τόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
Εὔδωρον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητύν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε μογοστόκος Εἰλείθυια
Ἐξάγαγε φῶς Φόωσδε, καὶ ἠελίου ἴδεν αὐγὰς,
Τὸν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
Ἠγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·
Τὸν δ' ὁ γέρων Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἠδ' ἀτίταλλεν,
Ἀμφαγαπάζόμενος ὡσεί θ' ἑὸν υἱὸν ἐόντα.
Τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήιος ἡγεμόνευε
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
Ἔγχεϊ μαρναμένοισι, μετὰ Πηλείωνα ἑταῖρον.
Τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοίνιξ.
Πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
Στῆσεν εὐκρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
"Μυρμιδόνες, μήτις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,

181 ΚΡΑ. Κρατερὸς, ἰσχυρός. ΑΡ. Ὁ Ἑρμῆς. ἀγνὸς καὶ δριμὺς καὶ καθαρὸς φόνου· εἰρωνικῶς γὰρ ὁ λῃστής.

182 ΜΕΛ. Ἀδήσασις, χορεύσασις.

183 ΧΡΥ. Καλλιτόξου, ἢ, χρυσῷ τῷ βέλει χρωμένης. Ἠλακάτην δὲ καλοῦσι τὸ βέλος, καὶ τὸ γυναικεῖον ἐργαλεῖον, ἐξ οὗ τὸ νῆμα εἵλκυσιν. Ὡς οἰκεῖ ὁ Ποιητής·

Ἠλακάτη τετάνυσε, ἰοδινεῖς εἶρε γέφυρα.
Καὶ τὸ ὑφαντήσιον, ὅταν λέγῃ·
Καθὰ καὶ λίνα χεῦον ἐπ' ἠλακάτῃ τανύσαντες.

ΚΕ. Κωκυτολικῆς. Παρὰ τὸ γίγνεσθαι σὺν τοῖς κωκυτίοις κέλαδον, ὅ ἐστι, θόρυβον. ὡς που καὶ τὸ θήρας τοὺς Καλυδωνίους συός.

Ἡ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀϋτήν.

185 ΑΚΑ. Ὁ μὴ δυνάμενος κακῶσαί τινα ὑπὸ ἑτέρου, μήτε ἢ κακῶσαι ἄλλον, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν δειλίαν· ὅθεν καὶ δοτὴρ ἐάων. ὅ ἐστιν, ἀγαθῶν.

187 ΜΟ. Μογῆσαι καὶ πονηθῆναι περὶ τὰς τόκους. οἷον λοχιώτερα.

188 ΠΡΟ. Εἰς τὸ φῶς, καὶ εἰς τὸ φανερόν. Πεῖραν δύνασαι ἢ ἡ ἀσθένεια, πρόθεσις.

189 ΕΧΕ. Ἐχέκλης, Ἄκτορος παῖς.

191 ΑΤΙ. Μετ' ἐπιμελείας ἔτρεφε.

192 ΑΜ. Φιλοφρονούμενος, ἀγαπῶν.

199 ΕΥ. Διακόψας.

"Ας

" Ἂς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι,
" Πάνθ' ὑπὸ μίσητόν· καί μ' ἠτιάασθε ἕκαστος·
" Σχέτλιε Πηλέος υἱὲ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
" Νηλεὲς, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
" Οἵκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα παντοπόροισιν 205
" Αὖτις, ἐπεὶ ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
" Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι ἡμῖν ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφαται
" Φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἔης τὸ πρίν γ' ἐράασθε·
" Ἔνθά τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.
Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου· 210
Μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
Ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἁράρῃ πυκινοῖσι λίθοισι
Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
Ὡς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὁμφαλόεσσαι·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ· 215
Φαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπρῇσι φάλοισι
Νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
Πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσεσθον,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 220
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην· κλῆε δ' ἀπὸ σφῶϊν ἀνέῳγε
Καλῆς, δαιδαλέης, τὴν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
Θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐϋπλήσασα χιτώνων,

202 ΠΑΝ. Ὑπὸ πάντα τὸν τῆς ὀργῆς χρόνον.
203 ΧΟ. Νῶϊν ἀντὶ ϝοῖ, χολῆ.
207 ΘΑΜ. Σωφρόνως ἐλέγετε.
208 ΦΥ. Τῆς καὶ πλήθη μάχης. ΕΗΣ. Ἧς, ἧσιν. ΕΡΑ. Ἡρῶσι, ἐπιθυμεῖτε.
211 ΑΡ. Ἡρμόσθησαν, ἐπυκνώθησαν ἐξιόντες.
212 ΑΡΑ. Ἁρμόσῃ.
216 ΨΑΥ. Ἔψαυον, ἤπτοντο. ΙΠ. Ἱππείαις θελξὶ τὸ λόφον κομῶσιν. ΦΑ. Τοῖς τὸ θρασυφαλαίας ὅλοις. οἵτινες ἀσπιδισκίοις παραπλήσιοί εἰσι.
221 ΧΗ. Κινοῦντο. ΑΝΕ. Ἀνέῳξεν.

Χλαινάων

Χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, ἔλων τε ταπήτων.
Ἔνθα δὲ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, ὐδέ τις ἄλλος
Οὔτ' ἀνδρῶν οἰνίσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἴθοπα οἶνον,
Οὔτέ τεω ἀπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
Τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ
Πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσι·
Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσατο δ' αἴθοπα οἶνον·
Εὔχετ' ἔπειτα σὰς μέσῳ ἕρκεϊ· λεῖβε δ' οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· διὰ δ' ἄλθε τερπικέραυνον.
" Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικὲ, τηλόθι ναίων,
" Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
" Σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται, ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι·

Suid. V. Ἀνίπτοις.

224 ΑΝΕ. Σκέπην τινὰ πτιδίων ἀφ' ὑετῶν. ΟΥ. Τῶν δασέων, καὶ ἐχόντων οὐλοτητα.

225 ΕΣ. Ἦν, ἐκεῖτο.

227 ΤΕΩ. Οὔτέ τινι ἄλλῳ.

228 ΤΟ. Τοῦτο δή. ΘΕ. Θεῖον.

231 ΜΕ. Μίσῃ τῇ σκιωῇ. ΑΕΙ. Ἔστιζεν, ἔπινδε.

233 ΔΩ. Ἐν χωρίῳ τῶν Ὑπερβορείων τῇ Δωδώνῃ πιώμενε. Τίς δ' ἐστὶν ὁ ⸗ Δωδωναῖος Διὸς λόγος, καὶ ὁ τόπος, ἐξ ὃ αὐτὸν ἐπικαλεῖται ὕστις; Δωδωναίων, μ⸗ τ ἐπ' αὐτοῦ γινόμενον κατακλυσμὸν, παραφθείρεσθ⸗ εἰς τὸν Ἤπειρον ἐμαντεύετο ἐν τῇ δρυΐ. Πελειάδ⸗ δὲ χρησμὸν αὐτῷ δόσης, κατοικίζει τὸν τόπον σωαθροίσας τὰς ἀφελεφθέντας ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ· κ⸗ ἀπὸ τοῦ Διὸς, κ⸗ Δωδώνης, μιᾶς τ Ὠκεανίδων, Δωδώνην τὴν χώραν ⸗ωσηγόρευσαν. Ἱστορεῖ Θερσύβουλ⸗. ΠΕ. Θεσσαλικέ. Πελασγίκ κ⸗ ⸗πότερον ἡ Θεσσαλία ⸗καλεῖτο. ἐξ ὅ κ⸗ Πελασγικὸς, ὡς ἀπὸ Πελασγῶν ⸗μώμεν⸗, ἐπὶ Πελασγοὶ κατῴκησαν τὴν Δωδώνην, ⸗κολουθήσαντες ἀπὸ Βοιωτίας παρὰ Αἰολίων ἐξ Ἄρνης τῆς Φθιώτιδ⸗. ἡ μήτοι πόλις, Πελασγία.

234 ΜΕ. Βασιλεύων. ΔΥΣ. Τῆς χαμαὶ χεμώνα ἐχούσης. ΣΕΛ. Ἔθν⸗ Ἠπειρωτικὸν τ Θεσπρωτίας, καλεῖται ἀπὸ ⸗ παραρρέοντ⸗ ποταμοῦ Σελλήεντ⸗. Πίνδαρος δὲ Ἕλλας αὐτοὺς καλεῖσθαί φησι, χωρὶς τ ⸗ρότ⸗ σ, ἀπὸ Ἕλλ⸗ ⸗ Δρυτόμου, ὡς φασι, ⸗ρότ⸗ κατασκάψαντ⸗ τὸ μαντεῖον.

235 ΥΠΟ. Ὑποφάντας, ἱερεῖς. ὁ ἐστι, χρησμῳδοὶ, θεολόγοι, ⸗οφῆται. Ὑποφήτας γὰρ λέγουσι, τοὺς ⸗ρὶ τὰ χρηστήρια ἀσχολουμένους, καὶ τὰς μαντείας τὰς γιγνομένας ὑπ⸗ τ ἱερέων ⸗αφερούσας. ΑΝΙ. Ἤτοι, βάρβαροι, σκληρῶς τι καὶ νομαδικῶς ζῶντες, τοιούτῳ ἔχοντες δίαιταν, ὡς μηδὲ ὑποπίζειν τοὺς ⸗οδας, ἀφ' ⸗ μὴ παραθέχεσθαι τὴν ⸗ τῷ ⸗οφητ⸗ βίᾳ μιγῆναι. ἢ τοῦτο ἐκ παθῶδες ἐπὶ τιμῇ ⸗ θεῷ ⸗οιοῦντες. Ἔνιοι γὰρ κ⸗ λατρεῖαν ἀπέχοντας, κ⸗ τ τοιαύτης ἐπιμελείας, Τινὲς δὲ αὐτοὺς ἀφ' τοῦτο λέγεσθαι ἀνιπτόποδας, ὅτι ⸗κ ἐξίασιν ἔξω ⸗ ἱερ⸗. διὸ οὐπ⸗ ὑποδεῖσθαι ἀνάγκην ἔχουσι. Ἄνδρων ἢ ⸗ ἱστορίας φησὶν ὕτω καλεῖσθαι, ἐπεὶ, φιλοπόλεμοι ὄντες, ὕτως ἑαυτοὺς ἐσκληραγώγουν. Ἀλέξανδρ⸗ δέ φησιν ὁ Πλουράνι⸗, ἔθν⸗ εἶναι τοὺς Ἕλλας ἀπέχοντας Τυρρηνῶν, κ⸗ ἀφ' πατρῴου ἔθος, ὕτω τ Δία ⸗σκυεῖν. ΧΑ. Οἱ ἐπὶ ⸗ ἐδάφους κοιμώμενοι.

" Ἡ

" Ἦ μὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο·
" Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
" Ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ὑπικρήαινον ἐέλδωρ·
" Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μίνυέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
" Ἀλλ' ἕταρον πέμπω, πολέσι μὲν Μυρμιδόνεσσι,
" Μάρναθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ·
" Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
" Εἴσεται, ἦ ῥα καὶ οἷος ὑπίσταται πολεμίζειν
" Ἠμέτερος θεράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
" Μαίνεσθ', ὁππότ' ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.
" Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μάχῃ ἐνοπήν τε δίηται,
" Ἀσκηθής μοι ἔπειτα θοὰς ὑπὸ νῆας ἵκοιτο,
" Τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἑτάροισιν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·
Νηῶν μέν οἱ ἀπῶσαι ὑπόλεμόν τε μάχην τε
Δῶκε· σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
Ἦτοι ὁ μὲν, ἐπεὶ σπείσας τε, καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ,
Ἂψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ κηλῷ.
Στῆ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
Εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
Ἔσσυον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
Αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο

239 ΑΓ. Ἐν τῷ ἀθροίσματι τῶν νηῶν, ὑπὸ τῷ ναυστάθμῳ.
243 ΕΠΙ. Ἐπίστατο.
245 ΜΩ. Τῶν μάχων. ἀπὸ δὲ παρεπομένων.
246 ΝΑ. Ἀπὸ τῶν νηῶν.
247 ΑΣ. Ἀολαοῦς, ὑγιεῖς.
248 ΑΓ. Συστάδην μαχομένοις, πολεμικοῖς.
259 ΣΦΗ. Σφηξὶν ὁμοίοι. Ἀφὸ τοῦ θερμοῦ αὐτῶν καὶ πληκτικοῦ. ΕΞΕ. Ἀθρόως ἐξίενται.

Εἰναδίοις,

Εἰνοδίοις, ὃς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἐόντες,
Αἰεὶ κερτομέοντες ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχοντας,
Νηπίαχοι· ζωὸν δὲ κακὸν πολέεσσι πιθῆσι·
Τὰς δ' ἔπερ ἂν δὴ τίς τε χιὼν ἄνθρωπος ὀδίτης
Κινήσῃ ἀέκων, οἵδ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες,
Πρόσσω πᾶς πέτετ', ἠμύνῃ οἷσι τέκεσσι.
Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀύσας·
"Μυρμιδόνες, ἕταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
"Ἀνέρες ἐσθλοί, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
"Ὡς ἂν Πηλείδῃ τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
"Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες·
"Γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
"Ἦν ἄτιμ', ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋτεόντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δ' ὡς εἶδοντο Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
Αὐτὸν, καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
Μηνιθμὸν μὲν ἀποῤῥίψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
Πάντῃνεν δὲ ἔκαστος ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

260 ΕΙ. Τοῖς ἐν τῇ ὁδῷ οἰκοῦσιν. ὅ ἐστι, φωλεύουσι, τοῖς τὴν σφηκίαν ἔχουσι παρὰ τὴν ὁδόν. ΕΡΙ. Ἐριθίζουσιν. ΕΘΟΝ. Σωρηχῶς ἐξ ἔθους παρακινούμενοι, καὶ βλάπτοντες.

261 ΚΕΡ. Ἐριθίζοντες.

262 ΝΗ. Νήπιοι, ἄφρονες.

263 ΠΑ. Τὸ ἐξῆς. παρὰν τὶς. ΟΔΙ. Ὁδοιπόρῳ.

264 ΟΙ. Ἀκόλουθον ἦν εἰρηκέναι, τῶν δὲ ἄλκιμων.

283 ΑΙ. Χαλεπὸν.

Πάτροκλος

Πάτροκλος δὲ ῥῶτος ἀκόντισε δεξὶ φαεινῷ
Ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
Νηὶ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου·
Καὶ βάλε Πυραίχμεω, ὃς Παίονας ἱπποκορυστὰς
Ἦγεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξίου εὐρὺ ῥέοντος·
Τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν οἰμώξας· ἕταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἧκεν ἅπασιν,
Ἠμεμόνα κλείνας ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι·
Ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
Ἡμιδαὴς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν
Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.
Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην ζεροπηγερέτα Ζεύς,
Ἐκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώονες ἄκροι,
Καὶ νάπαι, ἠρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄπαστος αἰθήρ·
Ὡς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι θοὸν πῦρ,
Τυτθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή·
Οὐ γάρ πω τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Τρωτροπάδην φοβέεντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,

287 ΠΥ. Πεποίηται τὸ ὄνομα τῦ πρατηγῦ, παρὰ τὸ πῦρ καὶ αἴχμη φέρειν ἐπὶ τῇ νηΐ.

290 ΑΜ. Ἐκατέρωθεν ἔφυγον.

291 ΠΑΙ. Ἔθνος ὄμβρου Θρᾳκῶν.

294 ΗΜΙ. Ἡμίκαυστος, ἡμίφλεκτος.

298 ΣΤΕ. Ἀστραπηκός.

299 ΠΡΩ. Αἱ πολυνδρίαι τῶν ὀρῶν ἐξοχαί.

300 ΝΑ. Οἱ ὀρεινοὶ καὶ ἀναπεπταμένοι τόποι, οἱ σύμφυτοι. ΥΠ. Αἴφνης ἐξέλαμψεν αἰθέριον. Ὁ δὲ λόγος· ξηρᾶ δὲ καὶ πυρράδης πνεύματος ἀπὸ τῆς παχύτητος τῶν νεφῶν ῥαγέντος ὑπὸ τοῦ ἀέρος, ἐξέλαμψεν αἰθήρ. τυτθίσιν, ἀστραπὴ ἐγένετο. Διορᾶν δ' ἄν, φησι, καὶ τὸ αἰθέριον ἀστέρες, νεφέλης ῥαγείσης. ΥΠΕΡ. Διεφανὴς ἐγένετο. ΑΣ. Μίγνυσι, πολὺς, καὶ ἀσύνηθες.

302 ΕΡΩ. Νῦν ὁρμή. Ἔστι δ' ὅτε τὸν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν δηλοῖ.

304 ΠΡΟ. Ἐπεισμένως καὶ ὁλοχερῶς ἐκρίψαντες τὰ νῶτα.

Ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσαντο, νεῶν δ' ὑπέσχεθον ἀνάγκη.
Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης,
Ἡγεμόνων· πρῶτος γὴ Μενοιτίδ' ἄλκιμος υἱὸς
Αὐτίχ' ἅρα τρεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μηρὸν
Ἐγχεϊ ὀξυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος· ὁ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
Κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρηΐφιλος ἔξεν Θόαντα,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
Φυλείδης δ' Ἀμφίκλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
Ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
Μυῶν ἀνθρώπου πέλεται, περὶ δ' ἔγχεος αἰχμὴ
Νεῦρα διεξάθη· τὸ δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Νεστορίδαι δ', ὁ μὲν ἕτας Ἀτύμνιον ὀξέϊ δουρὶ
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
Ἥλιπε δὲ προπάροιθε· Μάρις δ' αὐτοσχεδὸν ὀρὶ
Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε, κασιγνήτοιο χολωθείς,
Στὰς πρόσθεν νέκυος· ὃ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
Ἔφθη ὀρεξάμενος, πρὶν ἐπαίσσειν, ὦμ' ἀφάμαρτεν,
Ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκὴ
Ῥύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξε·
Δέπησεν δὲ πεσὼν, κατὰ δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Ὡς τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
Βήτην εἰς Ἔρεβος, Σαρπηδόνος ἐσθλοὶ ἑταῖροι,

305 ΥΠΟ. Ἐξίσαντο, ὑπεχώρεν.
308 ΣΤΡΕ. Εἰς φυγὴν κλίναντες.
314 ΕΦ. Ἔφθασε, προέλαβεν. ΟΡΕΞ. Νικῶν, ἐφικόμενος καὶ πλήξας ἐκ χειρός. ΠΡΥΜ. Τὸ ἔσχατον μέρος τῆς σκέλους. ΠΑ. Παχύς.
315 ΜΥ. Ἡ χαροκτημία. ἅπτεται συνέσεως ἐκ πολλῶν νεύρων καὶ συνειλημμένων σαρκῶν.
319 ΑΥ. Ἑτοίμως, παρακεχρῆσθαι. Μᾶλλον ἢ, ἀγχόθεν.
322 ΟΡΕΞ. Ἐπὶ τὸ παιτάξαι ὁρμήσας.
323 ΠΡΥΜ. Τὸ ἀκρότατον τοῦ βραχίονος.
324 ΔΡΥ. Ἀπέσυρεν ἀπὸ τῶν μυῶν. ΑΓ. Ἐπέχεται ἢ τῶν σάρκα ἄχρι τῆς ὀστέου.
327 ΕΡ. Σκότος.

Τίες

Υἷες ἀκοντίζειν Ἀμισωδάρου, ὃς ῥα Χίμαιραν
Θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπόρουσας
Ζωὸν ἕλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλά οἱ αὖθι
Λῦσε μένος, πλήξας ξίφεϊ ἀυχένα κωπήνῃ·
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸ δὲ κατ' ὄσσε
Ἕλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.
Πηνέλεως δὲ Λύκων τε σωὲδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
Ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω.
Τὼ δ' αὖτις ξιφέεσι σωέδραμον· ἔνθα Λύκων μὲν
Ἱππόμυς κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
Φάσγανον ἐρράιθη· ὁ δ' ὑπ' ὄατος αὐχένα θεῖνε
Πηνέλεως, τῶν δ' ἔισω ἔδυ ξίφος, ἔσχε δὲ οἷον
Δέρμα· παρήρθη δὲ κάρη, ὑπέλυτο δὲ γυῖα.
Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα, κιχεὶς ποσὶ καρπαλίμοισιν,
Νύξ' ἵππων ὀπιθοσόμβον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
Ἤλιτε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεῖ χαλκῷ
Νύξε· τὸ δ' ἀνίκρυ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε,
Νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο, κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·
Ἐκ δὲ τίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω
Αἵματος ὀφθαλμοὶ, τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
Πρῆσε χανών· θανάτῳ δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἕλον ἄνδρα ἕκαστος.

331 ΒΛΑ. Ἐμποδιοθέντα.
333 ΥΠΕ. Ἐδαπίσθη.
334 ΠΟ. Μέλας, σκοτεινός.
336 ΜΕ. Ματαίως.
337 ΣΥ. Ἐκ ᾧ σύνεχυς ἐμαχέσθησαν.
339 ΕΡ. Διεφθάρη, σκλάσθη.
340 ΕΔΥ. Κατὰ βάθυς εἰσῆλθε. ΕΣ. ΧΕ. Ἔχεθε δ' οἷον.
341 ΠΑΡ. Παρηνέχθη, παρεκρεμάσθη.
347 ΝΕΡ. Ὑπὸ τὸν ἐγκέφαλον. ΚΕ. Σωίτερψε, σφείχισε.
350 ΠΡΗ. Ἐξεφύσησε, μὴ πνεύματος ἐξέδωκεν.

Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι,
Σίντες, ὑπ' ὀκ μήλων αἰρεύμενοι, αἴτ' ἐν ὄρεσσι
Ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες,
Αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἔχουσας·
Ὡς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ Φόβοιο
Δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δ' ἠθέλοντος ἀλκῆς.
Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Ἴετ' ἀκοντίσας· ὁ δὲ ἰδρείῃ πολέμοιο,
Ἀσπίδι παυρείῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
Σκέπτετ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον, καὶ δοῦπον ἀκόντων.
Ἤ μὲν δὴ γίνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἑτέρους ἑταίρους.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται ἠερόεν εἴσω,
Αἰθέρος ὀκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τεύχῃ·
Ὡς τῶ ὀκ νηῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε.
Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν· Ἕκτορα δ' ἵπποι
Ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι· λεῖπε δὲ λαὸν
Τρωϊκὸν, ὃς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι
Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Πάτροκλος δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε

352 ΕΠΕ. Μετὰ βίας ἐπῆλθον, ἐφώρμησαν.

353 ΣΙΝ. Βλαπτικοί. ΥΠ. Ὑφαιρούμενοι τὰ λειπαρὰ τῶν βοσκημάτων.

357 ΔΥΣ. Κακὸν ἦχον ἀποτελοῦντος.

361 ΣΚΕΠ. Παρασκοπεῖτο, ἐφυλάσσετο. ΡΟΙ. Ῥύμῳ, ὁρμῷ, ἦχον.

365 ΑΙ. Ὅταν πνεύματος ἦχον ἐκ νέφους παρασκήσῃ· ὅταν ὁ Ζεὺς μετὰ τῆς αἰθρίας καταστήσειν ὁμοδρομῶ ἀνέμῳ διεγέρῃ. ΑΙ. Πῶς αἰθέρος; τὰ γὰρ πάθη παῦται περὶ τὸν ἀέρα συμβαίνοντα. Τάχα δὲ συγχεῖται ὁ ἀὴρ ὡσεὶ τὸ αἰθέρα· ὡς καὶ τῇ Λ.

Αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος. Καὶ·

Ζεὺς δ' ἔλαχ' ἠερόεν εὐρὺν σὺν αἰθέρι, καὶ νεφέλῃσιν.

Οὐ γὰρ αἱ νεφέλαι σὺν τῷ αἰθέρι.

369 ΑΕ. Ἐν ἀχλύϊ πίπτοντα. ἐδεῖ γὰρ ἀκτῖν, ὃν αἰκοντα.

Πάσας

Πάσας πλῆσαν ὁδὸς, ἐπεὶ ἂρ τμάγεν· ὕψι δ' ἀέλλη
Σκίδνατ' ὑπαὶ νεφέων· ταινύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
Ἄψορρον πρὸς ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Πάτροκλος δ' ἦ πλεῖσον ὀρινόμενον ἴδε λαὸν,
Τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπλον
Πρωϊέες ἐξ ὀχέων, διφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον.
Ἀντικρὺ δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι,
Ἄμβροτοι, ὃς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Πρόσσω ἰέμενοι· ὄπιθι δ' Ἕκτορι κέκλετο θυμός·
Ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸ δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
Ἤματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέῃ ὕδωρ
Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἄνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
Οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
Ἐκ δὲ δίκλω ἐλάσσωσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες·
Τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
Πολλὰς δὲ κλιτὺς τότ' ἀποθρῴσκουσι χαράδραι,
Εἰς δ' ἅλα πορφυρέην μεγάλα σεναχοῦσι ῥέουσαι
Ἐξ ὀρέων ὄπιθι κάρ· μινύθῃ δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·

374 ΕΠΕΙ. Ἐπειδὴ διεσκεδάσθησαν. ΑΕΛ. Νῦν, ἡ κόνις.

375 ΣΚΙΔ. Ἀνηωρτίζετο. ΤΑ. Ἐπιπαμένως ἔτρεχον.

379 ΑΝΕ. Ἀνεκρότησε, ἀνεστέρνισε.

384 ΒΕ. Ψόφος ἔγεμε, ἐθόαζε.

385 ΗΜΑ. Ἐν τῷ τοῦ ὀπώρας καιρῷ.

387 ΣΚΟ. Ἀδίκως. Ἀπὸ δὲ εὐθείας τῆς ὀρθῆς παρακειμένης ἐπὶ τὸ ἄδικον. ὃ ἐστι, στρεβλάς.

388 ΔΙ. Νῦν, τὸ δίκαιον. ΟΠ. Τῶν οὐρανῶν ἐπιστρέφων τὴν φροντίδα.

390 ΚΛΙ. Φάραγγας, ἢ ὁρῶν ἀπόκλισεις. ΑΠΟΤ. Ἀποτίμνουσι, χωρίζουσι. ΧΑ. Οἱ ὑπὸ τῶν χειμάρρων συρρεόμενοι αὐλῶνες. Παρὰ τὸ χαράσσειν, καὶ τραχύνειν τὴν γῆν.

392 ΕΠΙ. Ἤτοι, ἄνωθεν οὐκ ἀπὸ τῶν ὀρθοτόμων. ἢ, ἐπικάρσιαι δὲ πλάγιαι. ἢ ἐπὶ κεφαλὴν, καὶ εἰς τὸ κάταντες. ΚΑΡ. Τῶν κάρη ἐστὶν ἀποκοπὴ, ὁ δὲ κήρ. Οὐ λέγει γὰρ ὁ Παντὴς ποτὲ κήρα, ἀλλὰ κάρη. Αὐτὸ δὲ τὸ κάρη, ὃ κάρηνον ἐστὶν ἀποκοπή. Τὰ γὰρ εἰς η ἀδύτερα, ἢ δυϊκά εἰσιν, ἢ πληθυντικά. ΜΙ. Ἐλαπῶσιν, φθείρουσιν.

Ὡς ἵπποι Τρωαὶ μεγάλα ϛενάχοντο θέουσαι.
Πάτροκλος δ' ἐπεὶ ἦν πρώτας ἐπέκερσε Φάλαγγας,
Αὖ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετὲς, οὐδὲ πόληος
Εἴα ἱεμένους ἁπιδαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
Νηῶν ϗ ποταμοῦ ϗ τείχεος ὑψηλοῖο
Κτεῖνε, μεταίτιον, πολέων δ' ἀπετίννυτο ποινήν.
Ἔνθ' ἤτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦτο δὲ γυῖα·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δὲ Θέστορα, Ἤνοπος υἱόν,
Δεύτερον ὁρμηθείς· ὁ μὲν εὐξέστῳ ἐνὶ δίφρῳ
Ἧστο ἁλείς· ϵκ γὰρ πλήγη φρένας, ϵκ δ' ἄρα χειρῶν
Ἡνία ἠίχθησαν· ὁ δ' ἔγχει νύξε παραϛὰς
Γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτὸ πεῖρεν ὀδόντων·
Εἵλκε δὲ δουρὸς ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγος· ὡς ὅτε τις φὼς
Πέτρῃ ἐπὶ προβλῆτι καθήμενος, ἰερὸν ἰχθὺν
Ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ ϗ ἤνοπι χαλκῷ·
Ὡς ἕλκ' ϵκ δίφροιο κεχηνότα, δουρὶ φαεινῷ·
Κάδδ' ἄρ' ἐπὶ ϛόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσι κεάθη
Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα προλιπὼν ἐπὶ γαίῃ
Κάππεσεν· ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.

394 ΕΠΕ. Ἀπέπεμεν.
395 ΕΕΡ. Σωήλωνε. ΠΑ. Εἰς τὰ ὀπίσω πεπλωκότας.
398 ΜΕ. Μιζοδιώκων. ΑΠΕ. Δίκλω εἰσπεπάτητο.
403 ΑΛΕΙΣ. Συσταλείς. ΕΚ. Ἀντὶ Ξ, ἐξεπλάγη.
404 ΗΙΧ. Ὡραίθησαν.
405 ΓΝΑΘ. Σιαγόνα.
407 ΠΡΟ. Προσεβλημένῳ. ΙΕ. Ἤπι, μέγαν.
408 ΘΥ. Ἔξω. ΛΙ. Τῇ ὁρμιᾷ, ἢ τῷ ἀγκίστρῳ. ΗΝΟ. Διαυγεῖ χαλκῷ. Λέγει ϗ, τῷ ἀγκίστρῳ.
412 ΚΕ. Ἐχίδη.
413 ΒΡΙ. Ἰχυρᾷ.
414 ΘΥ. Ὁ τῷ ψυχῷ ἀμφθείρων, ϗ ἀποκτύων.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα, καὶ Ἀμφοτερὸν, καὶ Ἐπάλτην,
Τληπόλεμόν τε Δαμασορίδην, Ἔχιόν τε, Πύρην τε,
Ἰφέα τ', Εὐιππόν τε, καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
Πάντας ἐπασυτέρω πέλασε χθονὶ πολυβοτείρῃ.
Σαρπηδὼν δ' ὡς ἴδε μιτροχίτωνας ἑταίρους
Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμέντας,
Κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
" Αἰδὼς, ὦ Λύκιοι· πόσε φεύγετε; νῦν θοὶ ἐτέ·
" Ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τῷδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω
" Ὅστις ὅδε κρατέει· καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
" Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γύνατ' ἔλυσεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.
Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται·
Ὣς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Τὸν δ' ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
" Ὤ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
" Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι·
" Διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν, ὁρμαίνοντι
" Ἦ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυόεσσης
" Θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πίονι δήμῳ,
" Ἦ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενοιτιάδαο δαμάσσω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·

419 ΑΜΙ. Ἀζώστους, ἢ, μίτρᾳ καὶ θώρακι μὴ χρωμένους.
420 ΔΑ. Ἀναιρεθέντας.
421 ΚΑ. Ἐπιπλήσσων, ὀνειδίζων.
422 ΠΟ. Πᾶν.
428 ΓΑΜ. Ἐπικαμπεῖς ὄνυχας ἔχοντες.
429 ΚΛΑ. Φθιγγόμενοι, κράζοντες.
435 ΜΕ. Διανοεῖται.

" Αἰνότατε

" Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τ' μῦθον ἔειπες;
" Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον ἄϊσῃ,
" Ἆψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
" Ἔρδ'· ἀταρ ἄ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
" Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
" Αἴκε ζωὸν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε,
" Φράζεο, μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι κ' ἄλλον
" Πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
" Πολλοὶ γὰρ περὶ ἄσυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
" Τίεες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
" Ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστὶ, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
" Ἤτοι μέν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
" Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι·
" Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰών,
" Πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν, καὶ νήδυμον Ὕπνον,
" Εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται·
" Ἔνθά ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἕταί τε,
" Τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Αἱματόεσσας δὲ ψιάδας κατέχυθεν ἔραζε,
Παῖδα φίλον τιμῶν, τόν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥέδον ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἔνθ' ἤτοι Πάτροκλος μὲν ἀγακλειτὸν Θρασυμήδεα,
Ὃς ῥ' ἦϋς θεραπῶν Σαρπηδόνος ἦεν ἄνακτος,

441 ΠΕ. Πέρα[illegible] ἠξιωμένον, ἐμφορμένον.
442 ΕΞ. Ἐλευθερῶσαι, ὀλῦσαι.
449 ΚΟ. Νῦν, φιλονεικίαν. ΕΝΗ. Ἐμβαλᾶς.
456 ΤΑΡ. Θάψωσι.
459 ΨΙΑ. Ψεκάδας, ὄμβρους.
461 ΦΘΙ. Ἀπολέσειν.
463 ΘΡΑ. χρ. Θρασύμηλον.

Τὸν

Τὸν βάλε νείαιραν κατὰ χαλκόν· λῦσε δὲ γυῖα.
Σαρπηδὼν δ' αὖτ' ἐμὲν ἀπημύξοτε δουρὶ φαεινῷ,
Δεύτερος ὁρμηθείς· ὁ δὲ Πήδασον ἔπεσεν ἵππον
Ἔγχει δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν ἀίσθων·
Κάδδ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός·
Τὼ δὲ Δαϊτίλω· κρίκε δὲ ζυγὸν, ἡνία δὲ σφι
Σύγχυτ', ἐπειδὴ κεῖτο παρήορος ἐν κονίῃσι.
Τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὔρετο τέκμωρ·
Σπασάμενος ταναήκες ἄορ παχέος ῥ' ἀπὸ μηροῦ,
Αἶξας ἀπέκοψε παρήορον, ἂδ' ἐμάτησε.
Τὼ δ' ἰθυνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι πένυσθεν·
Τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.
Ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπημύξοτε δουρὶ φαεινῷ,
Πατρόκλῳ δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἦλυθ' ἀκωκὴ
Ἔγχεος, ἂδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὦρνυτο χαλκῷ
Πάτροκλος· οὐδ' ἀχ ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρὸς,
Ἀλλ' ἔβαλ', ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ·
Ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωΐς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρὴ, τιὼ τ' ὄρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσι νεήκεσι, νῆιον εἶναι·
Ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο πεπυσθείς,

468 ΑΙ. Ἀλγῶν, σκληρῶν.

469 ΜΑ. Μυκησάμενος, φθεγξάμενος βαρύ.

470 ΚΡΙ. Ἐψόφησεν, ἤχησε, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσε.

471 ΠΑ. Ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἵππος, παράτειρος λεγόμενος.

473 ΤΑ. Ἐκπεπαμένον, ἀφ' οὗ μῆκος ἔχον τὸν ἀκμόνα.

474 ΕΜ. Οὐδὲ ἐματαιοπόνησεν, ἢ ἠμέλησεν.

475 ΙΘΥΝ. Ἐπ' εὐθείας ἔστησαν πεπαγμένοι. ΡΥ. Χαλινοῖς, ἡνίαις· Παρὰ τὸ ἐρύειν. ὅ ἐστιν, ἕλκειν. ΤΑ. Ἀπεδύθησαν.

476 ΕΡΙ. Περὶ τῆς φιλονεικίας.

481 ΕΝΘ. Ἔνθα αἱ φρένες εἰσὶ σοφὸν τὸ φύσει λαμπρὸν καὶ ἡδὺ μέρος τῆς ψυχῆς. ΕΡ. Σωίερχονται. ΑΔΙ. Πυκνὸν, σωστόν.

482 ΑΧΕ. Δίνδρον, ὃ καλεῖται λεύκη. Ἔνιοι δὲ φηγὸν εἶδος εἶπον αὐτοῦ.

483 ΒΛΩ. Εὐσωξὰς, μεγάλη.

484 ΝΕ. Νεωστὶ ἀκονημένοις. ΝΗ. Ναυπηγήσιμον ξύλον.

Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
Ἦτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μεθελθὼν,
Αἴθωνα, μεγάθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
Ὤλετό τε ξενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος·
Ὡς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀπιστάων
Κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
" Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦ σε μάλα χρὴ
" Αἰχμητήν τ' ἔμμεναι, ἠδ' ἀριστεύειν πολεμιζήν·
" Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακὸς, εἰ θοός ἐστι.
" Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
" Πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
" Αὐτὰρ ἔπειτα σὺ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ·
" Σοὶ γὰρ ἐγὼ κακὴ ἔσσομαι καταφήμη καὶ ὄνειδος
" Ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ
" Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
" Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
Ὀφθαλμὼς, ῥῖνάς θ'· ὁ δὲ λὰξ ἐν ἠθέσι βαίνων,
Ἐκ χροὸς εἵλκε δόρυ, ἅμα τε φρένες αὐτῷ ἔποντο.
Τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμήν.
Μυρμιδόνες δ' αὐτῷ ὀχέθον ἵππους φυσιόωντας

486 ΒΕ. Βρυχώμενος, ποιῶν ἦχον ἀποτελῶν, πλῶν τὰς ὀδόντας, καὶ συναρμόζων αὐτάς.

489 ΓΑΜ. Σικχάσι, γνάθοις.

491 ΜΕ. Νῦν, ἐλαποψύχει. Ἀλλαχοῦ δέ φησι· Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίομεν. ἀντὶ τοῦ, ὀργιζόμεθα. Καὶ· μένεαινεν κῦδος ἀρέσθαι. ἀντὶ τοῦ, ἐσπουδάκει.

494 ΕΕΛ. Ἐπιθυμάτω.

498 ΚΑ. Αἰχύνη, ὄνειδος.

499 ΔΙΑ. Διόλου.

500 ΑΛ. Ἐν τῷ ἀθροίσματι τῶν νεῶν.

501 ΕΧΕ. Ἀντέχου τῆς μάχης, καὶ σπεύδεσθε.

502 ΤΕ. Ὁ γὰρ θάνατος αὐτὸν ἐλαφροῖ τὰς τε ὀφθαλμὰς καὶ τὰς ῥῖνας· ἐπὰν οἱ τελευτῶντες, οὔτε βλέπουσιν, οὔτε ἀναπνέουσιν, οὔτε φρένας ἔχουσι.

504 ΠΡΟ. Προσέχοντο γὰρ αὐτῷ αἱ φρένες. ΦΡΕ. Ἀεὶ ὁ Ποιητὴς φρένας καλεῖ τὸ διάφραγμα.

505 ΤΟΙ. Τοῦτο δὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο τῷ τε ψυχῷ καὶ τῷ τῆς δόρατος αἰχμῇ ἐξείλκυσε.

Ἰεμένους

Ἰεμένως Φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπεν ἅρματ' ἀνάκτων.
Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς ἀΐοντι·
Ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅτ' ἀ δύνατο προσαμῦναι·
Χειρὶ δ' ἐλὼν ἐπίεζε βραχίονα· τέτρε γὰρ αἰνῶς
Ἕλκος, ὃ δή μιν Τεῦκρος ἐπασύμφυον βάλεν ἰῷ,
Τείχεος ὑψηλοῖο ἀρὴν ἐπάροισιν ἀμύνων.
Εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
" Κλῦθι, ἄναξ, ὅς πᾳ Λυκίης ἐν τοίονι δήμῳ
" Εἶς, ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δέ τε πάντοσ' ἀκούειν
" Ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νυῦ ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
" Ἕλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερὸν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
" Ὀξείης ὀδύνῃσιν ἐλήλαται, ἄδε μοι αἷμα
" Τερσῆναι δύναται· βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτῦ·
" Ἔγχος δ' ἀ δύναμαι ἀχέειν ἔμπεδον, ἄδε μάχεσθαι
" Ἐλθὼν δυσμενέεσσιν· ἀνὴρ δ' ὥριστος ὄλωλε,
" Σαρπηδών, Διὸς υἱός· ὁ δ' οὐδ' ᾧ παιδὶ ἀμύνει.
" Ἀλλὰ σὺ τῶν μοι, ἄναξ, τόδε καρτερὸν ἕλκος ἄκεσσαι,
" Κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἑτάροισι
" Κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολεμίζειν·
" Αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυϊ καλατεθνειῶτι μάχωμαι.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας· ἀπὸ δ' ἕλκεος θερμὸν ἐέρσας
Αἷμα μέλαν τέρσωνε· μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.

507 ΑΙ. Ἕλκεσιν τὰ ἅρματα τῶν διωκόντων.
508 ΦΘΟΓ. Φωνῆς. ΑΙ. Ἀκούσας.
509 ΩΡΙΝ. Σωσεχύθη.
510 ΕΠΙ. Ἐξέθλιβε.
515 ΔΥ. Δύνασαι δὲ πανταχόθεν εὐχὴ εἰς τὸ παραθέσθαι λυπουμένῳ ἀνδρός. ΤΕ. χρ. Συ.
516 ΚΗ. Ἀνιωμένῳ, λυπουμένῳ.
518 ΟΞ. Δεινοῖσιν, χαλεπαῖς. ΕΛΗ. Διαπεπαῖς.
519 ΤΕΡ. Ξηρανθῆναι. ΒΑ. Βαρύνεται.
524 ΚΟΙ. Νῦν, καταπαῦσον.
525 ΚΕ. Παρακελσόμενος.

Γλαῦκος δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ Φερσὶ, γήθησέν τε,
Ὅτι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
Πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάντη ἐπιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
Αὐτὰρ ἔπειτα μετ' Τρῶας κίε, μακρὰ βιβάθων,
Πηλυδάμαντ' ὄπι Παντοίδην, καὶ Ἀγήνορα δῖον·
Βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε, καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν,
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ἕκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ὀπικάρων,
" Οἱ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
" Θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
" Κεῖται Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
" Ὃς Λυκίην εἴρυτο δικηφόρα τε καὶ σθένεϊ ᾧ·
" Τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.
" Ἀλλὰ, φίλοι, πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
" Μὴ ἀπὸ τεύχε' ἕλωνται, ἀεικίσωσι δὲ νεκρὸν
" Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοντο,
" Τὰς ὄπι νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείῃσιν.
Ὣς ἔφατο· Τρῶας δὲ καταὶ κρῆθεν λάβε πένθος
Ἄλκετον, οὐκ ὀπιείκτον, ἐπεὶ σφίσιν ἔρμα τοτ' ἦεν
Ἕσκε, καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἐών· τοτὲ γὰρ ἅμ' αὐτῷ
Λαοὶ ἕποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι·
Βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν

534 ΒΙ. Προσαύων.
542 ΕΙ. Ἔσωζε. ΔΙ. Εὐδικίᾳ καὶ δυνάμει ἰδίᾳ.
544 ΠΑΡ. Ἐγγὺς στὰς. ΝΕ. Μεμπτὸν ἡγήσασθε.
545 ΑΕΙ. Ὑπερίσωσιν, αἰκίσωνται, πιμπρήσωνται.
548 ΚΑ. Κατὰ τὴν κεφαλὴν, καὶ κρατός.
549 ΑΣ. Ἀκμιτάχειον, ἄφοδον. ΕΠΙ. Οὐ μέτεμον, ἢ φορητόν. ΕΡ. Ἔρεισμα, φύλαγμα.
550 ΕΣ. Ἦν, ὑπῆρχεν. ΑΛ. Ἀλκησθενὴς, ξένος.
552 ΛΕ. Συναφέντες, συνθυμηδὸν ἐντες.

Ἕκτωρ,

Ἕκτωρ, χωόμενος Σαρπηδόνος· αὐτὰρ Ἀχαιὸς
Ὦρσε Μενοιτιάδαο Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·
Αἴαντε πρώτω τρωσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
" Αἴανθ', νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθ φίλον ἔτι,
" Οἵσί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείους.
" Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,
" Σαρπηδών· ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἑλόντες,
" Τεύχεά τ' ὤμοιϊν ἀφελοίμεθα, καί τιν' ἑταίρων
" Αὐτῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλέϊ χαλκῷ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθ μεμάασιν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο Φάλαγγας,
Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοὶ,
Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυϊ καπετθνειῶτι μάχεσθ,
Δεινὸν ἀΰσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιούς·
Βλῆτο γὰρ ὄτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεύς,
Ὅς ῥ' ἐν Βυθείῃ εὐναιομένῳ ἤνασσε
Τοπρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξενάριξας,
Ἐς Πηλῆ' ἱκέτευσε, καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
Οἱ δ' ἄμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπον ἕπεσθαι
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.

554 ΑΑ. Σωιτὸν. ΚΗΡ. Σωιτὴ ψυχή. Περίφρασις ὁ τρόπος.
556 ΣΦΩ. Ὑμῖν.
558 ΕΣ. Ἀντὶ τοῦ, διεσπάσθησαν, ἐπλήρωσαν εἰσελθόντων.
563 ΕΚΑΡ. Ἰσχυροποίησαν, ἠσφαλίσαντο.
572 ΒΟΥ. Βυθείῃ, πόλις Θεσσαλίας.
574 ΕΣ. Ἀντὶ τοῦ, πρὸς Πηλέα.

Τὸν

Τόν ῥα τόθ' ἁπτόμενον νέκυος βάλε Φαίδιμος Ἕκτωρ
Χερμαδίῳ κεφαλήν· ἡ δ' ἄνθιχα πᾶσαι κεάθη
Ἐν κόρυθι βεβαρῇ· ὁ δ' ἄρα πτώσσων ἐπὶ νεκρῷ
Κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γλυκὺ φθιμένοιο ἑτάροιο·
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἴρηκι ἐοικώς
Ὠκείῃ, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε·
Ὣς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεες ἱπποκέλευθε,
Ἔσσυο κῆ Τρώων· κεχόλωσο δὲ κῆρ, ἑτάροιο.
Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαιμένεος φίλον υἱόν,
Αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
Χώρησαν δ' ὑπό τε προμαχοι καὶ Φαίδιμος Ἕκτωρ.
Ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
Ἣν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφέῃ πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ,
Ἠὲ καὶ ἐν πολέμῳ, δηίων ὑπὸ θυμοραϊστέων·
Τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὄπισθεν δ' Ἀχαιοί.
Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
Ἐτρέψατ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων,
Ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος σῆλος μέσον ὄρσε θοῦρι,
Στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·

578 AN. Διχῶς, εἰς δύο.
583 ΨΗ. Ψάρας.
589 ΑΙ. Εἴδως ἀκοντᾶν, ὡσεὶ αἰγῶν ἄγρων ἐπιτηδεῖον. ΤΑ. Εἰς μῆκος πεπαμένης, μακρᾶς.
595 ΕΛ. Ἑλλὰς πόλις Θετταλίας. ἧς οἱ πολῖται πρῶτοι ἔσχον τοῦτο, καλεῖσθαι Ἕλληνες. Ἀπὸ Ἕλλωτος τοῦ Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας. Ὕστερον δὲ πάντες οἱ τῆς Ἑλλάδος κληθῆσαν Ἕλλωτες, ὁμοίως κοινῶς, ὡς φησι Θουκυδίδης ἐν τῇ Α. Πρότερον δὲ κατὰ μέρος Ἕλλωτες ἐκαλοῦντο, οἱ δὲ ἄλλοι καὶ ἔθνη ἔκαστος. ὥσπερ καὶ ὁ Ποιητὴς ἐν τῷ καταλόγῳ λέγει·
Μυρμιδόνες δ' ἐκαλοῦντο, καὶ Ἕλλωτες, καὶ Ἀχαιοί.
596 ΟΛ. Εὐδαιμονίᾳ, πλούτῳ.

Δόρπησεν

Δάπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιὰς
Ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο·
Στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· ὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
Ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
Ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν
Λαόγονον θρασυμὴν, υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
Ἰδαίῳ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ·
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο κατ' ὄατος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ὤιχετ' ἀπὸ μελέων, σκοτόεις δ' ἄρα μιν κόρος εἷλεν.
Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον ἧκεν·
Ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπαπτίδια προβιβῶντος·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὐδὲ ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' ἀρίαχες πελεμίχθη
Ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίδι μένος ὄβριμος ἄρης.
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤιχετ', ἐπεί ῥ' ἄλιον σιδαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρσεν.
Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·

"Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστὴν περ ἐόντα,
"Ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερὲς, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα·
"Αἰνεία, χαλεπόν σε, καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα,

600 ΚΕ. Ἐχάρησαν.
603 ΚΟ. Πολεμιστήν.
609 ΤΕΥ. Ἐπιτυχεῖν. ΥΠ. Ὑπὸ τὴν ἀπίδα βαίνοντα.
610 ΑΝ. Ἀντικρὺ στηκήσας.
612 ΕΝΙ. Ἐγκαταχέθη, ἐνεπάγη. ΟΥ. Τὸ ὄπιθεν μέρος τοῦ δόρατος, ὃ καὶ σαυρωτῆρα καλεῖται. ΠΕ. Διεισέθη, ἐτιτάχθη.
613 ΑΡΗΣ. Νῦν, ὁ σίδηρος.

617 ΟΡ. Εὐκίνητον καὶ τὸ πολεμικὸν ὅ ἐστι, συγκεκραμένον τὸ πολεμικὸν καλῶς. Ἐπυρίχιζον γὰρ τοῖς ὅπλοις οἱ Κρῆτες ὡς ἄσκησιν τῶν πολεμικῶν. ὅ ἐστι, σὺν τοῖς ὅπλοις τὴν πυρρίχιον καὶ ἔνοπλον ὄρχησιν ἠσκοῦντο. Τρία γὰρ εἴδη ὀρχήσεως· πυρρίχη· σίκιννις, ἥτις ἐστὶν ἱερατικὴ· καὶ ὁ κορδακισμὸς, αἰσχρός τις ὢν καὶ βιωφελοῖς ἀρμόδιος.

"Πάντων

" Πάντων ἀνθρώπων σθέναϛ μθύος, ὅϛ κέ σθ ἄντα
" Ἐλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸϛ δέ νυ κ) σὺ τέτυξαϛ.
" Εἰ κ) ἐγώ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
" Αἶψά κε, κ) κρατερός περ ἐὼν κ) χερσὶ πεποιθὼϛ,
" Εὖχοϛ ἐμοὶ δώῃϛ, ψυχὴν δ' Ἀϊδι κλυτοπώλῳ. 625
Ὣϛ φάτο· τ δ' ἐνένιπλε Μενοιτίϛ ἄλκιμοϛ υἱόϛ·
" Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα κ) ἐθλὸϛ ἐὼν ἀγορεύειϛ;
" Ὤ πέπον, ὅτι Τρῶεϛ ὀνειδείοιϛ ἐπέεσσι
" Νεκρὸν χωρήσουσι, πάροϛ πινὰ γαῖα καθέξῃ·
Suid. N. " Ἐν γὸ χερσὶ τέλοϛ πολέμου, ἐπέων δ', ὐνὶ βουλῇ· 630
Ἄρης — " Τῷ, ὅτι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Ὣϛ εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεοϛ φώϛ.
Τῶν δ' ὥϛε δρυόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸϛ ὄρωρεν
Οὔρεοϛ ἐν βήσῃϛ, ἔκαθεν δέ τε γίνετ' ἀκωή·
Ὣϛ τ ὤρνυτο δοῦποϛ ἀπὸ χθονὸϛ εὐρυοδείηϛ, 635
Χαλκοῦ τε, ῥινοῦ τε, βοῶν τ' εὐποιητάων,
Νυσσομένων ξίφεσίν τε Ϲ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Οὐδ' ἂν ἔτι Φερέκλου περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
Ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι, κ) αἵματι, κ) κονίῃσιν,
Ἐκ κεφαλῆϛ εἵλυτο λαμπρὲϛ ἐϛ πόδαϛ ἄκραϛ. 640
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, ὡϛ ὅτε μῆλα
Σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέαϛ κατὰ πέλλαϛ,

621 ΣΒΕΣ. Καθιλεῖν τὴν δύναμιν, κτεῖναι.
626 ΕΝΕ. Ἐπέπληξεν, ἀνείδισεν.
628 ΟΥ. Ἀντὶ τ, οὐδ' ὀνειδιζόμενοι, οὐδὲ κακολογούμενοι, οἱ Τρῶεϛ ὑπείξουσι τ πολέμου.
630 ΕΝ. Ὁ πόλεμοϛ μὴ γὸ χειρῶν δεῖ πρὸϛ κατόρθωσιν· βουλὴ δὲ καὶ σύγκλησία, λόγων.
631 ΟΦΕΛ. Αὔξειν.
633 ΔΡΥ. Ξυλοτόμων.
635 ΕΥ. Μεγαλαμφόδου, πλατείαϛ.
638 ΦΡΑ. Διορθίκηϛ, ὀξύϛ, ἢ ἔμπειροϛ. Ὁ δὲ λόγοϛ· ὡδὲ ὁ παὶν γνώριμοϛ φησὶ σωμήκηϛ τῷ Σαρπηδόνι, ἠδύκατο γνωρίσαι αὐτὸν, ἀλλὰ τὸ αἷμα κ) κόνι πεφυρθαι.
640 ΕΙ. Ἐκκεκάλυπτο.
641 ΟΜΙ. Συνεστρέφοντο.
642 ΣΤΑΘ. Τῇ τ βοσκημάτων τάξει κ) ἐπαύλῃ. ΒΡΟ. Ποιὸν ἦχον ἀφιεῖσι. ΓΛ. Γάλακτι πεπληρωμένας.

Ὥρῃ

Ὥρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
Ὡς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον· ἐκ δὲ παλὶ Ζεὺς
Τρέψεν ἀπὸ κραλερῆς ὑσμίνης ὄσσε φαεινὼ,
Ἀλλὰ κατ' αὐτὰς αἰὲν ὅρα, κῆ φράζετο θυμῷ
Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλε, μερμηρίζων,
Ἦ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Αὐτῆ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἕκτωρ
Χαλκῷ δηώσῃ, ἀπό τ' ὤμων τεύχε' ἕληται·
Ἦ ἔτι κῆ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύ.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ὅφρ' ἠΰς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Ἐξαῦτις Τρῶάς τε κῆ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν
Ὦσαιτο πρυτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἕκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῶρσεν·
Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλυς
Τρῶας φοβεομένους· γνῶ γὰρ Διὸς ἱερὰ πάλαντα.
Ἔνθ' ἄρ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
Πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημένον ἦτορ,
Κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρῃ· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
Κάππεσον, εὖτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιϊν Σαρπηδόνος ἕντε' ἕλοντο
Χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
Δῶκε φέρειν ἑτάροισι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
" Εἰδ' ἄγε νῦν, Φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον

643 ΕΙΑ. Ἐν τῇ ℨ ἑκτῷ ὧδε. ΓΔΑ. Γαλα. ΔΕΥ. Βρέχει, ὑγραίνει, ἢ πλήρεῖ.
646 ΚΑΤ. Ἀντὶ ℨ, ἐπ' αὐτάς.
652 ΔΟ. Ἔδοξεν, ἐφάνη.
658 ΤΑ. Τὰ τοῦ Διὸς ζυγὰ, τὰ ἱερὰ πάλαντα.
660 ΒΕΒ. χρ. Βεβολαμμένον.
661 ΑΓΥ. Τῷ ἀθροίσματι.

" Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα,
" Πολλὸν ἀπὸ προφέρων, λάσσεν ποταμοῖο ῥοῇσι,
" Χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, καὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν·
" Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
" Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
" Θῆσσαν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ·
" Ἔνθά ἑ ταρχύσασι κασίγνητοί τε ἕταί τε,
" Τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούσησεν Ἀπόλλων,
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνήν·
Αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας,
Πολλὸν ἄπο προφέρων, λάσσεν ποταμοῖο ῥοῇσι,
Χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, καὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσε·
Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
Κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας,
Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη,
Νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
Ἦτ' ἂν ὑπεξέφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς πρέσσων νόος ἠέ περ ἀνδρῶν·
Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκλην
Ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι·
Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
Πατρόκλεις, ὅτε δή σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν;

681 ΠΟΜ. Τοῖς παραπέμπουσιν αὐτὸν καὶ παραπομίζουσι. ΚΡΑΙΠ. Ταχέσι.
682 ΔΙΔ. Διδύμοις.
683 ΠΙ. Ἐν πολλῷ καὶ ἐυδαίμονι ὄχλῳ.
685 ΜΕ. Ἀντὶ τοῦ, μετέσχε. ΑΑΣ. Ἐβλάβη.
688 ΓΕ. χρ. ΤΕ.

Ἀδρήστων

Ἄδρηστον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ἔχεκλον,
Καὶ Πέριμον Μεγάδην, καὶ Ἐπίστορα, καὶ Μελάνιππον·
Αὐτὰρ ἐπειτ' Ἔλασον, καὶ Μύλιον, ἠδὲ Πυλάρτην·
Τὺς ἕλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἕκαστος.
Ἔνθά κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν
Πατρόκλῳ ὑπὸ χερσὶ, περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν·
Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐϋδμήτῳ ἐπὶ πύργῳ
Ἕστη, τῷ ὀλοὰ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
Τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκώνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὖτὸν ἀπ+εσφέλιξεν Ἀπόλλων, +703. ἀπεσ. Suid. in Voc.
Χείρεσιν ἀθανάτῃσι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
" Χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεες· οὐ νύ τοι αἶσα
" Σῷ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων·
" Οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅστερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
Μῆνιν ἀλεύμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Ἕκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλῃς ἔχε μώνυχας ἵππους·
Δίζε γὰρ, ἢὲ μαχοίτο κατὰ κλόνον αὖθις ἐλάσσας,
Ἦ λαὸς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε, κρατερῷ τε,

697 ΜΕ. Μνήμιλω ἐποιοῦντο.
698 ΥΨΙ. Ὑψηλὴν, μεγάλην.
699 ΥΨΙ. Ὑπὲρ γὰρ τὰς ἄλλας ἴσχυε. καθ' ὑπεροχὴν δὲ εὐθυσπουδῶς ὥρμα. ὅ ἐστιν, ἐμμανῶς ἐμάχετο σὺν τῷ δόρατι.
702 ΑΓ. Νῦν, ἀφ' οὗ τείχους ἐξοχῆς.
703 ΑΠΕ. Ἀπισείσαι.
708 ΠΕ. Πορθηθῆναι. ΑΓΕ. Ἄγαν σὺν τίμων, πολεμικῶν. Σημαίνει δὲ ἀλλαχοῦ τὸ αὐθαδῶν, καὶ ὑβριστῶν.
713 ΔΙ. Ἀμφίσαλλον, ἐδίωξε. ΚΛΟ. Ταραχὴν, θόρυβον.
714 ΟΜΟ. Ἀπειλήσῃ, κελεύσῃ. ΑΑΗ. Συσκοφῆναι.

Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
Αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, ἠὸς δὲ Δύμαντος,
Ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῇς ἐπὶ Σαγγαρίοιο·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων·
"Ἕκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τι σε χρή.
"Αἴθ' ὅσσον ἥσσων εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος εἴην·
"Τῷ κε τάχα συνερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.
"Ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
"Αἴκέν πως μιν ἕλῃς, δώῃ δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη Θεὸς ἀμπνύνον ἀνδρῶν·
Κεβριόνῃ δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Δύσεθ' ὅμιλον ἰών· ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
Ἧκε κακὸν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἕκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, οὐδ' ἐνάριζεν·
Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔπεχε κρατερώνυχας ἵππους.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
Σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἑτέρῃφι δὲ λάζετο πέτρον
Μάρμαρον, ὀκριόεντα, τόν οἱ πρὸς χεὶρ ἐκάλυψεν.
Ἧκε δ' ἐρεισάμενος· οὐδὲ δὴν χάζετο φωτὸς,
Οὐδ' ἀλίωσε βέλος· βάλε δ' Ἕκτορος ἡνιοχῆα
Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,

717 ΜΗ. Μητρὸς ἀδελφός.
723 ΑΠΕΡ. Ἀποχωρήσειας.
724 ΠΑ. Ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ ὥρμα, διώκων αὐτόν.
728 ΠΕ. Μᾶσίζειν.
731 ΕΑ. Σωιεχώρει, ἔα. ΕΝΑ. Ἀνήφησι τὸν λίθον.
735 ΜΑΡ. Λευκὸν λίθον. ΟΚΡΙ. Τραχύ.
736 ΕΡΕΙ. Πᾶσαν δύναμιν ἐισενεγκάμενος, καὶ ἐπιπεσών. ΧΑ. Οὐδὲ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀπίχετο ὃ ἀνδρός.
737 ΑΛΙ. Μάταιον ἐποίησε. ΒΕ. Νῦν,
738 ΑΓΑ. Ἄγαν εὐδόξει.

Ἵππων

Ἵππων ἡνί' ἔχοντε, μετώπιον, ὄξέι λαΐ,
Ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, ἀδὲ οἱ ἔσχεν
Ὀξέον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
Αὐτῆ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἐοικώς,
Κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου· λίπε δ' ὠκέα θυμός·
Τὸν δ' ὀπικερτομέων προσέφης, Πατροκλεις ἱππεῦ·
"Ὤ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ·
"Εἰ δή πού κε κατὰ πρυμνῷ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
"Πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε, τήθεα δίφων,
"Νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη·
"Ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾷ·
"Ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.
Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ Κεβριόνῃ ἤρωϊ βεβήκει,
Οἴμα λέοντος ἔχων, ὅστε σταθμοὺς κεραΐζων,
Βλῆτο πρὸς στῆθος, ἐὴ τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
Ὡς ἐπὶ Κεβριόνῃ, Πατρόκλεις, ἆλσο μεμαώς.
Ἕκτωρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε.
Τὼ δὲ Κεβριόναο, λέοντ' ὣς, δηριθήτην,
Ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
Ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
Ὡς περὶ Κεβριόναο δύω μήστωρε ἀϋτῆς,
Πάτροκλός τε Μενοιτιάδης, ἠδὲ Φαίδιμος Ἕκτωρ,

739 ΜΕ. Τὸ τ' ἐπικεφαλαίας, τὸ κατὰ μετώπου κείμενον.
740 ΣΥ. Συνέτειψεν. ΕΣ. Ἔπιεσεν, ἐκώλυσεν.
742 ΑΡ. Κυβιστητῆρες. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀρνῶν. ἔστι γὰρ ὅτε τῷ τρέχειν τὴν κεφαλὴν ὑπερείδουσιν.
744 ΚΕΡ. Παροξύνων, χλευάζων.
745 ΕΛΑ. Εὐκίνητος.
747 ΤΗ. Εἶδος ὀρέων. Οἱ δὲ ἁπλῶς ὄρεια. ΔΙ. Ζητῶν, ἐρευνῶν.
748 ΔΥΣ. Δυσαρέστου, δυσκίνητος. ἢ, ὡς Ἡσίοδός φησι, δυσχείμερος.
751 ΕΠΙ. Ἀντὶ τοῦ, ἤλασεν ἐπὶ τὴν.
752 ΟΙ. Ὄρμημα. ΣΤΑΘ. Νῦν, τὰς ἐπαύλεις. ΚΕ. Πορθῶν, διαφθείρων, ἀφανίζων.
754 ΑΛ. Ὥρμησας, ἦλθε.
756 ΔΗ. Ἐμαχέσαντο.

Ἴεντ'

Ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Ἕκτωρ μὲν κεφαλῇφιν ἐπεὶ λάβεν, ἠχὶ μεθήῃ·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δ' ἢ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
Ὡς δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιϊν
Οὔρεος ἐν βήσῃς, βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
Φηγόν τε, μελίην τε, ταυΰφλοιόν τε κράνειαν,
Αἵ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον ταυυήκεας ὄζους
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων·
Ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θοróντες
Δήουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
Πολλὰ δὲ Κεβριόνῃ ἀμφ' ὀξέα δῶρα πεπήγει,
Ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες.
Πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐξυφέλιζε
Μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν τροφάλιγι κονίης
Κεῖτο μέγας μεγαλωστὶ, λελασμένος ἱπποσυάων.
Ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπετον· ὠίπτε δὲ λαός·
Ἦμος δ' ἠέλιος μελεηδεόντατο βουλύτονδε,
Καὶ τότε δή ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν·
Ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσαν,
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, κὴ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε·

761 ΙΕΝ. Προεθυμοῦντο.
764 ΣΥ. Σωτέραιοι, σωτῆριοι.
765 ΕΡΙ. Ἐρίζουσι, φιλονεικοῦσι.
766 ΠΕΛ. Κινεῖν. Ἐνιοι, πολεμιζέμεν.
767 ΤΑ. Μακρὸν φλοιὸν ἔχουσαν, εὔϊνον.
769 ΠΑ. Ψόφ. ΑΓ. Κατακοπέντων, κλωμένων.
770 ΘΟ. Ἐπιπηδῶντα.
775 ΣΤΡΟ. Συροφῇ.
776 ΜΕ. Μέγας ἐπὶ μέγαν τόπον.
779 ΜΕ. Μετῆλθε. ΒΟΥ. Ἐπὶ τὴν ἐσπέραν. δείλης. καθ' ὃν καιρὸν οἱ βόες λύονται τὸ ἔργον.

Τρὶς

Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρσε θοῷ ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
Σμερδαλέα ἰάχων· τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
Ἔνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
Ἤλετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Δεινός· ὁ μὲν τ' ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
Ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
Στῆ δ' ὄπιθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον, εὐρέε τ' ὤμω
Χειρὶ καταπρηνεῖ· σφεδινήθησαν δέ οἱ ὄσσε.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἡ δὲ κυλινδομένη κανάχησεν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
Αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνθησαν δὲ θείραι
Αἵματι καὶ κονίῃσι· πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
Ἱπποκόμου πλῆξαι μιαίνεσθαι κονίῃσιν·
Ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη, χαρίεν τε μέτωπον
Ῥύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἕκτορι δῶκεν
Ἥι κεφαλῇ φορέειν· ἀχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος·
Πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
Ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι καλυπτὸ πέσε τερμιόεσσα·
Λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
Τὸν δ' ἄτη φρένας εἷλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα·
Στῆ δὲ ταφὼν· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Ὤμων μεσηγὺ ἀχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
Παντοίδης Εὔφορβος, ὃς ἡλικίην ὀπέκασσε

792 ΚΑ. Κατεστραμμένη. ΣΤΡΕ. Περιστράφησαν αὐτῷ οἱ ὀφθαλμοὶ, διονεὶ ἐσκοτώθησαν.

795 ΑΥ. Τὸ τῆς τριπτυφαλείας ἀνάσημα, καὶ αὐτὴ ἡ τριπτυφαλαία. ΜΙ. Ἐμολύθησαν. ΕΘΕ. Αἱ κόμαι.

796 ΘΕ. Οὐ δίκαιον.

803 ΤΕΡ. Ποδήρης, ἢ ὅλον τὸν ἄνθρωπον σκέπουσα.

808 ΗΛΙ. Τὸν ἡλικιώτην ὑπερῆχε.

Ἐγχεῖ

Ἐγχεῖ θ', ἱπποσύνῃ τε, ποδεστί τε καρπαλίμοισι·
Καὶ γὰ δή πο|ε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
Πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο.
Ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλειος ἱππεῦ,
Οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
Ἐκ χροὸς ἁρπάξας δόρυ μείλινον· ἀδ' ὑπέμεινε
Πάτροκλον, γυμνόν περ ἐόντ', ἐν δηϊοτῆτι.
Πάτροκλος δὲ θεὸν πληγῇ καὶ δορὶ δαμασθείς,
Ἀψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Ἕκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
Ἀψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀγχίμολον ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, ἔγχει δὲ
Νείατον ἐς κενεῶνα· διὰ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Δέπησεν δὲ πεσών, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε σῦν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμῃ,
Τώ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον,
Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης, ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω·
Πολλὰ δέ τ' ἀθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
Ὡς πολέας τέφνοντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Ἕκτωρ Πριαμίδης ὀχέων ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα·
Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·

" Πάτροκλ', ἦ ῥά ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἡμὴν,
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
" Ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

810 ΒΗ. Ἀπίσαλιν, ἀποίσασι τὸν ἵππον.
811 ΟΧ. Ἀντὶ τοῦ ἁρμαθηδὸν ἐχεῖν ἱππεύμενον, οἷον πολέμου γυμναζόμενον. ΔΙ. Ἐκμανθάνων τὰ τοῦ πολέμου ἔργα.
820 ΑΓ. Σύνεγγυς. σημαίνει δὲ τὸ μετ' ὀλίγον.
822 ΗΚ. Ἐλύπησεν.
823 ΑΚΑ. Ἰσχυρὸν, μέγαν. ΕΒΙΗ. Καταγωνίσατο.
825 ΠΙ. Περὶ μικρᾶς πηγῆς.
827 ΠΕ. Φονεύοντα.
830 ΑΜ. Ἡμιτέραν.

Νήπιε·

" Νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
" Ποσσὶν ὀρωρέχαται πολεμίζειν· ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
" Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅ σφιν ἀμύνω
" Ἦμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
" Ἆ δειλ', οὐδέ τοι, ἐσθλὸς ἐών, χραίσμησεν Ἀχιλλεὺς,
" Ὅς πέ τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι·
" Μή μοι πρὶν ἱέναι, Πατρόκλειος ἱππικέλαθρε,
" Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς, πρίν γ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
" Αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι·
" Ὣς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πείθε.
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφης, Πατρόκλειος ἱππεῦ·
" Ἤδη νῦν, Ἕκτορ, μεγάλ' εὔχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
" Νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἵ μ' ἐδάμασσαν
" Ῥηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
" Τοιοῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
" Πάντες ἂν αὐτόθ' ὄλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες·
" Ἀλλά με μοῖρ' ὀλοὴ, καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱὸς,
" Ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
" Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
" Οὔ σ' ἦν ὀδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλά τοι ἤδη
" Ἄγχι παρέστηκεν θανάτου καὶ μοῖρα κραταιὴ,
" Χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος, ἀμύμονος Αἰακίδαο.

833 ΤΑ. Τούτων δὲ προπολεμοῦσιν οἱ ἓξ Ἕκτορος ἵπποι. τοῦτ' ἔστιν, αὐτὸς ὁ Ἕκτωρ ἐπ' αὐτῶν ὀχούμενος.

834 ΟΡΩ. Ἐκτέτανται τρέχοντες, ὁρμῶντες.

836 ΑΝΑ. Ἀνάγκης ἡμέραν φησὶ τὴν ἓξ θανάτου.

839 ΙΠ. Ἱππικέ.

843 ΟΛ. Ὀλίγον ἰσχύων ἐκ τοῦ σώματος μειῶν.

850 ΤΡΙ. Ἀπὸ ἓξ, μὴ πολλοὺς συλεύεις. Ἐξήκοντα δὲ, ὡς τέσσαρας καθελεθμήσας, μοῖραν, Ἀπόλλωνα, Εὔφορβον, Ἕκτορα, ἐπιφέρει, Σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις; ἔστι δὲ λέγειν, ὅτι τὴν μοῖραν οὐκ ἀπηριθμήσην, ὡς κοινὴν πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπικειμένην. ἴσως δὲ τὸ ἑξῆς, ὅτως ἀποδιδόασι.

Ἀλλά με μοῖρ' ὀλοὴ, καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱὸς,
Ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος τρίτος, σὺ δέ μ' ἐξεναρίζεις.

ἢ, σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις, ἵν' ᾖ πολλοστός.

Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἀϊδόσδε βεβήκει,
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἕκτωρ·
"Πατρόκλεες, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
"Τίς δ' οἶδ', εἰκ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἠϋκόμοιο,
"φθήμῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;
Ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἵρυσε, λὰξ προσβάς· τὸ δ' ὕπτιον ὧσ' ἀπὸ δουρός.
Αὐτίκα δὲ ξυὸ δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
Ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
Ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸ δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
Ἄμβροτοι, ἧς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

856 ΡΕ. Ἐκ τ' μιλῶν, ἐκ τ' σάμαλθ. νῦσα. ΛΙ. Καταλιπῦσα. ΑΝ. Ἀνδρέαν. ΠΤΑ. Πτᾶσα, ὑποχωρήσασα. ΑΙ. Εἰς τ' ΗΒ. Τὸ σῶμα, τὴν ἡλικίαν. ἄδλιον κατήει.
857 ΠΟΤ. Μόρον. ΓΟ. Λυπημένη, θρη- 861 ΦΘΗ. Φθίνῃ. 867 ΑΜ. Ἀθάνατοι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ρ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΠΕΡΙ τὸ Πατρόκλου σώματος κρατερὰ συνίστατο μάχη, καθ' ὃν καὶ Εὔφορβος μὲν ἀναιρεῖται ὑπὸ Μενελάου. Ἕκτωρ δὲ τὸν Ἀχιλλέως ἐνδύεται παναπλίαν, καὶ ἀνδίζεται τοῖς Ἕλλησιν. οἱ δὲ περὶ Μενέλαον, Ἀντίλοχον ἀφαπέμπουσι πρὸς Ἀχιλέα, τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀγγέλλοντα· ὑπεδύοντες δὲ καὶ ἁράμενοι τὸ σῶμα τοῖς ὤμοις, ἀνφίεσι τὴν μάχης. οἱ δ' Αἴαντες προμαχοῦσι καὶ ἀπείργουσι τοὺς πολεμίους.

Ἀριστεία Μενελάου.

Ῥῶ, Δαναοὶ Τρῶές τε νέκυν περὶ χεῖρας ἕμισγον.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν, ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμεὶς ἐν δηϊοτῆτι·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ
Πρωτοτόκος, κινυρὴ, ὃ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·
Ὣς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος·
Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην,
Τὸν κτάμεναι μεμαὼς, ὅστις ἔβη γ' ἀντίος ἐλθοι.

2 ΤΡΩ. Ἀντὶ δὲ, ὑπὸ τῶν Τρώων ἀναιρεθείς.

4 ΑΜΦΙ. Περιέστασι δὲ, καὶ ὑπερεμάχετο αὐτῷ. ΠΟΡ. Νεογνῇ βοΐ. οἱονεὶ πώλῳ. παρὰ τὸ πῶσι περεύεσθαι καὶ βαίνειν.

5 ΠΡΩ. Πρώτως τετοκυῖα. τῷ δὲ τόκῳ παροξυτόνως, ἵν' ᾖ συνεργητικόν. ΘΕΟΔ. παροξυτόνως δὲ δηλοῖ ἡ λέξις τὸν πρώτως τεχθέντα. ΚΙ. Ὀδυρτικὴ, θρηνητική. ΟΥ. Οὐ πρότερον ἔσα ἔμπειρος τοκετοῦ.

Οὐδ' ἄρα Πάνθυ υἱὸς ἐϋμμελίης ἀμέλησε
Πατροκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτὸν
Ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον·
" Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
" Χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρὸν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα·
" Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' Ἐπικούρων
" Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
" Τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι·
" Μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἔλωμαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
" Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπερβάλλοντος ἀνάσσειν·
" Οὔτ' ἔν παρδάλιος τόσσον μένος, οὔτε λέοντος,
" Οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, ὅ τε μέγιστος
" Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμεαίνει,
" Ὅσσον Πάνθυ υἱες ἐϋμμελίαι φρονέουσιν.
" Οὐδὲ μὲν ὠδὲ βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο
" Ἧς ἧβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο, καί μ' ὑπέμεινε·
" Καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
" Ἔμμεναι· ὠδέ ἑ φημὶ τόδε σί γε οἴσι κιόντε,
" Εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην, καὶ δώματα τοκῆας.
" Ὡς δὴν καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴκε μευ ἄντα

9 ΕΥ. Ἤτοι ὁ καλὰ μέλη ἄχων καὶ εὔμορφος. ἢ ὁ τῇ μελίᾳ χρώμενος, τυτίσι πολεμικοῖς ἐνδρᾶσι.

13 ΕΑ. Ἔκειντο γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, λύσαι τῷ αὐτῷ Ἀπόλλωνος.

16 ΑΡΕΣ. Ἀπενίγκασθαι, κτήσασθαι.

17 ΑΠΟ. Ἀφέλωμαί σε τῷ σφίλει τῇ ψυχήν.

19 ΥΠΕΡ. Ὑπερόπως, ὑπερφάνως. ΕΥ. Αὐχῶν, καυχᾶσθαι.

20 ΠΑΡ. Πάρδαλις τὸ ζῶον. ἡ δὲ δορὰ παρδαλῆ. ὁ μὲν λὴ ἢ ὁ λὴ ἢ ἀφιδάλεσθαι.

22 ΠΕ. Περὶ τὸ ἑαυτῆς σθένος εὐθυπορῶν βλέπει ἢ μὴ πολλῆς δυνάμεως.

25 ΗΣ. Τῆς ἰδίας ἀκμῆς, ὅ ἐστι νεότητος, ἀπέλαυσεν. ΩΝΑ. Ἐξεφύλισεν, ἀφείλετο, ἐμίμψατο.

26 ΕΦΑ. Νῦν, ἐλογίσατο, ὅτε ἦ εἶπε.

28 ΚΕΔ. Κηδεμονικὸς, σύτιμος.

29 ΩΣ. Ὡς δή.

Στίγης

" Στῆης· ἀλλά σ' ἔγω ἀναχωρήσαιλα κελεύω
" Ἐς ωληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
" Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Ὡς φάτο, τ' δ' ὐ ωείθεν· ἀμειβόμενος δὲ ωροσηύδα·
" Νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ἦ μάλα τίσεις
" Γνωτὸν ἐμὸν, τ' ἔπεφνες· ἐπιδυχόμενος δ' ἀγορεύεις·
" Χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
" Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
" Ἦ κέ σφιν δειλοῖσι γόος κατάπαυμα γλυοίμην,
" Εἴκεν ἐγὼ κεφαλήν τε τὴν καὶ τεύχε' ἐνείκας,
" Πάνθῳ ἐν χείρεσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίῃ·
" Ἀλλ' ὅ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος ωόνος ἔσται,
" Οὐδέ τ' ἀθήεττος, ὅτ' ἀλκῆς, ὅτε φόβοιο.
Ὡς εἰπὼν, ὄτησε κατ' ἀσπίδα ωάντοσε ἴσην·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὦρνυτο χαλκῷ
Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διῒ πατρί.
Ἄψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ ςομάχοιο θέμεθλα
Νύξ', ὃπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·

32 ΡΕΧ. Τῦτο λπὸ παροιμίας εἴληπται. νηπίᾳ γὰρ κὴ ἄφρονός ἐςι, μ τὸ ωροχθῆναι τὸ κακὸν, θεραπείαν καὶ ἐπανόρθωσιν αὐτῦ ζητεῖν. ὁ δ ἄφρων ὐ ωροραᾷ τὸ μέλλον, ἀλλὰ ωροχθὲν γιγνώσκει.

35 ΓΝΩ. Ἀντὶ , ημωρίαν δώσεις ὑπὲρ ἐμῦ γνωτοῦ. ὅ ἐςιν ἀδελφῦ.

36 ΧΗ. Χῆραν κὴ ἐρημον ἐποίησας. ΘΑ. Νεωςὶ κατεσκευασμένην, ωροφάτως.

37 ΑΡΗ. Ἤτοι βλαβερόν. παρὰ τὸ ἀρᾶν· ὅ ἐςι βλάπτω. ἢ τ ἀπρυκτόν. ἐλλείπει τὸ, γάμον.

38 ΚΑΤ. Καταπαύσαιμι θρήνυς τὰς ἀθλίως γενέας Ὑπερήνορος, ἀνιλών σε. ἐκ ημεραθμήσας δώσω τὴν κεφαλήν σε κὴ τὰ ὅπλα αὐτοῖς. ΣΦ. Γονεῦσι Ὑπερήνορος. ΚΑ. Κατάπαυσις.

40 ΦΡΟΝ. Ὄνομα κύριον τῆς Πάνθε γυναικὸς ἡ Φρόντις. τὸν γὸ παρατέλυτον συλλαβὴν δεῖ ὀξυτονεῖν. ἵν' ᾖ κύριον θηλυκόν. ἔςι κὴ δοσενικὴν ὁ Φρόντις ὃν Ὀδυσσείᾳ.

41 ΑΛΛ. Ἀλλ' ἐδαμῶς ἐπὶ πολὺν χρόνον ἄπειροι γενώμεθα τῆς ἀλλήλων δυνάμεως κὴ μάχης. ΠΟ. Ἔρχου, πάξις.

42 ΑΔΗ. Χωρὶς μάχης, ἀφιλόνεικος.

47 ΑΝΑ. Ἀναχωρῦντα. ΘΕ. Κατὰ τὸν ὀρχὴν, κὴ θέσιν ὃν ςομάχου. ὅ ἐςι τοῦ βρόχθου, ὃ μέσον τῆς χοιλίας. ΘΕ. Ῥίζας, βάσεις.

48 ΕΡΕΙ. Ἤρεισεν, ἐπιθάρησε. ΠΙ. Ἐπακολυθήσας τῇ χειρί.

Ἀνίαχρὺ

Ἀλλ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή·
Δίπτησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Πλοκμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
Οἷον δὲ τρέφῃ ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
Καλὸν, τηλεθάον, τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσι
Παντοίων ἀνέμων, καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ·
Ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ,
Βάθρης τ' ἐξέσπασε, καὶ ἐξετάνυσ' ἐπὶ γαίῃ·
Τοῖον Πάνθου υἱὸν ἐϋμμελίην Εὔφορβον
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
Ὡς δ' ὅτε τις τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθώς,
Βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἁρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατερῇσιν ὀδοῦσι
Πρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσῃ

49 ΑΥ. Σπενδύλη, ἢ τραχήλη. ΑΚΩ. Ἡ ἐπιδρατίς.

51 ΔΕΥ. Νῦν ἐορέχοντο. ΧΑ. Ἀντὶ δ' ἁπλῆς τὸ Χαρίτων κόμαις ἴσαι. ἀπίθανον δ' ἐστὶν. ἀμόρφωτος γὰρ ἡ κόμη, εἰ μὴ ὕτως. Μακεδόνες δὲ καὶ Κύπριοι Χάριτας λέγουσι τὰς σαπιφραμμένας καὶ οὔλας μυρσίνας, ἃς φαμὲν στεφανίσκους.

52 ΠΛΟΚ. Πλοκαμοι. ΕΣ. Ἐσφιγμένοι ἦσαν, ἐδέδεντο. ὅθεν καὶ σφήκωμα εἴρηται. ἢ ὅτι πεπλεγμένοι ἦσαν.

53 ΟΙ. Ποσειδῶν δὲ Ἀθηνᾶ φησὶ τὴν Ἀττικῆς φιλοσοφίαν. καὶ Ποσειδῶν μὲν ἐπὶ τὴν ἀκροπόλεως τὴν Ἀττικῆς κρίσας τῇ τελαίνῃ κύμῃ θαλάσσης ἐποίησεν ἀναδοθῆναι, Ἀθηνᾶν δὲ ἐλαίαν. κρατὴς δὲ αὐτῶν γενόμενος Κέκροψ, ὁ τὸν τόπον τῆς Ἀττικῆς βασιλεὺς, τῇ θεῷ ἀφιέρωσε τὴν χώραν, εἰπὼν, ὅτι θαλασσᾶν μὲν ἔστι παντοχοῦ, τὸ δὲ φυτὸν τῆς ἐλαίας ἴδιον Ἀθηνᾶς. ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ. ΕΡ. Φυτὸν. ΕΡΙ. Μεγάλως θαλλοι, ἀειθαλές.

54 ΟΙ. Ἥτοι ἐρέμνη, καὶ μεγάλη. ἢ ὑπὸ ὧν οἱ πολῖται, ἢ ἀναιρεθέσθαι δύνανται. ὁ ἐστι βοσκεται. ΑΛΙΣ. Πολὺ, ἀθρόως. ΑΝΑ. Ἀντὶ δὲ ἀνατέτρυκεν. ἐὰν δὲ ἀνατέτρυχε, δηλοῖ τὸ ἀναθρύπτει. ὅ ἐστιν ἀνακηδᾶται, καὶ ἀναθάλλεσθαι μὴ ψόφῳ.

55 ΤΗ. Πάνυ θαλλον, εὐανθές. ΔΟ. Δονοῦσι, κινοῦσι.

56 ΒΡΥ. Θαλλῇ, γέμῃ.

58 ΒΟ. Βαθρης δὲ ὀρύγματος. ΕΞΕ. Ἐξέτεινεν, ἔπλωσεν.

61 ΟΡΕ. Ὁ ἐν ὄρει τεθραμμένος.

64 ΛΑ. Λάπλει. ὅ ἐστι μὴ σκυλμοῦ λάοῤῥως, καὶ μετὰ ταραγμοῦ ἐθίῃ.

Δηῶν·

Δηῶν· ἀμφὶ δὲ τὸν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
Πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
Ἀντίον ἐλθέμεναι, μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ·
Ὡς τῶ γ' ὄτινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτέλμα
Ἀλίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
Ἔνθά κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοίδαο
Ἀτρεΐδης, εἰ μή οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὅς ῥά οἱ Ἕκτορ' ἐπῶρσε θοῷ ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ἀνέρι εἰσάμενος Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Ἕκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα διώκων
"Ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
"Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι,
"Ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
"Τόφρα δέ τοι Μενέλαος ἀρήϊος, Ἀτρέος υἱὸς,
"Πατρόκλῳ φείσεται, Τρώων τ' ἄεισον ἔπεφνε,
"Πανθοίδην Εὔφορβον, ἔπαυσε δὲ θέλδος ἀλκῆς.
Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖθις ἔβη θεὸς ἀμπνοὸν ἀνδρῶν·
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος κατὰ φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
Πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
Τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείμενον· ἐκ δ' αἷμα κατ' ἰσαμένην ὠτειλήν.

65 ΔΗ. Διακόπων, ἀμειρῶν.
66 ΙΥ. Ἀχρειοτικῇ φωνῇ σεσφίρονται, σεσφωνοῦσι. Παιδίλλει ἢ λίξις παρὰ τὸ ἰοῦ ἐπίῤῥημα.
67 ΧΛΩ. Νῦν, χλωροποιὸν, ὠχρόν.
71 ΑΓΑ. Ἐφθόνησε.
73 ΚΙ. Κίνησις ἴδιον Θρᾳκῶν.
75 ΑΚΙ. Ἀκιχήτως, ἀκαταλήπτως, ἀφθάστως.
76 ΑΔΕ. Ἀλγεινοὶ, δυσχείρωτοι.
77 ΟΧΕ. Ἐποχέεσθαι.
83 ΜΕ. Νῦν, σιωπᾷς.
85 ΑΠΑΙ. Ἀφαιρούμενον. ΓΑΙ. Ἐπὶ τῇ γῇ.
86 ΩΤΕΙ. Τὸ σὺν βολῆς πεσοῦμαι.

Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Ὀξέα κεκληγὼς, φλογὶ ἴκελος Ἡφαίστοιο
Ἀσβέστῳ· ὦδ' ἰὸν λάθεν Ἀτρέος ἀϊὼ βοήσας·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
"Ὤ μοι ἐγὼν, εἰ μέν κε λίπω κατὰ τεύχεα καλὰ,
" Πάτροκλον θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
" Μή τις μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται·
" Εἰ δέ κεν Ἕκτορι μῶνος ἐὼν ϗ Τρωσὶ μάχωμαι
" Αἰδεσθεὶς, μήπως με φεισείως ἕνα πολλοί·
" Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ.
" Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
" Ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
" Ὃν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα φῆμα κυλίσθη.
" Τῷ μ' ὅττις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται
" Ἕκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ οὐκ θεόφιν πολεμίζει.
" Εἰ δέ πῃ Αἴαντός γε βολὴ ἀγαθοῖο πυθοίμην,
" Ἀμφὼ κ' αὖτις ἰόντε δυσμενησαίμεθα χάρμης,
" Καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν
" Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.
Ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα ϗ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα δ' ὀπὶ Τρώων εἴχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.

88 ΟΞ. Μεγάλα. ΗΦ. Νῦν, πυρός.
90 ΟΝ. Πρὸς τ' ἴδιον.
92 ΤΙ. Ἀντὶ τοῦ ὃς ἐμὲ τιμήσας κεῖται. ἢ ὃς κεῖται ἕνεκα τοῦ ἐμὲ τιμωρῆσαι τοὺς Τρῶας.
95 ΠΕ. Πεισειχίσωσι, φεισῶσι.
97 ΔΙΕ. Διελογίσατο.
98 ΟΠ. Ὁπότ' ἂν φησιν ἐθέλῃ τις ἀνθρώπῳ μάχεσθαι, ἅ θεὸς πεφίτηκεν, εὐ κακοῖσι γίγνεται. ὃ ἐπὶ Διὸς φασὶ εὑρίσκεται δαίμονι μαχόμενον. ἀντὶ τοῦ δ' ἀνθρώπῳ. ὃς κ' ἂν δ' ἀνθρώπῳ θεῷ μάχηται.
99 ΚΥ. Ἐπηνέχθη, ἐπῆλθε κακόν τι αὐτῷ ἐκ θεοῦ.
101 ΧΩ. Ὑποχωρήσαντα. ΘΕΟ. Νῦν ἐκ θεοῦ πεφόβηται.
105 ΦΕΡ. Τῶν παρόντων κακῶν τοῦτο ἂν εἴη τὸ ἄριστον. Ἢ, ἐκ πολλῶν τὸ πεφυγέναι κακῶν τὸ ἄμεινον γίνεται.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λεῖπε δὲ νεκρὸν
Ἐντροπαλιζόμενος, ὥςτε λὶς ἠϋγένειος,
Ὃν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ ςεθμοῖο διώνται
Ἔγχεσι καὶ φωνῇ· ὃ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
Παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσαύλοιο·
Ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος·
Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων,
Παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν·
Τὸν ὴ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνονθα μάχεσθαι·
Θεσπέσιον γὰρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Βῆ δὲ θέειν, εἶπαρ ὴ παρατρέπιος ἔπος ἠὐδα·
"Αἶαν, δεῦρο, πέπον, σὺν Πατρόκλοις θανόντα
"Σπεύσομεν, αἴκε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
"Γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
Ἕκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
Ἕλκε, ἵν' ἀπ' ὤμοιϊν κεφαλὴν τάμοι ὀξέϊ χαλκῷ,
Τὸν δὲ νέκυν Τρωῇσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἠΰτε πύργον.
Ἕκτωρ δ' ἂψ ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζετ' ἑταίρων·
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅγε τεύχεα καλὰ
Τρωσὶ, φέρειν πρὸς ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
Αἴας δ' ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας,

109 EN. Ἐπιστρεφόμενος συνεχῶς. ΛΙΣ. Θύρας. ΔΙ. Διώξασιν, ἐκ τοῦ δίημι. Λίων. Αἰολικῶς. ΗΤ. Ὁ κριὸς γὰρ θύειον ἴχων.

110 ΣΤΑΘ. Τῆς ἐπαύλιος, τῆς αὐλείας

112 ΠΑΧ. Συσσείεται, ὑπὸ λύπης πάσχουσι, δάκνεται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς πάχνης.

120 ΠΕ. Νῦν φιλοτιμίαν.

Εἰσήκε, ὥς τις τε λέων ὡϐὶ οἶσι τέκεσσιν,
Ὦ, ῥά τε νήπι' ἄγοντι σωσαντήσονϑ' ἐν ὕλῃ
Ἄνδρες ἐπακτῆρες, ὁ δέ τε σθένεϊ ϐλεμεαίνε,
Πᾶν δέ τ' ὀπισκύνιον κάτω ἔλκεϑ', ὄσσε καλύπτων·
Ὡς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ ϐεϐήκε.
Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωϑεν, ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
Εἰσήκε, μέγα πένϑος ἐνὶ σήϑεσσιν ἀέξων.
Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἕκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύϑῳ·
" Ἕκτορ, εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο·
" Ἦ σ' αὖτως κλέος ἐσθλὸν ἔχε φύζηλιν ἐόντα·
" Φράζεο νῦν ὅππως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσῃς
" Οἷος σὺν λαοῖσι τοῖ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν·
" Οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
" Εἶσι περὶ πτόλιος· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τοῖς χάρις ἦεν
" Μάρναϑ' δηΐοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
" Πῶς κε σὺ χείρονα φῶτα σαώσειας μεϑ' ὅμιλον,
" Σχέτλι'· ἐπεὶ Σαρπηδόν' ἄμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον
" Κάλλιπες Ἀργείοισιν ἕλωρ ἔμεν κύρμα γυέσϑαι·
" Ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο πτόλεί τε καὶ αὐτῷ,
" Ζωὸς ἐών· νῦν δ' οὔ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.
" Τῷ, νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ὑπείϑεϑ' ἀνδρῶν,

134 ΝΗ. Ἐπιφερομένῳ τὰς σκύμνας. σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ οἱ ἄρρενες τῶν λεόντων σκυμναγωγοῦσιν.

135 ΕΠΑΚ. Κινηϑεὶ, λόπ' ὑπάγεσθαι τὰς κύνας.

136 ΕΠΙΣ. Τὸ ὑπάνω τῶν ὀφθαλμῶν μέρος. ἤτοι δέρμα, τὸ συνοφρύωμα ὃ μετώπου. ὄφρα καὶ σκύζεσθαι, τὸ ὀργίζεσθαι. ἀφ' τὸ ἐνδιάθετον γίγνεσθαι τὸ μέρος τοῖς ὀργιζομένοις. ΕΛ. Κάτω ἕλκει, πρόσωπα. παθητικῶς ἀντὶ ἐνεργητικοῦ.

139 ΑΕΞ. Αὔξων, μεγάλως λυπούμενος.

142 ΕΔΕΥ. Νῦν, ἀπλεόνως. ΕΚ. χ. Ἕκτορ, ὦ εἶδος.

143 ΦΥΞ. Δειλὸν, φυγάδα.

145 ΕΓ. Ἐκμαίνην. ὅ ἐστιν, εἰσὶν ἐνοικοῦσιν.

151 ΕΛΩΡ. Ἕλκυσμα, ἀπάρκυμα. ΚΥΡ. Ἐπίσυγμα τοῖς πολεμίοις.

153. ΑΛ. Ἀπολιξῆσαι, βοηθῆσαι.

" Οἴκαδ'

" Οἴκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος,
" Εἰ γὰρ νῦν Τρῶεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη
" Ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἳ περὶ πάτρης
" Ἀνδράσι δυσμενέεσσι τὸνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
" Αἶψά κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα Ἴλιον εἴσω·
" Εἰ δ' ὅτος πρότι ἄγυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
" Ἔλθοι τεθνειὼς, καί μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
" Αἶψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνος ἔντεα καλὰ
" Λύσειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω·
" Τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
" Ἀργείων πάγχυ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες.
" Ἀλλὰ σύ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐπάλαστας
" Στήμεναι ἄντα, κατ' ὄστε ἰδὼν δηΐων ἐν αὐτῇ,
" Οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθ· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
" Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπερόπλον ἔειπες;
" Ὦ πέπον, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
" Τῶν, ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσι·
" Νῦν δέ σ' ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
" Ὅς τέ με φῂς Αἴαντα πελώριον ἠὲ τομεῖναι.
" Οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην, οὐδὲ κτύπον ἵππων·

155 ΠΕ. Νῦν, πεφανῶς ψευδόσεται, ἀναφανήσεται. ὁτὲ δ, τὸ φανδυθήσεται.
156 ΠΟ. Πολλοῦ δάρσις ποιητικόν.
157 ΕΣ. Ἀγελαίνει, ἐπέρχεται.
158 ΔΗ. Φιλονεικίαν.
159 ΕΡΥ. Βαστάσωμεν, ἑλκύσωμεν.
160 ΕΙ. Εἰ γὰρ ἔτθ. ὁ δ ἀντὶ τοῦ γάρ.
163 ΛΥ. Λυτρώσεσθαι.
164 ΠΕ. Νῦν, ἀνήρηται.
165 ΑΓ. Γενναῖοι. ὥστε ἐγγὺς ἑστῶτες ἀλλήλων μάχεσθαι.
166 ΕΤΑ. Οὐκ ἐκαρτέρησας, ἀλλ ὑπέμεινας.
167 ΚΑΤ. Κατιδὼν τοῖς ὀφθαλμοῖς.
170 ΥΠΕ. Μέγα, ὑπερήφανον, αὐθάδες.
171 ΗΤ. Οἵως ἐλεγχισπόμιλον. ΠΕ. Φρονήσει ἀλλοίρειν τὸ λοιπῶν.
173 ΩΝΟ. Ἐμεμψάμιλον.
174 ΟΣ. Ὅσις μι λέγεις. εὐεπῶς ἐπ, ἢ ἐγκλίνεται.
175 ΕΡ. Ἔφελξα, ἐφοβήθην.

" Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
" Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκλν
" Ῥηϊδίως· ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃ μαχέσασθαι.
" Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον·
" Ἠὲ παυημέριος κακὸς ἔσομαι, ὡς ἀγορεύεις. 180
" Ἤ τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μέγα περ μεμαῶτα,
" Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
" Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
" Ἀνέρες ἐσθλοί, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς· 185
" Ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω,
" Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίλν ἐνάριζα καβακτάς.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ
Δηΐου ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
Ὦκα μάλ', ὄφρα τῆλε ποὶ κραιπνοῖσι μεβασσὼν, 190
Οἳ ῥοτὶ ἄξυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλείδαο·
Στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτυ, ἔντε' ἄμειβεν.
Ἤτοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε, φέρειν ποτὶ Ἴλιον ἱρὴν,
Τρωσὶ φιλοπολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνε
Πηλείδεω Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ οὐρανίωνες 175
Πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ῷ παιδὶ ὄπασσε
Γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τεύχεσι Πηλείδαο κορυσσόμενον θείοιο,
Κινήσας ῥα κάρη ῥοτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν· 200

178 ΟΤΕ. Ἐνίοτε δέ.
182 ΣΧΗ. Ἐπίσχω, κωλύσω.
187 ΕΝΑ. Ἐσκυλεύσω.
190 ΜΕ. Ἐπικλεσθήσας, ἐπιδραμὼν, διώξας.
192 ΑΜΕΙ. Ἐνήκασιν.
196 ΟΠΑΣ. Ἔδωκε.
197 ΓΗ. Ἀντὶ τοῦ, γηράσας.
200 ΠΡΟ. Πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἔφη.

" Ἆ δεῖλ',

" Ἆ δειλ', ἀδέ τι τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
" Ὃς δή τοι ἀχεδόν ἐστι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύεις
" Ἀνδρὸς ἀρίστου, τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι·
" Τῷ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε κρατερόν τε·
" Τεύχεα δ' ἀ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
" Εἵλευ· ἀτάρ τοι νωῖν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
" Τῶν ποινὴν, ὅ τοι ἔτι μάχης ἐκνοσήσαντι
" Δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.
Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
Ἕκτορι δ' ἤρμοσε τεύχε' ἀμφὶ χροΐ· δῦ δέ μιν Ἄρης
Δεινὸς, ἐνυάλιος· πλῆθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
Ἀλκῆς καὶ θάρσεος· μετὰ δὲ κλειτὸν ἐπίκουρον
Βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἐνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι,
Τεύχεσι λαμπόμενον μεγαθύμου Πηλείωνος.
Ὤτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐπιχόμενος ἐπέεσσι,
Μέθλην τε, Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε, Θερσίλοχόν τε,
Ἀστεροπαῖόν τε, Δεισήνορά θ', Ἱππόθοόν τε,
Φόρκυν τε, Χρομίον τε, καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν·
Τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Κέκλυτε, μυρία φῦλα παρεκλιόνων ἐπικούρων,
" Οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος, ἀδὲ χατίζων,
" Ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἄγειρα ἕκαστον·
" Ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα

204 ΕΝΗ. Προσλωᾶ, πρᾶον.
205 ΟΥ. Οὐ κατὰ τὸ παρεστηκὸς, ἐφ' ὕβρει.
207 ΠΟΙ. Τιμωρίαν. οἱ δὲ, ἀμοιβὴν καὶ χάριν.
210 ΔΥ. Εἰσῆλθε δὲ αὐτὸν πολέμου ἐπιθυμία καὶ ὁρμή.
211 ΕΝ. Πολεμικός.
213 ΙΝ. Εἰκάζετο, ὡμοιοῦτο, τῷ Ἀχιλλεῖ δηλονότι.
220 ΦΥ. Ἔνθη, γένη. ΠΕ. Περιοίκων.
221 ΠΛΗ. Πλήθους δεόμενος.

" Προφρονέως

" Προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν·
" Τὰ φρονέων, δώροισι κατατρύχω Ϛ ἐδώδῃ
" Λαὸς, ὑμέτερον δὲ ἑκάστῳ θυμὸν ἀέξω·
" Τῷ, τις νωῖ ἰθὺς τετραμμένος, ἠὲ ἀπολέσθω,
" Ἠὲ σαωθήτω· ἡ γὰ πολέμῳ ὀαριστύς.
" Ὅς δέ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνειῶτά περ, ἔμπης
" Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσῃ, ἔξει δέ οἱ Αἴας,
" Ἥμισυ τ' ἐνάρων ἀποδάσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
" Ἕξω ἐγώ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσται ὅσσον ἐμοί περ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν,
Δέρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο·
Νήπιοι· ἦτοι πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
" Ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφὲς, οὐκέτι νῶϊ
" Ἔλπομαι αὐτώ περ νοσησέμεν ἐκ πολέμοιο.
" Οὔτι τόσον νέκυος πέρι δείδια Πατρόκλοιο·
" Ὅς κε τάχα Τρώων κορέσῃ κύνας ἠδ' οἰωνούς,
" Ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ πέρι δείδια, μήτι πάθῃσι,
" Καὶ σῇ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτῃ,
" Ἕκτωρ· ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.

224 ΡΥ. Σώζοιτε.

225 ΚΑ. Καταδαπανῶ, ἀνιῶ, εἰς παλαιπωρίαν ἄγω. ΕΔΩ. Τροφῇ. ὁ ᾧ λόγῳ, καταπονῶν τὰς Τρῶας, ἀναγκάζω παρέχειν τοῖς συμμάχοις δωρεὰς καὶ εὐνοίας.

226 ΑΕΞ. Αὔξω.

227 ΙΘ. Ἐπ' εὐθείας ὁρμῶν.

228 ΟΑΡ. Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ᾗ πολέμου ὁμιλία. ὅ ἐστιν, ὕστως δεῖ ἀναστρέφεσθαι ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἀριστεύειν. αὕτη γὰρ χρεία πολεμούντων.

230 ΕΙΞ. Ὑπάξει, ὑποχωρήσῃ.

231 ΑΠΟ. Ἀπομερίσω.

233 ΒΡΙ. Σφοδρῶς ἐπιθόντες, βαρήσαντες.

236 ΠΟ. Ἀντὶ ᾗ, πολλῶν ἐπ' αὐτῷ ψυχὴν ἀφείλετο.

241 ΚΟ. Κορίσῃ, πληρώσῃ.

242 ΟΣ. Ὅσον καθ' ἑαυτῆ φοβοῦμαι, μήπ πάθωμεν.

243 ΕΠΕΙ. Ἐπεὶ παυσόχοιεν ἡμᾶς ἐσκότωσεν ὁ Ἕκτωρ, καθάπερ νέφος πολέμου.

244 ΑΙ. Ὑψηλός. ἀφ' οὗ μέγας καὶ δεινός.

" Ἀλλ'

" Ἀλλ' ἄγ', ἀρισῆας Δαναῶν κάλε, ἤν τις ἀκούσῃ.
Ὣς ἔφατ'· ὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἤυσεν δὲ Δαιφρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
" Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
" Οἵτε παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ϗ Μενελάῳ,
" Δήμια τίνυσιν, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος
" Λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ ϗ κῦδος ὀπηδεῖ.
" Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ Δαφοκοπᾶσθαι ἕκαστον
" Ἡγεμόνων· τόσση γὰ ἔρις πολέμοιο δέδηεν.
" Ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,
" Πάτροκλον Τρωῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
Ὣς ἔφατ'· ὀξὺ δ' ἄκουσεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας·
Πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα.
Τὸν δὲ μέτ' Ἰδομενεὺς, Ϲ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν * ἧσι φρεσὶν ἐνόματ' εἴπῃ,
Ὅσοι δὴ μετόπισθε μάχλῳ ἤγειραν Ἀχαιῶν;
Τρῶες δὲ πρόσθυναν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διίπετέος ποταμοῖο
Βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι

247 ΔΙΑ. Διακορεύσιμον, μίγα.
249 ΑΤΡ. Τὸ πλῆρες, παρὰ τοῖς Ἀτρείδαις.
250 ΔΗ. Τὰ δημόσια τὰ παρὰ Ϝ δήμου ἐξαιρέτως διδόμενα τοῖς βασιλεῦσι καταναλίσκουσι. Ϲ σημαίνῃ ἕκαστος.
252 ΔΙΑΣ. Διασκέπτεσθαι.
253 ΔΕ. Ἐξῆπται, διηγήκεται.
254 ΑΥ. Ἀλλ' ὑπὸ ἰδίας γνώμης παρακινείσθω. ΝΕ. Μεμφέσθω, ἄξιον ἡγείσθω μέμψεως, αἰδείσθω.
255 ΤΡΩ. Τρωϊκαῖς. ΜΕΛ. Ἑλκύσμασι, παίγνια. οἱ γὰ κύνες, ὁπόταν ἂν χορτασθῶσι, τοῖς λειψάνοις παίζουσι. μάλιστα νῦν ἡ παιδιά.
256 ΟΞΥ. Ὀξέως, ταχέως.
262 ΠΡΟΥ. Πρῶτον ἐνίσταλον.
263 ΠΡΟ. Ταῖς εἰς θάλασσαν χύσεσι, ϗ ἐκβολαῖς Ϝ ποταμῶν. ΔΙΙ. Κατειρῶν, πρανῆς. ἤτοι Ϝ ὑπὸ Διὸς πληρυμένου, οἷον χειμάρρου. ἢ Δαφανῶς καὶ οἱονεὶ Δαπεπτυσμένου.
264 ΒΕ. Ποίου ἦχον ἀπετίλισεν. ὀνοματοποιΐα ὁ τρόπος.

* ἧσιν ἐνὶ.

Ἠϊόνες

Ἠϊόνες βοόωσιν, ἐρεμνομένης ἁλὸς ἔξω·
Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Λαμπρῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἠέρα πολλὴν
Χεῦ'· ἐπεὶ ἐδδέ Μενοιτιάδην ἤχθηρε πάρος γε,
Ὄφρα ζωὸς ἐὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
Μίσησεν δ' ἄρα μιν δηΐων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
Τρωῇσιν· τῷ, καί οἱ ἀμωμήτην ὤρσεν ἑταίρης.
Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιούς·
Νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπεστρέσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν, ἱέμενοί περ·
Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ κῦδος Ἀχαιοὶ
Μέλλον ἀπέσεσθαι, μάλα γὰρ σφέας ὦκ' ἐλέλιζεν
Αἴας, ὃς πρὶν μέν εἶδος, πρὶν δ' ἔργα πέτυκτο
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, συὶ ἴκελος ἀλκὴν
Καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσι κύνας, θαλερούς τ' αἰζηούς
Ῥηϊδίως σκέδασεν, ἐλιξάμενος ἀλὰ βήσας·
Ὡς ἰὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ, φαίδιμος Αἴας,
Ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων σκέδασε φάλαγγας,
Οἳ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν· φρόνεον δὲ μάλιστα
Αἶψα ποτὶ σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Ἦτοι τὸ Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱός,

265 ΕΡΕΥ. Ἐκθορμαθομένης τ' θαλάσσης ἀντὶ τοῦ ἔξω μέρος.
270 ΗΧ. Ἐμίσησε, μισητὸν ἡγήσατο.
275 ΥΠΕ. Ὑπὸ δεῖος ἔφυγον.
278 ΕΛΕ. Σωρείλησε, σωρεύσειν.
279 ΑΙ. Ὃς δὲ εὐμορφίᾳ, καὶ τοῖς λοιποῖς ἔργοις διέφερε τῶν λοιπῶν παίδων Ἑλλήνων, μετὰ τὸν Ἀχιλλέα.
283 ΕΚΕ. Ἐσκέδασε. ΒΗ. Ἀπὸ τοῦ, ἁλὰ βησάν, ὅ ἐστι βασίμων τόπων.
285 ΜΕ. Ἐπ' αὐτὰς ἐλθών.
286 ΦΡΟ. Διενοεῖτο, ἤλπιζον.

Ἱππόθοος

Ἱππόθοος πόδας εἶλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
Δησάμενος τελαμῶνι περὶ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
Ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἰεμένων περ.
Τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
Πλῆξ' αὐτοχεδίην, κωπέης διὰ χαλκοπαρήου·
Ἤριπε δ' ἱππάσιος κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ,
Πληγεῖσ' ἔγχεί τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
Ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς,
Αἱματόεις· ὃ δ' αὖθι λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἧκε χαμᾶζε
Κεῖσε· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ,
Τῆλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριβώλακος· οὐδὲ τοκεῦσι
Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
Ἔπλετ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον μεγάθυμον Ἰφίτα υἱὸν,
Φωκήων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆι
Οἰκία ναιετάασκε, πολέσσ' ἄνδρασιν ἀνάσσων·
Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
Αἰχμὴ χαλκείη ὤμου νείατον ὦμον ἀνέσχε·

294 ΧΑΛ. Χαλκὰς παρωνυχίδας ἐχέσης.

295 ΗΡΙ. Διεχίθη, ὅθεν καὶ ἐρείκη, καὶ τὰ ὄστρια ἐείσματα. παρὰ τὸ καθαψοφεῖν. ΙΠ. Ἡ ἐξ ἱππείων τριχῶν ἔχουσα τὸ λόφον.

297 ΕΓ. Ὁ δὲ ἐγκέφαλος παρὰ τὸν ἀνάπαυσιν καὶ κρᾶσις σφόδρα καὶ ὁμοπαθοῦσι τῇ αἵματος ῥύσει συνεξέρρυσι. αὐλὸς δὲ καλεῖται πᾶν τὸ κενὸν καὶ ἐπίμηκες, καὶ μεταφορὰν ἀπὸ ὀργάνου. ὅθεν τὸ σαθρὸν, διαυλον σκάλον, ἀπὸ τοῦ μήκους. νῦν δὲ αὐλὸν φησὶ τὸ αἵματος ἀκοντισμόν. ἔστι δὲ ὅτε καὶ τὸ ἐπίμηκες ἀπὸ δόρατος.

302 ΘΡΕΠ. Τροφεῖα.

306 ΜΕΓ. καὶ Μεγαθύμου.

307 ΠΑ. Φωκίδος πόλις.

Δόπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δ' ἐπ' αὐτῷ.
Αἴας δ' αὖ φόρκυνα δαΐφρον, Φαίνοπος υἱὸν,
Ἱππόθοῳ περιβάντα, μέσην κατὰ ζαγέρα τύψε·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
Ἧφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσῷ.
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ Φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρὸς,
φόρκυν θ' Ἱππόθοόν τε· λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
Ἐνθά κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείῃσι δαμέντες·
Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν,
Καρτεῖ καὶ σθένεϊ σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
Αἰνείαν ὤτρυνε, δέμας Περίφαντι ἐοικὼς,
Κήρυκ' Ἠπυτίδῃ, ὃς οἱ παρὰ πάλλ γέροντι
Κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μήδεα εἰδώς·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
" Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσαισθε
" Ἴλιον αἰπεινήν; ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
" Καρτεΐ τε, σθένεΐ τε πεποιθότας, ἠνορέῃ τε,
" Πληθεΐ τε σφετέρῳ, ἓ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας·
" Ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βάλεται, ἢ Δαναοῖσι,
" Νίκλω· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄπρετον, ὐδὲ μάχεσθε.

313 ΠΕ. Ὑπεραπίζονται.
315 ΗΦΥ. Διείλει, ἔκθυεν. ΑΓΟ. Ἀσκῶνι, σπάσι.
321 ΚΑΙ. Καὶ παρὰ τὴν Διὸς γνώμην.
324 ΗΠ. Ἠπύτᾳ παιδί, ἢ φωνηκᾷ.
327 ΥΠ. Ὁ νῦς, πῶς ἂν καὶ παρὰ τὸν θείαν βυλὴν ῥύσησθε τὴν πόλιν, ὅτε Διὸς συμπροθύμιόν ὑμῖν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀσθένειαν λείπεται. ΥΠ. Καὶ παρὰ τὸν γνώμην τὸ θεῖν.
329 ΚΑΡ. Καὶ τῷ κρείττ ἡμῶν καὶ τῇ δυνάμει μαρνάντας.
330 ΠΛΗ. Τῷ πλήθ Διὸς λαοῦ, καὶ πρὸ ἐλαττομένην, ἀλλὰ σφετέρας τε πολεμίων διὰ τὸν ἀνδρείαν. ΥΠΕΡ. Ὑπερδέοντα. ὅ ἐστι χρονιώτερον, καὶ ὑπερέχοντας τῇ δυνάμει τὸς ἀντιτεταγμένους ἔχοντας πλείονας.
332 ΤΡΕΙ. Διείλεσθε. φοβεῖσθε.

Ὡς

Ὡς ἔφατ'· Αἰνείας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
Ἔγνω ἐσσύντα ἰδών· μέγα δ' Ἕκτορα εἶπε βοήσας·
"Ἕκτορ τ', ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ, ἠδ' ἐπικούρων,
Αἰδὼς μὲν νῦν ἥδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἰλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείῃσι δαμέντας.
Ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησὶ θεῶν ἐμοὶ ἄγχι παραστὰς,
Ζῆν' ὕπατον μήστωρα μάχης ὀπιπεύροθον εἶναι·
Τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἵ γε ἕκηλοι
Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνειῶτα.
Ὡς φάτο· καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔσχε·
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
Ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Λειόκριτον ὄτασε δουρί,
Τὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηϊφίλος Λυκομήδης·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν Ἱππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων· εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ὃς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλάθει,
Καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
Ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ προφέρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
Ἀλλ' ὄπως ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
Ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, προὶ δὲ δόρατ' ἔχοντο·
Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελεύων·
Οὔτέ τιν' ἐξοπίσω νεκρὸν χάζεσθαι ἀνώγει,
Οὔτέ τινα προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,

354 ΕΡ. Πεφυσμένοι ἦσαν. 355 ΠΡΟ. Προείχον ἢ αὐτὸν τὰ δόρατα.

Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, ὄχεδόθεν δὲ μάχεσθε.
Ὡς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος· αἵματι δὲ χθὼν
Δεύετο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἀγχησῖνοι ἔπιπτον
Νεκροὶ ὁμῶς Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
Καὶ Δαναῶν· ἐδ' οἱ γὰ ἀναιμωτί γ' ἐμάχοντο·
Παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνητο γὰρ αἰεὶ
Ἀλλήλοις ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν.
Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός· ἐδέ κε Φαίης
Οὔτέ ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι, οὔτε σελήνην·
Ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι
Ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ καταπεφνειῶτι·
Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶές τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Εὔκηλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπαλτο δ' αὐγὴ
Ἠελίου ὀξεῖα, νέφος δ' ἐ φαίνετο πάσης
Γαίης, ἐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
Ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα ζυνόεντα,
Πολλὸν ἀφεστάτες· τοὶ δ' ἐν μέσῳ, ἄλγε' ἔπασχον
Ἠέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ,
Ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' ὄπφ φῶτε πεπύσθην,
Ἀνέρε κυδαλίμω, Θρασυμήδης, Ἀντίλοχός τε,
Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
Ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.

359 ΑΜΦ. Περιδεδοικέναι καὶ ὑπερασπίζειν.
361 ΑΓ. Ἐπάλληλοι, συνεχεῖς.
362 ΥΠΕΡ. Ὑπερεχόντων τῇ δυνάμει, ἀνδρείων.
363 ΑΝΑΙ. Διὰ ἄμματος ἐ φόνου.
364 ΦΘΙ. Ἐφθείροντο, ἀνηρεῖτο.
366 ΟΥ. Εἴποι δ' ἄν τις ἀμφότερα τὰ στοιχεῖα, ἥλιον, καὶ σελήνην, ἐκλείπειν ἀπὸ τῆς πολλῆς ἀχλύος.
371 ΕΥ. Ἥσυχοι, εὐδιάδοχοι. ἐπιφερῆ γὰρ, μεταπαυόμενοι δ' ἐμάχοντο. ὅ ἐστιν, οἱ μὲν ἀναπαυόμενοι, οἱ δὲ μαχόμενοι ἐκ ἀμαδοχῆς ἐ ἀναπαύσεως. ΠΕΠ. Ἐξήπλωτο ἡ λαμπηδών.
373 ΓΑΙ. Οὔτε ἀπὸ γῆς, οὔτε ἀπὸ τῶν ὀρῶν.

Τὼ

Τὼ δ' ἅπτοσομένω θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων,
Νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὡς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
Ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
Ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρῷ νωλεμὲς αἰεὶ
Γούνατά τε, κνῆμαί τε, πόδες θ' ὑπένερθεν ἑκάστου,
Χεῖρές τ', ὀφθαλμοί τε, παλάσσετο μαρναμένοιϊν,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην
Λαοῖσιν δώῃ τανύειν μεθύσαν ἀλοιφῇ·
Δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διαστάντες τανύουσι
Κυκλόσ', ἄφαρ δέ τε ἰκμὰς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφὴ
Πολλῶν ἑλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσι διαπρό·
Ὡς οἵγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
Εἵλκεον ἀμφότεροι· μάλα γὰρ σφίσιν ἤλπετο θυμὸς,
Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν πρὸς Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς,
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· πολὺ δ' αὐτῷ μῶλος ὀρώρει
Ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
Τόν γε ἰδὼν ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι·
Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
Ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. Οὐδ' ἄρα πώ τι
Ἤιδεε Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς·
Πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
Τείχεϊ ὑπὸ Τρώων· τὸ μὲν οὐκ ἐπόλει ἤλπετο θυμῷ
Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωὸν ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν,
Ἂψ ὀπάσσεσθαι· ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,

384 ΠΑΝ. Διὰ ὅλης τ' ἡμέρας.
392 ΑΦΑΡ. Ταχέως ἢ ἡ ὑγρασία διέρχεται ἢ τήκεται, ὅσα ἐλαιώδη.
393 ΤΑ. Διατείνεται, διαχεῖται.
398 ΛΑ. Ὁ τῶν λαῶν τὸ πλῆθος διοικῶν καὶ σώζων. ὁτὲ ἢ εἰς φυγὴν τρέπων.
404 ΤΟ. Διό.

Ἐκπέρσειν

Ἐκπέρσειν πολιέθρον ἄνδ' ἔθεν, ἠδὲ σὺν αὐτῷ.
Πολλάκι γὰρ τόγε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκόων,
Ἢ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα·
Δὴ τότε γ' ἔ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
Μήτηρ, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δέρατ' ἔχοντες,
Νωλεμὲς ἐγχρίμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον.
Ὧδέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
"Ὦ φίλοι, ἦ μὰν ἦμιν ἐϋκλεὲς ὀπονέεσθαι
"Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς, ἀλλ' αὐτῇ γαῖα μέλαινα
"Πᾶσι χάνοι· τό κεν ἦμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
"Ἢ τῶνδ' Τρῶεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισιν
"Ἄξυ ποτὶ σφέτερον ἐρύσαι, ἠὲ κῦδος ἀρέσθαι.
Ὧδέ τις Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν·
"Ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
"Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωείτω πολέμοιο.
Ὣς ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρῳ.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο· σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς
Χάλκεον οὐρανὸν ἶκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.
Ἵπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες,
Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
Ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
Ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱὸς,
Πολλὰ μὲν ἀρ μάστιγι ἰοῇ ἐπεμαίετο θείνων,

415 ΕΥ. Ἐνδοξον.
416 ΑΛΛ. Ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ πάντες γῆς χάσμαθ' δεχθεῖεν.
418 ΜΕ. Ἀμελήσομεν.
422 ΕΡΩ. Ἀμελείτω, ὑποχωρείτω.
424 ΣΙ. Ἤτοι στρεβὲς, ἢ ἀπὸ ὅπλων τὸ σιδήρεον ψόφον.
427 ΗΝ. Ἡνίοχον γὰρ ἦν Πάτροκλον Ἀχιλλέως, Πατρόκλου δὲ Αὐτομέδων, Αὐτομέδοντος δὲ Ἀλκιμέδων.
429 ΜΑΝ. Καίτοι δή.
430 ΘΕΙ. Τύπλων, ὅθεν καὶ θὶς ὁ αἰγιαλὸς, παρ' ὅσον τύπλεται ὑπὸ τῶν κυμάτων.

Πολλὰ

Πολλὰ δὲ μειλιχίοισι παρηγόρεον, πολλὰ δ' ἀρειῇ·
Τὼ δ' ἅτ' ἀφ' ὑπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
Ἠθελέτην ἰέναν, ἅτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὥστε σῆλη μῆνι ἔμπεδον, ἥτ' ἐπὶ τύμβῳ
Ἀνέρος εἰσῆκεν τεθνήοτος, ἠὲ γυναικός·
Ὣς μένον ἀσφαλέως, παρεκαλλέα δίφρον ἔχοντες,
Οὐδὲ ἐνισκήψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφιν
Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν,
Ἡνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μιαίνετο χαίτη,
Ζεύγλης ἐξελάσασα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέροισι.
Μυρομένω δ' ἄρα τώ γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
Κινήσας ἦ κάρη, πρὸς ὃν μυθήσατο θυμόν·
"Ἆ δειλὼ, τί σφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι
"Θνητῷ; ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ', ἀθανάτω τέ·
"Ἦ ἵνα δυσήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
"Οὐ μὲν γάρ τι πὴ ἐστὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
"Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείῃ τε καὶ ἕρπῃ
"Ἀλλ' ἤ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἅρμασι δαιδαλέοισιν
"Ἕκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· ἠ γὰ ἐάσω.
"Ἦ ἔχ ἅλις, ὡς καὶ τεύχε' ἔχῃ, καὶ ἐπεύχεται αὐτῶς;
"Σφῶϊν δ' ἐν γύναοσι βαλῶ μένος, ἠδὲ καὶ ἐνὶ θυμῷ,
"Ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο
"Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
"Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκωνται,
"Δύῃ τ' Ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

431 ΑΡΕΙ. Ἀπειλῇ.
436 ΑΣ. Ἀσφαλῶς, παραμύθως.
437 ΕΝΙ. Ἐμπεπλάσσοντες, ἐμπεσόντες.
440 ΖΕΥ. Ζεύγλῃ, ζυγῷ. ΕΞ. Πιστέσσι.
443 ΔΕΙ. Ὦ δειλὼ ἐστὸν, καὶ ἀλεεινὰ πάσχετον.
446 ΟΙ. Ταλαιπωρότερον.
447 ΟΣ. Ὅσα ζῶα ἐπὶ τῆς γῆς ἕρπει καὶ κινεῖται βαδίζοντα.

Ὣς

Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠῦ·
Τὼ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην ἔβαλόντε βαλόντε,
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς·
Τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρῳ,
Ἵππος ἀΐσσων, ὥς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας.
Ῥεῖα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὸ Τρώων ὁρυμαγδόν,
Ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων·
Ἀλλ' ἀκὶ ἤρῃ φῶτας, ὅτ' ἐσεύατο διώκειν·
Οὐ γάρ πως ἦν, οἷον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ,
Ἔγχεϊ ἐφορμᾶσθαι, καὶ ἐπισχεῖν ὠκέας ἵππους.
Ὀψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἱμονίδαο·
Στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα·
"Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
"Ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;
"Οἷον πρὸς Τρῶας μάχεσθαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
"Μόνος· ἀτὰρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο· τεύχεα δ' Ἕκτωρ
"Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός·
"Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος
"Ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμηῆσίν τε μένος τε,
"Εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
"Ζωὸς ἐών; νῦν δ' αὖ θάνατον καὶ μοῖρα κιχάνει·
"Ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
"Δέξαι· ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.

460 ΙΠ. Σὺν τοῖς ἵπποις ὁρμῶν.
463 ΕΣ. Ὥρμησεν.
464 ΙΕ. Ἤτοι μεγάλῳ. ἢ ἱερὺς ἐλαύνοντι ἵππους.
465 ΕΠΙ. Ἐπέχειν, κωλύειν.
469 ΝΗ. Ἀκιρδῆ, βλαισοειδῆ.
476 ΔΜΗ. Καταπόησιν, ὑποζυγήν.

Ὣς

Ὣς ἔφατ᾽· Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἄρμ᾽ ἐπορούσας,
Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Αὐτομέδων δ᾽ ἀπόρουσε· νόησε δὲ Φαίδιμος Ἕκτωρ,
Αὐτίκα δ᾽ Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
" Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 485
" Ἵππω τώδ᾽ ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
" Ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι·
" Τῷ κεν ἐελπόμην αἱρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
" Σῷ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊν
" Τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι ἀρηϊ. 490
Ὣς ἔφατ᾽· ὐδ᾽ ἀπίθησεν ἑὸς πάϊς Ἀγχίσαο.
Τὼ δ᾽ ἰθὺς βήτην, βοέης εἰλυμένω ὤμους
Αὐχένι, στερεῇσι· πολὺς δ᾽ ἐπελήλατο χαλκός.
Τοῖσι δ᾽ ἅμα Χρομίος τε, καὶ Ἄρητος θεοειδὴς,
Ἤϊσαν ἀμφότεροι· μάλα δὲ σφισιν ἤλπετο θυμὸς 495
Αὐτώ τε κλενέειν, ἐλάαν τ᾽ ἐρικύδεας ἵππους.
Νήπιοι, ὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
Αὖτις ἀπ᾽ Αὐτομέδοντος· ὁ δ᾽ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ,
Ἀλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας·
Αὐτίκα δ᾽ Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον· 500
" Ἀλκίμεδον, μὴ δή μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους,
" Ἀλλὰ μάλ᾽ ἐμπνείοντε μεταφρένῳ· ὥς γὰρ ἔγωγε
" Ἕκτορα Πηλαμίδαο μένος κήσεσθαι οἴω,
" Πρίν γ᾽ ἐπ᾽ Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω,
" Νῶϊ κατακλείναντα, φοβῆσαι δὲ στίχας ἀνδρῶν 505

481 ΒΟ. Ἐν πολέμῳ ταχύν.
488 ΑΙ. Λήψεσθαι.
492 ΒΟ. Ἀσπίσιν.
493 ΑΥ. Ξηρᾶϊς, κύφαις. ΕΠΕ. Ἐπιπήχη.
501 ΑΠΟ. Χωρὶς, ἄποθεν. ΙΣ. Κατέχειν.
502 ΕΜΠ. Καβαπτίοντες. ὅ ἐστι καταφυσῶντες αὐτοῦ τὸ μεταφρένον. ὅ ἐστιν ἐγγὺς ὄντες καὶ νώτου.
503 ΣΧΗ. Ἀποχῆσαι, παῦσαι.

Ἀργείων, ἤ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἀλώῃ.
Ὣς εἰπὼν, Αἴαντε καλέσατο, καὶ Μενέλαον·
"Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
"Ἦτοι μὲν τὸ νεκρὸν ὀπιτρέπεθ' ὅσσοι ἄριστοι,
"Ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, καὶ ἀμύνεσθ' εἶχας ἀνδρῶν·
"Νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ.
"Τῆδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κατὰ δακρυόεντα
"Ἕκτωρ, Αἰνείας θ', οἵ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
"Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
"Ἤσω γὰρ ἐγώ· τὰ δέ κεν Διΐ πάντα μελήσῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐίσην·
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκὸς,
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
Ὡς δ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνὴρ,
Κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὁ δὲ προθορὼν ἐρίπτησιν·
Ὣς ἄρ' ὅγε προθορὼν πέσεν ὕπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
Νηδυΐοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
Ἐκ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὐδὲ ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' ὐριάχος πελεμίχθη

506 ΑΛΩ. Ληθφείη.
509 ΕΠΙ. Ἐν ἐπιτροπῇ ἔσῃ.
510 ΒΕ. Ἐμβοᾶσηκίναι, ὑπερακοντίζειν.
511 ΝΩ. Ἡμῖν ἢ σὺν τοῖς ζῶσιν.
514 ΚΕΙ. Οἱονεὶ παρακείμαι. ἢ, σὺ ἐξουσίᾳ τῶν Θεῶν εἶσι.
515 ΗΣΩ. Ἀκοντίσω, πέμψω.
518 ΕΡΥ. Ἐφύλαξεν, ἐκώλυσεν.
520 ΑΙ. Ἀκμαίῳ, νέῳ.
521 ΚΕ. Κεράτων. ΑΓΡΑΥ. Ἐν ἀγρῷ αὐλιζομένου, ἢ ὑπαυθρίου, ἀγρίου.
522 ΙΝ. Ὅλως ἀντὶ μοῦ τοῦ παλαιὸν φλέβα. ΕΡΙ. Πέσῃ.
524 ΝΗΔ. Τοῖς ἐνθάδε, τοῖς ἐντέροις. ὁ ἐστὶ σπλάγχνοις. νηδὺς γὰρ ἡ κοιλία. ΚΡΑ. Σειόμενον.
528 ΕΝΙ. Ἐστρέφθη, ἔπεσεν. ΟΥ. Τὸ ἄκρον μέρος τοῦ δόρατος, τὸ ὀπίσθιον.

Ἔγχεος

Ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίεμένος ὄζριμος ἄρης.
Καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσ' αὐτοχεδὸν ὡρμηθήτην,
Εἰ μή σφω Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
Οἵ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον, ἑταίρῳ κικλήσκοντος·
Τὼς δ' ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
Ἕκτωρ, Αἰνείας τ', ἠδὲ Χρόμιος θεοειδής·
Ἄρητον δὲ κατ' αὖθι λίπον, δεδαϊγμένον ἦτορ,
Κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Τεύχεά τ' ἐξενάριζε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
"Ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενοιτιάδαο θανόντος
"Κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερείονά περ καταπέφνων.
Ὣς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
Θῆκ', ἀν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν
Αἱματόεις, ὥς τις τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
Ἀψ δ' ὄπι Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη,
Ἀργαλέη, πολύδακρυς· ἔγειρε δέ νείκος Ἀθήνη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· πρεθῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
Ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
Ἠΰτε πορφυρέην ἶριν θνητοῖσι τανύσσῃ
Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
Ἠ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
Ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει·
Ὣς ἡ πορφυρέη νεφέλη πυκάσασα ἑαυτὴν,

530 ΑΥ. Ἐκ δ' σύνιγγος.
531 ΔΙΕ. Διεχώρισαν.
535 ΔΕ. Μεμιαρισμένον.
539 ΜΕ. Μικρὸν δέ π τ' ἐπὶ Πατρόκλῳ λύπης κεκέφισμαι τὴν ψυχήν.
542 ΕΔΗ. Καλῶς ὁρωκώς.
543 ΤΕ. Ηὔξιτο.
546 ΔΗ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐτράπη αὐτοῦ ἡ γνώμη.
547 ΠΟΡ. Νῦν ποικίλλω. ἔβην δ' λέγω νῦν, τὸ γιγνόμενον ἀεὶ τ' αἴρω πάθος, ὃ ἐπιφέρω ὑγρόν.
549 ΔΥΣ. Ἀνθιεμάντῳ, ψυχρῷ.
550 ΚΗ. Κακῇ, βλάπλει, ἀνιαρᾷ, λυπηρᾷ.
551 ΠΥ. Σκιπάσασα, κατακαλύψασα.

Δύσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
Πρῶτον δ' Ἀτρέος υἱὸν ἐποτρύναομεν προσηύδα,
Ἴφθιμον Μενέλαον, ὁ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
Εἰσαμένη φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
" Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφείη τε ὄνειδος
" Ἔσται, εἰκ' Ἀχιλῆος ἀγαυὸν πισὸν ἑταῖρον
" Τείχεϊ ὑπὸ Τρώων ταχέες κύνες ἑλκύσωσιν·
" Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
" Φοῖνιξ, ἄτ' α, γεραιὲ παλαιγενὲς, εἰ γὰρ Ἀθήνη
" Δοίη κάρτος ἐμοὶ, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
" Τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
" Πατροκλῷ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν·
" Ἀλλ' Ἕκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
" Χαλκῷ θηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὅτι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων·
Ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γναμπτοῖν ἔθηκε,
Καί οἱ μίμνης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν,
Ἧτε, καὶ εἰργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο,
Ἰχανάα δακέειν, λαρόν τέ οἱ αἷμ' ἀνθρώπων·
Τοίων μιν θάρσους πλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας.

556 ΚΑ. Στυγνότης, λύπη. ἀπὸ τοῦ κάτω ἔχειν τὰ φάη.
557 ΕΣ. Γινήσεται.
561 ΦΟΙ. Νῦν, ὄνομα κύριον τοῦ Ἀχιλλέως προφέρας. ΑΤ. Τροφεῦ. Ἔστι δὲ ποιητέρα ἀπὸ τοῦ πεισοῦτερον ἡδικὴ ἀπαφώνησις. ΠΑ. Πάλαι γεγονὼς, πεισοῦσα.
562 ΑΠΕ. Ἀποκωλύοι.
563 ΤΩ. Ὅπως ἄν.
564 ΕΣΕ. Καθῆψε, ἐ ἐλύπησε τὴν ψυχὴν καὶ ἐκαπτιμώξατο.
566 ΟΠΑ. Νῦν, κατόπιν διώκῃ.
568 ΠΑΜ. Πάντων πρώτῃ.
569 ΒΙ. Δύναμιν.
570 ΜΥ. Τὸ ἐπίμηνον τοῦ ἥρωος λέγει. οὕτως γὰρ ἀποτριπόμενος εἰς ἄλλον τόπον ἔτρεχεν εἰς τὸ αὐτό.
571 ΕΙΡ. Κωλυομένη, διωκομένη. ΑΝ. Ἀνθρωπάων.
572 ΙΣ. Ἐπιθυμῶ. ΛΑ. Προσίωσις, γλυκύ.
573 ΘΑΡ. Θάρσος. ΑΜ. Νῦν, σωτὰς.

Βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόνησε δῦρὶ φαεινῷ.
Ἕσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἠετίωνος,
Ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, μάλιστα δέ μιν τίεν Ἕκτωρ
Δήμῳ, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἔἰλω φίλος εἰλαπινατής·
Τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
Αἴξαντα φόβονδε· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Δέπησεν δὲ πεσών· ἀτὰρ Ἀτρείδης Μενέλαος
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἕρυσεν μετ' ἔθνος ἑταίρων.
Ἕκτορα δ' ἐγγύθεν ἰσταμένος ὤτρυνε Ἀπόλλων,
φαίνοπι Ἀσπάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπαύλων
Ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
"Ἕκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
"Οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
"Μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεθ' οἷος ἀείρας
"Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων· σὸν δ' ἔκτανε πολλὸν ἑταῖρον,
"Ἐσθλὸν, ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἠετίωνος.
Ὣς φάτο· τὸ δ' ἄχεος νεφέλη σκάλυψε μέλαινα·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης ἕλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
Μαρμαρέην, Ἴδηθεν δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν·
Ἀσπάσας δὲ, μάλα μεγάλ' ἔκτυπε· τὴν δ' ἐτίναξε·
Νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιούς.

577 ΔΗ. Δημητῶν. ΕΙ. Ὁμοτράπεζος. συμβωμοχήτης.

579 ΔΙΑ. Διήλασε ἢ τὸ δόρυ, ὥστε διελθὲν ἀς τοὔμπροσθεν.

584 ΑΒΥ. Ἐν Ἀβύδῳ. Ἀβυδος ἡ πόλις Τροίας Ἑλλησπόντου.

588 ΜΑ. Περίποντας πολεμίους τὰς λύσας φερεπόθειαν ὁ Ποιητὴς, ἐπεί τοι ἐκ οἴδε δαλὸν τὸν Μενέλαον. βολὴ γὰρ ἀγαθὸν πανέχει καλεῖ αὐτόν. ὃ ἐστιν εὐμάχη. ΜΑΛ. Ἀνεμείῳ τῷ σώματι. ἀσθενής.

591 ΝΕ. Πύκνωμα τῆς λύπης, φερφρασικῶς. πλῆθος λύπης.

594 ΜΑΡ. Ἀντὶ τοῦ λαμπρόν.

Πρῶτος

Πρῶτος Πιτέλεως Βοιώτιος ἦρχε Φόβοιο·
Βλῆτο γὰρ ὦμον ὀρεί, πρόσω τετραμμένος αἰεί,
Ἄκρον ὀπιλίγδην· χάλκεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρις
Αἰχμὴ Πελυδάμαντος· ὁ γὰρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών.
Λήϊτον αὖθ' Ἕκτωρ σχεδὸν ἆτσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
Τίον Ἀλεκτρυόνος μεγαθύμου· πᾶσε δὲ χάρμης·
Τρέατε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκ ἔτι ἤλπετο θυμῷ
Ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
Ἕκτορα δ' Ἰδομενεὺς μὲν Λήϊτον ὁρμηθέντα
Βεβλήκει θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν·
Ἐν καυλῷ δ' ἔαγη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
Τρῶες· ὁ δ' Ἰδομῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο
Δίφρῳ ἐφεστώτος· ὃ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἁμαρτεν·
Αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ', ἡνίοχόν τε,
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου εὐκτιμένης ἕπετ' αὐτῷ·
Πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα, λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας,
Ἦλυθε, καί κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγεγάλιζεν,
Εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
Καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ·
Αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο κατ' οὖατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
Ὦσε δόρυ τρυφερόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡνία χεῦεν ἔραζε·
Καὶ τάγε Μηριόνης ἕλαβεν χείρεσσι φίλῃσι

597 ΦΟ. Φόβος. Φόβον δὲ νῦν, ἡ σωδίωξις.

599 ΕΠΙ. Οὐ κατὰ βάθος, ἀλλ' ὅσον ἐπιψαῦσαι ἐξ ἐπιπολαίας τὴν ἐπιφάνειαν. ΓΡΑ. Ἐπίξεσεν. ΑΧΡΙ. Ἕως τέλους.

601 ΧΕΙΡ. Πρὸς τῇ χειρί.

607 ΚΑΥ. Τὸ ἄκρον τῦ δόρατος, τὸ ἐμβαλλόμενον τῇ αἰχμῇ. ὅ ἐστι τῇ ἐπιδορατίδι.

612 ΠΕ. Ὁ Μηριόνης δηλονότι πεζὸς παρεγένετο ἀπὸ τῆς ναυπάγμης.

614 ΚΟΙ. Νῦν, ὄνομα κύριον.

Κύψας

Κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομηνῆα προσηύδα·
" Μάσιε νιῶ, εἴως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
" Γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὅτ' οὐκ ἔτι κάρτος Ἀχαιῶν.
Ὣς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.
Οὐδ' ἔλαθ' Αἰαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρωέσσι δίδοι ἐτεραλκέα νίκην.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
" Ὤ πόποι, ἤδη μέν γε καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστι,
" Γνοίη ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
" Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπεπτα, ὅστις ἀφείη,
" Ἠ κακὸς, ἠ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
" Ἡμῖν δ' αὖτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
" Ἀλλ' ἄγετ', αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
" Ἠμὲν ὅπως τ' νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
" Χάρμα φίλοις ἑτάροισι γενώμεθα νοσφισθέντες·
" Οἵ πᾳ δεῦρ' ὁρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
" Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
" Σχήσεθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
" Εἴη δ' ὅστις ἑταῖρος ἀπαγγείλειε τάχιστα
" Πηλείδῃ· ἐπεὶ ἄρ μιν ὀΐομαι οὐδὲ πεπύσθαι
" Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος.
" Ἀλλ' ἄπῃ δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
" Ἠέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
" Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν,
" Ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·

621 ΠΕ. Ὡς πεζός.
637 ΑΚΗ. Λυπῆντες.
641 ΠΕ. Ἀκηχίνας, ἐγκακίνας.
646 ΑΙ. Αἴθρη, ὁ ἀνέφελος, καὶ εὔδιος ἀήρ.

Ἐν

" Ἐν ᾗ φάϛ κ᾽ ὄλεσσον, ἐπεὶ νύ τοι εὖαδεν ὅτως.
Ὣς φάτο· τὸ δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
Αὐτίκα δ᾽ ἠέρα μὲν σκέδασεν, κ᾽ ἀπῶσεν ὀμίχλιν·
Ἠέλιος δ᾽ ἐπέλαμψε, μάχη δ᾽ ἐπὶ πᾶσι φαάνθη.
Καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
" Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφὲς, αἴκεν ἴδηαι
" Ζωὸν ἔτ᾽ Ἀντίλοχον, μεγάθυμον Νέστορος υἱόν·
" Ὄτρυνον δ᾽ Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
" Εἰπεῖν, ὅπλι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ᾽ ἑταῖρος.
Ὣς ἔφατ᾽· ὃδ᾽ ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δ᾽ ἰέναι, ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεταύλοιο,
Ὅς τ᾽ ἐπεὶ ἄρ κεκάμησι κύνας τ᾽ ἄνδρας τ᾽ ἐρεθίζων,
Οἵτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι,
Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ, κρειῶν ἐρατίζων,
Ἰθύϛ, ἀλλ᾽ ὅτι πέρϛ· θαμέες γὰρ ἄκοντες
Ἀντίοι αἴσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Καιόμεναί τε δεταὶ, τάς τε τρεῖ ἐσύμβολός περ·
Ἠῶθεν δ᾽ ἀπονόσφιν ἔβη πεπιθὼς θυμῷ·
Ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ἤϊε πόλλ᾽ ἀέκων· περὶ γὰρ δίε, μή μιν Ἀχαιοὶ
Ἀρχαλέῳ πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίποιεν.
Πολλὰ δὲ Μηριόνῃ τε καὶ Αἰάντεσσι κέλευεν·
" Αἴαντ᾽, Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
" Νῦν τις ἐυηέϛης Πατροκλῆος δειλοῖο

647 ΦΑ. Φωτί. τὸ αὐτὸ ϛ δηλοῖ τὸ σέλας. ΕΥ. Ἤρισι.
652 ΣΚΕΠ. Σκέπτε, ὄρα.
659 ΒΟ. Ἐξαρπάσαι τὴν λιπαρωτάτην τῶν βοῶν.
667 ΠΡΟ. Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ φόβου. ἢ ὡς τοῦ ἀναγκασθῆναι φεύγειν. ΕΛΩΡ. Ἐλκυσμοῦ.
670 ΕΝΗ. Πραίτης, σωφροσύνης. ΔΕΙ. Δειλῷ, ἀθλίῳ.

Μνησάδω

" Μηκάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίσσετο μείλιχος εἶναι
" Ζωὸς ἐών· νῦν δ' αὖ θάνατος Ϲ μοῖρα κιχάνει.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
Πάντοσε παπταίνων, ὥς τ' αἰετὸς, ὅν ῥά τε φασὶν
Ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
Ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ
Θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος· ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ
Ἔσσυτο, καί τε μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν·
Ὣς τότε σοὶ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄσσε φαεινὼ
Πάντοσε δινεύεσθον πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων,
Εἴ πῃ Νέστορος υἱὸν ἔτι ζώοντα ἴδοιο.
Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνοντ' ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
" Ἀντίλοχ', εἰδ' ἄγε δεῦρο διοτρεφὲς, ὄφρα πύθηαι
" Λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γνώσθαι.
" Ἤδη μέν σε καὶ αὐτὸν οἴομαι εἰσορόωντα
" Γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει·
" Νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ἄριστος Ἀχαιῶν
" Πάτροκλος, μεγάλη δὲ πόθη Δαναοῖσι τέτυκται.
" Ἀλλὰ σύ γ' αἶψ' Ἀχιλῆϊ, θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
" Εἰπεῖν, αἴκε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
" Γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.

674 ΑΙ. Ὄρνις διορατικὸς καὶ ὀξὺς ὡς πρὸς ὁρᾶν, καὶ ἱπτάσθαι. φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ὡς ἴσησι τὰς νεοττὰς πρὸς τὸν ἥλιον ἀναγκάζων βλέπειν, καὶ ὁ διωχθεὶς ὁρᾷ, ὃ ἀετὸς ἐστιν ἡμῖν· ὁ δὲ μὴ, σκοτόληται, καὶ γίγνεται ἁλιάετος.

675 ΔΕΡ. Ὁρᾷν, βλέπειν. ΥΠΟΥ.

676 ΠΤΩΞ. Λαγωός. ἀπὸ τοῦ πίλωσιν.

677 ΘΑΜ. Συμφύτῳ τόπῳ. ΑΜ. Παντοχόθεν κομώσῃ.

680 ΔΙ. Ἐδινοῦντο. ὅ ἐστι περιστρέφοντο.

693 ΓΥΜ. Ἀπὸ τῶν ὅπλων.

Ὣς ἔφατ᾽· Ἀντίλοχος δὲ κατέσυγε, μῦθον ἀκούσας·
Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλήθεν· θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή·
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὡς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε·
Βῆ δὲ θέειν, τὰ ἧ τεύχε᾽ ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Λαοδόκῳ, ὅς οἱ ἄχεδον ἔστρεφε μώνυχας ἵππους·
Τὸν μὲν δακρυχέοντα πόδας φέρον ἐκ πολέμοιο,
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντε.
Οὐδ᾽ ἄρα σοὶ, Μενέλαε διστρεφὲς, ἤθελε θυμὸς
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ πολὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
Ἀλλ᾽ ὄγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
Αὐτὸς δ᾽ αὖτ᾽ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
Στῆ δὲ παρ᾽ Αἰάντεσσι κιὼν, εἴθαρ δὲ προσηύδα·
" Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ὑπερφιάλοισι θοῆσιν,
" Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἴω
" Νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἕκτορι δίῳ·
" Οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο·
" Ἡμεῖς δ᾽ αὐτοί περ φραζώμεθα μῆλιν ἀρίστην,
" Ἠμὲν ὅπως τ᾽ νεκρὸν ἐρύσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
" Τρώων ἐξ ὀνόπης θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
" Πάντα κατ᾽ αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
" Ἀλλὰ σὺ μὲν, καὶ Μηριόνης, ὑποδύντε μάλ᾽ ὦκα,

694 ΚΑ. Κατεσύγασεν, ὡς συγκόπτει ἡ κατάφασις ἐγίνετο.
695 ΑΜ. Ἀφωνία, ἀφασία, ἔκπληξις.
696 ΕΣ. Ἐπιχέη.
697 ΕΦΗ. Ἐντολῆς.
702 ΗΘΕ. Ἠδύνατο.
705 ΑΝΗ. Ἤτοι ἀνέπεισεν, ἢ συνέβαλλε ἀφηγεῖσθαι τὴν μάχης.
714 ΕΝΟ. Ἀθρόας μάχης.
716 ΑΓΑ. Λίαν ἐνδοξε.

" Νεκρὸν

" Νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὀπίσω
" Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι δίῳ,
" Ἶσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
" Μίμνομεν ὀξὺν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
Ὑψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθε
Τρωϊκὸς, ὡς εἴδοντο νέκυν αἴροντας Ἀχαιούς·
Ἴθυσαν δὴ κύνεσσιν ἐοικότες, οἵτ' ἐπὶ κάπρῳ
Βλημένῳ αἰόλωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
Ἕως μέν τε θέουσι, μάλα πρηΰνονται μενοῶντες·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται, ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ἄψ τ' ἀνεχώρησαν, διά τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
Ὣς Τρῶες, εἰὼς μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
Στάσαν, τῶνδε τρέπετο χρὼς, οὐδέ τις ἔτλη
Πρόσσω ἰόντας, ὠδὲ νεκρῷ δηϊάσασθαι.
Ὣς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ὄπὶ δὲ πόλεμος τέτατο σφιν
Ἄγριος, ἠΰτε πῦρ, τό τ' ἐπαϊσσόμενον, πόλιν ἀνδρῶν
Ὁρμηθὲν ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἶκοι
Ἐν σελαΐ μεγάλῳ· τὸ δ' ὑπερθύμῳ ἰῆς ἀνέμοιο·

720 ΙΣ. Ὅμοιον.
722 ΑΓ. Εἰς τὰς ἀγκάλας ἐλάμοσαν.
723 ΛΑ. Πολλοὶ Τρῶες.
726 ΚΟΥ. Πρὸ νέων θηρητῶν.
728 ΕΛΙΞ. Ἐπιστρέφεται.
733 ΤΡΕ. Ἠλάσατο ἡ ἰδέα τοῦ πεσόντος.
734 ΔΗ. Μάχεσθαι, φιλονεικεῖν.
738 ΟΡ. Ὁρμώμενον, διεγειρόμενον, ΦΛΕ. Φλέγει. ΜΙ. Ἐλαπτόντας, διαφθείροντας.
739 ΕΠΙ, Ἐπιχᾷ, ψοφᾷ.

Ὡς μὲν τοῖς ἵππων τε ☾ ἀνδρῶν αἰχμητάων
Ἀζηχὴς ὁρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.
Οἱ δ', ὥθ' ἡμίονοι, κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
Ἕλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀπερπὲς,
Ἢ δοκὸν, ἠὲ δόρυ μέγα νηΐον· ἐν δέ τε θυμὸς
Τείρεθ' ὁμῶ καμάτῳ τε ☾ ἰδρῷ τ' ἀνιόντεσσιν·
Ὡς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυων φέρον· αὐτὰρ ὄπιθεν
Αἴαντ' ἰοχανέτιν, ὥστερ πρὼν ἰοχὰνδ ὕδωρ
Ὑλήεις, πεδίοιο ἀμαρύσιον τετυχηκώς·
Ὅσσε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
Ἴοχδ, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησι
Πλάζων, ἀδέ τι μιν σθένεϊ ῥηγνῦσι ῥέοντες·
Ὡς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσω
Τρώων· οἱ δ' ἄμ' ἕποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεϑ', ἠὲ κολοιῶν,
Οὖλον κεκλήγοντες, ὅτε πτοιδωσιν ἰόντα

742 ΑΜΦ. Περιβαλόντες καὶ ἀντερείσαντες ἀλλήλοις τὰς ἑαυτῶν δυνάμεις. ὃ ἐπὶ σωάψαντες καὶ ἰσώσαντες.

743 ΠΑΙ. Δυσερόσατον, τραχεῖαν. ΑΤΑΡ. Ἀντὶ δὲ ἄτροπον ὁδόν.

744 ΔΟ. Ξύλον.

747 ΙΣ. Ἐπεῖχον τῷ ὁρμῷ, καὶ ἐπικώλυον. ΠΡΩΝ. Ὑλώδης τόπος, ἔχων ὕλην.

748 ΥΛΗ. Ὑλώδης, ξυλώδης. ΔΙΑ. Παρ' ὅλον τὸ πεδίον παρεμπεφυμένως ὑλήεν.

751 ΠΛΑ. Πλατῶν. νῦν δὲ ἀνακόπτων,

καὶ ἀνακρούων.

752 ΑΝΕ. Ἀνέστελλον.

755 ΨΑ. Συναγελαστικὸν δὲ ὁ κολοιὸς ἐστὶ φιλάλληλον. ὡς ἡ παροιμία, αἰεὶ κολοιὸς πρὸς κολοιὸν ἰζάνει. φασὶ δὲ ὅτως φιλαλλήλους εἶναι, ὡς εἴπερ ἕλαιον λάβῃται, ἀφιρῶντας εἰς τὴν σκιὰν καὶ καπόντας δῆθεν πρὸς τὰς ἐπιέρους ἐλαιῶσθαι καὶ ἀλίσκεσθαι. εἶδος ὀρνέων. ΝΕ. Νῦν τὸ πολὺ τῶν ὀρνέων πλῆθος.

756 ΟΥ. Ὀξὺ βοῶντες. ἢ πυκνόν.

Κίρκων,

Κίρκην, ὅ, τε σμικρῇσι φόνον φέρῃ ὀρνίθεσσιν·
Ὡς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι κάροι Ἀχαιῶν
Οὖλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης·
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον, 760
φεύγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' ὃ γίνετ' ἐρωή.

757 ΚΙΡ. Εἶδος ἀετοῦ, ὁ λιγόφθογγος ΣΜΙ. Σμικραῖς. ἡ λέξις Ἰώνων, ἱέρακι. ὁ γὰρ ἀετὸς τὰ μεγάλα φονεύει. 761 ΕΡΩ. Ὁρμὴ, δίωξις.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Σ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ τὸν Πατρόκλου θάνατον ἐπιγνοὺς ὀδύρεται· ἀναλθοῦσα δὲ ἡ Θέτις σὺν τῆς θαλάσσης, παρηγορεῖ αὐτὸν, καὶ παραινεῖ ἀπέχεσθαι τῆς πολέμου, ἕως ἂν αὐτῷ ὅπλα κομίσῃ παρὰ τοῦ Ἡφαίστου. κελεύσαντος γὰρ Ἥρας, ἄοπλον παρῆλθεν ἐπὶ τὸν τάφρον, ἐπιφανέντα τοῖς πολεμίοις, οἱ δὲ αὐτὸν ἐκπλαγέντες φεύγουσι· καὶ τῶν φυγόντων πολλοὶ ἀπώλοντο. τὸ δὲ τοῦ Πατρόκλου σῶμα ἀπασώσαντες οἱ Μυρμιδόνες λούουσιν. Ἥφαιστος δὲ Ἀχιλλεῖ παναπλίαν κατασκευάζει.

Ὁπλοποιία.

Σίγμα, Θέτις Ἀχιλῆϊ παρ' Ἡφαίστου φέρεν ὅπλα.

Σίγμα, τεύχεα τεῦξε καμὼν Ἥφαιστος Ἀχιλλεῖ.

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ ὠδὰς ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
Τὸν δ' εὗρε πρόπαροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
"Ὤμοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε καρηκομόωνθ' Ἀχαιοὶ
Νηυσὶν ὑπὲκλονέουσ', ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
Μὴ δή μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,

1 ΩΣ. Οὕτως μὲ δὴ ἤτοι ἐμάχοντο δίκλω ἴσῳ δεδεμένον πλάγιον ξύλον, ὃ ἐξάπτεται θερμῷ πυρός.

3 ΟΡ. Ὀρθὰς κεραίας ἐχόντων, ὀρθοπτύμνων. καλεῖται δὲ κεραία τὸ ἐπάνω τοῦ ἱστοῦ δεδεμένον πλάγιον ξύλον, ὃ ἐξάπτεται ἡ ὀθόνη.

5 ΟΧ. Σπεύδας.

7 ΑΤΥ. Φοβούμενοι.

Ὡς

" Ὡς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπε,
" Μυρμιδόνων τ' ἄρεσον, ἔπι ζώοντος ἐμεῖο,
" Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λέψειν φάος ἠελίοιο.
" Ἦ μάλα δὴ πέθηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
" Σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δήϊον ὦυρ,
" Αψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἕκτορι ἶφι μάχεσθαι.
Ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρά οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυὸς Νέστορος υἱὸς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινὴν·
" Ὤμοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
" Πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὄφελλε γνώεσθαι.
" Κεῖται Πάτροκλος· νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται·
" Γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,
Χεύατο κὰκ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἤσχυνε πρόσωπον·
Νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς

9 ΔΙΕ. Διεσάφησεν. ΕΕΙ. Ἐζήτηται ᾗ, πῶς οὐκ ἐστὶν Αὐτομέδων μνηστὴς τ῀ Πατρόκλῳ ἀναμφίστως, ἀλλ' Ἀλλήλοχος, ὃ διαπύημος τρέχει; ῥητέον ἂν, ὅτι Αὐτομέδοντα μὲ αἰχρὸν ἦν μὴ τ῀ ἵππων ἔρχεσθαι πρὸς Ἀχιλέα ἄπρακτον, τῶν ἄλλων ἀγωνιζομένων περὶ δ' σώματος. Ἀντίλοχος δ' ταχύτατος ὢν τ῀ ἄλλων πρόεκρίθη. καὶ γυμνὸς ἅπτεται, μὴ τ῀ ὅπλων τὰς συμφορὰς ὑποπτεύειν παραλαμβάνων, ἢ ἅμα τὸ μὴ βαρύμενον τοῖς ὅπλοις χρονίσαι τῇ ὁδῷ.

10 ΜΥΡ. Ἄκτωρ γένει μὲν ἦν Λοκρός· ἔνοικος δὲ Αἴγιναν τὴν Ἀσωπῷ δ' Θηβαΐδι ποταμῷ θυγατέρα μιᾷ τὴν Διὸς μίξιν, καὶ κατοικίσας ἐν Οἰνώνῃ ἐγέννησε Μενοίτιον. ὃς ἀνελθὼν ἐπὶ τὴν πατρῴαν Ὀπόεντα, Πάτροκλον ἐγέννησεν. ὃν εἰκότως Μυρμιδόνα εἶπε, διὰ τὸ γεγονέναι τ῀ πατέρα αὐτῷ ἐν Αἰγίνῃ.

12 ΜΑ. Ἀκριβῶς δή.

13 ΣΚΕΤ. Ἀπὸ δ', σχετλιασμὸς ἀξιόν καὶ ἀγνώμων. ὡς πρὸς ἑαυτὸν δέ.

19 ΠΕΥ. Ἀκούσεις, μάθοις.

20 ΚΕΙ. Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἀνῄρηται, τέθνηκεν.

22 ΑΧΕ. Πλῆθος λύπης. ὅ ἐστι πολλὴ λύπη.

23 ΚΟ. Τὴν κόνιν, τὴν ἀποδὸν παρὰ τὸ σκεκεκῦσθαι.

25 ΝΕΚ. Θείᾳ, καθαρᾷ. ΑΜ. Περιεκάθητο.

26 ΜΕ. Πολὺν τόπον κρατῶν.

Κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἤρχμωε δαΐζων.
Δμωαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς ληΐσατο, Πάτροκλός τε,
Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
Ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης.
Ἀντίλοχος δ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
Χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔσσενε κυδάλιμον κῆρ·
Δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ.
Σμερδαλέον δ' ὤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ,
Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι,
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν·
Ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε, Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε,
Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη θ', Ἁλίη τε βοῶπις,
Κυμοθόη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Λιμνώρεια,
Καὶ Μελίτη, καὶ Ἰαιρα, καὶ Ἀμφιθόη, καὶ Ἀγαυὴ,
Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δωταμένη τε,
Δεξαμένη τε, καὶ Ἀμφινόμη, καὶ Καλλιάνειρα,
Δωρὶς, καὶ Πανόπη, καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
Νημερτής τε, καὶ Ἀψευδὴς, καὶ Καλλιάνασσα·
Ἔνθα δὲ ἦν Κλυμένη, Ἰάνειρά τε, καὶ Ἰάνασσα,
Μαῖρα, καὶ Ὠρείθυια, ἐϋπλόκαμός τ' Ἀμάθεια·
Ἄλλαι θ', αἳ κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.
Τῶν δὲ καὶ ἐρεβεννὴ διέφαινε μυχοὺς ἀνὰ πόντου·

27 ΗΣ. Καθύπερθε. ΔΑΙ. Διακόπτων, παραπόσων.
28 ΛΗΙ. Ἐκ λαφύρων ἐκτήσαντο.
29 ΑΚΗ. Ἀνεκέρδησεν.
31 ΠΕ. Ἔπλησεν.
33 ΚΥ. Ἔνδοξον.
34 ΑΠΟΤ. Ἀποτέμοι.
37 ΚΩ. Ἀνέκλωσιν. ΑΜ. Περὶ αὐτὸν ὠθρόιζοντο.
48 ΕΥ. Εὔκνημοι, καλοί.
50 ΑΡ. Μίγα, ἢ λαμπρόν. ΠΛΗ. Ἔπλησεν.

Στήθεα

Στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
" Κλῦτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
" Εἴδετ' ἀκούσασ' ὅσ' ἐμῷ ἔνι κήδεα θυμῷ.
" Ὤμοι ἐγὼ δειλὴ, ὤμοι δυσαριστοτόκεια,
" Ἦ τ' ἐπεὶ ἂρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
" Ἔξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος,
" Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γενῷ ἀλωῆς,
" Νηυσὶν ὑπὸ προέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
" Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸ δ' ἐχ ὑποδέξομαι αὖτις
" Οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηλῆϊον εἴσω.
" Ὄφρα δέ μοι ζώῃ τε ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
" Ἀχνυται, οὐδέ τι οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
" Ἀλλ' εἶμ', ὄφρα ἴδω τε φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω,
" Ὅ, τι μιν ἵκετο πένθος ἄπο πτολέμοιο μιόντα.
Ὣς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ, σὺν αὐτῇ
Δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δὲ σφισι κῦμα θαλάσσης
Ῥήγνυτο· τὴ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
Ἀκτὴν εἰσανέβαινον ὑπερθορὼ, ἔνθα θαμειαὶ
Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
Τῷ δὲ βαρυστενάχοντι παρίστατο φῶτνια μήτηρ,
Ὀξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο·
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
" Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δή τοι τετέλεσται
" Ἐκ Διὸς, ὡς ἄρα δὴ πρίν γ' εὔχεο, χεῖρας ἀνασχών,

53 ΕΙ. Ἀνὶ δ' ἴδητε, ἢ γνώσιθε.
54 ΔΥ. Ἐπὶ κακῷ τ' ἄρισεν τεκοῦσα.
56 ΑΝΕ. Ηὐξήθη. ΕΡ. Φυτῷ.
57 ΓΟΥ. Ἐν τῷ γονιμωτάτῳ τόπῳ τῆς γῆς.
64 ΑΠΟ. Χωρὶς ὄντα δ' πολέμου.
66 ΠΕ. Περιερρήγνυτο ὑ αὐτοῖς τὰ τῆς θαλάσσης κύματα.
68 ΑΚ. Παραθαλάσσιον τόπον, αἰγιαλόν. ΕΠΙΣ. Ἐφιξῆς.

" Πάντας ἐπὶ πεύμνησιν ἀλήμμαι ἵας Ἀχαιῶν,
" Σεῦ ἀπιδνομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.
Τὴν δὲ βαρυσενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
" Ἀλλὰ τί μοι τῆ ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος
" Πάτροκλος; τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων,
" Ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Ἕκτωρ
" Δηώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
" Καλά· τὰ μὲν Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
" Ἤματι τῷ ὅτε σε βροτῷ ἄνερος ἔμβαλον εὐνῇ.
" Ὡς ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἁλίῃσι
" Ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
" Νῦν δ' ἵνα τοι καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μύριον εἴη
" Παιδὸς ἀποφθιμένοιο· τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖτις
" Οἴκαδε νοστήσαντ'· ἐπεὶ ἦ δὴ ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
" Ζώειν, ἠδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἴκε μὴ Ἕκτωρ,
" Πρῶτος ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείς, λίπῃ θυμὸν ὀλέσσῃ,
" Πατρόκλοιο δ' ἕλωρα Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις καταδακρυχέουσα·
" Ὠκύμορος δή μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
" Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μετ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
" Αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
" Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης

76 ΑΛΗ. Συναθροισθῆναι, συγκλεισθῆναι.

77 ΕΠΙ. Προσδεομένους, χρήζοντας. ΑΕΚ. Δεινὰ. Ἢ τὰ μὴ ἡσυχίας ἄξια, παροχώδη.

80 ΗΔ. Ἡδονὴ, ὠφέλεια, ὄφελος.

82 ΙΣ. Ἐπίσης ἐμαυτῷ.

86 ΑΛΙ. Ταῖς παραθαλασσίαις Νηρηΐσιν.

93 ΠΑ. Τιμαρίαν ἢ παρόχῃ ἀξίαν ὑπὲρ τὸ Πατρόκλου ἀναιρέσεως.

" Ἔφθιτ'.

" Ἔφθιτ'· ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα ἠυέαθαι.
" Νῦν δ' ἐπεὶ ἀ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
" Οὐδέ τι Πατρόκλῳ ἠνόμιλεν φάος, ὃς ἐτάροισι
" Τοῖς ἄλλοις, οἱ δὴ πολέες δάμεν Ἕκτορι δίῳ·
" Ἀλλ' ἧμαι ὧδε νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
" Τοῖος ἐών, οἷος ἄτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
" Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
" Ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
" Καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·
" Ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο,
" Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται, ἠΰτε καπνός·
" Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
" Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
" Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
" Νῦν δ' εἶμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
" Ἕκτορα· κήρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
" Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
" Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
" Ὅστερ φίλτατος ἔσκε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι·
" Ἀλλά ἑ μοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης·
" Ὡς καὶ ἐγών, εἰ δή μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
" Κείσομαι, ἐπεί κε θάνω· νῦν γὴ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,

100 ΔΗ. Ἐνιπόδισεν. ΑΡΗΣ. Βλάβης καὶ κακώσεως ἀποτριπλικόν. ὅ ἐστι κωλυτὴν καὶ βοηθόν. οἱ γὰρ Ἄρεϊ ἀλκτῆρα, ἀπολριπλικὸν πολέμε. Παραμβύσκης μὲν ἓν βαρυτόνως, τὸ ἔδησεν ἀπεδίδωσιν ὕστως· ὁ δὲ πόλεμος τῶν ἐμῶν ἀφιλόμυθος παυοπλίαν, ἔδωσεν ἐμοὶ τὴν ἔξοδον, ὥστε ἀλκτῆρα μὴ γενέσθαι Πατρόκλε, ὅπερ ἐστὶ βοηθόν. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Ἀσκαλωνίτης ἄμεινον τὸ ἔδησι, φησίν.

101 ΝΕ. Οὐ παραγλυκήσομαι, ἀλλ' ὑποτρέψω.

104 ΕΤΩ. Μάταιον βάρος τῆς γῆς.

108 ΕΦΕ. Παράξωσι, παρόρμησι. ΠΟ. Τὸν πάνυ σώφρονα, καὶ συνετόν.

109 ΚΑ. Καταχωμένην, σπάζοντος.

111 ΕΧΟ. Εἰς ὀργὴν ἦγαγε.

112 ΠΡΟ. Προμεμνημένην συμπόσιον.

114 ΦΙ. Προσφιλεστάτης κεφαλῆς.

" Καί τινα Τρωϊάδων ἠ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
" Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
" Δάκρυ' ὀμορξαμένην, ἀδινὸν ϛοναχῆσαι ἐφείην·
" Γνοῖεν δ' ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο τἐπαυμαι.
" Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέουσά περ· ἐδέ με πείσεις.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
" Ναὶ δὴ τᾶτό γε, τέκνον, ἐτήτυμον· ἀ κακόν ἐστι,
" Τειρομένοις ἐπάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
" Ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται,
" Χάλκεα, μαρμαίρονϛα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἕκτωρ
" Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· ἀδέ ἑ φημὶ
" Δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
" Ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον Ἄρηος,
" Πρίν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθεῖσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδηαι.
" Ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
" Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίϛοιο ἄνακτος.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπετ' ἴος ἐοῖο·
Καὶ ϛρεφθεῖσ', ἀλίῃσι κασιγνήτῃσι μετηύδα·
" Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
" Ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἅλιον καὶ δώματα πατρὸς,
" Καί οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον
" Εἶμι παρ' Ἥφαιϛον κλυτοτέχνην, αἴκ' ἐθέλῃσιν
" Υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
Ὣς ἔφατ'· αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
Ἡ δ' αὖτ' Οὐλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἤιεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκοι.

124 ΟΜΟΡ. Ἀποψηαμένῳ. ΑΔΙ. Ἐλεεινὸν, οἰκτρόν. ΣΤΟ. Σπεύξαι. ΕΦΕΙ. Ἀναγκάσαιμι.
131 ΑΓΑΑ. Χαίρει.
133 ΕΠΑ. Ἀχαλιᾶσθαι, γαυριᾶν.
134 ΜΩ. Τὸν μηλισμὸν τῆ μάχης.
136 ΗΩ. Ἔωθεν, ὄρθρε, ὡς δὲ τὸ ἥλιον ἀνατείλαι.

Τὴν

Τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε φόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.
Οὐδέ κε Πατροκλόν περ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλῆος.
Αὖτις γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,
Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ ἴκελος ἀλκήν.
Τρὶς μέν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἑλκέμεναι μεμαὼς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
Τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες θᾶρσιν ὀπιεμένοι ἀλκὴν,
Νεκρῷ ἀπεσυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' ὀ χάζετο πάμπαν.
Ὡς δ' ἀπὸ σώματος ἔτι λέοντ' ἀΐθωνα δύνανται
Ποιμένες ἀγραυλοι μέγα σεινάοντα διέσαι·
Ὡς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
Καὶ νύ κεν ἕλκυσάν τε, καὶ ἄασσεν ἤρατο κύδος,
Εἰ μὴ Πηλείωνι ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσεσθαι,
Κρύβδα Διὸς, ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Ὄρσεο, Πηλείδη, πάντων σκυθρωπότατ' ἀνδρῶν·
" Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, ἕ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
" Ἕσπετο πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
" Οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνειῶτος,

156 ΟΜΟ. Ἠπείλῃ, περιπλεύσετο. θερμόν.
158 ΑΠΕ. Ἀπεκίνησαν, διέσεισαν. 162 ΔΙ. Διῶξαι.
161 ΣΩ. Ἀπὸ πνοῆς ζώου. νεκροῦ γάρ 168 ΚΡΥΒ. Λαθραίως.
φασι μὴ ἅπτεσθαι λέοντα. ΑΙΘΩ. Διάπυρον, 170 ΟΡ. Διεγέρου.

" Οἱ

" Οἱ ἦ ἐρύσαντο ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
" Τρῶες ἀπιθύσῃ· μᾶλιστα δὲ Φαίδιμος Ἕκτωρ,
" Ἑλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει
" Πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
" Ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω,
" Πάτροκλον Τρωῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
" Σοὶ λώβη, αἴκέν τι νέκυς ἠχυμμένος ἔλθῃ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
" Ἶρι θεὰ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἧκε;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
" Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
" Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, ἠδέ τις ἄλλος
" Ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
" Πῶς τ' ἄρ' ἴω μὴ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
" Μήτηρ δ' ἔμε φίλη πρίν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
" Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι·
" Στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ' οἴσεμεν ἔντεα καλά.
" Ἄλλου δ' ἔ γην οἶδα τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
" Εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο·
" Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅγ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
" Ἐγχεῖ δηίων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.

174 ΕΡΥ. Ἑλκύσαι.
175 ΕΠΙ. Ἐπ' εὐθείας ὁρμῶσι.
177 ΠΗΞ. Ἀνασκολοπίσαι.
178 ΑΝΑ. Ἀνάσηθι. ΚΕΙ. Ἀρχὴ λοιπόν. ΣΕ. Αἰδὼς καὶ σοῦ σεμνῆ ἄξιον.
180 ΛΩ. Αἰχμὴ. ΗΣ. Καθυβρισμένον.
184 ΚΥ. Ἐνδοξον, σεμνή.
191 ΗΦΑΙ. Παρὰ Ἡφαίστου. καὶ ἔστιν ὁ τρόπος ἀναστροφή.
192 ΑΛ. Ἀλλ' ἐδινὸς οἶδα ἁρμόζουσάν μοι πανοπλίαν. λέγει δέ φησι, τὴν Πατρόκλου πανοπλίαν ἣν ἀναλαμβάνει ὁ Ἀχιλλεὺς, ἐπειδὴ καὶ Πατρόκλῳ τὰ αὐτὰ ἥρμοττε; καί φασί τινες ὅτι καταγέλαστον ἦν τὰπειὸν φανῆναι τοῖς πολεμίοις. οἱ δὲ, ὅτι τὰ τοῦ Πατρόκλου Αὐτομέδων εἶχεν, ἵνα λέγει πάντως Ἀχιλλέως ἡνίοχος νομίζηται.

Τὸν

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
" Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅτι κλυτὸς τεύχεϊ ἔχονται·
" Ἀλλ' αὐτὼς ὅπι τάφρον ἰὼν, Τρώεσσι φάνηθι,
" Αἴκέ σ' ὑποδδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
" Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν 200
" Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνοδυσις πολέμοιο.
Ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο Διῒ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
Ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν·
Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔσχεφε δῖα θεάων 205
Χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται
Τηλόθεν ἐκ νήσου, τὸν δῆιοι ἀμφιμάχονται,
Οἵτε πανημέριοι συνερῷ κέλονται ἄρηϊ
Ἄστεος ἐκ σφετέρου, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι 210
Πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
Γίγνεται ἀΐσσουσα, περικλυτὸν ἰδέσθαι,
Αἴκέν πως σὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται·
Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
Στῆ δ' ὅπι τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς 215
Μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.
Ἔνθα στὰς ἤυσ'· ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Φθέγξατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.

197 ΟΤΙ. Γρ. Ὅ τοι.
198 ΑΥ. Οὕτως ὡς ἔχεις.
205 ΑΜ. Τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ νέφος ἐκάλυψεν.
207 ΩΣ. Ἔθος τοῖς ἀρχαίοις, τοὺς πολιορκουμένους τῇ μὲν ἡμέρᾳ καπνὸν ἀπὸ τῶν τειχῶν διεγείρειν, τῇ δὲ νυκτὶ φλόγα, τὸν ἀπὸ τῶν βοηθείαν καὶ συμμαχίαν ἐπικαλουμένους. ἐδέπω γὰρ οἱ ἰδιωθῆσα σαλπιγξ.
211 ΕΠΗ. Ἐπιπλήκοι, πυκνοί.
212 ΠΕ. Τοῖς βοηθοῦσι.
213 ΑΡΕ. Ἀποτρεπτικοὶ δὲ πολέμου.
214 ΣΕ. Λαμπρότης.
216 ΩΠΙ. Ἐπιστρέφετο, φροντίδα ἐποιεῖτο.

Ὡς

Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνὴ, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
Ἄσυ περιπλομένων δηΐων ὑπὸ θυμοραϊστέων·
Ὡς τότ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.
Οἱ δ' ὡς οὖν ἄϊον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
Ἄψ ὄχεα τρόπεον· ὄατοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλείωνος
Δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς·
Τρὶς δ' ἐκυκήθησαν Τρῶες κλειτοί τ' ἐπίκουροι.
Ἔνθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι,
Ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
Μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἵπετ' Ἀχιλλεὺς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πιστὸν ἑταῖρον
Κείμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Τόν ῥ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
Ἐς πόλεμον, ὃδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
Ἠέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
Πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι·

219 ΣΑΛ. Ἀπὸ τῶν ἰδίων χρόνων ὁ Ποιητὴς ὀνόμασε τὴν σάλπιγγα, ἐπεὶ ὐδέπω εὕρητο παρὰ τοῖς παλαιοῖς. κόχλῳ γὰρ ἠλακατίνῳ ἐσάλπιζον. ΑΡΙ. Μεγάλως ἔκδηλον.

220 ΠΕ. Περιφερομένων. ΘΥ. Τῆς ψυχῆς φθαρτικῶν.

222 ΑΙ. Ἤκουον. ΟΠΑ. Στρατὸν φωνλώ.

224 ΑΥ. Εἰς τοὐπίσω περιέστρεφον τὰ ἅρματα. ΟΣ. Προσώρων. καὶ ἀφύσσειαν ἐπεβλεπον.

225 ΕΚ. Ἐξεπλάγησαν.

229 ΕΚΥ. Ἐταράχθησαν.

231 ΑΜ. Περὶ τοῖς ἰδίοις.

234 ΜΥ. Ὀδυρόμενοι, κλαίοντες.

236 ΦΕ. Νεκροφόρῳ κλινιδίῳ, ἢ φορείῳ.

239 ΑΚΑ. Μηδέποτε κοπιῶντα.

Ἠέλιος

Ἠέλιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρπου μεδέεσθαι·
Ὀρθῶν δ' ἑστώτων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
Ἕζεσθ'· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τοῖσι δὲ Πανθοΐδης πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
Πανθοΐδης· ὁ γὰρ οἷος ὅρα πεδόσω καὶ ὀπίσσω·
Ἕκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰὴ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
" Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
" Ἄσυδε νῶϊ ἰέναι, μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν
" Ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσίν· ἐκὰς δ' ἀπὸ τείχεος εἰμέν.
" Ὄφρα μὲν ἔτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίῳ,
" Τόφρα δὲ ῥηΐτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί.
" Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
" Ἑλπόμενος νῆάς γ' αἱρησέμεν ἀμφιελίσσας·
" Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα Πηλείωνα·
" Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
" Μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες τε Ἀχαιοὶ

245 ΕΣ. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν συνηθροίζοντο. ὡσὰς τί φησιν ἐκκλησίαν ἀθροίζειν; πῶς μὲν ἐν τῇ Ποιητικῇ φασὶ μετάξειν τὴν μάχην εἰς λόγους ἀεὶ θηρώμενον τὸ ποικίλον. οἱ δὲ Ἀριστ. διὰ τοὺς Τρῶας αὐτομάτους συνδραμεῖν τε ἀναγκασθῆναι δημηγορῆσαι τοὺς ἡγεμόνας.

254 ΑΜ. Ἐπιμελῶς βουλεύεσθε.

258 PHI. Εὐκολώτεροι ἐν τῇ πολέμῳ, εὐκαταγώνιστοι. ΠΟ. Ἀντὶ δὲ πολεμίζεσθαι, μάχεσθαι. Περίφρασις ὁ τρόπος.

259 ΙΑΥ. Ἐπιπολιζόμενοι ταῖς ναυσὶ, πηδῶντες.

" Ἐν μέσῳ ἀμφότεροι μένος Ἄρηος δατέον),
" Ἀλλὰ τεῖ πόλιός τε μαχήσε), ἠδὲ γυναικῶν.
" Ἀλλ' ἴομεν τεοτὶ ἄσυ· πίθεσθέ μοι, ὥδε γὰ ἔσαι.
" Νῦν μὲν νὺξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλείωνα
" Ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε χιχήσε) ἐνθάδ' ἐόντας
" Αὖλιον ὁρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
" Γνώσε)· ἀασασίως γὰ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν,
" Ὅς κε φύγῃ· πολλὰς δὲ κυνὲς κὲ γῦπες ἔδον)
" Τρώων· αἰ γὰ δή μοι ἀπ' ἄατος ὧδε γένοιτο·
" Εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοί περ,
" Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ θέμενοι ἔξομεν, ἄσυ δὲ τοῦργοι,
" Ὑψηλαί τε πύλαι, σανίδες τ' ἐπὶ τῇς ἀραρυῖαι
" Μακραὶ, εὔξεσοι, ἐζαγμέναι εἰρύσονται.
" Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
" Στησόμεθ' ἀμπύργως· τῷ δ' ἄλγιον, αἴκ' ἐθέλῃσιν,
" Ἐλθὼν ἐκ νηῶν τεῖχεος ἄμμι μάχεσθ.
" Ἦ ῥα τάλιν εἶσ' ὀπὶ νῆας, ἐπεί κ' ἐρυάχενας ἵππους
" Παντοίῃ δρόμῳ ἄσῃ ὑπὸ πόλιν ἠλασκάζων.
" Εἴσω δ' ἔ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσε·
" Οὐδέ πε' ἐκπέρσε· πρίν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
" Πηλυδάμα, σὺ μέν ὄκι ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
" Ὅς κέλεαι κατὰ ἄσυ ἀλήμεναι αὖτις ἰόντας.

264 ΜΕ. Τὸν πόλεμον, καθ' ὅσον ὁτὲ μὲ ἔφθαρεν, ὁτὲ ἦ ἰδίωκεν. ΔΑΤ. Μερίζον) τὸ ἴσον πολέμου κίνδυνον.

272 ΑΙ. Ὠφιλεν γὰ ἀπὸ τὲ ἐμῆς ἀκοῆς γένεσθαι. τοῦτ' ἔστι· ἄφελε γὰ μὴ ἀκούσαιμι. τινὲς ἦ ἀπέκλινον, τὸ κακόν. ἵν' ἦ τὸ Ἀχιλλέως, ἀντὶ ἴσου, εἴθε γὰ κακὸς ἐγένετο. τοῦτ' ἔστι, θεῖλος.

274 ΣΘ. Τῆς βουλῆς ἐπικρατήσωμεν καὶ κωλιχύσωμεν. ὅ ἐστι βουλεύσωμεθα, τοῦτ' ἔστι συναθροισθῶμεν.

276 ΕΖΕΥΓ. Ἡρμοσμέναι.

281 ΑΣΗ. Πληρώσῃ, κορέσῃ. ΗΛΑΣ. Πλανώμενος, περιερχόμενος, ἢ σκηνίνων, ἢ ἐλαύνων.

" Ἦ ὄπω

" Ἦ ὄφρα κεκόρηθε ἐελμένοι ἔνδοθι τοίχων;
" Πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
" Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
" Νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά· 290
" Πολλὰ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
" Κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεύς.
" Νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
" Κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσί, θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιούς,
" Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ· 295
" Οὐ γάρ τις Τρώων ὀπιπείσεται· ἀλλὰ καὶ αὐτῷ.
" Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες·
" Νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
" Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
" Τρώων δ' ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζῃ, 300
" Συλλέξας, λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
" Τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἤπερ Ἀχαιούς.
" Πρωὶ δ' ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
" Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
" Εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ νηυσὶν ἀνέσῃ δῖος Ἀχιλλεύς, 305
" Ἄλγιον, αἴκ' ἐθέλῃσι, τῷ ἕσπεται· ἤ μιν ἔγωγε
" Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην

287 ΚΕ. Ἐκπρέσθηΐε, ἐπληρώθητε. ΕΕΛ. Συγκεκλεισμένοι, σωρηγμένοι.

289 ΜΥ. Ἔλεγον.

291 ΜΗ. Λυδίαν. ἕτω γὰρ πρότερον ἐκαλεῖτο.

292 ΠΕΡ. Πιπρασκόμενα. ΙΚ. Ἀφικνεῖται, ἢ ἀπέρχεται. ΩΔΥ. Ἐχολώθη, ὠργίσθη.

295 ΝΟ. Βουλεύομαι. ΦΑΙ. Διαφανῆ ἐποίησεν.

298 ΤΕ. Ἐν τοῖς τάγμασιν.

300 ΤΡΩ. Καὶ τὰ ἑξῆς. Τῶν δὲ Τρώων ὅσοις ἂν ὑπερβαλλόντως ἀνιᾶται ἐπὶ τοῖς ληφθεῖσι, ὡς μέλλων ἀπολύειν αὐτὰ ὑπὸ τῶν πολεμίων. τοῦτο γὰρ ἐλλεῖπον, προσυπακούεται σωσαμένων αὐτά, δότω τοῖς πολίταις. βέλτιον γάρ ἐστιν ὑπὸ τούτων αὐτὰ διαπαντὸς ἀπολωλέναι.

301 ΚΑ. Δότω αὐτὰ τῇ πλήθει καταναλῶσαι.

302 ΕΠΑΥ. Ἀπόλοισθαι, ἀπολεῖσθαι.

" Στήσομαι, ἤ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἤ κε φεροίμην.
" Ξωὸς Ἐνυάλιος, καί τε κλαγγέοντα κατέκτα.
Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευε· ἐπὶ δὲ Τρῶες μελάδησαν,
Νήπιοι· ἐκ γὰρ σφέων φρένας εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἕκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μηδόωντι,
Πηλυδάμαντι δ' ἄρ' ἔτις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες·
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἀδινὴν ἔξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνας θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου·
Πυκνὰ μάλα στενάχων· ὥστε λὶς ἠϋγένειος,
Ὧ, ῥά θ' ὑπὸ σκύμνας ἐλαφηβόλος ἁρπάσῃ ἀνὴρ
Ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἀχνυται ὕστερος ἐλθών·
Πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν,
Εἴποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δεμὺς χόλος αἱρεῖ·
Ὣς ὃ βαρυστενάχων μελεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
" Ὤ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
" Θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι·
" Φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα εὖεικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
" Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε λῆϊδος αἶσαν.
" Ἀλλ' ὃ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελεῖται·
" Ἀμφὼ γὰρ πέπρωται ὁμοίῃ γαῖαν ἐρεῦσαι

309 ΞΥ. Κοινὴ ἡ τῆ πολέμου τύχη. ΚΤΑ. Ἐλπίζοντα ἀνελεῖν τ πλησίον, συμβαίνει πολλάκις ὑπ' ὀκείνε ἀναιρεθῆναι.

316 ΑΔΙ. Ὀξέως, οἰκτρῶ.

317 ΧΕΙ. Ἀμφίσολον πότερον τὰς ἑαυτῦ ἀνδροφόνας χεῖρας ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπιθεὶς τῇ ἑαυτε σφῇ, ἢ τὰς τῦ ἀνδροφόνε Πατρόκλου ἐπιθεὶς τῇ ἰδίᾳ σφῇ. Βέλτιον ὃ τὸ πρότερον.

319 ΣΚΥΜ. Ὀξυτονημένης μὲν τ προφῆτης συλλαβῆς, τὸ τῦ λέοντος ἔκγονον· βαρυνομένης δὲ, τὰ τῶν ἄλλων ζώων. ΕΛΑ. Κυνηγός.

321 ΑΓ. Τὰς σωδένδρους τόπους τ ὀρῶν.

324 ΕΚ. Μάτην προσηκάμην.

326 ΟΠΟ. Ὀποῦντα. πόλις τῆς Λοκριδος.

329 ΠΕ. Εἱμαρ). ΕΡΕΥ. Ἐρυθρὰν τῷ αἵματι ποιῆσαι.

" Αὐτῆ

" Αὐτῷ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπεὶ οὐδέ με νοσφισσάσθαι
" Δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς,
" Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτὸ γαῖα καθέξει.
" Νῦν δ' ἐπεὶ ἦν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
" Οὔ σε πρὶν κτερέω, πρίν γ' Ἕκτορος ἐνθάδ' ἐνείκαι
" Τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σεῖο φονῆος·
" Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
" Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
" Τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κεῖσεαι αὐτως·
" Ἀμφὶ δέ σε Τρωαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
" Κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσαι·
" Τὰς αὐτοὶ καμόμεθα, βιηφί τε δορί τε μακρῷ,
" Πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
Ὡς εἰπὼν, ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
Πάτροκλον λύσειαν ἀπὸ βροτὸν αἱματόεντα.
Οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
Καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε, καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ·
Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν

334 ΚΤΕ. Θάψω.
336 ΑΠΟ. Τὸς τραχήλους ἀποτέμω.
341 ΚΑ. Μετὰ κακοπαθείας, καὶ πόνῳ κατησάμεθα.
342 ΠΙ. Πλουσίας, εὐδαίμονας.
344 ΑΜ. Ἐν τῷ πυρὶ θερμαίνει τὸ ὕδωρ.
345 ΒΡΟ. Τὸν δ' μάχης μολισμόν.
346 ΛΟ. Ἐξ ὧν τὰ λύτρα καὶ καθάρσια γίγνονται.
348 ΓΑ. Χώρημα, τὸ πλάτος δ' λέγουτο. ΑΜ. Περιέλαβε, περιέχειν.
351 ΑΛΕΙ. Ἀπὸ ἀλείματος· ἐλαίου. ΕΝ. Ἐννεαετῆς. Ὥρος γὰ ὁ χρόνος.
352 ΕΑ. Λιπαρῷ πίπλῳ, παρὰ τὸ ἔπνευσε. ΛΙ. Λιτῷ, καὶ ἀποικίλῳ τῷ ὑφάσματι.

Ἐς

Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δὲ, φάρεϊ λευκῷ.
Παννύχιοι μὲν ἔπειτα τὼ δας ταχὺ ἀμφ' Ἀχιλῆα
Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
Ζεὺς δ' Ἥρῃ τεσσέειπε κασιγνήτῃ ἄλοχόν τε·
" Ἔπεξας ἦ ἔπειτα, βοῶπις, πότνια Ἥρη,
" Ἀνστήσας Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σεῖο
" Ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο κατηκομόωντες Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
" Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τ' μῦθον ἔειπες;
" Καὶ μὲν δή πε τις μέλλῃ βροτὸς ἀνδρὶ τελέσαι,
" Ὅς περ θνητός τ' ἐστι, & τόσα μήδεα οἶδε.
" Πῶς δὴ ἔγωγ', ἣ φημὶ θεάων ἔμμεν' ἀρίστη,
" Ἀμφότερον, γουνῆ τε, καὶ ἄνεκα σὴ παράκοιτις
" Κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
" Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἡφαίστῳ δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἄφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρέπε ἀθανάτοισι,
Χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο Κυλλοποδίων.
Τὸν δ' εὗρ' ἰδρώοντα, ἑλισσόμενον περὶ φύσας,
Σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἑείκοσι πάντας ἔτυχεν,
Ἑστάμεναι περὶ τοῖχον ἐϋστεφέος μεγάροιο.
Χρύσεα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἑκάστῳ πυθμένι θῆκεν,

357 ΕΠΡΗΞ. Ἀντὶ τοῦ ἐξετέλεσας δὴ καὶ ἤνυσας ὃ ἠβουλήθης, ὦ Ἥρα, ἀναστήσασα τὸν Ἀχιλλέα.

362 ΚΑΙ. Προσληπτέον πλέονα, ἵν' ᾖ, καὶ μὴ ἀνθρωπος ἀνθρώπῳ κακὸν κατασκευάσῃ.

367 ΡΑ. Μηχανήσασθαι, κατασκευάσαι.

371 ΚΥΛ. Χωλός.

372 ΕΛΙΣ. Νῦν κακοπαθοῦντα, ἐνεργοῦντα.

373 ΕΕΙ. Περισσὸν τὸ πάντας. ἔοικοσι δέ.

374 ΕΥ. Εὐποιήτῳ, ἐδραίῳ.

375 ΧΡΥ. Ἑκάστῳ δὲ πυθμένι χρυσοῦς κύκλους ὑπέβαλλε.

Ὄφρα

Ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα,
Ἠδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Οἱ δ' ἤτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, ἔστα δ' ἔπω
Δαιδάλεα προσέκειτο, τά ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.
Ὄφρ' ὄγε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
Τόφρά οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
Τὴν δὲ ἴδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
Καλή, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις.
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
" Τίπτε, Θέτι ταναίπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
" Αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν ἔτι θαμίζεις·
" Ἀλλ' ἕπεο πρότερω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
Τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυρήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἶπέ τε μῦθον·
" Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε, Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
" Ἦ ῥά νυ μοι δεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
" Ἣ μ' ἔσαωσ' ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα,
" Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐθέλεσκε
" Κρύψαι χωλὸν ἐόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,

376 ΘΕΙ. Εἰς τὰ τῶν θεῶν κατιλεύσιν) τιμίην δὲ ἀθροίσμαλα.

378 ΤΟΣ. Τὸ μὲ λοιπὸν παντελῶς ἔχον. ὁ ἐπ πτιλείωνθ.

379 ΗΡ. Κατισκεύαζεν. ΚΟΠ. Κατισκεύασεν, ἐχάλκευε. ΔΕΣ. Ἦλυς, καθ' ὃ συμβάλλεσι καὶ συνδεσμοῦσι τὰ ὦτα τῷ τρίποδος.

382 ΠΡΟ. Προιλθεῖσα. ΛΙ. Ἤτοι λαμπρὰ ἔχουσα τεθεσόλαια τῇ κεφαλῇ. ἐξ ὧν εὐσταλὴς καὶ κοσμία. ἢ λιπαρᾷ, ἀπὸ τοῦ ἐλαίου.

385 ΤΑ. Τετιμένον ἔχουσι τὸ πέπλον, κοσμίαν.

386 ΟΥ. Πυκνῶς δὲ παριγίνου.

390 ΘΡΗ. Ὑποπόδιον.

392 ΠΡΟ. Προίλθε. ΩΔΕ. Οὕτως ὡς ἔχεις.

394 ΔΕΙ. Νῦν ἡ θαυμασή.

" Εἰ

" Εἰ μή μ' Εὐρυόμη τε, Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ·
" Εὐρυόμη θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.
" Τῆσι παρ' εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλὰ,
" Πόρπας τε, γναμπάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε, καὶ ὅρμους,
" Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
" Ἄφρῳ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
" Ἤιδεεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
" Ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἳ μ' ἐσάωσαν.
" Ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεὼ
" Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
" Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήια καλὰ,
" Ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι, ὅπλα τε πάντα.
Ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶψηρον ἀνέσχε
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε πυρὸς, ὅπλα τε πάντα
Λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ,
Αὐχένα τε στιβαρὸν, καὶ στήθεα λαχνήεντα.

399 ΑΨΟ. Εἰς τὸ πίσω ῥέοντος, ὑποχωρούντος, ἢ δὲ παχέως ῥέοντος καθ' ὃ πίεζε ἔχει τὴν γῆν.

400 ΤΗ. Παρ' αἷς. ἀναστροφὴ ὁ τρόπος.

401 ΠΟ. Αἷς αἱ χλαιδες καταπόλλου), ὠδύνας δηλαδή. ΓΝΑΜΠ. Ἐπικαμπεῖς. λέγει δὲ τὰ ψέλια καλύμματα. ΚΑ. Σωληνίσκους. λέγει ἢ τὰ λεγομένας σύριγγας, αἱ ἀπειλαμβάνουσι τὸν πλοκάμους, ἢ εἰς ἃς καταπλέκονται αἱ πτέρναι. ΟΡ. Περιτραχήλια.

403 ΜΟΡ. Φοιτηρῶς ζέων, καὶ οἱονεὶ ἀναζέων.

405 ΕΣΑΝ. Παρεγένοντο.

407 ΖΩΑ. Τὰ τῆς ζωῆς χαριστήρια.

410 ΑΚ. Τόπῳ ᾧ ἀρμόζεται ὁ ἄκμων τῷ κρεμῷ. ΠΕ. Μέγεθος. ΑΙ. Μέγα. πέλωρ αἴητον, πέλωρ μέγεθος. αἴητον δὲ τὸ μέγα. ἢ πλώρεως ὁ μετέωρος. ἀπὸ μεταφορᾶς δὲ τὸ αἴητον ἀπὸ τῶν ἀετῶν. καὶ γὰρ τοὺς τοῖς οἱ ἀετοὶ πολύ τι ἑαυτῶν βαστάζουσι. καὶ ὡς ἔν τῳ ἐν μέρει ἀναγνόντες πλωρεαίτερον ἀποδιδόασι. τὸ μέγα, ἀπὸ τοῦ μεγέθους.

411 ΑΡ. Αἱ δὲ ἀσθενεῖς τοῦ λοιποῦ κνῆμαι ὑπερεκινοῦντο μὴ κακοπαθέσας.

412 ΟΠΛΑ. Νῦν τὰ χαλκοῦ καὶ ἐργαλεῖα.

413 ΛΑΡ. Κιβωτόν. ΤΟΙΣ. Οἷς ἐργάζετο, καὶ σιδήρῳ.

415 ΛΑΧ. Τετριχωμένα.

Δῦ δὲ χιτῶν· ἕλε δὲ σκῆπτρον παχύ· βῆ δὲ θύραζε
Χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι,
Χρύσειαι, ζωῇσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.
Τῇς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὶ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδή,
Καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν.
Αἱ μὲν ὔπαιθα ἄνακτος ἐπείπνυον· αὐτὰρ ὁ ἔρρων,
Πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἷζε φαεινοῦ,
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
" Τίπτε, Θέτι ταναύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
" Αἰδοίη τε, φίλη τε; τάρος γε μὲν ἔτι θαμίζεις·
" Αὖδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
" Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις καταδακρυχέουσα·
" Ἥφαιστ', ἦ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
" Τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἧσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ,
" Ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πάσεων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
" Ἐκ μέν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
" Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εἰνὴν,
" Πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
" Κεῖται ἐνὶ μεγάροις δεδμημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν.
" Υἱὸν ἐπεί μοι δῶκε γυναῖκά τε, τεκφέμεν τε,
" Ἔξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος,
" Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γανύσσω ἀλωῆς,

416 ΣΚΗΠ. Τὴν βακτηρίαν.
417 ΡΩ. Σωιξώρμων ἢ αὐτῷ.
418 ΝΕ. Νεανίαις.
420 ΑΘΑ. Παρὰ δὲ τῶν θεῶν τὰ ἔργα ἐπὶ διδασμένα.
421 ΥΠΑΙ. Εἰς τοὔμπροσθεν. ΕΠΟΙ. Ἐπήγων. ΕΡ. Κυρίως μὲν μετὰ παιδείας καὶ φθορᾶς παραγυόμθα. νῦν δὲ μόλις, ἀλλὰ τὴν χωλότητα.
430 ΑΝΕ. Ὑπέμειναν, ἀνεδέξαθ.
435 ΑΡΗ. Παρειμένον, βεβλαμμένον. ΑΛ. Ἀπὸ κοινοῦ σωσληπίον τὸ, ἔδωκε κακόν.
438 ΓΟΥ. Τῷ γονίμῳ τόπῳ τῆς γῆς.

" Νηυσὶν ἅπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον ἔισω,
" Τρωσὶ μαχησόμενον· τὴ δ' ἐχ ὑποδέξομαι αὖτις
" Οἴκαδε νοσήσαντα, δόμον Πηλήϊον ἔισω·
" Ὄφρα δέ μοι ζώῃ καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
" Ἀχνυται, ὐδέ τι οἱ δύναμαι χρειομένῃ ἰῶσα.
" Κάρηϊ ἦν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
" Τὴν ἀψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων·
" Ἤτοι ὁ τ' ἀχέων, φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιὺς
" Τρῶες ἐπὶ πρύμνῃσιν ἐείλεον, ὐδὲ θύραζε
" Εἴων ἐξιέναι· τὴ δὲ λίσοντο γέροντες
" Ἀργείων, καὶ πολλὰ παϊκλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
" Ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠνήνατο λοιγὸν ἀμῦναι·
" Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἀ τεύχεα ἔσσε,
" Πέμπε δέ μιν πολέμονδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπαζε.
" Πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσι·
" Καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων,
" Πολλὰ κακὰ ῥέξαντα, Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
" Ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, Ϛ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
" Τέκνα νῦν τὰ σὰ γνάθ' ἱκάνομαι, αἴκ' ἐθέλῃθα
" Τί' ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα, ϗ τρυφάλειαν,
" Καὶ καλὰς κνημῖδας ἁπσφυρίοις ἀραρυίας,
" Καὶ θώρηχ'· ὁ γὰ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος,
" Τρωσὶ δαμείς· ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πόδας ὠκὺς Ἀμφιγυήεις·
" Θάρσει, μή τοι ταῦτα μὴ φρεσὶ σῇσι μελόντων.

444 ΕΞ. Ἐξαίρετον ἐθέλοιμι.
446 ΑΧΕ. Λυπύμεθ'. ΕΦ. Ἀντὶ ᾧ, στίγμει.
447 ΕΕΙ. Σωσίλεω, σαίκλειον.
460 ΓΑΡ. Οὕτως γὰ ὦ αὐτῷ.
461 ΤΡΩ. Ἀντὶ ᾧ ὑπὸ τῆ Τρώων ἀκαμεθίης.

" Αἰ

" Αἲ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε διωκάμην
" Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι·
" Ὡς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσται, οἷά τις αὖτε
" Ἀνθρώπων τολέων θαυμάσεται ὅς κεν ἴδηται.
Ὡς εἰπὼν, τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας
Τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι·
Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἴκοσι πᾶσαι ἐφύσων,
Παντοίην εὔπρηστον ἀϋτμὴν ἐξανιεῖσαι,
Ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε,
Ὁππως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε,
Καὶ χρυσὸν τιμῆντα, καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα· χὕτο δὲ χειρὶ
Ῥαιστῆρα κραιπνὸν, ἑτέρῃφι δὲ χὕτο πυράγρῃ.
Ποίῃ δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν,
Τρίπλακα, μαρμαρέῃ, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
Πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Ποίῃ δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ἐν μὲν γαῖαν ἔτυξε, ἐν δ' οὐρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν,
Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πληθύσαν·

470 ΧΟ. Χώνοις πλίνοις, ἐν οἷς χυπύτῃ τὰ μίτακλα.
471 ΕΥ. Εὐφυσῆσον. ΑΥΤ. Πνοήν. ΕΞ. Ἀφιεῖσαι.
472 ΠΑ. Παρεῖναι.
473 ΑΝΟΙ. Ἀνύοιτο, τελειοῖτο.
474 ΑΤΕΙ. Ἀκηδεπόνητον.
477 ΡΑΙ. Σφύραν σιδηρᾶν. παρὰ τὸ ῥαΐζειν. ΓΕΝ. Ἔλασις. ΠΥ. Τὸν χαλκοδικὸν κερκίνον, ἢ ὀξύλαβον. παρὰ τὸ τὰ ἐν πῇ πυρὶ ἀχρεύειν.
479 ΠΑΝ. Εἰς πᾶν μέρος δαιδάλλειν ἐυθεῖς. ὅ ἐστι ποικίλλειν αὐτό. ΑΝ. Τὸν ἔξωθεν τῆς ἀσπίδος κύκλον.
480 ΤΡΙ. Τριπλῆν, τρίπτυχον. πτύχες γάρ, τὰ ἐλάσματα τῆς ἀσπίδος.
482 ΙΔΥΙ. Ἐμπείροις.
483 ΕΝ. Ἐγκεντρισκόμενα ἢ τῇ ἀσπίδι, ἀρμοδὴν δὲ γῆν.
484 ΑΚΑ. Τὸν ἀκαλαφόνητον, ἢ ἄσκυον. ΠΛΗ. Τῶν οἷον πεπληρωμένων, δι' ἐγκύμονας ἢ ἡλιακῆς φωτός. λέγει ἢ τῶν σασιλίων. ἔρηται ἢ σελήνη, οἱονεὶ σίλας νέον.

Ἐν δὲ τὰ τέρεα πάντα τά τ' ὄρανὸς ἐστεφάνωται,
Πληϊάδάς θ', Ὑάδας τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος,

485 ΤΕΙ. Τὰ ἄστρα. παρὰ τὸ τερπνόν, ἢ τὸ σημεῖόν ταῦτα εἶναι. ΕΣ. Οἷς κεκόσμηται ὁ οὐρανός.

486 ΠΛΗ. Ἑπτὰ ἀστέρες εἰσὶ κείμενοι ἐπὶ τῶν πλοκάνων τοῦ Ταύρου. ὁ γὰρ ταῦρος οὐκ ἀνηστέλωται, ἀλλ' ἕως τῶν ἰχίων, αὗται δέ εἰσιν Ἄτλαντος, καὶ Πληϊόνης θυγατέρες. ὧν τὰ ὀνόματα, Μαῖα, Ταϋγέτη, Κελαινὼ, Μερόπη, Ἠλέκτρα, Στερόπη, Ἀλκυόνη. Ἄτλας εἷς τῶν γιγάντων, μιγεὶς Πληϊόνῃ τῇ Ὠκεανοῦ, ἔσχε θυγατέρας ἑπτὰ, αἳ τὴν παρθενείαν ἀγαπήσασαι, συνεκυνήγουν τῇ Ἀρτέμιδι. θαυμάσιος δὲ Ὠρίων, ἠράσθη καὶ ἐβιάσατο αὐτὰς, μιγῆναι βουλόμενος. αἱ δὲ τοξικαλάληπτοι γινόμεναι, θεοῖς ηὔξαντο μεταβαλεῖν τὴν φύσιν. Ζεὺς δὲ ἐλεήσας αὐτὰς Πελειάδας ἐποίησε, καὶ δι' αὐτῶν ἄστρον κατηστέρισε. ἀνομάσθησαν δὲ Πληϊάδες ἀπὸ Πληϊόνης τῆς μητρὸς αὐτῶν. φασὶ δὲ Ἠλέκτραν, ἀχθομένην τὴν Ἰλίου πόρθησιν θεάσασθαι, διὰ τὸ κτίσμα εἶναι τῶν ἀπογόνων, καταλιπεῖν τὸν τόπον ἔνθα κατῳκήκεσαν· διόπερ οὖσας πρότερον ἑπτὰ, φαίνεσθαι ἓξ. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Κυκλικοῖς. ΥΑ. Τὰς ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ Ταύρου ἑπτὰ ἀστέρας κειμένας· καλοῦνται δὲ Ὑάδες, ἤτοι διὰ τὴν ὡσεὶ τὸ υ στοιχεῖον ὁμοιότητα· ἢ ἐπειδὴ αἴσιοι ὁμόρων, καὶ ὑετῶν καθίστανται. Ζεὺς οὖν τοῦ μητρὸς γενηθέντα Διόνυσον, ταῖς Δωδωνίσι νύμφαις τρέφειν ἔδωκεν, Ἀμαλθαίᾳ, Κορωνίδι, Εὐδώρᾳ, Διώνῃ, Αἰσύλῃ, Πολυξοῖ. αὗται εὑρόντα τὸν Διόνυσον, θεραπεύσασαι σὺν αὐτῷ, τὴν εὑρεθεῖσαν ἄμπελον ἀπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις χαριζόμενος. Λυκοῦργος δὲ μίσχει τῆς θαλάσσης συνδήσας τὸν Διόνυσον. ἐκείνας δὲ ἐλεήσας ὁ Ζεὺς κατηστέρισεν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. ΠΛΗ. Τὰς μὲν κατηστερισμένας ὑπὸ τῷ μετώπῳ τοῦ ταύρου Ὑάδας φασὶν εἰρῆσθαι, τὰς δὲ ἐπὶ τῷ ἡμιτόμῳ πλοκάμῳ Πλειάδας καλεῖσθαι. Ἄτλαντι δὲ τῷ Ἰαπετῷ, καὶ Αἰθρᾷ τῇ Ὠκεανοῦ, καθά φησι Τίμαιος, θυγατέρες δώδεκα, καὶ ὑὸς Ὗας. τοῦτον δὲ Λιβύη κυνηγοῦντα, ὄφις κτείνῃ. καὶ αἱ μὲν πέντε τὸν ἀδελφὸν θρηνοῦσαι ἀπέκτειναν. τὰς λοιπὰς δὲ οἶκτον καταστερίσας Ζεὺς, Ὑάδας ἐπωνόμασεν, ἐπωνύμως τοῦ ἀδελφοῦ. αἱ δὲ πλείους ἑπτὰ, βραδέως μὲν πλὴν ἀπιθανῶσαι, Πληϊάδες ἔφθασαν. Φερεκύδης δὲ καθάπερ ἔφην, τὰς Ὑάδας Δωδωνίδας νύμφας φησὶν εἶναι, καὶ Διονύσου τροφούς. ὰς παραλαβοῦσα τὸν Δίονυσον Ἰνοῖ, διὰ τὸ τῆ Ἥρας φόβον. καθ' ὃν καιρὸν καὶ αὐτὰς Λυκοῦργος ἐδίωξε. τὸν δὲ Πληϊάδων ὄσων ἑπτὰ, φασὶν ἀμαυρὸν ὁ ἔτοδμος ἀστήρ. ὡς μὲν Ἄρατος ἐν τῷ περὶ Θεόκροτον ἐπικηδείῳ φησί. Τροίας πορθεμένης τὸν Δαρδάνου μητέρα Ἠλέκτρην μίαν ὄσων τῶν Πληϊάδων, φυγεῖν τε τὴν τῶν ἀδελφῶν συνοδίαν, καὶ τὰς κόμας λύσασαν, ἐνίοτε κομήτην ἀστέρα φαίνεσθαι. φησὶ δὲ καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀτλαντίδων, τὰς μὲν ἐξ ἡσὶ συνελθεῖν, Ταϋγέτην Διΐ, ὧν γίνεσθαι Λακεδαίμονα. Μαῖαν Διΐ, ἀφ' ὧν Ἑρμῆς. Ἠλέκτραν Διΐ, ὧν Δάρδανος. Ἀλκυόνην Ποσειδῶνι, ὧν Ὑριεύς. Στερόπην Ἄρει, ὧν Οἰνόμαος. Κελαινὼ Ποσειδῶνι καὶ αὐτὴν συγγένεσθαι, ὧν Λύκος. Μερόπην δὲ Σισύφῳ θνητὸν ὄντι, ὧν Γλαῦκος, ὃν καὶ ἀμαυρὸν εἶναι. Ὑάδας δὲ ἐρηθῆναι, ἤτοι παρὰ τὸ χῆμα τῆς τῶν ἀστέρων θέσεως. τῷ γὰρ υ στοιχείῳ παραπλήσιόν ἐστι, ἢ ἐπὲι ἀνατελλόντων αὐτῶν καὶ δυνόντων ὕει ὁ Ζεύς. αἱ δὲ Πληϊάδες, ἤτοι ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν Πληϊόνης. ἢ ὅτι πλέους ὁμοῦ κατὰ μίαν συναγωγὴν εἰσι, βίττειν γὰν αὐτὰς λέγουσιν. ἢ ὅτι πλείους μὲν εἶναι δοκοῦσιν, ἐπὶ δὲ τῆς ἀληθείας ἐλάττους εἰσίν. ἢ Πλησπάδας, πλησίον γὰρ κεῖνται. ἢ ὅτι πλείους δι' αὐτὰς αἱ τῶν ὡρῶν ἐπισημασίαι. ἢ ὅτι, πλειόνων, ὅ ἐστι συναυτῶν σημαντικαί. χειμῶνα γὰρ καὶ θέρος διορίζουσι καθότι ἐπιφέρονται, καὶ ἀφ' μόνων αὐτῶν σημεῖα τὰς ἑώας ἐπιτολὰς πρὸς θέρος, καὶ τὰς ἑσπερίους πρὸς ἄροτρον. ὡς Ἡσίοδος,

Πληϊάδων

Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Ἥ τ' αὐτῆ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
Ἐν ᾗ δύω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων 490
Καλάς· ἐν τῇ μέν ῥα γάμοι τ' ἔσαν, εἰλαπίναι τε·

Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομένάων,
Ἄρχεθ' ἁμητῦ, ἀρότοιο δυσομένάων.
πὶς δ' Ἄτλαντος ἀτυχίας κλαύσας αὐτὰς, κατηστερίσθαι φησὶν Αἰσχύλος. Πληϊάδων δ' ἀνατολὴ ἑῴα ἡλίῳ ὄντος ἐν Διδύμοις. δύσις δ' ἑῴα κατὰ τὸν Ἀφέμιτεον ἡλίου ὄντος ἐν Σκορπίῳ. Ταῦρος δ' ὁλος, καὶ τὸ ἀκὸς, ἐκνοτίσθην, ἐπιφασις γίγνεται. καὶ γὰρ τ' ἀνατέλλοντα Κελὸν ἐπὶ πέντε ἡμέρας ἀνακαλάμπει, καπερχὰς ἐγγὺς ὢν αὐτῦ, καὶ τὰς ἀνατέλλοντας Διδύμους ἐπ' ἄλλας ἡμέρας πέντε, ὥσπέρ τι καιόμενον πῦρ ἀέρμης δπέρβοιαν ἔχει βραχείαν καὶ ἀνὰς τὰς ἐκνοτίσθην. Ἀφ' τὰτο καὶ Ἡσίοδος ἔφη.

Αἱ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα πεντηκοντα
-- Κεκρύφαται, διότι καταγνάζονται.

ΣΘ. Περιφρασικῶς τὸν Ὠρίωνα. ὁ δὲ Ὠρίων ἐστὶν ἄστρον μέγιστον ἐν τῷ ὠρανῷ, καπεστερισμένον ὕστως. Ὑριεὺς ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυόνης μιᾶς τῶν Ἀτλαντος θυγατέρων, ᾠκὶ μ' ἐν Τανάγρῃ τῆς Βοιωτείας. φιλοξενώτατος δὲ ὢν ὑπεδέξατο ποτὲ καὶ θεύς. Ζεὺς δ' καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἑρμῆς ἐπιξενωθέντες αὐτῷ, καὶ τὸν φιλοφροσύνῃ ἀποδεξάμενοι, παρήνεσαν αἰτῆσαι ὅτι ἂν βούλοιτο. ὁ δ' ἀτεκνος ὤν, ἠτήσατο παῖδα. λαβόντες δ' ἐν οἱ θεοὶ τὸν δ' ἱερουργηθέντος αὐτοῖς βοὸς βύσσῃ, ἀπασπέρμηναν εἰς αὐτὸν καὶ σπείσασαν κύψαν καὶ γῆν, καὶ μῆνας δέκα μῆνας ἀνελίσθαι· ὧν διελθόντων ἐγένετο ὁ Οὐρίων, ὕστως ὀνομασθεὶς ἀφ' τὸ ἐρῆσαι ὥσπερ τὰς θεούς, ἔπειτα κατ' εὐφημισμὸν, Ὠρίων. συγκωμαγῶν δ' ἔτος Ἀρτέμιδι, ἐπεχείρησεν αὐτὴν βιάσασθαι. ὀργισθεῖσα δ' ἡ θεὸς, ἀνέδωκεν ἐκ τῆς γῆς σκορπίον, ὃς αὐτὸν πλήξας καὶ τ' ἀστρόχαλον, ἀπέκτεινε. Ζεὺς δ' συμπαθήσας κατηστέρισεν αὐτόν. διὸ δ' Σκορπίος ἀνατέλλοντος, Ὠρίων δύνει. ἡ ἱστορία παρ' Εὐφορίωνι.

487 ΑΡΚ. Ἄρκτοι δύο δείκνυνται ἐν τῷ βορείῳ κλίματι. αὕτη τε ἡ μεγάλη ἡ καλεμένη καὶ ἅμαξα, ἀφ' τὸ εἰς ἁμάξης τόπον κατεστερίσθαι. καὶ ἐγγὺς ἐκείνης ἡ μικρὰ ἡ Κυνόσουρα καλεμένη, ἀφ' τὸ ὡς κυνὸς ἔχειν ἀνακεκλασμένην τὴν ὀράν. ἧς Ὅμηρος μέμνηται. ὡς ὕστερον εὑρεθείσης ὑπὸ Θαλοῦ δ' Μιλησίου, ἐνὸς τῶν ἑπτὰ σοφῶν. Ζεὺς Καλλιστοῦς τῆς Λυκάονος ἐρασθεὶς, ἐμίσγετο αὐτῇ, λανθάνων Ἥραν. ἐπιγνοῦσα δ' ἡ θεὸς μετέβαλλεν αὐτὴν εἰς ἄρκτον, ὡς φησὶν Ἀρτέμιδι παρέπεμψεν τοξεύσαι. Ζεὺς δὲ εἰς οὐρανὸν αὐτὴν ἀνήγαγεν, παρ' τὴν κατεστέρισεν. ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ.

488 ΗΤ. Ἥτις περὶ τὸν ἑκλικὸν καὶ ἀειφανῆ καλεμένην κύκλον, ἤτοι πόλον, στρέφεται, καὶ ἐπιτηρεῖ τὸν Ὠρίωνα, νεύουσα εἰς αὐτὸν ὡς κυνηγέτην. βλέπει γὰρ ἡ μεγάλη ἄρκτος παρὰ τὸν Ὠρίωνος ἄστρον. ΑΥ. Ἀντὶ τοῦ, περὶ τὸν αὐτὸν τόπον, ὡς μὴ καθεύδουσα.

489 ΟΙΗ. Ἀντὶ δ', μόνη ἡ δύσις εἰς τὸ ὠκεανόν. αἱ γὰρ ἄρκτοι ἡ δύσεως ἔσαι ἐν τῷ ἀεὶ φανερῷ. αἱ εἰσιν ἀμφότεραι δ' ἀπ' αὐτῶν καλεμένη πόλος Ἀρκτικός. μόνη δὲ δηλονότι τῶν κατεστερισμένων ἄμοιρός ἐστι τῶν ὠκεανῦ ῥείθρων, καὶ ἡ καταδύεται. ἐπεί τε καὶ ἄλλα πινὰ ἐστιν ἀειφανῆ, ὅσα ὁ Ἀρκτικὸς ἀποτέμνεται κύκλος. ἔστι δὲ ἥτε Κυνόσουρα καλεμένη Ἄρκτος. καὶ ὁ δι' ἀμφοτέρων τῶν Ἄρκτων Δράκων, καὶ ἡ χεὶρ δ' Βοώτου, μέρη τι δ' Κηφέως τὰ ὑπὸ ἰξύος μέχρι ποδῶν. ΑΜΟ. Ἀμέτοχος, ἄμοιρος. ΛΟ. Ἀντὶ δ' δύσεως.

491 ΕΙ. Θυσίαι, ἑορταί. τίνες εἰσὶν αἱ δύο

Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπολαμπομβράων,
Ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
Κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Αὐλοὶ, φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
Ἱσταμέναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη.
Λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
Ὤρορε· δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς

δύο πόλεις. ἃς φησιν ἐν τῇ Ἀσπιδοπείᾳ, Ἐν δὲ δύω πόληες πόλεις; Ἀγαλλίας ὁ Κερυναῖος, ὁ Ἀριστοφάνους γνώριμος εἶπε τὰς δύο πόλεις εἶναι Ἀθήνας καὶ Ἐλευσῖνα, καπασκευάζων ὕστις, τὴν μὲν προτέραν, ἐπὶ Κέκροπος βασιλεύοντος κτίσαι πόλις Ἀθήνας. ἐπὶ δὲ τοῦ φύσιν τῶν στοιχείων ὁ θεὸς τὴν πόλιν τειχοποιεῖ. ἐπιφέρει δὲ γάμους καὶ ὑμεναίους. ἐν γὰρ Ἀθήναις ταῦτα πρῶτον ἤχθη. αὐλούς τε ἐν τοῖς γάμοις εὗρεν Ἀθηνᾶ· δῖνας τε ἐν τῇ πόλει· παρὰ γὰρ Ἀθηναίοις πρῶτον ἐγένετο δικαστήριον ἐπὶ Ἀλιρροθίῳ τῷ Ποσειδῶνος. οἱ δὲ δικασταὶ Ἀθήνησι μισθὸν λαμβάνουσι, καὶ Δημοσθένης λέγει κεῖσθαι ἐν τῷ μέσῳ χρυσοῦ δύο τάλαντα. Τὴν δευτέραν πόλιν οὖσαν Ἐλευσῖνα. πολεμοῦσι δὲ Ἀθηναῖοι ἔχον πρὸς Ἐλευσινίους, ὃν ἐπολέμησεν Εὔμολπος ὁ Ποσειδῶνος. βοηθοὶ δὲ αὐτοῖς εἰσὶν Ἄρης τε καὶ Ἀθηνᾶ. ὁ μὲν Χάρμῃ ἀποδιδοὺς, ὅτι ἀπλύτῃ, κριθεὶς ὑπ' Ἀρείῳ πάγῳ. ἡ δὲ ὅτι τῆς πόλεως ὡς οἰκείας ἐπεμέλετο, καὶ τὰ ἐπαινούμενα δὲ ἰδίᾳ Ἐλευσῖνος, ἐυρεῖα τρίπολος. ἐπίπρωτον Ἐλευσῖνι φανῆναι καρπὸν Δημήτερ ἔδωκεν. ἡ δὲ σταφυλὴ καὶ μέγα βρίθουσιν ἀλωαὶ, ἐπὶ Ἰακχίῳ καὶ Διονύσῳ πορεία. ὁ δὲ ποικιλόδρομος χορὸς, Ἀριάδνης καὶ Θησέως ἔχει παίγνια. ἐδίδου δὲ καὶ ὁ τεχνίτης τὸν Ἀθηνῶν Ἥφαιστος. Ἐριχθονίῳ γὰρ τῷ ὑῷ χαριζόμενος βασιλεύοντι Ἀθηνῶν τὴν τοιαύτην κατεσκεύασε παρήγαγε. τῷ δὲ ἱερῷ κύκλῳ τὸν Ἄρειον πάγον ἐρμηνεύει, ὅτι δικαστὴ Ἀθηναῖοι. Διὰ ποίαν δὲ αἰτίαν μύθος ὁ ὠκεανὸς πεπαυμένος ὑ πάντι τῇ σκληρίᾳ τῶν ῥητόρων; ῥητέον, ὅτι ἐπεὶ συνεκλήθη ἐχθὲ τὸ τῦ κόσμου ῥεῦμα, καὶ τὸ,

Ὠκεανὸς ᾧ πᾶσι μείρυται ἐνδέδεται χθών.

492 ΝΥΜ. Νῦν τὰς γαμουμένας. ΔΑΙ. Ἀντὶ τῦ μὴ λαμπάδων.

493 ΗΓΙ. Ἦγον. ΥΜ. Ἐξῆπτο, διεγείρετο πλείστη γαμήλιος αὐδή. τὰ δὲ Ὑμέναιον ἐπιμηλογοῦσιν, οἱ μὲν ἀπὸ τῦ γαίειν ὁμῦ τὸ νυμφίον, καὶ τὴν νύμφην. ἄλλοι δὲ φυσικῶς, ἐπεὶ ὑμὼ ἐστὶν ὁ ῥηγνύμενος ἐν τῇ τῆ παρθένου ἀκοῇ. οἱ δὲ ὅτι Ὑμέναιος τις Ἀργεῖος παρεκάλεσεν τὰς Ἀθήνας, καλέσαντος τὴν Ἀττικὴν παρθένον, ἁρπαζομένας ὑπὸ Πελασγῶν τινῶν, αἷς ἐπιφανεὶς, αἴτιος ἐγένετο τῦ μὴ βιασθῆναι, ἀποδιώξας τὸς Πελασγούς. Διὸ γῦν τῦτο νομίμως γαμέμενοι, ὥσπερ προκαλέμενοι αὐτὸν, ὕμνον τινὰ ἔλεγον εἰς αὐτὸν, ὃν ἐκάλουν Ὑμέναιον.

494 ΕΔΙ. Ἀντιστρόφου, ἐκινῆντο.

497 ΝΕΙ. Ἐφιλονείκουν, ἠμφισβήτουν. δικασήριον εἰσάγει δύο τινῶν ἀνδρῶν. ὧν ὁ μὲν ἐγκαλέμενος, ἀποδεδωκέναι λύτρα ὑπὲρ ᾧ πεφονευμένου φησίν. ὁ δὲ ἐγκαλῶν, ἔλεγε μὴ εἰληφέναι. δύο δὲ τάλαντα χρυσῦ κατέθετο, ὥστε τ' ἀποδείξαντα τὸ ἀληθὲς λαβεῖν ἀμφοτέρα. ποινὴν δ' ἔν λέγει τῆς καλεμένης παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὑποφόνια. ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀνῃρημένων οἱ ἀναλόντες. λέγεται δὲ χθιὼς πᾶσι ἀντέκλισις, ποινή.

Ἀνδρὸς

Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὔχετο πάντ' ἀποδῦναι,
Δήμῳ πφαύσκων· ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι.
Ἀμφὼ δ' ἱέσθην ἐπὶ ἴστορι πείρατ' ἐλέσθαι·
Λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
Εἵατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ·
Σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων·
Τοῖσιν ἔπειτ' ἤϊσαν, ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίκαζον.
Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
Τῷ δόμεν, ὃς μῦθον τοῖσι δίκῃσι ἰθύνταζα εἴπῃ.
Τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἵατο λαῶν,
Τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δέ σφισιν ἤνδανε βουλή,
Ἠὲ διαπραθέειν, ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
Κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργῃ.
Οἱ δ' ἔπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
Τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα

499 ΕΥ. Νικῶ διωρίζετο.

500 ΠΙ. Τῷ κοινῷ πάντα δεικνὺς καὶ ἐμφανίζων. ΑΝΑΙ. Ἀπηνέτο.

501 ΙΕΣ. Προιθυμεῖσθε, ἐθέλοντε, ἅπαντες. ΙΣ. Μάρτυρι, ἣ κριτῆ. ἀμφότεροι γὰρ ἐθέλοντε ἐπὶ μάρτυρι δικάσασθαι. τοῦτ' ἔστι παρίχοντες μάρτυρας. ὁ μὲν γὰρ δεδωκέναι, ὁ δὲ μὴ εἰληφέναι τὰ ὑποφόρια. ΠΕΙ. Πέρας.

502 ΕΠΗ. Ἐνήργων. τὸ δὲ πλῆθος εἰς τὰς δικάζουσας διηρημένας ἕδρας. ΑΜ. Χωρὶς ἑκατέρῳ οἱ ἴδιοι βοηθοί.

503 ΓΕ. Οἱ δικασταὶ δηλονότι.

504 ΙΕ. Τῷ μεγίστῳ δικαστηρίῳ, ἐπεὶ τὸ δίκαιον ἀποδίδοσιν ἑκάστῳ ἐν ἀφιερωμένῳ τόπῳ.

505 ΗΕ. Μεγαλοφώνων, ἢ τὰ τὰ αἴρειν πληθύντων τῇ φωνῇ. φωνὴ γάρ ἐστι, ὡς Ἀπολλώνιός φησιν, ἀὴρ πεπληγμένος.

506 ΤΟΙ. Ἀντὶ δὲ σὺν οἷς σκήπτροις ἐπὶ τὸ δημηγορεῖν ὥρμων. ἔνιοι δὲ ἵστασαν, καταπίζαζον. ἢ ὅτι ἀεὶ συνδιεπήγοντο τοῖς λόγοις. ΑΜΟΙ. Ἐν μέρει γὰρ ἀκούοντες ἐδίκαζον. ὃ ἐστι κατὰ συναλλαγὴν ἀποφαίνων τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἑκάστου.

508 ΙΘΥΝ. Δικαιότατα, ὀρθότατα.

509 ΔΥΟ. Ἐν στρατόμῳ νοητέον εἰς δύο διηρημένον. πολιορκίαν γὰρ οὐ, κατὰ πόλεμον δὲ μάχην.

510 ΔΙ. Σημειοῦται, ὅτι οἱ ἐπιστρατεύσαντες πόλεί τινι, καὶ μεταπεσόντων ἀπαλλακτόμενοι, ἐλάμβανον παρὰ τῶν πολεμουμένων τὸ ἥμισυ τῶν ἐν τῇ πόλει κτημάτων.

512 ΕΠΗ. Ἐπέρασεν, καλόν. ΕΡΡ. Φυλάττει, ἐπέχει.

513 ΛΟ. Εἰς ἐνέδραν παρεισκυλίζοντο.

514 ΤΕΙ. Εἰς τὸ ῥύατο σιτέον. τὸ δὲ ἐφεστῶτες, τῷ ἀείρεις συνταττέον.

Ῥύατ' ἐφεσταότες, μὴ δ' ἀνέρες οὓς ἔχε γῆρας.
Οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἄμφω χρυσείω, χρύσεια δ' εἵματα ἕσθην,
Καλὼ καὶ μεγάλω σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεώ περ,
Ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι,
Ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἐρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
Ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἴζοντ' εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύο σκοποὶ εἵατο λαῶν,
Δέγμενοι, ὁππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἕλικας βῶς.
Οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες,
Τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' ὄτι προνόησαν.
Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
Τάμνονθ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
Ἀργυφέων οἰῶν· κτεῖνον δ' ὀπὶ μηλοβοτῆρας.
Οἱ δ', ὡς ἔν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον προπὶ βουσὶν,
Ἱππάων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
Βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον· αἶψα δ' ἵκοντο.
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν·
Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κὴρ,
Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,

515 520 525 530 535

517 ΕΣ. Περιοιζηλημένοι ἦσαν, ὅτε δὲ συνάθροιζον.

519 ΑΜ. Χωλὶς ἑκάτεροι Ἀθήναι. ΥΠ. Οἱ δὲ ὄχλοι ἐλάττονες καὶ μικρότεροι ἦσαν.

520 ΕΙ. Ἐνιχώρει, ὥστε ἐνεδρεῦσαι.

521 ΑΡΔ. Ποτισμός. ἀρδμὸς δέ, ἡ φιλία. ΒΟ. Βοσκήμασιν.

522 ΕΙ. Περιοιζηλημένοι, κινηλυμμένοι.

526 ΠΡΟ. Οὐ προεσκόπησαν.

528 ΤΑΜ. Περιέταμνον, προσήρχοντο, ἀπεχώριζον. ΠΩ. Τὰ πείμνια.

529 ΜΗΛΟ. Βοσκητορας, νομέας.

531 ΙΡΑ. Πρὸ τῆς ἀγορᾶς, ὅ ἐστι σκηνῆς. ἀπὸ δὲ ἅρειν τῶν αὐταῖς καὶ λέξειν. ὅθεν ὁ ἱερεύς.

532 ΑΕΡ. Αἰρόντων εἰς ὕψος τὰς πόδας τῶν ἐν τῇ παράλ. ΜΕ. Μετήχοντο.

535 ΟΜΙ. Ἀνεσείφοντο.

536 ΝΕ. Νεωστὶ τετρωμένον. ΛΟΥ. Ἄτρωτον.

Ἄλλον

Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν.
Εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοίνεον αἵματι φωτῶν·
Ὡμίλευν δ' ὥστε ζωοὶ βροτοὶ, ἠδ' ἐμάχοντο,
Νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρυον καταθνειῶτας.
Ἐν δ' ἐτίθη νειὸν μαλακὴν, τρίσπαρον ἄρουραν,
Εὐρεῖαν, τέλεθον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
Ζεύγεα διηνύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα·
Οἱ δ' ὁππότε στρέψαντες, ἱκοίατο τέλσον ἀρούρης,
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
Δόσκεν ἀνὴρ ὀπίων· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
Ἱέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἱκέσθαι·
Ἡ δὲ μελαίνετ' ὄπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐῴκει,
Χρυσείῃ περ ἐοῦσι· τὸ δὴ θεὶ θαῦμ' ἐτέτυκτο.
Ἐν δ' ἐτίθη τέμενος βασιλήϊον· ἔνθα δ' ἔελδον
Ἥμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
Δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
Ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἑλλεδανοῖσι δέοντο.
Τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄπισθε
Παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,

538 ΔΑ. Ἤτοι φοινικοῦ χρώματος πεποιημένον. ἢ αἵματι ἠφορισμένον, πεφοινιγμένον.

539 ΩΜΙ. Ἀντὶ τοῦ περιπάσαντο, συναναστρέφοντο.

540 ΕΡΥ. Εἵλκον.

541 ΝΕΙ. Τῷ λελυμένῳ νεατόν. ὅ ἐστι νεωστὶ ἠροτριασμένῳ. ἀπαλῷ, καὶ ἠρακεχυμένῳ. ὡς γὰρ νέα φαίνεται, ἡ τοιαύτη γῆ. ΙΙΙ. Λιπαρόγειον χωρίον.

542 ΤΡΙ. Τελὸς ἐσχισμένῳ, καὶ ἠροτριασμένῳ.

543 ΔΙ. Στρέφοντες τῷ ἄνω κάτω. ΕΛΑ. Ἥλαυνον.

544 ΤΕΛ. Τέλος, πέρας.

546 ΕΠΙ. Ἐπερχόμενος. ΟΓ. Τὰς ἐπ' εὐθείας τοῦ ἔργου διεξόδους φησὶ, τὰς αὔλακας.

548 ΜΕ. Βαθεῖαν ἐγείροντο. ΑΡΗ. Ἠροτριασμένη.

550 ΤΕ. Χωρίον, εἰς τιμὴν ἀποτετιμημένον τινί. ΕΡΙ. Κυρίως μὲν ἐσκαμμένον τινὶ, καταχρηστικῶς δὲ καὶ οἱ μισθοῦ ἐργαζόμενοι.

551 ΗΜΩΝ. Ἐθέριζον.

552 ΔΡΑΓ. Τὰ τῶν χειρῶν πληρώματα.

553 ΑΜΑΛ. Οἱ τὰ δράγματα συνδεσμοῦντες, ὅ ἐστι τὰς αὐλὰς τῶν ἀσταχύων. ΕΛ. Τοῖς δεσμοῖς. ΔΕ. Ἐδεσμοῦντο.

555 ΔΡΑΓ. Δράγματα ἐπὶ δεσμὸν συναγόντες. ΑΓ. Ἀγκάλαις.

Ἀσπερχὲς παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
Σκῆπτρον ἔχων ἐσήκει ἐπ' ὄγμιν γηθόσυνος κῆρ.
Κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα τένοντο·
Βῆν δ' ἱερεύσαντες μέγαν, ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
Δεῖπνον ἐρίηρσιν, λεῦκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.
Ἐν δ' ἐτίθη σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωὴν,
Καλὴν, χρυσείην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν·
Ἐσήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέῃσιν.
Ἀμφὶ δὲ, κυανέην κάπετον, πεῖρ δ' ἕρκος ἔλασσε
Κασσιτέρου· μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτῷ,
Τῇ νιασσόμενοι φορῆες, ὅτε τρυγόωεν ἀλωήν.
Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠΐθεοι, ἀταλὰ φρονέοντες,
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
Ἱμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε
Λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῇ

556 ΑΣ. Ἀδιαλείπτως. ΒΑ. Νῦν ὁ τοῦ χωρὶς διαστάσης.

557 ΓΗ. Χαίρων τῇ ψυχῇ.

558 ΠΕ. Ἐνήργων.

559 ΑΜ. Περὶ αὐτὸν εἵποντο, ἠχολοῦντο.

560 ΠΑ. Ἐνέμισγον, ἔμισγον.

561 ΒΡΙ. Βαρεμένῳ τῷ καρπῷ.

563 ΚΑΜ. Πᾶσι δὲ ἐπιχαράκωτο ἡ ἄμπελος, κάμαξιν ἐν ξύλοις, οἱ εἰσι ξύλα ὀρθὰ παρακεκηγότα ταῖς ἀμπέλοις.

564 ΚΑ. Κοῖλον ὄρυγμα, τάφρον. ΕΡ. Τειχίον. ΕΛΑΣ. Ἐποίησεν εἰς μῆκος.

565 ΑΤΑΡ. Ἀταρπὸς, ὁδός.

566 ΝΙΣ. Ἐπρεύνετο. ΦΟ. Οἱ τὸ κομπὸν τῶν σταφυλῶν παραφέροντες.

567 ΑΤ. Τρυφερὰ, νήπια, πρᾶα. κατ' ἐπικράτησιν ὡς δ' ἀρρένος ἔρικε φρονέοντες, ὡς ὁ φρονέοντες. ΗΙ. Ἄγαμαι, ἀγαμάζοντες, νέοι.

570 ΙΜΕ. Ἐπέρασεν, καλόν. ΛΙ. Ἦτοι λίνον, ὃ ὡς ἐξῆπτο ἀντὶ νευρᾶς τῆς κιθάρας, ἐπεὶ οἱ παῖδες τοῖς θεοῖς μὴ ᾠδὴς ὑποκιθαρίζοντες, οὐκ ἐξ ἑντέρων κατεσκευάζοντο τὰς κιθάρας, ἀλλ' ὅσιον, ὡς δὴ θεοῖς ἀρεστὸν εἶναι ὑπολαμβάνοντες, ἀλλὰ τὸ ἐκ νεύρων πεποιῆσθαι, ἀλλὰ ἐκ λίνου πεποιημένης. Ἢ, λίνον σὺ ὑπὸ καλὸν ἄειδεν, ἀντὶ τοῦ τὸν ἐπὶ Λίνῳ τῷ Ἀπόλλωνος παιδὶ ᾠδὸν ὑπὸ νηπίῳ, καὶ ὑπὸ κυνῶν ποιμνικῶν διασπασθέντι, ᾠδὴν ἀνθεῖσαν.

571 ΛΕΠ. Λεπτῇ, ἁδείᾳ. ΡΗΣ. Ἀντὶ τοῦ κρατοῦντες σὺν ἁρμονίᾳ, καὶ τύπῳ τοῖς ποσὶ τὸ ἔδαφος. ΟΜΑΡ. Ὁμοῦ καὶ τὰ αὐτό.

Μολπῇ

Μολπῇ τ' ἰϋγμῷ τε, ποσὶ σκαίροντες ἔπηλο.
Ἐν δ' ἀγέλῃ πίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
Αἱ δὲ βόες χρυσῖο τελεύχατο, καοπτέρυ τε,
Μυκηθμῷ δ' ἅπο κόπρυ ἐπεσσεύοντο νομόνδε,
Παρ ποταμὸν κελάδοντα, περὶ ῥοδανὸν δονακῆα.
Χρῦσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἑσιχόωντο βόεσσι
Τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες ποδας ἀργοὶ ἕποντο·
Σμερδάλεω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι
Ταῦρον ἐρύγμηλον ἑκέτην· ὁ δὲ, μακρὰ μεμυκὼς
Ἕλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἠδ' αἰζηοί.
Τὼ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοείην,
Ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
Αὖτως ἐνδίεσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
Οἱ δ' ἤτοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,
Ἰσάμφοι ἢ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.
Ἐν δὲ νομὸν πίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἐν καλῇ βήσσῃ μέγαν οἰῶν ἀργμνάων,
Σταθμούς τε, κλισίας τε, κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.
Ἐν δὲ χορὸν πίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

572 ΙΥΓ. Προσληπτέον τὸ σιὼ ᾠδῇ καὶ διάξει. ΣΚΑΙ. Κινούμβιοι, σκιρτῶντες, ἢ συκινῶς κινέμβιοι.

575 ΜΥ. Μυκήσῃ. ΚΟ. Τῆς ἐπαύλεως, ᾗ βυκάθμυ.

576 ΡΟ. Εὐδιάσειστον, εὐκίνητον. Ἀφ' ὧν τὰς ἐν αὐτῷ πτφυκότας καλάμυς. ΔΟ. Δόνακας ἔχοντα. Ἄγαν καλάμυς.

578 ΑΡ. Ταχύποδες.

580 ΕΡΥΓ. Μέγα μυκώμενον, ἢ ἐρυγόμενον τὴν τροφήν.

583 ΛΑ. Ἀθρόως ἤσθιον.

584 ΕΝ. Ἐνεκιλεύοντο. παρορμῶντες ἐπέσκλλον.

585 ΑΠΕ. Ἀπετρέποντο.

586 ΕΚ. Καὶ ἐξέκλινεν.

588 ΑΡ. Λαμπτῶν.

589 ΚΛΙ. Νεὼ τὰς τῶν ποιμνίων, καὶ ποιμένων καταγωγάς. ΚΑ. Ἐσκιασμένας, κατασκίους. ΣΗ. Περιβόλους ἢ οἷς βοσκήματα ἵστανται.

590 ΕΝ. Καὶ τὰ ἑξῆς. Ἐγκαπσκεύασε δὲ ἐπιμελῶς ὁ Ἥφαιστος, καὶ χορὸν ὁμοίαν τάξιν ἔχοντα χορευόντων τῷ ὑπὸ Δαιδάλου ᾗ μηχανικῶς κατασκευασθέντι Ἀριάδνῃ ἐν Κνωσσῷ πόλει τῆς Κρήτης. Ἱστορῆ) ὅτι Θησέως παραγινομένου ἐξ Ἀφιδνῶν εἰς Ἀθήνας πεισθὲν, καταλαβόντα δὲ τὸν δασμὸν ἀποπεμπόμενον Μίνωϊ εἰς Κρήτην, τοὺς δὶς ἑπτὰ ἠϊθέους καὶ παρθένους. ἐτίλεν δὲ τὸν δασμὸν οἱ

Τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
Ἔνθα μὲν ἠίθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαν
Ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
Τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον· οἱ δὲ χιτῶνας
Εἵατο εὐνήτας, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον· οἱ δὲ μαχαίρας
Εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
Οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἅρμενον ἐν παλάμῃσιν
Ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἴκε θέῃσιν·
Ἀλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισι.
Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περίστατο ὄμιλος
Τερπόμενοι· θοιὼ δὲ κυβιστητὴρε κατ' αὐτὼς

Ἀθήναιοι τοῦτον, ἐπὶ τῷ διδόλοφονηκέναι Ἀνδρόγεων τὸ παῖδα Μίνωος ἀγωνιζόμενον καὶ νικῶντα παρ' αὐτοῖς τὰ Παναθήναια. ἐκόντα οὖν αὐτὸν φησι συγκαταλέξαι τοῖς ἀπιοῦσι, ὃ παροξυνόμενον εἰς Κρήτην, ἡδέως ὀφθῆναί φασιν ὑπὸ Ἀριάδνης τῆς τοῦ Μίνωος θυγατρός. καὶ διὰ τοῦτο τέχνῃ Δαιδάλου σωθῆναι τρόπῳ τοιῷδε. μίτον ἀγαθίδος ἔδωκε Δαίδαλος τῇ Ἀριάδνῃ, εἰπὼν δοῦναι τῷ Θησεῖ. ὅπως τὸν ἀρχὸν ἐξάψας τῆς εἰσόδου τῆς ἀγαθίδος, ἔτως ἀνελὼν αὐτὸν εἰσέλθοι εἰς τὸν λαβύρινθον· καὶ φείσηται τοῦ θηλέος, πάλιν ἔχοι ῥᾳδίαν καὶ εὐεύρετον τὴν ἔξοδον τοῦ λαβυρίνθου, ποικίλως ἐπιπεπλεγμένης ἐχούσης τὰς εἰσόδους. ἐξελθὼν δὲ μετὰ τοῦ νικῆσαι ὁ Θησεὺς μετὰ τῶν ἡϊθέων καὶ παρθένων χορὸν τοιοῦτον ἐπλεκεν ἐν κύκλῳ τοῖς θεοῖς, οἵπερ καὶ ἡ τοῦ λαβυρίνθου εἴσοδός τε καὶ ἔξοδος αὐτῷ ἐγεγόνει· τὸ δὲ χορείας τὴν ἐμπειρίαν ὁ Δαίδαλος αὐτοῖς ὑπεδείξας ἐποίησε. ΠΟΙ. Ποικίλη τορνευτῇ ἐποίᾳ.

593 ΑΛ. Ἔνιοι. καὶ διὰ τὴν εὐμορφίαν βόας εὑρίσκουσαι ἔδνα. θρέμματα γὰρ τὸ παλαιὸν ἐδίδοτο ὡς τὰ γάμων ἆθλα. ὀνόμασται δὲ ἀπὸ μέρους. ἐπειδὴ ἔνιοι τὸ παλαιὸν οἱ βόες. ἀλφαίνειν γὰρ τὸ εὑρίσκειν. καὶ ἀλφὴ ἡ τιμὴ, καὶ ἄλφα τὸ στοιχεῖον ὅτι εὑρέθη ὡς τὰ ἄλλων.

594 ΕΧ. Ὀρθῶς καὶ τοῦτο κατ' ἐπικράτησιν ὃ ἀρσενικῶς φέρομεν.

595 ΟΘ. Διαφανεῖς ἐσθῆτας, λαμπράς.

596 ΕΙ. Ἡμφιεσμένην ἦσαν. ΕΥ. Εὐνενημένους, καὶ εἰρασμένους, λιπαρούς. ΗΚΑ. Ἠρεμαῖα ὡς στίλβοντας ὡς ἔλαιον.

597 ΣΤΕ. Κόσμος γυναικείας χρυσᾶς περὶ κεφαλὴν κειμένης.

598 ΤΕ. Ἀναφορέων.

599 ΘΡΕΞ. Ἐν κύκλῳ ἔστεχον. ΕΠΙ. Ἐπισήμοισιν, ἐμπείροις.

600 ΑΡ. Εὖ ἠρεμημένον πάνυθεν.

601 ΕΖΟ. Διὰ τῆς δὲ χορεῖ παρακολουθῆς ἐγκυκλον αὐτῶν τὴν πορείαν ὑφιστᾶ. ΠΕΙ. Ἀποπειρώμενος ἀνακινήσῃ.

602 ΕΠΙ. Ἐπ' ὀρθὴν πάξιν.

604 ΚΥ. Ὀρχησεί.

Μολπῆς

Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσους.
Ἐν δ' ἐτίθη ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
Ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·
Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βεβαρὴν κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Καλὴν, δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἧκε.
Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανὸς κασσιτέροιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν ἄεθλας·
Ἣ δ' ἴρηξ ὣς, ἅλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος,
Τεύχεα μαρμαίροντα πὰρ Ἡφαίστοιο φέρουσα.

607 AN. Παρὰ τὸ ἕκατον μέρος τῆς ἀσπίδος, πέλεξ. ΠΥ. Ἐπιμελῶς, καὶ συνετῶς κατεσκευασμένα.
612 EA. Λαμπρᾶ, εὐχύτα, ἁπαλᾶ.
615 IPHΞ. Ἶραξ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Τ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΘΕΤΙΔΟΣ κομισάσης Ἀχιλλεῖ τὰ ὅπλα παρὰ Ἡφαίστε, συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τὸς Ἕλληνας ὁ ἥρως, ἀπόρρησιν ποιεῖται τῆς μήνιδος, καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα ἅπερ αὐτῷ Ἀγαμέμνων δώσειν ὑπέσχετο. Τροφῶ δὲ ἀνελομένων ἐκείνων, αὐτὸς ἄσιτος ἀγωνίζετο, καὶ σφαλείαν ἐξάγει ἐπὶ τὸ πόλεμον. ὁ δὲ ὕστερος τῶν ἵππων αὐτοῦ Ξάνθος πρὸς ἐσομένων αὐτῷ αὐτῷ ἀναίρεσιν καταμαντεύεται, ᾧ καὶ ἐπιπλήττει.

Μήνιδος Ἀπόρρησις.

Ταῦ δ' ἀπέληγε χόλοιο, καὶ ἔκθορε δῖος Ἀχιλλεύς.

Ἦως μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
Ὄρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσιν.
Ἡ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεὸν πάρα δῶρα φέρουσα·
Εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱὸν,
Κλαίοντα λιγέως· περὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Μύρονθ'· ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
"Τέκνον ἐμὸν, τῶν μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
"Κεῖθι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάθη·
"Τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
"Καλὰ μάλ', οἷ' ὔπω τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε

Πρόσθεν

Πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
Ἄντιον εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος· ἐν δέ οἱ ὄστε
Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὠσεὶ σέλας ἐξεφαάνθη·
Τέρπετο δ' ἐν χείρεσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα·
Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἧσιν ἐτάρπετο δαίδαλα λεύσσων,
Αὐτίκα μητέρα ἣν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὄπλα θεὸς ὤρεν, οἷ' ἐπιεικὲς
" Ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσαι·
" Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
" Δείδω, μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
" Μῆλα καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς
" Εὐλὰς ἐγκείνωνται, ἀεικίσωσι δὲ νεκρόν·
" Ἐκ δ' αἰὼν πέφαται, κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπείη.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
" Τέκνον, μή τοι ταῦτα μετ' Φρεσὶ σῇσι μελόντων·
" Τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα
" Μυίας, αἳ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
" Ἢν περ γὰρ κεῖτάί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
" Αἰεὶ τῷδ' ἔσται χρὼς ἔμπεδος, ἢ ἔτ' ἀρείων·
" Ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,

21 ΟΙ. Ὁποῖα εἰκὸς θεοῦ ἔργα εἶναι. τετίμηκε οἷα ἔπεμπε θεὸν παρέχειν. ἐπιεικὲς γὰρ τὸ πρέπον.

25 ΚΑΔ. Κατειλοῦσαι. ΧΑΛ. Ὑπὸ σιδήρου πρωθέντας.

26 ΕΓ. Σκώληκας ἐγκρύψωσιν. ἴσως ἢ ἅρπωνται εὐλαὶ οἱ σκώληκες, παρὰ τὸν εἵλησιν. ΑΕΙ. Ἀφανίσωσιν, αἰκίσωσιν.

27 ΑΙ. Ἤτοι ἀνήρηται ὁ βίος. ὅ ἐστι, ζωῆς ἐστέρηται, ἢ ὡς οἱ γλωσσογράφοι, αἰὼν ἔφθαρται. ὅ ἐστιν ὁ ναυκαῦος μυελός. ΠΕ. Τέτρωται, ἀνήρηται, ἠφάνισται.

31 ΑΡΗ. Ἐν πολέμοις πεφονευμένους, ἢ σιδήρῳ. καὶ γὰρ ὁ σίδηρος ἄρης.

32 ΤΕ. Τὸν πάντα τελειοῦντα. ὅ ἐστι τελείους καρποὺς φέροντα.

" Μῆνιν

" Μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
" Αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσεο, δύσεο δ' ἀλκήν.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκε·
Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
Στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρὼς ἔμπεδος εἴη.
Αὐτὴρ ὁ βῆ θοὰς ἐπὶ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεύς,
Σμερδαλέα ἰάχων, ὦρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Καί ῥ' οἵπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
Οἵ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰήια νηῶν,
Καὶ ταμίαι θοὰ νηυσὶν ἔσαν σίτοιο δοτῆρες·
Καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τὼ δέ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεϊ θεράποντε,
Τυδείδης τε μεγεπτόλεμος, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἔγχεϊ ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά·
Καδδὲ μετ' πρώτῃ ἀγορῇ ἵζοντο κιόντες.
Αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ἕλκος ἔχων· καὶ γὰρ τ' ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Οὖτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίαθησαν Ἀχαιοὶ,
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
" Ἀτρεΐδη, ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον

38 ΑΜ. Θειότητα.
40 ΑΥ. Ἐζήτηται διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ χρήστης κήρυκι ὁ Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸ συγκαλέσαι τοὺς ὄχλους. Ῥητέον ὅτι ἔθος ἐστὶν ἀρχαῖον αὐτὸ τοῦτο. ἵστως γοῦν ἐν τῇ α. ῥαψῳδίᾳ αὐτὸς Ἀχιλλεὺς συγκαλεῖ. ἄλλως τε καὶ διὰ τὴν χαρὰν μετὰ πολλῆς σπουδαρμήκασιν, ἀδὲ τοὺς κήρυκας ἀκμεῖνακίλες.
43 ΟΙ. Οἰακας, πηδάλια.
47 ΤΩ. Συλληπτικῶς πέφρακε. μήν-

γὰρ ὁ Διομήδης ὤφειλε σκάζειν καὶ ὁ τιτρωμένος. ὁ μέντοι Ὀδυσσεὺς τὴν πλάνην, εἰ μὴ καὶ συμπάθειαν τῶν μερῶν δόξαι μεν αὐτὸν τοῦτο πεποιθέναι.
50 ΠΡΩ. Τῇ πρωΐ θρία.
51 ΔΕΥ. Ἕκατος.
56 ΤΟ. Κατ' ἐπερώτησιν ἀναγνωστέον. θέλει γὰρ ἀπεῖν, ὅτι ἄρειον ἀμφοτέροις ὁμολογεῖν ὑπάρχει. ΑΡΕΙ. Βέλτιον.

Ἔπλετο,

" Ἔπλετό, σοι κ᾽ ἐμοὶ, ὅτε νῶϊ περ, ἀχνυμένω κῆρ,
" Θυμοδόρῳ ἔριδι μενεήναμεν, εἵνεκα κούρης,
" Τὴν ὄφελ᾽ ἐν νήεσσι καταφθίμεν Ἄρτεμις ἰῷ,
" Ἤματι τῷ ὅτ᾽ ἐγὼν ἑλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας· 60
" Τῷ κ᾽ ἀθτόσσοι Ἀχαιοὶ ὁδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας,
" Δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν, ἐμεῦ ἀπομνησαντος.
" Ἕκτορι μὲν Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
" Δηρὸν ἐμῆς κῆς σῆς ἔριδος μνήσεσθαι ὀΐω.
" Ἀλλὰ τὰ μὲν παρετετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ, 65
" Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ·
" Νῦν δ᾽ ἤτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τι μοι χρὴ
" Ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ᾽ ἄγε θᾶσσον
" Ὄτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
" Ὄφρ᾽ ἔτι κ᾽ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθὼν, 70
" Αἴκ᾽ ἐθέλωσ᾽ ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλά τιν᾽ οἴω
" Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγῃσι
" Δηΐου ἐκ πολέμοιο ὑπ᾽ ἔγχεος ἡμετέροιο.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἐχάρησαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλείωνος. 75
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, ἀδ᾽ ἐν μέσοισιν ἀνασσὰς·
" Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
" Ἐγγύθεν μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἔοικεν

60 ΛΥΡ. Πόλις τῆς Ὑποπλακίης Θηβης τῆς Κιλικίας.

61 ΤΩ. Οὕτως ἂν ἀναγράψαι ἀναγκαῖον. Ἀριστοφάνης δὲ ἀναγράφει τὸ τοσσοῦτοι ἀνηρίθμησαν.

79 ΕΣΤΑ. Εἰδὼς ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι μέλλει φερυσθῆσθαι ὡς αἰτίῳ μεγίστης φθορᾶς τῇ Ἑλληνικῇ στρατιᾷ, ἡσυχίαν ἑαυτῷ σεμνοποιούμενος ἄγει λέγων, δύσκολον εἶναι τὸ πολλῷ φερυσθῆναι μαλλήσασθαι. ἐντολῇ γὰρ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὑπεσχήσαν δημηγορεῖν.

" Ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ, ὑπισχνέμενόν περ ἐόντα.
" Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσῃ,
" Ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ, λιγὺς περ ἐὼν ἀγορητής.
" Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
" Σύνθεσθ', Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
" Πολλάκι δή μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
" Καί τε με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι,
" Ἀλλὰ Ζεὺς, καὶ Μοῖρα, καὶ ἠεροφοῖτις Ἐρινύς,
" Οἵ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
" Ἤματι τῷ ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
" Ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς μὰ πάντα τελεῖται,
" Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται,
" Οὐλομένη, τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' ἄδῃ
" Πίλνατα, ἀλλ' ἄρα ἧγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνῃ,
" Βλάπτῃσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' ἕν ἕτερόν γε πέδησε.
" Καὶ γὰρ δὴ νύ ποτε Ζῆν' ἄασατο, τόν περ ἄριστον
" Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φάσ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
" Ἥρη, θῆλυς ἐοῦσα, δολοφροσύνῃς ἀπάτησεν,
" Ἤματι τῷ ὅτ' ἔμελλε βίῃ Ἡρακληείην
" Ἀλκμήνη τέξεσθαι ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
" Ἤτοι ὅγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι·
" Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,

80 ΤΒ. Ὑποκρύειν, ἐμποδίζειν τὸ λέγοντα. τινὲς δὲ κωλῶς ἤκουσαν τὸ δι' ἑταίρε λέγειν. ΕΠΙ. Ἔμπειρον.

83 ΠΗ. Οἷον τὴν ἀπόπασιν τῶν λόγων πρὸς Ἀχιλλέα ποιήσομαι φανερῶς, ἢ ἀπολογήσομαι.

84 ΣΥΝ. Οἱ δὲ λοιποὶ ἀκούσαντες, ἔπαυε τοῖς μὴ ἀκούσασι.

87 ΗΕ. Ἢ διὰ τὸ σκότος φοιτῶσι, ἢ ἀόρατοι, ἢ ἡ ἀπροσοράτως φοιτῶσα καὶ ἐπιχομένη, ὡς τιμωρὸς τῶν ἀδικημάτων. ἔστι δὲ καταχθονία δαίμων ἡ Ἐρινύς, οἷον ἡ ἐπιτιμῶσα τὰ ἐν ταῖς πράξεσιν ἔργα.

93 ΠΙ. Οὐ γὰρ ἀσφαλίζει τὴν γῆν.

94 ΕΤ. Ἔνια γὰρ τινὰ ἔσλαψεν οὐκ μὴ πολλά.

95 ΑΣ. Ἔσλαψεν ἡ Ἄτη.

99 ΕΥ. Καταπεπεχισμένη, μεταφορικῶς, ἀφ' τὸ ὑπὸ Ἀμφίονος καὶ Ζήθου κύτινι πεπαχίσθαι.

" Ὄφρ'

" Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ ϛήθεσιν ἀνώγῃ.
" Σήμερον ἄνδρα φόωσδε μογοϛόκος Εἰλείθυια
" Ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι πεκτιόνεσσιν ἀνάξει,
" Τῶν ἀνδρῶν γλυκὺς, οἵ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσι. 105
" Τὸν δὲ δολοφρονέουσα πεφυσήσω πότνια Ἥρη·
" Ψεύϛῃσεις, ἀδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις·
" Εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὄμοσσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὅρκον,
" Ἦ μὲν τ' πάντεσσι πεκτιόνεσσιν ἀνάξειν
" Ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσὶ γυναικὸς 110
" Τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γεγάθλης.
" Ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' ἔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
" Ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὅρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη·
" Ἥρη δ' αἶψα σὺν λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
" Καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαϊκὸν, ἔνθ' ἄρα ἦδη 115
" Ἰφθίμῃ ἄλοχον Σθενέλῳ Περσηϊάδαο·
" Ἣδ' ἐκύϛ φίλον υἱὸν, ὁ δ' ἕβδομος εἰϛήκει μείς·
" Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωσδε, κῆ ἠλιτόμηνον ἐόντα·
" Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, αὐτὴ δ' εἰλειθυίας·

103 ΜΟ. Ἢ πεῖ τὰς τικτούσας κοπῶσα. ἢ ἡ τὰς μόγους ἐπικυφίζουσα τῶν τικτουσῶν.

104 ΠΕ. Περιοίκοις.

105 ΑΙ. Ἀντὶ τοῦ πίερμαΘ', γόνος.

107 ΨΕΥ. Ψεύσῃ.

110 ΠΕ. Γεννηθῇ ἀπὸ τῆ παραγκλεθούντΘ.

113 ΑΑΣ. Ἡπατήθη.

114 ΡΙ. Ὄρος ἀκρωτήριον.

116 ΙΦ. Τὴν Θεσπιαλῆ γυναῖκα. ἰφθίμῳ λέγῃ ἐπιθετικῶς ἀντὶ τῆ ἀγαθῷ. τὸ δὲ κύριον αὐτῆς ὄνομα ἦν Λυκίππη.

117 ΕΚΥ. Κατὰ χαρὸς εἶχεν. ΜΕΙΣ. Καὶ μὴν Αἰολικῶς, ὥσπερ ῥὶς ῥινός, καὶ θὶς θινός. ἕτω καὶ μὲς μεινὸς κληθήσε) καὶ τὴν ἀναλογίαν.

118 ΗΔΙ. Διημαρτηκότα τοῦ τελείυ ἀριθμοῦ τῶν ἑνιαυσίων μηνῶν. ἐπλαμηνιαῖΘ γὰρ Εὐρυθεὺς ἦν. ἀλιτεῖν δὲ τὸ ἀποτυχεῖν.

119 ΑΛΚ. Ζεὺς μιγεὶς τῇ ἨλεκτρυόνΘ Ἀλκμήνῃ, ὃν τρόπον ἔφημεν ἐν τῇ ξ, ἔγκυον κατέστησε. μελλούσης δὲ τίκτειν, ὤμοσεν ἐν θεοῖς τὸν σκέπην τῇ ἡμέρᾳ γονησόμενον, τὸν ἐξ αὐτῶν βασιλεύσειν. Ἥρα δὲ ζηλοτυπῶς ἀμφιθεῖσα, τὰς μὲν Ἀλκμήνης ὠδῖνας ἐπέσχεν, Ἀντιθεῖσα δὲ, ἣν τινες Λυκίππην εἶπον, τῷ Σθενέλε γυναῖκα κυοφοροῦσαν, Εὐρυσθέα ἐπλάμηνον τεκεῖν ἐποίησεν. ὅθεν καὶ τὸν ἐπλάμηνα γεγόμενον, τερατῆς μοῖραν ἔλαχε.

" Αὐτὴ δ' ἀγγελέουσι, Δία Κρονίωνα πεσοσύδα·
" Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
" Ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
" Εὐρυσθεὺς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
" Σὸν γόνος· ἔ οἱ ἀεικὲς ἀναστέμεν Ἀργείοισιν.
" Ὣς φάτο· τὸ δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν·
" Αὐτίκα δ' εἶλ' Ἄτλῳ κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
" Χωόμενος φρεσὶν ἧσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον,

βασιλεὺς δὲ ὢν Εὐρυσθεὺς, Ἡρακλεῖ τοὺς ἄθλους ἐπέπαυτο, ἐς πλειόσσας καὶ τὰς Ἀθλωΐας καὶ Ἀπολλωνος ὑποθήκας, ἀθανασίας μετίλαβοι. Πῶς τὰ ἐπιμιλιακὰ ζωογονεῖται, τὰ δὲ ὀκταμιλιακὰ οὔς καὶ λέγομεν τρεῖς κινήσας ἔχειν τὸ βρέφος ἐν τῇ γαστρί. τῷ κατὰ σελήνην, καθ' ὧ τὰς φυσικὰς ἐμφαίνει κινήσεις. καὶ τῷ ἔτι καθ' ἑβδομον, καθ' ὧ ἔχει κίνησιν τὸ εἰς φῶς προϊόν. ἀλλ' ἡ μήτηρ ἀδιαπαυστεῖ καὶ ἄωρος ἐστιν ἀποκαλεῖν. Ἀφ' τοῦτο γίγνεται καὶ ἑτέρα κίνησις καὶ τὸ θ, καθ' ὧ ἔχει πῶς δυνάμεως καὶ ἡ μήτηρ ἀποκαλεῖν αὐτό. αἱ δὲ κινήσεις ἰσοτάκτως εἰς σελ. εἶθ' ἕτως εἰς τρεῖς, ὡς εὐσθενέστεραι. εἶπε εἰς δύο μῆνας, ὡς ἔτι εὐσθενέστεραι. ἐξ ὧν ἀποτελεῖται τὸ συνειλούμενον. ἕτως ἔχουσι καὶ αἱ ὀπῶραι ἀπτελῶσιν, ὡσεμοτόκια, καὶ ἀποβολὼ τὸ μητρὸς, καθ' ὧ ἀποβάλλει ἡ μήτηρ ὅταν ξηρανθῇ τὸ μεταξὺ τῆς μητρὸς καὶ τῆς ὀπώρας λεγόμενον πισμάτιον· εἰς τοίνυν τὸ ἑβδομον μῆνα, ἐπὲ ἔχει κίνησιν τὸ εἰς φῶς προϊόν. εἰ γένηται τοῦθ, ἀλγεῖ μὲν ἡ μήτηρ, τὸ δὲ βρέφος σάζεται· κατὰ δὲ τὸ ἡ ὂν, σωτικῆς κινήσεως οὔσης πῶς τὸ θ, καὶ ἀμφοτέρους σωτήρια, ἀπὸ ὧν τὸ κυοφορούμενον καὶ πολλάκις καὶ ἡ μήτηρ, εἰς γὰρ τὼ συνεχῆ κίνησιν εἰ γένηται τμῆσις ἐπιπλέον βλάπτει, καὶ δῆλον ἐκ τῆς φλεβοτομίας. οἱ δὲ Πυθαγόρειοι καὶ μαθηματικῶς ἤτει ἀριθμητικῶς τῷ αὐτὰ ἀποδίδοασιν, λέγοντες· σκηνοῦσθαι τρίγωνον σκαληνὸν τὸ α, β, γ, ἔχον τὼ μὲν α, β, μοναδῶν δ. τὴν δὲ β, γ, μοναδῶν ε, τῷ δὲ α, γ, μοναδῶν γ. φανερὸν οὖν καὶ τὰ τὲς Πυθαγορείους ὁ μὲν γ, καὶ ὁ ε, ἄρρενες ὡς ἀριθμοί· ὁ δὲ δ δῆλυς, ὡς ἄρρεν. πεπολυπλασιάσθω ὁ δ', ἐπὶ τὸ ε, γίνονται κ. καὶ ὁ ε, ἐφ' ἑαυτὸν κε, ὁμοῦ με. ταῦτα ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ τριγώνου ἤτοι τὸ ς, γίνονται σο, ἃ ἀφελέχθσι χρόνου μιῶν θ. πάλιν τὸ δ ἐπὶ τὸ ε, γίνονται κ. τὸ γ, ἐπὶ τὸ ε γίνονται ι ε, ὁμοῦ λε. ταῦτα ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ τριγώνου τὸ ς, ὁμοῦ σι. ἃ ἀφελέχθσι χρόνου μηνῶν ζ. πάλιν τὸ γ, ἐπὶ τὸ ε, γίνονται ι ε. καὶ ὁ ε ἐφ' ἑαυτὸ γίνονται κ ε, ὁμοῦ με. ταῦτα ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐμβαδοῦ τὸ ς γίνονται σμ. καὶ ἀφελέχθσι χρόνου μηνῶν η. ἐπεὶ ἓν μόνον ἐπὶ τὸ θ καὶ ζ κατὰ φυσικὸν συμπλοκὸν ἄρρεν, καὶ θῆλυ τοῦ ε, καὶ σ, καὶ γ, οἱ χρόνοι τὸ ζ καὶ θ γίνονται, εἰκότως τὰ ὕτω τικτόμενα ζωογονεῖται. ἐπὶ δὲ τὸ η μηνῶν, ὃ φαίνεται ἄρρεν συμπλοκὴ πρὸς τὸ θῆλυ. οὔτε γὰρ ὁ ε, οὔτε ὁ γ γίνονται ἐπὶ τὸ σ', ὃς ἐστι θῆλυς· εἰκότως οὖν παρὰ φύσιν οὔσης τῆς συμπλοκῆς, ὃ ζωογονεῖται τὰ τικτόμενα.

121 ΑΡ. Λαμπρὸν ἔχων κεραυνὸν, ἢ ταχύν.

123 ΣΘΕ. Εὐρυσθέως. τῷ γὰρ Περσέως ἔγγονος, ὅθεν Περσηϊάδαο αὐτὸν φησι.

124 ΟΥ. Οὐ δεινὸν καὶ ἀεικὲς καὶ ἀπρεπὲς, καὶ ἐχαλεπὸν αὐτῷ.

126 ΕΙ. Ἀφείλετο δὲ καὶ τὸ αὐτὸ βαθυπλοκάμου κεφαλῆς τῷ Ἄτλῳ, οἱ δὲ καὶ τῆς ἠλεμμένης πλοκάμους ἐχέσης.

127 ΚΑΡ. Τὸ Στυγὸς ὕδωρ. τῷ Στύγα Ὠκεανοῦ παῖδα ὄσαν καὶ αὐτῷ τιμιωτάτῳ

" Μήποτ' ἐς Οὔλυμπόν τε καὶ ἔρανὸν ἀστερόεντα
" Αὖτις ἐλεύσεαι Ἄτιν, ἣ πάντας ἀᾶται.
" Ὡς εἰπὼν, ἔρριψεν ἀπ' ὐρανοῦ ἀστερόεντος,
" Χειρὶ θεσπεσίῃ· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
" Τὴν αἰεὶ σενάχεσκ', ὅθ' ἑὸν φίλον υἱὸν ὁρῶτο
" Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων·
" Ὡς κ' ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
" Ἀργείους ὀλέεσκεν ὀπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
" Οὐ δυνάμην λελαθέσθ' ἄτης ἣ πρῶτον ἀάσθην.
" Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καί μοι Φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
" Ἄψ ἐθέλω λρέσσαι, δόμμαί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
" Ἀλλ' ὄρσευ πολέμονδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς·
" Δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα πεδοιχεῖν, ὅσσά τοι ἐλθὼν
" Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσεύς.
" Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ἄρηος·
" Δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἑλόντες,
" Οἴσουσ', ὄφρα ἴδηαι ὅ τοι μενοεικέα δώσω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
" Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
" Δῶρα μὲν αὖτε ἐθέλησθα πεδοιχέμεν, ὡς ἐπιεικὲς,
" Ἦ τ' ἔχεμεν, πάρα σοι· νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
" Αἶψα μάλ'· ἐν δὲ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,

τῶν ἀδελφῶν μὴ τὴν τῶν Οὐρανίων θεῶν μάχην τῶν λεγομένων Τιτάνων, εἶναι σωτέον ἀλλὰ τὴν δὲ τῶν αὐτῶν. οἱ γὰρ Κρόνου Οὐρανοῦ παῖδες ἀρχαῖοι Τιτᾶνες τοῖς ἀμφὶ τὸν Δία νεωτέροις θεοῖς πόλεμον ἤρανθο, ἐφ' ᾧ Διὸς συμμάχους ἀγείροντο, ἡ Στὺξ πρώτη πάντων σὺν τοῖς παισὶν αὐτῆς παρεγένετο. δι' ὃ ἐξόχως αὐτῇ ἐτίμησαν οἱ περὶ τὸν Δία θεοί. καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῆς τῆς ἐν ᾅδου πηγῆς θεῶν ὅρκον ἐποίησαν.

131 ΤΑ. Ταχέως.

138 ΑΡΕ. Φιλοποιήσασθαι, ἀρμόσασθαι.

147 ΔΩ. Τὰ μὲν δῶρα εἴτε θέλεις παρακεῖσθαι, εἴτε ἐν παρ' ἑαυτῷ ἔχειν, σὺ σοί ἐστι.

148 ΠΑ. Πάρεσί σοι.

149 ΚΛΟ. Ἤτοι ὑποκλέπτειν αὐτὰς τῆς μάχης ἐν τοῖς λογίοις, ἢ ἑτέρου τινὸς ἐπιθυμεῖν.

" Οὐδὲ

" Οὐδὲ Διαπρίσειν· ἔπι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
" Ὡς κέ τις αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοισιν ἴδηται
" Ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα Φάλαγγας.
" Ὡς δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
" Μηδ' ἅτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
" Νήϊας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον ἱρὰς Ἀχαιῶν
" Τρωσὶ μαχεσομένους· ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
" Φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι Φάλαγγες
" Ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
" Ἀλλὰ πάσασθαι ἀνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς
" Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ, μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
" Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
" Ἄκμητος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι.
" Εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν,
" Ἀλλά τε λάθρη γύα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνῃ
" Δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γόνατ' ἰόντι.
" Ὅς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
" Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζῃ,
" Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυῖα
" Πρὶν κάμνῃ πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
" Ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι

150 ΔΙΑ. Χρονοτριβεῖν, παρέλκειν. ΑΡΕ. Ἀπλείωθι, ἄπρακτον. ἤτοι ἢ ὡσεὶ τὸ Πατρόκλῳ παφῆς λέγει, ἢ τῆς Ἕκτορος ἀναιρέτεως.

158 ΠΡΩ. Νῦν καθάπαξ. ΟΜΙ. Εἰς ταυτὸ συνέλθωσιν αἱ τῶν ἐναντίων τάξεις πολεμοῦσαι, συμπλακεῖσαι.

160 ΠΑ. Γεύσασθαι. ΑΝΩΧ. Κέλευσον.

161 ΜΕ. Τοῦτο γὰρ τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως ἐστὶ παρασκευαστικὸν πάντες τοῦ σώματος.

163 ΑΚ. Ἄγευστος.

164 ΜΕ. Προθυμεῖται.

169 ΘΑΡ. Ὑπομονητικὸν, τολμηρόν.

170 ΕΡΩ. Ὑποχωρῆσαι.

171 ΣΚΕ. Σκόρπισον.

" Ὅπλεσθε

" Ὅπλεσζ· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
" Οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
" Ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ * φρεσὶν ἦσιν ἰανθῇς.
" Ὀμνύετω δέ τοι ὅρκον ἐν Ἀργείοισιν ἀνασσὲς,
" Μή ποτε τ' εὐνῆς ὑπεθήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
" Ἣ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἠτ' ἀνδρῶν ἠτε γυναικῶν·
" Καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔσω.
" Αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃ ἀρεσάσθω
" Πιείρῃ, ἵνα μή τι δίκης ὑπόδμὲς ἔχῃσθα.
" Ἀτρεΐδη, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος κε ἔπ' ἄλλῳ
" Ἔοσεαι· ἀ μὲν γάρ τι νεμεσητὸν, βασιλῆα
" Ἀνδρ' ἀπαρέασαδζ, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
" Χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τ' μῦθον ἀκούσας·
" Ἐν μοίρῃ γὰ πάντα δίκειο κὴ κατέλεξας.
" Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὀμόσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,
" Οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
" Μιμνέτω αὖθι τέως γε, ἐπειγόμενός περ ἄρηος,
" Μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρά κε δῶρα
" Ἐκ κλισίης ἔλθωσι, καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
" Σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼ ὑποτέλλομαι, ἠδὲ κελεύω,
" Κελεύθενος κήρυξαι ἀρείσας παναχαιῶν,

174 ΙΑΝ. Διαχυθῆς, χαρῆς.
179 ΑΡΕ. Διὰ ἀρίστειαν θεραπευτέα, φιλοφρονητέα.
180 ΠΙ. Λιπαρᾷ, θαψιλεῖ, πολυτελεῖ. ἴσι δὲ μεθαφορά. ΙΝΑ. Ἵνα μηδὲν ἐλλίπῃ τῶν ὀφειλόντων πρὸς σὲ δικαίως πραχθῆναι.
181 ΕΠ. Πρὸς ἄλλους.
182 ΟΥ. Οὐ μεμπτὸς γὰ ὑπάρχει βασιλεὺς θεραπεύων ἄνδρα ὃν προσηδίκησεν.
183 ΧΑΛ. Κακῶς βλάψῃ. ὅ ἐστιν, εἰς ὀργὴν ἔλθῃ.
186 ΜΟΙ. Κατὰ τὸ προσῆκον, καιρὸν τὸ πρέπον.
188 ΠΡΟΣ. Κατὰ θέον.
189 ΜΙΜ. Μενέτω. ΑΥ. Αὐτόθι. ΕΠΕΙ. Καίτοι σπεύδων.
193 ΚΡ. Ἐπιλεξάμενος. ΚΟΥ. Κήρυς, νέος.

* al. φρεσὶ σῇσιν

" Δῶρα

" Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλῆϊ
" Χθιζὸν ὑπέσημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας.
" Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
" Κάπρον ἑτοιμασάτω ταμέειν Διΐ τ', Ἠελίῳ τε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·
" Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
" Ἄλλοτέ περ χὴ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,
" Ὁππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται,
" Καὶ μένος ἀΐσσῃ ἐνὶ στήθεσσιν ἑμοῖσι·
" Νῦν δ' οἱ μὲν κεφαὶ δεδαϊγμένοι, οὓς ἐδάμασσεν
" Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν·
" Ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνετον· ἦ τ' ἂν ἔγωγε
" Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πολεμίζειν υἷας Ἀχαιῶν
" Νήϊας, ἀκμήνους· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
" Τεύχεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην.
" Πρὶν δ' ὕπως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη
" Οὐ πόσις, οὐδὲ βρῶσις, ἑταίρου τεθνειῶτος,
" Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξέϊ χαλκῷ
" Κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
" Μύρονται· τό μοι ἔστι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
" Ἀλλὰ φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ὀρσαλέος στόνος ἀνδρῶν.

194 ΕΝΕΙ. Ἐνεγκεῖν.
195 ΧΘΙ. Χθές. ΥΠΕ. Ὑπεχόμεθα.
197 ΤΑ. Διχοτομῆσαι, δι' ὑντόμων ποιῆσασθαι.
200 ΑΛ. Ἄλλοτε ποτὲ ταῦτα θρᾶν ὀφέλητε, πεπαυμένοι δὲ πολέμου, καὶ μὴ τοσαύτης ὀργῆς κατεχόσης τὸν ψυχόν.
201 ΜΕ. Ἀνάπαυσις.
202 ΗΣ. Ὀργὴ ὑπάρχῃ.
203 ΚΕ. Κεῖνται. ΔΕ. Διακεκομμένοι.
205 ΒΡΩ. Βρῶσιν. ΗΤ. Τέως ἂν ἐγὼ.
208 ΕΠΗΝ. Ἐπειδὴ ἂν τὸν ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων ὕβριν καὶ βλάβην ἐκδικήσωμεν.
209 ΙΕΙ. Καθίει.
212 ΚΕΙ. Κεῖται ἐπὶ τοῦ θύρων ὁρῶν. Ὅ ἐστι πεπραμμένος ἔχων ἐν αὐτῇ τὰς πόδας. ὕτω γὰρ πάντες οἱ νεκροὶ. Ἀλλὰ τὸ ἐξημμένος δὲ ἀνθρωπίνῳ βίᾳ μηκέτι ἀναστρέφειν εἰς τὰς οἰκίας.
213 ΤΟ. Δίομαι.

" Τὸν

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηχος Ὀδυσσεὺς·
" Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱὲ, μέγα Φέρτατ' Ἀχαιῶν,
" Κρείσσων εἰς ἐμέθεν· χ' Φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
" Ἔγχεϊ, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί κεν προβαλοίμην
" Πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γνώμην, χ' πλείονα οἶδα·
" Τῷ τοι ὀπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.
" Αἶψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
" Ἧσε πλείσην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχουεν,
" Ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνωσι πάλαιζα
" Ζεὺς, ὅς' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται·
" Γασέρι δ' ὅπως ἐστὶ νέκυσι πνυθήσεται Ἀχαιούς.
" Λίην γὰρ πολλοὶ χ' ἐπήτριμοι ἥμαθα πάντα
" Πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
" Ἀλλὰ χρὴ τ' μὲν καταδάπτειν, ὅς κε θάνῃσι,
" Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας.
" Ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο θεὶ συγερὸν λίπωνται,
" Μεμνῆσθ πόσιος χ' ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
" Ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεὶ,
" Ἑσσάμενοι χροῒ χαλκὸν ἀτειρέα· μηδέ τις ἄλλῳ
" Λαῶν ὀτρυντὺν πολιὸν ἰαχαλάθω.

218 ΠΡΟ. Νικήσαιμι.

219 ΕΠΕΙ. Ἐπειδὴ πρεσβύτερος ὑπάρχω.

221 ΑΙ. Ταχέως χ' κρος λαμβάνῃ τὰς ἀνδρώπας ἐν τῇ μάχῃ. ὀλίγοι εἰσὶν οἱ λοιπολειπόμενοι ζῶντες, πολλοὶ δ' οἱ φονευόμενοι.

222 ΚΑ. Καλάμη δὲ κυρίως τὸ ξυλῶδες τ ἀσταχύων, ἢ τὰς στάχυας φερόντων. ἀλληγορικῶς δ' καλάμην νῦν κέκληκε τὰ σώματα τ ἀνηρημένων. ἄμητον δ' τ Διὸς καιρόν. θέλων δηλῶσαι, ὅτι τροπῆς ἐκ Διὸς γινομένης πολλοὶ πίπτουσι χ' πόλεμον.

223 ΑΜΗ. Περιπερεξυτόνως μὲν ὁ ἀμώμενος καὶ θερίζομενος καιρὸς δ' σῖτος. ἄμητος δ' ὀξυτόνως ὁ καιρὸς δ' θέρους. ΟΛΙ. Ὀλίγος, μικρός. ΕΠ. Ὁπόταν τροπὴν ἐργάσηται ὁ Ζεύς.

226 ΕΠΗ. Ἐπάλληλοι, πυκνοί.

229 ΝΗ. Ἀνελεήμονα, ἀσυμπαθῆ. ΕΠ. Μίαν ἡμέραν κλαύσαντας.

232 ΝΩ. Ἀδιαλείπτως.

233 ΕΣ. Περιφαλόμενοι, ἐνδυσάμενοι. ΑΤΕΙ. Τὸν ἀκατάπονητον, ἄτρυτον.

234 ΟΤΡΥΝ. Παρακέλευσιν, παρόρμησιν. ΙΣ. Ἀναμιμνήσκω, ἀπιχέω.

" Ἦδε γὰ ὀτρυντὺς κακὸν ἔστεπ, ὅς κε λίπηται
" Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὁρμηθέντες
" Τρωσὶν ἐπ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
Ἦ, καὶ Νέστορος ἷας ὀπάσατο κυδαλίμοιο,
Φυλείδην τε Μέγητα, Θόαντά τε, Μηριόνην τε,
Καὶ Κρειονλιάδην Λυκομήδεα, Ϛ Μελάνιππον·
Βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον.
Ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, ὅς οἱ ὑπέσχη,
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
Ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Ἑπτὰ, ἀτὰρ ὀγδοάτην, Βρισηΐδα καλλιπάρηον.
Χρυσὸν δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
Ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κήρυκες Ἀχαιῶν·
Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσσῃ ἀγορῇ θέσαν· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
Ἵστατο· Ταλθύβιος δὲ, θεῷ ἐναλίγκιος αὐδὴν,
Κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίστατο πιμένι λαῶν·
Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
Ἣ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κώλεον αἰὲν ἄορτο,
Κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διῒ χεῖρας ἀνασχὼν,
Εὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο σιγῇ
Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
" Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
" Γῆ τε, καὶ Ἠέλιος, καὶ Ἐριννύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν

238 ΟΠΑΣ. Περισπαιρίσατο, ἀκηλέθησε ἐσπάσμιζον, ὅθεν ὀλοώτατα εἴρηται. ἐλάθοι.
247 ΣΤΗ. Ἀελμήσας, ἢ ἁλὶ ζυγὲ στήσας. ὕτως γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ χρήματα
255 ΕΠ. Ἐπ' αὐτῷ δ' τόπῳ.
258 ΥΠΑ. Πρῶτος, μέγιστος.

" Ἀνθρώπους

" Ἀνθρώπως τίννυν᾽, ὅτις κ᾽ ἐπίορκον ὀμόσσῃ·
" Μὴ μὲν ἐγὼ κέρῃ Βρισηίδι χεῖρ᾽ ἐπενεῖκα,
" Οὔτ᾽ εὐνῆς προφάσιν κεχρημένος, ἔστέ τοῦ ἄλλου·
" Ἀλλ᾽ ἔμεν᾽ ἀπρότιμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν,
" Εἰ δέ τι τῶνδ᾽ ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
" Πολλὰ μάλ᾽, ὅσσα δίδωσιν ὅτις σφ᾽ ἀλίτῃ᾽ ὁμόσσας.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρῳ τάμε νηλεῖ χαλκῷ·
Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
Ῥῖψ᾽ ἀπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἀνστὰς Ἀργείοισι φιλοπολέμοισι μετηύδα·
" Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἀνδρεσσι διδοῖθα·
" Οὐκ ἂν δὴ πολὺ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
" Ἀτρείδης ὤρινε Διαμπερὲς, οὐδέ κε κούρην
" Ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά ποθι Ζεὺς
" Ἤθελ᾽ Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
" Νῶϊ δὴ ἔρχεθ᾽ ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
Ὡς ἄρ᾽ ἐφώνησεν· λῦσεν δ᾽ ἀγορὴν αἰψηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ᾽ ἐσκίδναντο κατὰ νῆα ἕκαστος·
Δῶρα δὴ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
Βὰν δ᾽ ἐπὶ νῆα Φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας·
Ἵπποις δ᾽ εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.

260 ΤΙΝ. Τιμωρῆνται.
261 ΕΠΕ. Ἐπισκλεῖν, ἄψασθαι.
262 ΕΥ. Ὡς οὔτε τῆς σωφροσύνης αὐτῆς χρήζων ἀφειλόμην.
263 ΑΠΡΟ. Ἀνύβριστος, ἄθικτος σωφροσύνης, καὶ μίξεως ἀνδρός.
265 ΑΛ. Ὅς τις ἁμάρτῃ ἐπιορκήσας.
266 ΣΤΟ. Λοιμόν.
268 ΡΙΨ. Ἐπιγραφεὺς φησιν ἔρριψεν εἰς θάλασσαν τὸν κάπρον. σημαίνει ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν ὅρκων ἱερεῖα σὺν ἥδιον, ἀλλ᾽ ἐρρίπτουν, ἢ ἔκαιον, ὡς ἐν τῇ γ. φησί.
268 ΒΟ. Βορὰν, βρῶσιν.
270 ΔΙ. Δίδοις.
273 ΑΜΗ. Ὥστε τὸν Δία ἀμήχανον δηλοῦσθαι, ὃ ἐστι κακομήχανον.
276 ΑΓΟ. Τῶν ταχέως ἀθροισθεῖσαν.

Βρισηΐς δ' ἄρ' ἔπειτ' ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυστε
Στήθεά τ', ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν, ἰδὲ καλὰ πρόσωπα·
Εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ εἰκυῖα θεῇσι·
" Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖσον κεχαρισμένε θυμῷ,
" Ζωὸν μέν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰοῦσα,
" Νῦν δέ σε τεθνειῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
" Ἂψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί·
" Ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
" Εἶδον πρὸ πόλιος δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
" Τρεῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
" Κηδείους, οἱ πάντες ὁλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον·
" Οὐδὲ μὲν ἠδ' ἔμ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
" Ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
" Κλαίειν, ἀλλ' ἔμ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
" Κουριδίῳ ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
" Ἐς Φθίην, δαίσειν τε γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι·
" Τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα, μείλιχον αἰεί.
Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἀμφὶ δὲ γυναῖκες ὀδύροντο,
Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.
Αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο,

284 ΧΥ. Περιπλακεῖσα τῷ Πατρόκλῳ δηλονότι. ΛΙΓ. Ὀξέως ἐβρήνησ. ΑΜΥΣ. Κατέξεσε τοῖς ὄνυξιν, ἐσπάραττεν.

289 ΚΙ. Κατελαμέντανε. ΟΡ. Ἠλεεινόν.

290 ΑΨ. Εἰς τὸ πίσω ἀνερχομένη. ΩΣ. Ὡς σὺ ἀδιαλείπτοις γίγνομαι κακοῖς.

294 ΚΗ. Εὐτυχέστερος, καὶ μᾶλλον ἀμφέροντας τῇ συμφορᾷ, φρονοῦντάς τε ἀξίους. ΕΠΕΣ. Ἐπιθλίβησαν.

297 ΕΦΑΣ. Ἔλεγες.

298 ΚΟΥ. Τῷ παρθενικῷ. ΑΞ. Ἀπάξειν.

299 ΔΑΙ. Εὐωχήσειν.

300 ΑΜΟ. Ἀμότως, ἀπληράτως.

302 ΣΦΩΝ. Αἱ ἢ λοιπαὶ γυναῖκες σὺν τῇ Βρισηΐδι δῆθεν, ὡς ἐπὶ τοῖς Πατρόκλου ἔκλαιον· τῇ δὲ ἀληθείᾳ, ἑκάστη ἐπ' αὐτῷ ἐβρήνει τὰ ἑαυτῆς συμφοράν.

Λισσόμενοι

Λιοτόμβοι δειπνῆσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο γεναχίζων·
" Λίοτομαι, εἴτις ἔμοιγε φίλων ἅπιπείθεθ' ἑταίρων,
" Μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε, μηδὲ ποτῆτος
" Ἄσιαδαι φίλον ἦτορ, ἐπεί μ' ἄχος αἰνὸν ἱκάνει·
" Δύντα δ' ἐς ἠέλιον μιμνέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.
Ὣς εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·
Δοιὼ δ' Ἀτρεΐδαι μενέτην, καὶ δῖος Ὀδυσεὺς,
Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε, γέρων θ' ἱππηλάτα Φοίνιξ,
Τέρπνες πυκινῶς ἀκαχήμενον· ὐδέ τι θυμῷ
Τέρπετο, πρὶν πολέμοιο σόμα δύμεναι αἱματόεντος.
Μνησάμβρος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο, φώνησέν τε·
" Ἦ ρα νύ μοι ποτὲ καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλπαθ' ἑταίρων,
" Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν θοὸν δεῖπνον ἔθηκας
" Αἶψα καὶ ὀτρηρέως, ὁπότε περχοίατ' Ἀχαιοὶ
" Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα·
" Νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊγμένος· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
" Ἀκμήσειν πόσιος Ϲ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων,
" Σῇ προθῇ· ὃ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι·
" Οὐδ' εἴ κεν θ' πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
" Ὅς πὲρ νῦν φθίηφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει,
" Χήτεϊ τοιοῦδ' υἷος· ὁ δ' ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ

306 ΣΙ. Ἄρτυ.
307 ΑΣΑΣ. Κορεσθῆναι.
308 ΔΥΝ. Ἕως ἠλίᾳ δυσμάς.
309 ΑΠΕΣ. Ἀποσκέρπισε.
312 ΤΕΡ. Ἀντὶ τοῦ τέρπειν βυλόμβοι, παρηγορῦντες. ΠΥ. Σωιτῶς. ΑΚΑ. Λυπέμενον.
314 ΑΔΙ. Ἀθρόως καὶ ἐλεεινῶς καὶ οἰκτρῶς ἀνέκραξε. ἢ οἰονεὶ ἀνεξέναξε; καὶ πολὺ ἤγαγε πνεῦμα.
315 ΔΥ. Κακόμοιρε.
316 ΛΑ. Ἡδύ.
317 ΑΙΨ. Ἐνεργῶς, καὶ σπουδαίως. τὸ αὐτὸ εἶπεν ἐπιτάσεως χάριν. ΣΠΕΡ. Ταραττόμενος ἐπείγοιντο.
321 ΠΟ. Τῷ σῷ σώματι, τῇ σῇ ζητήσει. ΚΑ. Κεῖρον.
322 ΠΥ. Ἀκέσαιμι.
323 ΤΕ. Ἄπαλον, ὑγρόν. ΕΙ. Κυρίως μὲ σπένδει. Ἄρτι ᾗ σθένει, τείζει.
324 ΧΗ. Στρήνει, εὐθείᾳ, σπάνει.

" Εἵνεκα

" Εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω·
" Ἦ τ', ὃς Σπύρῳ μοι ἐνιτρέφεται φίλος υἱός,
" Εἴ πῃ ἔτι ζώει γε, Νεοπτόλεμος θεοειδής.
" Πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
" Οἷον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο
" Αὐτῷ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι,
" Ὡς ἄν μοι τ' παῖδα θρῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ
" Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καί οἱ δείξειας ἕκαστα,
" Κτῆσιν ἐμὴν, δμῳάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
" Ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' οἴομαι ἢ κατὰ πάμπαν
" Τεθνάμεν, ἤ πῃ τυτθὸν ἔτι ζώοντ' ἀκαχῆσθαι,
" Γήραΐ τε συγερῷ, καὶ ἐμὴν πότιδεγμένον αἰεὶ
" Λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀπόφθιμένοιο πύθοιτο.
Ὣς ἔφατο κλαίων· ὀπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
Μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
Μυρομένας δ' ἄρα τάς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
Αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

325 PI. Φρικτῆς, χαλεπῆς.
328 ΕΩΛ. Ἥλπιζεν.
338 ΣΚΥ. Σκύρῳ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. Ἀλεξάνδρᾳ Ἑλένῃν ἁρπασάσῃ, Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον τὰς Ἕλληνας καὶ Τρώων ἐστρατολόγησαν. Πηλεὺς δὲ προσγυμνάσκων ὅτι μοιρίδιον ἦν ἐν Τροίᾳ θανεῖν Ἀχιλλέα, προσκαλούμενος εἰς Σκύρον πρὸς Λυκομήδην τὸν βασιλέα παρέπεμψε τὸν Ἀχιλλέα, γυναικείαν ἐσθῆτα ἀμφίσας ὡς κόρην. ὁ δὲ αὐτὸν μετὰ τῶν θυγατέρων ἀνέτρεφε. χρησμῶν δὲ δοθέντων, μὴ ἁλῶναι τὴν Ἴλιον χωρὶς Ἀχιλλέως, πεμφθέντες ὑφ' Ἑλλήνων Ὀδυσσεὺς, Φοινὶξ, καὶ Νέστωρ, Πηλέως ἀργυμένου παρ' αὐτῷ τὸν παῖδα τυγχάνειν. προσδόντες εἰς Σκύρον ἀποκρύπτουσι μὲν τῶν παρθένων τὸν Ἀχιλλέα τρέφεσθαι, ταῖς Ὀδυσσέως ὑποθήκαις, ὅπλα καὶ πολέμου ἐρίψαν σὺν ἰσυργικοῖς ἐρμαλέοις ἔμπροσθεν τῶν παρθένων. αἱ μὲν ἓν κόραι ἐπὶ τὰς παλάμας ὥρμησαν, ὁ δὲ ἐπὶ τὰ ὅπλα. σοφώτερον δὴ παῖς παρθένοις συνδιατρίβων, ἔφθειρε Δηϊδάμειαν τὴν Λυκομήδους. ἥτις ἐξ αὐτοῦ ἐγκυμονήσασα Πύρρον τὸν ὕστερον Νεοπτόλεμον κληθέντα, ὃς τις τοῖς Ἕλλησι νέος ὢν σωτηριωδέστατος μετὰ θάνατον τοῦ πατρός. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Κυκλικοῖς.
333 ΚΤΗ. Κτήματα.
335 ΑΚΑ. Ἀνιᾶσθαι.
337 ΠΥ. Ἀκούσῃ.
339 ΕΛ. χρ. Ἐλειπεν.
340 ΜΥ. Κλαιούσας.

" Τέκνον

" Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸς ἑῆος·
" Ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μέτ' Φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
" Κεῖνος ὄγε παρπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
" Ἧσται ὀδυρόμενος ἕταρον Φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
" Οἶχον μετ' δεῖπνον, ὁ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος·
" Ἀλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
" Στάζον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἵκηται.
Ὣς εἰπὼν, ὥτρυνε πάρος μεμαῦῖαν Ἀθήνην·
Ἡ δ', ἅρπη εἰκυῖα πανυπτέρυγι, λιγυφώνῳ,
Οὐρανὸν ἐκκατέπαλτο διὰ αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἡ δ' Ἀχιλῆϊ
Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάζε, ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπὴς γούνατ' ἵκηται.
Αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐϋσθενέος πυκινὸν δῶ
Ἤιξετο· τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
Ὡς δ' ὅτε παρφαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
Ψυχραὶ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο·
Ὡς τότε παρφαὶ κόρυθες, λαμπρὸν γεγάασιν,
Νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
Θώρηκές τε κρατερωπάλοι, καὶ μέλινα δόρα·
Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσι περὶ χθὼν

342 ΠΑΜ. Παντελῶς δή. ΑΠΟΙ. Οἴχη. πεπόρδωσιν.
343 ΜΕΜ. Μέλῃ, παρακάθηται.
346 ΜΕ. Ἐπὶ τὸ δεῖπνον.
347 ΝΕΚ. Θεῖον πῶμα. ΑΜ. Θέαν προφωνῶ.
348 ΙΚΗ. Καθίκηται, καθάψηται.
350 ΑΡ. Εἶδος ὀρνέου. πινὲς ἐκτῖνον καλοῦσιν, ἕτεροι δὲ φαλῶνα. λέγεται ἢ καὶ τὸ ἁρπάγιον. ΤΑ. Μακρὰς πλέουσας ἐχούσην. ΛΙ. Ὀξυφώνῳ.
351 ΕΚ. Καθήλατο.
355 ΕΡΙ. Μεγαλοσθενὴς, ἰσχυρὸς. ΠΥ. Πυκνὸν, ἀσφαλές.
357 ΕΛ. Ἐξέπλαντες.
358 ΥΠΑΙ. Ὑπὸ σφοδρότητος καὶ ὁρμῆς. ΑΙ. Τῷ αἰθρίαν ποιοῦντος.
359 ΓΑ. Λάμπουσι.
360 ΕΚ. Ἐξεφέροντο.
361 ΚΡΑ. Ἰσχυρὰ γύαλα ἔχοντες, ἰσχυροί. Γύαλα ἢ τὰ κοιλώματα.

Χαλκῷ

Χαλκῆ ὑπὸ στερόπης, ὑπὸ ἢ κτύπος ὄρνυτο ποσσὶν
Ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς·
Τῷ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέθην ὡσεί τε πυρὸς σέλας· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Δῦν' ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μνησαίνων,
Δύσετο δῶρα θεᾶ τά οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ὀπισθυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
Εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἠΰτε μήνης.
Ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανείῃ
Καιομένοιο πυρὸς, τό τ' αἰόλα ὑψόθ' ὄρεσφι
Σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ, σοὶ δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
Καλῆς, δαιδαλέης· περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας,
Κρατὶ θέτο βριαρήν· ἡ δ', ἀστὴρ ὡς, ἀπέλαμπεν
Ἵππουρις τρυφάλεια· περισσείοντο δ' ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἔϊσε λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Πειρήθη δ' ἔο αὐτὸς ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεὺς,
Εἴ οἱ ἐφαρμόσειε κῆ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα.

363 ΣΤΕ. Ἀστραπῆς, λαμπρότητος.
365 ΚΑ. Ψόφος.
366 ΣΕ. Λαμπρότης.
367 ΑΤ. Ἀνυπομόνησεν, ἀκαρτέρητον.
368 ΔΥ. Ἐνεδύσατο.
374 ΜΗ. Σελήνης.
377 ΟΙ. Ἐν ᾧ οἱ πολὺν, κῆ ἀνασπέφοντα.
380 ΑΕΙ. Ἐπάρας.
382 ΠΕ. Περιστείονθο. ΕΘΕΙ. Αἱ ἐξ ἔθος κεκτημένην κόμην.
383 ΙΕΙ. Ἐνεποίκιλεν, ἐνύφανεν.
385 ΕΦΑΡ. Ἁρμόσειεν. ΕΝ. Ἀκωλύτως χρῶτο, ὥστε μὴ ἐμποδίζεσθαι.

Τῷ

Τῷ δ' εὖτε πρὸς γίνετ', ἄειρε δὲ πιμένα λαῶν.
Ἐκ δ' ἄρα σύλλογος πατρώιον ἐσσάσατ' ἔγχος,
Βεληΐ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ Φίλῳ τάμε Χείρων
Πηλίῳ ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
Ζεύγνυσαν, ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινὼς
Γαμφηλῇσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τείναν ὀπίσω
Κολλητὸν πρὸς δίφρον· ὁ δ' ἄρ μάστιγα φαεινὴν
Χειρὶ λαβὼν ἐράρειγαν, ἐφ' ἵπποιϊν ἀνόρουσεν
Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεὺς,
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥς τ' ἠλέκτωρ ὑπερίων.
Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
" Ξάνθε τε, καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
" Ἄλλως δὴ φράζεσθε σαώσεμεν ἡνιοχῆα
" Ἀψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ κ' ἐῶμεν πολέμοιο·
" Μηδ', ὡς Πάτροκλον, λίπετ' αὐτόθι τεθνειῶτα.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας ἀίολος ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι, πᾶσαι δὲ χαίτη

386 ΠΤ. Τῷ ἧ Ἀχιλλεῖ κῦδος καὶ ἁρμόδια τὰ ὅπλα ἐγίγνοντο, ὡσεὶ πιερά.

387 ΣΥ. Τῆς δορατοθήκης.

389 ΕΠΙ. Ἀντὶ τοῦ ἠδύνατο. ΠΗ. Κινῆσαι, σεῖσαι.

390 ΠΗΛΙ. Τὴν ἐκ Πηλίου ὄρους Θεσσαλίας τμηθεῖσαν. λέγει δὲ τὸ δόρυ. μελίαι γὰρ αἱ ἐκ δένδρου ἐπιτηδείου πρὸς κατασκευὴν δοράτων.

392 ΑΛ. Ἀλκιμίδων. ὑποκοριστικῶς.

393 ΛΕ. Οἱ ὑποτραχήλιοι ἱμάντες, οἱ μασχαλιστῆρες.

400 ΤΗ. Πάνυ ἐνδοξα. ΠΟ. Τοῖς ποσὶν ἐπαρκούσης, ταχείας.

401 ΑΛ. Μὴ ἐκεῖ ἔτως, κατ' ἄλλην ἔννοιαν. ΦΡΑ. Σύνεσι, νοεῖσι.

402 ΕΩ. Ἔπειδὰν ἀνακμιχθῶμεν τοῖς πολεμίοις. ἔνιοι δὲ, χέομεν, ὑποχωρήσομεν. Ἔπειδὰν κορεσθῶμεν.

404 ΖΥ. Ὑπὸ ζυγόν. ΑΙΟ. Ἀντὶ τοῦ ταχύς.

405 ΗΜΥ. Παρέκλινε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ταχέως γὰρ ἐς θάτερον ἔκλινε τὴν κεφαλὴν, παρεπιρρίψας ἐς τὸ πίσω, ὡς προσελέψων τῷ Ἀχιλλεῖ, μέλλων αὐτῷ ἀφαλίζεσθαι. ΚΑΙ. Θρίξ.

Ζεύγλης ἐξερπῆσαι παρὰ ζυγὸν, ἔδας ἵκανεν·
Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
" Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
" Ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον, ἀδὲ τι ἡμεῖς
" Αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή. 410
" Οὐδὲ γὰ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε
" Τρῶες ἀπ' ὤμοιϊν Πατρόκλε τεύχε' ἔλοντο·
" Ἀλλὰ θεῶν ὥριστος, ὃν ἠύκομος τέκε Λητὼ,
" Ἕκτορι νὺδὸς ἔδωκε. 415
" Νῶϊ δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
" Ἥπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλά σοι αὖτε
" Μόρσιμόν ἐστι, θεῷ τε καὶ ἀνέρι ἶφι δαμῆναι.
Ὡς ἄρα φωνήσαντος Ἐριννύες ἔσχεθον αὐδήν.
Τὸν δ' ἠμὲγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
" Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; ἀδέ τι σε χρή. 420
" Εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς ὅ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι.
" Νόσφι φίλης πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
" Οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.
Ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

406 ΖΕΥ. Ζεύξεως, ζυγοῦ.
407 ΑΥ. Φωνῇ ἀνέρι χεόμενον.
410 ΚΡΑ. Ἰσχυρά.
411 ΝΩ. Βραδυτῆτι, ἀσθενείᾳ.
415 ΘΕ. Τρέχοιμεν.
417 ΜΟΡ. Μεμφισαμένη, ἐμφορμένοι.
ΘΕ. Ὑπὸ θεοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ ἀνδρὸς Ἀλεξάνδρου. ΔΑ. Δαμασθῆναι.
418 ΩΣ. Οὕτως εἰπόντος, φησὶ, δ' ἵππου, ἐπέσχον αὐτοῦ αἱ Ἐριννύες τοῦ φωνῆσαι. πάσα γὰρ τὰ παράλογα ἐκ περάσεως δεῖται τῶν Ἐριννύων γίγνεσθαι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Υ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΔΙΟΣ ἐπιτρέψαντος, κατίεχόντων βοηθήσοντες οἱ θεοὶ πάντες. τοῖς μὲν Ἕλλησιν, Ἥρα τε, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἥφαιστος, καὶ Ἑρμῆς. τοῖς δὲ Τρωσὶν, Ἀφροδίτη, καὶ Ἀπόλλων· ἔτι δὲ καὶ Ἄρτεμις, ἡ Λητὼ, Ἄρης τε, καὶ Σκάμανδρος. Αἰνείαν δὲ ἀντιτάττει Ἀχιλλεῖ, σώζει Ποσειδῶν νεφέλη καλύψας. Ἀχιλλεὺς δὲ ἄλλους τε ἀναιρεῖ, καὶ Πολύδωρον τὸν Πριάμου παῖδα. Ἕκτωρ δὲ, ἀντιστὰς αὐτῷ, φεύγει, Ἀπόλλωνος σώσαντος αὐτόν. τὸν δὲ ἄλλους Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγοντας καταπείλει.

Θεῶν μάχη.

Υ, μαχέων εἰς ὦρτο, φέρει δ' ὅπι κάρτος Ἀχαιῶν.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
Ἀμφὶ σὲ, Πηλέος υἱὲ, μάχης ἀκόρητοι Ἀχαιοί.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὅπι θρωσμῷ πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεὰς ἀγορήνδε καλέσαι
Κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπίδακος· ἡ δ' ἄρα πάντη
φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.

1 ΘΩ. Καθωπλίζοντο.

2 ΑΜ. Περὶ σὲ. ὀρθοῦται τὸ ἀντωνυμίαν. ΑΚΟ. Ἀπλήρωτοι. χρ. Ἀκόρητοι.

3 ΘΡΩ. Ὑψηλὸν τόπον, ὅθεν ἐστὶ κοπτομένοις, καὶ πηδῆσαι. ἔστι δὲ αὐτὸς ὁ Ἰλίου, στάδιον πέντε τὴν διαμέτρου, μεταξὺ Σιμοῦντος ποταμοῦ, καὶ τῆς Ἰλιέων καλουμένης κώμης. ὅπου καὶ τὰς θεὰς κελεῦσαι λέγεται τοῦ κόλπου. νομίζεται δὲ Καλλικολώνη, ἐπεὶ τὸ πέριξ τόπων ἐπισημότατός ἐστιν. ἢ ἱστορία παρὰ Δημητρίῳ τῷ Σκηψίῳ.

4 ΘΕ. Ἀπὸ τοῦ Θέμις, δικαιοσύνη, ἥτις ἐστὶ μία τῶν Τιτανίδων.

5 ΚΡΑ. Κορυφῆς τοῦ Ὀλύμπου, τῶν ἀκρωρειῶν. ΠΟ. Πολλὰς ἀποκλίσεις καὶ ἐξοχὰς ἔχοντος.

6 ΦΟΙ. Παραχθησομένη.

Οὔτέ τις ἔν ποταμῶν ἀπείρων, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, τάί τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πείσεα ποιήεντα.
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο,
Ξεσῆς αἰθέσηισιν ἐφίζανον, ἂς Διὶ πατρὶ
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίησι παραπίδεσσιν.
Ὣς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· αὐδ' Ἐνοσίχθων
Νηκέσησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτάς.
Ἵζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
" Τίπτ' αὖ, Ἀγικέραννε, θεὰς ἀγορήνδ' ἐκάλεσσας;
" Ἦ τί που ἀμφὶ Τρώων τε Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
" Τῶν δὴ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
" Ἔγνως, Ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν φρεσὶ βουλήν,
" Ὧν ἕνεκα ζωάγρια· μέλεαί μοι, ὀλλύμενοί περ.
" Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μενέω πολυχὶ Οὐλύμποιο
" Ἥμενος, ἔνθ' ὀρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
" Ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκηαθ' ὅπη νόος ἐσσὶν ἑκάστῳ.
" Ἀμφοτέροισι δ' ἐρήτυε θυμὸν ἀνίης.

7 ΑΠΕ. Ἀπῆν ΝΟΣ. Χωρίς. τὴν γὰρ Ὠκεανὸν οὐ παρέλαβον εἰς τὸ τῶν θεῶν συνέδριον. ἵνα μὴ κωλύσῃ αὐτὰς τῆς πρὸς ἀλλήλας μάχης, πεισθεῖσα τῷ ὑπάρχειν.

8 ΝΥ. Αἱ μὲν ἄλση κατοικοῦσαι Νύμφαι, Ἀλσηίτιδες καλοῦνται. αἱ δὲ ἐπὶ τοῖς δένδροις, Ἁμαδρυάδες. αἱ γὰρ μὲν τοῖς ὕδασιν, Ναΐδες καὶ Ὑδριάδες. ἐκ τούτων αἱ μὲν Κρηνίδες, αἱ δὲ Ἐπιποταμίδες. αἱ ἐπὶ τῶν βοσκημάτων Ἐπιμηλίδες. αἱ δὲ ἐπὶ τοῖς ὄρεσιν, Ὀρεσιάδες, ἐκ ὅσαι παῦται ὁμοίως. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς ἕλεσιν, Ἑλειονόμοι.

9 ΠΕΙ. Τὰ ὑδρηλὰ χωρία, τὰς καθύγρους τόπους. ἀπὸ τοῦ εἶναι ἐν αὐτοῖς πῖσαν, ὅ ἐστι, πεύκην. ΠΟΙ. Βοτάνην ἔχοντα.

13 ΕΝΟ. Ὁ γὰρ Ποσειδῶν οὐ παρήκουσε τῆς Θέτιδος. τοῦτο γὰρ ἔφηκε διὰ τὴν χαριζομένην αὐτῷ μικρῷ πρόθυμον πρὸς τὸν Δία φιλονεικίαν.

14 ΝΗ. Παρήκουσε. ΜΕΤ. Πρὸς αὐτούς.

18 ΔΕ. Φαίνεται, φλέγῃ.

21 ΞΥ. Σωμήγυρα, ἤθροισα.

22 ΠΤΥ. Ἀποκλίσῃ, ἐξοχῇ.

24 ΙΚΗ. Παραχθῆναι.

" Εἰ

" Εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἷος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
" Οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι ποδώκεα Πηλείωνα.
" Καὶ δέ τέ μιν κὴ πρόσθεν ἀποτρομέεσκον ὁρῶντες·
" Νῦν δ' ὅτε δὴ κὲ θυμὸν ἐτάρῳ χώεται αἰνῶς,
" Δείδω μὴ κὲ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.
Ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρε.
Βὰν δ' ἴμεναι πολεμόνδε θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντες·
Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος, ἠδ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ὃς ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκασται·
Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένεϊ βλεμεαίνων,
Χωλεύων, ὑπὸ δ' κνῆμαι ῥώοντο ἀρηρυῖαι·
Ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαιόλος· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Λητώ τε, Ξάνθος τε, Φιλομμειδὴς τ' Ἀφροδίτη.
Εἵως μέν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
Τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, ἕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Δειδιότας, ὅθ' ὁρῶντο ποδώκεα Πηλείωνα
Τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηϊ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἦλυθον ἀνδρῶν,
Ὦρτο δ' ἔρις κρατερὴ, λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη,

29 ΧΩ. Λυπεῖται.
30 ΥΠΕΡ. Παρὰ τὸ ἠμφαρμένον, παρὰ τὸ θεόν.
31 ΑΛΙ. Χαλεπὸν, ἄφυκτον. ΕΓΕΙ. Ἤγειρεν, ἐκίνησε.
32 ΔΙ. Διχῶς, εἰς δύο.
33 ΑΓΩ. Τῷ σωκωγλῷ τῶ πλοίων.
34 ΕΡΙ. Μεγάλῳ ὄνησιν παρίχων, μεγαλοφελής.
35 ΠΕΥ. Δεμμείαις, σωεπαῖς.
36 ΒΛΕ. Ἐπῤῥωνύμῳ, ἐπιών.
39 ΑΚΕΡ. Μὴ περόμῳ τῷ κόμῳ, ἀεὶ κομῶν, ἀλλὰ τὰς ἀκτῖνας. ἴσῳ γὰρ τῷ ἡλίῳ ὁ Ἀπόλλων.
42 ΕΚΥ. Ἐδόξαζον.

Στᾶσ'

Στᾶσ᾽ ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτὸς,
Ἄλλοτ᾽ ἐπ᾽ ἀκτάων ἐριδμπων μακρὸν ἀΰτὴ.
Αὖε δ᾽ Ἄρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσος,
Ὀζῳ κατ᾽ ἀκροτάτης πόλεως Τρώεσσι κελεύων,
Ἄλλοτε πὰρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
Ὡς τὸς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύναντες,
Σύμβαλον, ἐν δ᾽ αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν.
Δεινὸν δ᾽ ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε
Ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξε
Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ᾽ αἰπεινὰ κάρηνα.
Πάντες δ᾽ ἐσείοντο πόδες πολυπιδάκυ Ἴδης,
Καὶ κορυφαὶ, Τρώων τε πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἐδδεισεν δ᾽ ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεὺς,
Δείσας δ᾽ ἐκ θρόνυ ἆλτο, Ϛ ἴαχε, μή οἱ ὕπερθε
Γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
Σμερδαλέ᾽, εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.
Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
Ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος

50 ΑΚ. Ἐπὶ τ᾽ αἰγιαλῶν. λέγω ἢ τ᾽ παραθαλασσίων τ᾽ τῆδε κακεῖσε ἢ ναυσιθόμυ ἀποθεολημένων. ΕΡΙ. Μεγαλήχνη. ΜΑ. Μέγα ἐδόα.

51 ΑΥ. Ἐφώνῃ, ἐδόα. ἐὰν ἢ δυσκώνῃ, ἐξέκαυσεν. ΕΡΕΜ. Σκοτεινῇ, φοβερᾷ.

52 ΟΞΥ. Χαλεπὸν, δριμύ.

53 ΘΕ. Ὁ ἐστι τέχνη. Ἀρίσταρχος ἀντίγραφος ἀθετωμένως, τὸ χωρίον θεῶν λέγων. ἡ ἢ Καλλικολώνη ἐστὶν ὑψηλὸς τόπος.

55 ΡΗΡ. Ἔρρηξεν.

57 ΕΡΙ. Διέσεισεν.

58 ΑΠΕΙ. Μεγάλων.

59 ΠΟ. Τὰ καταλήγοντα τ᾽ ὀρῶν. μεταφορικῶς.

62 ΙΑ. Ἐδόα.

65 ΣΤΥ. Διδάσκει, φοβοῦνται.

66 ΞΥ. Συνεχομένου.

67 ΗΤΟΙ. Καὶ τὰ ἑξῆς. Ἡ τ᾽ θεῶν μάχη ἀθέσει φυσικῶν στοιχείων πρὸς στοιχεῖα ἀντίθεσιν, καιρῶν πρὸς ὥρετάς. Ἀπόλλων μὲν γὰρ ἀναστάτου Ποσειδῶνι. τὸ μερικὸν πῦρ, τῷ πανὶ ὑγρῷ. Ἀθηνᾶ ἢ Ἀρεῖ, ἡ φρόνησις τῇ ἀφροσύνῃ. Ἥρᾳ δὲ Ἀρτέμιδι, ὁ πρέπει ἀὴρ τῇ σελήνῃ. Ἑρμῆς ἢ Λητοῖ, ὁ λόγος τῇ λήθῃ. Ἥφαιστος δὲ Ξάνθῳ. τὸ ὅλον πῦρ μέρει τὸ ὕδατος. Ἆρα ἢ ἤτοι οἱ θεοὶ παρῆρῶν βοηθεῖν τοῖς Ἕλλησιν, Ἥρᾳ, Ἀθηνᾶ, Ποσειδῶν, Ἥφαιστος, Ἑρμῆς; τοῖς ἢ Τρωσὶ, Ἀπόλλων, Ἄρτεμις, Λητὼ, Σκάμανδρος,

Ἵστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πρὸ ἕθεν·
Ἄντα δ' Ἐνυαλίοιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἦρη δ' ἀντέσχ χρυσηλάκατος, κελαδεινή,
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη ἑκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντέσχ σῶκος, ἐριούνιος Ἑρμῆς·
Ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

μανδρ⊙, Ἀφροδίτη; Ἥρα μ̃ ἓν Ἕλλησι βοηθεῖ, ὅτι χαμηλός ἐστιν ἡ θεά. μισεῖ δὲ μοιχὸν ὀνίῳ τ̃ Ἀλέξανδρον. ἢ ὅτι σὺ τῷ Ἄρηϊ ἐπιμᾶτο λαμπρῶς. ὀθνεῖον φησὶν ὁ Ποιητὴς ⊂ τὸ, Ἥρη τ' Ἀργείη. ἢ κ̣ὴ ὅτι ὡς τὸ Ἄργ⊙ ἴσως οἰκεία ἦν αὐτῇ κ̣ὴ ἡ Σπάρτη κ̣ὴ ἡ Μυκήνη. ὡς φησιν ἐν τῇ ὀ. Ἀθήνᾳ δὲ ἤτοι ἀφ' ἁπλότητος ἐδοκιμάσθησαν ὑπὸ Ἀλεξάνδρ⊙. ἢ ἀφ' τὸ ἀκοντίζειν εἶναι τ̃ σωτείρας τὰς βασιλέας. Ποσειδῶν ⊃ ἐπεὶ οἱ πλείους τ̃ Ἑλλήνων νησιῶται εἰσι. κ̣ὴ ἀφ' τὸ ὀργίζεσθ μ̃ Λαομέδοντι ἐπὶ τῇ ἀπιστερήσῃ μισθ̃ τ̃ τειχοποιίας. Ἑρμῆς ⊃ ὅτι ἐξ Ἀρκαδίας. ἢ ὅτι λόγι⊙. ἢ ὅτι ἐπειδὴ κήρυκας ἀπεστάλησαν ὡς αὐτὰς ὑπὸ Ἑλλήνων ἐπὶ Ἀλεξάνδρ, ἠθελήθησαν ἀπιθεῖν οἱ Τρῶες. τ̃ δὲ κηρύκων ὡσαύτης ὁ Ἑρμῆς. Ἥφαιστος ⊃, ἀφ' τὸ μισεῖν Ἄρη ὅτι ἐμοίχευσεν αὐτὸ τὴν γυναῖκα Ἀφροδίτην. τοῖς δὲ Τρωσὶ ὡσεὶ Ἄρης, τὸ ὅμοιον πεπαθώκων, φιλοπόλεμ⊙ δ' ὁ θεός. φιλοπόλεμοι ⊃ ⊂ οἱ Τρῶες. ⊂ τὴν μοιχείαν τ̃ Πάριδ⊙ ὡσεὶπων ὡς μοιχός. ὁ ⊃ Ἀπόλλων, κ̣ὴ ἤτοι ἀφ' τὸ τόξον. τοξικὸι ⊃ καὶ οἱ Τρῶες, κ̣ὴ σὺν ὡσπτοις Ἀλέξανδρ⊙. ἢ ὅτι κιθαρισὴς, καὶ εὔμορφ⊙, ὡς Ἀλέξανδρ⊙. Ἄρτεμις ⊃ κ̣ὴ Λητὼ χαριζόμενα τῷ Ἀπόλλωνι, ἢ ὅτι παρὰ τοῖς βαρβάροις τιμῶνται. Ξάνθος δὲ ὡς ὑπὲρ οἰκείας χώρας μάχετ⊃. ἡ δὲ Ἀφροδίτη ἀφ' τὸ ὑπὸ Ἀλεξάνδρ⊙ ὡσκριθῆναι, ⊂ χεῖδν εἰπεῖν, αὐτὴ ἀνδίσατη τῷ πολέμῳ, κ̣ὴ εἰκότως πέρσαι βουλὸς τοῖς Τρωσίν.

68 ΙΑ. Βίκη. πληθωλικῶς.

69 ΑΝ. Ἐξιναυτίας ⊃ ⊄ Ἄρι⊙. ὁ ⊃ πρόπε μεθωνομία, ὡς ἀπὸ Ἐνοῦς, τ̃ πολέμικῆς δαίμον⊙.

70 ΧΡΥ. Ἐρμαϊκή. νῦν ⊃ ἡ χρυσῆν τόξον ἔχουσα, χρυσότοξ⊙. ἀπὸ τούτ⊃ ⊃ καὶ κελαδεινή. ἀντὶ ⊄, κωμηλική. κραυγάζουσι γὰρ οἱ κωμῆται.

72 ΣΩ. Ἦτοι ὁ ἰχυρός. σάκειν γὰρ τὸ ἰσχύειν. ἢ στέμμ⊙ ὠκεῖος. τετιῆν ὁρμῶν ταχέως. ἄγγελ⊙ γὰρ ὁ θεός.

74 ΟΝ. Τῶν διωύμων, τὸ μ̃ ὡσχημότερον ὄνομα εἰς θεὸς ἀναφέρ ὁ Ποιητὴς, τὸ δὲ μεταχημότερον εἰς ἀνθρώπους. ἀφ' ὃ ⊃ κ̣ὴ τ̃ πολέμων ἔτοι οἱ θεοὶ συναπῆντηται ἀλλήλοις; Ποσειδῶν μ̃ Ἀπόλλωνι. ὅτι κ̣ὰκ τ̃ μῦθον σωφδικῆς αὐτὰς ὑπὸ Λαομέδοντ⊙, ὁμοίως σωήρχη. Ἀρὴς Ἀθήνᾳ. ἐπεὶ ἐκώλυσεν αὐτὸν τ̃ Ἀσκαλαφ̃ θανάτ⊃ ὑποδήκησαν. ἢ διὰ τὸ σὺν ὄψι τ̃ θεῶν ὑορίσειν αὐτὸν, εἰπ̃σα, μανόρμυε, φρένας ἠλε. Ἥρα ⊃ Ἀρτέμιδι. ἐστι γὰρ αὐτῆς μητρυιά. Λητοῖ ⊃ Ἑρμῆς, δικαίως, μυστικὸς γὰρ ὑπάρχων τῶν τὸν μυστικὸν Ἀπόλλωνα γνήσιον, καὶ τ̃ ἐπιτηδευμάτων ἀντίζηλον μιμήσειν. ἢ, ὡς λογι⊙ καὶ μνήμων, ἐπορίσθη αὐτῷ ὡς λύθλω. Ἥφαιστ⊙ ⊃ Ξάνθῳ, εἰκότως· ὅτι ἡ μ̃ ποταμῶν φύσις πίφυκεν ὑγρά. Ἥφαιστος δὲ ἐστι τ̃ πυρὸς διάστσις. ὃ καὶ τὰ ξύλα σχοφή. κατὰ ⊃ τ̃ φυσικὸν λόγον Ἀπόλλων, ἡλι⊙ ὤν, ἀναπίνει τὰ ὑγρὰ στοιχεῖα. Ἀθηνᾶ δὲ ἐστι φρόνησις. Ἄρης ⊃ ἀφροσύνη. ἐναντίας δὲ κ̣ὴ πολεμικὰ ἐπὶ ταῦτα καλοῦσιν. Ἥρα δέ ἐστιν ἀήρ. Ἄρτεμις ⊃ σεληνίτις, ἀερότιμός τις οὖσα, ⊂ τ̃ ἀέρα τέρπουσα, ἐξ ὃ ἤρτη⊃, κ̣ὴ τὸ βαρυτέρον αὐτῷ πολέμιον νενόμικεν. Ἑρμῆς

Ὣς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἵσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἕκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὅμιλον
Πηλαμίδεω· ἦ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸς ἀνώγει
Αἵματος ἆσαι Ἄρηα, παλαύρινον πολεμιστήν.
Αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὦρσεν Ἀπόλλων
Ἀντία Πηλείωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἠΰ·
Τιεῖ δὲ Πηλάμοιο Λυκάονι εἴσατο φωνήν,
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
"Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, πῇ τοι ἀπειλαὶ
"Τὰς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων·
"Πηλείδεω Ἀχιλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
"Πριαμίδη, τί με ταῦτα κελεύεις, οὐκ ἐθέλοντα,
"Ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
"Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἀντ' Ἀχιλῆος
"Στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν,
"Ἐξ Ἴδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἠμετέρῃσι·
"Πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
"Εἰρύσατ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γυῖα.
"Ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
"Ἣ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος, ἠδ' ἐκέλευεν
"Ἐγχεῖ χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
"Τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·

μῆς δέ ἐστιν ὁ λόγος. Λητὼ δὲ ἀμνημοσυνή. οἷον λαθὼ τὴς τῶν λόγων. Ἥφαιστος ὁ τὸ πῦρ. Ξάνθος τὸ ὑγρὸν, ἀκότειον δὲ τὸ πῦρ καὶ ὑγρόν.

78 ΑΣΑΙ. Πληρῶσαι, κορέσαι.

81 ΕΙ. Ὠμοιώθη.

83 ΑΠΕΙ. Νῦν καυχήσεις.

84 ΟΙ. Τῶν δημοσίων τιμῶν τε καὶ γερῶν ἀπολαύων καὶ εὐωχούμενος.

92 ΛΥΡ. Πολὶς τῆς Ὑποπλακίων Θηβῶν. ΠΗ. Ποταμὸς Ἑλλησπόντου, καὶ τόπος.

96 ΛΕ. Τὰς οὐ Ἑλλησπόντῳ ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας πρότερος κατοικήσαντας.

"Αἰεὶ

" Αἰεὶ γὰρ πάρα εἶς γε θεῶν ὃς λοιγὸν ἀμύνῃ.
" Καὶ δὴ ἄλλως ἔγ' ἰθὺ βέλος πέτετ', ἀδ' ἀπολήγει,
" Πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν· εἰ δὲ θεός περ
" Ἶσον τεύχειεν πολέμῳ τέλος, ἄ με μάλα ῥέα
" Νικήσῃ, ἀδ' εἰ παγχάλκεος εὔχεται εἶναι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
" Ἥρως, ἀλλά γε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτῃσιν
" Εὔχεο· ἦ δέ σε φασὶ Διὸς κύδρης Ἀφροδίτης
" Ἐγγεγάμεν, κεῖνος δὲ χερείονος ἐκ θεῶν ἐστίν.
" Ἡ μὲν γὰρ Διὸς ἔαθ', ἡ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος.
" Ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
" Ἀφυγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῆ.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαο παῖς λευκώλενον Ἥρην
Ἀντία Πηλείωνος ἰὼν ἀνὰ ὅλαμὸν ἀνδρῶν.
Ἡ δ' ἄμυδις καλέσασα θεὰς μετὰ μῦθον ἔειπε·
" Φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσείδαον, καὶ Ἀθήνη,
" Ἐν φρεσὶν ὑμετέρῃσιν, ὅπως ἔσεται πόδε ἔργα.
" Αἰνείας ὅδ' ἔβη κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
" Ἀντία Πηλείωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
" Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
" Αὐτόθεν· ἤ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ
" Παρστείη, δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῷ
" Δευέσθω· ἵνα εἰδῇ, ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι

98 ΠΑ. Πάρεσιν.
99 ΑΠΟ. Ἀποπαύεται.
100 ΑΝ. Ἀνθρωπίνῳ.
101 ΙΣΟΝ. Ἴσον ποιήσει τὸ τίλος τῷ πολέμῳ. μηδ' ἑτέρῳ βοηθῇ.
109 ΑΡΕΙ. Ἀπαλῇ. οἱ δὲ βλαύῃ. ἀπὸ τοῦ Ἄρεος.
114 ΑΜΥ. Αὕτη δὲ τοὺς θεοὺς ὁμοῦ συγκαλέσασα.
122 ΔΕΥ. Προσδείσθω.

" Ἀθανάτων· οἱ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
" Τρωσὶν ἀμύνασιν τολέμου καὶ δηϊοτῆτα.
" Πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
" Τῆσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι
" Σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἄσσά οἱ αἶσα
" Γενομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
" Εἰ δ' Ἀχιλεὺς ἀΐτα θεῶν ἐκπεύσεται ὀμφῆς,
" Δείσετ' ἔπειθ' ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
" Ἐν τολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φάνεσκ' ἐναργεῖς.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
" Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τι σε χρή.
" Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεὸς ἔριδι ξυνελάσσαι
" Ἡμέας τὸς ἄλλους, ἐπεὶ τολὺ φέρτεροί ἦμεν.
" Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
" Ἐκ πάτου ἐς σκοπιὴν, τόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσῃ.
" Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχῃσι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
" Ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι, τὸ δὴ εἰῶσι μάχεσθαι,
" Αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος ὀρεῖται
" Φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακριθέντας ὄΐω
" Ἂψ ἴμεν Οὐλυμπόνδε θεῶν μετ' ὁμήγυριν ἄλλων,
" Ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀναγκῇ ἴφι δαμέντας.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Κυανοχαίτης

123 ΠΑ Νεῶ οἱ ἐξαρχῆς.
128 ΕΠΕ. Ἐπέκλωσεν.
129 ΕΙ. Εἰ δὲ Ἀχιλεὺς οὐκ ἀκούσεται ἐκ τῆς θείας φωνῆς. τοῦτ' ἔστιν ὑμῶν αὐτῶν. ΟΜ. Κλυδίνεσ.
130 ΔΕΙ. Φοβηθήσεται.
131 ΧΑ. Χαλεποὶ δὲ καὶ δεινοὶ οἱ θεοὶ φανεροὶ φαινόμενοι τοῖς ἀνθρώποις.
133 ΠΑ. Παρὰ γνώμην, ἀσκόπως.
137 ΠΑ. Ἔκτοθεν τῆς κοινῆς ὁδοῦ. τοῦτ' ἔστι τῆς συνηθεστέρας. Ἐκ τοῦ πεπατημένης ὁδοῦ εἰς τόπον σκοπιὰν ἔχουσα. λέγει τὸ Ἡρακλέους χῶμα.
140 ΑΥ. Ἵν' ᾖ, διαγερθήσεται, κινηθήσεται. εὐθέως ἐν φησι καὶ ἡμῖν αὐτοῖς φιλονεικίας καὶ μάχη γένηται.
142 ΟΜΗ. Ἄρσουσιν.

Τεῖχος

Τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο,
Ὑψηλὸν, τὸ ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑποσεκπροφυγὼν ἀλέοιτο,
Ὁππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠιόνος πεδίονδε.
Ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἕζετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλιν ὤμοισιν ἔσαλτο·
Οἱ δ' ἑτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλιχολώνης,
Ἀμφὶ σὲ, ἶφι φοῖβε, καὶ Ἄρηα πολίπορθον.
Ὣς οἱ μέν ῥ' ἑκάτερθε καθέατο μηδιόωντες
Βυλάς· ἀρχέμαχαι δὲ δυσηλεγέως πολέμοιο
Ὤκνεον ἀμφότεροι· Ζεὺς δ', ἤμβρος ὕψι, κέλευε.
Τῶν δ' ἄπαν ἐπλήθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ Lucid. V. ἅπαν
Ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα ποδεσσιν
Ὀρνυμένων ἄμυδις· δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων στείχετον, μεμαῶτε μάχεσθαι.

145 ΑΜΦ. Τὸ πανταχόθεν περιεχυμένον κύκλῳ, πολλῷ τῷ χώματι εἰς ὕψος, τὸ καὶ χωστὸν λεγόμενον, ὃ κατεσκεύασαν οἱ Τρῶες. ΤΕΙ. Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων, προστάξαι Διὸς Λαομέδοντι θητεύσαι ἐπὶ μισθῷ πεζεύμενον, τὸ τεῖχος καθασκευάζεσθαι. Λαομέδων δὲ παραδοὺς τὰς ὥρας καὶ τὰς σωθήκας, μὴ δοὺς τὸ μισθὸν, ἀπέλασεν αὐτούς. ἀγανακτήσας δὲ Ποσειδῶν, ἔπεμψε τῇ χώρᾳ κῆτος, ὃ τούς τε παρατυγχάνοντας ἀνθρώπους καὶ τὰς γιγνομένας καρπὰς, διέφθειρε. μαντευομένῳ δὲ τῷ Λαομέδοντι χρησμὸς ἐδόθη, Ἡσιόνην, τὴν θυγατέρα Λαομέδοντος, βορὰν σκάσειν, καὶ ὅτως ἀπαλλαγήσεσθαι τὸ δεινοῦ. προθεὶς δὲ σκῆπτρον τὴν θυγατέρα, μισθὸν σκήπτρου τῷ τὸ κῆτος ἀνελόντι τοὺς ἀθανάτους ἵππους δώσειν, ὃς Τρωὶ Ζεὺς ἀντὶ Γανυμήδους ἔδωκεν. Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος, ὑπέσχετο τὰ ἄθλον κατεργάσεσθαι, καὶ Ἀθηνᾶς αὐτῷ πρόβλημα ποιησάσης τὸ καλούμενον ἀμφίχυτον τεῖχος, εἰσδὺς ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς τὸ κοιλίαν τοῦ κήτους τὰς λαγόνας διέφθειρεν. ὁ δὲ Λαομέδων ὑπαλλάξας, θνητοὺς ἔδωσιν ἵππους. μαθὼν δὲ Ἡρακλῆς ἐστράτευσε, καὶ Ἴλιον ἐπόρθησε, καὶ ὅτως ἔλασε τὰς ἵππους. ἡ ἱστορία παρὰ Ἑλλανίκῳ.

147 ΑΛΕ. Ἐκκλίνοι, φυλάξοιτο.

148 ΣΕΥ. Καὶ ἐπιζητοῦ διωκόμενος. ΗΙ. Ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ.

150 ΑΡ. Ἀρραγῆ.

151 ΟΦΡΥ. Ἐξοχαῖς, μεταφορικῶς.

152 ΗΙΕ. Ἄπολλον τοξικὲ, ἀπὸ τοῦ ἵεσθαι.

153 ΕΚΑ. Κεχωρισμένως. ΚΑ. Ἐνεθάζοντο. ΜΗ. Βελευόμενοι.

154 ΔΥ. Δεινῶς, χαλεπῶς, δυσκόλως.

155 ΩΚ. Ὤκνουν.

156 ΕΠΛΗΣ. Ἐπληρώθη.

157 ΚΑΡ. Ἐκινεῖτο, ἤχει. ὀνομαστοποιία ὁ τρόπος.

Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
Νευστάζων κόρυθι βεβαρμένῃ· ἀτὰρ ἀσπίδα θῦρεν
Πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίναστε δὲ χάλκεον ἔγχος.
Πηλείδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὡς
Σίντης, ὅν τε Ϲ ἄνδρες ἀποκτάμμεναι μεμάασιν,
Ἀρχόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δ', πρῶτον μὲν ἀτίζων,
Ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἐρηϊθόων αἰζηῶν
Δουρὶ βάλῃ, ἐάλη τε χανὼν, πεῖ τ' ἀφρὸς ὀδόντας
Γίγνεται, ἐν δέ τε οἱ κραδίῃ στένει ἄλκιμον ἦτορ,
Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
Μαστίεται, ἐὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνῃ μαχέσασθαι·
Γλαυκιόων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἤντινα πέφνῃ
Ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρῶτῳ ἐν ὁμίλῳ·
Ὣς Ἀχιλῆι ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Ἀντίον ἐλθέμμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
" Αἰνεία, τί σὺ τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν,
" Ἑσσι; ἦ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
" Ἐλπόμενον Τρώεσσιν ἀνάξειν ἱπποδάμοισι

162 ΝΕΥ. Ἐπινεύων τῇ σφετεριφαλαίᾳ. ΒΡΙ. Στιφαρῇ, ἀσφαλεῖ. ΘΟΥ. Πολεμικῷ.

165 ΣΙΝ. Βλαπτικὸς, κακοῦργος.

166 ΔΗ. Ἐν ἡμέρᾳ σφετεριστικῇ, ἀντὶ δ' οἱ δημόται. ΑΤΙ. Ἀτιμάζων.

167 ΑΡΗ. Ἐν τῷ πολέμῳ εὐκινήτων.

168 ΕΑ. Σωτηρίᾳ, ἐλπίδι.

169 ΣΤΕ. Στενάζει, ἢ στενοχωρεῖται.

170 ΟΥ. Τῇ ἐρᾷ μαστίζει ἑαυτὸν φησὶν ὁ λέων, ὅτως εἰωθώς. ἔχει δέ τι καὶ τῇ ἐρᾷ ἀναμέσον τὸ τριχῶν κεντρίον μίλαν, ὡς κιρατίον. ὑφ' ὃ νυπόμενος, πλέον ἀχριοῦται καὶ τὸ ὀδύνης.

171 ΕΕ. Ἀντὶ δ', αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν ἀγριοῦσθαι ποιεῖ.

172 ΓΛΑΥ. Πυῤῥῶδες καὶ φοινικοῦν βλέπων, ἀφ' ὃ ἀχριόμενος.

173 ΦΘΙ. Φθείρεται.

" Τιμῆς

" Τιμῆς τ' Πριάμῳ ; ἀτὰρ εἶκεν ἐμ' ἐξεναρίξῃς,
" Οὔ τοι τἄνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερὶ θήσει·
" Εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἔμπεδος, ἠδ' ἀεσίφρων.
" Ἦ νύ τι τοι Τρῶες τέμψυς τάμον ἔξοχον ἄλλων,
" Καλὸν φυταλίῃς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμηαι, 185
" Αἶψα ἐμὲ κλείνῃς ; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
" Ἤδη μὲν σέ γε, φημὶ, καὶ ἄλλοθι δερὶ φόβησα·
" Ἦ ἀ μέμνῃ, ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο μᾶνον ἐόντα
" Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
" Καρπαλίμως ; τότε δ' ἄττι μεπαιροπαλίζεο φεύγων· 190
" Ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
" Πέρσα, μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί·
" Ληϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
" Ἦγον· ἀτάρ σε Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
" Ἀλλ' ἀ νῦν σ' ἐρύεσθαι ὀΐομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ 195
" Βάλλεαι· ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
" Ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
" Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
" Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε νηπύτιον ὡς, 200
" Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς,
" Ἦ μὲν κερτομίας, ἠδ' ἄϊσυλα μυθήσασθαι·

181 ΤΙ. Ἔνεκεν τ' βασιλείας. ἀντιφέρεται δὲ ὅτως τοὔνεκα Πριάμῳ γέρας.
183 ΑΕ. Οὐ ἢ κοῦφῳ, ἢ καταιόφρων τὸ φρόνημα.
186 ΧΑ. Δυσκόλως. ΕΟΛ. Ἐλπίζω.
189 ΣΕΥ. Ἐδίωξα.
190 ΜΕΤ. Οὐδὲ ἐπιστρέφω.
193 ΛΗΙ. Τὰς ἐκ τῆς λείας αἰχμαλώτους.
195 ΩΣ. Ὡς καὶ Ἀλκάνοιαν ἐνοεῖ.
200 ΝΗ. Νήπιον, ἄφρονα.
201 ΕΛ. Ἔλπιζε. ΔΕΙ. Εἰς δέον ἄξειν, φοβηθήναι.
202 ΚΕΡ. Ἐριδητικὰς καὶ χλευαστικὰς λόγους.

" Ἴδμεν

" Ἴδμεν δ' ἀλλήλων ηὐχὴν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
" Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
" Οὐ δ' ἔτ' ἄρ πω σὺ ἐμὲς ἴδες, ἔτ' ἄρ' ἐγὼ σές.
" Φασί σε μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
" Μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος, καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·
" Αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
" Εὔχομαι εἰκεχάμεν, μήτηρ δέ μοι ἔς' Ἀφροδίτη.
" Τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσον)
" Σήμερον· ἐ γάρ φημ' ἐπέεσί γε νηπυτίοισιν
" Ὧδε μαχεμνθέντε, μάχης ἐξαπονέεσθαι·
" Εἰ δ' ἐθέλεις κ) ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
" Ἡμετέρην ηὐχὴν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι·
" Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς·
" Κτίσατε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὔπω Ἴλιος ἱρὴ
" Ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων·
" Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπιδάκος Ἴδης.
" Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
" Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
" Τῷ τρισχίλιαι ἵπποι ἔλος κάτα βεκηλέοντο
" Θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῇσι·

204 ΠΡΟ. Τὰ ὑπὸ τ' αὐτέρων πεφημισμένα, παλαιά.
205 ΟΨΕΙ. Ὀφθαλμοῖς.
207 ΑΛΟ. Ἐναλείας γῆς, ἐν θαλάσσῃ κατοικίσας.
209 ΕΚ. Γεγονέναι.
211 ΣΗ. Ὑπερβολικῶς εἴρηκε τὸ σήμερον. Πῶς γὰρ ἔμελλεν ὁ ἐν Φθίᾳ ἂν ἀκούσεσθαι; ἢ λείπει τὸ, ἀναμρεθέντα.
212 ΩΔΕ. Οὕτως νῦν.
215 ΔΑΡ. Τὸ Δαρδάνου γένος δηλονότι πρῶτον ἐποιήσατο ὁ Ζεύς. Δάρδανος ὁ Διὸς καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ἀτλαντος θυγατρὸς διῖὼν τὴν Σαμοθράκην ἐπομβρίας γενομένης, κατασκευάσας σχεδίαν, κὴ ἀσκὴν ἑαυτὸν πρηθεὶς, διεκομίσθη εἰς τὴν Ἰδὴν τῆς Τρωάδος. κὴ δοθείσης Διὸς ὑποδεμένην, κτίζει πόλιν. ἣν κὴ ἀφ' ἑαυτοῦ Δαρδανίαν ἐκάλεσεν. Ἱστορεῖ Λυκόφρων.
216 ΔΑΡ. Πόλιν Τροίας.
217 ΠΕ. Ἔκπρο.
218 ΥΠΩ. Τὰ κάτω μέρη τ' ὀρῶν.
222 ΑΤΑ. Ἀπαλαῖς, νέαις.

" Τάων

" Τάων κὴ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
" Ἵππῳ δ' εἰσάμενος ϖαρελέξατο κυανοχαίτη.
" Αἱ δ' ὑϖοκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα ϖῶλους·
" Αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῷεν ἐϖὶ ζείδωρον ἄρουραν,
" Ἄκρον ἐϖ' ἀνθερίκων καρϖὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων·
" Ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῷεν ἐϖ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
" Ἄκρον ἐϖὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς ϖολιοῖο θέεσκον.
" Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα·
" Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς ϖαῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
" Ἶλος τ', Ἀσσάρακός τε, κὴ ἀντίθεος Γανυμήδης,
" Ὃς δὴ κάλλιστος γένετο ϑνητῶν ἀνθρώϖων·
" Τὸν κὴ ἀνηρέψαντο ϑεοὶ Διῒ οἰνοχοεύειν,
" Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
" Ἶλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
" Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πρίαμόν τε,
" Λάμπον τε, Κλυτίον θ', Ἱκετάονά τ', ὄζον Ἄρηος·
" Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν· ὁ δ' ἄρ' Ἀγχίσῃ τέκε ϖαῖδα·
" Αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης· Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἕκτορα δῖον.
" Ταύτης τοι ῥηϊῆς τε κὴ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
" Ζεὺς δ' ὀρέξῃ ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,
" Ὅππως κεν ἐθέλῃσιν· ὁ γὰρ κάρτιστος ἁϖάντων.
" Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὡς,

223 ΤΑ. Λείπει ἡ ὀκ ϖρόθεσις, ἵν' ᾖ, ὀκ τούτων, ἃ γὰρ ϖασῶν ἠράσθη.

224 ΚΥΑ. Μιλαίνας τρίχας ἔχοντι.

225 ΥΠΟ. Ἔγκυας γιγνομένας.

227 ΑΝΘ. Νῶτα τῶν ὀν τοῖς ϖέλαγσι λειπῶν ἀθέρων. Ἐλαφρῶς ἂν φησὶν ἄνωθεν αὐτῶν διέτρεχον. ὁμοίως δὲ ἐϖὶ τῶν κυμάτων ἐϖιφανείας, μὴ βαϖτιζόμενας τῷ ὕδατι, κυρίως δὲ ἀνθερικὸς καλῶνται, ὁ δὲ ἀσφοδέλου καυλός. ἔστι δὲ φυτὸν λαχανῶδες.

234 ΑΝΗ. Ἀνήρπασαν.

235 ΚΑΛ. Διὰ τὸ ἴδιον αὐτῆς κάλλος.

242 ΑΡΕ. Εὐδαιμονίαν, ἀνδρίαν. ΜΙ. Φθείρῃ.

244 ΛΕ. Διαλεγώμεθα. ΝΗ. Ὡς νήπιοι, κὴ ἄφρονες.

" Ἑσταότ'

" Ἑστάτ' ἐν μέσῃ ὑσμίνῃ δῃοτῆτος.
" Ἔστι γὰ ἀμφότεροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
" Πολλὰ μάλ'· ὅσ' ἂν νηῦς ἑκατόνζυγος ἄχθος ἄροιτο·
" Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἔνι μῦθοι,
" Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα κὴ ἔνθα.
" Οἷπερ ἐπὶ σοὶ κ' εἴπῃθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.
" Ἀλλὰ τίη ἔριδας κὴ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
" Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,
" Αἵτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
" Νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μέσην ἐς ἀγυιὰν ἰοῦσαι,
" Πόλλ' ἐτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε κὴ τὰ κελεύῃ.
" Ἀλκῆς δ' ἄ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,
" Πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον
" Γδυσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκεϊ ἤλασε χάλκεον ἔγχος,
Σμερδαλέῳ, μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκή·
Πηλείδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἕο χειρὶ παχείῃ
Ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰ δολιχόσκιον ἔγχος
Ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο,
Νήπιος, ὅσ' ἐνόησε κατὰ φρένα κὴ κατὰ θυμόν,
Ὡς ὅ ῥηϊδίᾳ ἐστὶ θεῶν ἐριδυδέα δῶρα
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ὅσ' ὑποείκειν.

247 ΕΚΑ. Ὑπὸ ἑκατὸν ἐριτῶν ἑλκυσμένη. Ζυγὰ γὰρ οἱ τὰ ἐρεσσόντων καθέδραι. ΑΧ. Φορτίον, βάρος. ΑΡΟΙ. Λάβοι, κτήσαιτο.

248 ΣΤΡΕΠ. Εὐκίνητος, μεζόσολὰς πολλὰς ἔχουσι.

249 ΝΟ. Νομὴ, ἀφθονία.

251 ΕΡΙ. Φιλονεικίας. ΝΕΙ. Νεῖκη, ὀνείδη λέγειν.

253 ΧΟ. Ὀρχηθεῖσαι.

254 ΝΕΙ. Φιλονεικοῦσι, λοιδοροῦσι. ΑΓ. Εἰς μέσον τὸ ἀμφοδον προελθοῦσαι.

255 ΠΟΛ. Πολλὰ δ' ἀληθῆ κὴ ψεύδη.

258 ΓΕΥ. Ἀντὶ τοῦ ἀψώμεθα. ὃ ἐστιν ἐπιπτείραν ληψώμεθα τὰ ἀλλήλων δυνάμεως. ἔρρηται δὲ μεταφορικῶς.

260 ΜΥ. Ἐψόφησεν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς φωνῆς.

Οὐδὲ

Οὐδὲ τότ' Αἰνείαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
Ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
Ἦσαν· ἐπεὶ τέντε τὼ πτύχας ἤλασε Κυλλοποδίων,
Τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι καττίτεροιο,
Τὴν δὲ μίαν χρυσῆν, τῇ ῥ' ἔρχετο χάλκεον ἔγχος.
Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς τανυήκεα δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ἄντυγ' ὑπὸ πρώτην, ᾗ λεπτότατος θέε χαλκός·
Λεπτοτάτη δ' ἔπεην ῥινὸς βοός· ἡ δὲ διὰ τρὶς
Πηλιὰς ἤιξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς.
Αἰνείας δ' ἐάλη, ἓ ὑπὸ ἕθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε
Δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
Ἔσχε ἰεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρας ἔλε κύκλας
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλεύαμενος δόρυ μακρὸν,
Ἔσχε, κάδδ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι,
Ταρβήσας, ὅ οἱ ἄγχι πάγη βέλος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,

269 ΑΛ. Ἕως ᾗ, Τῇ ῥ' ἔρχετο χάλκεον ἔγχος. Ἀτρώτων ἱστορεῖ παρ' Ὁμήρῳ τὴν Ἀχιλλέως ὅπλων, ἔξωθεν κατ' ἐνίας τετραμμένης διὰ πλείονα κόσμον τῆς χρυσῆς πτυχὸς, ἵνα δοκῇ τὸ λόγον. ἀλλὰ μέχρι μὲν δύω πτυχῶν ἐπῆλθεν ἡ ᾗ ἔγχος ἐνέργεια, εἴξεως καὶ οἱονεὶ σωιζήσεως γιγνομένης. ἐπὶ δὲ τῇ τρίτῃ ἐπιχείρη· πῶς φησιν ἀτρώτων ἱστησιμένου τὴν ἀσπίδα νῦν τέτο λέγει; ῥητέον ἴσν, ὅτι ὁ χρυσὸς ὢν μαλθακώτερος χαλκοῦ κατὰ σθένος, ἐνέδωκε τῷ ὁρμῇ καὶ ἐκοιλάνθη, κατὰ ἐκλύετο κωλύσης κατὰ τέχνης.

270 ΠΤΥ. Τὰ ἐλάσματα τῆς ἀσπίδος.

ΗΛΑ. Ἔπληξεν, ἔτρωσεν. ΚΥΛ. Χωλός. λέγει δὲ τὸν Ἥφαιστον.

272 ΕΣ. Ἐπιχείρη.

275 ΑΝ. Κατὰ τὸ ἔξωθεν κύκλον τῆς ἀσπίδος. ΛΕΠ. Καθ' ὃ μέρος τῇ ἀσπίδι λεπλότατος ἐφείπετο χαλκός.

277 ΛΑ. Ἐψόφησεν, ἤχησεν, ἢ διεκόπη, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἱματίοις, λακίδες λέγονται αἱ ἀπορραφαί.

278 ΕΑ. Σωιζομένη.

280 ΙΕ. Προθυμουμένη, ἐπειγομένη. ΔΙΑ. Διῆλθεν, ἔκοψεν.

282 ΧΥ. Περιεχύθη.

Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ ὲ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷος.
Ἔνθά κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Ἢ κόρυθ', ἠὲ σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
Τὸν δέ κε Πηλείδης ἀχέδορον ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μῦθον ἔειπεν·
" Ὤ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
" Ὅς τάχα Πηλείωνι δαμεὶς ἄϊδόσδε κάτεισι,
" Πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
" Νήπιος· οὐδέ τι οἱ χραισμήσῃ λυγρὸν ὄλεθρον.
" Ἀλλὰ τίη νῦν ἧτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχῃ,
" Μάψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων; κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
" Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
" Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ὑπὲκ θανάτου ἀγάγωμεν,
" Μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἴκεν Ἀχιλλεὺς
" Τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἔπλετο αἶσα,
" Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γένεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
" Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
" Οἳ ἔθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητάων.
" Ἤδη γὰρ Πριάμου γένεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
" Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,

289 HP. Ἐδοκίμησεν, ὠφέλησεν.
294 ΠΗ. Ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀνιαρευθείς.
302 MOP. Εἱμαρμένον, μεμοιραμένον. ΑΛΕ. Ἐκκλῖναι, ἀλεξηθῆναι.
303 ΑΣ. Ἄτεκνος, ἄγονος.
304 ΦΙ. Ἐφίλησε.
307 ΑΙΝ. Ἀφροδίτη χρησμοῦ ἐκπεσόντος, ὅτι τῆς Πελαμιδῶν ἀρχῆς καταλυθείσης, οἱ ἀπ' Ἀγχίσου Τρῶων βασιλεύσουσιν, Ἀγχίσῃ ἤδη παρηκμακότι σωθῆναι. πεκθόσα δ' Αἰνείαν, ἐν βελομένῃ ἀφανίσαι κατασκευάσῃ τῆς τῶν Πελαμιδῶν καταλύσεως, Ἀλεξάνδρῳ πόθον Ἑλένης ἐνέβαλε, ἐν μὴ τὴν ἁρπαγὴν τοῦ μὴ δοκεῖν σωτηρίαν τοῖς Τρωσὶ παῖς δὲ ἀληθείας, παρηγορεῖ τῷ ὕπνῳ αὐτῶν, ἵνα μὴ σωτηρίας ἀπελπίσαντες, ἐκδῶσι τῷ Ἑλένῃ. ἱστορεῖ Ἀκουσίλαος.

" Καὶ

" Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
" Ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον
" Αἰνείαν, ἤ κέν μιν ἐρύσεαι, ἦ κεν ἐάσεις
" Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἐόντα.
" Ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολεῖς ὠμόσσαμεν ὅρκους
" Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
" Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
" Μηδ' ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
" Δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἂν τε μάχλην ἐς ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
Ἷξε δ' ὅθ' Αἰνείας ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὐχαλκον
Ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
Αἰνείαν δ' ἐπέσσυεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀείρας·
Πολλὰς δὲ ῥίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
Αἰνείας ὑπεράλτο, θεὸν ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας·
Ἷξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυάϊκος πολέμοιο·
Ἔνθα δὲ Καύκωνες πόλεμον πεπαθωρήσσοντο.
Τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

311 ΕΡΥΣ. Ῥύσῃ, σώσεις.
313 ΠΟ. Πολλὰς.
325 ΕΠΕ. Ὥρμησεν, ἐδίωξε.
329 ΚΑΥ. Οἱ μὲν Τρωϊκὸν ἔθνος βάρβαρον, ἄλλοι δὲ Παφλαγονίας. οἱ δὲ τὰς ἐπικλίνους Καυκασίους. ἡ δὲ Καύκασος πόλις παράλιος Λυκίας καὶ Καρίας. ἐζήτηται δὲ, πῶς ἡ Αἰνείαν σὺν Ἀπόλλωνι ἐρύσατο, ἀλλὰ Ποσειδῶν; καί φασιν, ὅτι ἡ μεγάλη σοφὴ θεὸς εὐσεβείας δυσωπεῖται τυγχάνει καὶ τοὺς δι' ἔχθρας.

" Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
" Ἀντίθ' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
" Ὅς σεῦ ἅμα κρείσσων, καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
" Ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσεαι αὐτῷ,
" Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι.
" Αὐτὰρ ἐπεί κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ὄπιαπτε,
" Θαρσήσας δ' ἤπειτα μετ' πρώτοισι μάχεσθαι·
" Οὐ μὲν γάρ τις σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.
Ὡς εἰπὼν, λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα·
Αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
Θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
" Ὤ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
" Ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονὸς, οὐδέ τι φῶτα
" Λεύσσω, τῷ ἐφέηκα, κατακτάμεναι μενεαίνων.
" Ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
" Ἦεν, ἀτάρ μιν ἔφην μὰψ αὔτως εὐχετάασθαι.
" Ἐρρέτω· ὅ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
" Ἔσται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο.
" Ἀλλ' ἄγε δὴ, Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,
" Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.
Ἦ, καὶ ἐπὶ σίχας ἅλτο· κέλευε δὲ φωτὶ ἑκάστῳ·
" Μηκέτι νῦν Τρώων ἑκὰς ἔστατε, δῖοι Ἀχαιοὶ,
" Ἀλλ' ἄγ', ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι.
" Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,

332 ΑΤΕ. Ἐν ἄτῃ ὄντα, ὅ ἐστι βλαπτόμενον καὶ ἀφρονέστερον σαυτοῦ.
340 ΔΙΕ. Διεσήμανεν, εἶπε.
341 ΣΚΕ. Ἐσκόπησε.
347 ΗΡΑ. Οὕτως δή.
349 ΕΡ. Φθειρέσθω.
350 ΑΣ. Χαίρων.

" Τοσσόν

" Τοσσόσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν, ὃ πᾶσι μάχεσθε·
" Οὐδέ κ' Ἄρης, ὅς περ θεὸς ἄμβροτος, ἠδέ κ' Ἀθήνη,
" Τοσσήσδ' ὑσμίνης ἐφέποι σάκος, οὐ πονέοιτο·
" Ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε, ποσίν τε,
" Καὶ ἀθένει, ἔ μ' ἔτι φημὶ μεθησέμεν ἠδ' ἠϊκιόν·
" Ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι Δαναῶν, ἠδέ τιν' οἴω
" Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· Τρῶες δὲ Φαίδιμος Ἕκτωρ
Κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμμεν ἀντ' Ἀχιλῆος·
" Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δείδιτε Πηλείωνα·
" Καί κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
" Ἐγχεῖ δ' ἀργαλέον· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
" Οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιβήσει·
" Ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ κ' μεσσηγὺ κολόει.
" Τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, κε εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
" Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' ἄϊθωνι σιδήρῳ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειρον
Τρῶες· τῶ δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' ἀϋτή.
Καὶ τότ' ἄρ' Ἕκτορα εἶπε προσῴδιος Φοῖβος Ἀπόλλων·
" Ἕκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
" Ἀλλὰ καλὰ πληθυὼν τε κε ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
" Μήπως σ' ἠὲ βάλῃ, ἠὲ χεδὸν ἄορι τύψῃ.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' αὖτις ἐδύσετο ἀλαμὸν ἀνδρῶν,
Ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεᾶ ὄπα φωνήσαντος.

357 ΤΟΣ. Ὁ Ἀσκαλωνίτης προπεριστᾷ κακῶς δείξιν, ὡς τοσσῆσδ' ὑσμίνης. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος καὶ παρολκὴν ἐδέξατο τόνδε.

359 ΕΦΕ. Ἐπέχοιεν, ἐπιδιώκοι. ΣΤΟ. Τῶν σύρσιν.

361 ΗΒΑΙ. Οὕτως μικρόν.

362 ΣΤΙ. Διὰ τὴν τάξεως ἐλεύσεσθαι.

365 ΦΑ. Ἔλεγε δὲ ἀντικρυς ἐλεύσεσθαι τὸν Ἀχιλέα.

370 ΚΟ. Ἀκίφαλον, καὶ ἀτελῆ ποιήσει· τοῦτ' ἔστιν, ἀποτεύξεται τοῦ ποιῆσαι.

Ἐν

Ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε φρεσὶν εἰμένος ἀλκὴν,
Σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἕλεν Ἰφιτίωνα
Ἐσθλὸν, Ὀτρηρτείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
Ὃν Νύμφη τέκε Νηΐς Ὀτρηρτῆι πολιπόρθῳ,
Τμώλῳ ὑπὸ νιφόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ·
Τὸν ῥ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεὺς,
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσι κεάθη·
Δῦπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
" Κεῖσαι, Ὀτρηρτείδη, πάντων σκιοεντάτ' ἀνδρῶν·
" Ἐνθάδε τοι θάνατος· γλωρὴ δέ τοι ἔς ἐπὶ λίμνη
" Γυγαίη, ὅθι τοι τέμενος πατρώϊόν ἐστιν,
" Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι, καὶ Ἕρμῳ δινήεντι.
Ὣς φάτ' ἐπαυχόμενος· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ὀπισθότροις δατέοντο
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα,
Ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱὸν,
Νύξε κατὰ κρόταφον, κωπῆς διὰ χαλκοπαρῄου·
Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
Αἰχμὴ ἰεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Ἱππόδαμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀίσσοντα,
Πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον ὄτρυνε δουρί·

381 ΕΙ. Περικείμενος δύναμιν.
385 ΤΜΩ. Ὄρει Λυδίας. ΥΔΗΣ. Ἐνίοι, Ἴδης. Ὕδη διὰ τοῦ δ πόλις Λυδίας, ἡ νῦν καλεμένη Σάρδεις. Διὰ δὲ τοῦ λ Ὕλη, πόλις Βοιωτίας. ΠΙ. Τῷ εὐδαίμονι..
387 ΚΕ. Ἐχίδνη.
388 ΕΠΕΥΞ. Ἐπεκαυχήσατο.
390 ΛΙΜ. Οὕτως ἡ Λυδία λίμνη καλεμένη Γυγαίη, ἤτοι ἀπὸ Γύγε τῦ Καυδαύλε, ὃν πρῶτόν φασι βασιλεῦσαι Λυδῶν· ἢ ἀπό τινος ἐγχωρίου ἥρωος Γύγε καλουμένου.
394 ΕΠΙ. Καυθαῖς. ΔΑ. Διέκοπτεν.
396 ΑΛΕΞ. Μάχης ἀποτρεπτικὸν, βοηθόν.
398 ΕΣ. Ἐπέσχεν, ἐκώλυσε.
400 ΠΕ. Ἐπεμέλοντο.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄϊσθε, ἓ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
Ἤρυγεν ἑλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
Κύρων ἑλκόντων· γάνυ] δέ τε τοῖς Ἐνοσίχθων·
Ὣς ἄρα τὸν γ' ἐρύγοντα λίπ' ὀξέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δορὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
Πελαμίδην· τὸ δ' ἔτι πατὴρ ἔασκε μάχεσθαι,
Οὕνεκά οἱ μετὰ πᾶσι νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
Καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα.
Δὴ τότε νηπιέῃσι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
Θῦνε διὰ προμάχων, εἰῶς φίλον ὤλεσε θυμόν.
Τὸν βάλε μέσσον ἀκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Νῶτα ὀπιδδραμόντος, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
Χρύσειοι σύνεχον, καὶ δίπλοος ἦντετο θώρηξ·
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμή·
Γνὺξ δ' ἔρπε' οἰμώξας· νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
Κυανέη, πρηΰς δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθείς.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
Ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ,
Κάρρα οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Δηρὸν ἐκὰς σφωΐτα', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆϊ,

403 ΑΙΣ. Ἐξέπνευσεν. ΗΡ. Ἐμυκήσατο, ἀνερύγαντο, πνεῦμα σφοδρὸν ἀφῆκεν.

404 ΕΛΙ. Τὸν Ποσειδῶνα. ἤτοι ὅτι ἐν Ἑλικῶνι ὄρει τῆς Βοιωτίας πράττει, ἢ ἐν Ἑλίκῃ. μᾶλλον ἓν παρὰ τὸ ἐν Ἑλίκῃ θεόν. Διαφέρει γὰρ Ἑλικὼν καὶ Ἑλίκη· ὅτι Ἑλικὼν μέν, ὄρος Βοιωτίας. Ἑλίκη δὲ, νῆσος Ἀχαΐας, ἐν ᾗ ἱερὸν Ποσειδῶνος. ἡ δὲ ἱστορία αὕτη. Νηλεὺς ὁ Κόδρῳ χρησμὸν λαβὼν, ἀποικίαν ἔστειλεν εἰς Μίλητον, καὶ Καρίαν, ἔνθα ἱερὸν Ποσειδῶνος ἱδρύσατο. καὶ ἀπὸ μὲν ἐν Ἑλίκῃ τιμένους, Ἑλικώνιον τὸ θεὸν προσηγόρευσε. δοκεῖ δὲ ἐπειδὴ ἂν θύωσι, βοησάντων μὴ τὸ βοῶν, προσδέχεσθαι τὸ θεῖον τὴν θυσίαν. σιγώντων δὲ, λυπεῖσθαι καὶ μίασμα νομίζεσθαι. ἡ ἱστορία παρὰ Κλειτοφῶντι.

405 ΓΑ. Ἥδε], χαίρει.

411 ΝΗ. Ἀφρεσύναις, ἀνοίαις.

414 ΟΧΗ. Οἱ συνέχοντες τὸ ζωστῆρα ἱμάντες.

416 ΔΙ. Διῆλθε.

417 ΓΝΥΞ. Ἐπὶ γόνυ. ΟΙ. Στενάξας.

418 ΠΡΟ. Πρὸς ἑαυτόν. ΛΙ. Ἐκκλίνας.

420 ΛΙ. Πρὸς τῇ γῇ κεκλιμένον, ὃ ἐστι κάμψαν.

Ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ ἴκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, κὴ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
" Ἐγγὺς ἀνὴρ ὃς ἐμόν γε μάλις' ἐπεμάσσατο θυμὸν,
" Ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· ἀδ' ἄρ' ἔτι δὴν
" Ἀλλήλως πώσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
Ἦ, Ĉ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἕκτορα δῖον·
" Ἄασον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρε πείραθ' ἵκηαι.
Τὸν δ' ὃ παρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
" Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὡς,
" Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα κὴ αὐτὸς
" Ἦ μὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
" Οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων.
" Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
" Αἴκέ σε, χειρότερός περ ἐὼν, ἀπὸ θυμὸν ἕλωμαι,
" Δουρὶ βαλών· ἐπεὶ κὴ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροιθεν.
Ἦ ῥα, κὴ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, κὴ τό γ' Ἀθήνη
Πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
Ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἂψ ἴκεθ' Ἕκτορα δῖον,
Αὐτῷ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσε, καταχτάμενος μενεαίνων,
Σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
Ῥεῖα μάλ', ὥςτε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς

425 ΕΠΕ. Καθίκετο, ἐλύπησε. γρ. Ἐσιμάσσατο.
426 ΤΕ. Τετιμημένον.
427 ΠΤΩ. Φοσσόμεθα. ΓΕΦ. Τὰ μεταξὺ τῶν πολεμίων λέγει.
433 ΑΙ. Τὰ παρὰ τὸ καθῆκεν γεγονότα, ἄδικα.
437 ΟΞΥ. Ἔξυσε δ' ἐμπροσθεν μέρος, κὴ πλὴν ἀκμῆς.
439 ΠΝΟΙ. Πνεύματι. ΠΑ. Ἐπὶ τὸ ἕτερον μέρος Ἀχιλλέως, ὅ ἐστι τὸ ἀναντίον.
440 ΗΚΑ. Πάνυ ἠρέμα κὴ πρᾴως καθαπνεύσασα καὶ ἀποκλάσασα τῆς ὁρμῆς. ἢ κλῶθον ποιήσασα.

Ἐγχεῖ

Ἐγχεῖ χαλκείῳ, τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ἔξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
" Ἦλθε κακὸν, νῦν αὖτε σ' ἐρύσατο φοῖβος Ἀπόλλων, 450
" Ὅς μέλλεις εὔχεσθαι ἰὼν ἐς δῆϊον ἀκόντων·
" Ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
" Εἴπερ τις καὶ ἐμοιγε θεῶν ὑπαπάρροθός ἐσσι·
" Νῦν δ' ἄλλους Τρώων ὀπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.
Ὡς εἰπὼν, Δρύοπ' ὦτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι· 455
Ἦλτο δὲ προπάροιθε ποδῶν· ὁ δὲ τὼ μὲν ἔασε,
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἠΰν τε μέγαν τε
Καγγόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε· τὼ μὲν ἔπειτα
Οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλῳ, ἐξαίνυτο θυμόν.
Αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἷε Βίαντος, 460
Ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸ δὲ χειρὸν ἄορι τύψας.
Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὁ μὲν ἀντίος ἦλυθε, γούνων,
Εἴπως εὖ πεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ζωὸν ἀφείη,
Μηδὲ κατακτείνειεν, ὀμηλικίην ἐλεήσας· 465
Νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤθη, ὁ δ' ὠσέσθαι ἔμελλεν.
Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων,
Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς· ὁ μὲν ἥπτετο χείρεσι γούνων,
Ἱέμενος λίσεσθαι· ὁ δὲ φασγάνῳ ὦτα κατ' ἦπαρ·
Ἐκ δέ οἱ ἦπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτὸ 470

448 ΟΜΟ. Ἀπειλήσας.
450 ΕΡΥ. Ἔσσεο.
451 ΜΕΛ. Ἔοικας. ΔΟΥ. Ἐπὶ τῷ ἄφισι τῶ δοράτων, ἐπὶ τῷ μάχλῳ.
459 ΕΞ. Ἀφῃρεῖτο, ἐλάμβανε.
464 ΠΕΦ. Εἴπως αὐτὸ φείδοιτο.
467 ΓΛΥ. Ἀνειμένῳ, καὶ ἀσθενεῖ τῇ ψυχῇ. ΑΓΑ. Πρᾷῳ τὸ φρόνημα.
470 ΟΛΙ. Ἔπεσεν.

Κόλπον ἐνέπλησεν, τὸ δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε
Θυμῷ δᾳζόμενον· ὁ δὲ Μέλιον ὅτε ᾤδιξεις
Δορὶ κατ' ὄσσ· εἶθαρ ἢ δι' ἄατος ἦλθ' ἑτέροιο
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δ' Ἀγήνορος ἰὸν Ἔχεκλον
Μέσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήνδι. 475
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸ δὲ κατ' ὄσσε
Ἕλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχυσαν τένοντε
Ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δέ μιν μιμνε χεῖρα βαρυνθείς, 480
Πρόσθ' ὁρόων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας,
Τῆλ' αὐτῇ σὺν κόρυθι κάρη βάλε, μυελὸς αὐτε
Σφονδυλίων ἔκπαλθ'· ὁ δ' ἅμα χθονὶ κεῖτο τανυσθείς.
Αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱὸν,
Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης εὐρυχώλακος εἰληλούθει· 485
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδύι χαλκός·
Ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὁ δ' Ἀρητίδην θεράποντα,
Ἄψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξέϊ δορὶ
Νύξ', ἀπὸ δ' ἅρματος ὦσε· κυκήθησαν δὲ οἱ ἵπποι.
Ὡς δ' ἀναμαιμάδι βαθὲ ἄγκεα θεσπιδαὲς πῦρ 490
Οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίετ' ὕλη,
Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
Ὡς ὄγε πάντη θοῦε σὺν ἔγχεϊ δαίμονι ἶσος,
Κτεινομένους ἐφέπων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.

471 ΕΝΕ. Ἐπλήρωσεν.
478 ΙΝΑ. Ὄπτ. ΓΕ. Τὰ τενόμενα νεῦρα.
479 ΠΡΟΣΘ. Ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ θάνατον.
483 ΣΦΟΝ. Σφονδύλων, οἳ εἰσι καὶ ἐν τῇ ῥάχι. ΕΚ. Ἐξεπάλθησε.
486 ΝΗ. Γαστρί.
490 ΑΝΑ. Ἀναφέρεται, ἢ ὑφυσπᾷ. ΘΕΣ. Ὑπὸ θεῶν ἀναπλόμενον, θεῖον.
491 ΑΖΑ. Ξηρᾷ.
492 ΚΛΟ. Ταράσσων. ΕΙ. Εἰλεῖ, συρίφει.
494 ΚΤΕΙ. Ἕδει ἀπεῖσι, ἔφθειρε κτείνων.

Ὡς

Ὡς δ᾽ ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους,
Τριβέμμαι κρῖ λευκὸν ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ,
Ῥίμφα τε λέπ᾽ ἐγλύοντο βοῶν ὑπὸ πόας ἐριμύκων·
Ὡς ὑπ᾽ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
Στεῖσον ὁμῶς νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ᾽ ἄξων
Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἳ περὶ δίφρον,
Ἃς ἄρ᾽ ἀφ᾽ ἱππείων ὁπλέων ραθάμιγγες ἔβαλλον,
Αἵτ᾽ ἀπ᾽ ὀπισθώτρων· ὁ δὲ ἵετο κῦδος ἀρέσθαι
Πηλείδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

495 ΕΥ. Πλατυμετώπους.
496 ΤΡΙ. Ἀλοᾷ.
497 ΕΡΙ. Μεγάλως μυκωμένων.
499 ΣΤΕΙ. Ἐπάτησε τοὺς νεκρούς.
501 ΑΣ. Ἃς ἀποπίπτουσι τῶν ἱππείων ὁπλῶν, ὅ ἐστιν ὀνύχων, αἱ ῥανίδες ἔσαλλον.
ΡΑ. Ῥανίδες.
503 ΑΥ. Ὁ ἐκ τοῦ πολεμικῆς ἐνεργείας μολυσμὸς, ἢ τὸ μὴ καθαρτὸν καὶ ἱδρῶτος ἀνθρώπειον αἷμα λύθρος καλεῖται. ΑΑΠ. Ἀπεσπιλάσησε, καθαρὰς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Φ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΤΩΝ Τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τὰς μὲ εἰς τὴν πόλιν, τὰς δὲ εἰς τὸν Σκάμανδρον Ἀχιλλεὺς διώκει, ὃ δεκαδύο νεανίας ζωγρεῖ εἰς ποινὴν Πατρόκλου. τὸν δὲ Λυκάονα τὸν Πριάμου, καὶ Ἀστεροπαῖον ἀναιρεῖ. ἔπεσε τοῦ ποταμοῦ πλημμύραντος, κινδυνεύοντα αὐτὸν σώζει Ἥφαιστος, ἐμπρήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πεδίον. μεθ' ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους. Ἀχιλλέα δὲ Ἀπόλλων ἄρχει Ἀγήνορι ὁμοιωθείς, καὶ ἐξαπατᾷ ἕως οἱ Τρῶες διασώζονται εἰς τὴν πόλιν.

Παραπόταμος μάχη.

Φῖλ, μόθος Αἰακίδαο παρ' ἠϊόνας ποταμοῖο.

Ἀλλ' ὅτε δὴ τόρον ἶξον ἐυῤῥεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
Ἔνθα διατμήξας, τοὺ μὲν πεδίονδ' ἐδίωκε
Πρὸς πόλιν, ἦπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
Ἤματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ. 5

1 ΠΟΡ. Ἧτοι τὸν ποταμὸν ἀφιφραστικῶς, ἢ τὸ διάστημα αὐτοῦ μέρος, καθ' ὃν διαπορεύονται αὐτόν. διαπὸ δὲ πάντων τῶν ποταμῶν ἐξ ὠκεανοῦ ῥεόντων ἀεὶ μόνος ὁ Ξάνθος ὁ Ποιητής φησιν ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς. πῶς ἂν καὶ Ὠκεανὸς καὶ Διὸς παῖς; καὶ ῥητέον, ὅτι εἰκότως ἂν καὶ Διὸς καλοῖτο παῖς. ἄγε οἱ ὅμβροι μὲν ἐκ Διός. ὅμβρῳ δὲ ἔστιν αὐξάνεται. φαίνεται δὲ καὶ ἄλλη τις ἱστορία, ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ποτὲ δίψει καταχεθεὶς, ηὔξατο τῷ πατρὶ Διΐ, ἐπιδεῖξαι αὐτῷ νᾶμα. ὁ δὲ μὴ θέλων αὐτὸν τυχεῖν, ῥίψας χειμῶνα, ἀνέδωκε μικρὰν λιθάδα. ἣν διασπάμενος Ἡρακλῆς, καὶ σκάψας ὡς εἰς τὸ πλησιώτερον μεθεισφέρεσθαι. μετωνόμασε Σκάμανδρον, οἱονεὶ Κάμμωνδρον ἀμφόρμον καμάτου ἄκος ἑαυτῷ. Ξάνθος δὲ ὀκλήθη, ὅτι λιπαρὰν τὴν ὕδατος εἰ Τρωάδες ξανθὰς κόμας ἔχον.

3 ΔΙ. Διατεμὼν, εἰς δύο χωρίσας.

4 ΑΛΛ. χρ. Ἀχαιοί. ΑΤΤ. Ταραστόμβοι, φοβόμβοι.

Τὴ

Τῇ ῥ' οἱ γε προχέοντο πεφυζότες· ἠέρα δ' Ἥρη
Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
Ἐς ποταμὸν εἱλεῦντο βαθύῤῥοον, ἀργυροδίνην·
Ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ παταγῳ· βράχε δ' αἰπὺ ῥέεθρα,
Ὄχθαι δ' ἀμφὶ πεῖ μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ
Ἔννεον ἔνθα κὴ ἔνθα, ἑλισσόμενοι κατὰ δίνας.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
Φεύγεμεν πταμόνδε, τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
Ὄρμενον ἐξαίφνης, πὶν δὲ πέλασσι καθ' ὕδωρ·
Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθῳ βαθυδινήεντος
Πλῆτο ῥόος κελάδων ἅμιξ ἵππων τε κὴ ἀνδρῶν·
Αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθας,
Κεκλιμένον μυρίκῃσιν· ὁ δ' ἔνθορε δαίμονι ἶσος,
Φάσγανον οἷον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Τύπτε δ' ἅπιδροφάδεσσι· τὸ δὲ γόνος ὤρνυτ' ἀείκης
Ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
Ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
Φεύγοντες, πιμπλᾶσι μυχὸς λιμένος εὐόρμου,
Δειδίστες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὃν κε λάβῃσιν·
Ὡς Τρῶες πταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα

6 ΠΡΟ. Ἀθρόως ἔφυγον. ΠΕ. Πεφευγότες, πεφοβημένοι. ΗΕ. Αἰρα, σκότος.
7 ΠΙΤ. Ἐξέτεινεν, ἐπέσκαλεν.
8 ΑΡ. Λαμπράν.
9 ΠΑ. Ψόφῳ, ἤχῳ. ΒΡΑ. Ἐψόφησεν, ἤχησε, μεταφορικῶς. ΑΙ. Νεῶν βαθέια.
10 ΟΧ. Τὰ τῶ ποταμῶν χείλη, οἱ κρημνοί. ΑΜ. Μέγα ἐβόησαν.
11 ΕΝ. Ἐνήχοντο. ΕΛΙΣ. Στρεφόμενοι.
12 ΡΙ. Ὀρμῆς. ΗΕ. Ἤτοι ἐριδίζον), ἢ φὴς ἀέρα αἴρον), κὴ ἀποκρύπτον).
13 ΑΚΑ. Ἀκοπίαστον, πολύ.
14 ΟΡΜΕ. Διεγερθὲν, κινούμενον. ΠΤΩΣ. Καταδύον), κρύπτον).
16 ΠΛΗ. Ἐπληρώθη. ΚΕ. Ἦχων, παροξυτόνως.
18 ΚΕ. Ὑπὸ μυρικῶν ἐλιχόμενον, κεκαλυμμένον. ΕΚ. Ἐνήλατο, ἐπήδησε. ΔΑΙ. Θεῷ ὅμοιος.
20 ΕΠΙ. Ἐπιστρεφόμενος πυκνῶς. ΑΕΙ. Ἀπειρικῶς, χαλεπῶς.
21 ΑΟ. Ξίφει.
23 ΠΙΜ. Πλησθῆσι. ΜΥ. Φωλεὸς. λίγα δὲ τὰς ἐσωτάτω τοπους κὴ ἀποκρύφους. ΕΥ. Καλὰς ὁρμὰς ἔχοντος.

Πτώσσον

Πτώσσον ὑπὸ κρημνάς· ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
Ζωὸς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρας,
Ποινὴν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
Τὰς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας, ἠΰτε νεβρούς·
Δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι,
Τὰς αὐτὸς φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι·
Δῶκε δ' ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Αὐτὰρ ὁ ἂψ ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων·
Ἔνθ' ἦρ' Πελάσγοιο σαώσατο Δαρδανίδαο,
Ἐκ ποταμοῦ φεύγοντα, Λυκάονι, τόν ῥά ποτ' αὐτὸς
Ἤγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
Ἐννύχιος σπεύδοντα· ὁ δ' ἐρινεὸν ὄρσεν ἰόντι
Τάμνειν νέας ὄρπηκας, ἵν' ἅρματος ἄντυγες εἶεν.
Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἦλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
Καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον ἐϋκτιμένην ἐπέρασε,
Νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκε.
Κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δὶ ἔδωκεν,
Ἴμβριος Ἠετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
Ἔνθεν ὑπεκπροφυγών, πατρῴϊον ἵκετο δῶμα.
Ἔνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἶσι φίλοισιν,
Ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
Χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
Πέμψειν εἰς ἀΐδαο, καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.

26 ΠΤΩΣ. Ἐφοβεῖτο, σκύπτοντο.
ΚΡΗΜ. Τὰς τῶ ποταμῶ ὄχθας.
29 ΤΕ. Ἐκπεπληγμένους.
31 ΣΤΡ. Ἤτοι εὐκλώστους.
36 ΑΛΩ. Γῆς, κήπου νεῶ.
37 ΕΝ. Διὰ νυκτός. ΠΡΟ. Προιλθών.
ΕΡΙ. Συκῆν ἀγρίαν.
38 ΟΡ. Κλάδας.
39 ΑΝΩ. Ἀνυποστήσειν, ἀπροσδόκητον.
40 ΕΠΕ. Πέρην θαλάσσης ἐπώλησεν.
41 ΥΙ. Ὁ Εὔνηος. ΩΝΟΝ. Ὠνῶ, τιμῶ.
42 ΕΛΥ. Ἐλυτρώσατο.
43 ΑΡΙΣ. Πόλιν Θρᾴκης ὑφ' Ἑλλήσποντον.

Τὸν

Τὸν δ' ὡς ἓν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, ἠδ' ἔχεν ἔγχος·
Ἀλλὰ τὰ μέν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἰδρὼς
φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γένατ' ἐδάμνα·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
"Ὤ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
"Ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, ἅσπερ ἔπεφνον,
"Αὖτις ἀναῤῥήσουσ') ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντος·
"Οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε, φυγὼν ὑπὸ νηλεὲς ἦμαρ,
"Λῆμνον ἐς ἠγαθέην πεπερημένος· ἀνδέ μιν ἔσχε
"Πόντος ἁλὸς πολιῆς, ὃ πολεῖς ἀέκοντας ἐρύκει.
"Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἐγὼν ἀκωκῆς ἡμετέροιο
"Γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ δαείω,
"Ἦ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει
"Γῆ φυσίζοος, ἥτε καὶ κρατερὸν περ ἐρύκει.
Ὣς ὤρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπὼς,
Γόνων ἅψασθαι μεμαώς· πρὸ δ' ἤθελε θυμῷ
Ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν·
Ἧτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γόνων
Κύψας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτοιο ἐνὶ γαίῃ
Ἔσχε, ἰεμένη χροὸς ἄμμεναι ἀνδρομέοιο.
Αὐτὰρ ὁ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἑλὼν ἐλλίσσετο γόνων,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει·
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

57 ΝΗ. Ἀνηλεῆ, λείπει ὃ τ' θάνατον.
58 ΠΕ. Πεπραωμένος, πεπραμένος.
64 ΩΡ. Διενοεῖτο, ἐλογίζετο. ΤΕ. Ἐκπεπληγμένος.
70 ΑΜ. Πληρωθῆναι, χορτωθῆναι.
72 ΜΕ. Οὐκ ἔπι.

" Γονάσι

" Γουνοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δὲ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
" Ἀντί τοι εἰμὶ ἱκέτεω, διοτρεφές, αἰδοίοιο.
" Πὰρ γάρ σοι πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν,
" Ἠμάλι τῷ ὅτε μ' εἵλες ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
" Καί μ' ἐπέρασας, ἄνδιθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε,
" Λῆμνον ἐς ἠγαθέην· ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον·
" Νῦν δὲ λύμην τρὶς τόσα τοροών· ἠὼς δέ μοι ἐστὶν
" Ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλυθα,
" Πολλὰ παθὼν, νιῦ αὖ με τεῇς ἐν χερσὶν ἔθηκε
" Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω πρὶ ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρὶ,
" Ὅς με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
" Γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλτεο γέροντος,
" Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
" Ἡδάσσον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σατνιόεντι·
" Τῇ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς ἢ ἓ ἄλλας·
" Τῇσδε δύω γιόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.
" Ἦτοι τ' πρώτοισι μὴ πυλέεσσι δάμασσας,
" Ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξέϊ δουρί·
" Νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰ οἴω
" Σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
" Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·

74 ΓΟΥ. Γονάτων ἅπλωμα, ἱκετεύω.
75 ΑΝ. Ἀντὶ ἱκέτεω σοι εἰμί. ΑΙ. Αἰδῆς ἢ ἐντροπῆς ἀξίε.
76 ΠΑ. Ἐγδυσάμιλω. ΔΗ. Τὸν ἄρτον, ἐκφρασικῶς.
78 ΕΠΕ. Πωλήσας.
79 ΕΚΑ. Τιμὴν ἑκατὸν βοῶν ἀξίαν. οἱ παλαιοὶ πρὶν ἐπινοηθῆ τὰ νομίσματα, τὰς συναλλαγὰς ἐποιοῦντο ἀφ' ὧν τετραπόδων, ὅθεν ὕστερον ἐφευρεθέντων τῶν νομισμάτων, βοῦν ἐπ' αὐτῶν ἐξετύπων, σύνδεικνύμενοι τὸ ἀρχαῖον ἔθος· ἢ παροιμία, Βοῦς ἐπὶ γλώσσης. ὃ ἐστι νόμισμα. ἁρμόζει δὲ ἡ παροιμία αὕτη ἐπὶ ῥητόρων τῶν λαμβανόντων νομίσματα ὑπὲρ τοῦ μὴ καταισυνηγορῆσαί τινι, ἀλλὰ σιωπῆσαι. ΗΔ. Εὖγε.
80 ΛΥΜ. Λυτρωσόμιλω.
82 ΤΕ. Ταῖς σαῖς.
83 ΑΠΕΧ. Μισεῖσθαι.
87 ΣΑΤ. Ποταμὸς Τροίας.
89 ΔΕΙ. Τὸν τραχηλον κόψεις. δειρὴ γὰρ ὁ τράχηλος.
90 ΠΡΥ. Πυλῶν. ΔΑ. Ἀπέκτεινας.

" Μὴ

" Μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἕκτορός εἰμι,
" Ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐπήτορά τε κρατερόν τε.
Ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός,
Λισσόμενος ἐπέεσσιν· ἀμείλιχτον δ' ὄπ' ἄκουσε·
" Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο, μηδ' ἀγόρευε·
" Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ὑπαυχῆσαι μόρσιμον ἦμαρ,
" Τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
" Τρώων, καὶ πολλὰς ζωὰς ἕλον, ἠδ' ἐπέρασα·
" Νῦν δ' οὐκ ἔστ' ὅς κεν θάνατον φύγῃ, ὅν κε θεὸς γε
" Ἰλίῳ προπάροιθεν ἐμῇς ἐν χερσὶ βάλῃσι,
" Συμπάντων Τρώων, αὐτὰρ δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
" Ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σύ· τίη ὀλοφύρεαι αὔτως;
" Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων·
" Οὐχ' ὁρᾷς οἷος καὶγὼ, καλός τε, μέγας τε;
" Πατρὸς δ' εἰμὶ ἀγαθοῖο, θεὰ δέ μ' ἐγείνατο μήτηρ·
" Ἀλλ' ἐπί τοι καὶμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιὴ
" Ἔσται, ἢ ἠὼς, ἢ δείλης, ἢ μέσον ἦμαρ,
" Ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο ἄρει κὴν θυμὸν ἕληται,
" Ἢ ὄγε δορὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
Ἔγχος μέν ῥ' ἀφέηκεν, ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσας
Ἀμφοτέρας· Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
Τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω
Δοῦ ξίφος ἄμφηκες· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
Κεῖτο παθείς· κὴν δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.

95 ΟΜΟ. Ὁ κὴ τοῦ αὐτῆς γαστρὸς ἀδελφός.
98 ΑΜΕΙ. Ἀπλωῆ, σκληρόν.
99 ΑΠ. Περὶ λύτρων μὴ σὺ ἄλως μοι λέγε.
100 ΕΠΙΣ. Ἐπιδιώξαι, πληρῶσαι. ΜΟΡ. Τὸν θάνατον.
110 ΑΛΛ. Τὸ ἐξῆς, ἀλλὰ ἢ ἐμοὶ ἐπιλείσεται θάνατος.
112 ΑΡΕΙ. Σίδηρος τὴν ψυχὴν ἀφέληται.
119 ΔΕΥΕ. Ἐρυχεν.

Τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε, λαβὼν ὦσδος, ἧκε φέρεσθαι,
Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
" Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλῆς
" Αἷμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
" Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
" Οἴσει δινήεις εἴσω ἁλὸς οὐρέα κόλπον·
" Θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ' ὑπαΐξει
" Ἰχθύς, ὥς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
" Φθείρεσθ', εἰσόκεν ἄστυ κιχείομεν Ἰλίου ἱρῆς,
" Ὑμεῖς μὲν, φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραΐζων·
" Οὐδ' ὑμῖν ποταμὸς περ ἐϋῤῥοος, ἀργυροδίνης,
" Ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολεῖς ἱερήϊα ταύρων,
" Ζωοὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
" Ἀλλὰ κἠ ὣς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες
" Τίσετε Πατρόκλοιο φόνον, κἠ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
" Οὓς ἦπι νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἐμεῖο.
Ὣς ἄρ' ἔφη· ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον.
Ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,

122 ΕΝ. Ἐνταῦθα δρτίως κατάκεισο.
123 ΑΠΟ. Ἀπολείξουσιν. ΑΚΗ. Ἀφρόντιστοι.
124 ΓΟΗ. Θρηνήσει.
126 ΘΡΩΣ. Καὶ τὰ ἑξῆς. Ἐφαλλόμενος καὶ νηχόμενος τὸν ἰχθύων κατὰ θάλασσαν, καὶ ἐμπλησθεὶς τῆς Λυκάονος σαρκὸς, πάλιν ὑπὸ τὴν μέλαιναν φρίκα κατολισθήσεται. Φρὶξ δέ ἐστιν ἡ ἠρεμαία τοῦ ὕδατος κίνησις. ΥΠΑΙΞ. Ὁ γὰρ νῆς, ὁ ἰχθὺς σὺν ἐπιπολῆς χρήσεται, ἀλλ' ἐπὶ τὴν φρίκα αἴξει. τὰ γὰρ νεκρὰ τοῦ σώματα ἄνωθεν ἐπιπλεῖ. ΧΡ. ὑπαλύξει.
127 ΦΑ. Οὗ δεῖ τὸ, ὅς κε φάγῃσιν, ἄρθρον ὑποτακτικὸν λαμβάνειν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὡς κεν ἐπίῤῥημα. ΑΡ. Τὸν λοιπὸν ἐπίπλειν, τὸ λίπος.
129 ΚΕ. Διαφθείρων.
131 ΑΡ. Ἐπαρκέσει, βοηθήσει. ΔΗ. Πολλὰ τῶν πολλῶν. ΙΕ. Θύετε.
136 ΚΗ. Ἐκ ψυχῆς.
137 ΩΡ. Διενοεῖτο.
138 ΑΛΑ. Ἀποστρέψει, βοηθήσει.

Ἀζεροπαίῳ

Ἀσκεροπαίῳ ἐπᾶλτο, κατακτάμεναι μενεαίνων,
Τιέϊ Πηλεγόνος· τὸ δ' Ἄξιος εὐρυρέεθρος
Γείνατο, καὶ Περίβοια Ἀκεσαμενοῖο θυγατρῶν
Πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη ποταμὸς βαθυδίνης.
Τῷδ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
Ἔσῃ, ἔχων δύο δοῦρε· μιλύος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζηῶν,
Τὼς Ἀχιλεὺς ἐδάϊξε κατὰ ῥόον, ὃδ' ἐλέαιρεν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
"Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὅ μοι ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
"Δυσήνορες δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι.
Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
"Πηλεΐδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
"Εἰμὶ ἐκ Παιονίης ἐριβώλου τηλόθ' ἑκάστης,
"Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχέας· ἤδη δέ μοι νὺξ
"Ἠὼς ἐνδεκάτη ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα·
"Αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξίου εὐρυ ῥέοντος,
"Ἀξίου, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,
"Ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τόνδ' ἐμὲ φασὶ
"Γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
Ὣς φάτ' ἀπειλήσας· ὁ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίην· ὁ δ' ὁμαρτῇ δέρασιν ἀμφὶς

140 ΕΠΑΛ. Ἐφήλατο, ὥρμησε.
146 ΔΑΙΚ. Τῶν ἐν πολέμοις ἀναιρημένων.
147 ΕΔΑΙ. Ἔνιοι, Ἐδάϊζε. Διέφθειρεν, ἐφόνευε.
151 ΔΥ. Κακοδαιμόνων, δυσυχῶν.
154 ΕΡΙ. Μεγαλοῤῥώλου, εὐγένους.
155 ΔΟ. Μακρὰ δόρατα ἔχοντας.
157 ΑΞΙ. Πόλεμος Παιονίας. ἡ δὲ Παιονία τῆς Θρᾴκης.
161 ΑΠΕΙ. Νεῶν αὐχήσας, ἢ ὀργισθείς.
162 ΟΜΑΡ. Ὁ δὲ ἀμφότερα τὰ δόρατα ὁμοῦ ἀφῆκε.

Ἥρως Ἀξεροπαῖος, ἐπεὶ ῥ' εὐειδέξιος ἦε·
Καί ῥ' ἑτέρῳ μὲν δορὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ μιν ἀμὸ πρὸ
Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
Τῷ δ' ἑτέρῳ μιν ἔπειτα δόρυ προσέβαλε χειρὸς
Δεξιτερῆς, σύτο δ' αἷμα κελαινεφές· ἡ δ' ὑπὲρ αἰπὺ
Γαίῃ ἐνεσήριχτο, λιλαιομένη χροὸς ἆσαι.
Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίῃ ἰθυπλίονα
Ἀξεροπαίῳ ἐφῆκε, κατακτάμεναι μενεαίνων·
Καὶ τὸν μέν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθῃ,
Μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
Πηλείδης δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Ἆλτ' ἐπὶ οἷ μεμαώς· ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος
Οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ·
Τρὶς μέν μιν πελεμίξεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίῃ· τὸ δὲ τέτρατον, ἤθελε θυμῷ
Ἄξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
Ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα·
Γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν
Ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ σήθεσσιν ὀρέξας,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
" Κεῖσ' ὄτω· χαλεπόν τοι ἐριαθενέος Κρονίωνος

163 ΠΕ. Ἀμφοτέραις παῖς χερσὶ δεξιῶς πεφύκει.
165 ΕΡΥ. Ἐπέσχεν, ἐκώλυσεν.
166 ΕΠΙ. Ἄχει τῇ ἐπιξύσει μόνον τὸ δέρμα.
167 ΣΥ. Ἀνεσχέθη, ἐρρύη.
168 ΕΝΕ. Ἐνεπάγη. ΧΡΟ. Τῷ σώματος κρατηθῆναι.
169 ΙΘΥΠ. Ἐπ' εὐθείας φερομένην, καὶ φέρεσθαι ἐπιχειρούσαν.
172 ΜΕΣ. Μέχρι δ' ἡμίσεος καταπεπηγὸς τῇ γῇ. ἐὰν ᾖ μεσοπαλὲς, ἐκ μέσου σειόμενον.
174 ΟΙ. Ἐπὶ αὐτῷ.
177 ΜΕ. Ἀπέλιπεν, ἔασεν.
178 ΕΠΙΓ. Ἐπικάμψας.
181 ΧΥΝ. Ἀπεχύθησαν ἀθρόως. ΧΟ. Τὰ ἔντερα.
182 ΟΡΟΥ. Ὁρμῶν.

" Παισὶν

" Παισὶν ἐριζέμεναι, πολυμοῖό περ ὀκνηρωῖτι·
" φῆθα σὺ μὲν πολυμῷ γένος ἔμμεναι εὐρὺ ῥέοντος·
" Αὐτὰρ ἐγὼ γωνιὼ μεγάλῳ Διὸς εὔχομαι εἶναι·
" Τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι,
" Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν·
" Τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἁλιμυρήεντων·
" Κρείσσων δ' αὖτε Διὸς γωνὴ, ποταμοῖο τέτυκται·
" Καὶ γάρ σοι ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δυνατή τι
" Χραισμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διῒ Κρονίωνι μάχεσθαι·
" Τῷ, ὅτε κρείων Ἀχελῷος ἰσοφαρίζει,
" Οὐδὲ βαθυῤῥείταο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
" Ἐξ ὅπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσι θάλασσα,
" Καὶ πᾶσαι κρῆναι, καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν·
" Ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν,
" Δεινήν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγήσῃ.

Ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσατο χάλκεον ἔγχος·
Τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
Κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ·
Τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
Δημὸν ἐρεπτόμενοι Πηνειφρίδιον κέροντες.

190 ΑΛΙ. Εἰς τὴν θάλασσαν ῥέοντων.

194 ΑΧΕ. Ἡρακλῆς ἐς ἅλα κατιλθὼν ἐπὶ τὸ Κέρατον, σωτυχὲ Μελανάχρα τῷ Οἰνέως. ὃ καὶ δεηθέντος γήμας τὴν ἀδελφὴν Δηϊάνειραν, ἐπανιλθὼν εἰς Φῶς, ἐπορεύετο εἰς Αἰτωλίαν ὡς Οἰνέα. κατιλαβὼν δὲ μησόμενον τὴν κόρην Ἀχελῶον τὸ πλησίον ποταμὸν, διεπέλαστεν αὐτῷ ταύρῳ μορφὴν ἔχοντι. ὃ καὶ ἀποστάσας τὸ ἕτερον τῶν κεράτων ἔλαβε τὴν παρθένον. φασὶ δὲ αὐτὸν τὸ Ἀχελῶον παρ' Ἀμαλθείας τὸ Ὠκεανοῦ κέρας λαβόντα δῶναι τῷ Ἡρακλεῖ καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν. δοκεῖ δὲ τὸ ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μίγιστος εἶναι ὁ Ἀχελῷος· διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τότε θυσηρίᾳ καλεῖται. ἱστορεῖ Πίνδαρος. ΑΧΕ. Ποταμὸς μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας. κοινῶς δὲ πᾶν ὕδωρ Ἀχελῷος καλεῖται. ΙΣΟ. Ἴσος ἐστὶν, ἐξισοῦται.

197 ΦΡΕΙ. Φρέατα. ΜΑ. Νῦν βαθέα. ΝΑ. Ῥέουσι.

199 ΣΜΑ. Ἡχήσῃ.

204 ΕΡΕΠ. Ἐσθίοντες. Τὸ ἐρεπτόμενοι καὶ κέροντες, ἀλλογεῖται. δεῖ συνάπτειν δημὸν ἐπινιφρίδιον. ἐπὶ τῶν νιφρῶν γὰρ ἐπίκειται ἡ πιμελή. ΕΠΙ. Τὸ ἀπὸ τοὺς νιφροὺς λίπος.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστάς,
Οἵ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
Ὡς εἶδον τ' ἄρειον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Χέρσ' ὑπὸ Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἴφι δαμέντα.
Ἔνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε, Μύδωνά τε, Ἀσύπυλόν τε,
Μνῆσόν τε, Θράσιόν τε, καὶ Αἴνιον, ἠδ' Ὀφελέστην.
Καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Εἰ μὴ χωομένους προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
Ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκφθέγξατο δίνης·
"Ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἶσυλα ῥέζεις
"Ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
"Εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
"Ἔξω ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα, μέρμερα ῥέζειν·
"Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα·
"Οὐδέ τι πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἅλα δῖαν,
"Στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δὲ κτείνεις ἀϊδήλως.
"Ἀλλ' ἄγε δὴ λῆγε ἔασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
"Ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές, ὡς σὺ κελεύεις·
"Τρῶας δ' ὀρσὶν ληΐζω ὑπερφιάλως ἐναρίζων,
"Πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ, καὶ Ἕκτορι πειρηθῆναι
"Ἀντίβιον, ἢ κέν με δαμάσσεται, ἢ κεν ἐγὼ τόν.
Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης·
"Ὦ πόποι, Ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, ὃ σύ γε βουλὰς

213 ΕΙ. Ὁμοιωθείς.
214 ΡΕ. Πράτιεις.
220 ΣΤΕΙ. Σπινόμενος. ΑΙ. Ἀφανισπαῶς, ὀλιθρίως.
221 ΑΓΗ. Ἔκπληξις, θαῦμα.
225 ΕΛ. Σωτελάσσαι, συγκλείσαι.

"Εἰρύσαο

" Εἰρύσατο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
" Τρωσὶ παρεξάμενος καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
" Δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.
Ἦ, Ĉ Ἀχιλλεὺς μὲν δεῤῥίκλυτος ἔνθορε μέσῳ,
Κρημνῷ ἀπαίξας· ὁ δ' ἐπέσυτο, οἴδματι θύων·
Πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος· ὧσε δὲ νεκρὺς
Πολλούς, οἵ ῥα καθ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, ὃς κτάν' Ἀχιλλεύς·
Τοὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμυκὼς ἠΰτε ταῦρος,
Χέρσονδε· ζωοὺς δ' ἐσάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν, μεγάλῃσι.
Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα·
Ὤθη δ' ἐν σάκεϊ πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσιν
Εἴχε σταθῆναι· ὁ δὲ πελέην ἕλε χερσὶν
Εὐφυέα, μεγάλην· ἡ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριπεῦσα
Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
Ὄφρα σφιν πυκινοῖσι γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὴν,
Εἴσω πᾶσ' ἐλθεῖν· ὁ δ' ἄρ', ἐκ λίμνης ἀνορούσας,
Ἤιξεν πεδίοιο μετὰ κραιπνοῖσι πότεσθαι,
Δείσας· ὄφρ' ἔτ' ἔληγε μέγας θεὸς, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
Ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Πηλείδης δ' ἀπόρουσεν ὅσον τ' ὀπὶ δουρὸς ἐρωὴ,

230 ΕΙ. Ἐφύλαξας.
232 ΔΕΙ. Ἡ ὀψινὴ καταίσασις Ϛ ἡλίκ παρ' Ἀπικοῖς δείελ Θ λεγομένη.
234 ΟΙΔ. Οἰδήμαθι, κύμαπ. ΘΥ. Πληθύων καὶ ἐνθυσιωδῶς ὁρμῶν.
235 ΚΥ. Ταρακτόμβ Θ.
237 ΘΥ. Ἔξω. ΜΕ. Ἐντεῦθεν κινηθέντες οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ, ταυρομόρφους λέγουσιν εἶναι τοὺς ποταμούς.
238 ΧΕΡ. Εἰς τὴν γῆν.
242 ΣΤ. Οὐ δὲ ἠδύναντο σῆναι τοῖς ποσίν.
243 ΕΥ. Εὐπεφυκυῖαν, μεγάλην.
244 ΔΙΩ. Σωρεμόχλευσεν, ἀπέσατο.
245 ΓΕ. Διαβαθὸν ἐπείσειν.
246 ΕΡΙ. Πεσεῖσα.
249 ΑΚΡΟ. Τὸ ἄνω μέρ Θ Ϛ κύματος ἐξ ἐπιπολῆς μελανόμβ Θ. τοιοῦτοι δὲ εἰσὶ πάντες οἱ ὀξεῖς ποταμοί.

Αἰετὸς

Αἰετῷ οἵματ' ἔχων μέλανος Διὸς θηρητῆρος,
Ὅς θ' ἅμα κάρηϊός τε καὶ ὠκίστος πετεηνῶν.
Τῷ εἰκὼς ἧϊξεν· ἐπὶ ῥηθεσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ ποῖο λιαθεὶς
Φεῦγ'· ὁ δ' ὄπιθε ῥέων ἕπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
Ἀμφυτὰ καὶ κήπους ὕδατος ῥόον ἡγεμονεύῃ,
Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης δ' ἐξ ἔχματα βάλλων·
Τὰ μέν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι
Ὀχλεῦνται· τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζῃ
Χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνῃ δέ τε καὶ τὰ ἄγυια·
Ὣς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο,
Καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γνώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
Ἀθάνατοι φοβέεσκε τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διϊπετέος ποταμοῖο
Πλάζ' ὤμους καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα,
Θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γύναθ' ἑδάμνα
Λάθρος, ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπλε ποδοῖϊν·

252 OI. Ὁρμήματα. ΜΕ. Μέλανος ὄντος. εἶπα δὲ ἀπὸ ἀλλης ἀρχῆς Διὸς θηρητῆρος. πῶς δὲ μέλανός τε, ἦγουν μέλανος τινος. μέλανος γὰρ Ἀριστοτέλης, συνθέτως, καὶ βαρεῖαν τάσιν, ὡς Ὁρέστης. Φησὶ γὰρ, τὰς ἀετὸς μέλανα ὀστᾶ ἔχειν. πῶς δ' γράφεσι μελανόστης, παρὰ τὸ μέλανας ὀφθαλμὰς ἔχειν.

253 ΩΚΙ. Τάχιστος.

254 ΕΙ. Ὁρμιωθείς.

255 ΥΠΑΙ. Ἐκ πλαγίου, ἢ ἔμπροσθεν. ΑΙΑΣ. Χαμαιθὲς, ὀκλίνας.

257 ΟΧΕ. Ὑδραγωγὸς, ὁ τὰ διὰ ὕδατος ὀχετὸν καθαίρων.

259 ΜΑ. Μακέλλαν. ἔστι δὲ εἶδος ἐργαλείου. ΑΜΑ. Τῆς ὑδροῤῥόης διὰ ὀχετοῦ. ΕΧ. Ἐμφράγματα.

261 ΚΑ. Καταφερόμενον, καταῤῥέον. ΚΕ. Ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖ.

262 ΠΡΟ. Καλῶφερεῦ.

269 ΠΛΑ. Ἀπέχρυσεν, ἐπλάνα, ἢ σφοδρὸν πίλαζεν.

270 ΑΝΙ. Ἀνιώμενος, λυπούμενος.

271 ΛΑ. Ἀθρόος, σφοδρός. ΚΟ. Κόπτων, τέφρων. ΥΠΕ. Ὑπέτυφεν, ὑφῆπτε, ὑπόθυε καπνιδίοις.

Πήλειδης

Πήλειδης δ' ὤμωξεν, ἰδὼν ἐς ἠρανὸν εὐρύν·
" Ζεῦ πάτερ, ὡς ἄτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέξη
" Ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
" Ἄλλος δ' ἄτις μοι τόσον αἴτιος ἠρανιώνων,
" Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσιν ἔθελγεν,
" Ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
" Λαιψηροῖς ὀλέεσθ' Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
" Ὡς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε τέτροφ' ἄριστος,
" Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφνε, ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριζε·
" Νῦν δέ με λοιγαλέῳ θανάτῳ εἱμάρτο ἁλῶναι,
" Ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβόν,
" Ὅν ῥά τ' ἔναυλος ὑπέρσῃ χειμῶνι περῶντα.
Ὡς φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων ἠ Ἀθήνη
Στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεσσιν ἐΐκτην·
Χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ὀπιζώσαντ' ἐπέεσσι·
Τοῖσι δὴ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
" Πηλείδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε, μήτε τι τάρβει·
" Τοίω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ὑπαρρόθω εἰμέν,
" Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
" Ὡς ἄρ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι οὐκ ἐπιεικτόν·
" Ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός·

274 ΕΠΕΙ. Σωθείλω ὁ ἢ ποταμός· ἔπειτα δὲ καὶ πάθοιμί τι. καὶ τὸ, ὃν δὲ φάτο ἠ ὄλεσσον.
276 ΕΘΕΛ. Ἐξηπάτα.
278 ΛΑΙ. Ταχέσι.
281 ΛΕΥ. Χαλεπῷ, ἀδέξῃ.
282 ΕΡΧ. Ἐν τῷ ὕδατι ἀποπνιγέντα. ΣΥ. Χειροδοσκόν.
283 ΕΝΑΥ. Χειμαῤῥῳ, ποταμὸς ἀφ' ἑνὸς ῥέων.
285 ΕΙ. Ὡμοιῶντο.
286 ΕΠΙ. Πίστιν τ' σωτηρίας ἔδωκαν.
288 ΤΡΕΕ. Φοβοῦ. τὸ αὐτὸ δὲ δηλοῖ καὶ τὸ τάρβει.
289 ΕΠΙ. Ἐπιπάῤῥοθοι. δυϊκῶς· σημαίνει δὲ βοηθούς.
290 ΕΠΑΙ. Συγκαταθεμένου.
291 ΔΑ. Ἀναιρεθῆναι.
292 ΛΩ. Λήξει, παύσεται. μετωνύμως δὲ ἡ λῆξις ἀπὸ τοῦ φορτίου ἀποθεμένου δὲ λόφου τοὺς ζυγίους.

" Αὐτάρ τοι πυκινῶς ἐσωθησόμεθ', αἴκε πίθηαι,
" Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοιΐϊα πολέμοιο,
" Πρὶν κατὰ Ἰλιόφιν κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι
" Τρωϊκὸν, ὅς κε φύγῃσι· σὺ δ' Ἕκτορι θυμὸν ἀπούρας
" Ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.
Τὼ μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην·
Αὐτὰρ ὁ βῆ, μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμὴ,
Ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πλῆθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο·
Πολλὰ δὴ τεύχεα καλὰ δαϊκταμένων αἰζηῶν
Πλῶον, ἠὲ νέκυες· ὃ δ' ὑψόσε γέναθ' ἑπήδα
Πρὸς ῥόον αἰσσοντος ἀν' ἰθύν· ἐδέ μιν ἔσχε
Εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη·
Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὃν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Χώετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο
Ὑψόσ' ἀειρόμενος· Σιμόεντι δὲ κέκλετ' ἀΰσας·
" Φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφότεροί περ
" Σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄσυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
" Ἐκπέρσῃ· Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν.
" Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, κὴ ἐμπίπλησθι ῥεέθρα
" Ὕδατος ἐκ πηγέων, πᾶσας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους·
" Ἶσχε δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
" Φιτρῶν κὴ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
" Ὅς δὴ νῦν κρατέῃ, μέμονεν δ' ὅγε ἶσα θεοῖσι.
" Φημὶ γὰρ ὅττε βίην χραισμησέμεν, ὅτέ τι εἶδος,

296 ΕΚ. Ἀπὸ τοῦ Ἐκβόρος.
301 ΔΑΙΚ. Διακοπομένων.
303 ΙΘ. Ἐπ' εὐθείας κὴ τῷ ὁρμῷ τοῦ ποταμοῦ. ΕΣ. Ἐπίσχε.
306 ΚΟ. Ὕψωσεν.
309 ΣΧΩ. Ἐπίσχωμεν.
310 ΜΟ. Κατὰ τὸν μάχλον.
312 ΟΡΟ. Ἐρίθησεν, διέγαρον. ΕΝΑΥ. Τὰς τῶν ποταμῶν διώρυγας, ἢ τὰς ἀφ' ἑαυτῶν ῥεούσας πολαμούς.
313 ΙΣΤΗ. Ἄνισα.
315 ΜΕ. Προθυμεῖται.

" Οὔτε

" Οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τά πε μάλα νειόθι λίμνης
" Κείσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· καὶ δέ μιν αὐτὸν
" Εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἄλις χεράδος περιχεύας
" Μυρίον, ὄφρα οἱ ὀστὲ ὑπισήσονται Ἀχαιοὶ
" Ἀλλέξαι· τόσσον οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
" Αὐτῷ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, ὄφρα τι μιν χρεὼ
" Ἔσσῃ τυμβοχόης, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.
Ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆι κυκώμενος ὑψόσε θύων,
Μορμύρων ἀφρῷ τε, καὶ αἵματι, καὶ νεκύεσσι.
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διίπετέος ποταμοῖο
Ἴσχετ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἤρεε Πηλείωνα.
Ἥρη δὲ μέγ' ἄϋσε, περιδδείσασ' Ἀχιλῆι,
Μή μιν ὑποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης·
Αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
" Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
" Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἠΐσκομεν εἶναι·
" Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πυρὸς δὲ φλόγα πολλὴν
" Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέστεω Νότοιο

317 ΝΕΙ. Κάτωθεν.

318 ΙΛ. Ὑπὸ τ' ἰλύος ἤ πολυμοῦ, ὅ ἐστι ἢ πλήθους ἢ πηλοῦ.

319 ΧΕ. Τῆς ὑπὸ ποταμῶν ἀθροιζομένης ψάμμου, καὶ ξύλων συγκομιδῆς. Ἀρίστερχος δέ φησι, χεράδας καλεῖσθαι τὰς ποταμὰς, καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς λίθους. εἶναι δ' ἢ τὸ νῦν τοιοῦτον, πολλῆ ἰλὺϊ σὺν ὀλίγῃ πλήθει τῶν ποταμίων λίθων ἐπισωρεύσας χώσω. χεράδος ἓν, λιθάδες.

320 ΕΠΙ. Γυῶναι δυνήσονται.

321 ΑΛ. Ἀναλέξαι, συλλέξαι. ΑΣΙΝ. Ἰλύν. ὅ ἐστι γῆν ψαμμώδη, ὅθεν ἀσιογεῖαι, αἱ αἴμασιαι.

323 ΤΥΜ. Χωστοῦ πάφατ. τύμβος δὲ ὁ τάφος, τὸ πλῆθος τυμβοχόησαι. ὅτως Ἀρίστερχος, καὶ Ἀσκαλωνίτης, καὶ οἱ πλείους. ἄμεινον γὰρ ἐν τῷ ῥήματι τὸ πρᾶγμα λαμβάνειν, ἢ τῷ ὀνόματι.

324 ΘΥ. Πληθύων καὶ ὁρμῶν.

325 ΜΟΡ. Ἀναζέων, πληθύων.

326 ΠΟΡ. Νῦν βαθύ. ΔΙ. Τὸ ὂν τὸ ὁμοῦν ἢ Διὸς γενόμενος.

327 ΑΕΙ. Ἐπαιρόμενον, ὑψούμενον. ΚΑ. Κατελάμβανε δέ.

331 ΚΥΛ. Χωλέ. λέγει ἢ τὸν Ἥφαιστον. ΑΝ. Κατὰ στῦ γὰρ ἄξιον ἀνταγωνιεῖται ἡγεμονεύειν τὸν Ξάνθον.

333 ΠΙ. Ἐνδείκνυται ἢ ὡς διέφερε πολλῷ φλόγα ἐμφαίνων, ἵνα γνῶ τὴν τοῦ πυρὸς δύναμιν.

" Εἶσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσασα θύελλαν,
" Ἦ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς ἕ τεύχεα κήαι,
" Φλέγμα κακὸν φορέασα· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
" Δένδρεα καῖ', ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρί· μήδε σε πάμπαν
" Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω χ' ἀρείῃ·
" Μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος· ἀλλ' ὁπόταν δὴ
" Φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.
Ὣς ἔφαθ'· Ἡφαιστος δὲ πιτύσκετο θεσπιδαὲς πῦρ.
Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καῖε δὲ νεκροὺς
Πολλούς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλωὴν
Αἶψ' ἂν ξηράνῃ, χαίρῃ δέ, μιν ὅστις ἐθείρῃ·
Ὣς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κάδδ' ἄρα νεκροὺς
Κῆεν, ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
Καίοντο πτελέαί τε, ϗ ἰτέαι, ἠδὲ μυρίκαι,
Καίετο δὲ λωτός τ', ἠδὲ θρύον, ἠδὲ κύπειρον,
Τὰ πρῶτ' καλὰ ῥέεθρα ἅλις ποταμοῖο πεφύκει·
Τείρονθ' ἐγχέλυές τε ϗ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίνας,
Οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυδίστων ἔνθα ϗ ἔνθα,
Πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἡφαίστοιο.
Καίετο δ' ἰς ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
" Ἦφαι', οὔτις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,

335 ΕΙ. Ὀρμήσω, περιύσομαι.
336 ΚΗ. Καύσω.
337 ΦΛΕΓ. Φλόγωσιν, πύρωσιν.
338 ΙΕΙ. Καὶ αὐτὸν δὲ τὸ Ξάνθον πρόβαλε πολλῇ φλογί.
341 ΣΧΕΙΝ. Ἐπισχεῖν. ΑΚΑ. Ἀκαταπαυστον, πολύ. ἢ παρ' ὅσον τὸ πῦρ ἀκμητὶ ῥᾳδιόσκιτον τῶν ὕλων.
342 ΤΙΤΥΣ. Καπεσκιάζειν, ἀντεξαπίζειν.
346 ΟΠΩ. Ὁ καιρὸς τῶν ὀπώρων πέων. ΝΕΟ. Νεωστὶ πεποιημένην ϗ ἀρδευθεῖσαν.
347 ΕΘΕΙ. Ἐξ ἔθους ἐπιμελοῖτο.
351 ΘΡΥ. Εἶδος πόας, ὁ λεγόμενος θρύον. ΚΥ. Ἔνιοί φασι κήρυλον.
355 ΠΝΟΙ. Θέρμῃ. ΠΟ. Πολυτέχνε.
356 ΙΣ. Δύναμις.

" Οὐδ'

" Οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην·
" Λῆγ' ἔριδος. Τρῶας δὲ κ' αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεὺς
" Ἄσσον ἐέλσειε· τί μοι ἔριδος κ' ἀρωγῆς;
Φῆ πυρὶ καιόμενος· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
Κνίσῃ μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος σπάλοιο,
Πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·
Ὡς καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ·
Οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴαχε· τεῖρε δ' ἀϋτμὴ,
Ἡφαίστοιο βίηφι πολύφρονος· αὐτὰρ ὅγ' Ἥρην,
Πολλὰ λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
" Ἐξ ἄλλων; ἀ μέν τοι ἐγὼ τόσον αἴτιός εἰμι,
" Ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
" Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·
" Παυέσθω δὲ κ' ἔτ' ἐγὼ δ' ἐπὶ τόδ' ὀμνύμαι,
" Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
" Μηδ' ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
" Καιομένη, καίωσι δ' Ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ' ἄρ' Ἡφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
" Ἡφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλέες· οὐ γὰρ ἔοικεν
" Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἕνεκα συφελίζειν.

361 ΑΝΕ. Ἀνίζει.
363 ΚΝΙΣ. Ἀντὶ τοῦ τὰ λίπη τήκων. παληλικὸν ἀντὶ συνηρημένῳ τὸ μίλδων. ΣΙΑ. Εὐτραφῶς, λιπαροῦ.
364 ΑΜ. Ἀνακάλλων. ΚΑΓ. Καθάπερ, παρὰ τὸ κῆαι.
366 ΕΘ. Νῶϊ σὺν ἠδύνατο. ΙΣ. Ἀλλ' ἐπίσχες.
369 ΕΧΡΑ. Ἐπεὶ ἐξαρχῆς ἐπηνέχθη σφοδρῶς. ΚΗ. Λυπεῖν, κακοῦν.
370 ΕΞ. Ὑπὲρ τὰς ἄλλας.
375 ΜΑ. Τῷ πάντα μερεμίνοντι. ΔΑ. Καίηται.
379 ΣΧΕ. Ἐπίσχες.
380 ΣΤΥ. Τιμάσειν, θλίψειν, κακῶν.

Ὡς

Ὣς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ κατέσσεσε θεσπιδαὲς πῦρ·
Ἄψορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσυτο καλὰ ῥέεθρα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
Παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ·
Ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα,
Ἀργαλέη, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
Σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ ὁμάδῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών·
Ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός· ἄϊε δὲ Ζεὺς
Ἥμενος Οὐλύμπῳ, ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
Γηθοσύνῃ, ὅθ' ὁρᾶτο θεὰς ἔριδι ξυνιούσας.
Ἔνθ' οἵ γ' οὐκ ἔτι δηρὸν ἀφέσταν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
Ῥινοτόρος, κὴ πρῶτος Ἀθηναίην ἐπόρουσε,
Χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
"Τίπτ' αὖ, ὦ κυνόμυια, θεὰς ἔριδι ξυνελαύνεις,
"Θάρσος ἄητον ἔχουσα; μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν.
"Ἦ ὀ μέμνῃ, ὅτε Τυδείδῃ Διομήδεϊ ἀνῆκας
"Οὐτάμεναι; αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα,
"Ἰθὺς ἐμεῦ ὦσας, ἅμα δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας·
"Τῷ σ' αὖ νῦν οἴω ἀποδισέμεν ὅσσα μ' ἔοργας.
Ὣς εἰπὼν, ὄτρυνε κατ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
Σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνὸς,

382 ΚΑ. Γεφύρῃ] καὶ κατέσυτο, ἵν' ᾖ τὰ καλὰ ῥέεθρα ὤρεμπτε.

385 ΒΕ. Βαρεῖα, δεινή.

386 ΔΙ. Διχῶς ἡ αὐτῶν ὠρεμπτη ἡ ψυχή· τετεῖσι, ἀμφοῖν ἔχων τὴν γνώμην. ΑΗ. Ἐκινεῖτο, ὥρμα.

388 ΑΜ. Περιέχηται δὲ ἡ σάλπιγξ, ἐξ ὧν ἀφῄρηται, ὅτι τὸ ἰδίων χρόνων ἀνόμασε τὴν σάλπιγγα ὁ Ποιητής.

392 ΡΙ. Ὀτιτρώσκων καὶ ἀμαχήτων τὰς ῥινάς· ῥιναὶ δὲ καλεῖνται αἱ ἀπίδες, ὅτι ἐκ βοείων βυρσῶν εἰσιν, ὁμοίως ἢ ἐκ τοῦ τῶν ἀνθρώπων δέρματος.

393 ΟΝΕΙ. Ὀνειδισικήν.

394 ΚΥ. Ἀναιδὴς ὡς μῖγα· ἐκ δύο ἀναιδῶν πελέων ἢ τι κυνὸς ἐκ τῆς μυίας ἅμα τὸ ὑπερθάλλον τῆς ἀναιδείας. ΞΥ. Συμπάλλεις εἰς μάχην.

395 ΑΗ. Μέγιστον χάρτες.

397 ΠΑ. Ἐν τῇ πάντων ὄψει ὁρώμενον, πᾶσιν ὁρώμενον. Οἱονεὶ πανόρατον.

398 ΕΔΑ. Ἔκθψας.

Τῇ

Τῇ μιν Ἄρης ἔτησε μιαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ·
Ἡ δ' ἀναχασαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,
Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε,
Τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι ἕρον ἀρούρης·
Τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα·
Ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, κόνισε δὲ χαίτας·
Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
Καί οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Νηπύτι', ἦ δὴ νύ πω περ ἐπεφράσω ὅσσον ἀρείων
"Εὔχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις;
"Οὕτω κεν τ' μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνοις,
"Ἥ τοι χωομένη κακὰ μήδεται, οὕνεκ' Ἀχαιοὺς
"Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.
Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεν ὄσσε φαεινώ·
Τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἑλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρατο θυμόν.
Τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Ὤ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
"Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυσόμυια ἄγη βροτολοιγὸν Ἄρηα
"Δηΐῳ ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
Ὡς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ μετέστυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Καί ῥ' ὑπεισαμένη, πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
Ἤλασε· τὴ δ' αὖτε λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.

403 ΑΝΑ. Ὑποχωρήσασα.
405 ΟΥ. Ὅρον χώρας.
408 ΑΜ. Πεπλήγησεν.
410 ΕΠΕ. Ἐπίγνως, συνήσεις. ΑΡΕΙ. Βελτίων.
412 ΟΥ. Οὕτως ἂν σε αἱ τῆς μητρὸς ἐρινύες μετέλθοιεν.
413 ΧΩ. Νῶϊ ὀρκιζομένη.
422 ΜΕ. Ἐπ' αὐτῷ παρεχώρει, τιμώρησον.
423 ΜΕ. Ὥρμησεν.
424 ΕΠΙ. Ἐφορμήσασα.

Τὼ

Τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο πατὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ·
Ἡ δ' ἄρ' ἐπόψομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
" Τοιῶδε νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοὶ,
" Εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτοῖσιν,
" Ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
" Ἦλθεν Ἄρει ὀπίκουρος, ἐμῷ μήνι ἀνιόωσα·
" Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πολέμοιο,
" Ἰλίῳ ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πολίεθρον.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
" Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέστημεν; ἀτὰρ ἔοικεν,
" Ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἴκ' ἀμαχητὶ
" Ἴομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς πατὶ χαλκοβατὲς δῶ.
" Ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος· ἀ γὰρ ἔμοιγε
" Καλὸν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα.
" Νηπύτι', ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· ἀτὰρ καὶ τῶν περ
" Μέμνησαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶ,
" Μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
" Πὰρ Διὸς ἐλθόντε θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
" Μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ· ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν;
" Ἤτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα
" Εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
" Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βόας βουκολέεσκες

Suidas in Voce.

430 ΘΑΡ. Εὐθαρσεῖς.
437 ΑΙ. Ὀνειδιστικόν.
438 ΧΑ. Ἰσχυρόν.
443 ΑΓΗ. Ἀνδρεῖον.
444 ΘΗ. Ἐπὶ μισθῷ ἐδουλεύσαμεν.
445 ΡΗ. Ἐπὶ ὡμολογημένῳ καὶ ὡρισμένῳ μισθῷ. πῶς δέ, φησι, Ἀπόλλων μὲ ὁ μέμνηται τῶν παρὰ Λαομέδοντος θητείας, Ποσειδῶν ὁ μνείαν ταύτης ποιεῖται; καὶ ῥητέον, ὅτι Ποσειδῶν μὲν εἰκότως τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖ, καὶ προσέτι παροξύνεται τῇ μνήμῃ. Ἀπόλλων δὲ μνησικακεῖ, διότι μᾶλλον τιμᾶται παρ' αὐτῶν. ἡ δὲ πλουσία χάρις καὶ ἐλάττων ἡ δύναται μεῖζον ἔγκλημα λῦσαι.
446 ΕΔΕΙ. Ὠκοδόμησα.
448 ΦΟΙ. Φασὶ τὸν Ἀπόλλωνα κεκλῆσθαι νόμιον,

" Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπίδακος ὑληέσσης.
" Ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθέες Ὧραι
" Ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἄπαντα
" Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
" Σοὶ μὲν οὐ' ἠπείλησε πόδας ἠδὲ χεῖρας ὕπερθε
" Δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων·
" Στεῦτο δ' οὐγ' ἀμφοτέρων ἀποκοψέμεν ἄατα χαλκῷ.
" Νῶϊ δέ τ' ἄψορροι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
" Μισθὸν χωόμενοι, τὸν ὑπέσχετο οὐκ ἐτέλεσσε.
" Τῶ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; ἠδὲ μεθ' ἡμέων
" Πειρᾷ, ὥς κεν Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται;
" Πρόχυ κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίης ἀλόχοισι;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
" Ἐννοσίγαι', οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
" Ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἕνεκα πολεμίζω
" Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μέν τε
" Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
" Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν ἀκήριοι· ἀλλὰ τάχιστα

νόμιον, ἀφ' τοιούτων αἰτίαν. οἱ παλαιοὶ τὰς λοιμὰς ἐξ Ἀπόλλωνος νόμιζον. πᾶς γὰρ λοιμὸς ἀπὸ τῶν ἀλόγων ἄρχεται, ὡς φησι καὶ Ὅμηρος. Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο, καὶ κύνας ἀργούς. βελόμενος δὲ ἂν τοῖς θεὸν δυσκρῖναι, ἵνα τὰς λοιμὰς ἀποφύγῃ, νόμιον καὶ φύλακα τῶν βοσκημάτων σκάλισιν. ὅθεν καὶ ἐδώκατο Ὅμηρος ἐπεῖν ἑοικόλησε παρὰ Λαομέδοντι, καὶ Ἀδμήτῳ ἱπποφορβῆσαι. οὕτως ἴσχυεν Ἀπόλλων. ΒΟΥ. Ἔντεμες, ἔσσυτες. ἐλικας δὲ τὰς βοῦς φησιν ἐπιθετικῶς, ἤτοι ἀπὸ τῶν κινήσεως τῶν ποδῶν, καθ' ὃ ἑλίποδες λέγον), ἢ τὰς ἑλικοειδῆ τὰ κέρατα ἐχούσας, ὃ ἐστι ἐπικαμπῆ.

449 ΚΝΗ. Ταῖς παλαίσαι τῶν ὁρῶν. ΠΟ. Πολλὰς ἐξοχὰς καὶ ἀπόκλισεις ἔχοντος.

450 ΠΟ. Πολλὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις τῇ αὐτῶν ἐπιτευχθείσῃ ἐμποιοῦσιν.

451 ΒΙ. Μετὰ βίας ἀφείλετο.

454 ΠΕ. Πειρᾶσιν. ΤΗ. Πόρρω ἐσῶν.

455 ΣΤΕΥ. Διπροσωπούμην, ὑπισχνοῦντο. ΑΠΟ. Ἀπολείπουσιν. ΟΥ. Ὦπα.

456 ΚΕ Ὀργίλῳ. Ὀργισμένῃ τῇ ψυχῇ.

458 ΤΟΥ. Διὰ ὧν τοὺς τοιαύτας αἰτίας, τοῖς τότε ὄχλοις φέρεις χάριν.

460 ΠΡΟΧ. Παντελῶς ἀσθενῶς.

462 ΣΑΟ. Σώφρονα, φρόνιμον.

464 ΔΕΙ. Δειλέων, ἀθλίων. ΕΟ. Ἀντὶ τῶν φύλλοις ὁμοίοις, ἀφ' τοῦ καὶ αὐτοὶ ἀπορρέοντες ἀφανίζεσθαι.

465 ΖΑ. Μεγάλως ἐνθερμοι, συνεργεῖς, ὀρεσκῆοι, ἢ λαμπροὶ καὶ αὐξανόμενοι. ΤΕ. Γίγνονται.

" Παυσώμεθα μάχης· οἱ δ' αὐτοὶ δηριάσθων.
Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἴδετο γάρ ῥα
Πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι.
Τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν
Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
" Φεύγεις δή, Ἑκάεργε; Ποσειδάωνι δὲ νίκην
" Πᾶσαν ἐπέτρεψας; μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας;
" Νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὔτως;
" Μή σ' ὗν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
" Εὐχομένης, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
" Ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
Ὡς φάτο· τὴν δ' ἔτι πρόσφη ἑκάεργος Ἀπόλλων.
Ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη θυγάτηρ
Νείκεσεν Ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεσσι·
" Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδὲς, ἀντίη ἐμεῖο
" Στήσασθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι,
" Τοξοφόρῳ περ ἐοῦσα· ἐπεὶ σέ λέοντα γυναιξὶ
" Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν' ἥν κ' ἐθέλῃθα.
" Ἦτοι βέλτερόν ἐστι κατ' ἄρεα θῆρας ἐναίρειν,
" Ἀγροτέρας τ' ἐλάφους, ἢ κρείσσοσιν ἴφι μάχεσθαι.
" Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
" Ὅσσον φερτέρη εἰμί, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ὑπὸ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε

467 ΔΗ. Φιλονεικείτωσαν.
468 ΑΙ. Ἠδεῖτο.
469 ΠΑ. Εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τὲ πατρὸς ἀδελφῷ.
471 ΑΓΡΟ. Κωμῳδικὴ, θηρωτικὴ. λέγει δὲ τὴν Ἄρτεμιν.
473 ΜΕ. Μάταιον.
481 ΑΔ. Μὴ δεδικῇς, θρασεῖα.
482 ΜΕ. Ἐναντιοῦσθαι τῇ δυνάμει.
483 ΛΕ. Ἐπίφθονον ὡς λέοντα.
485 ΒΕΛ. Βέλτιον, κρεῖσσον.
486 ΑΓΡΟ. Ἀχαΐας.
487 ΔΑ. Μαθεῖν.
489 ΚΑΡ. Ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας συλλαβοῦσ' ἐκ καρπῶν. ΕΜΑΡΠ. Κατέλαβεν.

Σκαμ-

Σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόξα·
Αὐτῇσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' ἴκρια μειδιόωσα
Ἐντροπαλιζομένῳ· ταχέες δ' ἔκπιπτον ὀϊστοί·
Δακρυόεσσα δ' ἔπειτα θεὰ φύγεν, ὥς τε τρέλεια,
Ἣ ῥά θ' ὑπ' ἰῷ ἴρηκος κοίλῳ εἰσέπατο πέτρῃ,
Χηραμόν· ἐδ' ἄρα τῇ γε ἁλώμεναι αἶσιμον ἦεν·
Ὣς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
Λητὼ δὲ προσέειπε Διάκτορον Ἀργειφόντην·

" Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι ὅτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
" Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
" Ἀλλὰ μάλα προφέρουσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
" Εὔχεσθ' ἐμὲ νικῆσαι κρατερῇφι βίῃφιν.

Ὣς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ σαωσάντων καμπύλα τόξα,
Πεπθεόντ' ἄλλυδις ἄλλα μετ' εροφάλιγγι κονίης·
Ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·
Ἡ δ' ἄρ' Ὄλυμπον ἵκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
Δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ
Εἵλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνήρετο, μειδιάσας·

" Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, οὐρανιώνων
" Μαψιδίως, ὡσεί τι κακὸν ῥέξασαν ἐναντίη;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἐϋστέφανος Κελαδεινή·

" Σή μ' ἄλοχος συφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,

490 ΑΙ. Ἀμφηρεῖτο.
491 ΕΘΕΙ. Ἔτυπτεν.
493 ΠΕ. Περιστερά.
494 ΙΡΗ. Ἱέρακος. Προσληπτέον τὸ διωκομένη.
495 ΧΗΡΑ. Χώρημα, καταδυσιν. ΑΛΩ. Ληφθῆναι εἰμαρμένον ἰῷ.
499 ΠΛΗΚ. Διαπληκτίζεσθαι, στασιάζειν.
502 ΣΥ. Σωσελάμβανε.
503 ΠΕΠ. Πεπλωκότα. ΣΤΡΟ. Συροφῇ.
507 ΕΑ. Πέπλῳ. ΠΡΟ. Πρὸς ἑαυτόν.
511 ΕΥ. Καλὴν στεφάνην ἔχουσα. στεφάνη δ' ἐστὶ κόσμος γυναικεῖος, καὶ σφενδονοφακελώσεως εἶδος.

" Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
Μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἐϋδμήτοιο πτόλιος,
Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνῳ.
Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Οἱ μὲν χωόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιόωντες·
Κάδδ' ἵζον πρὸς πατρὶ κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Τρῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνῃ
Ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἑ μῆνις ἀνῆκε,
Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν·
Ὣς Ἀχιλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν.
Εἰσήκει δ' ὁ γέρων Πρίαμος θείοιο διὰ πύργου,
Ἔς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίνετ'· ὁ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
Ὀτρυνέων πρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς·
" Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
" Ἔλθωσι πρυτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
" Ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἷον λοίγιος ἔσται.
" Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
" Αὖτις ἔπ' ἀψ θέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας·
" Δείδια γὰρ, μὴ ἆλλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἅλῃται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·

516 ΜΕΜ. Ἔμελλεν.
521 ΟΛΕ. Ἀνήρ.
530 ΑΓΑ. Ἐνδείξας. ΠΥ. Πυλωρούς.
531 ΠΕΠ. Ἀνεῳγμένας.
534 ΑΛΕΝ. Συγκρίνητε.
535 ΑΥ. Πάλιν ἐπικλεῖσαι, ἢ ἐπιθεῖναι. ΣΑ. Θύρας.
537 ΑΝΕ. Ἀνίσειλαν, ἀνέωξαν. ΟΧΗ. Νῶν μοχλούς.

Αἱ

Αἱ δὲ πεζαθεῖσαι πεῦξαν φάος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
Οἱ δ' ἰθὺς πτόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,
Δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίοιο
Φεῦγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ· λύσατο δέ οἱ κῆρ
Αἰὲν ἔχε κρατερὴ, μιμέσκετο δ' ὠκέας ἵππους.
Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίλῳ ἕλον ἷες Ἀχαιῶν,
Εἰ μὴ Ἀπόλλων φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε,
Φῶτ' Ἀντήνορος ἠὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
Ἐν μέν οἱ κραδίῃ θάρσος βάλε, πὰρ δέ οἱ αὐτὸς
Ἕστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας χεῖρας ἀλάλκοι,
Φηγῷ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Αὐτὰρ ὅγ', ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
Ἕστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
"Ὤ μοι ἐγών, εἰ μέν κεν ὑπὸ κρατερῷ Ἀχιλῆϊ
"φεύγω, τῇπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται,
"Αἰρήσῃ με καὶ ὡς, καὶ ἀνάλκιδα θείρεται μήσῃ·
"Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
"Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
"Φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλήϊον, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
"Ἴδης τε κνημούς, καπά τε ῥωπήια δύω,
"Ἐσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
"Ἰδρῷ ἀποψυχθείς, πτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην·

538 ΠΕΤ. Ἐξαπλωθεῖσαι, ἀνοιχθεῖσαι.
541 ΔΙ. Ξηροὶ ὑπὸ δίψης. ΚΑΡ. Ξηροί. κεφαλέοι.
542 ΣΦΕ. Ἀντὶ τοῦ σφιδαιῶς, ἐπαδυσμένως, ἢ καταπληκτικῶς.
549 ΚΕΚΛ. Ἀντὶ τοῦ φευγόμενος ὑπὸ φηγῷ, καὶ σκεπαζόμενος αὐτῇ.
551 ΠΟΡ. Καπὰ βάθος ἰμειρόμενα, καὶ διηνεκῆτο.
556 ΥΠΟ. Ὑπὸ Ἀχιλλέως συγχωρήσω παράστασθαι.
558 ΙΛ. Τόπος οὗ ἡ Ἴλιος πίπτει.
559 ΡΩ. Ἰμαντώδη φυτὰ, ἀφ' ὧν τὰ δίκτυα τῶν ὕλης.

"Ἀλλὰ

" Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
" Μή μ' ἀπειρόμενον πόλιος πεδίονδε νοήσῃ,
" Καί με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν·
" Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἔσῃ θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας·
" Λίην γὰρ κρατερὸς ὀπιπεύει ἐς ἀνθρώπους.
" Εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε πόλεως κατεναντίον ἔλθω·
" Καὶ γάρ θην τότε τρωτὸς χρὼς ὀξέϊ χαλκῷ,
" Ἐν δὲ ἶα ψυχή· θνητὸν δέ ἑ φάσ' ἄνθρωποι
" Ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς εἰπὼν, Ἀχιλῆα ἀλεὶς μένεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Ἄλκιμον ὠρμᾶτο πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἤυτε πάρδαλις εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
Ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, ὅδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖ, ὅδε φοβεῖται, ἐπεί κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
Εἶπερ γὰρ φθάμενός μιν ἢ ἀτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν,
Ἀλλά τε ὧι περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
Ἀλκῆς, πρίν γ' ἢὲ ξυμβλήμεναι, ἢὲ δαμῆναι·
Ὡς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυὸς, δῖος Ἀγήνωρ,
Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλῆος.
Ἀλλ' ὁ γὰ ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσε ἴσην,
Ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' ἀύτει.
" Ἦ δή πα μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
" Ἥμαλι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων·
" Νηπύτι', ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ·
" Ἐν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμὲν,

562 ΔΙΕ. Διελογίσατο.
563 ΑΠΑ. Ἀπαίρονται.
564 ΜΑΡ. Καταλαβοῦσι.
567 ΠΡ. Ἐὰν ἐμπροσθεν τῆς πόλεως.
570 ΟΠΑ. Κατόπιν διώκει.
571 ΑΛΕΙΣ. Συγκρυφείς.
573 ΞΥ. Ὑλώδης τόπος, συμπλέκεται.
578 ΑΛ. Νεῶν ἁλιεύσεως, βοηθείας.
582 ΑΥΤΕΙ, Ἔοικε.
583 ΗΔΗ. Ὅλως δὴ πάνυ ἤλπισας.
584 ΑΓΕ. Αὐχήσεις.

" Οἳ

" Οἵ κεν πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε, καὶ υἱῶν,
" Ἰλιον εἰρύσμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
" Ὡδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.
Ἦ ῥα, καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε·
Καί ῥ' ἔβαλε κνήμῃλιν ὑπὸ γόνατος, ὐδ' ἀφάμαρτεν·
Ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοτεύκτου καναστέροιο
Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε
Βλημένου, ὐδ' ἐπέρησε, θεῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
Πηλείδης δ' ὡρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο
Δεύτερος· ὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
Ἀλλά μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
Ἠσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι·
Αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀπέρυκεθε λαοῦ·
Αὐτῷ γάρ ῥ' Ἑκάεργος Ἀγήνορι πάντα ἐοικώς,
Ἕσπετο πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
Ἕως ὃ τε πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
Στρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
Τυτθὸν ὑπεκπροθέουσα, δόλῳ γὰρ ἔθελγεν Ἀπόλλων,
Ὡς αἰεὶ ἔλποιτο κιχήσεσθαι ποσσὶν οἷσι·
Τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
Ἀσπάσιοι ποτὶ ἄστυ· πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος Ϲ τείχεος ἐκτὸς
Μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γνώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι,
Ὅς τ' ἔβαν ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο
Ἐς πόλιν, ὄφρα τῶν γε πόδες καὶ γοῦνα σάωσαν.

588 ΕΙ. Φυλάξομεν. ΠΟΤ. Τεθνήξῃ, ἐπὶ θάνατον ἔλθῃς.
594 ΗΡΥ. Κατίσχειν.
599 ΑΠΟ. Ἀπεῖρχεν, ἀπεχώρισε.
604 ΕΘΕΛ. Νεῶν, ὑπάλλαξε.
610 ΕΣΕ. Ἀθρόως ἐπῆλθον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Χ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΤΩΝ Τρώων ἐγκλειοθέντων ἐς τὴν πόλιν, μόνος Ἕκτωρ ὑπομένει τὰς Ἀχιλλέως, τὸ μὴ πεζῶν φεύγειν, ἔπειτα ὑπ' ἀνθίστου, Ἀθηνᾶς αὐτὸν πεισάσης· καὶ ἀναιρεῖται. Ἐξάψας δ' αὐτὸν ἅρματος Ἀχιλλεὺς, ἀφ' οὗ πεδίον ἐπὶ τὰ ναύσταθμα ἕλκει· οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὀδύρονται ταῦτα ὁρῶντες ἐγκεκλεισμένοι.

Ἕκτορος ἀναίρεσις.

Χὶ δ' ἄρα τεῖς ἅμὲ τεῖχος ἄγαν κτάνεν Ἕκτορ' Ἀχιλλεύς.

Ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες ἠΰτε νεβροὶ,
Ἱδρῷ ἀπεψύχοντο, πίον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τείχεος ἆσσον ἴσαν, σάκεα ὤμοισι κλίναντες.
Ἕκτορα δ' αὖτε μοῖρα μένος καὶ μοῖρ' ἐπέδησεν,
Ἰλίου πρόπαροιθε, πυλάων τε Σκαιάων.
Αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
"Τίπτέ με, Πηλέος υἱὲ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
"Αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νυ πώ με

1 ΑΣ. Κατὰ τὴν πόλιν. ΠΕ. Δειδιακότες, ἐκπεπληγμένοι, ἢ μὴ δίκης πρόφυγόντες.

2 ΑΠΕ. Πρὸς ἄνεμον ἐξημένοντο, ἀνεκτῶντο ἑαυτές. ΑΚΕ. Ἐθιρμαίνοντο. κύριως ἀκεῖσθαι, τὸ ἄχος ἰᾶσθαι. ἢ τὸ ὅπως δήποτε θεραπεύειν, ὅθεν Φεύγας ἀκεσὼ τὴν ἑαυτὸν, καὶ Ἀθηναῖοι ἀκέσιον φασι.

3 ΚΕ. Προκεκλιμένοι, ὅ ἐστι πρεσχόμενοι ὑπὸ τὸ τειχῶν. ἐπάλξεις γὰρ οἱ τῶν τειχῶν προβόλμοι πρόμαχῶνες.

4 ΙΣΑΝ. Παρεγένοντο. ΣΑ. Τὰς ὤμους πᾶς ἀσπίσι καλύψαντες.

5 ΟΛΟ. Ὁλιθρία.

"Ἐγωγε,

"Εγνως, ὡς θεός εἰμι· σὺ δ' ἀπερχὲς μεμεάνεις.
"Ἦ νύ τοι ἔτι μέλε Τρώων πόνος, οὓς ἐφόβησας,
Οἳ δήτοι εἰς ἄξυ ἄλεν, σὺ δ' ἦλθες λιάθης·
Οὐ γάρ με κιανέεις, ἐπεὶ ἄτοι μόρσιμός εἰμι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
"Ἔβλαψάς μ', Ἑκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
Ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
Γαῖαν ὀδάξ ἕλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, σοὶ δ' ἐσάωσας
Ῥηϊδίως, ἐπεὶ ἄτι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσω·
Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
Ὣς εἰπὼν, προτὶ ἄξυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
Σεύάμενος ὥστ' ἵππος ἀεθλοφόρος, σὺν ὄχεσφιν
Ὅς ῥά τε ῥεῖα θέῃσι τιταινόμενος πεδίοιο·
Ὣς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Παμφαίνονθ' ὡς τ' ἀστέρ' ἐπεσύμενον πεδίοιο,
Ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
Φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ·
Ὅν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπικλήσκουσι καλέουσι·

11 ΠΟΝ. Τὸ κῦ Τρώων ἔργον.
12 ΑΛΕΝ. Συνεστράφησαν, ἔφυγον. ΑΙ. Ἐξέφυγες, ἐξέκλινας, ἢ ἐπλανήθης.
13 ΜΟΡ. Μοῖρα ὑποκείμενος, θνητός.
15 ΟΛΟ. Ὀλιθριώτατε.
17 ΟΔΑΞ. Τοῖς ὀδοῦσιν.
19 ΟΠΙΣ. Ὕστερον, χρονικῶς.
20 ΤΙ. Ἐπιμωρησαίμην ἄν σε.
22 ΣΕΥ. Ὁρμήσας. ΑΕΘ. Ἀγωνιστής.
23 ΘΕ. Τρέχη. ΤΙ. Τεῖνων, ἐλαύνων.
24 ΛΑΙ. Ταχίαι. ΕΝΩ. Κατὶ φέρειν, ἐπὶ ἐμέ.
27 ΟΠΩ. Κατὰ τὸ φθινόπωρον. ΕΙ. Ἀνατέλλει. ἄνεισι τῶν ἄστρων ἀνατολῶν δηλονότι. ΑΓΙ. Λαμπραί, εὐσταθεῖς.
29 ΚΥΝ. Τὸν ἀστέρα κύνα ἔτως ἔφη. ἔνιοι δέ φασι τόνδε τὸν καταστερισμένον κύνα, ὃν Ὠρίωνος, ἀλλὰ Ἠριγόνης ὑπάρχειν, ὃν καταστερισθῆναι διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Ἰκάριος ἦλθέ ποτε εἰς Ἀθήνας· ἔχει δὲ θυγατέρα Ἠριγόνην, ἥτις κύνα νήπιον ἔτρεφε. ξενίσας δέ ποτε ὁ Ἰκάριος Διόνυσον, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ οἶνόν τε καὶ ἄμπελον κλήμα· καὶ δὲ πὰς ὃ θεὸς ὑποθήκας, θείη τὴν γῆν, ἀποφαίνων τὸν Διόνυσον χάριν, ἔχων σὺν ἑαυτῷ καὶ τὸν κύνα. γευόμενος δὲ ἐκτὸς τῆς πόλεως, βακχίοις εἰ-

Λαμπρότατος μὲν ὅγ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
Καί τε φέρῃ πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
Ὡς δ' χαλκὸς ἔλαμπε περὶ ῥήθεσι θέοντος.
Ὤμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅγε κόψατο χερσὶν,
Ὑψόσ' ἀναχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐγεγώνῃ,
Λιτόμενος φίλον υἱόν· ὁ δ' πρὸπάροιθε πυλάων
Εἰσήκῃ, ἄμοτον μεμαὼς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
Τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὀρεγνύς·
" Ἕκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
" Οἶος, ἄνευθ' ἄλλων· ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς,
" Πηλείωνι δαμείς· ἐπεὶ πολὺ φέρτερός ἐστιν·
" Σχέτλιος, αἴθε θεοῖσι φίλος τοσόνδε γένοιτο,
" Ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἑ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
" Κείμενον· ἦ κέ μοι αἶνον ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι.
" Ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὐνιν ἔθηκε,
" Κτείνων, καὶ περνὰς νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων.
" Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε Λυκάονα καὶ Πολύδωρον
" Οὐ δύναμαι ἰδέειν, Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,
" Τούς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.

νον παρέχειν. οἱ δὲ ἀθρόως ἐμφορησάμενοι, οἱ μὲν εἰς βαθὺ ὕπνον ἐτράποντο· οἱ δὲ ἐγερθέντες, καὶ νομίσαντες πεφαρμάχθαι, τὸν Ἰκάριον ἀπέκτειναν. ὁ δὲ κύων ὑποτρέψας πρὸς τὸν Ἠριγόνην, διὰ ὠρυγμοῦ ἐμήνυσεν αὐτῇ τὰ γεγονότα. ἡ δὲ μαθοῦσα τὸ ἀληθὲς, ἑαυτὸν ἀνήρτησε. νόσῳ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι γενομένης, καὶ χρησμὸν Ἀθηναῖοι τόν τε Ἰκάριον καὶ τὸν Ἠριγόνην σκιροφορίοις ἐγέρασιον τιμᾶις. οἱ καὶ κατηστερισθέντες, Ἰκάριος μὲν Βοώτης ἐκλήθη, Ἠριγόνη δὲ παρθένος, ὁ δὲ κύων τὸν αὐτὸν ὀνομασίαν ἔσχεν. ἱστορεῖ Ἐρατοσθένης.

30 ΣΗ. Σημεῖον.

31 ΠΥ. Ἤτοι κυρίως ὡς ἡμεῖς λέγομεν, ἢ τὸν δι' ἀέρος ἐκκαυσιν.

39 ΑΝΕΥ. Χωρὶς τῶν λοιπῶν.

40 ΠΗ. Ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀναιρεθείς.

41 ΤΟΣ. Τοσοῦτον.

43 ΑΧΟΣ. Οὕτως ἂν ἀπέλθοι μου τὰ κακὰ τῶν φρενῶν.

44 ΕΥ. Ἔρημον, χῆρον, ἐστερημένον. εὖνις, ὃ ἐστιν, εὐναζόμενον, ἐξ οὗ τὸ ἡσυχάζοντα, ἐξ οὗ ἠρημωμένον, ἐξ οὗ ἐστερημένον, ἢ παρὰ τὸ εἷς ἑνός, ἕνις καὶ εὖνις ὁ μεμονωμένος.

45 ΠΕΡ. Πιπράσκων. ΤΗ. Πόρρω ὢσῶν.

47 ΑΛΕΝ. Συσσωφείλων, συγκλεισθέντων, φυγόντων.

48 ΚΡΕΙ. Κραιτεύουσα.

" Ἀλλ'

" Ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἦτ' ἂν ἔπειτα
" Χαλκῷ τε χρυσῷ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον
" Πολλὰ μὲν ὤπασε παιδὶ γέρων ὀνομακλυτὸς Ἄλτης.
" Εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
" Ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα·
" Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
" Ἔσται, ἢν μὴ καὶ σὺ θάνῃς Ἀχιλῆϊ δαμασθείς.
" Ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
" Τρῶας καὶ Τρωάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
" Πηλείδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς·
" Πρὸς δέ με τὴ δύσηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε,
" Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
" Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσῃ, κακὰ πολλ' ὀπιδόντα,
" Υἱάς τ' ὀλλυμένους, ἐλκυσθείσας τε θύγατρας,
" Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
" Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
" Ἑλκομένας τε νυὸς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
" Αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες προθύροισι θύρῃσιν
" Ὠμησταὶ ἐρύουσιν, ἐπεί κέ τις ὀξέϊ χαλκῷ
" Τύψας, ἠὲ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληται,

50 ΑΠΟ. Ἀπολυτρωσόμεθα.
51 ΟΝΟ. Ἔνιοι, ὀνομάκλητος. Ἄδοξος. ἀκατανόητον ἢ ὑφ' ἕν.
54 ΜΙ. Ὀλιγοχρονιώτερον.
58 ΑΙ. Βίᾳ, ζωῆς. ΑΜΕΡ. Στερηθῇς, ἀφαιρεθῇς.
59 ΦΡΟ. Ἔτι σωφρονοῦντα, πρὶν ἐπισῆναί σοι τὰς πολεμίους. ἦγνοι ἕως ἂν φρονεῖν ἐμοὶ κύριος.
60 ΟΥ. Ἐπὶ τῇ τοῦ γήρως ἐξόδῳ, ἐπὶ τῷ τέρματι.
61 ΕΠΙ. Θικοτάμενον.
62 ΕΛ. Ἀντὶ τοῦ αἰχμαλωτιαθείσας.
63 ΚΕ. Πορθουμένους.
64 ΒΑΛ. Προσρηγνύμενα τῇ γῇ.
65 ΝΥ. Νύμφας.
66 ΠΥ. Τελούταιον, ἔσχατον. ΠΡΩ. Ταῖς πρώταις θύραις, τοῖς πρώτοις.
67 ΩΜΗ. Ὠμοφάγοι. ΕΡΥ. Ἑλκύσουσι.
68 ΤΥ. Ἐκ χειρὸς πλήξας. ΡΕ. Τῶν δὲ σώματος μελῶν, ὅτι κοινὸς αὐτοῖς μέλος τὸ ζωϊκὸν καὶ ψυχικόν ἐστι. ῥέζη δὲ τὰ ζῶντα μέλη, δι' ὧν ῥέζομέν τι. Αἰολεῖς δὲ τὸ πρόσωπον, καὶ ῥιθομαλίδας, τὰς εὐπροσώπους.

" Οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας πυλαωρὸς,
" Οἵ κ' ἐμὸν αἷμα πόντες, ἀλύοντες περὶ θυμῷ,
" Κείοντ' ἐν προθύροισι· νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
" Ἀρηϊ κταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξέϊ χαλκῷ,
" Κεῖθι, πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅ, τι φανείη·
" Ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον,
" Αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
" Τοῦτο δὴ οἰκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
Ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἕλκετο χερσὶ,
Τίλλων ἐκ κεφαλῆς· ἐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.
Μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
Κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε,
Καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ἕκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον
" Αὐτοὺ, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον·
" Τῶν μνῆσαι, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δῆϊον ἄνδρα
" Τείχεος ἐντὸς ἰών· μηδὲ προμος ἵστασο τούτῳ·
" Σχέτλιος· εἴπερ γάρ σε κατακτάνῃ, ἐ σέ τ' ἔγωγε
" Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτὴ,
" Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνωθέ δέ σε μέλλα νῶϊν
" Ἀργείων πὰρ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.

69 ΤΡΑ. Τὲς ἐν τραπέζῃ τρεφομένους. ΠΥ. Πυλωρὺς, φύλακας.

70 ΑΛΥΣ. Ὑπὸ πλησμονὴς ἀλύοντες. οἷον σὺ ἄλλῃ ὄντες δυσφορέοντες· οἱ δὲ ἄκρον ἄγαν λυπῶντες.

71 ΚΕΙ. Κείσονται ἐν τοῖς προθύροις.

74 ΠΟ. Ἢ τε πεπολιαμένον, ἢ τὸ ἐπιμαν, ἢ αἰδῶς ἄξιον ἔ σώματος.

75 ΑΙΣ. Καταισχύνωσιν, συνεξίστωσιν.

76 ΟΙΚ. Ἐλεινὸν, οἰκτρὸν. ΔΕΙ. Δειλαίοις, ἀθλίοις.

80 ΚΟΛ. Γυμνοῦσα τὸ κόλπον. λέγει δὲ τὸ κατὰ σῆθος μέρος. ΑΝΕΣ. Ἀνέτεινεν.

82 ΑΙ. Αἰδέ, ἐντρέπου.

83 ΛΑ. Τὸν λήθην ἐμποιοῦντα τοῖς παισὶ τῶν κακῶν πάντων.

84 ΑΜΥ. Ἀμυνὸν. ΔΗΙ. Πολεμικὸν, ἐχθρὸν.

87 ΘΑ. Βλάσημα, φυτὸν παῦρον τὸ νέον, ἀπὸ δ' θάλλειν τῇ αὐξήσει.

88 ΠΟ. Πολλὰ δωρημένη ἀγαθὰ, ἢ ἡ μὴ πολλῶν δώρων κατ' ἔδνων γαμαμένη.

Ὡς

Ὡς τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱὸν,
Πολλὰ λισσομένω· ἀδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον·
Ἀλλ' οὔ μιν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσσον ἰόντα.
Ὡς δὲ δράκων ὄπὶ χειῆ ὀρέστερος ἄνδρα μιμήσι,
Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἐδὺ δέ τε μιν χόλος αἰνὸς,
Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἑλισσόμενος περὶ χειῆ·
Ὡς Ἕκτωρ, ἄσβεσον ἔχων μένος, οὐκ ἀπεχώρει,
Πύργῳ ἐπὶ προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
"Ὤ μοι ἐγὼν, εἰ μέν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
Πρυλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ πρὸ πτόλιν ἠγήσασθαι,
Νύχθ' ὑπὸ τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὦρτο δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
Νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀπασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
Μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο,
Ἕκτωρ ᾗφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
Ὧς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
Ἀντίον ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
Ἦέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι εὐκλειῶς πρὸ πόληος.
Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν,
Καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,

93 ΧΕΙ. Σχισμὴ. λέγει ἤ, τῇ ᾧ δράκοντος κατεδύσῃ. ΟΡΕ. Ἐν ὄρει Ἀμφιτελέων. ὄρειθ. ἐξ ἧς ἄγελος.

94 ΒΕ. Φαγὼν τὰ κακωλικὰ ἃ ἐν ποιητικῇ φάρμακα. λέγει ἤ μύρμηκας καὶ καυθάρους.

95 ΔΕ. Βλέπει. Ἀφ' οὗ τοῦτο ὁ δράκων ἔρηται, ἀφ' οὗ ὀξέως δεδορκέναι. ΕΛΙΣ. Συστρεφόμενος, ἑλισσόμενος.

97 ΠΡΟΤ. Προέχοντι.

100 ΕΛΕΓ. Ὀνειδ.

102. ΩΡΕ. Ὥρμησεν.

104 ΑΤΑΣ. Ἀμαρτίαις, βλάβαις.

106 ΕΙ. Περὶ ἐμοῦ ἔπη.

110 ΕΥ. Ἐνδόξως.

" Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
" Καί οἱ ὑποχωμαι Ἑλένην, ἠ κτήματ' ἅμ' αὐτῇ
" Πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλης ἐνὶ νηυσὶν
" Ἠγάγετο Τροίηνδ', ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
" Δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
" Ἀλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα πτόλις ἥδε κέκευθε·
" Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὅρκον ἑλωμαι,
" Μή τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
" Κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει.
" Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
" Μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσῃ,
" Οὐδέ τι μ' αἰδέσεται, κλενεῖ δέ με, γυμνὸν ἐόντα,
" Αὕτως, ὥστε γυναῖκα, ἐπεί κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
" Οὐ μέν πως νῦν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς, οὐδ' ἀπὸ πέτρης
" Τῷ ὀαριζέμεναι, ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε,
" Παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
" Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυμελαυνέμεν· ὅττι τάχιστα
" Εἴδομεν, ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.

Ὣς ὥρμαινε μνῶν· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς,
Ἶσος Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι πτολεμιστῇ,

118 ΚΕΚ. Κέκρυφεν, ἐν αὐτῇ ἔιχε.

119 ΓΕ. Τὸν ἐπὶ τῇ ἐντίμων ὄρκον, ὃν ἐν τοῖς ἐντίμοις ἐξιὼν ὀμόσσω.

123 ΙΚΩ. Νεῦν ἀντὶ δ', ἱκετεύσω.

124 ΑΙ. Προσδέξῃ), ὡς ἱκέτην. οἱ γὰρ ἱκέται αἰδοῖοι.

126 ΔΡΥ. Οὐκ ἴσι φησὶν, ἄπικρυς Ἀχιλλεὺς μύθους διηνῆσθαι, ὁποίους ἂν παρθένοι καὶ ἠίθεοι. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ σκληρότερα βρέφη παρὰ δρυσὶν, ἢ πέτραις εὑρίσκοντες, ἐνόμιζον ἐκ τούτων γεγονέναι. ἐκ τούτου ἡ ὑπόληψις. οἱ γὰρ παλαιοὶ νομαδικῶς ἐχρῶντο βίῳ, οἰκίας μηδέπω κεκτημένοι. αἱ δὲ γυναῖκες τίκτουσιν ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑπὸ τὰ κοιλώματα τῶν πετρῶν καὶ δρυῶν ἀνέρχεσθαι. εὑρισκομένας δέ τινες, ἐνόμιζον ἐκεῖθεν γεγονέναι. ἡ ἱστορία παρὰ Διδύμῳ.

127 ΟΑ. Γυναικώδεις προσδιαλέγεσθαι λόγους. ὄαροι γὰρ, αἱ γυναῖκες.

128 ΗΙ. Ἀκμάζων νέῳ.

129 ΞΥ. Συμβάλλειν.

130 ΕΙ. Μάθωμεν.

132 ΚΟ. Πολεμικῷ, κινδύνῳ τῷ περὶ κεφαλαίων, καταπλήξεως ἕνεκα καὶ φόβου τῶν ἀντιπάλων.

Σείων

Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον,
Δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο ἴκελος αὐγῇ
Ἡ πυρὸς αἰθομένοιο, ἢ ἠελίου ἀνιόντος.
Ἕκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Αὖθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
Πηλείδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς·
Ἦτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
Ῥηϊδίως οἴμησε μετ' ἠερίην τελείην·
Ἡ δέ θ' ὑπαιθα φοβεῖτο· ὁ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκὼς
Ταρφέ' ἐπαΐσσῃ, ἐλέειν τέ ἑ θυμὸς ἀνώγῃ·
Ὣς ἄρ' ὅγ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο· τρέσε δ' Ἕκτωρ
Τεῖχος ὑπὸ Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γύνατ' ἐνώμα.
Οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
Τείχεος αἰὲν ὑπ' ὤκα κατ' ἀμαξιτὸν ἐσεύοντο·
Κρηνὼ δ' ἵκανον καλλιῤῥόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
Δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος·
Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέῃ, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
Γίνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ περέῃ, εἰκυῖα χαλάζῃ,
Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ·
Ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων τληλωοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
Καλοὶ, λαΐνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαί τε θύγατρες,
Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν.

140 ΟΙ. Ὥρμησε. ΠΕ. Περιστεράν.
141 ΦΟ. Φεύγῃ δέ. ΛΕ. Κεκραγὼς, νεῶ ᾧ ἦχον ἀφῆ τῆ πλήσεως ἀποτελῶν.
145 ΗΝΕ. Κατάπνοόμβον, ὑψηλόν. τὰ γὰρ ὑψηλότερα μέρη μᾶλλον καταφυσᾶται τῆ κοίλων.
146 ΑΜΑΞ. Ἁμαξήλατον ὁδόν. ΕΣ. Ὥρμων.
147 ΚΡΟΥ. Κυρίως μὲν αἱ ἀρχαὶ τῶν ῥευμάτων, νεῶ δὲ οἱ τόποι, ὅπου πλύνουσι.
148 ΑΝΑΙΣ. Ἀνορμῶσι.
154 ΛΑΙ. Λίθινοι.

Τῇ

Τῇ ῥα ϖροδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὄπιθε διώκων·
Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφυγε, διώκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
Καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἱερήιον, οὐδὲ βοείην
Ἀρνύσθην, ἅ τε ποσὶν ἀέθλια γίνετ' ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ ϖερὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι ϖερὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
Ἢ τρίπος, ἠὲ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνειῶτος·
Ὡς τὼ τρὶς Πριάμοιο ϖόλιν ϖεδίνησθήτην
Καρπαλίμοισι ϖόδεσσι· θεοὶ δέ τε ϖάντες ὁρῶντο.
Τοῖσι δὴ μύθων ἦρχε ϖατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
"Ὤ ϖόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον ϖερὶ τεῖχος
"Ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
"Ἕκτορος, ὅς μοι ϖολλὰ βοῶν ἐϖὶ μηρί' ἔκηεν,
"Ἰδης ἐν κορυφῇσι ϖολυπίδακι, ἄλλοτε δ' αὖτε
"Ἐν ϖόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἑ δῖος Ἀχιλλεὺς
"Ἄξυ ϖερὶ Πριάμοιο ϖόσιν ταχέεσσι διώκει.
"Ἀλλ' ἄγετε, Φράζεσθε, θεοὶ, κῆ μητιάσασθε,
"Ἠέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἦέ μιν ἤδη
"Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἐόντα.
Τὸν δ' αὖτε ϖροσέειϖε θεὰ γλαυκῶϖις Ἀθήνη·
"Ὦ ϖάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφὲς, οἷον ἔειϖες;
"Ἀνδρα θνητὸν ἐόντα, ϖάλαι ϖεϖρωμένον αἴσῃ,
"Αψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
"Ἐρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι ϖάντες ἐϖαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

159 ΙΕ. Ἱρεῖον ϖοῦρον. ΒΟ. Βόρτων. Τέλη, κνημιδῶρας. ΕΦΒ. Ἐδίωκεν.
160 ΑΡ. Ὑπὲρ ἀγῶνος ἐκινδύνευον λαβεῖν. ΑΕΘ. Ἀγωνίσματος.
162 ΑΕΘ. Ἀγωνιστὴ, ἀθλητῆ. ΤΕΡ.
163 ΤΡΩ. Τρέχουσι.
165 ΠΕΡΙ. Ἐκύκλωσαν, ϖεριῆλθον.
172 ΑΚΡ. Ἀκροπόλῃ.

τὼ

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
" Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· ἦ νύ τι θυμῷ
" Πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἵππος εἶναι·
" Ἔρχευ, ὅππη δή τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει. 185
Ὣς εἰπὼν, ὦτρυνε πάρος μεμαῖαν Ἀθήνην·
Βῆ ῥ' κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰἐξασα.
Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἕφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
Ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διά τ' ἄγκεα κὴ διὰ βήσας, 190
Τὸν δ', εἴπερ τε λάθησι κατακτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
Ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέῃ ἔμπεδον, ὄφρά κεν εὕρῃ·
Ὣς Ἕκτωρ ἐ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
Ἀντίον αἰἐξασθαι ἐϋδμήτας ὑπὸ πύργους, 195
Εἴπως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι·
Τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε φάλαγγας
Πρὸς πεδίον γ'· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεί.
Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ ἐ δύναται φεύγοντα διώκειν,
Οὔτ' ἄρ' ὁ τ' δύναται ὑποφεύγειν, οὔθ' ὁ διώκειν· 200
Ὣς ὁ τ' ἐ δύνατο μάρψαι ποσὶν, οὐδ' ὃς ἀλύξαι.
Πῶς δέ κεν Ἕκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,

188 ΕΦ. Ἐδίωκε.
189 ΔΙΗ. Διώξει.
190 ΟΡ. Ἐκ τ' κοίτης ἀγέρας ὥρμησε. ΑΓ. Ἀντὶ δ' ἀγκίων καὶ βησσῶν. ὕτω δὲ καλεῖ οἱ κοῖλοι καὶ βάσιμοι τ' ὀρῶν τόποι.
191 ΚΑ. Δειλιάσας. ΘΑΜ. Θάμνοι καλοῦντα οἱ σύμφυτοι καὶ ὑλώδεις τόποι, παρὰ τὸ θαμινόν.
191 ΑΝΙ. Ἐξ ἴχνης διώκων.
194 ΟΡ. Ὡς ἐπὶ τὰς Δαρδάνιε πύλας ὁρμήσῃ.
197 ΠΑ. χρ. Παραφθάς.
201 ΩΣ. Πῶς ταχίστης ὢν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐ καταλαμβάνει τ' Ἕκτορα; καί φασιν οἱ μὲ ἐξεπίτηδες αὐτὸν ὑπὸ τῇ Ποιητῇ κωλωπιεῖν σθαι πολλῷ πόνῳ σφέτερον, ἵν' ὥσπερ ἐν θεάτρῳ τινὶ μείζονα κίνησιν πάθῃ. οἱ δὲ, ὅτι τ' ἐνδοτέρῳ κὴ σφῶν τῷ τείχει δρομὴν Ἕκτορ ποιεμένε, Ἀχιλλεὺς διπλάσιον ἐκάμνεν ἔξωθεν σφενδόνων.
202 ΠΩΣ. Καὶ τὰ ἑξῆς. πῶς δέ, φησιν

Εἰ μή οἱ ϖύματόν τε χ ὕϛατον ἦντετ' Ἀπόλλων
Ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γυῖα;
Λαοῖσιν δ' ἀνένωε καρήατι δῖος Ἀχιλλεὺς,
Οὐδ' εἶα ἔμμαι ἐπὶ Ἕκτορ πικρὰ βέλεμνα,
Μή τις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρυνὰς ἀφίκοντο,
Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐπίταινε τάλαντα,
Ἐν δ' ἐτίθη δύο κῆρε ταναηλεγέος θανάτοιο,
Τὼ μὲν Ἀχιλλῆος, τὼ δ' Ἕκτορος ἱπποδάμοιο·
Ἕλκε δ' μέσα λαβών· ῥέπε δ' Ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ·
Ὤχετο δ' εἰς ἀΐδαο· λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Πηλείωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀγχὸ δ' ἱσταμένη ἔπεα ϖτερόεντα ϖροσηύδα·
" Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διὶ φίλε, Φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
" Οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι ϖροτὶ νῆας,
" Ἕκτορα δηϊώσαντε, μάχης ἄτον περ ἐόντα.
" Οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἐστὶ πεφυγμένον ἄμμε γ' ἐόντε,
" Οὐδ' εἴ κεν μάλα ϖολλὰ πάθοι ἑκάεργος Ἀπόλλων,
" Προϖροκυλινδόμενος ϖατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
" Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν σῆθι χ ἄμπνυε· τόνδε δ' ἐγώ τοι
" Οἰχομένη ϖεϖιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίης χαλκηγλώχινος ἐρειθείς.

Ἕκτωρ ἠδύνατο ἀλεξῆσαι τὸν Ἀχιλλέα, εἰ μὴ ὑϛάτῳ βοηθειαν παρέσχων αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων ϖοδώκη ἐποίησεν. ΥΠΕΞ. Ὑπεξέφερεν, ἀλίθησι.

205 ΚΑ. Κεφαλῇ.
209 ΤΑ. Ζυγά.
218 ΔΗ. Ἀπολοίπει.
219 ΟΤ. Ἀδύνατόν φησιν εἶναι αὐτῷ διαφυγεῖν ἡμᾶς.
221 ΠΡΟ. Πρὸ τῶν ϖοδῶν ϛ Διὸς κυλινδόμενος, ὃ ἐϛὶν ἐκτείνων.
222 ΑΜΠ. Ἀναπαύεσ.
225 ΧΑΛ. Χαλκῆς ἐχούσης γωνίας.

Ἡ δ'

Ἡ δ' ἄρα τ' μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἕκτορα δῖον,
Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
"Ἀσσον ἰὼν Πριάμοιο πόνον παχέεσσι διώκων·
"Ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μιγέντες.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
"Δηΐφοβ', ἦ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
"Γνωτῶν, οὓς Ἑκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·
"Νῦν δ' ἔλι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσεσθαι,
"Ὡς ἔτλης ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
"Τείχεος ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ' ἔντοσθε μίμνουσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
"Ἠθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
"Λίσσονθ' ἑξείης γενέμμοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
"Αὖθι μένειν· τόσον γὰρ ὑπετρόμεσσιν ἅπαντες·
"Ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ.
"Νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδ' ἔτι δούρων
"Ἔσω φειδωλή, ἵνα εἴδομεν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
"Νῶϊ κατακτείνας ἔναρα βροτόεντα φέρηται
"Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς, ἦ κεν σῷ δορὶ δαμάσσῃ.
Ὣς φαμένη, κὴ κερδοσύνῃ ἡγήσατ' Ἀθήνη.
Οἱ δ', ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
"Οὔ σ' ἔτι, Πηλέος υἱὲ, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ·
"Τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δίον, οὐδέ ποτ' ἔτλην

235 ΝΥΝ. Νῶϊ δ' ἔτι μᾶλλόν σε τιμήσω.
241 ΤΟΙ. Τοίως, ἴσως.
244 ΦΕΙ. Φειδώ.
247 ΚΕΡ. Ἐντεχάς, πανηλίς, ἀπάτη.
250 ΦΟ. Φοβήσομαι.
251 ΔΙ. Ἔδεισα, νῦν, ἐδειώκειν, ἐφόβησεν.

" Μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκε
" Στήμεναι ἀντία σεῖο· ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην.
" Ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεὼς ὑπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
" Μάρτυροι ἔσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων·
" Οὐ γὰρ ἐγώ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἶψα δὲ μοι Ζεὺς
" Δώῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
" Ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
" Νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὣς δὲ σὺ ῥέζειν.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
" Ἕκτορ, μή μοι, ἄλαστε, σιωπηδὸν ἀγόρευε.
" Ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστὰ,
" Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
" Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·
" Ὡς οὐκ ἔς' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὐδέ τι νῶϊν
" Ὅρκια ἔσονται, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
" Αἵματος αἶσαν Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστὴν.
" Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρὴ
" Αἰχμητήν τ' ἔμμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
" Οὔ τοι ἔτ' ἔστ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
" Ἐγχεῖ ἐμῷ δαμάᾳ· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
" Κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἕκτωρ·

254 ΕΠ. Ὁμόσωμεν, ἐπόπτας καὶ μάρτυρας τῶν λεγομένων ποιησώμεθα.
255 ΕΠΙΣ. Ἔφοροι, φύλακες. ΑΡ. Τῶν συνθηκῶν.
257 ΚΑΜ. Τῷ ὄντι καταμηνῆς νίκης, ὅ ἐστιν ὀκτωμερῆς.
261 ΑΛΑ. Ἀλάθητα, δεινὰ δὲ ἀνεπίληπτα ἐργασμένε. ΣΥ. Ἀντὶ τοῦ, μή μοι ὦδε συνθηκῶν ἁμαρτάνε.
263 ΟΜΟ. Ὁμονοῆσι.
265 ΦΙ. Εἰς φιλίαν ἐλθεῖν.
266 ΠΕ. Ἀναιρεθέντα.
270 ΥΠΑ. Ἔκκλισις, φυγή.
271 ΑΠΟ. Ἐκτίσεις, ἀποδώσεις.

Ἕζετο

Ἔζετο γὰρ προϊδών, τὸ δ' ὑπέρπλατο χάλκεον ἔγχος,
Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἄψ δὴ Ἀχιλῆϊ δίδη, λάθε δ' Ἕκτορα ποιμένα λαῶν.
Ἕκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεϊωνα·
" Ἥμβροτες, οὐδ' ἄρα πώ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
" Ἐκ Διὸς ἠείδεις τὸν ἐμὸν μόρον, ἦτοι ἔφης γε·
" Ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
" Ὅφρά σ' ἰσοδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
" Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,
" Ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
" Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλυσαι
" Χάλκεον, ὡς δή μιν σῷ ἐν χροῒ πᾶν κομίσαιο·
" Καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο,
" Σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πηλείδαο μέσον στάχυν, οὐδ' ἀφάμαρτε·
Τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ· χώσατο δ' Ἕκτωρ,
Ὅτι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
Στῆ δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος·
Δηϊφοβον δ' ἐκάλεε λαυκάνδα, μακρὸν ἀΰσας,
Ἧτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' ἔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
Ἕκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
" Ὤ πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θάνατόνδ' ἐκάλεσσαν·
" Δηϊφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι·

280 ΗΕΙ. Ἀκριβῶς ἠπίστασο, καὶ ἐπίστασαι ἢ. ΜΟ. Εἰμφεμίνλω. ΗΤΟΙ. Καί τοι ἔλεγες.
281 ΑΡΤΙ. Ἀπηρτισμένῳ καὶ ἱκανὸς εἰπεῖν, ἢ ἄρτι ἰσκυασμένῳ, δεινός. ΕΠΙ. Παραλογισικὸς, ἀπατᾶν, ἀλλ' λόγων κλίπτειν τὴν τῶν ἀληθειαν εἰδώς.
285 ΑΛΕΥ. Ἔνιοι, Ἄλσοι. Ἐκκλίνι, φυλάσσω.
291 ΧΩ. Σωιχύθη, ἐλυπήθη.
293 ΚΑ. Στυγνάσας. ΟΥΔ. Ὁ ἢ, ἀντὶ τοῦ, γάρ. ὁ γὰρ ἔχειν ἄλλο.

" Ἀλλ'

" Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχῃ, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
" Νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός· ὐδέ τ' ἄνευθεν,
" Οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
" Ζωί τε, καὶ Διὸς υἷϊ, ἑκηβόλῳ, οἵ με πάρος γε
" Πρόφρονες εἰρύατ'· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
" Μὴ μὰν ἀπρηδέι γε καὶ ἀκλειῶς ὀπαλοίμην,
" Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι.
Ὡς ἄρα φωνήσας, εἰρύσατο φάσγανον ὀξύ,
Τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε·
Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,
Ὅς τ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
Ἁρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν, ἢ πῶκα λαγωόν·
Ὡς Ἕκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ·
Ὥρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
Ἀγρίου· πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε
Καλὸν, δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ,
Τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ θεοσσόοντο ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Οἷος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ
Ἕσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ·
Ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπη εἴξειε μάλιστα.
Τὸν δ' ἦ καὶ ἄλλο τόσσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη,

301 ΑΛΕ. Ἔκκλισις, φυλακή. ΦΙΛ. Ἥδιον.
303 ΕΙ. Εἰρύοντό, ἔσωζον.
304 ΑΣ. Χαρὶς κακοπαθείας.
305 ΠΥ. Γνῶναι, μαθεῖν.
310 ΑΜΑ. Ἀκμὴν, τρυφερὰν, νηπίαν.
ΠΤΩ. Λαγωὸν παρὰ τὸ πλήσσειν, δηλοῖ δὲ τὸ ζῶον.
313 ΑΓΡΙ. Χαλεπῷ.
319 ΕΥ. Καλῶς ἠκονημένης.
322 ΤΟΥ. Τὸν δ' Ἕκτορός, φασι, τὸ μὲν λοιπὸν σῶμα ὑπὸ τῶν ὅπλων κατεκαλύπτο.

Καλὰ

Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε καθ' ἕκτάς·
φαίνετο δ', ἢ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,
Λαιμαντίης, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος·
Τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαὼς ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀντικρὺ δ' ἀπάλοιο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή·
Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
Ὄφρά τι μιν προσέειπε καὶ ἀμειβόμενος ἐπέσσιν·
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃσι· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·

"Ἕκτορ, ἀτάρ πού φθα, Πατροκλῆϊ ἐξεναρίζων
"Σῶς ἔσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα·
"Νήπιε, τοῖο δ' ἄνωθεν ἀάσχετος ἔπλετο μοῖρα
"Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμαι,
"Ὅς τοι γέναθ' ἕλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ
"Ἑλκήσουσ' αἰσχρῶς, τὸν δὲ κτερίουσιν Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
"Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων, σῶν τε τοκήων,
"Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας κατεδάψαι Ἀχαιῶν.
"Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἅλις, χρυσόν τε δέδεξο,
"Δῶρα, τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·

323 ΠΑ. Περιφρασικῶς, τὴν Πάτροκλον.
324 ΚΛΗ. Καθ' ὁ μέρος αἱ κλειδοκλεῖδες συνάπτουσι διείργουσι τὸν αὐχένα ἀπὸ τῶν ὤμων.
325 ΛΑΥ. Στόμαχος, λαιμός. ΩΚ. Ὅπου τρώσεως γενομένης, ταχεῖα γίνεται τῆς ψυχῆς ἡ ἀπώλεια, καί τοι ἀδύνατον οἶδε τὴν ψυχλώ. νῦν ἔν τινι ἀφάτειαν φησιν αὐτῆς, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος χωρισμόν. Πρακτέρας δὲ ὁ ἐν τῇ Ἀναλομῇ ὅτως φησί· μέσῃ δὲ τὴν τῆς γλώττης θέσιν ὑπάρχει) καὶ τὸ ἔσχατον τῶν ἀρυστοῦ ἡ κιονίς. μεταξὺ δὲ τούτων φάρυγξ καὶ στόμαχος. ἔστι δὲ ὁ μὲν φάρυγξ ὁδὸς τοῦ ἐμπροσθίου, ὁ δὲ στόμαχος ὁδὸς τοῦ ὀπισθίου, σφοδρότερον τοῖς τῶν ταχέων ἀγωνιδύλοις. ὁ μὲν φάρυγξ ἐμφύεται εἰς τὸν πνεύμονα. ὁ δὲ στόμαχος εἰς τὴν κοιλίαν. ὁ μεταξὺ δὲ φάρυγγος καὶ γλώσσης, ἐπιγλωττὶς ἐπικωμαστίζουσα τοῦ φάρυγγος τὸ στόμα. Ποσειδώνιος δέ φησι, μὴ ἁπλῆν τὴν τροφῆς σκέπασιν τὸν ἐπιγλωττίδος τὸν βρόγχον.
326 ΕΛΑ. Ἔπληξεν, ἔτρωσεν.
328 ΑΣ. Φάρυγγα, βρόγχον.
332 ΣΩ. Σωθήσεσθαι. ΟΠ. Ἐντροπὴν ἐποίησε.
333 ΑΟΣ. Βοηθός.
336 ΑΙ. Αἰκισικῶς, ὑβριστικῶς.
337 ΟΛΙ. Ὀλιγοδυναμῶν, ὀλίγον ἰσχύων.
339 ΚΑ. Κατεδωπανῆσαι, κατακόψαι.

"Σῶμα

" Σῶμα ἦ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
" Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
" Μή με, κύον, γούνων γουνάζεο, μηδὲ τοκήων.
" Αἴ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
" Ὠμὰ δατεσσάμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
" Ὡς οὐκ ἔστ', ὃς σῆς γε κυνὸς κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
" Οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
" Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑποσχόντα δὲ καὶ ἄλλα·
" Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
" Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὣς σέ γε πότνια μήτηρ
" Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή·
" Ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.
Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
" Ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
" Πείσειν· ἦ γάρ σοί γε σιδήρεος ἔνδοθι θυμός·
" Φράζεο νῦν, μήτοι τι θεῶν μήνιμα γλύψωμαι
" Ἡματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
" Ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.
Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει,
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·

345 ΓΟΥ. Μή με ὠθεῖς τῶν γονάτων καὶ γονέων λιτάνευε.

348 ΑΠΑ. Ἀποδιώξει.

349 ΕΙ. Εἰκοσιπλασίονα, εἰκοσάκις ἐξισούμενα τῇ τοῦ σώματος σωτηρίᾳ. τὸ γὰρ ἐρίζειν, ἐξισοῦσθαί ἐστιν.

351 ΕΡΥ. Οὐδ' εἰ χρυσῷ σταθμίσασθαι θελήσῃ τὸ σῶμα ὁ Πρίαμος. Ἐρύσασθαι γὰρ νῦν τὸ ζυγοστατῆσαι.

354 ΔΑ. Μερίσουσι.

356 ΠΡΟ. Καλῶς γινώσκων καὶ σεσωρευμένων ταῦτά σοι λέγω. μήτιν ἦ, ἐὰν γάρ σε πίθω.

358 ΜΗ. Μή πως τὸν ἐμὸν θεῶν βλάβης αἴτιος σοὶ κατασῶ.

" Τέθναθι·

" Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
" Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσατο χάλκεον ἔγχος·
Καὶ τό γ' ἄνδιθεν ἦκε, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
Αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ Φέρεσθαμον υἷες Ἀχαιῶν,
Οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν
Ἕκτορος· ἐδ' ἄρα οἵ τις ἀνστητί γε παρέξη.
Ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
" Ὤ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἁμφαφάασθαι
" Ἕκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ.
Ὣς ἄρα τις εἶπεσκε, καὶ ἑτήσασκε ἕκαστος·
Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Στὰς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
" Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
" Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσαθαι ἔδωκαν,
" Ὃς κακὰ πολλ' ἔρδεσκεν, ὅσ' ἐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι·
" Εἰδ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
" Ὄφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νοόν, ὁππότερ' ἔχουσιν,
" Ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε πεσόντος,
" Ἦε μένειν μεμάασι, καὶ Ἕκτορος οὐκ ἔτ' ἐόντος.
" Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
" Κεῖται παὶρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυστος, ἄθαπτος,
" Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι ὄφρ' ἂν ἔγωγε
" Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.

370 ΘΗ. Ἐθεάσαντο, ἐθαύμασαν. ΑΓΗ. Θαυμαστόν.

371 ΑΝΟΥ. Οὐδαμῶς γάρ πως χωρὶς τοῦ ἐπιτρώσκειν τὸν Ἕκτορα παρέσῃ.

373 ΑΜ. Καθάπαξ ψηλαφᾶσθαι.

379 ΕΠΕΙ. Σημειωτέον, ὅτι ἀκεφάλοις χρῆται ὁ Ποιητής. ὡς τε ἐ δεῖ τοιοῦτον, φίλε κασίγνητε. ΔΑΜ. Δαμασθῆναι ἢ ἀναιρεθῆναι παιέχον.

383 ΠΕ. Νεῶ ἀποθανόντι.

" Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀΐδαο,
" Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
" Νῦν δ' ἄγ' ἀείσοντες Παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
" Νηυσὶν ὑπὸ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν·
" Ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον,
" Ὦ, Τρῶες κατὰ ἄστυ θεῷ ὡς εὐχετόωντο.
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα·
Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
Ἐς σφυρὸν ἐκ πέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
Ἐκ δίφροιο δ' ἔθησε· κάρη δ' ἕλκεθε ἔασεν·
Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
Μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
Τοῦ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονίσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
Κυάνεαι πίλναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
Δῶκεν ἀεικίσασθαι ἑῇ ἐν πατρίδι γαίῃ.
Ὣς μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ
Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
Τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδοῦσα.

393 ΗΡΑ. Ἐκπεπάμεθα.

395 ΕΚΤ. Ἀπὸ δ' ἐκ Ἕκτορος δῖος ἐὺ σύνδεξε.

396 ΤΕ. Διέκθυεν.

397 ΣΦΥ. Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ σφυροῦ ἕως πλέρνης.

398 ΕΚ. Διατὶ Ἀχιλλεὺς θανόντα λελωβῆσθαι τὸν Ἕκτορα; καὶ λέγομεν, ὁ δι' ἀμότητα, Ὅς γε Ἑκάβην φονεύσας οὐκ ἐσύλησεν, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς τοῖς ὅπλοις ἔθαψεν. ἀλλ' ὅτι πρότερον ὁ Ἕκτωρ εἰς τὸν Πάτροκλον ἀεικέα μήσατο ἔργα, οἷα καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν κεφαλὴν ἢ θυμὸς ἄνωγε τμῆξαι ἀπὸ σκηλόπεσσι παμφανόωσαν ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς. παραγενομένου δὲ ἐκ οἱ ἀμειλίκτοι, ἀλλ' οἱ ἄρξαντες. ὁ δὲ Καλλίμαχός φησιν, ὅτι πάτριόν ἐστι Θετταλοῖς, τοὺς τῶν φιλτάτων φονέας σύρειν πρὸς τοὺς τῶν φονευθέντων τάφους· Σίμωνα γάρ φησι Θεσσαλὸν τὸ γένος, Εὐρυδάμαντα τὸν Μειδίου σύρας ἀπεκτονέναι Θερσύτου τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀρξασθαί τε τοῦ νόμου πρῶτον· τοῦτον γὰρ ἐξάψας τοῦ ἅρματος τὸν φονέα, καὶ πρὸς τὸ τοῦ τετελευτηκότος τάφον ἕλκειν. ὡς Θεσσαλὸν ὄντα καὶ τὸν Ἀχιλλέα πατρίῳ ἔθει καὶ τοῦτο ποιῆσαι.

402 ΠΙΛ. Τῇ γῇ προσπιλάζοντο.

406 ΛΙ. Λαμπρᾶν.

407 ΚΩ. Θρῳῶδες ἀνεβόησεν.

Ὦμωξεν

Ὤμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ Φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Κωκυτῷ τ' εἴχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·
Τῷ δὲ μάλις' ἄρ' ἔην ἀναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπασι
Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
Λαοὶ μέν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀσχαλόωντα,
Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων·
Πάντας δ' ἐλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον·
" Σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἷον ἐάσατε, κηδόμενοί περ,
" Ἐξελθόντα πόληος ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
" Λίσσομαι ἀνέρα τῆτον ἀτάσθαλον, ὄφρα μοεργὸν,
" Ἤν πως ἡλικίην αἰδέσεται, ἠδ' ἐλεήσῃ
" Γῆρας· καὶ δέ νυ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται
" Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα γυνεῦξι
" Τρωσὶ· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε·
" Τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
" Τῶν πάντων ὃ τόσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
" Ὡς ἑνός, ὄφρ' μ' ἄχος ὄξυ κατοίσεται Ἄϊδος εἴσω,
" Ἕκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι·
" Τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
" Μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυσίμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός,
Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ γενάχοντο πολῖται.
Τρωῇσιν δ' Ἑκάβη ἀδινὸν ἐξῆρχε γόοιο·

409 ΟΙ. Ὀδυρμῷ.
411 ΟΦΡΥ. Εἰς ὕψος πεπολισμένη, μεταφορὰ ὁ τρόπος. ΣΜΥ. Ἅλοι, Σμύχοιτο. Καταφλέγοιτο. ὁ δὲ λόγος, τοιοῦτός, φησι, θρῆνος διεγήγερτο, ὡς τ' Ἰλίῳ πόσης ἀπὸ πυρὸς καταφλεγμένης.
412 ΑΣ. Δυσπαχυτοῦνται, λυπέμφρον.
415 ΕΞ. Ἐξ ὀνόματος καλῶν.
416 ΣΧΕΣ. Ἐπίσχετε.
418 ΑΤΑΣ. Ἀμαρτωλὸν, ἄδικον.
423 ΤΗΛ. Πάνυ γαῦλοντας, ἀκμάζοντας.
425 ΚΑ. Καθίσῃ, ἀποκρύψῃ.
430 ΑΔΙ. Νῶν ἐλεεινὸν, οἰκτρόν.

" Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βέομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
" Σεῦ ἀποτεθνειῶτος; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἦμαρ
" Εὐχωλὴ κατὰ ἄστυ πελέσκετο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
" Τρωσί τε καὶ Τρωῇσι κατὰ πτόλιν, οἵ σε θεὸν ὣς
" Δειδέχατ'· ἦ γὰρ νέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα,
" Ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.

Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἄλοχος δ' ἔπαφε τι φέπυστο
Ἕκτορος· ἡ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
Ἤγγειλ', ὅττι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων·
Ἀλλ' ἤγ' ἰσὸν ὕφαινε, μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Δίπλακα μαρμαρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε·
Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι·
Νηπίη, ἀδ' ἐνόησεν ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Κωκυτῷ δ' ἤκουσε Ϲ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,
Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
Ἡ δ' αὖτις δμωῇσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·
" Δεῦτε, δύω μοι ἕπεσθον, ἴδωμ' ὅτιν' ἔργα τέτυκται·
" Αἰδοίης ἑκυρῆς ἀπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
" Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
" Πήγνυται· ἐγγὺς δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.

431 ΒΕΙ. Ἀπὸ τοῦ, εἰς τί ἔπ βιώσω, ζήσομαι.
433 ΠΕ. Ὑπῆρχες, ἐβίου. ΟΝΕΙ. Ὠφέλεια.
441 ΘΡΟ. Ποικίλματα, ἄνθη. ΕΠΑΣ. Ἐποικίλλει. ἐξ οὗ Ϲ παιδός.
447 ΚΩ. Ἀπὸ τῆ θρίου ἤκουσεν. ἐζήτηται δὲ, πῶς τοσούτου διομένου θορύβου, μόλις Ἀνδρομάχη ἠσθάλετο. φασὶ δὲ, ὅτι ἡ ἀσθένεια τὰς ἀνδρὸς ἐπίπληξις ἦν τῇ ζ. σωφρονεῖν αὐτὴν ἠναγκάζειν.
448 ΕΛΕ. Κλονοειδῶς ἐσείσθη ὑπὸ τρόμου.
451 ΟΠΟΣ. Φωνῆς.
452 ΠΑΛ. Πάλλῃ, ἀγωνιᾷ.

" Αἰ

" Αἲ γὰ ἀπ' ἄατος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
" Δείδω, μὴ δή μοι θρασυὼ Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς
" Μοῦνον ἀποτμήξας ὠόλιος, πεδίονδε δίηται·
" Καὶ δή μιν καταπαύσῃ ἀγλωορίης ἀλεγεινῆς,
" Ἤ μιν ἔχεσκ'· ἐπεὶ ἔπστ' ἐνὶ θληθύι μένεν ἀνδρῶν,
" Ἀλλὰ πολὺ πρόθέεσκε, τὸ ὃν μένος ὀδενὶ ἔικων.
Ὣς φαμένη, μεγάροιο διέστυτο μαινάδι ἴση,
Παλλομένη κραδίῃ· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἵξεν ὅμιλον,
Ἔστη παπήνασ' ἐπὶ τείχεϊ· τὴ δ' ἐνόησεν
Ἑλκόμενον πρόσθεν πόλιος, ταχέες δέ μιν ἵπποι
Ἕλκον ἀκηδέως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν·
Ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσε.
Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα σιγαλόεντα,
Ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,
Κρήδεμνόν θ', ὅ ῥά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτη,
Ἡματι τῷ ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἕκτωρ
Ἐκ δόμυ Ἠετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα.
Ἀμφὶ δέ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσαν,
Αἵ ἑ μετ' σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπλέεσθαι.
Ἣ δ' ἐπεὶ ἔν ἄμπυτο, κὴ ἐς Φρένα θυμὸς ἀγέρθη,

454 ΑΙ. Εἴθ' ὄφελε μὴ ἤκουσα ποτὲ ἔπος τόδε τοῦτο.

457 ΑΓΗ. Νεῶν ἀνδρείας.

459 ΟΝ. Τῶν ἰδίων δυώδεκα.

465 ΑΚΗ. Ἀφροντίστως, ἀμελῶς.

467 ΑΠΟ. Ἀνέπνευσε δὲ τὸν ψυχρόν. κόπος γὰρ καλεῖται τὸ πνεῦμα, κὴ ἀφύλακτον, ἐξ οὗ κόπτω. Πῶς Ἐκάβη μὲν ὁ πίπλει, Ἀνδρομάχη δὲ τοῦτο πάσχει; ῥητέον, ὅτι ἐκείνη μὲν ἐκ τοῦ καθ' ὁλίγον κὴ ἐν πρόσαγωγῇ δεξαμένη τὸ πάθος, οὐκ ἠτιμήθη τοσαῦτα κακῶν τοσοῦτον. Ἀνδρομάχη δὲ ἀπροσδοκήτως εἰσπεσοῦσα, εἰκότως τοῦτο πάσχει.

469 ΑΜ. Κόσμον πινὰ τὸν περὶ τὸν κεφαλὸν, ἀνέχοντα τὰς τρίχας τὴ κεφαλῆς. ΚΕ. Τὸν πρὸς ἡμῶν λεγόμενον κροκύφαντον.

470 ΚΡΗ. Κεφαλόδεσμον.

472 ΕΔ. Τὰ ὑπὸ τοῦ νυμφίων διδόμενα δῶρα ταῖς γαμουμέναις.

473 ΕΙ. Αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες.

475 ΑΜΠ. Ἀνέπνευσεν. ΑΓΕΡ. Σωφροσύνη.

Ἀμβλήδην

Ἀμβλήδην γοόωσα, μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·
" Ἕκτορ, ἐγὼ δύσηνος· ἰῇ ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ
" Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
" Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν, Ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
" Ἐν δόμῳ Ἠετίωνος, ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 480
" Δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὄφελλε τεκέσθαι.
" Νῦν δὲ σὺ μὲν Ἄϊδος δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
" Ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθεϊ λείπεις
" Χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὖτως,
" Ὃν τέκομεν, σύ τ' ἐγώ τε, δυσάμμοροι· ἤτε σὺ τάχα 485
" Ἔσσεαι, Ἕκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες· ἤτε σοι ἦτος.
" Ἦπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
" Αἰεί τοι τάχα γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
" Ἔσονται· ἄλλοι γὰρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.
" Ἤμαρ δὴ ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησι· 490
Τοιμ. Π " Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυται δὲ παρειαί.
Ἀβ9. εm. " Δδύόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἑταίρους,
" Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνα·
" Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε,
" Χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίηνε. 495
" Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐσσυφέλιξε,

476 ΑΜ. Ἀνασφέρσαι ἀθρόως τὸ πνεῦμα.
477 ΙΗ. Μιᾷ.
481 ΑΙ. Κακόμορον.
489 ΑΠΟΥ. Παραχυνόμενοι ἀφαιρήσουσιν.
490 ΠΑ. Πάντων ἡλικιωτῶν ἐστερημένον, τουτέστιν, ἐλαττούμενον τῶν ἀπ' αὐτῶν ἀμοτελῶς.
491 ΥΠΕΜ. Καταμέμυκε, κατεσύγκακε, κάτω βλέπει. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, ἐπὶ δὲ κατανένευκε ταδέχεται· οἱ δὲ, ἀντὶ δὲ, εἰς ἀνάμνησιν ἔρχεται δὲ πατρός.
492 ΔΕΥ. Ἐνδεὴς ὤν.
494 ΕΠΕΣ. Τῷ σώματι σεσωλήνωκε. ΚΟ. Νῦν ἄδδ' ποτηρίω. ὕστω λίγυσι καὶ τὸ δὲ ἰχίον ὀστᾶν, καὶ φᾶγι τὸ κοῖλον.
495 ΥΠΕ. Τὸν κοιλόμβυον ἐραυίσκον.
496 ΑΜ. Καπὶ ἀμφοτέρας τὰς γενὰς βάλλων, ὅ ἐστιν ἔχων τὰς γενὰς ἀμφοτέρας. ΕΣ. Μετὰ πληγῶν ὕοριπεν.

" Χερσὶ

" Χερσὶν πεπληγὼς, ϗ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων,
" Ἐρρ' ἔτως· ἢ σός γε πατὴρ μεταδαίνυ) ἡμῖν·
" Δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
" Ἀσυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐὼ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
" Μυελὸν οἷον ἔδεσκε, ϗ οἰῶν πίονα δημόν·
" Αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
" Εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
" Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
" Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλε ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτών,
" Ἀσυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν·
" Οἷος γὰρ σφιν ἔρυσο πύλας ϗ τείχεα μακρά.
" Νῦν δέ σε μὲν πολλὰ νηυσὶ κορωνίσι νόσφι τοκήων
" Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνες κορέσωνται,
" Γυμνόν· ἀτὰρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
" Λεπτά τε ϗ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
" Ἀλλ' ἤτοι πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
" Οὐδέν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
" Ἀλλὰ πρὸς Τρώων ϗ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

497 ΕΝΙΣ. Ἐπιπλήσσων, κακηγορῶν.
498 ΟΥ. Ὡς ἔχεις. ΜΕ. Μεθ' ἡμῶν εὐωχεῖται.
501 ΜΥ. Τὸ νοσιμώτατον τῆς τροφῆς. ΠΙ. Τὸν ἐπίπλεον, τὸ λίπος. ΕΔΕΣ. Ἤσθιεν.
502 ΝΗ. Νήπια φρονῶν, νηπιοῦμαι.
504 ΘΑ. Πάντων τῶν ἀγαθῶν τὸ θάλλειν ἐμπλησθείς.
505 ΑΠΟ. Χωρισθείς. ὅ ἐστι δι' πατρὸς ἀστοχήσας.
507 ΕΡΕ. Ἐφύλαττες.
509 ΑΙ Ποικίλαι, εὐκίνητοι. ΕΥ. Σκώληκες. παρὰ τὸ αἰολεῖσθαι, ὅ ἐστι κινεῖσθαι. τῷ ᾗ τόνῳ ὡς εὐναί.
510 ΚΕ. Κεῖνται.
511 ΚΑ. Εὐχάριστα, καλά.
514 ΑΛ. Ὁμοίως ἂν φιλεργῶν, ἤτοι ὡς ἂν πλουτίων, ἢ ἀπὸ τοῦ σὺν δι' πληθυς δόξαν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ τ̃ νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μεταδίδωσι Πατρόκλῳ, πυρὰν νήσας, καὶ σφάξας ἐπ' αὐτῇ δυοκαίδεκα Τρωϊκὰς νεανίσκους, καὶ κύνας, καὶ ἵππους, καὶ ἄλλα ἱερεῖα. ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιεῖ, ἐν ᾧ νικᾷ ἵπποις μὲ Διομήδης, δρόμῳ δ' Ὀδυσσεὺς, ἄλλοι δ' ἄλλως· καὶ ὕστως ὁ ἀγὼν ἀφλύεται.

Ἀγὼν Ἐπιτάφιος.

Ψῖ, Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδὺς ἐτέλεσσεν Ἀχιλλεύς.

Ὡς οἱ μὲν ϛενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἐπεὶδὴ νῆάς τε Ϲ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο εἶω ἕκαϛος ἐπὶ νῆα ἕκαϛος·
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἴα ἀποσκίδναϛθ' Ἀχιλλεὺς,
Ἀλλ' ὅγε οἷς ἑτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
"Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
"Μὴ δήπω ὑμὰ ἕκαϛα ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
"Ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἄσσον ἰόντες,
"Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐϛὶ θανόντων·
"Αὐτὰρ ἐπεί κ' ὀλοοῖο πεταρπώμεθα γόοιο,
"Ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.

2 ΕΠΕΙ. Ἀκέφαλον καλεῖται τοῦτο τὸ μέτρον, πεπονθὸς γὰρ κατάρχὰς ὁ τίχος. Ἑλλήσποντον δὲ καλεῖ, τὴν πρὸς Ἰλίῳ θάλασσαν.

5 ΟΓΕ. Οὗτός μ.

8 ΑΥ. Κατὰ Ἀτλικὴν ἔνθα πέφευγε χωρὶς τοῦ σ.

9 Ο ΓΑΡ. Τοῦτο γάρ.

10 ΤΕ. Τερφθῶμεν.

11 ΔΟΡ. Δειπνήσομεν.

Ὡς

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ᾠμωξαν ἀολλέες· ἦρχε δὲ Πατρόκλοιο
Οἱ ἧς τρὶς περὶ νεκρὸν ἐΰτρεχας ἤλασαν ἵππους
Μυρμιδόνες· μετὰ δέ σφι Θέτις γόον ἵμερον ὄρσε.
Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
Δάκρυσι· τοῖον γὰρ ποθέον μήστωρα φόβοιο.
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἀδινὰ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος ἡϊθέοισιν ἑταίρους·
" Χαῖρε μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν·
" Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέσην,
" Ἕκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι·
" Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
" Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα,
Πρηνέα παρὰ λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσας
Ἐν κονίῃσι· οἱ δ' ἔντεα ἀφαπλίζοντο ἕκαστος
Χάλκεα, μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηχέας ἵππους.
Κάδδυ' ἴζον παρὰ νηῒ ποδώκεος Αἰακίδαο
Μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαΐνυ.
Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ,
Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἶγες·

14 ΙΜΕ. Ἐπιθυμίαν.
15 ΔΕΥ. Ἐδρίχοντο. ΨΑ. Αἱ παραθαλάσσιοι ἄμμοι.
17 ΑΔΙ. Νῶν συνοῦ, συνεχῶς. ΓΟ. Θρήνου.
22 ΑΠΟ. Ἀποτιμεῖν τὰς τραχήλους.
24 ΕΚ. Κατὰ Ἕκτορα δίκην ἦγεν ἐδίδει.
25 ΠΑΡ. Παρὰ τὸ φερίτερον. ἦγεν τὴν κλίνην.
26 ΑΦΩ. Ἀφηρέθητο τὰ ὅπλα.
29 ΤΑ. Τάφον τὸ πρείδειπνον, τὸ ἐπὶ τοῖς τεθνηκόσιν παρασκευαζόμενον. οἱ Κύπριοι καὶ τὸ φόνον τάφον καλοῦσι. ΜΕ. Θυμήρεις, αὐτάρκεις. ΔΑΙ. Εὐώχει.
30 ΟΡ. Ἀπετίνοντο ἀναιρούμενοι. ἢ ἐφθέγγοντο, καὶ ὥσπερ ἐπέσκεον, μεμιμημένοι τὸ ἰδίωμα τῆς φωνῆς. ὁ προθύοντες ἀναιρούμενοι οἱ βοῦς. οἱ γὰρ σκόπτοντο, ἀπὸ τούτου καὶ ἐριγμοὺς, ἀποκεκομμένου κύκλου.
31 ΜΗ. Μηκυλικαί. ἀπὸ τῆς ἰδιώματος τῆς φωνῆς.

Πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὗες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
Εὐόμενοι τανύοντο Διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
Πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυσσι κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα.
Αὐτὰρ τὸν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλείωνα
Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
Σπευδῇ παρπεπίθοντες, ἑταίρῳ χωόμενον κῆρ.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσι Ἀγαμέμνονος ἵξον ἰόντες,
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, εἴ πεπίθοιεν
Πηλείδην λέσσεσθαι ἀπὸ βρότον αἱματόεντα.
Αὐτὰρ ὅγ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ὀπὶ δ' ὅρκον ὄμοσσεν·
" Οὐ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
" Οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἅσσον ἱκέσθαι,
" Πρίν γ' ἐνὶ Πατροκλον θέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῦσαι,
" Κείρασθαί τε κόμην· ἐπεὶ ἤ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε
" Ἵξεται ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετείω.
" Ἀλλ' ἤτοι μὲν νῦν συγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
" Ἠῶθεν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
" Ὕλην τ' ἀξέμμεναι, ᾗ τε χρεών, ὡς ὀπάσσεις
" Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα·
" Ὄφρ' ἤτοι τόν γε μὲν ὀπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ

32 ΘΑ. Θάλλοντες, λιπαροί.

33 ΕΥΟ. Φλογιζόμενοι. ΤΑΝΤ. Ἐξετάνυσθο φλογιζόμενοι τῷ πυρί.

34 ΚΟ. Τοσοῦτον τῷ πλήθει ὥστε καὶ κοτύλῃ ἀρύσασθαι. κοτύλῳ ᾗ πᾶν τὸ κοῖλον ἔλεγεν, ὥστε κ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς κοτύλῳ λέγεσθαι.

36 ΕΙΣ. Ἀντὶ ᾧ, ὡς τὸ Ἀχαμέμνονα.

37 ΣΠΟΥ. Μόλις κ μ πολλῆς κακοπαθείας πίσωντες.

40 ΤΡΙΠΟ. Λίθῳ, βάσιν ἔχοντα τελῶν ποδῶν.

41 ΒΡΟ. Τὸν φόνον.

43 ΟΥ. Οὐ μὰ τ Δία. ΥΠΑ. Ἤτοι ὁ μέγιστος, ἢ ὁ ἄριστος.

44 ΘΕ. Οὐ δίκαιον, ὃ ἐποίησεν.

45 ΧΕΥ. Χῶσαι.

46 ΕΠΕΙ. Οὐκ ἄν μοι ἄλλο τοιοῦτο συμβαίη κακόν. ΔΕΥ. Ἐχαθον.

47 ΜΕ. Μιτᾶ.

51 ΖΟ. Σκότῳ, ὃν ἡμεῖς ἄδλω λέγομεν. ΗΕ. Ἀερώδη, σκοτεινὸν, ἢ πλατύν.

Θᾶσσον

" Θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα δῶμα μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
Ἑσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσαντες ἕκαστοι
Δαίνυτ'· ἀδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
Πηλείδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Κεῖτο βαρυστενάχων πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠιόνος κλύζεσκον·
Εὖτε τ' ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμῷ,
Νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα,
Ἕκτορ' ἐπαΐσσων ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,
Πάντ' ὠπῇ, μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ', εἰκυῖα,
Καὶ φωνήν· ἕ τοῖα πεὶ χροῒ εἵματα ἕσσο.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
" Εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;
" Οὐ μέν μευ ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·
" Θάπτε με, ὅττι τάχιστα πύλας Ἀΐδαο περήσω·
" Τηλέ με εἴργουσι ψυχαί, εἴδωλα καμόντων,
" Οὐδέ με πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν·
" Ἀλλ' αὕτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
" Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· ἦ γὰρ ἔτ' αὖτις
" Νίσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχητε.

61 ΚΑ. Ὅτε ἐπικλύζεται ἡ θάλασσα ἐποίει καθαρὸν τὸ αἰγιαλόν.
62 ΕΥ. Ἠίονα. ΕΜΑΡΠ. Ἐλάμβανεν. ΜΕ. Φροντίδας.
64 ΕΠ. Ἐπὶ Ἕκτορα ὁρμῶν.
69 ΕΠΛΕΥ. Ἐγένου.
70 ΑΚΗ. Ἀφροντιστεῖς.
72 ΕΙ. Ἀπειχθίσμεθα. ΚΑ. Τῶν πεθνηκότων.
74 ΑΛΑ. Πλανῶμαι. ΕΥ. Πλατείας πύλας ἔχον.
75 ΟΛΟ. Οἰκτίζομαι, θρηνῶ· ἐλλείπει δὲ τὸ ἵνα.
76 ΝΙΣ. Παραχθήσομαι. ΑΕ. Λαχεῖν καὶ τυχεῖν ποιήσητε.

" Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
" Βλῆας ἐζόμβοι βλεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
" Ἀμφέχανε συγερὴ, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ.
" Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
" Τείχεϊ ὑπὸ Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.
" Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, ἄσσε νοήσαι.
" Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμενα ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
" Ἀλλ' ὁμῶς, ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
" Εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος
" Ἤγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὑπὸ λυγρῆς,
" Ἡμαπι τῷ ὅτε παῖδα κατέκταμεν Ἀμφιδάμαντος,
" Νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀσραγάλοισι χολωθείς.
" Ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππόται Πηλεὺς,
" Ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
" Ὣς ἦ τοι ὀστέα νῶϊν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
" Χρύσεος ἀμφιφορεὺς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
" Τίπτε μοι, ἠθεία κεφαλὴ, δεῦρ' εἰλήλουθας,
" Καί μοι ταῦτα ἕκας' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγώ τοι
" Πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις·

77 ΦΙ. Τῶν ἑταίρων ἄποθεν ἡμετέρων. τοῦτο γὰρ προσυπακουστέον.
79 ΑΜ. Προλέχανε, κατέπιεν.
81 ΕΥΗ. Εὖ ἀγχόντων, εὐχομένων.
82 ΕΦΗ. Ἐπισκέψομαι, ἐντελοῦμαι.
85 ΟΠΟ. Ὀπόεντος· ἡ ἢ Ὀποῦς πόλις τῆς Λοκρίδος.
86 ΥΜΕ. Προσληπτέον εἰκῶν. ΑΝ. Διὰ τὴν χαλεπὴν ἀνδροφονίαν.
87 ΠΑΙ. Κλυσώνυμος ἴσως ὁ ὑπὸ Πατρόκλου ἀναιρεθείς. ἡ δὲ ἱστορία εἴρηται ἐν τῇ Μ.
89 ΔΕΞ. Ὑποδεξάμενος.
90 ΕΝ. Ἐπιμελῶς.
91 ΟΣ. Διόνυσος Ἥφαιστον χρυσόμβον ἐν Νάξῳ μιᾷ τῶν Κυκλάδων ξενίσας, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ δῶρον χρύσεον ἀμφορέα. διὸ χθεὶς ὕστερον ὑπὸ Λυκούργου, καταφυγὼν εἰς θάλασσαν, φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξαμένης Θέτιδος, ἔδωκεν αὐτῇ τὸν Ἡφαιστότευκτον ἀμφορέα. ἡ δὲ τῷ παιδὶ ἐχαρίσατο, ὅπως μὴ θάνατον ἐν αὐτῷ ἀπαντήσῃ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ. ἱστορεῖ Στησίχορος. ΟΜΗ. Ὁμοία καὶ ἡ αὐτή.
92 ΑΜ. Νῶϊ, σορός. λέγει δὲ ἤτοι καὶ τὸ μέγα κεραμίον.

" Ἀλλά

" Ἀλλά μοι ἄασον σῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
" Ἀλλήλω, ὀλοοῖο τεταρπώμεθα γόοιο.
Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν,
Οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς,
Ὤιχετο τετριγυῖα· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,
Χερσί τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
" Ὤ πόπαι, ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι
" Ψυχὴ καὶ εἴδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν·
" Παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
" Ψυχὴ ἐφοιτήκει γοόωσά τε, μυρομένη τε,
" Καί μοι ἔκας' ἐπέτελλεν· ἔικτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.
Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
Μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς
Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
Οὐρῆας τ' ὤτρυνε καὶ ἀνέρας, ἀξέμεν ὕλην,
Πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐὸς ὀρώρει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος·
Οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
Σειρά τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' ἤρεες κίον αὐτῶν·
Πολλὰ δ' ἄνανται, κάβαντα, πάραντα τε, δοχμιά τ' ἦλθον·
Ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
Αὐτίκ' ἄρα δρῦς ὑψικόμους ταναηκέϊ χαλκῷ

98 ΤΕ. Οὕτω γὰρ ὁ θρῆνος ἀτερπὴς ἐστὶ καὶ παραμυθᾶται ἢ τὰς ἀνιωμένας.
99 ΩΡΕΞ. Νῶϊ, ωθειτέναθε.
101 ΤΕ. Τρίζασα, καὶ ἦχον ἀπτελέσασα.
102 ΣΥΜ. Φόφον ἐποίησε, στωικρότησιν. ΟΛΟ. Ἐλεεινὸν, οἰκτρὸν, θρηνώδες.
104 ΦΡΕ. Νῶϊ ὅλον τὸ σῶμα.
107 ΕΙΚ. Ὡμοίωλο. ΘΕΣ. Ἀντὶ δ' ἱερείλως, ὃ ἐστι θείως καὶ θαυμαστῶς.
111 ΑΞΕ. Κόπτειν ὕλην, παρὰ τὸ ἄξαι, ἢ φέρειν. ἄγεται γὰρ τὸ ξῶον.
113 ΑΓΑ. Ἀνδρείᾳ.
114 ΥΛΟ. Ξυλοτόμους.
115 ΣΕΙ. Ὑψηλίδας.
116 ΑΝΑ. Προσώπῃ, ἀνωφερῆ. ΚΑ. Καίλωφιερῆ. ΠΑ. Τὰ κρημνώδη καὶ γήλοφα. ΔΟΧ. Πλάγια.
117 ΑΛΛ. Ἀλλαχῆ τῶν ποδῶν πεπτωκότων. ΚΝΗ. Τὰς ωθοῦσας τῶν ὀρῶν νῶϊ.

Τάμνον

Τάμνον ἐπειγόμενοι· τὴ ἢ μεγάλα κλυπέεσαν
Πίπλον· τὰς μὲν ἔπειλα διαπλήσαντες Ἀχαιοὶ,
Ἐκδέον ἠμιόνων, τὴ δὲ χθόνα πασὶ δατεῦντο,
Ἐλδόμεναι πεδίοιο, διὰ ῥωπήια πυκνά.
Πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτρὸς φέρον· ὣς γὰ ἀνώγη
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος·
Καὰδ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ὑπιχερὼ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Φράσατο Πατρόκλῳ μέγα ἠρίον, ἠδὲ οἱ αὐτῷ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη ὠδιακάβαλον ἄασετον ὕλην,
Εἵατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπολέμοισι κέλευσε,
Χαλκὸν ζώννυσθ, ζεῦξαι δ' ὑπὸ ὄχεσφιν ἕκαστον
Ἵππους· οἱ δ' ὦρνυντο, κὴ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον.
Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι θωιβάται, ἡνίοχοί τε·
Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μυ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,
Μυρίοι· ἐν δὲ μέσσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι·
Θριξὶ δὲ πάντα νέκυα καλαείνυον, ἃς ἐπέβαλλον
Κειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἀχνύμενος· ἕταρον γὰ ἀμύμονα πέμπ' ἀϊδόσδε.
Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς,
Κάτθεσαν· αὖψα δέ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.

120 ΔΙΑ. Διακόπλοντες.

121 ΕΚ. Ἐξεδέσμευον. ΠΟΣ. Ἐμερίζοντο βαδίζοντες. μεριτμῷ γάρ τινι ὁμοίαν γίγνεται κὴ τὴν πορείαν.

122 ΡΩ. Διὰ τὰ δασέων ἢ ψαμμωδῶν τόπων.

123 ΦΙ. Κορμούς.

125 ΕΠ. Ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ. ΕΠΙΣ. Ἐφεξῆς.

126 ΦΡΑΣ. Ἐβουλεύσαλο, ἐνόησε. ΗΡΙ. Καπὶ γῆν μνῆμα, τάφον.

130 ΖΩΝ. Καθοπλίζεσθαι.

132 ΠΑ. Οἱ ἐπὶ τὰ ἁρμάτων συμπολεμοῦντες, τουτέστι κύριοι τὰ ἁρμάτων.

133 ΝΕ. Πλῆθος νεῶν.

135 ΘΡΙΞ. Κατεκφύλυπλον, ἐσκέπαζον. τουτέστι πολλὰς τρίχας κατέκαλλον, ὥστε καλύπλειν τὰ νεκρόν· τοῦτο δὲ πρὸς τιμὴν ἐγίνετο τοῦ θνήσκοντος· ὡς καὶ ἀλκαίῳ φησὶ. τὸ γὰ γένος ἐστὶ γυναίων, Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.

139 ΜΕ. Πολλά. ΝΗ. Ἐσώρευον.

Ἔνθ'

Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
Τὴν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον·
" Σπερχεῖ, ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεύς,
" Κεῖσέ με νοσήσαντα φίλιν ἐς πατρίδα γαῖαν,
" Σοί τε κόμην κερέειν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
" Πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
" Ἐς πηγὰς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
" Ὣς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
" Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νεόμαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
" Πατρόκλῳ ἥρωϊ κομὴν ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
Θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε προσαύδας·
" Ἀτρεΐδη, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
" Πείσονται μύθοισι, γόοιο μέν ἐστι κῆδος·
" Νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, κὴ δεῖπνον ἄνωχθι
" Ὁπλέων· τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ', οἵσι μάλιστα
" Κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' * οἱ παγὸν ἄμμι μενόντων.

142 ΣΠΕΡ. Ποταμὸς Θετταλίας.
143 ΟΙ. Νῶ, βαθύ.
144 ΑΛ. Ἦθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις, μὴ τὸ παραπεμφθὲν τῇ νεότητι, τὰς κόμας ἀποκείρειν τοῖς ποταμοῖς. τότε γὰρ ἐνόμιζον τὴν ἀνατροφὴν αἰτίας εἶναι. Ἀφ' ταύτης ἢ τινὸς αἰτίας, ἐς τὰς ποταμοὺς ὕδωρ κομίζον, τέκνων τε χρήσεως καὶ παιδοτροφίας οἰωνὸν πεφήμισε. διόπερ καὶ τὰς Ἀχιλλέως κόμας Πηλεὺς τότε καθιέρωσεν. ἢ γὰρ ἐκ Φαρσάλου τῆς Θετταλίας. ΑΛ. Μάτην.
147 ΕΝΟΡ. Ὄρχεις ἔχοντα. τοιαῦτα γὰρ ἔθυον τοῖς ποταμοῖς.
151 ΟΠΑ. Παράσχοιμι.
158 ΠΥΡ. Πυρᾶς.
159 ΟΠΛΕΣ. Ἑλοιμάζεσθαι. ΑΜ. Ταῦτα ἀσχολησόμεθα.
160 ΚΗ. Φροντίδος ἄξιος, κηδεύσιμος. κηδεμόνες γὰρ οἱ κύριοι. οἷς μάλιστα πρέπει φροντίζειν. ΠΑ. Παραμυθήσωνται ἢ ἡμῖν οἱ ἡγεμόνες.

* al. οἵ τ' ἀγοί.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας ἴσας·
Κηδεμόνες δὲ παρ' αὖθι μίμνον, καὶ νήεον ὕλην·
Ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ.
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
Πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
Δημὸν ἑλὼν, ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Ἀχιλλεὺς
Ἐς ὠδὰς ἐκ κεφαλῆς, θεὶ δὲ δρατὰ σώματα νηλ.
Ἐν δὲ τίθη μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
Πρὸς λέχεα κλινῶν· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
Ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα ϛοναχίζων.
Ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν,
Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων ἡέας ἐθλοὺς,
Χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Ἐν δὲ πυρὸς μένος ἧκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο·
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
" Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
" Πάντα γὰ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέσχον.
" Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων ἡέας ἐθλοὺς,
" Τοὺς ἅμα σοι πάντας πῦρ ἐδάϊ· Ἕκτορα δ' ὅτι

164 ΕΚΑ. Τετράγωνον· ὥστε ἑκάστην πλευρὰν ἑκατὸν ποδῶν μέτρον ἔχειν. ΕΝ. Τῇ δὲ καικείσῃ, καὶ μῆκος καὶ πλάτος.

165 ΥΠ. Νῦν ἐν μέσῳ ἐξέχοντι μέρει τῆ πυρᾶς.

168 ΔΗ. Πρὸς τὸ ταχὺ τῶν πιμελὴν ἐξαφθῆναι, τοῦτο ποιεῖ Ἀχιλλεύς.

169 ΝΗ. Ἐσώρευε ἢ τὰ σώματα τῶν ἀνηρημένων ἀνδρῶν. ΔΡΑ. Ἐκδεδυκρίνα.

170 ΑΛΕΙ. Ἀλείμματος, ἐλαίου.

171 ΠΙ. Τέσσαρας. ΕΓΙ. Μακροτραχήλους, μεγάλους, ἀπὸ μέρους.

177 ΜΕ. Περιφρασικῶς, τὸ πῦρ. ΣΙ. Νῦν, ἰσχυρόν. ΟΦ. Ὅπως ἐαθῇ, τυτίσι καταδαπανᾷ.

179 ΧΑΙ. Ἀπὸ τοῦ χαῖρε, τέρπου, ὅ ἐστιν ἥδου.

" Δώσω

" Δώσω Πελαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.
Ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸ δ' ὑπὸ κύνες ἀμφεπένοντο·
Ἀλλὰ κιών μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Ἡμαθόεν κὴ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων·
Τῷ δ' ἔπι κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
Οὐρανόθεν πεδίονδε· κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
Ὅσσον ἐπείχε νέκυς, μὴ πρὶν μυῖος ἠελίοιο
Σκήλη ἀμφὶ νεὶ χρόα ἵνεσιν, ἠδὲ μέλεσσιν.
Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλῳ ἐκαίετο τεθνειῶτος.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισι,
Βορέῃ κὴ Ζεφύρῳ, κὴ ὑπέσχετο ἱερὰ καλά·
Πολλὰ δὲ δ' ἀπένδων χρυσέῳ δέπαϊ, λιτάνευεν
Ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοίατο νεκρὸν,
Ὕλη τ' ἐσεύοιτο καήμεναι· ὠκέα δ' Ἶρις
Ἀράων ἄϊσσε μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.
Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσπεφόρῳ ἀθρόοι ἔνδον
Εἰλαπίνῃ δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἶρις ἐπέσχη
Βηλῷ ἐπὶ λιθέῳ· τοὶ δ' ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Πάντες ἀνήϊξαν, κάλεον τέ μιν εἷς ἑ ἕκαστος·
Ἣ δ' αὖθ' ἕζεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·
" Οὐχ ἕδος· εἶμι γὰρ αὖθις ἐπ' ὠκεανοῖο ῥέεθρα,

183 ΔΑΠ. Ἐσθίειν, ἀλφηστᾶν.
186 ΡΟ. Τῷ ῥοδινῷ.
187 ΑΠΟ. Ἀποσαῷ, ἀπσύρῃ. ΕΛ. Ἕλκων.
188 ΗΓΑ. Ἐπήγαγε.
190 ΜΕ. Περιφερησικῶς, ἡλιῷ.
191 ΣΚΗ. Σκληρωῖ, ὅθεν καὶ σκελετὸς, ὁ ξηρός. ΙΝ. Τὸ περὶ τοῖς νεύροις λεγόμενα.
198 ΕΣΣΕΥ. Ὁρμιῶ λάοσι, ἐπιχθῇ.
199 Αι. Ἀκέεσθαι.
200 ΔΥ. Σφοδρὸν πνεῦμα ἔχοντες.
202 ΒΗ. Τῇ φλιᾷ, ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι.
203 Ε. Πρὸς ἑαυτὸν ἐκφλαῦν.

" Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας
" Ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
" Ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέαο ἠδὲ Ζεφύρου κελαδεινὸν
" Ἐλθεῖν ὀρσάτω, καί οἱ ὑπόσχες ἱερὰ καλά,
" Ὅφρα πυρὴν ὄρσηλε καήμεναι, ἦ ἔνι κεῖται
" Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀνασταχύσσιν Ἀχαιοί.

Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπεβήσετο· τοὶ δ' ὀρέοντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν·
Αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι· ὦρτο δὲ κῦμα
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέσθην,
Ἐν δὲ πυρὴ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαὲς πῦρ·
Παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἀμυδὶς φλόγ' ἔβαλλον,
Φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Χρυσέῃ ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
Οἶνον ἀφυσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,
Ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
Ὡς δὲ πατὴρ ὃ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλὸς ἀκάχησε τοκῆας·
Ὣς Ἀχιλεὺς ἑτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
Ἑρπύζων παρὰ πυρκαϊήν, ἀδινὰ στοναχίζων.
Ἦμος δ' Ἑωσφόρος εἶσι, φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
Ὃν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται ἠώς,
Τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.

207 ΜΕ. Μεταλάβω αὐτῶν, εὐωχηθῶ. ΙΡΩΝ. Ἱερῶν, θυσιῶν.
210 ΟΡ. Ὁρμήσητε.
212 ΟΡΕ. Ὥρμων.
214 ΑΗ. Πυῆν.
215 ΛΙ. Ὀξέη.
218 ΛΙ. Ὀξίως.
223 ΝΥΜ. Ἤτοι νεοχμόν. ἢ, ἡλικίαν ἔχοντος. ΑΚΑ. Ἐλύπησεν.
225 ΕΡ. Συγκεκυφὼς καὶ ἠρέμα παραγρυύμενος.
226 ΕΩΣ. Ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀνατέλλων, λαμπρότατος ἀστὴρ, ὃς Ἑσπερος καλεῖται. ὅτος δ' ἐστὶν ὁ τῆς Ἀφροδίτης. ΕΡ. Ἀπαγγέλλων.

Οἱ

Οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἰχόνδε νέεσθαι,
Θρηίκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔξενεν οἴδματι θύων.
Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωσε λιασθείς,
Κλίνθη κεκμηὼς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
Τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν·
Ἔζετο δ' ὀρθωθείς, καί σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
" Ἀτρεΐδη τε, καὶ ἄλλοι ἀριστῆες παναχαιῶν,
" Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἴθοπι οἴνῳ
" Πᾶσαν, ὁπόσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
" Ὀστέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέγωμεν,
" Εὖ διαγινώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται·
" Ἐν μέσσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνωθεν
" Ἐσχατιῇ καίοντ' ἀπαμὶξ ἵπποι τε καὶ ἄνδρες·
" Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσείῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
" Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼ ἄϊδι κεύθωμαι·
" Τύμβον δ' ἐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
" Ἀλλ' ἀπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ χρὴ τ' Ἀχαιοὶ
" Εὐρυὺ θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
" Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκληῖσι λίπησθε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι.
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ,
Ὅσσον ἐπὶ φλὸξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
Κλαίοντες δ' ἐπάροιθε συῶν ὀστέα λευκὰ
Ἀλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην, καὶ δίπλακα δημόν·

239 ΛΕ. Ἀναλέγωμεν.
240 ΑΡΙ. Εὐεπίσημα, εὔγνωστα.
242 ΕΣ. Τῷ κατωτάτω μέρει. ΕΠΙ. Ἀναμεμιγμένας.
243 ΦΙΑ. Ἀγγείῳ κοίλῳ.
244 ΑΙ. Εἰς ἅδε τὸν κίνδυνον, ὃ ἔπα τὸν ὁδὸν ποιήσομαι. συγκοπῇ ἢ ἀπὸ τοῦ κινδύνομαι, καὶ σημαίνει τὸ περιύομαι.
245 ΠΟ. Ποιεῖν, ἐνεργεῖν.
252 ΕΝΗ. Προσηκόντως.

Ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, ἐανῷ λιτὶ κάλυψαν·
Τορνώσαντο δὲ σῆμα, θεμείλιά τε πρεσβάλοντο
Ἀμφὶ πυρήν· εἶθαρ δὲ χυτλὼ ἐπὶ γαῖαν ἔχυλαν.
Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε, τρίποδάς τε,
Ἵππους θ', ἡμιόνους τε, βοῶν τ' ἰφθίμα κάρηνα,
Ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους, πόλιον τε σίδηρον.
Ἱππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
Θῆκε, γυναῖκα ἄγειαν ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δύω καὶ εἰκοσίμετρον,
Τῷ πρῶτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
Ἐξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
Καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔθ' αὔτως·
Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·
Πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

" Ἀτρεΐδη τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
" Ἵππους τοὺς δ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
" Εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν, Ἀχαιοὶ,
" Ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην.

254 ΕΑ. Ἀπαλῷ καὶ λιπῒ ἱματίῳ.
255 ΤΟΡ. Κύκλῳ περιέχεαψαν.
256 ΧΥ. Χωσιὸν ἢ πᾶσαν ἦ, ἀλλὰ τὴν ἰδίως τοῖς νεκροῖς ἐπιχεομένην.
257 ΧΕΥ. Χώσαντες.
259 ΑΕΘ. Νικητήρια, ἔπαθλα.
260 ΚΑ. Περιφρασικῶς, βῶς.
261 ΕΥΖΩ. Καλὰς, ἀπὸ μέρους.
264 ΩΤΩ. Ὦπα ἔχοντα. ΔΥ. Δύο δ' εἴκοσι μέτρα χωροῦντα.
266 ΕΞ. Ἐξαίτη. ΒΡΕ. Ὁ ἡμεῖς ἔμβρυον λέγομεν ἐν τῇ γαστρὶ ὄν. ΑΔ. Ἀδάμαστον. ΚΥ. Ἔγκυον δὲ καὶ γαστρὸς ἔχουσαν.
267 ΑΠΥ. Καινόν. οὐκ εἰς πῦρ χρήσιμον, ἀλλὰ ἀναθηματικόν.
268 ΚΕ. Χωροῦντα.
270 ΑΜ. Διπλῆν, οἱονεὶ ἔχουσαν, καὶ ἐπὶ τόμῳ, καὶ ἐπὶ τῷ συνθμένῳ θέσιν.
273 ΔΕ. Ἀναμένοντα, περισχόλημα. ΑΓΩ. Νεῦ, πόρῳ.

" Ἴσθι

" Ἶσε γὰρ ὄσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
" Ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι· Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτὼς
" Πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὁ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
" Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μιμνέω, καὶ μώνυχες ἵπποι·
" Τοίω γὰρ σθένος ἐσθλὸν ἀπώλεσεν ἡνιόχοιο 280
" Ἠπίω, ὃς σφῶϊν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
" Χαιτάων κατέχευε, λοέσας ὕδατι λευκῷ.
" Τὸν τώ γ' ἑστάότες πενθείετον, ἄδεϊ δὲ σφιν
" Χαῖται ἐρηρέδαται, τὼ δ' ἔστατον ἀχνυμένω κῆρ·
" Ἄλλοι δὲ σέλεσθε κατὰ στρατὸν, ὅσσις Ἀχαιῶν 285
" Ἱππουσίν τε πέποιθε καὶ ἅρμασι κοιλητοῖσιν.
Ὡς φάτο Πηλείδης· ταχέες δ' ἱππῆες ἔγερθεν. {ἄγερθεν ex Etymol. Gud. et Suid. I. 217
Ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὔμηλος,
Ἀδμήτῃ Φίλος υἱὸς, ὃς ἱπποσύνῃ ἐκέκαστο·
Τῷ δ' ἔπι Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης, 290
Ἵππους δὲ Τρωὸς ὕπαγε ζυγὸν, ἅς ποτ' ἀπούρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀτρείδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος,
Διογλυὴς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤαγεν ὠκέας ἵππους,
Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην, τ' ἑόν τε Πόδαργον· 295
Τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
Δῶρ', ἵνα μή οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Ἀλλ' αὐτῷ τέρποιτο μιμών· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε
Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὄγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·

276 ΠΕ. Ὑπερθάλλεσθον.
281 ΥΓΡΟΝ. Ἤτοι σωμάτων χαλαστικὸν, ἢ τὸ εὖ ὑγρότητι διαφυλάττον, καὶ μὴ ἐῶν ξηραίνεσθαι, ἢ ὅτι τὸ ἔλαιον οὐκ ἀποκρυσταλλοῦται πολὺ ἔχον ἐν αὑτῷ τὸ θερμόν.
284 ΕΡΗ. Ἐρηρεισμέναι εἰσὶ τῇ γῇ ἀσφαλιζόμεναι.
285 ΣΤΕΛ. Παρασκευάζεσθε, ὁρμᾶτε.
295 ΑΙ. Ὄνομα τῆς ἵππου πεποιημένον ἴσως ἀπὸ τοῦ θερμῶς καὶ ταχέως τρέχειν.
296 ΑΓ. Ὁ Ἀγχίσου παῖς Ἐχέπωλος.

Τὴν

Τὴν ὅγ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμῳ ἰσχανόωσαν.
Ἀντίλοχος δὲ, τέταρτος ἐΰτριχας ὡπλίσατ' ἵππους,
Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος
Τῶ Νηληϊάδαο, Πυληγενέες δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες φέρον ἅρμα· πατὴρ δέ οἱ ἄγχι παραστὰς
Μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντί γ' αὐτῷ·
" Ἀντίλοχ', ἦτοι μέν σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
" Ζεύς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
" Παντοίας· τῷ κέν σε διδασκέμεν ἄτι μάλα χρεώ.
" Οἶδα γὰρ εὖ ὡς τέρμα θ' ἑλισσόμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
" Βάρδιστοι θείειν, τῷ τ' οἴω λοίγι' ἔσεσθαι·
" Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, ἀνδρὲ μὲν αὐτὸ
" Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτῶ μητίσασθαι.
" Ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
" Παντοίην, ἵνα μή σε παρεκπροφύγησιν ἄεθλα.
" Μήτι τοι δρυτόμος μὲγ' ἀμείνων, ἠὲ βίηφι·
" Μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
" Νῆα θοὴν ἰθύνῃ ἐρεχθομένῃσιν ἀνέμοισι·
" Μήδι δ' ἡνίοχος περιγίνεται ἡνιόχοιο.
" Ἀλλ' ὃς μέν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν οἷσι πεποιθὼς,
" Ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
" Ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
" Ὃς δέ κε κέρδεα εἰδῇ, ἐλαύνων ἥσονας ἵππους,

300 ΙΣ. Ἐξεχομένῃσιν, ἐκτεινομένῃσιν, ἢ ἐπηυμένας, ἀντὶ τοῦ ἐπειγομένας.
301 ΕΥ. Καλὲς, ἀπὸ μέρους.
305 ΜΥ. Ἔλεγεν. ΕΙΣ. Εἰς ἀγαθὰ σωφρονίζων.
309 ΤΕΡ. Τίλη, κομπῆρας. ΕΛΙΣ. Εἰλεῖν, κάμπτειν.
310 ΒΑΡ. Βραδύπαλοι.
311 ΑΦΑΡ. Ἀμείνους, ταχύτατοι.
312 ΜΗ. Κατεργάσασθαι, βουλεύσασθαι.
315 ΜΗ. Σωτὴρ, τέχνη.
317 ΕΡΕΧ. Βαρυμένῃσιν.
320 ΑΦΡΑ. Ἀνοήτως.
322 ΚΕΡ. Ἡ σωτὴρ, ἢ πανοῦργος.
ΗΣ. Ἐλάτῃσιν.

" Αἰεὶ

" Αἰεὶ τέρμ' ὁρόων, σρέφῃ ἐγχύθεν, ὐδέ ἑ λήθῃ
" Ὁππως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμᾶσιν·
" Ἀλλ' ἔχῃ ἀσφαλέως, καὶ τ' πρέχοντα δοκεύῃ.
" Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, ὐδέ σε λήσῃ.
" Ἑσηκε ξύλον αὖον ὅσον τ' ὀργυῖ ὑπὲρ αἴης,
" Ἢ δρυὸς, ἢ πεύκης, τὸ μὲν ὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
" Λᾶε δ' ἑκάτερθεν ἐρηρέδατον δύο λευκὼ,
" Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ· λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς·
" Ἢ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι καταθνειῶτος,
" Ἢ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ πρωτέρων ἀνθρώπων,
" Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
" Τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας, ἐλάαν ὀχεδὸν ἅρμα δ' ἵππους·
" Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐυπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,
" Ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τ' δεξιὸν ἵππον
" Κένσαι ὁμοκλήσας, εἶξαί τε οἱ ἡνία χερσίν.
" Ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
" Ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσεται ἄκρον ἱκέσθαι
" Κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
" Μήπως ἵππους τε τρώσῃς, κατὰ θ' ἅρματα ἄξῃς·

324 ΤΑ. Ἐκτένῃ. ΒΟΕ. Ἡνίαις.
325 ΠΡΟΥ. Προέχοντα, προβάλλοντα, ὑψηλόν. ΔΟ. Ἐνεδρεύῃ, ἐπιτηρεῖ.
326 ΣΗ. Νῶν, σημεῖον.
327 ΑΥ. Ξηρόν. ΟΡ. Ἢ τ' δύο χειρῶν εἰς πλάτος ἔκτασις.
328 ΚΑ. Σήπεται, φθείρεται.
329 ΛΑΕ. Λίθοι.
330 ΞΥΝ. Ἐν ταῖς ξυμβολαῖς, καθ' ὃ μάλιστα ἐξένευται ἡ ὁδός. ΛΕΙ. Ὁμαλὸς δέ ἐστιν ὁ μετ' αὐτὸ ἱππόδρομος.
332 ΝΥΣ. Καμπήν.
335 ΚΛΙΝ. Συγκαμφθῆναι.
337 ΚΕΝ. Τῷ κέντρῳ πλῆξον, καὶ τῇ φωνῇ ἐπιπλήξας. ΕΙΞ. Ἀντὶ δ' ἐπιδόναι, χαλάσαι. ΕΙ. Ἀντὶ δ' εἶξον.
339 ΩΣ. Ἐπὶ τῷ καμπτῆρί στι ὁ ἀριστερος ἱππος ὕτως ἐμπελασάτω ἀκριβῶς, ὥστε τὴν ἔξωθεν περιφέρειαν δ' τροχὸς δόξαι ψαύειν τῆς χοινικίδος. τοῦτο δὲ πάσχει δοκεῖ ὁ παρὰ τ' καμπτῆρα τροχός. ΠΛΗΜ. Χοινικίδι, ἀπὸ δ' πληροῦν τ' ἄξονα. ΔΟ. Δόξειεν.
340 ΚΥ. Τροχῷ, ἀφ' τοῦτο δ' ποιητοῖο. ΕΠΑΥ. Νῶν, ψαῦσαι.
341 ΑΞ. Καταξῇς, κλάσῃς.

" Χάρμα

" Χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δέ σοι αὐτῷ
" Ἔσεται· ἀλλὰ, Φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
" Εἰ γάρ κ' ἐν νύσῃ γε παρεξελάσῃθα διώκων,
" Οὐκ ἔθ' ὅς κέ σ' ἔλῃσι μεπάλμυος, ὐδὲ παρέλθῃ·
" Οὐδ' εἴ κεν μετόπιθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
" Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
" Ἢ σοὺ Λαομέδοντος ὃι ἐνθάδε τέτραφεν ἐθλοί.
Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηλήϊος ἂψ ἐνὶ χώρῃ
Ἕζετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἑκάστου πείρατ' ἔειπε.
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἐΰτριχας ὤπλίσατ' ἵππους.
Ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·
Πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὐμηλος·
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀτρείδης δουρικλυτὸς Μενέλαος·
Τῷ δ' ἔπι Μηριόνης λάχε' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὖτε
Τυδείδης, ὄχ' ἄριστος ἐὼν, λάχε' ἐλαυνέμεν ἵππους.
Στὰν δὲ μεταξοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς,
Τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν
Ἀντίθεον Φοίνικα ὀπάονα πατρὸς ἑοῖο,
Ὡς μεμνέῳτο δρόμου, καὶ ἀληθείῃ ὀπόσπαι.

342 ΧΑΡ. Χαρά.

343 ΠΕ. Ἀντὶ δὲ πφύλαξο.

346 ΑΡ. Ποσειδῶν, ἐραθεὶς Ἐριννύος, μεπαβαλὼν τὴν αὐτοῦ φύσιν εἰς ἵππον, ἐμίγη καὶ Βοιωτίαν παρὰ τῇ Τελφούσῃ κρήνῃ. ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη, ἵππον ἐγέννησεν, ὃς ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ κραιπνεύειν, Ἀρείων ἐκλήθη. Κόπρεὺς δ' Ἀλιάρτου βασιλεύων, πόλεως Βοιωτίας, ἔλαβε δῶρον αὐτὸν παρὰ Ποσειδῶνος. ὅτος ὃ αὐτὸν Ἡρακλεῖ ἐχαρίσατο, γενομένῳ παρ' αὐτῷ. τοῦτο δὲ Λαομεδοντομάχῳ Ἡρακλῆς, ὡς Κύκνον Ἄρεος υἱὸν καὶ ἱππόδρομίαν, ἐνίκησεν ἐν τῷ δ Παγασαίῳ Ἀπόλλωνος ἱερῷ, ὃ ἐστι πρὸς Τροιζῆνι. ἔθ' ὕστερον αὖθις ὁ Ἡρακλῆς, Ἀδράστῳ τὸν πῶλον παρέσχεν, ἐπ' ἐμόν· ὁ Ἄδραστος ἐκ τοῦ Θηβαικοῦ πολέμου διεσώθη, τὰ ἄλλων ὅπλομένων. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Κυκλικοῖς.

358 ΜΕ. Κατὰ στίχον, ἐφεξῆς.

359 ΣΚΟ. Ἐπίσκοπον, παρατηρητήν.

361 ΩΣ. Ὅπως ἐπιμελοῖτο καὶ ἐπισκοποῖτο τὸν δρόμον. μή τις ὠθεῖ τὸν ἁμαξεύοντα παραβαίνῃ.

Οἱ

Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἄειραν,
Πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησαν τ' ἐπέεσσιν
Ἐσυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο,
Νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ σφέτερον κονίη
Ἴστατ' ἀειρομένη ὥϛε νέφος, ἠὲ θύελλα·
Χαῖται δ' ἐρρώοντο μ' ὠνοιῆς ἀνέμοιο·
Ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλνατο πωλυβοτείρῃ,
Ἄλλοτε δ' αἶξασκε μετήορα· τοὶ δ' ἐλατῆρες
Ἕστασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάϛῳ
Νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαϛος
Ἵπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ϖύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
Ἂψ ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετή γε ἑκάϛῳ
φαίνετ', ἄφαρ δ' ἵπποισι πάθη δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
Αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔχφερον ἵπποι.
Τὰς δὲ μετεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
Τρῶϊοι· ἀδέ τι πολλὸν ἄνδιθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
Αἰεὶ γὰρ δίφρῳ ἐπιβησομένοισιν ἐίκτην.
Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὦμω
Θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
Καί νυ κεν ἢ παρέλασσ', ἢ ἀμφέρεισον ἔθηκεν,
Εἰ μὴ Τυδέος υἱὶ κοτέσσατο φοῖβος Ἀπόλλων,

363 ΟΜΟ. Ἠπείληϲαν, ἐπεκέλευϲαν.
366 ΑΕΙ. Ἀναφερομένη, ἐπαιρομένη εἰς ὕψος.
367 ΕΡ. Ἐκινῶντο, ἐσείοντο. ΜΕ. Ἀντὶ τοῦ, ἀνέμῳ δίκην.
368 ΠΙΛ. Προσπέλαζεν, ϖροθυμίζειν.
369 ΜΕ. Ὑψηλά. ΕΛΑ. Ἠϊόχοις.
370 ΠΑ. Ἐπίλιϲτο, ἠωρεῖτο.
372 ΚΟ. Κονιορτὸν ϖοιοῦντες.
375 ΤΑ. Σωτῆρος ἐχθίϲτου. ἐκλείονται γὰρ ἐν τῷ δρόμῳ οἱ ἵπποι.
382 ΑΜ. Τὸν ἀμφοτέρωθεν ἐξισάμενον, ἢ ἀμφιϲοβήτιϲιμον.
383 ΕΙ. Δείσαντος τῶν Εὐμήλου ἵππων ϖροθυμεῖται ὁ Ἀπόλλων, ἐπεὶ αὐτὸς ἀνεῖρέψατο αὐτὰς, κ' τ' Ποιητῶ λέγοντα·

Τὰς δ' ἐν Πιερίῃ ϑρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ἄμφω ϑηλείας, φόβον Ἄρεος φορεούσας.

δοκεῖ γὰρ κ' τὸν μῦθον Ἀπόλλων ϑητοῦσιν Ἀδμήτῳ τῷ Εὐμήλου ϖατρί.

Ὣς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινήν.
Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,
Οὕνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι κῆ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
Οἱ δὲ οἱ ἐλάφθησαν, ἄνδ' κέντροιο θέοντες.
Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμβος λάθ' Ἀπόλλων
Τυδείδην, μάλα δ' ὦκα μετέστυτο πιμένα λαῶν,
Δῶκε δέ οἱ μάστιγα, μῶρος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν.
Ἡ δὲ μετ' Ἀσμήτα ἰὸν κοτέσσ' ἐβεβήκει,
Ἵππειον δέ οἱ ἧζε θεὰ ζυγόν· αἱ δέ οἱ ἵπποι
Ἀμφὶς ὁδὸν δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἅπτι γαίαν ἐλύθη.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
Ἀγκῶνάς τε πεδιδρύφη, στόμα τε, ῥῖνάς τε,
Θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Τυδείδης δὲ πεδαιρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
Πολλὸν τ' ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν δὲ Ἀθήνη
Ἵπποις ἧκε μένος, Ϲ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε.
Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
"Ἐμβήτην, κῆ σφῶϊ τιταίνετον ὅττι τάχιστα·
"Ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν ἔστι κελεύω
Τυδείδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἵσιν Ἀθήνη
Νῦν ὤρεξε τάχος, κῆ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·
"Ἵππους δ' Ἀτρείδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,

388 ΕΛΕ. Δι' ἀπάτης βλάψας.
389 ΜΕ. Μετὴ,
392 ΗΞΕ. Σωϊτερίψιν.
393 ΑΜ. Χαρὶς κῆ ἔξωθιν τῆς ὁδοῦ. ΡΥ. Τὸ δίφρον ἀπὸ τοῦ ἁρμοῦ, ἕως δ' ζυγοῦ, ξύλον.
394 ΕΞΕ. Σωτερίσιν, ἢ ἐξετάξη. οἱ δὲ παρεκυλίσθη, σωτεράφη.
396 ΘΡΥΛ. Σωϊτζίσιν, ἐθραύσθη.
397 ΔΑ. Δακρύων ἐπληρώθησαν. ΘΑ. Ἱλαρὸς, ἀκμαία. ΕΣΧΕ. Ἐπαχέθη.
403 ΣΦΩ. Ὑμᾶς αὐτὰς ἐπείγετε ὡς τὸ δρόμου, κῆ μὴ ἀπολιμπάνεσθε.

" Καρπαλίμως

" Καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείην καλαχεύῃ
" Αἴθη, θῆλυς ἐοῦσα· τίη λείπεαθε, φέρτοι;
" Ὧδε γὰ ἐξερέω, κ᾽ μὴν τελεσμένον ἔσται·
" Οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι πιμένι λαῶν
" Ἐσται, αὐτίκα δ᾽ ὔμμε κατακτενεῖ ὀξέϊ χαλκῷ,
" Αἶκ᾽ ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον·
" Ἀλλ᾽ ἐφομαρτεῖτον, κ᾽ ἀπεύθετον ὄπι τάχιστα·
" Ταῦτα δ᾽ ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω,
" Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραθύμιαι· ἠδέ με λήσῃ.
Ὡς ἔφαθ᾽· οἱ δὲ, ἄναλκος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ὑπὸ δραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ᾽ ἔπειτα
Στεῖνος ὁδὸς κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
Ῥωχμὸς ἦεν γαίης, ἧ χειμέριον ἀλὲν ὕδωρ
Ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
Τῇ ῥ᾽ εἶχεν Μενέλαος, ἁματροχιὰς ἀλεείνων.
Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
Ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον ἧ παρακλίνας ἐδίωκεν.
Ἀτρεΐδης δ᾽ ἔδδεισε, κ᾽ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει·
" Ἀντίλοχ᾽, ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ᾽ ἄνεχ᾽ ἵππους·
" Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ᾽ εὐρυτέρη παρελάσεις·
" Μήπως ἀμφοτέρους δηλήσεαι, ἅρμαθι κύρσας.
Ὡς ἔφατ᾽· Ἀντίλοχος δ᾽ ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε,
Κέντρῳ ὑπαΐσσων, ὡς οὐκ αἰσιντι ἐοικώς.

" Ὄφρα

408 ΕΛΕΓ. Ὀνειδ῾ ἐπιφάλη.
409 ΦΕ. Βίλῃσι, ἢ κρίλῃσι.
410 ΟΥ. Οὐκ ἔπ ὑμῶν ἄτως ἐπιμελήσεται ὁ Νέστωρ.
411 ΚΟ. Ἐπιμέλεια.
413 ΑΠΟ. Ἀφροντίσησαντε, ἀμελήσαντε.
414 ΕΦΟΜ. Ἐπιδιώκετε.
419 ΣΤΕΙ. Στένωμα τόπου.
420 ΡΩΧ. Ῥῆξις. ἔπ δὲ τόπ῾ χειμαρραγμένῳ ὑπὸ ὁμβρίου ὕδατ῾. ΑΛ. Ὅπου σπουδαίφη, ὅ ἐπ σπουδῇ.
421 ΟΔΟΙ. Ὁδοῦ.
422 ΤΗ. Κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἥλαυνεν.
ΑΜΑ. Τὰς τῶν τροχῶν συγκρούσεις, τὰς ἀπὸ τῶν ἄλλων ἁρμάτων.
426 ΑΝΕ. Ἀνάσχεσθαι, κράτει.
428 ΚΥΡ. Συμπεσών.
430 ΕΠΙΣ. Ἐπισπουδάζων, ἀναγκάζων.

Ὅσσα δὲ δίσκε ἔρα κατωμαδίσιο πέλονται,
Ὁππότ' ἀίζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ, πειρώμενος ἤδη,
Τόσσον ὑπιδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρείδεω· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
Μήπως συγκύρσειαν ὁδῷ ἔνι μώνυχες ἵπποι,
Δίφρους τ' ἀνσρέψειαν ἐϋπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
Ἐν κονίῃσι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
Τὸν γὰρ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.

"Ἀντίλοχ', ἔτις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
"Ἐρρ', ἐπεὶ ἦ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπύσθαι Ἀχαιοί·
"Ἀλλ' ἄ μὰν ἀθ' ὡς ἄτερ ὄρκε οἵσῃ ἄεθλον.

Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
"Μή μοι ἐρύκεσθον, μηδ' ἔμμεναι ἀχνυμένω κῆρ·
"φθήσονται τάδοισι πόδες καὶ γένα καμόντα,
"Ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ὑπιδραμέτην, τάχα δέ σφισιν ἄγχι ἤλυθον.
Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
Ἵππους, τοὶ δὲ πετάλοις κονίοντες πεδίοιο.
Πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἐφράσαθ' ἵππους·
Ἦεν γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ·
Τοῖο δ' ἄνδρα ἔσντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
Ἔγνω· φράσατο δ' ἵππον ἀεικέα πρὸ ἔχοντα,

431 ΔΙΣ. Δίσκε ὁρμή· ὅ ἐστι, ἄφεσις. ΚΑ. Οἱ ἀφιᾶσι καὶ τὸ ὧμον τρέχοντες.
432 ΗΒΗΣ. Νεῶν, ἀκμῆς.
433 ΗΡΩ. Ἐκτὸς ἕδραμον, ἢ ἐς τοὔμπροσθεν ὑπεχώρησαν.
434 ΜΕ. Ἠμέλησεν.
435 ΣΥΓ. Συγκρύσειαν, ὅμοιον δ' αὐτῷ καὶ τὸ σωτύχωσιν.
440 ΕΤΥ. Ἀληθές. ΠΕΡ. Σώφρονα, καὶ σωστὸν εἶναι.
443 ΕΡΥ. Κατίχεσθε.
444 ΦΘΙ. Φθερήσονται.
445 ΑΤΕΜ. Στέρονται.
451 ΕΚ. Ἔξω. ΥΠΕΡ. Ἀνάπαλιν. ΠΕ. Τόπος ὑψηλὸς, ἀφ' οὗ ἐστι τὸ περιβλέψαι καὶ ἰδεῖν πάντα.

Ὅς

Ὡς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοϊνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
Λευκὴν σῆμ' ἐτέτυκτο πανείτροχον ἠύτε μήνη·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
" Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
" Οἷος ἐγὼν ἵππους αὐτάζομαι, ἦε καὶ ὑμεῖς;
" Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
" Ἄλλος δ' ἠνίοχος ἐνδάλλεται· αἰ δέ περ αὖτε
" Ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, ἢ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν·
" Ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλόσας,
" Νῦν δ' ὅπῃ δυσάρμοι ἰδέειν, πάντῃ δέ μοι ὄσσε
" Τρωϊκὸν ἀμπεδίον παπταίνετον εἰσοροώντι·
" Ἦ τ' ἠνίοχον φύγον ἠνία, οὐδὲ δυνάσθη
" Εὖ ἀρεθέειν περὶ τέρμα, ϑ' ὧν ἐπύχησεν ἐλίξας·
" Ἔνθά μιν ἐκπεσέειν οἴω, σὺν δ' ἅρματα ἆξαι·
" Αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε ϑυμόν.
" Ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὔμμες ἀναΐξαντε δόον· ὀΐ γὰρ ἔγωγε
" Εὖ Διομήδεος φημὶ δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
" Αἰτωλὸς γενεὴν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
" Τυδέος ἱπποδάμου υἱὸς, κρατερὸς Διομήδης.
Τὸν δ' αἰνῶς ἐνένιπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
" Ἰδμενεῦ, τί πάρος λαβρεύαι; αἰ δέ τ' ἄνευθεν
" Ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται·
" Οὔτε νεώτατός ἐστι μετ' Ἀργείοισι τοσσῶνδε,

454 ΑΛ. Τὸ ἄλλο ὅλον σῶμα. ΦΟΙ. Φοινικοῦς τὸ χρῶμα, ὅ ἐστι πυῤῥός.
455 ΠΕ. Περιφερής. ΜΗ. Σελήνη.
458 ΑΥ. Θεωρῶ.
459 ΠΑ. Μᾶλλον ἔμπροσθεν.
460 ΙΝ. Φαίνεται, ἢ ὁμοιοῦται.
461 ΕΒΛΑ. Ἐβλάβησαν.
462 ΠΕ. Περιελθόντας τὴν καμπτῆρα.
463 ΝΥΝ. Νῦν δ' ὁδαμῶς.
464 ΠΑΠ. Περιβλέπουσιν.
465 ΗΝΙ. Τὰ λῶρα.
466 ΣΧΕ. Ἐπιχεῖν. ΕΛΙΞ. Συρίψας περὶ τὸν κάμπτην τοὺς ἵππους.
469 ΑΝΑ. Ἀναπάντες.
473 ΑΙΣ. Χαλεπῶς.
474 ΛΑ. Προπέμπεις.
475 ΔΙ. Ἐνδεὴς ὑπάρχει.

" Οὔτε

" Οὔτέ τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἀποδέρκεαι ὄσσε·
" Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαοφρύεαι· ἀδέ τι σε χρὴ
" Λαοφραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
" Ἵπποι δ' αὖτε ἔασι παροίτεροι, αἳ τὸ πάρος περ,
" Εὐμήλα, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὔληρα βέβηκε.
Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
" Αἶαν, νείκεϊ ἄεσσε, κακοφραδές, ἄλλα τε πάντα
" Δύσεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
" Δεῦρό νυ ἢ τρίποδος ἢ ἐϊδώμεθον, ἠὲ λέβητος·
" Ἴσορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
" Ὁππότεραι πρόφρων ἵπποι· ἵνα γνοίης ἀτιτίνων.
Ὣς ἔφατ'· ὦρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Χωόμενος, καλέεσσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι·
Καί νυ κε δὴ πρότερῳ ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον·
" Μηκέτι νῦν καλέεσσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
" Αἶαν, Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·
" Καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσᾶτον, ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι·
" Ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε
" Ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
" Ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
" Ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι, οἵ τε πάροιθεν.
Ὣς φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα ταχέως ἦλθε διώκων,
* Μάστιγι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δὲ οἱ ἵπποι
Ὑψόσ' ἀειρόμενοι ῥίμφα πρήνεσσιν ἐνέλευθον·

479 AA. Προπετῆ ἐν τοῖς λόγοις, τουτέστι λάσιον, καὶ θρασύν.
481 EY. Τὰ ἡνία.
483 NEI. Κακόβουλε, κακολόγε. AA. Καὶ τοῖς λοιποῖς ἰδιώταις ἀπολέσπηται Ἑλλήνων, κακὸς τὸ τρόπον ὑπάρχων.
485 H TPI. Περὶ τρίποδος σωθήκης ποιησώμεθα.
486 ΙΣΤΟ. Ἐπισήμανε, καὶ μάρτυρα τὸ σωθήκης.
487 ΑΠΟ. Ἀποδὲς.
500 KA. Κατὰ τὸ ὦμον.
* al. Μάστι.

Αἰεὶ

Αἰεὶ δ' ἡνίοχον κονίης ραθάμιγγες ἔβαλλον·
Ἅρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα καλὰ τέρω τε,
Ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· ἀνδέ τε πολλὴ
Γίνετ' ὄπισθ' ἵππων ἁρματροχιὴ κατόπισθεν
Ἐν λεπτῇ κονίῃ· τὼ δὲ πτεύδοντε πετέσθην.
Στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρὼς
Ἵππων, ἐκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
Κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν· ἀνδὲ μάτησεν
Ἰφθίμος Σθένελος, ἀλλ' ἐυσυμβλήτω λάβ' ἄεθλον·
Δῶκε δ' ἄγειν ἑτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππους.
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀντίλοχος Νηλήϊος ἤλασεν ἵππους,
Κέρδεσιν, ὅτι πάχει γε παραφθάμενος Μενέλαον·
Ἀλλὰ καὶ ὣς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους·
Ὅσσον δὲ τροχῷ ἵππος ἀφίσκει, ὅς ῥά τ' ἄνακτα
Ἑλκήσιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν,
Τῷ μήν τε ψαύσειν ὀπισθοτάτης τείχεες ἄκρης
Οὐρῆας, ὁ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχῃ, ἀνδέ τι πολλὴ
Χώρη μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
Τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Λείπετ'· ἀταρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκους λέλειπτο,
Ἀλλά μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μήνυ
Ἵππους θ' Ἀγαμεμνονέης καλλίτριχος Αἴθης.

503 ΠΕ. Κεκονιμένα.
504 ΟΥ. Οὐδὲ βαθεῖα ἐχθέστο ἡ τῶν τροχῶν ἐγκάραξις ἐπὶ τῆς γῆς.
508 ΑΟ. Ναῶ, αὐχένων, τραχήλων.
510 ΜΑ. Ἀρχὴν καὶ ἄπρακτος ἔμεινε.
513 ΩΤΩ. Καλὰς λαβὰς ἔχοντας.
515 ΚΕΡ. Δόλοις, πανουργίαις.
517 ΤΡΟ. Ναῶ, θ' ἁρματίᾳ.
520 ΟΥ. Αἱ τῶν ἁρῶν τείχες.
523 ΔΙΣ. Καὶ τοι πρότερον δίσκου βολῆς ἀφέτηκα ἀπολελειμένον.

Εἰ

Εἰ δέ κ' ἔτι πρότερω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,
Τῷ κέν μιν παρέλασσ', ἐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
Αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος,
Λείπετ' ἀγαπλῆος Μενελάου δῖος ἑρωήν·
Βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
Ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἅρμ' ἐν ἀγῶνι.
Τῖος δ' Ἀδμήτοιο θαυάσσατος ἤλυθεν ἄλλων,
Ἕλκων ἅρματα καλὰ, ἐλαύνων πρόσθεν ἵππους.
Τὸν δὲ ἰδὼν ὤχτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
" Λοῖθος ἀνὴρ ὤρεσσος ἐλαύνῃ μώνυχας ἵππους·
" Ἀλλ' ἄγε δή οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπιεικὲς,
" Δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευε·
Καί νύ κεν οἱ πόρεν ἵππον, ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοὶ,
Εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς,
Πηλείδην Ἀχιλῆα δίκῃ ἠμείψατ' ἀναξέ·
" Ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴκε τελέσσῃς
" Τῆτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
" Τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἅρματα καὶ ταχὺ ἵππω,
" Αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών· ἀλλ' ὄφελεν ἀθανάτοισιν
" Εὐχέσθαι, τό κεν οὔτι πανύστατος ἦλθε διώκων.
" Εἰ δέ μιν οἰκτείρεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
" Ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς,
" Καὶ πρόβατ', ἠδὲ δέ τοι δμῳαὶ, καὶ μώνυχες ἵπποι·
" Τῶν οἵ κεν ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,

526 ΠΡΟ. Ἐξωτέρω, ὀθνειοτέρω. νῦν, ἢ ἀπίχνου. ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν.
529 ΑΓΑ. Ἄγαν ὠδόξει.
530 ΒΑΡ. Βραδύτατοι.
531 ΗΚΙ. Πάντων ἡπλόμβου, ἀδυνὴς,
532 ΠΑΝ. Πάντων πλουτοῦσι.
533 ΠΡΟΣ. Ἔμπροσθεν.
536 ΛΟΙ. Ἔχαιος, ὕστατος.
542 ΔΙ. Δικαίως ἀπεκρίθη.

" " Ἠὲ

" Ἠὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
" Τὴν δ' ἐγὼ ὲ δώσω· σὺ δ' αὐτῆς σειρηθήτω
" Ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χείρεσσι μάχεσθαι.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς, 555
Χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δή με κελεύεις οἶκοθεν ἄλλο
" Εὐμήλῳ ἆποδῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσσω·
" Δώσω οἱ θώρηκα τ' Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων, 560
" Χάλκεον, ᾧ περὶ χεῦμα φαεινὸν καστιτέροιο
" Ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιος ἔσται.
Ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
Οἰσέμεναι κλισίηθεν· ὁ δ' ᾤχετο, καί οἱ ἔνεικεν·
Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθη· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων. 565
Τοῖσι δὴ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων,
Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κήρυξ
Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τ' ἐκέλευσεν
Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φώς·
" Ἀντίλοχε, ὦ πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας; 570
" Ἠέχθυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάψας δέ μοι ἵππους,
" Τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἵ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν.
" Ἀλλ' ἄγετ' Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
" Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·
" Μήποτέ τις εἴπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 575

552 AI. Ἐπαινήσωσιν.
561 ΠΕ. Περίχυμα.
562 ΑΜΦ. Ὦ κύκλῳ τεθεικύται ὁ καστίτερος.
567 ΚΗΡ. Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ δημηγορεῦντες σκῆπτρα ἐκράτουν.
571 ΗΣ. Ἤθελσας.
572 ΠΡΟΣ. Προδραμών.
574 ΕΣ. Οἱονεὶ μεσιλαοῆσαι τῷ ἵππῳ, καὶ ἴσως δικάσαι. ΑΡ. Μηδ' ἑτέρῳ ἡμῶν βοηθεῖτε.

" Ἀντίλοχον ψεύδεσι βιησάμενος Μενέλαος
" Οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονες ἦσιν
" Ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε, βίῃ τε.
" Εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ' ὅτινα φημὶ
" Ἄλλον ὑπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται. 580
" Ἀντίλοχ', αἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφὲς, ἣ θέμις ἐστὶ,
" Στὰς ἵππων προπάροιθε σὺ ἅρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
" Χερσὶν ἔχων ῥαδινὴν, ἥπερ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
" Ἵππων ἁψάμενος, γαιήοχον Ἐννοσίγαιον
" Ὄμνυθι, μὴ μὲν ἑκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἅρμα πεδῆσαι. 585
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
" Ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
" Σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
" Οἶσθ' οἷαι νέῳ ἀνδρὶ ὑπερβασίαι τελέθουσι·
" Καρπαλιμώτερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις. 590
" Τῷ τοι ὑπιλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
" Δώσω τὴν ἀρόμην· εἰ δ' νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
" Μεῖζον ἀπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δῶναι
" Βουλοίμην, ἢ σοί γε, διοτρεφὲς, ἧμαι πάντα
" Ἐκ θυμὸν πεσέειν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός. 595
Ἦ ῥα, καὶ ἵππων ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
Ἐν χείρεσι τίθη Μενελάου· τοῖο δὲ θυμὸς
Ἰάνθη, ὡσεί τε θοὴ σταχύεσσιν ἔέρση

576 ΨΕΥ. Ἀπάτῃσι.
580 ΙΘΕΙ. Δικαίως· ὀρθῶς γὰρ δικάσω.
583 ΡΑ. Εὐκίνητον, ἰσχνόν.
584 ΓΑΙ. Γαιήοχον· ὁ τοῖς ὀχήμασι γαίοις, ὅ ἐστι γαυλοῖς. ἱππικὸς γὰρ ὁ θεός.
585 ΠΕ. Ἀντὶ τοῦ ἐμπεδικίνας.
587 ΑΝ. Ἀνάσχου.
590 ΚΡΑΙΠ. Ὀξύτερον. ΛΕΠ. Ἀθενής.
593 ΕΠΑΙ. Εἰ ἐπαιλήσεις ἐπὶ τῷ ἵππῳ.
595 ΕΚ. Ἀποπεσεῖν τῆς ψυχῆς, ὅ ἐστι μισηθῆναι. ΑΛΙ. Ἀμαρτωλὸς εἰς θεούς.
598 ΙΑΝ. Διεχύθη, ἐχάρη. ΕΕΡ. Δρόσου.

" Λήϊα

Λήϊδ' ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
Ὣς ἄρα σοι, Μενέλαε, μετὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ἀντίλοχε, νῦν μάν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς
" Χωόμενος· ἐπεὶ οὔτι παρήορος οὐδ' ἀεσίφρων
" Ἦσθα πάρος, νῦν αὖτε νόον νίκησε νεότης.
" Βέλτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν·
" Οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·
" Ἀλλὰ σὺ μὲν δὴ πολλ' ἔπαθες καὶ πολλ' ἐμόγησας,
" Σός τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς, εἵνεκ' ἐμεῖο·
" Τῷ τοι λισσομένῳ ὑποπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
" Δώσω, ἐμὴν περ ἐοῦσαν· ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε,
" Ὡς ἐμὸς ἔπποτε θυμὸς ὑπερφίαλος ἠπεπήνης.
Ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβητ' ἕλε παμφανόωντα.
Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα
Τέτρατος, ὡς ἔλασεν· πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,
Ἀμφίθετος φιάλη, τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς,
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων· καὶ ἔειπε παραστάς·
" Τὴ νῦν, καί σοι τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔσται,
" Πατρόκλοιο τάφῳ μνῆμ' ἔμμεναι· ἐκ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
" Ὄψει ἐν Ἀργείοισι· δίδωμί σε τόνδ' ἄεθλον
" Αὔτως· οὔτε γὰρ πυγμῇ γε μαχήσεαι, οὔτε παλαίσεις,
" Οὔτε τ' ἀκοντίσσιν ἐνδύσεαι, οὔτε πόδεσσι

599 ΑΛΔΗΣΚ. Αὐξομένω. ΦΡΙ. Ὅτε πεπύκνωνται ἀφανισκόντες ταῖς χώραις οἱ στάχυες.

603 ΠΑ. Οὐ κεχαλκευμένος τὸν λογισμὸν, παράφρων. ΑΕ. Κακῷ ταῖς φρεσὶν ἄνθρωπος.

604 ΝΕ. Νεότης. ὁ δὲ λόγος· νῦν δὲ τὸν νῦν σε ἐξενίκησεν νεότης.

618 ΚΕΙ. Ἀπόθετον κτῆμα.

619 ΤΑ. Εἰς ἐπιτάφιον ἀγῶνα.

622 ΑΚ. Οὐδ' ἐς ἀκοντίου ἀγῶνα κατελεύσῃ.

" Θεύσεαι· ἤδη γὰρ χαλεπὴν κατὰ γῆρας ἐπείγει·
" Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθη· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
" Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, τώδε, σθένος ἔπι χεῖρες
" Ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσουσ' ἐλαφραί.
" Εἴθ' ὡς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
" Ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θαῖπλον Ἐπειοὶ
" Βοπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
" Ἔνθ' ἄτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
" Οὔτ' αὐτῶν Πυλίων, οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
" Πυξ μὲν ἐνίκησαν Κλυτομήδεα, Ἤνοπος υἱόν·
" Ἀγκαῖον δ' ἐπάλῃ Πλευρώνιον, ὃς μοι ἀνέσχε·
" Ἰφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον, ἐσθλὸν ἐόντα·
" Δερὶ δ' ὑπερέβαλον φυλήτε καὶ Πολύδωρον.
" Οἷοισιν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
" Πλήθῃ πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
" Οὕνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπετ' ἄεθλα.
" Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
" Ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
" Ὡς ποτ' ἔον, νῦν αὖτε νεώτεροι ἀνδροῶντων
" Ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
" Πείθεσθ, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν.
" Ἀλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κλερεΐζε.

623 ΘΕΥ. Δρόμης.
639 ΠΛΗ. Ἤτοι τῶ χειρῶν, ἢ τῶ ἁρμάτων, ἢ τῶ σωματισμένων αὐτοῖς ἵπποις ἐμὲ νικήσαντες. διφυεῖς γὰρ καὶ τέσσαρας χεῖρας ἔχοντες ἱστορῦνται. ΑΓ. Φθονήσαντες μὴ τῇ νίκῃ.
640 ΑΥ. Παρ' αὐτοῖς τοῖς ἵπποις ἔκειντο τὰ ἆθλα.
641 ΔΙ. Δύο.
646 ΚΤΕ. Τίμα, φαῖλε.

" Τοῦτο

" Τῶτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρῃ δέ μοι ἦτορ,
" Ὡς μευ ἀεὶ μέμνησαι ἐνηέος· ἠδέ σε λήθω
" Τιμῆς ἥσε μ' ἔοικε τετιμῆσθ μέτ' Ἀχαιοῖς.
" Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' αὖτε χάριν μνοεικέα δοῖεν. 650
Ὡς φάτο· Πηλείδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
Ὤιχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλείδαο.
Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
Ἡμίονον παλαεργὸν ἄγων κατέθηκ' ἐν ἀγῶνι
Ἐξέτε', ἀδμήτιν, ἣτ' ἀλγίστη δαμάσσασθαι· 655
Τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθη δέπας ἀμφικύπελλον·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
" Ἀτρεΐδαί τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
" Ἄνδρε δύω τῶδε κελεύομεν ὥπερ ἀρίστω
" Πυξ μάλ' ἀναχομψῶ πεπληγέμεν· ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων 660
" Δώῃ καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοὶ,
" Ἡμίονον παλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
" Αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.
Ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὖτίκ' ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός· 665
Ἅψατο δ' ἡμιόνου παλαεργοῦ, φώνησέν τε·
" Δεῦρο νῦν ἴτω, ὅστις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·
" Ἡμίονον δ' οὔ φημί τιν' ἄλλον ἀξέμεν ἄλλων Ἀχαιῶν,
" Πυγμῇ νικήσαντ'· ἐπεὶ εὔχομαι εἶναι ἄριστος.

648 ENH. Ἐπεικῶς, σωφρονοῦντι.
649 TI. Τῷ συνήθως ἐν τοῖς Ἕλλησι.
652 AI. Ὅλον τὸ ἐπαίνου λόγον.
660 AΠ. Φέρων ἀνδρειότατον τὸν καθ' αὑτὸν γλυκύμυθον πυγμῇ νίκην. καὶ τοὺς μὲν παριόντας ἀναγκάζων ἀγωνίζεσθαι ἀνῄρει. ἵνα δὲ τὸ πολλῆς ὑπεροψίας ἐκβάλητο καὶ πρὸς τὰς θεὰς τὸ τοιοῦτο φρόνημα ἔχειν. διὸ Ἀπόλλων παραχλευάζων, καὶ συσταὶς αὐτῷ, ἀπέκλεινεν αὐτόν. ὅθεν ἐξ ἐκείνου τὸ πυκτικὸν ἔφορον ἐνομίσθη ὁ θεός. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Κυκλικοῖς.
661 KAM. Τῷ ἐκ καταμονῆς νίκῃ.
662 TAΛ. Ὑπομονητικὸν πρὸς πᾶν ἔργον.

" Ἦ ῥα

" Ἦ ἐχ ἅλις, ὅτι μάχης ἐπιδεύομαι; ἐδ' ἄρα πως ἦν
" Ἐν πάντεσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γυέσθαι.
" Ὧδὲ γὰ ἐξερέω, τὸ δὲ κ τελεσμένον ἔσαι,
" Ἀντικρὺ χρόα τε ῥήξω, σιὼ τ' ὀστέ' ἀράξω·
" Κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μιμνόντων,
" Οἵ κέ μιν ἐξοίσσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Εὐρύαλος δέ οἱ οἷος ἀνίστετο, ἰσόθεος φώς,
Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
Ὃς ποτε Θήβας ἦλθε δεδεγμένος Οἰδιπόδαο
Ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ὑπέρβασκε Καδμείωνας.
Τὸν μὲν Τυδείδης δαΐφρων ἀμφεπονεῖτο,
Θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βάλετο νίκην.
Ζῶμα δέ οἱ πρῶτον περὶ μαζοῖσι βάλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
Δῶκεν ἰμάντας εὐτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.
Τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα·
Ἄντα δ' ἀναχομένω χεροὶ στιβαρῇσιν ἄμ' ἄμφω,
Σύν ῥ' ἔπεσον, σὺν δὲ σφι βαρείαι χεῖρες ἔμιχθεν·
Δεινὸς δὲ χρόμαδος γναθμῶν γένετ', ἔρρεε δ' ἱδρὼς
Πάντοθεν ἐκ μελέων· ὀπὶ δ' ὦρνυτο θεῖος Ἐπειός,
Κόψε δὲ παπταίνοντα παρήϊον, ἐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Εἰσήκειν· αὐτὸς γὰ ὑπήλυπε φαίδιμα γυῖα.

671 ΔΑ. Ἔμπειρον.
673 ΑΡΑΞ. Σωτρίψω.
674 ΚΗ. Ἐπιμεληταί. ἢ περισκόποντες ἢ γνόφῳ.
679 ΔΕ. Ἐν πολέμῳ πεπυκότῳ.
683 ΖΩ. Νεῶν, περίζωμα. περῶτον ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς περιζώματα φορεῖν περὶ τὰ αἰδοῖα, κ ἄτως ἀγωνίζεσθαι. κ ἡ τῶν λ. κ δευτέρα Ὀλυμπιάδα, Ὀρσίππου Λακεδαιμονίου λυθὲν ἀγωνιζομένου τὸ περίζωμα, αἴτιον αὐτῷ ἥττης ἐγένετο, ἐξ οὗ νόμος ἐτέθη γυμνοὺς τρέχειν. ΠΑ. Παρακατέθηκεν.
684 ΑΓΡΑΥ. Ἐν ἀγρῷ αὐλιζομένῳ.
688 ΧΡΟ. Ποιοῖς ἤχου τοῖς χρωτὸς τοῦ σακόνων.
689 ΕΠΙ. Ἐφόρμα δέ.
691 ΥΠΗ. Κατέσχεθη. ΦΑΙΔΙ. Λαμπρά.

Ὡς

Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ Φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
Θῖνα δι' Φυκιόεντα, μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν·
Ὡς τληγεὶς ἀνέπαλτ'· αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς
Χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσσαν ἑταῖροι,
Οἵ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν,
Αἷμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλοντ' ἐτέρωσε·
Καὶδ' ἀλλοφρονέοντα μετ' σφίσιν εἶσαν ἄγοντες·
Αὐτὰρ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
Πηλείδης δ' αὖτ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
Δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,
Τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυρόεντα,
Τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·
Ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε·
Πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα· τίον δέ ἑ τετραβόειον.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
"Ὀρνυθ', οἱ κῆ τόδε ἄεθλα περήσεσθε.
Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμηχος ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς·
Ζωσαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
Ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ σιδαρήσιν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀμείβοντες, τέκτος τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων,
Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.
Τετρίγᾳ δ' ἄρα νῶτα, θρασειάων ὑπὸ χειρῶν

692 ΦΡΙ. Φρίξ, ἡ ἐπιπόλαιος ἢ κύματος κίνησις, ἡ λεπτοκυμία. ΑΝΑ. Ἀναπηδᾷ.

693 ΦΥ. Φυκία ἔχουσι. φύκος δέ ἐστιν ἤτοι ἡ ἄκρη τῆς θαλάσσης, ἢ ὡσὰ παραθαλασσία ὕλη κεκαυμένη.

697 ΕΤΕ. Εἰς τὸ ἕτερον μέρος.

698 ΑΛ. Οὐκ ἐν κύτει ὄντα, ἀλλ' ἐξεσάλμενον τῆ θαλάσσα.

703 ΔΥ. Δώδεκα βοῶν ἄξιον.

705 ΤΕΣ. Τὸ τεσσάρων βοῶν.

712 ΑΜΕΙ. Δοκοὶ μεγάλαι ἀλλήλαις ἐφαρμοσθεῖσαι, ὥστε βαστάζειν τὸν ὀροφόν. αἵπινες καὶ συστάται καλοῦνται.

714 ΤΕ. Ἔτριζεν.

Ἑλκόμενα

Ἑλκόμενα στρεῶς, κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς·
Πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλαδάρας τε καὶ ὤμους
Αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
Νίκης ἱέσθην, τρίποδος πέρι ποιητοῖο·
Οὔτ' Ὀδυσεὺς δύνατο σφῆλαι, ἔδει τε πελάσσαι,
Οὔτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἶς Ὀδυσῆος.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζον ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
"Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
"Ἦ μ' ἀνάειρ', ἢ ἐγώ σε· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.
Ὣς εἰπὼν, ἀνάειρε· δόλῳ δ' ὃ λήθετ' Ὀδυσσεύς·
Κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Κὰδδ' ἔβαλ' ἐξόπισω· ἐπὶ δὲ σθήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θαμβησάν τε.
Δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Κίνησεν δ' ἄρα τυθὸν ἀπὸ χθονὸς, ἠδέ τ' ἄειρε·
Ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίῃ.
Καὶ νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρυκε·
"Μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακῶσι·
"Νίκη δ' ἀμφοτέροισιν, ἀέθλια δ' ἶσ' ἀνελόντες
"Ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τὸ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Καί ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην, δύσαντο χιτῶνας.

717 ΦΟΙ. Πελειάδες, ἐρυθραί.
719 ΣΦΗ. Καταβαλεῖν, νικῆσαι.
720 ΕΧΕ. Κατίσχε.
726 ΚΟΥ. Ἔκρυπτεν αὐτῷ, φησιν, ἐπὶ τυχὸν τὸν ἰγνύαν ὄπισθεν. ὅτις δὲ ἀγκύλη καλεῖται· ὡς τὸ μέσον ἐρραμένων ἐξεπλέκεται.
729 ΑΝΑ. Ἦρεν, ἐβάστασεν.

Πηλείδης

Πηλείδης δ' αὖψ' ἄλλα τίθη ταχυτῆτος ἄεθλα,
Ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἓξ δ' ἄρα μέτρα
Χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσιν ἐπ' αἶαν
Πολλὸν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
Υἱος δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκε
Πατροκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὐνηῶ.
Καὶ τὸ Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον ὅ ἑτάροιο,
Ὅστις ἐλαφρόταλος ποσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο.
Δεύτερῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ ϖίονα δημῷ·
Ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λοιθῆι ἔθηκε.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
"Ὄρνυθ', οἳ καὶ τόδε ἀέθλε ϖειρήσεσθε.
Ὣς ἔφατ'· ὦρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Αὖ δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς
Ἀντίλοχος, ὃ γὰρ αὖτε νέος ϖοσὶ πάντας ἐνίκα.
Στὰν δὲ μεταστιχέες· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς·
Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
Ἔκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὦρνυτο δῖος Ὀδυσεὺς
Ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζώνοιο
Στήθεός ἐστι κανὼν, ὅντ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ,
Πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχῃ

742 ΚΑΛ. Τίχνη.
743 ΣΙ. Οἱ Φοίνικες. Σιδὼν γὰρ ϖόλις Φοινίκης.
744 ΗΕ. Σκοτεινὸν, μέλαν, ἢ ἀναπεπταμένον, ἐν ᾧ ἀὴρ μόνον ὁρᾶται.
745 ΘΟ. Τῷ τοῦ Λήμνε βασιλεῖ.
751 ΛΟ. Τῷ ἰσχάτῳ. Ἀπὸ εὐθείας ὁ λοιδιεύς.
757 ΜΕ. Ἐπὶ στῖχον, ἐπὶ πάξιν.
758 ΤΕ. Μετὰ ϖροθυμίας ἐξετείνετο αὐτοῖς ὁ δρόμος.
761 ΚΑ. Ὁ κάλαμος ϖρὸς ὃν εἰλεῖται ὁ μίτος ὁ ἰσαρχικός. ΤΑ. Ἐπίσειν.
762 ΠΗ. Εἴλημα κρόκης. πάντα τὰ ἔργα ἐν ϖαραβολαῖς εἰπὼν, νῦν καὶ ϖρὸς γυναικωνίτιδος ἔφη.

Στήθεος· ὡς Ὀδυσεὺς θέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὄπιθεν
Ἴχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
Καδδ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέε ἀϋτμένα δῖος Ὀδυσεὺς,
Αἰεὶ ῥίμφα θεῶν· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
Νίκης ἐμμενέων, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσεὺς
Εὔχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
"Κλῦθι θεὰ, ἀγαθή μοι ἐπίῤῥοθος ἐλθὲ πόδοῖιν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
Γῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, ἠδ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξεσθ ἆεθλον,
Ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θεόν, βλάψεν γὰρ Ἀθήνη,
Τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
Οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἐν δ' ὄνθῳ βοέῳ πλῆτο ῥόμα τε, ῥινάς τε.
Κρητὴρ' αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσεὺς,
Ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ ἦ βᾶν ἕλε φαίδιμος Αἴας.
Στῆ δὲ κέρας μὴ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ὄνθον ἀποπλύων, μὴ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
"Ὤ πόπαι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἠ τοπάρος περ
"Μήτηρ ὡς, Ὀδυσῆι παρίσταται, ἠδ' ἐπαρήγει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοιαθήιον ἔκφερ' ἆεθλον,
Μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
"Εἰδόσιν ὔμμ' ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν

764 IX. Ἐπίσσωνται αὐτῇ τοῖς ἴχνεσι πρὶν ἢ κονιορτωθῆναι.
765 AYT. Ἀναπνοὴν, ἄσθμα.
774 OΛIΣ. Ἔπτεν.
775 ON. Ἡ τῶν βοῶν κόπρος. EPI. Μεγαλοφώνων. μυκηθμὸς γὰρ, ἡ τῶν βοῶν φωνή.

"Ἀθάνατοι

" Ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους·
" Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖο ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν·
" Οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων,
" Ὡμογέροντα δέ μιν φάσ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
" Ποσσὶν ἐριδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.
Ὡς φάτο· κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλείωνα.
Τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
" Ἀντίλοχ', ἦ μέν τοι μέλεος εἰρήσεθ' ἁπάντων,
" Ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσῷ ἐπιθήσω.
Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθη· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα, ἦ τρυφάλειαν,
Τεύχεα Σαρπήδοντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
" Ἄνδρε δύω τῷδὲ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
" Τεύχεα ἑσταμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἑλόντε,
" Ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλῳ πειρηθῆναι.
" Ὁππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χρόα καλὸν,
" Ψαύσῃ δ' ἐνδίνων, διά τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα,
" Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
" Καλὸν, Θρηΐκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
" Τεύχεα δ' ἀμφότεροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων,
" Καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν προθαλύσομαι ἐν κλισίῃσιν.
Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,

791 ΩΜΟ. Οὕτω λέγεσιν ἤτοι τὲς ἔπ σωιεῖῶας, καὶ μή πω πάνυ γέροντας, ἀλλὰ πλησίον ᾧ γήρως, ἢ τὲς πρὸ ὥρας ἓ πως ἡλικίαν γεγηρακότας.
792 ΕΡΙΔ. Ἐξισωθῆναι, ἁμιλληθῆναι.
793 ΚΥ. Ἐθέλουσιν.
795 ΑΙ. Νῶν, λόγῳ.
805 ΟΡΕΞ. Ἐφαψάμενος ᾧ χρωτός.
806 ΕΝΔ. Τῶν αὐτὸς ὅπλων μελῶν. λαὸ ᾧ σὺν ἐσθῆτι θώρακι καὶ τοῖς λοιποῖς ὅπλοις. οἱ ᾗ λαπιδιδόντες σὺν ἔρων, ἀγνοῦσιν. ἐ γὰρ μέχρι θανάτε μονομαχῆσιν.

Ἂν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἓν ἑκάτερθεν ὁμίλῳ θωρήχθησαν,
Ἐς μέσον ἀμφοτέρῳ συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
Δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὡρμήθησαν·
Ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην
Νύξ', ἀδὲ χρὸ ἵκανεν· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ.
Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο,
Αἰὲν ἐπ' ἀιχένι κῦρε φαεινῇ δέρος ἀκωκῇ.
Καὶ τότε δή ῥ' Αἰανλι πεδδείσαντες Ἀχαιοὶ,
Παυσαμένως ἐκέλευσαν ἀέθλια ἶσ' ἀνελέσθαι.
Αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως,
Σὺν κολεῷ τε φέρων, ἠὲ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι.
Αὐτὰρ Πηλείδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
Ὃν πρὶν μὲν ῥίπασκε μέγα σθένος Ἠετίωνος·
Ἀλλ' ἤτοι τ' ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κλεάτεσσι.
Στῆ δ' ὀρθὸς, ἠὲ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
"Ὄρνυθ', οἳ κε τότε ἀέθλα πειρήσεσθε·
"Εἴ οἱ κε μάλα πολλὸν ὑπέρθι πίονες ἀγροὶ,
"Ἔξει μιν κε πέντε πεπλομένως ἐνιαυτὸς

821 ΚΥ. Ἤγιζεν, ἐπετύγχανεν. Ἰστέον ὅτι κατικεῖνο καιρῷ ἔτυχεν Ἡρακλῆς τῇ νήσῳ Σαλαμῖνι κατά τινα χρείαν πρεσβεύσας· Τελαμῶνι δ' ἄρτι γενέσθαι τὸ παῖδα Αἴαντα. ἐπεὶ δὲ ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ἀναλαβὼν τὸ παῖδα, πρεσβεύσαι τῇ Λιοντῇ· ἐφ' ᾧ εὔξατο αὐτὸν γενέσθαι ἄτρωτον. ὁ δὲ πυξήνη, καὶ τὸ παῖδ' ἐσώμασεν ἐγένετο ἄτρωτον, πλὴν ἐς αὐχένα. τοῦτο γὰρ ἐδόκει τότε κατὰ τύχην τὸ μέρος μὴ προειδοποιῆσθαι τῇ Λιοντῇ.

826 ΣΟ. Δίσκοι. Διαφέρει δὲ σόλος καὶ δίσκος. ὅτι ὁ μὲν δίσκος πλατύς ἐστι καὶ κυκλοτερής· ὁ δὲ σόλος στρογγύλος καὶ σφαιροειδής. ΑΥ. Ἐκ χαλκείης ὕλης εἰκῆ κεχωνευμένον, αὐτοχώνευτον, οἷον μὴ ἔχοντα κατασκευὴν περιπλοῦ, οὔτ' ἐν τεχνικῷ, ἀλλ' ὡς μόνης χωνείας ἀναληφθέντα.

827 ΡΙΠ. Ἐρρίπτε μακράν.

829 ΑΓΕΤ. Ἀπὸ δὲ σκώμματος.

832 ΠΙ. Νῶν, εὐδαίμονες.

ες Χρεώμενος·

" Χρεώμενος· ὃ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
" Ποιμὴν, ὃσ' ἀροτὴρ, εἶσ' ἐς τῶλιν, ἀλλὰ παρέξει. 835
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ἂν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
Ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Ἐπειός·
Ἐξείης δ' ἵσαντο· σόλον δ' ἕλε δῖος Ἐπειὸς,
Ἧκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί. 840
Δεύτερος αὖτ' ἀφέηκε Λεοντεὺς, ὄζος Ἄρηος.
Τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χειρὸς ὑπὸ σιδαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἷλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ, 845
Ἣ δὲ θ' ἑλισσομένη πέτεται διὰ βοὸς ἀγελαίης·
Τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
Ἀνστάντες δ' ἕταροι Πολυποίταο κρατεροῖο,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
Αὐτὰρ ὃ τοξύτῃσι τίθει ἰόεντα σίδηρον, 850
Κὰδδ' ἐπάγη δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα.
Ἰσὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρῴροιο
Τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοιο· ἐπὶ δὲ τρήρωνα πέλειαν
Λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδὸς, ἧς ἄρ' ἀνώγει
Τοξεύειν· ὃς μέν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν, 855
Πάντας ἀειράμενος πελέκεας, κλισίηνδε φέρεσθω·

834 ΧΡΕ. Χρώμενος, ἢ χρήζων. ΑΤΕΜ. Στερόμενος.

843 ΥΠΕΡ. Ὑπερέβαλε.

845 ΚΑ. Τῷ βουκολικῷ ῥάβδον. ἔστι δὲ ξύλον κατὰ τὸ ἕτερον μέρος ῥοπτὸν ἔχον, ὃ ἐστι βάρος.

846 ΕΛΙΣ. Συστρεφομένη. ΑΓ. Ἀπὸ τοῦ ἀγελαίων βοῶν.

850 ΤΟΞ. Τοξότας. ΙΟ. Ἤτοι ἰὸν γλυφοῦντα, ἢ μέλαινα. ἄμεινον δὲ τὸ τοῦς ἰοὺς κατασκευῷ ἐπιτήδειον, ὅ ἐστι βελῶν.

854 ΜΗ. Σπάρῃ, χοινίκῃ.

856 ΠΑΝ. Τὰς ὅλας πελέκεας. ΑΕΙ. Ἐπάρας. ΠΕ. Ἀξίνας δισώμους. ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ σιδήρου ἔχων μνᾶς δέκα. τὸ δὲ ἡμιπέλεκκον, τὸ ἥμισυ τοῦ πελέκεως. τὸ δὲ ἕνος μόνου μέρους

Ὅς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἁμαρτών,
"Ἡσσων γὰρ δὴ κεῖνος, ὅσ' οἴσεται ἠμιπέλεκκα.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος,
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος.
Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες·
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὸν
Ηκεν ἐπικρατέως, ὰδ' ἠπείλησεν ἄνακτι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτῷ ἑκατόμβην·
Ὄρνιθος μὲν ἅμαρτε, μέγηρε γάρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων,
Αὐτὰρ ὁ μήριν θον βάλε παρ' πόδα τῇ δέδετ' ὄρνις·
Ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς ὀϊστός.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἤιξε πρὸς ἠρανόν, ἡ δὲ παρείθη
Μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς
Τόξον· ἀτὰρ δὴ οἰστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.
Αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτῷ ἑκατόμβην·
Ὑψι δ' ὑπὴ νεφέων εἰδὲ τερήρονα πέλειαν,
Τὴν ῥ' ὄγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσῳ·
Ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἂψ ὀπὶ γαίῃ
Πρόσθεν Μηριόναο πάγη ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
Ἰσῷ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο
Αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν·

ρους ἔχον ἀκμῇ, ὃ δὲ διφάλιον καλοῦσιν. ὅς τινας ἀφιξῆς ἰσωνίους ἐπί τινα βαθμὸν, ἐγυμνάζοντο οἱ τοξόται, πίμπουντες ἀφ' ἕτερα τῶν αὐτῶν τὸ βέλος, δι' ὃ ἐμοάλιε) αὐτοῖς ὁ στελεός.

857 ΜΗ. Καὶ μὴν τῦτο ἐμπείρε. ἀλλὰ παθύκειτο ἡ δ' ζώε τύχη. τύχης γ' ἂν παθστεθείτο, πλουμένης τ' ὄρνιθος, κ' οὐκ ἂν αὐτῷ ῥηγύσης.

863 ΗΠ. Οὐδὲ νῦξαίο.

865 ΑΜΑΡ. Ἀπέτυχεν. ΜΕ. Ἐφθόνησεν.

870 ΕΞ. Δηλονότι δ' Τεύκρε. τῷ γὰρ αὐτῷ τόξῳ ἐχρῶντο.

875 ΔΙ. Συστρεφομένῳ, σταθερῶς ἐπλαμένῳ.

879 ΣΥΝ. Σωεκρότησε γὰρ τὰ πτερά. ΔΙ. Διεχωρίσθησαν.

Ὠκὺς

Ὠκὺς δ' ἐκ μελέων ἱδρὼς ῥέε, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ ἡεῖῶτό τε θάμβησάν τε.
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε·
Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
Κὰδδὲ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα,
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέσχον·
Ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος.
Τοῖσι γὴ κὴ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
"Ἀτρεΐδη, ἴδμεν γὰρ ὅσον προβέβηκας ἁπάντων,
"Ἠδ' ὅσον δυνάμῃ τε καὶ ἤμασιν ἔπλευ ἄριστος·
"Ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
"Ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνῃ ἥρωϊ πόρωμεν,
"Εἰ σύ γε σῷ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
Ὣς ἔφατ'· ὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Δῶκε δὲ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

880 ΠΤΑ. Ἐπιπάσθη.
885 ΑΝ. Ἤτοι οὐκ εἰς πῦρ χρήσιμον, ἀλλ' ἀναθηματικὸν, ἢ ἀνθεμώδη.
886 ΗΜΟ. Ἀκονιστί.
890 ΠΡΟ. Ὑπεροίσηκας, περιελήλυθας.
891 ΗΜΑ. Ἀκονίσμασιν. ἀπὸ τοῦ ἴσταμαι.
ΕΠΛΕΥ. Ἐγένου.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ω.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΖΕΥΣ κηδόμενος Ἕκτορος, θέτιν πρὸς Ἀχιλλέα πέμπει, ὅπως λάβῃ τὸ Ἥρωος τὸ σῶμα. Ἶριν δὲ πρὸς Πρίαμον, ὅπως λύτρα κομίσας Ἀχιλλεῖ, τὸ νεκρὸν ἀπολάβοι. ὁ δέ, προπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑρμοῦ, κομίσας τὰς Ἑλλωικὰς φύλακας, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ἱκετεύσας αὐτὸν ἀπλακοῦσάν τε ὀργὴν καὶ ἀνακομίσας εἰς τὴν πόλιν, θάπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δεῖπνον ἄγει.

Ἕκτορος λύτρα.

Ω, Πρίαμος νέκυν ἕλα λαῶν, γέρα δῶκεν Ἀχιλλεῖ.

Λῦτο δ' ἀγών· λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
Ἐσκίδναντ' ἰέναι· τοὶ μὲν δόρπου μέδοντο
Ὕπνου τε γλυκεροῦ πατρήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Κλαῖε, φίλου ἑτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
Ἥρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα, 5
Πατρόκλου ποθέων ἀδροτῆτά τε καὶ μένος ἠΰ·
Ἠδ' ὁπόσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ, καὶ πάθεν ἄλγεα,
Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Τῶν μιμνησκόμενος, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε 10
Ἴπλιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής· τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς

1 ΑΓ. Νεῶν, τὸ ἄθροισμα τῶν θεατῶν.
2 ΔΟΡ. Ἐπιμελῶντο τροφῆς καὶ ὕπνου.
8 ΠΕΙ. Διαπρῶν.
11 ΤΟ. Ὅτι δί.

Διηνεύσκ

Δινεύεσκ' ἀλύων ᾧδε θῆν' ἀλός· ὣδέ μιν ἠὼς
φαινομένη λήθεσκεν ὑπὲιρ ἄλα τ' ἠϊόνας τε·
Ἀλλ' ὅγ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἕκτορα δ' ἕλκεσθ' ὀπίσκετο δίφρῳ ὄπιθεν·
Τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο θανόντος,
Αὖτις ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο· τὸνδε δ' ἔασκεν
Ἐν κόνι σκαιύσας πρόπελωέα· τοῖο δ' Ἀπόλλων
Πᾶσαν ἀεικείλιν ἄπεχε χροὶ, φῶτ' ἐλεαίρων
Καὶ τεθνειότα περ· πρὸς δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτε
Χρυσείῃ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων.
Ὣς ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀεικίζεν μωμεύνων·
Τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
Κλέψαι δ' ὠτρύνεσκον ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην.
Ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, ἠδὲ ποθ' Ἥρῃ,
Οὐδὲ Ποσειδάωνι, ἠδὲ γλαυκώπιδι κούρῃ·
Ἀλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρὴ,
Καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς, Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης,
Ὃς νείκεσσε θεὰς ὅτε οἱ μέσαυλον ἵκοντο,
Τὴν δ' ἤνησ' ἣ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠὼς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

12 ΔΙΝ. Ἀνερέφεθ. ΑΛΥ. Καπασίνων, ἀλώμβρος, καὶ λύσιν μὴ εὑρίσκων τῶν κακῶν.

22 ΜΕ. Μωμῶν, ὀργιζόμενος.

24 ΚΛΕ. Ζεὺς ἐρασθεὶς Μαίας τῆς Ἀτλάντιδος, λαθὼν Ἥραν ἐμίγη. ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη, ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκαδίας, Ἑρμῆν ἐγέννησεν. ὅς ποτε ἐπιθυμίαν ἔσχε τὸ κλέπτειν· ὅπου καὶ Ζεὺς κλέψας τὴν Ἥραν, ἐμίγη Μαίᾳ. ἐξ οὗπερ τῆς μητρὸς μὴ τυχὼν τῆς ἀδελφῶν αὐτῆς λεγομένης, λαθὼν ὑφείλετο τὰς ἐθήτας· γυμνὴ δὲ οὖσα, ἠπόρει τί πράξοι. γέλωτα δὲ ἀφ' οὗτος Ἑρμῆς κινήσας, ἀπέδωκε αὐταῖς τὰς ἐσθῆτας. ἔκλεψε δὲ καὶ τὰς Ἀπόλλωνος βοῦς. ἡ ἱερεία παρ' Ἐρατοσθένει.

29 ΝΕΙ. Νεῶ, ἔκειτο. ΜΕΣ. Ἐπαύλιν.

30 ΗΝΗ. Ἐπήνεσε. ΜΑ. Τὴν ἐκ τῆς σωφροσύνην καλλωφέλειαν.

" Σχέτλιοι ἐστὲ, θεοὶ, δηλήμονες· ἢ νύ ποθ' ὑμῖν
" Ἕκτωρ μηρί' ἔκηε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
" Τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἐόντα, σαῶσαι,
" Ἦ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν, καὶ μητέρι, καὶ τέκεϊ ᾧ,
" Καὶ πατέρι Πριάμῳ, λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὦκα
" Ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειαν·
" Ἀλλ' ὀλοῷ Ἀχιλῆϊ, θεοὶ, βάλεσθ' ἐπαρήγειν,
" Ὅς, ἔτ' ἄρ φρένες εἰσὶν ἀναίσιμοι, ἔτε νόημα
" Γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι· λέων δ' ὡς ἄγρια οἶδεν,
" Ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ μεγάλη τε βίη καὶ ἀγλαΐῃ θυμῷ
" Εἴξας, εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
" Ὣς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδὼς
" Γίνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.
" Μέλλει γάρ πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
" Ἠὲ κασίγνητον ὁμογάστριον, ἠὲ καὶ υἱόν·
" Ἀλλ' ἤτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηκε·
" Τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
" Αὐτὰρ ὅγ' Ἕκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἧτορ ἀπηύρα,
" Ἵππων ἐξάπτων, περὶ σῆμ' ἑταίροιο φίλοιο
" Ἕλκει· ἃ μήν οἱ τό γε κάλλιον, οὐδέ τ' ἄμεινον,
" Μὴ, ἀγαθῷ περ ἐόντι, νεμεσητῷ ἐμέν οἱ ἡμεῖς·
" Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μυσαίνων.
Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη·
" Εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος, Ἀργυρότοξε,
" Εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἕκτορι θήσετε τιμήν.

33 ΔΗ. Βλακικοί.
40 ΕΝΑΙ. Καθήκουσι, δίκαιοι.
41 ΓΝΑΜΠ. Εὐκαμπὲς, εὔπειστον.
45 ΣΙ. Βλάπτει.
46 ΟΔΕΣ. Ἀντὶ δὲ ὀλολύνει. ἀείδειν ζει.
ἀντὶ ἀκατεργαστικῶς.
47 ΗΕ. Φαίνεται Ὅμηρος σεβόμενος τὴν μητρὸς ἀδελφότητα.
48 ΜΕ. Ἀπέλιπε.
54 ΚΩ. Ἀντὶ δὲ ἀναίσθητον σῶμα ὑὸς[illegible]
57 ΟΜΗΝ. Ὁμοίαν.

" Ἕκτωρ

"Εκτωρ μὲν θνητός τε, γυναῖκά τε θήσατο μαζόν·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτὴ
Θρέψά τε καὶ ἀτίτηλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον πολυκοίτην
Πηλεῖ, ὃς περὶ κῆρι φίλος ἦεν ἀθανάτοισι·
Πάντες δ' ἀντιάασθε, θεοὶ, γάμῳ, ἐν δὲ σὺ τοῖσι
Δαίνυ', ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
"Ηρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν.
Οὐ μὲν γὰρ τιμή γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ "Εκτωρ
φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·
Ὡς γὰρ ἔμοιγ', ἐπεὶ ἔτι φίλων ἡμάρτανε δώρων·
Οὐ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
Λοιβῆς τε, κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
Ἀλλ' ἤτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν, οὐδέ πη ἐστὶ
Λάθρη Ἀχιλλῆος, θρασὺν "Εκτορα· ἦ γάρ οἱ αἰεὶ
Μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ.
Ἀλλ' εἴτις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἆσσον ἐμεῖο,
"Οφρά τι οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς
Δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ, ἀπό θ' "Εκτορα λύσῃ.
Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
Μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ "Ιμβρου παιπαλόεσσης
"Ενθορε μείλανι πόντῳ, ἐπεσσυάχησε δὲ λίμνη.
Ἡ δέ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρεσεν,

60 ΑΤΙ. Νήπιον ὄντα ἔθρεψα.
65 ΑΠΟΣ. Ὀργίζει.
68 ΕΠΕΙ. Ἐπεὶ ἐκ ἁμαρτάνων ἐγκλῄσκετο παρὰ τοῖς θεοῖς.
71 ΕΑ. Κλέψαι συγχωρήσωμεν.
73 ΠΑ. "Εξωθεν ἡ μήτηρ παρεμένη φυλάττουσα.
75 ΠΥ. "Οπι συμφέρει αὐτῷ δῶναι· ἵνα μὴ κλαίῃ.
79 ΜΕΙ. Μέλασι· τῷ καὶ ἔτι νῦν κεκαλυμένῳ μέλανι πόντῳ. ἔστι δὲ τὸ χῆμα παρεικάσεις.
80 ΜΟ. Μολυβδίνῃ, ὁρμιᾷ. μόλυβδος δὲ ἐπίκειται τῷ ἀγκίστρῳ εἰς τὸ κατέλκειν αὐτὸ τῷ βάρει κάτω.

Ἦτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαῦῖα,
Ἔρχε᾽ ὠμησῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα·
Εὗρε δ' ἐνὶ σπῆι γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
Εἵαθ' ὁμηγερέες ἁλίαι θεαί· ἡ δ' ἐνὶ μέσσῃς
Κλαῖε μόρον ἧος παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε
Φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
"Ὄρσο, Θέτι, καλέϊ Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Τίπτέ με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
Μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ·
Εἶμι μέν· ὄφρ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται ὅ, τι κεν εἴπῃ.
Ὡς ἄρα φωνήσασα, κάλυμμ' ἕλε δῖα θεάων
Κυάνεον, οὗ δ' ἄρα μελάντερον ἔπλετο ἔρεβος·
Βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἡγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
Ἀκτὴν δ' εἰσαναβᾶσαι, ἐς οὐρανὸν ἀϊχθήτην·
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
Εἵαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
Ἡ δ' ἄρα πὰρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.
Ἥρη δὲ χρύσεον καλὸν δέπας ἐν χερὶ θῆκε,
Καί ῥ' εὐφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὤρεξε πιοῦσα.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
"Ἦλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
Πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·

81 ΒΟ. Οἱ μὲ κυρίως, οἱ δὲ τὴν τεῖχα. προσκεῖσθαι cum Etym. Gaur. Eph. Cr. ἄμεινον δὲ νοεῖν περιττόν τι σεσκεῖσθαι τῷ ἀγκίστρῳ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποδιδράσκωσι τὴν ὁρμιάν.
91 ΑΚΡΙ. Ἀδιαχώριστα, ἢ πολλά.
96 ΛΙ. Ἀντὶ δὲ διέτμητο.
102 ΩΡΕΞ. Ἐνιχείρησιν.
105 ΑΛΑ. Ἀνεπίληπτον, καλὸν πάνυ.

Il. 423. "Ἀλλὰ

" Ἀλλὰ σὲ ὡς ἐρέω γ' σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσα.
" Ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
" Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυι, καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ·
" Κλέψαι δ' ὠτρύνεσκον ἐϋσκοπον Ἀργειφόντην·
" Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προλιάπτω,
" Αἰδῶ καὶ φιλότητα τὴν μετόπισθε φυλάσσων.
" Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ, καὶ υἷϊ σῷ ἐπίτειλον·
" Σκύζεσθαί οἱ εἰπὲ θεὰς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
" Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
" Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσεν·
" Αἴκέν πως ἐμέ τε δείσῃ, ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.
" Αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἶριν ἐφήσω,
" Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
" Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰζηοῦσα.
Ἷξεν δ' ἐς κλισίην ὃν υἱέος, ἐν δ' ἄρα τὸν γε
Εὗρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Ἐσσυμένως ἐπένοντο, καὶ ἐντυέοντ' ἄριστον·
Τοῖσι δ' ὄϊς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο.
Ἡ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
Χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
" Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
" Σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος οὐδέ τι σίτου,
" Οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι

124 ΕΝ. Παρεσκευάζοντο, εὐτρεπίζοντο. ἄριστον δὲ λέγει νῦν τὸ πρωϊνὸν, ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἀκρόδισμα· ὥστε οὖ πάλιν τὸ παρ' ἡμῖν ἄριστον, ὁ Ποιητὴς φησι δεῖπνον, μεθ' ὃ δὴ πονεῖν· τὸ γὰρ δεῖπνον, δόρπον. 125 ΛΑ. Δασὺς, πεφυκὼς πολὺ, σημαίνει καὶ τὸ σπουδαῖος. ΙΕ. Ἱερεύετο, ἐσφάττετο. 129 ΕΔΕ. Ἀναλώσῃς, φαγῇς.

" Μίσγεσθ'.

" Μίσγεσθ'· ἐ γάρ μαι δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
" Ἄγχι παρέσηκεν θανάτοιο καὶ μοῖρα κραταιή.
" Ἀλλ' ἐμέθεν ζώεις ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
" Σκύζεσθαί σοι φησὶ θεὸς, εἰ δ' ἔξοχα πάντων
" Ἀθανάτων κεχολῶσθε, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
" Ἕκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσας.
" Ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
" Τῇδ' εἴη ὃς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
" Εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγῃ.
Ὣς οἵγ' ἐν νηῶν ἀγύρῃ μήτηρ τε καὶ υἱὸς
Πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
Ἶριν δ' ὤτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
" Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, λιποῦσ' ἕδος Οὐλύμποιο,
" Ἄγγελον Πριάμῳ μεγαλήτορι, Ἴλιον εἴσω,
" Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
" Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
" Οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
" Κήρυξ τίς οἱ ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
" Ἡμιόνους ἠδ' ἅμαξαν ἐϋτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτις
" Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς·
" Μηδέ τι οἱ θανάτοιο μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι πάρος·
" Τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσομεν Ἀργειφόντην,
" Ὅς οἱ ἄξει εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ.

137 ΝΕΚΡΟΙ. Ὑπὲρ δ' νεκρὸν δέξαι.
139 ΤΗ. Ἐνταῦθα ἕως, ἐνθάδε κάτω ὁ κομίζων τὰ λύτρα.
141 ΝΗ. Ὁμοίων τοῖς, νεῶν ἐν ἀγῶνι. ὃ ἐστιν ἀθροίσματι.
147 ΙΗ. Διαχέῃ, ὅ ἐστι χαρᾶναι ποιήσῃ δ' Ἀχιλλέως τὸν ψυχικόν.
151 ΑΓΟΙ. Ἀπάγοι.
153 ΠΟΜ. Σωτῆρα, ὁδηγόν. ΟΠΑΣ. Παραφέρωμεν.

" Αὐτὰρ

" Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
" Οὔτ' αὐτὸς κτενέῃ, ὀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξῃ·
" Οὔτε γὰρ ἔς' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
" Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·
Ἶξεν δ' ἐς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε.
Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς,
Δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον· ὁ δ' ἐν μέσοισι γεραιὸς
Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δὲ πολλὴ
Κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
Τὴν ῥα κυλινδόμενος κατεμήσατο χερσὶν ἑῇσι.
Θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο,
Τῶν μιμνησκόμεναι οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
Χερσὶν ὕπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
Στῆ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα,
Τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δ' ἔλλαβε τρόμος ἐλαφρὸν γυῖα·
" Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδέ τι πάρδῃ·
" Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἱκάνω,
" Ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
" Ὅς σευ, ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει·
" Λύσαθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἕκτορα δῖον,
" Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
" Οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
" Κήρυξ τίς τοι ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι

157 ΑΣ. Ἄσχος τῇ γνώμῃ, ἢ ἀπλότητι· ἢ μεμονωμένος, ἐξ ἧς ἀνόητος. ΑΛΙ. Ἀμφετώλος.
158 ΕΝ. Ἐπιμελῶς. ΙΚΕ. Ἱκέτης. ΠΕ. Φείσεται, διὰ μέσου παρακειμένης.
162 ΕΦΥ. Ἔδυνον, ἔφερον.
163 ΕΝ. Οὕτως φησὶν αὐτὸν κεκαλύφθαι τῇ χλανίδι ἢ πεπυκνωμένους ἱματίοις ἅλον τὸ σῶμα, ὥστε μόνον τὸν τύπον φαίνεσθαι.
164 ΚΟ. Κοινῶς μὲν τὰ κόπρια, νῦν δὲ ἡ κόνις.
165 ΚΑ. Κατεχέατο, καὶ ἐπάσατο.
168 ΚΕ. Ἔκειντο.

Ἡμιόνους

" Ἡμιόνους τ' ἄμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ τ' αὐτις
" Νεκρὸν ἄγοι πεπτὶ ἄξυ, τὸ ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. 180
" Μηδέ τι τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος·
" Τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἄμ' ἕψεσθ' Ἀργειφόντης,
" Ὅς σ' ἄξει εἰως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ.
" Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
" Οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει· 185
" Οὔτε γὰρ ἔς' ἄφρων, ἔτ' ἀσκοπος, ἔτ' ἀλιτήμων·
" Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
Ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις.
Αὐτὰρ ὅγ' ἡμιόνους τε καὶ ἅμαξαν εὐτροχον ἠμιονείην
Ὁπλίσσαι ἠνώγει, πεῖραρ δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς· 190
Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,
Κέδρινον, ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει,
Ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην σκαλέσσατο, φώνησέν τε·
" Δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε,
" Λῦσαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195
" Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
" Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἶδος εἶναι;
" Αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει,
" Κεῖσ' ἰέναι, ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· κώκυσεν δὲ γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ· 200

185 ΕΡΥΞ. Ἐφίξει, κωλύσῃ.

189 ΗΜΙ. Περὶς ἡμιόνων ζεύξιν ἐπιτηδείαν.

190 ΟΠΛΙ. Καθασκεύασαι, ἑτοιμάσαι. ΠΕΙ. Τὸ ἐπικείμενον τῇ ἁμάξῃ σχοινίον, ἐφ' ᾧ φέρεσι τὰ φορτία. ὃ καὶ ὑπερτελαῖον καλοῦσιν.

191 ΚΗ. Τεθυμιωμένον, εὐώδη.

192 ΚΕ. Ἐκ κεδρίνων ξύλων ἔχοντα τὴν ὀροφὴν ὑψηλήν. ΓΛΗΝ. Πολλῶς θεᾶς ἄξια, κόσμια, ἢ χρήματα, καὶ Ἡλείους. οἱ δὲ ἀξιοθέατα. γλήνη δὲ παρὰ τὸ γλαμυρὸν ἤτοι διϋγρον. ὅθεν Ἀρχέδημος ὁ Γλάμων. καὶ παροιμία· Ἐν τυφλῶν πόλει Γλάμυρος βασιλεύει. ἢ ἀπὸ μέρους εἴρηκε· γλῆναι γὰρ κυρίως τὰ ἀκροκόσμια λέγουσι.

194 ΔΙΟ. Παρὰ τὸ Διός.

198 ΑΙ. Λίαν, πάνυ.

Ὤ μοι,

"Ὦ μοι, τῶ δή τοι Φρένες οἴχονθ' ἥς τὸ πάρος περ
"Ἐκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους, ἠδ' οἵσιν ἀνάσσεις;
"Πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
"Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμὸς ὃς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
"Τέκας ἐξεναρίξε; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ. 205
"Εἰ γάρ σ' αἱρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
"Ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, ὅ σ' ἐλεήσει,
"Οὐδέ τι σ' αἰδέσεται· νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
"Ἥμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθι μοῖρα κραταιὴ
"Γεινομένῳ ἐπέκλωσε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή, 210
"Ἀργίποδας κύνας ἅσσον, ἐὼν ἀπάνευθε τοκήων,
"Ἀνδρὶ πικρὰ κρατερῷ, ὅ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
"Ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἄντια ἔργα γένοιτο
"Παιδὸς ἐμῆς· ἐπεὶ οὔ ἑ κακιζόμενόν γε κατέκτα,
"Ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων 215
"Ἑστάότ', οὔτε φόβῳ μεμνημένον, οὔτ' ἀλεωρῆς.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·
"Μή μ' ἐθέλοντ' ἴέναι κατερύκανε, μηδέ μοι αὐτὴ
"Ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλευ, οὐδέ με πείσεις.
"Εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ὀπιχθονίων ἐκέλευεν, 220
"Ἢ οἱ μάντιές εἰσι, θυοσκόοι, ἢ ἱερῆες,
"Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον.
"Νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεᾶς, καὶ ἐσέδρακον ἄντην,

202 ΕΚΑΕ. Ἐνδόξως ἐφημίζε.
205 ΣΙ. Ἰσχυρὰ ψυχὴ, ἐξ ἧς ἀπλοῦς καὶ σκληρός.
206 ΑΙ. Λάψεται.
207 ΩΜΗ. Ὠμὸς τὸ τρόπον. οἷα τὰ ἀμοφάγα θηρία.
211 ΑΡ. Ταχύποδας.
213 ΠΡΟΣ. Προσπλεῦσαι. ΑΝ. Ἀνδρὶ μάρηξα, ἢ μέρει τινὶ τιμωρίαν λαμβάνοντα.
214 ΟΥ. Οὐ δειλαῖόν τε αὐτόν.
219 ΟΡ. Κακὸς οἰωνὸς, καὶ μάντις.
221 ΘΥΟ. Οἱ τὰς θυσίας ἐπιπλῆττες, καὶ δ' αὐτῶν μαίνοιμοι. ἢ οἱ λιβανομάντεις. ΙΕ. Θῦται.
222 ΝΟΣ. Ἀποτρεπόμεθα.

" Εἶμι, καὶ οὐκ ἄλιον ἔπος ἔσται· εἰ δέ μοι αἶσα
" Τεθνάμμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
" Βάλομαι· αὐτίκα γάρ με καθακτείνειεν Ἀχιλλεὺς,
" Ἀγκὰς ἑλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην.
Ἦ, καὶ φωριαμῶν ὑπιθήμαλα κάλ' ἀνέῳγεν·
Ἔνθεν δώδεκα μὲν ποικιλλέας ἔξελε πέπλους,
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
Χρυσὸν δὲ ζήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·
Ἐκ δὲ δύ' αἴθωνας τρίποδας, τίσυρας δὲ λέβητας,
Ἐκ δὲ δέπας ποικιλλὲς, ὅ οἱ Θρῆκες πόρον ἄνδρες
Ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· ἐκ δέ νυ τοῦ περ
Φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων· ποὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Λύσασθ' Φίλον υἱόν· ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
Αἰθέσης ἀπέεργεν, ἔπεα' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
" Ἔρρετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες· ἦ νυ καὶ ὑμῖν
" Οἶκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
" Ἦ ἅνεθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
" Παῖδ' ὀλέσαι τ' ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὔμμες·
" Ῥηΐτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
" Κείνου τεθνειῶτος, ἐναιρέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε,
" Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραΐζομένην τε
" Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄϊδος εἴσω.

227 ΕΞ. Τὴν ἐπιθυμίαν πληρώσαιμι.
228 ΦΩ. Κίωσιν. ΕΠΙ. Πέμψαι. ΑΝΕ. Ἤνωξεν, ἀνέῳγεν.
230 ΑΠΛΟ. Ἁπλᾶς.
232 ΤΑ. Νῶν, χρυσοῦ.
235 ΕΞΕ. Καπὶ δημοσίας ἔξοδον πρεσβείας.
238 ΑΙΣ. Χαλεπῶς.
239 ΕΡ. Φθείρεσθε. ΑΩ. Ὑβρισμ.
ΕΛΕΓ. Ἐπονείδιστε.
240 ΚΗ. Πενθήσοντες.
241 ΟΥ. Ἡ ἐφήδεσθέ μοι, καὶ ἐπὶ παῖς συμφορᾷς εὐφραίνεσθε; ἀπὸ δ' ὀτεσθαι. ἢ ὀκφωλίζετε καὶ μικρὸν ἡγεῖσθε;
245 ΚΕ. Πορθημένῳ.

Ἦ, καὶ

Ἦ, καὶ σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,
Σπερχομένοιο γέροντος· ὁ δ' ἡάσιν οἷσιν ὁμόκλα
Νεικείων, Ἕλενόν τε, Πάριν τ', Ἀγάθωνά τε δῖον,
Πάμμονά τ', Ἀντίφονόν τε, βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην,
Δηΐφοβόν τε, καὶ Ἱππόθοον, ἠδὲ δῖον Ἀγαυόν·
Ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευε·

" Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες· αἴθ' ἅμα πάντες
" Ἕκτορι ὠφέλετ' ἄντι ἰοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάασθαι.
" Ὤ μοι ἐγὼ πανάπλημος, ἐπεὶ τέκον ὔμας ἀρίστους
" Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶ δ' ὔτινα φημὶ λελεῖφθαι·
" Μήστορά τ' ἀντίθεον, καὶ Τρωΐλον ἱπποχάρμην,
" Ἕκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μέτ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐώκει
" Ἀνδρὸς γε θνητοῖς πάις ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
" Τὼς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
" Ψεῦσταί τ', ὀρχησταί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι,
" Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ὀπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.
" Οὐκ ἂν δή μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσαιτε τάχιστα,
" Ταῦτά τε πάντ' ὀπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
Ἐκ μὲν ἅμαξαν ἄειραν ἐΰτροχον ἡμιονείην,
Καλὴν πρωτοπαγῆ, περίναιε δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
Καὶδ' ἀπὸ παναλόφιν ζυγὸν ἥρεον ἡμιόνειον,

247 ΔΙ. Διώκει, ἢ ἀλεξήσει.
248 ΣΠΕΡ. Ἐπειγομένῳ. ΟΜΟ. Διευθύνει καὶ ἀνέδην.
250 ΠΟ. Ξυῶ, ὄνομα κύριον.
251 ΔΗΙ. Ἀλιξάνδρῳ τοξοθήκης ὑπὸ φιλοκτήτῃ, Περίαμος τὴν Ἑλένης γάμον ἔπαθλον ἔθηκε τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ τὸν κάγχω. Δηΐφοβος ἢ ἠθικαίως ἀγωνισάμενος ἔγημεν αὐτήν. ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι.
253 ΚΑ. Ἄξιοι καταφρονεῖσθαι.
254 ΠΕ. Ἀναιρεῖσθαι.
255 ΠΑ. Παντελῶς δυσχής.
257 ΙΠ. Ἤτοι ἀφ' ἵππων μαχόμενον, ἢ ἵπποις χαίροντα.
261 ΧΟ. Εἰς χορὸς ἐπιτήδειοι.
262 ΕΠΙ. Τὰ τῶν πολιτῶν ἁρπάζοντες, καὶ ἐν τοῖς τῶν πολεμίων.
267 ΠΡΩ. Πρώτως παχεῖαν, ὃ ἐστιν ἐξόχως. πρῶτον πεπηγυῖαν, ὅ ἐστι καινόν. ἔστι δὲ τὸ μὲν τάξεως, τὸ δὲ ποιότητος.

Πύξινον, ὁμφαλόεν τ', εὖ οἰήκεσιν ἀρηρός·
Ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννέα πηχυν,
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐϋξέσῳ ἐπὶ ῥυμῷ,
Πεζὴ ἐτὶ πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔσσε βάλλον·
Τρὶς δ' ἑκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔγαμψαν·
Ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐϋξέσσῃ ἐπ' ἀπήνης,
Νήεον. Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
Ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἐντεσιεργούς,
Τὰς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
Ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγόν, ἃς ὁ γεραιὸς
Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐϋξέσῳ ἐπὶ φάτνῃ·
Τῷ μὲν ζευγνύοντο δόμοισιν ὑψηλοῖσι
Κήρυξ τε Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἑκάβη τετιηότι θυμῷ,
Οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
"Τῆ, πάτερ, σπεῖσον Διὶ πατρὶ, καὶ εὔχεο οἶκαδ' ἱκέσθαι
"Ἀψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἦ ρά σέ γε θυμὸς
"Ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
"Ἀλλ' εὔχου σύγ' ἔπειτα κελαινεφέι Κρονίωνι
"Ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται·

269 ΟΜ. Νεῶ, κεκορυμμένον.
272 ΕΠΙ. Ἀντὶ δ', τῷ ἢ ὀκνήσῃ τ' ἔσεσθαι ἔοικεν. ΕΣΤΟ. Τῷ ἀνιεμένῳ παρακάλῳ καὶ δ' ῥυμὸς δ' ζυγόν. τινὲς δὲ γράφουσιν ἔκτοσθε, οἷον ἐκτὸς θε.
273 ΟΜ. Ἐπὶ τὸ μέσον δ' ζυγόν.
274 ΓΛΩ. Τῷ γωνίαν. λείπ' ἢ τὸ τέλος δ' ἰμάντος. ΕΓ. Ἔδησαν, κοιλήναν.
275 ΑΠ. Ἐπὶ τ' ἀμάξης.
277 ΕΝ. Τὰς ἐπιζυγίους, μὴ ψιλὰς ναυλοφόρους, ἀλλὰ τοῦ τε ἅμαξαν καὶ τοῦ πάρεργον ἑλκούσας. ἅπερ καὶ ἔντεα φησί.
278 ΜΥ. Ἔνθα βαρύκαρπον.
279 ΥΠΑ. Ὑπὸ τ' ζυγὸν ἦγον.
283 ΑΓ. Νεῶ, μετ' ὀλίγον.
287 ΤΗ. Δίξαι, λάβοι.

" Αἴτε

" Αἶτ᾽ δ᾽ οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ οἱ αὐτῷ
" φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κρείτος ἐστὶ μέγιστον,
" Δεξίον· ὄφρά μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
" Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴῃς Δαναῶν ταχυπώλων. 295
" Εἰ δέ τοι ὃ δώσει ἐὸν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεύς,
" Οὐκ ἂν ἔγωγέ σ᾽ ἔπειτα ἐποτρύνοιμι κελοίμην
" Νῆας ἐπ᾽ Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής·
" Ὦ γύναι, ἦ μέν τοι τόδ᾽ ἐφιεμένη ἀπιθήσω· 300
" Ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴκ᾽ ἐλεήσῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὦτρυν᾽ ὁ γεραιὸς
Χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέστη
Χέρνιβον ἀμφίπολος προχόον θ᾽ ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
Νιψάμενος δὲ, κύπελλον ἐδέξατο ἧς ἀλόχοιο· 305
Εὔχετ᾽ ἔπειτα σὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα·
" Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
" Δός μ᾽ ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν, ἠδ᾽ ἐλεεινόν·
" Πέμψον δ᾽ οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅς τοι αὐτῷ 310
" Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
" Δεξιόν· ὄφρά μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
" Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων.
Ὡς ἔφατ᾽ εὐχόμενος· τοῦ δ᾽ ἔκλυε μητιέτα Ζεύς·

292 ΟΙ. Ὄρνιν.
293 ΕΥ. Ὃς ἰχυρότατός ἐστι τῶν λοιπῶν ὀρνίθων.
296 ΕΟΝ. Ἀγαθὸν, ἴλεον.
300 ΕΦΙ. Ἐντιθεμένη, ὑποτιθεμένη.
302 ΤΑ. Προστάτιν.
303 ΑΚΗ. Ἀδιάφθορον.
304 ΧΕΡ. Νιπτῆρα, τὸ ἀγγεῖον τὸ ὑποδεχόμενον τὸ παῖς χερσὶν ἐπιχεόμενον ὕδωρ, ὃ καὶ λεκανὶς φησι. ΠΡΟ. Τὸν παρ᾽ ἡμῖν καλούμενον ξίστλην.
306 ΕΡ. Νιπτῆρα, φιαλοειδῆ, φιαλοφόρημα.
309 ΕΛΕ. Ἐλέου ἄξιον.

Αὐτίκα

Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε τελειότατον πετεηνῶν,
Μόρφνον, θηρητῆρ', ὃν κὴ Περκνὸν καλέουσιν.
Ὅσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
Ἀνέρος ἀφνειοῖο εὐκληΐς, ἀραρυῖα·
Τόσσ' ἄρα οἱ ἑκάτερθεν ἔσαν πτερά· εἶσατο δὲ σφὶν
Δεξιὸς αἰΐξας ὑπὲρ ἄστεος· οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, κὴ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Σπερχόμμος δ' ὁ γέρων ξεστὸν ἐπεβήσετο δίφρον
Ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
Τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὄπισθεν
Ἵπποι, τὰς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλευε
Καρπαλίμως κατὰ ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο,
Πολλ' ὀλοφυρόμμοι, ὡσεὶ θανατόνδε κιόντα.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἦν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι πρὸς Ἴλιον ἀπονέοντο,
Παῖδες καὶ γαμβροί· τὼ δ' ἐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν',
Ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.
Αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα·
"Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
"Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, κὴ τ' ἔκλυες ᾧ κ' ἐθέλῃθα,
"Βάσκ' ἴθι, κὴ Πριάμου κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

315 ΤΕ. Νεῶν, ἐπιτελεστικώτατον.
316 ΜΟΡ. Ἤτοι φῶκας μεμορηκότας τ' φόνιον, ἢ μέλαιναν, ἢ ἅρπαγα. οἱ δ' αὐτῆς εἶδος. ΠΕΡΚ. Τὸν αὐτὸν τῷ προειρημένῳ, μέλαινα, ἀφ' ἧς κὴ τ μελανόμματον καρπὸν προκάζειν λέγομεν.
317 ΥΨ. Ὑψηλοστέγου, ὑψηλῆς.
318 ΕΥ. Εὖ παῖς κλεισὶν ἠρμοσμένη, ἀσφαλής. δυώκατη καὶ ὑφ' ἕν, ἵν' ᾖ εὔκλειστος.
319 ΕΙ. Ἐφάνη, ὤρμησε.
322 ΣΠΕΡ. Σπεύδων.
323 ΕΡΙ. Μεγαλοήχου.
324 ΤΕ. Τετράτροχον. ΑΠΗ. Ἅμαξαν.
326 ΕΦΕ. Ἐπακολυθῶν, ἐπιδιώκων.
335 ΕΤΑΙ. Ἑταίρῳ βοηθῆσαι.

Ὡς

"Ὡς ἄγαγ', ὡς μήτ' ἄρ τις ἴδῃ, μήτ' ἄρ τε νοήσῃ
" Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλείωνά δ' ἱκέσθαι.
Ὡς ἔφατ'· ὐδ' ἀπίθησε Διάκτορος Ἀργειφόντης·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
Τὴν μὲν χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης·
Αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε·
Βῆ δ' ἰέναι, κάρῃ αἰσυμνήτῃρι ἐοικώς,
Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοὔπερ χαριεστάτη ἥβη.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὦν μέγα σῆμα πάρεξ Ἴλοιο ἔλασαν,
Στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν
Ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ὀπὶ κνέφας ἦλυθε γαῖαν·
Τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κήρυξ
Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο, φώνησέν τε·
" Φράζεο, Δαρδανίδη, φραδέος νόος ἔργα τέτυκται·
" Ἄνδρ' ὁρόω, τάχα δ' ἄμμε διαρραίσεσθαι ὀΐω.
" Ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων· ἤ μιν ἔπειτα
" Γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἴκ' ἐλεήσῃ.
Ὡς φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, θεῖσε δ' αἰνῶς·

342 ΑΠΕΙ. Μεγάλως, ἢ κυκλοτερῆ.
343 ΘΕΛ. Πρὸς ὃ θέλει, ἁμαυροῖ.
347 ΑΙ. Βασιλικῷ νέῳ. οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐντίμῳ, τηρητῇ τὰ αἴσια, ὅ ἐστι τὰ δίκαια.
348 ΠΡΩ. Ἀρχομένῳ ῥυθμίζειν. ὑπῆναι δὲ καλεῖ τὰ αἰεὶ τὰ χάλη τρίχες. ὁ μύσαξ ἄχρι φυσμοῦ. οἱ δὲ κοινῶς ἅπαν τὸ γένειον. ΧΑ. Ὡραία ἀκμή.
349 ΣΗ. Παρήλασαν τὸ Ἴλιε τόπον, ἢ πάφον.
352 ΑΓ. Ἐκ τοῦ σωέγχυς.
354 ΦΡΑ. Σωστοῦ νῦ, καὶ ἄρτια βουλεύσας δυναμένῳ, ὁ παρὼν καιρὸς δεῖται.
355 ΔΙ. Διαφθαρήσεσθαι.
358 ΣΥΝ. Τὸ ἐξῆς, συνεχύθη αὐτοῦ ὁ νοῦς.

Ὀρθαὶ

Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔστεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι·
Στῆ δὲ παφὼν· αὐτὸς δ' Ἐριήνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Χεῖρα γέροντος ἑλὼν, ἐξείρετο καὶ προσέειπε·
" Πῆ, πάτερ, ὧδ' ἵπποι τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
" Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
" Οὐδὲ σύ γ' ἔδδεισας μένεα πνείοντας Ἀχαιοὺς,
" Οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν;
" Τῶν εἴτις σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
" Τοσσάδ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίς ἂν δή τοι νόος εἴη;
" Οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσὶ, γέρων δέ τοι ἕπτος ὀπηδεῖ,
" Ἀνδρ' ἀπαμύναθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
" Ἀλλ' ἐγὼ ὀδέν σε ῥέξω κακὸν, ἀλλά κεν ἄλλον
" Σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ ἐΐσκω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
" Οὕτω πῃ τάδε γ' ἐστὶ, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις·
" Ἀλλ' ἔπι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
" Ὅς μοι τοιόνδ' ἧκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
" Αἶσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητὸς,
" Πέπνυσθαί τε νόον, μακάρων δ' ἐξ ἐσσι τοκήων.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Διάκτορος Ἀργειφόντης·
" Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας·
" Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
" Ἠέ πῃ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ

359 ΟΡ. Ἀντὶ δ' ἔφελξαν.
360 ΤΑ. Ἐκπλώγας. ΕΡΙ. Μιχαλωφιλής.
362 ΙΘΥ. Ἐπ' εὐθείας ἐλαύνεις.
365 ΑΝΑΡ. Ἄδικοι, ἐχθροί.
369 ΑΠΑ. Ἀποκωλύσω, ἀποδιώξω. ΧΑ. Κακώσω, ἢ ἀδικήσω.
370 ΟΥ. Νῦν, ἐδαμῶς.
371 ΑΠΑ. Ἀποτρέψαιμι, βοηθήσαιμι.
375 ΟΔΟΙ. Σωτῆρ.
376 ΑΙ. Δεξιὸν, δίκαιον. ΑΓΗ. Θαυμαστὸς.
377 ΠΕΠ. Σωτὴρ εἶ, πεπαίδευσαι.

" Ἀνδρὰς

" Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπὰς, ἵνα περ τάδε τοι σέα μίμνῃ;
" Ἦ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὴν
" Δειδιότες; τῖος γὰ ἀνὴρ ὤλεσος ὄλωλε
" Σὸς ταῦς· ὃ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
" Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε; τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων,
" Ὅς μοι καλὰ τ' οἴτον ἀποτμὸν παιδὸς ἔνισπες;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Διάκτορος Ἀργειφόντης·
" Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιὲ, καὶ εἴρεαι Ἕκτορα δῖον·
" Τὸν μὲν ἐγὼ πολλὰ μάλα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
" Ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
" Ἀργείους κτείνεσκε, δαΐζων ὀξέϊ χαλκῷ·
" Ἡμεῖς δ' ἑστήκοτες θαυμάζομεν· ὃ γὰ Ἀχιλλεὺς
" Εἴα μάρναθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι.
" Τῷ γὰ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἧγαγε νηῦς εὐεργής·
" Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμὶ· πατὴρ δέ μοι ἐστὶ Πολύκτωρ·
" Ἀφνειὸς μὲν ὅδ' ἐστὶ, γέρων δὲ δὴ ὡς σύ περ ὧδε·
" Ἓξ δέ οἱ υἷες ἔασιν, ἐγὼ δέ τοι ἕβδομός εἰμι·
" Τῶν μεταπαλλόμενος κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἕπεσθαι·
" Νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
" Θήσονται πρὸ ἄστυ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
" Ἀχαλόωσι γὰ οἵγε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
" Ἰσχειν ἐστυμένως πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·

387 ΤΕ. Τίνων;
388 ΟΙ. Μόρον. ΑΠΟΤ. Πολυπότμου, δυσυχοῦς.
390 ΠΕΙ. Πειράζεις με, ὦ γέρον.
391 ΚΥ. Ἐν ᾗ δεξάζονται οἱ ἄνδρες.
396 ΜΙΑ. Ἑταῖρον καὶ φίλον ἑαυτὸν βάλλει) συσῆσαι Ἀχιλλεῖ ὁ Ἑρμῆς πρὸς πλείονα πίστιν. οἱ γὰ πιστοὶ μιᾶς κλῆσεως ἐπακούουσιν.
400 ΜΕ. Μετ' αὐτῶν κληρούμενος. πάλοι γὰ, οἱ κλῆροι.
403 ΑΣ. Δυσανασχετοῦσι, λυποῦνται.
404 ΙΣ. Ἐπίσχειν.

" Εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
" Εἶς, ἄγε δή μοι πᾶσαν ἀληθείῃ κατάλεξον,
" Ἦ ἔτι πὰρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἦέ μιν ἤδη
" Ἦσι κυσὶν μελέϊσι ταμὼν πεδέδηκεν Ἀχιλλεύς;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλιος Ἀργειφόντης·
" Ὦ γέρον, ὔπω τόνδε κύνες φάγον, ὐδ' οἰωνοί·
" Ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηῒ
" Αὔτως ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼς
" Κειμένῳ, ὐδέ τι οἱ χρὼς σήπε, ὐδέ μιν εὐλαὶ
" Ἔδουσ', αἳ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
" Ἦ μέν μιν πρὸ σῆμα ἑοῦ ἑτάροιο φίλοιο
" Ἕλκῃ ἀκηδέως, ἠὼς ὅτε δῖα φανείη·
" Οὐδέ μιν αἰχύνῃ· θεοειδέϊ κεν αὐτὸς ἐπελθών,
" Οἷον ἐέρσῃεις κεῖται, πρὸς δ' αἷμα νένιπται,
" Οὐδέ ποθι μιαρός· σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν,
" Ὅσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
" Ὡς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ ἕος ἑπαίρων,
" Καὶ νέκυός περ ἐόντος· ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι.
Ὣς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
" Ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι
" Ἀθανάτοις· ἐπεὶ οὔποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴποτ' ἔην γε,
" Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι·

409 ΜΕ. Καπὶ μίλ⊖.
413 ΑΥ. Μαπίως, ἀνεπιμελήτως ἐν τῇ σκιωῇ.
414 ΕΥ. Σκώληκες.
415 ΑΡΗ. Τὸς ἐν πολέμῳ ἀνηρημένους, ἢ ὑπὸ ξίφ. ἄρης γδ, ὁ σίδηρ⊖.
417 ΑΚΗ. Ἀφροδίσιως, ἢ κηδεμονικῶς, ἀλλ' ὑβριστικῶς.
418 ΑΙΣ. Αἰκίζει. ΘΕΙ. Θαυμάσειας ἄν.
419 ΕΕΡ. Κάθυγρ⊖, νεκρός.
420 ΜΙΑ. Μεμιασμέν⊖. ΜΕ. Συμμέμυκεν.
421 ΕΤΥ. Ἐκ χειρὸς ἐτρώθη.
425 ΕΝΑΙ. Καθήκοντα. ΔΙ. Δέναι.
426 ΕΙ. Ἕως πῦρ ἦν.

" Τῷ

" Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο ἓν θανάτοιό περ αἶσῃ.
" Ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον·
" Αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με, σοὶ γε θεοῖσιν,
" Ὀφρά κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
" Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιὲ, νεωτέρῳ· ἀδέ με πείσεις,
" Ὅς με κέλῃ σέο δῶρα παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι·
" Τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
" Συλεύειν, μή μοι τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
" Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καί κε κλυτὸν Ἄργος ἱκοίμην,
" Ἐνδυκέως ἐν νηῒ θοῇ, ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
" Οὐκ ἄν τις τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο.
Ἦ, καὶ ἐπαΐξας Ἐριούνιος ἅρμα καὶ ἵππους,
Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοισι μένος ἠύ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τοὺργοὺς τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
Οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα Φυλακτῆρες πονέοντο,
Τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχυτε διάκτορος Ἀργειφόντης
Πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
Ἐς δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε, καὶ ἁγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίας Πηληϊάδεω ἀφίκοντο
Ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι,

428 ΕΠΕΜ. Ἐπεμνημόνευσαν. ΑΙ. Ἐιμαρμένη.
429 ΑΛΕΙ. Ποτήριον. κυρίως ὃ τὸ πτερνιζόμενον.
430 ΣΥΝ. Εἰ οἱ θεοὶ μὴ ἀνιπερώπωσιν, ἀλλὰ βοηθῶσιν.
433 ΠΕΙ. Πειράζεις.
434 ΚΕ. Κελεύεις.
437 ΣΥ. Συλᾶν, γυμνῶν.
438 ΟΜΑΡ. Σιωπηλῶν, ἀκηλεθῶν.
439 ΟΝΟ. Οὐκ ἀναμαχεσθῆ καταφρονήσας ἐμοῦ ὃ παραπέμποντος. ΟΝΟΣ. Καταφρονήσας.
444 ΔΟΡ. Δεῖπνα.
446 ΑΠΩ. Ἀπώσαντο. ΟΧΗ. Μοχλούς.

Δῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
Λαχνήεντ' ὄροφον, λειμωνόθεν ἀμήσαντες.
Ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν πίσαν ἄνακτι
Σταυροῖσιν πυκινοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος Ἀπιβλὴς
Εἰλάτινος, τ' τρεῖς μὲν ἀπερρήξεσκον Ἀχαιοὶ,
Τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλῳ κληῖδα θυράων,
Τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἀπερρήξεσκε καὶ οἷος.
Δή ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριήνιος ὦξε γέροντι,
Ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκει Πηλείωνι.
Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονὶ, φώνησέν τε·
"Ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα
"Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν.
"Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἶσομαι· ἀνδ' Ἀχιλῆος
"Ὀφθαλμὸς εἴσειμι· νεμεσητὸν δέ κεν εἴη
"Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτὸς ἀγαπαζέμεν ἄντην.
"Τύνη δ' εἰσελθὼν λάβε γούνατα Πηλείωνος,
"Καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠυκόμοιο
"Λίσσεο, Ϛ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνῃς.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον
Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἅλτο χαμᾶζε,
Ἰδαῖον δὲ κατ' αὐθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων
Ἵππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἴκα

450 ΔΟΥ. Νῶϊ, ξύλα. ΚΕΡ. Πεπικόψαντες. ΕΡΕ. Ἐτέμασαν.

451 ΛΑΧ. Τὸν δασύν. λέγει δὲ τὸν λόπα τῆ κηλάμῃ ὕλην, καὶ τὰ τύπτων κόπτης. ὀροφὸν δὲ εἶδος κηλάμης, ὡσὲ ὀροφεῖν ἐπιτηδεία. ΛΕΙ. Ἐκ λειμῶνος θερίσαντες.

453 ΣΤΑΥ. Ὀξίσι ξύλοις, σκόλοψι. ΘΥ. Αὐτὸ τὸ σῶμά φησιν· ὁ ἐπέσχεν ὁ ἐπίβολὴς μοχλός. τὴν δὲ θύραν μοχλόθυρον καλεῖν. ΕΠΙ. Ὁ τῇ θύρᾳ ἐπιβαλλόμενος μοχλός.

454 ΕΙ. Ἐλάτη, εἶδος δένδρου.

456 ΕΠΙΡ. Ἐπέβαλλεν, ἐπέκρυεν, ἢ μετέτιθετο.

460 ΑΜ. Ὁ μὴ βροτὸς, οἷον θεῖος. ἄφθαρτος.

463 ΟΦ. Εἰς τὰς ὀφθαλμὰς εἰσέρχομαι.

464 ΑΓΑ. Ἀγαπᾶν.

Τῇ

Τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἵζεσκε Διῒ φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
Εὗρ'· ἕταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τῷ δὲ δύ' οἴω
Ἥρως Αὐτομέδων τε, καὶ Ἄλκιμος ὄζος Ἄρηος,
Ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς
Ἔδων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα·
Τέσσ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στὰς,
Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ κύσε χεῖρας
Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἳ οἱ πολέας κτάνον υἷας.
Ὡς δ' ὅταν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ
Φῶτα κατακτείνας, ἄλλον ἐξίκετο δῆμον,
Ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχε εἰσορόωντας·
Ὡς Ἀχιλεὺς θάμβησεν ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δ' ἴδοντο.
Τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε·
"Μνῆσαι πατρὸς σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
"Τηλίκου, ὥσπερ ἐγών, ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ.
"Καὶ μέν πού κεῖνον περιναιέται ἀμφὶς ἐόντες
"Τείρουσ', οὐδέ τις ἐστὶν ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·
"Ἀλλ' ἤτοι κεῖνός γε, σέθεν ζώοντος ἀκούων,
"Χαίρῃ τ' ἐν θυμῷ, ἐπί τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
"Ὄψεσθ' φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα.
"Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
"Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶ δ' ὔτινα φημὶ λελεῖφθαι.

475 ΕΔΩ. Τροφῆς.
476 ΕΤΙ. Φασὶ γὰρ τοῖς παλαιοῖς μὴ ὅλως αἴρεσθαι τὴν τράπεζαν, χωρὶς εἰ μὴ διὰ τὸν τοῦ Πατρόκλου λύπην.
478 ΚΥ. Ἐφίλησεν.
480 ΩΣ. Καὶ τὰ ἑξῆς. Ἔθος ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἀκούσιον φόνον ἐρχομένους φεύγειν ἐκ τῆς πατρίδος καὶ παραγίγνεσθαι εἴς τινος οἰκίαν ἀνδρὸς πλουσίου, καὶ καθίζειν ἐπὶ τῆς οἰκίας συγκεκαλυμμένον, καθημενίων δὲ ὁμόθυμον.
487 ΤΗ. Τοιαύτην ἡλικίαν ἔχοντος.
488 ΑΜ. Περὶ αὐτὸν οἰκοῦντες.
489 ΑΡΗΝ. Νοῦν, βλάπτω.
491 ΕΛΠ. Ἐπὶ ἐλπίζεται.

"Πεντήκοντα

" Πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον ἔγες Ἀχαιῶν·
" Ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
" Τὰς δ' ἄλλας μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
" Τῶν μὲν πολλῶν θᾶρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
" Ὃς δέ μοι οἶος ἔην, ἔρυτο δὲ ἄσυ ἠδ' αὐτὰς,
" Τὸν σὺ πρώην κτείνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
" Ἕκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
" Λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
" Ἀλλ' αἰδεῖο θεὰς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
" Μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ·
" Ἔτλην δ' οἷ' ἔπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
" Ἀνδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Ἁψάμενος δ' ἄρα χειρὸς, ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
Τὼ δὲ μνησαμένω, ὁ μὲν Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,
Κλαῖ' ἀδινὰ, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἑλυσθείς·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἑὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
Πάτροκλον· τῶν δ' ἴαχε κατὰ δώματ' ὀρώρει.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος, ἠδ' ἀπὸ γυίων,
Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίσῃ,
Οἰκτείρων πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον·
Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ἆ δειλὲ, ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνοχέο σὸν κατὰ θυμόν.
" Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,

496 ΙΗΣ. Μιᾶς. ΝΗ. Γερὸς.
500 ΑΜΥ. Βοηδρόμια.
503 ΑΙ. Αἰδῆ.
506 ΑΝ. Τῆ φονίως μιν τῶ παίδων τὰς χεῖρας προσπάγαν τῷ στόματι τῇ φιλείῃ.
507 ΥΦ. Ἐπθυμίαν θρήνε ἐντόαλεν.
510 ΕΛΥ. Εἰλυθείς.
513 ΤΕ. Ἐτέρφθη.

" Ἀνδρὸς

" Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμὸς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλὸς
" Τίεας ἐξενάριξα; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ.
" Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζευ ἐπὶ θρόνου· ἄλγεα δ' ἔμπης
" Ἐν θυμῷ κατακείσθω ἐάσομεν; ἀχνύμενοί περ·
" Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
" Ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
" Ζώειν ἀχνυμένους· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
" Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
" Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἑάων·
" Ὧι μὲν καμμίξας δώῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
" Ἄλλοτε μέν τε κακῷ ὅγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
" Ὧι δὲ κε τὸ λυγρῶν δώῃ, λωβητὸν ἔθηκε·
" Καί ἑ κακὴ βόρωσις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει·
" Φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος, οὔτε βροτοῖσιν.
" Ὣς μὲν καὶ Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
" Ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκασσο
" Ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,

524 ΚΡΥ. Δεινὸν, φρικτόν.
526 ΑΚΗ. Ἄλυπον.
527 ΔΟΙ. Εἰς παραμυθίαν Πηλέως ὁ ποιητὴς εἰσήγαγε τὴν Ἀχιλλέως λέγοντα παῦλαν. ἐπεὶ τοί μόνων ἀγαθῶν δωρητὰς ἐπίστανται Ὅμηρος τοὺς θεοὺς, λέγων· Θεοὶ δωτῆρες ἑάων. ἴδιον γὰρ θεῖον δῶρον, τὸ ἀγαθόν. ζητοῦσι δέ τινες διὰ τούτων τῶν ἐπῶν, πῶς συναῦθα μέν φησιν ὁ ποιητὴς, ὡς θεῶν εἶναι τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις. ὡς ἐν τῇ Α τοῦ Ὀδυσσείας, καὶ αὐτὸς φησιν ἐπιτάττειν τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις·

Ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσι.

ῥητέον ἂν, ὅτι συναῦθα Ἀχιλλεύς ἐστιν ὁ λέγων ὡς θεῶν εἶναι τὰ κακὰ, ἀγνοῶν τὴν ἀλήθειαν. ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ Ζεὺς, ὃς σαφῶς ἐπιτίμᾳ λέγων τὴν ἀλήθειαν. λύεται δὲ τὸ ζήτημα ὡδεσὶ πως.
528 ΕΑ. Ἀγαθῶν.
529 ΚΑΜ. Συμμίξας.
530 ΚΥ. Ἀνὴρ δέ, ὁτὲ μὲν ὡς κακοῖς γίγνῃ, ὁτὲ δὲ ὡς ἀγαθοῖς. ΚΥ. Ἐντυγχάνει, κύρεται.
531 ΛΥ. Χαλεπῶν, φαύλων. ΑΩ. Ἐπαιδίσσων, κακόν.
532 ΒΟΥ. Κυρίως μὲν, ὁ μέγας καὶ χαλεπὸς λιμός. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μεγάλης ἀτίας καὶ λύπης κεῖται ἡ λέξις. ἔνιοι δὲ βόρωσιν, τὸ οἶκτον ἐξιδέξαντο.
533 ΦΟΙ. Ἐπιπερεύει, ἐπέρχεται. ΤΕ. Τετιμένος.
535 ΓΕ. Ἀπὸ γένους.
536 ΟΛ. Εὐδαιμονίᾳ.

" Καί

" Καί οἱ θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν·
" Ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅτι οἱ ὄτι
" Παιδῶν ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
" Ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώρεχον· ὠδέ νυ τόν γε
" Γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
" Ἥμαι ἐνὶ Τροίῃ σέ τε κήδων, ἠδὲ σεῦ τέκνα.
" Καί σε, γέρον, τοπρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
Suid. Voc. Ἄνω. " Ὅσσον Λήσβος ἄνω Μάκαρος ἔδος ἐντὸς ἐέργει,
" Καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων·
" Τῶν σε, γέρον, πλείστῳ τε καὶ ὄφρα φασὶ κεκάσθαι.
" Αὐτὰρ ἐπεί τοι τῆμα τόδ' ἤγαγον ἀρανίωνες,
" Αἰεί τοι περὶ ἄσυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
" Ἄνσχεο, μήδ' ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
" Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἷος ἑῆος.
" Οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
" Μή μέ πω ἐς θρόνον ἵζε, διοτρεφὲς, ὄφρά κεν Ἕκτωρ
" Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
" Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα
" Πολλὰ, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
" Σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεί με πρῶτον ἔασας
" Αὐτόν τε ζώειν, καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.

539 ΓΟ. Γίννησις. ΚΡΕΙ. Κρατίστων.
540 ΠΑ. Παντελῶς ἄωρον, ἀπηνύσμενον, καὶ νέον κομιδῇ δύσμορον.
541 ΚΟ. Ἐπιμελείας ἀξιῶ.
542 ΚΗ. Λυπῶν.
544 ΕΔ. Ἀντὶ τοῦ οἰκητήριον. ἔκπεσε γὰρ τὴν Λίσσον Μάκαρ ὁ Κελαινάκου, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῆς. ΕΡΡ. Ἀποχωρίζει, διορίζει.
545 ΑΠ. Μέγας.
546 ΚΕ. Κεκοσμῆσθαι.
551 ΑΝ. Οὐδαμῶς ἀνασήσεις, τοῦτο γὰρ ἀδύνατον. ΠΡΙΝ. Πρὶν ἄλλο γένηται σοὶ κακόν. εἶον, πολλὰ καὶ ἄλλα κακὰ πάθοις.
556 ΑΠΟ. Ἀπολαύσειας.
557 ΕΑ. Εὔφρανας.

Τὸν

Τὸν δ' ἄρ' ὑποδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
" Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
" Ἕκτορά τοι λῦσαι, Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε
" Μήτηρ, ἥ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
" Καὶ δέ σε γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,
" Ὅτι θεῶν τις σ' ἦγε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
" Οὐ γάρ κεν τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
" Ἐς στρατὸν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκας λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆας
" Ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.
" Τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς,
" Μή σε, γέρον, αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω,
" Καὶ ἱκέτιν περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
Πηλείδης δ' οἰκῆος λέων ὡς ἅλτο θύραζε·
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἕποντο,
Ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, οἵ ῥα μάλιστα
Τῖ Ἀχιλεὺς ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
Οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἠμιόνους τε,
Ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος·
Καὶδδ' ἐπὶ δίφρῳ εἷσαν· ἐΰξεσε δ' ἀπ' ἀπήνης
Ἡμιόνων Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
Καὶδδ' ἔλιπον δύο φάρε', ἐΰννητόν τε χιτῶνα,
Ὄφρα νέκυν πυκάσας δῴη οἰκόνδε φέρεσθαι.
Δμῳὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ', ἀμφί τ' ἀλεῖψαι,

559 ΥΠ. Τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποδολιχόμενος, ἐπεὶ δῶρον ὑποίμνησε.
566 ΦΥ. Φύλακας. τῇ πίστῃ ᾗ ἀνακινωτέον ὡς ἀγαθάς.
567 ΜΕ. Μεταπείσεται.
569 ΜΗ. Λάθῃ τὸ ζῶντα.
572 ΘΥ. Ἔξω.
577 ΚΑ. Ἐπιθετικῶς τὸ κήρυκα, ἀπὸ τοῦ βοᾶν καὶ συγκαλεῖν τὸν ὄχλον.
579 ΗΡΕ. Ἥρων, ἐθάρσυνον.
580 ΕΥ. Καλῶς νενησμένον.

Νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι ἠδέ·
Μὴ ὀ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο
Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ,
Καί ἑ καταπτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτῃ ἐφετμάς.
Τὸν δ' ἐπεὶ ἓν δμῳαὶ λῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,
Αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέβησεν ἀείρας,
Σὺν δ' ἕταροι ἤειραν ἐυξέσην ἐπ' ἀπήνην.
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
" Μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἴκε πύθηαι,
" Εἰν Ἄϊδός περ ἐών, ὅτι Ἕκτορα δῖον ἔλυσα
" Πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ οὔ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα.
" Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ κἠ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσσ' ἐπέοικεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἤιε δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέξη,
Τοίχῳ δ' ἑτέρῳ, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
" Υἱὸς μὲν δή τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες·
" Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσι, ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένῃφιν
" Ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου·
" Καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,

584 ΧΟ. Οὐ κατέσχη ἐπὶ τῷ παιδὶ τὸν ὀργόν.

592 ΣΚΥΔ. Σκύζεσθαι, ὀργίζεσθαι.

594 ΕΠΕΙ. Ἐπεὶ οὐκ εὐτελῆ μοι παρέσχε λύτρα, ἀλλὰ τἐναντίον πολυτελῆ.

597 ΚΛΙ. Θρόνον.

602 ΝΙΟ. Νιόβη θυγάτηρ μὲν ἦν Ταντάλου, γυνὴ δὲ Ἀμφίονος. συνοικοῦσα δ' αὐτῷ, παῖδας ἔσχε δυοκαιδέκα· ἓξ μὲν θηλείας, ἓξ δ' ἀῤῥένας. ἐπαρθεῖσά τε τῷ πλήθει τῶν παίδων καὶ τῇ καλλονῇ, ὠνείδιζε τῇ Λητοῖ ὅτι δύο μόνους ἐγέννησεν, Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν, καὶ ὅτι εὐτεκνοτέρα αὐτῆς ἐστίν. ἀγανακτήσασα δὲ ἡ θεὸς, ἔπεμψαν τοῖς παισὶν αὐτοῖς θανάτου. Καὶ Ἀπόλλων μὲν τοὺς ἄῤῥενας ἀναιρεῖ κιθαρίζοντας ἐν Κιθαιρῶνι. Ἄρτεμις δὲ τὰς θηλείας ἐπ' οἴκου οὔσας. Θρηνοῦσαν δὲ τὴν Νιόβην ἀφάτως τὸ τοιοῦτον δυσχήμονα, Ζεὺς ἐλεήσας, εἰς λίθον μετέβαλεν, ὃς κἀμέχετι νῦν ἐν Σιπύλῳ τῆς Φρυγίας ὀρῶντι παρὰ πάντων, πηγὰς δακρύων προϊέμενος. ἡ ἱστορία παρ' Εὐφορίωνι.

" Τὴν περ

" Τῆπερ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
" Ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες·
" Τὰς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
" Χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
" Οὕνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήῳ,
" Φῆ δοιὼ τεκέειν, ἡ δ' αὐτὴ γείνατο πολλάς·
" Τὼ δ' ἄρα, καὶ δοιὼ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.
" Οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
" Κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
" Τὰς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ οὐρανίωνες.
" Ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
" Νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν,
" Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς
" Νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
" Ἔνθα, λίθος περ ἐοῦσα, θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
" Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, δῖε γεραιὲ,
" Σίτου· ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοιμεν,
" Ἴλιον εἰσιόντες· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.

Ἦ, καὶ ἀναΐξας ὄϊν ἄργυφον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Σφάξ· ἑταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
Μίσυλλόν τ' ἄρ' ὀπτήσαμένως, πείραν τ' ὀβελοῖσιν,

607 ΙΣΑ. Ἐξιστῶτο.

611 ΛΑ. Ἀντὶ τοῦ λιθίνους τὰς ψυχὰς, καὶ ἀτυμπαθεῖς ἐποίησε, ὡς τὸ μὴ θύψαι.

614 ΟΙ. Ἐρήμοις.

615 ΣΙ. Ἐν ὄρει τῆ Λυδίας, ἢ Μαγνησίας.

616 ΝΥΜ. Νῦν, θεῶν. ΑΙΤ. Αἱ τινες περὶ τὸ ὕδωρ χορεύουσιν. ἤτοι ἀπὸ τοῦ Ἀχελῶου ποταμοῦ, τοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ, ὃς ἐπέμφθη ἀπὸ τοῦ τὰ ἄχη λύειν, ἢ ὅτι Ἀχελῶος καλεῖται πᾶν ὕδωρ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἡ Ἀχιλλέως. Ἀχίλλης γὰρ ποταμὸς ἀπὸ Σιπύλου ῥέει εἰς τὴν Σμυρναίων γῆν.

617 ΘΕ. Τὰς ἐκ θεῶν αὐτῇ ἐπιφερομένας συμφορὰς ἐν ἑαυτῇ ἔχει.

618 ΜΕ. Φροντίσωμεν.

621 ΑΡ. Λαμπρὸν, ἢ λευκόν.

622 ΑΜ. Πειρᾶσθον, εἰ αὐτὸν ἠχολοῦντο.

Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλῆα,
Ὅσσος ἔην, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐῴκει.
Αὐτὰρ Δαρδανίδῃσι Πριάμοιο θαύμαζεν Ἀχιλλεὺς,
Εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν, καὶ μῦθον ἀκούων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδὴς·
" Λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφὲς, ὄφρά κεν ἤδη
" Ὑπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ τερπώμεθα κοιμηθέντες·
" Οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
" Ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν·
" Ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
" Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
" Νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ ἄδοπτι οἴνου
" Λαυκανίης καθέηκα· πάρος γέ μεν ὅτι πεπάσμην.
Ἦ ῥ'· Ἀχιλεὺς δ' ἑτάροισιν ἰδὲ δμωῇσι κέλευσε
Δέμνι' ὑπὸ αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι ἕλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·

625 ΕΠ. Ἐπεμέρισεν.
630 ΟΣ. Ἠλίκος.
632 ΑΓΑ. Νεῶν, ἐπὶ δ' ἔδης.
633 ΤΑΡ. Ἐκρείθησαν, ἐτέρφθησαν.
635 ΛΕΞ. Νεῶν, κοίμισον.
640 ΑΥ. Ἐν τοῖς περιφράγμασι τ' αὐλῆς, ὅ ἐστιν ὑπαιθρίοις.
641 ΠΑ. Ἐγδυσάμην.
642 ΛΑΥ. Λαμῦ. ΠΕ. Οὐκ ἐγδυσάμην.
644 ΔΕ. Τὰς κοίτας. ΡΗ. Τὰ βαπτὰ ῥάμματα.

Αἶψα

Αἶψα δ' ἄρ' ἐσόρεσαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέεσθην.
Τὸν δ' Ἀπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
" Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μήτις Ἀχαιῶν
" Ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἵ τε μοι αἰεὶ
" Βουλὰς βουλεύσι παρήμενοι, ἦ θέμις ἐστί·
" Τῶν εἴτίς σε ἴδοιτο διὰ νύκτα μέλαιναν,
" Αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
" Καί κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται.
" Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
" Πουλυμήλους μέμονας κτερείζεμεν Ἕκτορα δῖον,
" Ὄφρα τέως αὐτός τε μένω, καὶ λαὸν ἐρύκω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
" Εἰ μὲν δή μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἕκτορι δίῳ,
" Ὧδέ κε μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
" Οἶσθα γὰρ ὡς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
" Ἄξεμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
" Ἐννήμαρ μέν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν·
" Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινῦτό τε λαός·
" Ἑνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν·
" Τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίξομεν, εἴπερ ἀνάγκη.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πόδαρκὴς δῖος Ἀχιλλεύς·
" Ἔστω τοι γὰ ταῦτα, γέρον Πριάμ', ὡς σὺ κελεύεις.
" Σχήσω γὰ τόσσον πόλεμον χρόνον ὅσσον ἄνωγας.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος

648 ΕΓ. Ἐνεργῦσιν, αὐτύσσουσιν.
657 ΠΟΣ. Πόσσας ἡμέρας. ΚΤΕ. Ἐναφιάζειν.
661 ΘΕΙ. Ποιήσεις.
665 ΔΑΙ. Τὸ ὠφέλιμον λέγει.
671 ΕΠΙ. Ἐδεξιώσατο τὸν γέροντα. ἐζήτησε δὲ, πῶς Ἀχιλλεὺς χωρὶς τοῦ βασιλέως ἐπαγγέλλεται τῷ Πριάμῳ ταῦτα, ἅπερ ὑπισχνεῖται; ῥητέον ἴσως, ὅτι Ἀχιλλεὺς τὸ τοῦ πολέμου ἐπιτέτραπτο πάντα, καὶ αὐτὸς εἶχε τὴν ἐξουσίαν πάντων τοῦ πολέμου ἀνοχῶν τε καὶ συμβολῶν.

Ἕλλαβε

Ἕλλαβε δεξιτερὴν, μήπως δείσῃ ἐνὶ θυμῷ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὖδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
Τῷ δ' ἄρ Βρισηΐς παρελέξατο καλλιπάρηος.
Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
Εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
Ἀλλ' οὐχ Ἑρμείην ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
Ὁρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
Νηῶν σκέπτοιτο, λαθὼν ἱερὰς πυλαωρούς.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ὦ γέρον, οὐ νύ τι σοί γε μέλει κακόν· οἷον ἔθ' εὕδεις
" Ἀνδράσιν ἐν δηίοισιν, ἐπεὶ σ' ἔασεν Ἀχιλλεύς·
" Καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
" Σεῖο δέ κεν ζωὸν καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα
" Παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἴκ' Ἀγαμέμνων
" Γνοίη σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίγη.
Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας ζεύξ' ἵππους ἡμιόνους τε.
Ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλασσε κατὰ στρατὸν, οὐδέ τις ἔγνω.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον ἐυῤῥεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον.
Ἠὼς δὲ κροκόπεπλος σκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
Οἱ δ' εἰς ἄγχι ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
Ἵπποι· ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον· οὐδέ τις ἄλλος
Ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν·
Ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,

673 ΠΡΟ. Τῷ σὺν ἑ θαλάμῳ εἶκε. 696 ΕΔ. Ἕλασσεν. ΟΙ. Ὁδόμευ.

" Πέργαμον

Πέργαμον εἰσαναβᾶσα, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν
Ἑρμεί' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀσυφοώτιν·
Τὸν δ' ἄρ' ἔφ' ἡμιόνων ἴδε κείμηλον ἐν λεχέεσσι·
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶσαν κατὰ ἄστυ·
"Ὄψεσθε, Τρῶες, καὶ Τρωάδες, Ἕκτορ' ἰόντες,
"Εἴποτε χὴ ζώοντι μάχης ἐκνοσήσαντι
"Χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλῃ τ' ἦν παντί τε δήμῳ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνὴρ,
Οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος·
Ἄγχοῦ δὲ ξύμβλητο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
Πρῶται τόν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
Τιλλέσθην ἐφ' ἅμαξαν ἐΰτροχον ἀίξασαι,
Ἁπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίστιχες ὅμιλος.
Καὶ νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἕκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα·
"Εἴξατέ μοι ἀρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
"Ἄσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ διέρησαν, καὶ εἶξαν ἀπήνῃ.
Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' ἔστασαν ἀοιδοὺς,
Θρήνων ἐξάρχους, οἵτε στονόεσσαν ἀοιδὴν
Οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
Τῇσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,

701 ΑΣΤΥ. Ἐπιξεπαῶς τὸ κήρυκα· ἀπὸ τοῦ ὦν τὸ ἀεὶ βοᾶν.
704 ΟΥ. Θεάσεσθε.
708 ΑΑΣ. Ἀνυπομόνητον, ἀκαταίσχυντον.
709 ΣΥΜ. Συνέτυχον, ἀπήντησαν.
716 ΟΥ. Ἡμιόνοις.
720 ΤΡΗ. Καλῶς καταπεπωκωτμένους, πεπτημένους. ΑΟΙ. Νῦν, τὰς θρηνῳδούς. ἦσαν δὲ οἱ τότε Κλεῖτος καὶ Ἐπιμήδης.

Ἕκτορος

Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μὴ χερσὶν ἔχῃσι·
Suidas. V. Ἄνερ. "Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο, κάδδε με χήρῳ
" Λείπεις ἐν μεγάροισι· παὶς δ' ἔτι νήπιος αὖτως,
" Ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἴω
" Ἥβην ἵξεσθ'· πρὶν γὰρ πόλις ἥδε κατ' ἄκρης
" Πέρσεται· ἢ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅς μιν ἀυτῇ
" Ῥύσκευ, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς, ἣ νήπια τέκνα·
" Αἳ δή τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσι,
" Καὶ δὴ ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
" Ἕψεαι, ἔνθά κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
" Ἀεθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἤ τις Ἀχαιῶν
" Ῥίψει, χειρὸς ἑλὼν, ἀπὸ πύργου λυγρὸν ὄλεθρον,
" Χωόμενος, ᾧ τινι δήπου ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἕκτωρ,
" Ἢ πατέρ', ἠὲ καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
" Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν ὀδὰξ ἔλον ἄσπετον οὖδας.
" Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαὶ λυγρῇ·
" Τῷ καί μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ.
" Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας,
" Ἕκτορ, ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρά.
" Οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας,
" Οὐδέ τι μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, ὅ τέ κεν αἰεὶ
" Μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσα.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δ' ἐστενάχοντο γυναῖκες.
Τῇσιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἀδινὸν ἐξῆρχε γόοιο·

725 ΑΙ. Ἀπὸ βίου, ἀπὸ χρόνου τῆς τῶν ἀνθρώπων ζωῆς.
728 ΗΒΗΝ. Νεότητος ἀκμήν. ΙΞ. Ἀφικέσθαι.
729 ΕΠΙΣ. Φύλαξ.
730 ΡΥΣ. Σωτείχεις, σῶζες, ἐρρύου. ΕΧΕΣ. Εἶχες, ἐφύλαττες. ΚΕΔ. Κηδεμονικὰς, σώφρονας.
731 ΟΧΗ. Ἐποχήσονται.
733 ΑΕΙ. Χαλεπά.
734 ΑΕΘ. Κακοπαθῶν, πόνων. ΠΡΟ. Ὑπὲρ διαφόρου. ΑΜΕΙ. Ἀπλῶς, χαλεπῶς.
735 ΡΙΨ. Ἐντεῦθεν κινηθέντες οἱ μεθ' Ὁμηρον ποιηταὶ, ῥιπτόμενον καὶ τὸ τείχους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐσείγυσι τὸν Ἀστυάνακτα.
741 ΑΡΗ. Ἐπάρατον, χαλεπόν.
447 ΑΔΙ. Σωτηρίας, οἰκτρᾶς.

" Ἕκτωρ

" Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
" Ἦ μέν μοι ζωός περ ἐὼν, φίλος ἦσθα θεοῖσιν,
" Οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.
" Ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
" Πέρνασχ', ὅντιν' ἔλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
" Ἐς Σάμον, ἐς τ' Ἴμβρον, καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
" Σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν τανηκεῖ χαλκῷ,
" Πολλὰ ῥυσάζεσκεν ἐὸν περὶ σῆμ' ἑτάροιο
" Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες, ἀνέζησεν δέ μιν ὡδ' ὥς.
" Νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
" Κεῖσαι, τῷ ἴκελος, ὅντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
" Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐπιχόμενος κατέπεφνεν.
Ὡς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίαστον ὄρινε.
Τῇσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τετάρτη ἐξῆρχε γόοιο·
" Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
" Ἦ μέν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς,
" Ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.
" Ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν
" Ἐξ οὗ κεῖθεν ἐβλην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
" Ἀλλ' οὔπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος, οὐδ' ἀσύφηλον·
" Ἀλλ' εἴτις με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι

753 AMIX. Ἦ θοὶ ἀπρόσμικτοι, ἢ ῥαδίως ἀ μίγνυ). ἢ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἔσαν, καθ' ὃ ἀλιμδμός ἐστι· ἢ ἀπὸ τὸ συοικεῖσθαι καὶ ἀγεμόνας καὶ θηελώδεις, καὶ ληστικὸν βίον ἐπανηρημένους. ἴσως δὲ οὐχ οὕτω, ἀλλὰ τῷ ὁμιχλώδη ἀπέδωκαν.

754 TA. Μακρῷ, ἀπωξυμμένῳ.

755 PY. Εἵλκεν, ἔρυσεν.

757 EP. Ἀνδηρός. ΠΡΟ. Νεωστὶ πεφανσμένῳ.

758 ONT. Ἀντὶ τοῦ, ὃν σωτῆρα αἰφνιδίως καὶ οὐκ ἐν θανάτῳ πλουτήσας.

759 AΓA. Περσῶσιν, ἀνώδυνοι γὰρ οἱ οὐκ ἐν θανατοι.

765 EIK. Δικαιοσύνη γὰρ ἠθροίσθη ὁ γραπτὸς τῶν Ἑλλήνων, δικαιοσύνη δὲ ἄλλη ὑπερθήκη ἢ Ἴλιος.

767 ΑΣΥ. Μετὰ ἀπάτης, βλαπτικὸν, ὑποπτικόν.

768 ENI. Ἐπιπλήττοι.

" Δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων ἐϋπέπλων,
" Ἦ ἑκυρὴ, ἑκυρὸς δὲ πατὴρ ὡς ἤπιος αἰεί·
" Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,
" Σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ καὶ οἷς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
" Τῷ σέ γ' ἄμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἀχνυμένη κῆρ·
" Οὐ γάρ τις μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
" Ἤπιος, ἠδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασιν.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δ' ἔσσυτο δῆμος ἀπείρων.
Λαοῖσιν δὲ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
" Ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄκυδε, μηδέ τι δουρὶ
" Δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
" Πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
" Μὴ πρὶν πημανέειν πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἠώς.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑφ' ἁμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
Ζεύγνυσαν· αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
Ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἕκτορα δακρυχέοντες·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρῇ κλυτοῦ Ἕκτορος ἔγρετο λαός.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα

770 ΕΚΥ. Ἀνδρὸς μήτηρ, πενθερά.
771 ΠΑΡΑΙ. Παρειπὼν, παραμυθησάμενος.
772 ΑΓΑ. Πραότητι, φρενῶν εὐστροφίᾳ.
773 ΑΜ. Κακόμοιρον.
775 ΠΕΦ. Νεῶν, βοηθοῦσιν, ὃ ἐστι μισοῦσιν.
776 ΑΠΕΙ. Μέγας, πολύς.
781 ΠΗ. Βλάψειν, κακώσειν.
784 ΑΓΙ. Ἦγον.
785 ΦΑ. Ἡ φαίνουσα καὶ παρέχουσα τὸ φῶς τοῖς ἀνθρώποις.
787 ΤΠΑ. Τῇ ἀνωτάτῳ.

" Ὀστέα

Ὀσσέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοι ἑταροί τε
Μυρόμυοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
Καὶ τά γε χρυσείῳ ἐς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες,
Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὕπερθε
Πυκνοῖσιν λάεσσι κατεσσύρσαν μεγάλοισι.
Ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, πρὸ δὲ σκοποὶ ἵατο πάντη,
Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
Εὖ συναγειράμενοι, δαίνυτ' ἐρικυδέα δαῖτα,
Δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
Ὣς οἵγ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

793 ΑΕ. Σκυίλεγεν.
794 ΚΑ. Καπφίρεθ, κατίρρ.
795 ΛΑ. Κιόωντο.
796 ΜΑ. Νεῶ, ἀπαλοῖς.
797 ΚΑ. Τάφον, ἔρυγμα.
799 ΣΚΟ. Καπάσκοποι. ΕΙΑ. Ἐκά-θιωτο.
801 ΧΕΥ. Χώσαντες.
804 ΑΜ. Πεφιλεῖπον, ἠχολῶντο.

Τέλος τ̃ ̃ Ἰλιάδ.

MVSEVM
BRITAN
NICVM